

Giới thiệu Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ

Thể loại: Xuyên Không, dị giới

Raw: Đinh Lam

Edit: Trương Ly, Fuurin

Số chương: 1578

Ở hiện đại, nàng là đệ nhất sát thủ, vừa cười vừa có thể lấy đi tính mạng người khác.

Mà "nàng" lại bị gia tộc coi là phế vật, cho rằng cả đời này nàng không thể làm triệu hoán sư.

Ngoài ý muốn, nàng xuyên qua sống lại thành "nàng". Từ phế vật trở thành triệu hoán sư thiên tài. Khiến tất cả người trong Tập Duy Tư đại lục phải nhớ kỹ Mộc Khuynh Cuồng nàng.

"Vương gia, vương phi nói giúp ngài nạp thiếp"

"..."

"Vương phi nói muốn giúp ngài nạp nam sủng"

"..." gương mặt người nó đỏ trăn ngập hắc tuyến.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Ta gọi mộc khuynh cuồng!

Thể giới: Tập Duy Tư đại lục, Trường Sinh Cảnh

Quốc gia: Lôi Lạc Đế quốc, Tàn Thiên đế quốc, Tây Cống đế quốc, Bắc Tấn đế quốc, Phụng Lâm đế quốc

Từ đại thế lực: Phía tây Đẩu Khí Thánh Đường, phía đông Triệu hoán Thần điện, phía nam trục xuất đất, phía bắc đảo Ác Ma

Triệu hoán sư: Sơ cấp triệu hoán sư, trung cấp triệu hoán sư, cao cấp triệu hoán sư, thiên giai triệu hoán sư, thánh giai triệu hoán sư, thần cấp triệu hoán sư.

Triệu hoán sư nguyên tố: Phong nguyên tố, hỏa nguyên tố, thủy nguyên tố, thổ nguyên tố, lôi nguyên tố, quang minh nguyên tố, ám nguyên tố.

Nguyên tố đối ứng màu sắc: Màu xanh biếc, màu đỏ, màu lam, màu xám tro, màu vàng kim, màu trắng, màu đen.

Đẩu khí đẳng cấp: Đẩu sĩ, Đẩu Sư, Đẩu Vương, Đẩu Tông, Đẩu Tôn, Đẩu Thánh, Đẩu Đế, Đẩu Thần. (mỗi một đẳng cấp chia từ một đến chín sao, tất cả tu tập đẩu khí gọi là đẩu giả)

Đẩu khí đối ứng màu sắc: Màu cam, màu xanh, màu lam, màu tím, màu đỏ, màu trắng, màu đen, màu vàng kim.

Đẩu kỹ đẳng cấp: Hoàng giai, huyền giai, địa giai, thiên giai. (mỗi cấp chia làm sơ, trung, thượng)

Luyện dược sư: Luyện dược sư, Tông dược sư, Thần dược vương. (mỗi một cấp có 5 phẩm giai)

Đan dược: Đan dược sơ giai, tiền cấp đan dược, thần cấp đan dược, nghịch thiên cấp đan dược. (mỗi một cấp chia làm năm phẩm giai)

Luyện khí sư: Luyện khí sư (chia làm chín cấp)

Vũ khí: Bảo khí, linh khí, thánh khí, ma khí, thần khí (từng cái chia làm thượng phẩm, trung phẩm, hạ phẩm)

Ma thú đẳng cấp: Ma thú, thánh thú, linh thú, thiên thú, thần thú, siêu thần thú. (thánh thú cấp bậc thượng mới có thể nói chuyện, thần thú cấp bậc thượng mới có thể huyền hóa thành hình người, mỗi con ma thú chia từ một đến mười cấp)

Chiến sĩ: Sơ cấp chiến sĩ, chiến sư, đại chiến sư, chiến đế, chiến hoàng, chiến thánh, chiến thần. (chia cách theo sơ, giữa, cao cấp)

Sơ cấp triệu hoán sư có thể cho gọi vừa đến ma thú cấp năm.

Trung cấp triệu hoán sư có thể cho gọi ma thú từ cấp 6 - 10.

Cao cấp triệu hoán sư có thể cho gọi thánh thú, linh thú.

Thiên giai triệu hoán sư có thể cho gọi thiên thú.

Thánh giai triệu hoán sư có thể cho gọi thần thú.

Thần cấp triệu hoán sư có thể cho gọi siêu thần thú đã ngoài ma thú.

Trời xanh mây trắng, nắng gắt như lửa.

Trong khu rừng rậm rạp, một tiểu bóng dáng màu đen gầy yếu như con báo hung mãnh chạy nhanh, kia tốc độ của người này dọa sợ những động vật nhỏ trong rừng, khiến chúng rối rít chạy trốn tứ phía.

Cũng không biết chạy bao lâu, tiểu bóng dáng màu đen mới dừng lại, sau đó thân hình vừa động liền nằm ở trên thảm cỏ, hai chân bắt chéo, hai tay gối ở sau gáy, một đôi mắt hắc bạch phân minh hiện ra tinh hàn quang mang nhìn chằm chằm giữa không trung.

Một tháng, linh hồn của nàng đi vào cái thế giới mới này ước chừng một tháng!

Nàng gọi Thổ Sát, thế kỷ 21 vương bài sát thủ, vì báo thù cho ba mẹ, nàng cùng muội muội Thiên Sát không thể không ẩn nhẫn bên cạnh cừu nhân, trở thành công cụ giết người cho hắn.

May mắn chính là, ở thời khắc cừu nhân đi đến đỉnh cao, nàng cùng Thiên Sát một kích đẩy hắn xuống địa ngục, đồng thời, các nàng cũng đồng quy vu tận với hắn. Vốn là các nàng ở cầu Nại Hà để đầu thai, nào biết linh hồn của nàng thể nhưng trực tiếp xuyên qua!

Cũng không biết Thiên Sát hiện tại đi nơi nào, có hay không giống như nàng cũng xuyên qua...

Nơi này tên là Tạp Duy Tư đại lục, trên đại lục có năm cường đại đế quốc, Lôi Lạc Đế quốc, Tàn Thiên đế quốc, Tây Công đế quốc, Bắc Tấn đế quốc, Phụng Lâm đế quốc.

Nàng bây giờ gọi Mộc Khuynh Cuồng, là cháu gái dòng chính Mộc gia. Mộc gia là gia tộc đệ nhị ở đô thành Lôi Lạc Đế quốc.

Bất quá nàng hiện tại cũng không có ở đô thành, mà là đang ở một tiểu thành rất xa ở Lôi Lạc Đế quốc.

Trước mười tuổi, Mộc Khuynh Cuồng cũng ở tại đô thành náo nhiệt, nhưng vì trên mặt nàng có một khối bớt xấu xí màu đỏ, hơn nữa nàng từ nhỏ không thể tu tập đầu khí, lại không thể tu tập triệu hoán sư, ở đó dễ làm cho người ta khi dễ cùng cười nhạo, Mộc gia cảm thấy nàng làm cho gia tộc mất mặt, nên đem nàng và cha mẹ cùng nhau đuổi tới nơi địa phương vắng vẻ này.

Nơi này là địa phương mà trước kia tổ tiên Mộc gia đã ở, nói cái gì là làm cho cả nhà bọn họ ở chỗ này bảo vệ.

Mộc Khuynh Cuồng cùng cha mẹ ở trong thành nhỏ này đã sinh sống ròng rã bốn năm, đoạn thời gian trước, nàng nhất thời chịu không được cười nhạo cùng đã kích, vì không để cho cha mẹ mất mặt, cho nên nhảy sông tự sát, dưới cơ duyên xảo hợp, linh hồn Sát vừa vận tiến trong cơ thể nàng.

Nhìn ánh mặt trời chói mắt, khoe miệng Sát ngoéo một cái, vốn là nàng cho rằng đầu thai về sau có thể làm một con sâu gạo hết ăn lại nằm, nào biết chủ nhân thân thể này vẫn còn có nhiều chuyện như vậy.

Có lẽ là do thiên định, phách linh hồn của nàng tới đây giúp tiểu thân thể đòi lại công đạo, dần dần, nàng cũng lập tức tiếp nhận thân phận này, hơn nữa còn thật thích.

Bởi vì một đời này, nàng có cha mẹ, mặc dù nàng xấu, không có năng lực, nhưng cha mẹ đối với nàng cực kỳ tốt, trước kia Mộc Khuynh Cuồng rất hiểu chuyện, ngày ngày đều tự trách bản thân, vì sao nàng không thể tu tập đầu khí cùng triệu hoán sư, nếu không, có thể vì cha mẹ giành lại mặt mũi, làm cho người của gia tộc hối hận.

Mộc Khuynh Cuồng nhủ lòng mảy, nghĩ tới cha mẹ trong nhà, vốn là mặt lạnh lại nhu hòa rất nhiều, thật vất vả có thể hưởng thụ cha mẹ yêu thương, cả đời này, bất kể như thế nào, nàng tuyệt đối sẽ không để cho bọn họ chịu một tia tổn thương, Mộc gia nợ bọn họ, nàng cũng sẽ từng cái đòi lại.

Hiện tại làm cho nàng cao hứng là, vốn thân thể này không thể tụ khí, dưới sự luyện tập của nàng thể nhưng có thể từ từ tụ khí.

Một tháng này, nàng mỗi ngày đều trong rừng rậm cầm lấy phương pháp huấn luyện sát thủ ở thế kỷ 21 để rèn luyện thể chất của mình, đồng thời âm thầm tu tập đầu khí, trước kia chủ nhân thân thể này xem qua một chút về sách đầu khí cùng triệu hoán sư, hiện tại mang lại công dụng cho nàng.

Chỉ là nàng không biết bây giờ có thể hay không thu nạp nguyên tố, ở Tạp Duy Tư đại lục, triệu hoán sư mới là nghề nghiệp tôn kính nhất đồng thời cũng là nghề nghiệp thừa thót và thần bí nhất.

Chương 2: Đấu khí? triệu hoán sư?

Triệu hoán sư, danh như ý nghĩa, có thể cho gọi ma thú, cụ thể có thể gọi ma thú như thế nào, liền xem bản thân triệu hoán sư có thể dung hợp cái dạng gì nguyên tố, nếu như trong cơ thể chỉ có thể dung hợp phong nguyên tố, thì cũng chỉ có thể cho gọi phong hệ ma thú.

Bản thân triệu hoán sư nếu có thể dung hợp càng nhiều loại nguyên tố thì sẽ gọi ra càng nhiều chủng loại ma thú. Triệu hoán sư cũng có đẳng cấp, đẳng cấp càng cao, cho gọi ma thú đẳng cấp lại càng cao.

Mộc Khuynh Cuồng khoe miệng cuồng vọng cười, đấu khí? Triệu hoán sư? Những thứ này nàng toàn bộ đều muốn có, làm cho những người trước kia xem thường nàng nhìn thật kỹ xem, nàng không phải phế vật.

Nằm một hồi lâu, Mộc Khuynh Cuồng bật lên, di chuyển hai chân tiếp tục trong rừng rậm chạy, dùng cái này đến đề cao thể chất.

Mặt trời chiều ngã về tây, Mộc Khuynh Cuồng mới chạy ra khỏi rừng rậm về nhà, vừa đi vào cửa, một người phụ nhân ước chừng ba mươi tuổi tiến lên đón chào, cầm lấy khăn lụa lau mồ hôi cho nàng, đau lòng nói, “Cuồng nhi, đừng khiến chính mình quá mệt mỏi, con như vậy, nương sẽ đau lòng.”

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nét ôn nhu trên gương mặt phụ nhân, trong lòng là nồng đậm ám áp, đòi trước nàng cũng không có cảm nhận được cha mẹ ám áp như thế nào, trong một tháng này, Điều Uyển cùng Mộc Chiến làm cho nàng cảm nhận được.

“Nương, con không phiền lụy.” Mộc Khuynh Cuồng nắm tay Điều Uyển ngọt ngào cười nói, lông mi thật dài chớp chớp, đôi mắt đen bóng hoạt bát nhảy động.

Điều Uyển đưa tay vuốt khối bớt màu đỏ trên má nàng ở trong lòng thẳm thờ dài, khối bớt kia lớn như vậy, hồng điểm điểm không sai biệt lắm che kín nửa bên mặt nàng, nếu là không có khối bớt này, con gái của nàng cũng sẽ là dung mạo tuyệt sắc, cũng không cần bị người ta ngày ngày gọi xấu nữ.

Nghĩ tới cái danh hiệu này, khoe mặt nàng có một tia ướm toan tính, nội tâm tất cả đều là đau lòng.

“Nương, người tại sao lại khóc?” Thấy đôi mắt Điều Uyển ướt át, Mộc Khuynh Cuồng lo lắng đỡ nàng đến bên cạnh cái ghế ngồi xuống, nàng không nhìn được nhất là cha mẹ thương tâm, nhiều lần buổi tối, nàng đi ngang qua gian phòng của Điều Uyển cùng Mộc Chiến, cũng nghe được bọn họ đang thảo luận về nàng, đơn giản chính là lo lắng tương lai nàng làm sao bây giờ.

Khi đó, Mộc Khuynh Cuồng ở trong lòng thề, nàng nhất định sẽ không để cho bọn họ thất vọng, cũng sẽ không khiến bọn họ lo lắng, cho nên nàng mỗi ngày cố gắng luyện tập, chính là vì làm cho mình lại trở nên mạnh mẽ một chút.

Điều Uyển hai tay nắm lấy tay Mộc Khuynh Cuồng, đau lòng nói, “Nương không có việc gì, nương không hy vọng người quá cực khổ, Cuồng nhi hiện tại cũng không nhỏ, vì nương tìm một hôn sự thích hợp, con có muốn hay không gả đi, ít nhất cha mẹ bây giờ còn đang tại thế, chúng ta muốn nhìn con hạnh phúc, như vậy chúng ta về sau mới có thể yên tâm a.”

Mộc Khuynh Cuồng mím môi nháy mắt, thoáng cái tiến đến nằm sấp trong lòng Điều Uyển, làm nũng nói, “Không muốn, con muốn luôn ở cạnh cha mẹ, hai người sẽ sống lâu trăm tuổi.”

Nàng hiện tại cũng không muốn lập gia đình, càng thêm không nghĩ dựa vào nam nhân, nàng muốn dựa vào chính mình đứng vững ở nơi này!

“Người đứa nhỏ này, người luôn sẽ có sinh lão bệnh tử, kia con trai của người ta rất thật thà phúc hậu thành thật, hẳn đối với bớt trên mặt người không có ý kiến, ta và cha người quan sát hẳn thật lâu, người tựa hồ cũng không tệ lắm” Điều Uyển chưa từ bỏ ý định nói, nàng là lo lắng Mộc Khuynh Cuồng về sau tìm không được người tốt gả đi.

“Nương, người cũng đừng có thúc giục con, con hiện tại thật không nghĩ lập gia đình, con còn muốn vì người cùng cha đòi lại công đạo, con sẽ không chịu thua.” Mộc Khuynh Cuồng ngồi thẳng người nắm tay Điều Uyển giọng điệu kiên định.

Điều Uyển thờ dài, đau lòng lại trách nói, “Chúng ta không cần con khổ cực như vậy, Mộc gia dù sao chúng ta cũng không thể về, hiện tại chỉ muốn nhìn đến con bình thân vui vẻ sống là được.”

Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn, cười duyên nói, “Làm sao bây giờ? Con chính là không muốn chịu thua, con muốn cho hai người trở về Mộc gia, dựa vào cái gì bọn họ đuổi chúng ta đến tiểu thành trấn này, còn bọn họ ở đó thành hưởng phúc.”

Chương 3: Âm áp thân tình

Vừa nghĩ tới nhóm người Mộc gia kia, trong lòng nàng liền có một ngọn lửa giận đang thiêu đốt, Mộc gia tọa lạc ở đô thành không chỉ là đại gia tộc tu hành, mà còn làm ăn khổng lồ, không sai biệt lắm gần bằng phú thương gia để đô. Những năm này Mộc gia đem cả nhà bọn họ ba ngum đuổi tới tiểu thành trấn xa xôi này, thế nhưng một phần tiền cũng không cho, rõ ràng chính là không nghĩ mà quản xem bọn họ làm gì.

Điều Uyển nhìn xem bộ dáng kiên định của nữ nhi thật không biết cần phải cao hứng hay lo lắng, kể từ sau lần nàng tự sát, tính tình thay đổi rất nhiều, lại cũng không như trước, nhất gan nhu nhược yên tĩnh, ngược lại trở nên lớn gan lại hoạt bát.

”Chúng ta không quan tâm, chỉ cần con tốt, chúng ta liền vui vẻ.” Điều Uyển ôn nhu cười nói, đi ra bốn năm, bọn họ đối với đô thành Mộc gia là hoàn toàn thất vọng, dù gì, bọn họ cũng là một phần của gia tộc, lại đem bọn họ vứt bỏ giống như vứt rác.

”Không được, tuyệt đối không được, chúng ta không thể để cho bọn họ khi dễ, chờ con có thể tu hành, con muốn để cho bọn họ hối hận về những việc đã làm lúc trước.” Mộc Khuynh Cuồng ánh mắt kiên định nói như châm đinh chặt sắt, nàng tạm thời che giấu chuyện nàng có thể tu hành, nàng muốn đợi tu hành tới trình độ nhất định lúc đó sẽ cho bọn họ một kinh hỉ.

Nhắc tới tu hành, đây cũng là việc Điều Uyển đề trong lòng, thật không biết đưa nhỏ này vì cái gì không thể tu hành, nàng không khỏi oán giận lão Thiên không công bằng, vì sao phải đối xử như vậy đối với một tiểu hài tử đáng thương.

”Đừng là.....”

”Nuông, không có đúng là, người chờ xem, con nhất định sẽ thành công.” Mộc Cuồng Khuynh lưng thẳng tắp nắm quả đấm tự tin cười nói, trên mặt kia khối bớt theo nàng cười lại càng điểm lệ, như một con bướm bướm trông rất sống động như muốn bay đi.

Điều Uyển nhìn nữ nhi kiên quyết, tự biết nói nhiều hơn nữa cũng vô ích, chỉ đành phải dặn dò nàng hết thảy phải coi an toàn bản thân là chính, có chừng mực, không được làm loạn.

Hai mẹ con ở trong phòng khách trò chuyện, sau một hồi, một trung niên cao lớn ước chừng 32, 33 tuổi xách theo đồ từ bên ngoài cười nhẹ nhàng đi đến.

”Cha.” Mộc Khuynh Cuồng đứng lên đi lên trước kêu lên.

”Cuồng nhi, hôm nay giống như thật cao hứng.” Mộc Chiến vừa nhìn Mộc Khuynh Cuồng mặt mày hớn hở liền biết rõ nàng tâm tình tốt, không nghĩ tới nữ nhi sau tự sát, tính tình trở nên tốt như vậy, hẳn đặc biệt thích nữ nhi bây giờ, tràn đầy một cỗ hoạt bát tinh thần phấn chấn.

Kia một lần tự sát, đem hẳn cùng Điều Uyển hù dọa hoang mang lo sợ, thật may là cuối cùng không có đáng ngại, từ đó về sau, hẳn đặc biệt quan tâm tâm tình Mộc Khuynh Cuồng mỗi ngày, sợ nàng lại bởi vì tâm tình đè nén mà tự sát.

Nhưng một tháng này chung đụng xuống, nữ nhi tâm tình tựa hồ mỗi ngày đều rất tốt lại sáng sủa, xem ra bóng ma đã đi vào dĩ vãng.

”Đương nhiên, có cha nuông cùng ở bên người nhất định phải cao hứng.” Mộc Khuynh Cuồng tiếp nhận cái đồ trong tay Mộc Chiến đặt lên bàn, Mộc Chiến là thành viên một Dong Binh Công Hội trong trấn thành nhỏ này, mỗi ngày chuyện chính là cùng đội viên đi ra ngoài làm nhiệm vụ, dựa vào việc này để nuôi gia đình.

Mộc Chiến thấy nàng vui vẻ, trên mặt lộ ra nét cười hiền lành, nữ nhi vui vẻ so với cái gì cũng tốt hơn.

”Hai cha con các người nàng tán gẫu, ta đi nấu cơm.” Điều Uyển đứng người lên cười cười nói, rồi sau đó đi tới nhà bếp.

Chờ Điều Uyển đi rồi, Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên kéo cổ tay y phục Mộc Chiến, lập tức, hai ba đường thật dài vết máu xuất hiện ở trước mặt nàng.

”Cuồng nhi, người đây là.....” Mộc Chiến đưa tay liền muốn kéo y phục xuống, thần tình trên mặt có chút không được tự nhiên, này là hôm nay làm nhiệm vụ lúc bị móng vuốt ma thú cào phải, hẳn không muốn làm cho mẹ con các nàng biết rõ, miễn cho lại lo lắng.

Nhìn xem vết máu hồng hồng, con mắt Mộc Khuynh Cuồng có chút mờ mờ, tuy nói đời trước nàng là lãnh huyết vô tình sát thủ, không nên có vẻ mặt như vậy, nhưng bây giờ, Mộc Chiến cùng Điều Uyển là thân nhất nàng đối với nàng là người tốt nhất, trong khoảng thời gian này, nàng đã từ tận trong lòng coi bọn họ như thân sinh phụ mẫu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Được thủy

Bây giờ nhìn Mộc Chiến bị thương, trong lòng nàng sẽ rất khó chịu, miệng vết thương kia giống như ở trên người nàng, làm cho nàng cảm giác được đau rát.

“Cuồng nhi, cha không sao.” Mộc Chiến nghĩ kéo y phục xuống, Mộc Khuynh Cuồng dùng sức không để hắn làm vậy, hắn liền mở miệng cười an ủi nàng.

Mộc Khuynh Cuồng đứng người lên nhanh chóng đi trong ngăn kéo lấy thuốc, nhưng trong ngăn kéo bình dược tề đã không còn nước thuốc.

“Cha, người vì cái gì không dùng thuốc băng bó.” Mộc Khuynh Cuồng đi lên trước có một tia trách cứ.

Mộc Chiến quay đầu ánh mắt né tránh, “Ài, này một chút vết thương nhỏ căn bản không vương bận, chúng ta binh đoàn lính đánh thuê làm nhiệm vụ, người nào mà không thường xuyên chịu một chút vết thương nhỏ.”

Mộc Khuynh Cuồng là người cỡ nào nhạy cảm, vừa nhìn ánh mắt Mộc Chiến liền biết chắc không phải như vậy, quét một vòng trong nhà, nàng đột nhiên hiểu tại sao.

Cái nhà này điều kiện cũng không dư dả, Mộc Chiến không để cho Diêu Uyển đi ra ngoài làm việc nặng, cho nên toàn dựa vào một mình hắn nuôi gia đình, hắn đi binh đoàn đánh thuê làm nhiệm vụ đạt được thù lao cũng không quá cao, loại dược thủy kia mua một chai sẽ phải tốn mấy trăm kim tệ, cho nên hắn nhất định là không bỏ được.

“Cha, chuyện như vậy người tại sao có thể tiết kiệm, con tình nguyện cùng nương ăn ít, mua ít quần áo.” Mộc Khuynh Cuồng khí đỏ hồng mắt lạnh lùng nói, lần này thật sự nàng rất tức giận, Mộc Chiến rất yêu mẹ con các nàng, luôn là cho các nàng mua y phục tốt nhất, mỗi lần nhiệm vụ trở lại cũng là mua món ăn ngon nhất.

Nghĩ tới những thứ này, mắt Mộc Khuynh Cuồng lại càng mờ mờ, trong lòng là lại vừa đau vừa giận, nàng cắn răng, thầm hạ quyết tâm, xem ra nàng càng phải thêm cố gắng tu tập mới được, chỉ có nàng cường đại, mới có thể đi làm nhiệm vụ, như vậy cũng có thể nuôi gia đình.

Chết tiệt Mộc gia, đợi nàng về sau trở về Lôi Lạc đô thành, nhất định phải vén bọn họ, thế nhưng một phân tiền cũng không phân cho bọn họ, dầu gì bọn họ cũng là người Mộc gia.

Nàng nhất định sẽ hướng bọn họ đòi tất cả trở về, tuyệt đối sẽ!

“Cuồng nhi, không có chuyện gì, cha thật sự không có việc gì, ngươi không nên tức giận.” Mộc Chiến vội kéo tay Mộc Khuynh Cuồng cười, hôm nay hắn vì một chút không chú ý mới có thể làm cho móng vuốt ma thú kia đụng phải, mặc dù có chút đau, nhưng rất nhanh có thể tốt.

Ngực Mộc Khuynh Cuồng không ngừng phập phồng phập phồng, đã lâu mới thở bình thường trở lại, “Cha, người không nên như vậy đối với mình, vạn nhất người có việc, con cùng nương sẽ rất thương tâm khổ sở, cho nên người tuyệt đối không thể có việc gì, con đi Vương bá gia cách vách mượn một chút thuốc tới đây.”

Nói xong, nàng nhanh chóng chạy đi, nàng biết rõ Mộc Chiến rất giữ mặt mũi, cho nên không muốn đi nhà người ta mượn, nhưng nàng hiện tại mới mặc kệ nhiều việc như vậy.

Sau một lúc, Mộc Khuynh Cuồng cầm lấy một bình dược thủy chứa vài giọt chạy trở lại, rồi sau đó lập tức cho Mộc Chiến bôi lên, dược thủy trong suốt mới vừa thoa lên, vết máu màu đỏ liền nhanh chóng khép lại.

Nhìn xem như vậy, Mộc Khuynh Cuồng rất hài lòng, đồng thời đối với dược thủy khen không dứt miệng, nàng biết rõ đây là luyện dược sư mới có thể luyện chế ra, xem ra sau này nàng cũng phải học tập nhiều hơn mới được.

Mộc Chiến nhìn Mộc Khuynh Cuồng ngồi chồm hổm trên mặt đất, trong lòng một hồi vui mừng, nàng tựa hồ từ sau ngày đó tự sát, trở nên càng ngày càng uất ức, nàng không thể tu tập đấu khí cùng triệu hoán sư, trong lòng hắn có chút bi phiền, trời cao không thương tiếc hắn coi như xong, vì cái gì còn muốn hành hạ nữ nhi của hắn.

Dùng qua cơm tối, Mộc Khuynh Cuồng giống như bình thường rời nhà đi rừng rậm, trong rừng rậm này kề bên tiểu thành trấn cũng không có ma thú ẩn hiện, cho nên mỗi đêm nàng cũng sẽ đi chỗ đó tu tập đấu khí.

Mượn ánh trăng, Mộc Khuynh Cuồng nhanh chóng ẩn tiến vào khu rừng rậm rạp tìm một vị trí yên tĩnh ngồi xuống tụ khí.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Tu tập đầu khí

Nàng nhất định phải làm cho mình nhanh chóng có được lực lượng đầu khí cơ bản.

Nàng hiểu rõ, chỉ cần ngươi có được đầu khí cao siêu cùng bản lĩnh triệu hoán sư, liền có thể đi làm chuyện chính mình muốn làm, nhận được vật mình muốn.

Người yếu làm mồi cho kẻ mạnh, người mạnh là vua, chính là phép tắc sinh tồn ở thế giới này.

Mộc Khuynh Cuồng không biết mình có thể hay không tu tập triệu hoán sư, cho nên hiện tại chỉ có thể tu tập đầu khí trước. Tu hành đầu khí tổng cộng chia làm bốn bước, cảm giác khí, tụ khí, hành khí, dùng khí.

Cảm giác khí là dùng đại dương tinh thần đi cảm ứng năng lượng tự nhiên trong thiên địa, khi ngươi có thể cảm ứng được tự nhiên năng lượng liền có thể bắt đầu tụ khí.

Mộc Khuynh Cuồng lúc trước liền thử qua, nàng bây giờ cảm giác khí đủ rồi, hiện thời nàng đang đang từ từ tụ khí, đem năng lượng tự nhiên cảm ứng được dẫn vào bên trong đan điền của mình, bắt chúng hội tụ ở trong đan điền, sau đó liền có thể bắt đầu hành khí.

Hành khí là làm cho năng lượng trong đan điền dựa theo lộ tuyến nhất định vận hành ở trong người, mỗi gia tộc đều có vận hành lộ tuyến đặc thù của mình. Thật may là trước kia Mộc Khuynh Cuồng xem qua sách Mộc gia tu tập đầu khí, nhớ kỹ như thế nào hành khí.

Mộc Khuynh Cuồng nhắm mắt lại, chính mình cố gắng, không ngừng đem năng lượng tự nhiên bốn phía cảm ứng được toàn bộ hợp thành tiến trong đan điền, dần dần, nàng cảm giác trong đan điền một hồi tràn đầy, những thứ năng lượng tự nhiên kia đang không ngừng đè ép đan điền của nàng, tụ khí không sai biệt lắm, nàng dựa theo lộ tuyến trong trí nhớ, đem năng lượng tự nhiên trong đan điền hướng về các gân mạch cùng huyết vị bên trong.

Chỉ có sau khi hành khí thành công, trong cơ thể sinh ra lực lượng mới gọi đầu khí. Sau trong cơ thể có đầu khí chính là dùng khí, dùng khí chính là cái gọi là đầu kỹ, cũng là mấu chốt quyết định đầu khí của mỗi người.

Đầu kỹ quyết định uy lực đầu khí, nói như vậy, đầu khí đẳng cấp cao khẳng định lợi hại hơn người có đầu khí đẳng cấp thấp, nhưng cũng sẽ có đặc thù ngoại lệ, mà đẳng cấp đầu khí đồng dạng nhau, nếu như ai có đầu kỹ lợi hại một chút, thì liền mạnh hơn.

Mỗi người đều sẽ có được chính mình gia truyền đầu kỹ, có vài người vì theo đuổi con đường cường giả, còn sẽ tự mình sáng tạo đầu kỹ.

Mộc Khuynh Cuồng tu luyện, tùy ý năng lượng tự nhiên ở trong cơ thể nàng chạy bốn phía toán loạn, chỉ là mỗi giai đoạn tán loạn, thì trong cơ thể nàng cũng sẽ đau rất, nhưng vì để có được đầu khí, nàng phải nhẫn.

Nhân - hành động này nàng ở thế kỷ 21 đã luyện vô cùng tốt, cho nên trong cơ thể mặc kệ khó chịu như thế nào, nàng cũng có thể thừa nhận.

Đột nhiên, trán Mộc Khuynh Thành lướt qua một hồi mồ hôi nóng, đem lông mi nàng thật dài dính vào mí mắt dưới, trong cơ thể gân mạch tựa hồ muốn bốc hỏa, máu đã chạy lung tung toán loạn.

Chết tiết! Mộc Khuynh Cuồng khẽ nguyên rủa, cổ thân thể này vẫn là quá kém, khuya hôm nay, nàng bắt quả chính là tụ năng lượng nhiều một chút ở đan điền, chúng liền bắt đầu bất ổn, lúc này cơ thể nóng rực so với dĩ vãng không biết muốn nghiêm trọng gấp bao nhiêu lần.

Nàng chỉ là muốn mau chút ít ngưng kết ra đầu khí, mặc dù nàng tu tập đã nửa tháng, nhưng đến nay cũng không có ở trong cơ thể xuất ra đầu khí. Chỉ có có được sơ cấp đầu khí mới có thể tính là một đầu sĩ hợp cách.

Thân thể Mộc Khuynh Cuồng không ngừng run rẩy, vốn là đôi môi đỏ mọng giờ phút này trở nên một mảnh tái nhợt, trong cơ thể năng lượng càng chạy càng nhanh, nhanh đến mức nàng không thể khống chế, nếu không thể khống chế, đến lúc đó những thứ năng lượng kia sẽ lao ra gân mạch, khi đó, cái chết của nàng phỏng đoán cũng không xa.

Không thể khống chế làm cho Mộc Khuynh Cuồng có chút phát điên, nàng nghĩ cố gắng lôi kéo năng lượng, nhưng bất kể làm như thế nào, liền thì không được, nàng ngược lại cảm giác toàn thân da thịt một hồi mỗi như đau đớn, thân thể tựa như muốn đồng dạng nổ tung.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Nam tử ngân đồng

Nàng cũng không muốn chết, hiện tại sống lại làm người, nàng có được cha mẹ che chở yêu thương, điều này làm cho đòi trước thiếu hụt tình cha mẹ khiến nàng vô luận như thế nào cũng dứt bỏ không được.

Cho nên nàng tuyệt đối không thể chết được, đầu óc không ngừng vận chuyển nên như thế nào tự cứu bản thân.

Vừa lúc đó, nàng cảm giác có người đến gần, một giây sau, một cái gì đó như hàn băng ngàn năm nhào vào trên người nàng, một khắc kia, trong cơ thể nàng năng lượng bạo động đột nhiên toàn bộ hướng về đan điền theo đường cũ trở về.

Cảm giác người phía sau không có bất kỳ sát khí cùng bất lợi, nàng tĩnh tâm lại, lúc này năng lượng trong cơ thể cũng không cho phép nàng rút khỏi cảnh giới.

Làm năng lượng toàn bộ trở lại đan điền, Mộc Khuyneh Cuồng trong lòng tất cả đều là mong đợi, lúc này đây, có thể ngưng kết ra đầu khí sao?

Theo năng lượng trở lại đan điền, rất nhanh, chúng toàn bộ tản đi. Mộc Khuyneh Cuồng tự mình cảm ứng một phen, trong đan điền ngoại trừ những năng lượng vô ích kia, một hơi thở khác cũng không có, điều này làm cho nàng một hồi thất vọng, chẳng lẽ vẫn ngưng kết không được đầu khí sao.

Ngay tại lúc nàng dự định rút khỏi cảnh giới, muốn nhìn một chút là ai nằm ở trên người nàng, đột nhiên phát giác trong đan điền dâng lên một cỗ cảm giác quái dị, khi nàng cảm ứng, cả người sôi trào lên, nàng nhìn thấy trong đan điền một khối không khí màu cam trôi nổi.

Mộc Khuyneh Cuồng thiếu chút nữa lắc đầu cười, tu tập lâu như vậy, rốt cục ngưng kết ra đầu khí màu cam, hiện tại nàng cũng là một đấu sĩ hợp cách.

Việc kế tiếp nàng muốn học chính là đấu kỹ, đấu kỹ đối với nàng mà nói học tập cũng không khó, bây giờ lấy kỹ năng khéo léo của nàng, cũng có thể phối hợp đầu khí đến dùng, hơn nữa người của thế giới này cũng không hiểu những kỹ năng tinh vi, khéo léo.

”Cô nương, cứu ta.....”

Mộc Khuyneh Cuồng mới vừa rút khỏi cảnh giới liền nghe được một đạo thanh âm suy yếu, nàng xoay người, trong nháy mắt chống lại một đôi đồng tử màu bạc rất, rất đẹp đẽ, rất lạnh, nhưng cũng rất mê hoặc người.

Đây là lần đầu tiên nàng chứng kiến đồng tử màu bạc xinh đẹp như vậy, chủ nhân đôi đồng tử hé ra một gương mặt rõ ràng lại đặc biệt tinh xảo, đây tuyệt đối là nam tử đẹp nhất mà nàng gặp từ khi đi vào thế giới này.

Đột nhiên, nàng lách mình thối lui, cảnh giác theo dõi hắn.

”Cứu... Ta...” Nam tử thật sâu nhìn nàng, lần nữa yếu ớt nói, sau liền hôn mê bất tỉnh.

Mộc Khuyneh Cuồng nhìn nhìn hắn, rồi sau đó tỉnh tề cảm ứng một phen, mấy trăm mét bên ngoài có người đang hướng về nàng chạy đến.

Cứu hay không cứu.

Nói thật, đi vào thế giới này, nàng cũng không nghĩ xen vào việc của người khác, nàng chỉ để ý người nàng quan tâm, những người khác cùng nàng không có bất cứ quan hệ nào.

Ở trong thế giới của nàng, trong mắt nàng chỉ có ba loại người, một loại là thân nhân bằng hữu, một loại khác là kẻ địch, còn có một loại chính là người không quan hệ.

Nàng biết rõ, vừa mới nếu không phải là nam tử này nhào vào trên người nàng, nói không chừng nàng đã bị năng lượng bạo động khiến cho nổ tung, cuối cùng, ánh mắt kiên định, nàng quyết định giúp hắn, coi như là vì hắn vừa mới vô tình trợ giúp.

Nào biết, tay của nàng mới vừa đụng với thân thể của hắn liền rút trở về.

Mộc Khuyneh Cuồng trong mắt tất cả đều là kinh ngạc cùng cỗ quái nhìn chăm chăm nam tử ngã xuống đất ngất đi, hắn có đôi đồng tử màu bạc xinh đẹp lại đẹp đẽ, nhưng trọng yếu hơn là, thân thể hắn một hồi lạnh buốt, quả thực có thể cùng ngàn năm hàn băng so sánh, nàng vừa chạm đến giống như bị đóng băng, thực là một quái nhân.

Chắc hắn vừa mới này là do hàn khí nồng đậm trên người hắn cứu nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Không làm việc mua bán lỗ vốn

Mộc Khuyneh Cuồng cắn răng, chịu đựng hàn khí lạnh như băng, công hắn nhanh chóng hướng về rừng rậm chạy đi, địa hình tiểu rừng rậm nàng đã rõ như lòng bàn tay, ở đâu có thể trốn người, nàng phi thường rõ ràng.

Hiện tại nàng chỉ có thể dẫn hắn vào rừng trốn một hồi, nàng cảm thấy nếu cứ như thế này công hắn về nhà, phỏng đoán trong chớp lát, nàng có thể biến

thành một người băng.

Tồn một hồi công phu, Mộc Khuynh Cuồng cồng ngân đồng nam tử thật nhanh đi vào một cái sơn động bí mật, cuối cùng mới thả hấn xuống, mới vừa buông hấn xuống, nàng toàn thân một hồi run rẩy, thật sự là chết rét nàng!

Vận khí ám áp thân thể, nàng tìm đến tảng đá trong động tạo một ít lửa, nơi này rất bí mật, hơn nữa từ bên ngoài căn bản không phát hiện được nơi này có một sơn động, nàng cũng không sợ sẽ có người tìm đến.

Phát lên hỏa hậu, trong hắc động mới có một chút ánh sáng, lần trước bởi vì trú mưa, nàng mới phát hiện cái chỗ này.

Mộc Khuynh Cuồng đi đến bên cạnh nam tử ngồi xuống, tinh tế đánh giá, hấn rất trẻ tuổi, bộ dạng khoảng hai mươi tuổi, mặc trên người một y phục màu lam lộ rõ ràng một cỗ khí chất tôn quý, vừa nhìn vài vóc kia liền biết là vài vóc thượng hạng, hấn tại sao lại ở trần nhô này, hấn là ai?

Da của hấn rất trắng, thiếu hụt huyết sắc, hiện ra một loại bệnh hoạn. Mây kiếm giờ lên, sống mũi cao thẳng, đồng dạng môi mỏng không có chút máu, một đầu tóc đen nhánh tỏa sáng dùng kim quan buộc cao ở sau ốt.

Tinh tế quan sát hết, Mộc Khuynh Cuồng không thể không thừa nhận hấn thật sự là một tuyệt thế mỹ nam, nàng đưa tay hướng về trên mặt hấn sờ soạng, hấn khí lạnh như băng từ đầu ngón tay truyền thẳng đến trái tim của nàng, nàng kinh hãi nhanh chóng thu tay lại, trong mắt tất cả đều là khiếp sợ, vì cái gì hấn toàn thân cao thấp lạnh như vậy, giống như một người chết.

”Thiên, sẽ không chết đi!” Mộc Khuynh Cuồng kinh hô một tiếng, đưa tay hướng về mũi của hấn tìm kiếm, thật may là còn có hô hấp.

”Uy, người tỉnh.” Mộc Khuynh Cuồng sợ lạnh, liền dùng nhánh cây ở trên mặt hấn nhẹ nhàng gõ, thái độ đối đãi ân nhân, nàng cũng chỉ như vậy, không đánh hấn cho đến tỉnh là đã tốt lắm.

Hấn không có tỉnh, nàng sẽ không thể về nhà, nàng sợ cha mẹ sẽ lo lắng.

Cũng không biết gõ bao lâu, nam tử nằm trên mặt đất chậm rãi mở mắt.

Mộc Khuynh Cuồng chống lại cặp mắt kia liền cảm giác rung cả mình, người này thật đúng là một cái khối băng lớn, có phải hay không đến gần người của hấn đều sẽ bị chết rét.

”Đây là địa phương nào? Ta vì cái gì ở chỗ này?” Ngân đồng nam tử chậm rãi ngồi dậy, hai tròng mắt có chút mờ mịt nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng nhú mày, ung dung nói, “Nơi này là một sơn động, người lại ở chỗ này, là bởi vì người muốn ta cứu người, cho nên ta mang người tới đây tránh nạn.”

”Ta bảo người cứu ta?” Ngân đồng nam tử kinh ngạc nói.

Mộc Khuynh Cuồng rút cuộc cảm thấy hấn không thích hợp, “Người không nhớ rõ?”

Ngân đồng nam tử sờ sờ đầu, gương mặt trắng nõn căng thẳng, thần nhiên nói, “Không nhớ rõ.”

”Trước người xảy ra chuyện gì đều không nhớ rõ?” Mộc Khuynh Cuồng trừng to mắt.

Ngân đồng nam tử lắc lắc đầu, trong đầu hấn trí nhớ cái gì cũng không có, hấn tên gì, nhà hấn ở nơi nào, hấn xảy ra chuyện gì, hấn đều không nhớ rõ.

“.....” Mộc Khuynh Cuồng hai tròng mắt hiện ánh sáng theo dõi hấn, trong đầu không ngừng chuyển động.

Suy nghĩ một hồi lâu, nàng mở miệng ôn hòa cười nói, “Vốn là ta trong rừng tu tập, người đột nhiên chạy đến trước mặt của ta, sau đó để cho ta cứu người, ta chẳng quản người nhiều như vậy, cho nên người phải nhớ kỹ, ta là ân nhân của người, hiểu chưa?”

Nàng cũng không làm mua bán lỗ vốn, ngân đồng nam tử này vừa nhìn liền biết không đơn giản, nàng hiện tại yêu cầu kim tệ, nếu là người nhà của hấn tìm đến, nàng có thể lừa gạt một khoản, nàng thừa nhận cách làm nàng như vậy có chút hèn hạ, nhưng nàng đúng là cứu hấn một cái mạng a.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Gian kế

Mặc dù vốn là hấn trong lúc vô tình cứu nàng một mạng, nhưng hấn xông lên chủ ý cũng không phải là cứu nàng, mà là tìm nàng cứu hấn, cho nên hấn vẫn là thiếu nàng, ừ, lý do này vô cùng đầy đủ.

”Đa tạ cô nương cứu giúp.” Ngân đồng nam tử thanh âm ôn nhuận như ngọc nói.

Mộc Khuynh Cuồng lộ ra thiên chân vô tà cười, hào phóng nói, “Không khách khí, tiện tay mà thôi, ngươi kế tiếp định làm như thế nào?”

”Ta...” Ngân đồng nam tử trên mặt liền giặt mình, hắn không chỉ có mất trí nhớ còn bị thương, kế tiếp hắn cần phải tìm cái chỗ nghỉ ngơi chữa thương.

”Như vậy đi! Ngươi trước hết đi theo bốn cô nương, chờ người nhà của ngươi tìm đến, thì ngươi trở về, như vậy sẽ tương đối an toàn.” Mộc Khuynh Cuồng nhẹ nhàng cười, nhìn ngân đồng nam tử gật đầu, nghiêm túc nói, “Bất quá ngươi phải đáp ứng ta một cái điều kiện.”

”Điều kiện gì?” Ngân đồng nam tử hai tròng mắt hít lại, không hiểu nhìn chăm chăm nàng.

”Chờ trở về nhà ta sẽ nói cho ngươi biết, ta đi ra bên ngoài trước xem một chút những người kia đã đi chưa.” Mộc Khuynh Cuồng phất tay, cất bước hướng về cửa động chạy đi, tính tế cảm ứng một phen, đang xác định không có hơi thở khác thường, nàng mới trở về trong động vẫy tay về phía hắn.

Nàng ở trên người hắn cảm ứng không đến nửa điểm sát khí, hơn nữa nàng tin tưởng trực giác của mình nhiều năm qua, mới làm ra cái đại quyết định này.

Mộc Khuynh Cuồng lúc về đến nhà đã rất trễ, vì không muốn đánh thức Mộc Chiến cùng Điều Uyển, nàng ý bảo ngân đồng nam tử rón rén cùng nàng đi vào.

Sau khi trở lại phòng, nàng xuất ra giấy cùng bút, bàn tay đào qua, sau một hồi, hé ra tờ giấy tràn ngập chữ xuất hiện ở trước mặt ngân đồng nam tử.

”Ký tên đi!” Nàng đem bút đưa tới trong tay hắn.

Ngân đồng nam tử sau khi xem xong, lông mày chớp chớp, kinh ngạc nói, “Một vạn kim tệ?”

Mộc Khuynh Cuồng gật đầu, “Ngươi tới nhà của ta ăn uống gì đều muốn dùng tiền! Hơn nữa ta còn mạo hiểm giúp ngươi tránh sự đuổi giết của người khác, trọng yếu hơn là, ta cứu ngươi một cái mạng, mạng của ngươi không phải chỉ giá trị một vạn kim tệ đi!”

”Cô nương, ta như thế nào cảm giác ngươi có khuynh hướng cướp bóc.” Ngân đồng nam tử khóe miệng khẽ kéo ra, cho dù hắn mất trí nhớ, nàng cũng không thể coi hắn là ngốc từ đi!

”Đây là thái độ ngươi đối với ân nhân?” Mộc Khuynh Cuồng căm tức nhìn hắn, đôi mắt màu bạc một mảnh sáng ngời trong suốt, lại dẫn một cỗ mê hoặc người, thật sự là một yêu nghiệt lạnh như băng!

”Ta đáp ứng ngươi, nhưng ngươi bây giờ nhất định phải bảo vệ ta tốt, cho đến khi người nhà của ta tìm được ta.” Ngân đồng nam tử thản nhiên nói.

Mộc Khuynh Cuồng cong khóe môi sáng khoái nói, “Đồng ý, ký tên đi!”

Nàng đời trước là sát thủ, không chỉ biết giết người, còn có thể bảo hộ người, mặc dù nàng hiện tại không có năng lực gì, hiển nhiên không thể cùng người đánh nhau, nhưng bản lĩnh ẩn nấp vẫn phải có.

”Ta không nhớ rõ ta tên gọi là gì.” Ngân đồng nam tử nhún vai về mặt vô tội nói.

”Ngươi.....” Mộc Khuynh Cuồng đưa tay giận chỉ hắn, rồi sau đó tổn hơi thừa lời nói, “Cẩn ngón tay ấn kí bằng máu, còn có, này một vạn kim tệ chỉ là phí bảo hộ một tháng, thêm một tháng liền gia tăng thêm một vạn kim tệ, ta chỉ bảo vệ ngươi hai tháng.”

Nàng nghĩ tới, hiện tại trong cơ thể nàng đã có đấu khí, lại tu tập hai tháng, nàng nói không chừng có thể đi ra ngoài xông xáo một lần, nàng cũng không muốn gả đi ra ngoài.

“.....” Ngân đồng nam tử.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn vết máu trên giấy, trên mặt lộ ra vẻ cười tà gian kế thực hiện được.

”Đem thứ đáng giá trên người của ngươi lấy ra? Dùng làm thế chấp, ngươi bây giờ bắt đầu muốn ăn uống của ta, vạn nhất ngày nào đó đột nhiên chạy đi, ta chẳng phải là thua thiệt lớn!” Mộc Khuynh Cuồng giơ lên vết bớt màu đỏ cười đến vẻ mặt cây ngay không sợ chết đứng.

“.....” Ngân đồng nam tử.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Vô sỉ

Dưới sự lục tìm của Mộc Khuynh Cuồng, còn kém lọt y phục ngân đồng nam tử, cuối cùng ở trước ngực hắn tìm được một khối ngọc bội thuần trắng.

Không có biện pháp, nàng chính là một người vô sỉ!

“Thật lạnh.” Mộc Khuynh Cuồng đem ngọc trong tay vắt ở trên bàn hô, “Thân thể của ngươi vì cái gì lạnh như băng vậy, không có một tia nhiệt độ.”

“Ta không nhớ rõ.” Ngân đồng nam tử đáp.

Mộc Khuynh Cuồng thu hồi xem ánh mắt của hắn, ngồi bên cạnh bàn nhìn chăm chăm khối bạch ngọc, hồi lâu cảm ứng bạch ngọc không phát ra hàn khí, nàng mới đưa tay cầm lấy, quả nhiên bạch ngọc không hề khiến người cảm thấy lạnh lẽo nữa.

“Ngươi thực là một quái nhân, thứ mang ở trên người cũng có thể bị ngươi khiến cho lạnh như băng, nếu là có người liên tục kề cận ngươi, có thể hay không bị đông cứng?” Nàng vừa vuốt ve ngọc trong tay vừa ni non, thế kỷ 21 nàng chơi đùa đồ cổ, cho nên này khối bạch ngọc vừa nhìn liền biết cũng không phải là ngọc bình thường.

Ngân đồng nam tử nghe lời của nàng, trên người hàn khí càng đậm.

“Ngươi đừng nóng giận, ta không có ý tứ coi thường ngươi, chỉ là nói thật, thân thể của ngươi lạnh như vậy, bản thân mình chịu được sao?” Mộc Khuynh Cuồng đem ngọc thu vào trong lòng giấu kỹ, dù sao hắn không giao kim tệ cho nàng trước, nàng chắc chắn sẽ không trả lại cho hắn.

Lông mi ngân đồng nam tử dài mà đen giật giật, “Vẫn có thể! Nếu không ta như thế nào lại sống đến bây giờ.”

Mộc Khuynh Cuồng gật đầu, bọn họ đều là trời sinh có thiếu sót, nàng sờ sờ má phải của mình.

“Ngươi có hay không cảm thấy mặt của ta rất xấu.” Mộc Khuynh Cuồng vuốt bót trên mặt hỏi ngân đồng nam tử, trên mặt hắn làn da bóng loáng, làm cho nàng một hồi ghen tị, một người nam nhân lớn lên xinh đẹp như vậy làm cái gì.

“Chính ngươi đều không cảm thấy xấu, cần gì phải để ý ta nói xấu hay không.” Hắn không chớp mắt nhìn chăm chăm bót màu đỏ trên má phải nàng, nếu không có vết bót hắn nàng sẽ rất đẹp đấy!

Một đôi mắt xinh đẹp lại hẹp dài, con ngươi đen sáng ngời giống như một hồ nước sâu, ba quang minh mông, mũi ngạo nghễ ưỡn lên, môi đỏ búng, da thịt vừa trắng nõn vừa mịn màng, chỉ là bởi vì cái bót kia, đem toàn thể gương mặt xinh đẹp nàng phá vỡ.

Mộc Khuynh Cuồng nghe xong sảng lảng cười ha hả, “Khuôn mặt là cha mẹ cho, cho nên ta cảm thấy được ta xinh đẹp.”

Ngân đồng nam tử nhìn nàng tự tin thần thái phi dương, đáy mắt lóe qua một tia thương thức.

Ngày hôm sau, Mộc Chiến cùng Diêu Uyển chứng kiến Mộc Khuynh Cuồng từ phòng nàng dẫn ra một nam tử tuổi mười bảy độc nhất vô nhị, hai người đều mở rộng tầm mắt.

“Cuồng nhi, các ngươi tối hôm qua...” Diêu Uyển cổ quái nhìn chăm chăm ngân đồng nam tử cùng Mộc Khuynh Cuồng đi từ trong phòng ra.

“Cha mẹ, hai người không nên hiểu lầm, tối hôm qua con trong rừng rậm rèn luyện thân thể, sau đó cứu hắn, hắn cái gì đều không nhớ rõ, cho nên con liền dẫn theo hắn trở lại, chúng ta có thể tạm thời thu lưu hắn được không?” Mộc Khuynh Cuồng đi đến bên cạnh Mộc Chiến cùng Diêu Uyển mang theo một tia cầu xin nói ra.

Mộc Chiến gặp về chờ đợi trong mắt nữ nhi, không chút do dự, “Nếu Cuồng nhi muốn, chúng ta liền lưu hắn.” Nói xong, trong mắt của hắn còn lộ ra vui tươi hơn hờ, nữ nhi thật vất vả có người mình thích, hắn đương nhiên không thể bóp chết, nhưng nam tử này lớn lên tuổi mười bảy như vậy, hắn sẽ tiếp nhận Cuồng nhi sao?

Mộc Khuynh Cuồng hai tròng mắt thẳng quay cuồng, cái trán lướt qua hắc tuyến, “Cha, người hiểu lầm, con cùng hắn cái gì cũng không có.”

Mộc Chiến cũng không phản bác nàng, chỉ là cùng Diêu Uyển hiền lành cười.

Ngân đồng nam tử nhìn bộ dáng nhu thuận của Mộc Khuynh Cuồng, đầu mày thẳng nhíu lại, đối với hắn dữ như vậy, ở trước mặt cha mẹ nàng lại ôn nhu như nước, này đôi ngũ thật sự là quá khác biệt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 10: Thăng cấp ba sao đấu sĩ

“Ta muốn đi trong rừng rậm tu luyện, người ở nhà đợi đừng có chạy lung tung.”

Hiện tại ở trong người có đấu khí, Mộc Khuyneh Cuồng liền muốn nhanh chóng tu luyện, làm cho đấu khí trong cơ thể càng ngày càng mạnh.

“Không, ta muốn đi theo người.” Đôi mắt màu bạc của nam tử trắng tắp nhìn chăm chăm nàng.

Mộc Khuyneh Cuồng nhíu mày, “Người có thể đi, nhưng không thể quá nhiều ta.”

Ngân đồng nam tử đáp ứng, Mộc Khuyneh Cuồng mới dẫn hắn cùng đi, nàng đi vào chỗ sâu trong khu rừng rậm rạp, chỗ đó bình thường sẽ không có người ẩn hiện, vừa vặn thích hợp cho nàng tu luyện.

Ngồi xếp bằng, Mộc Khuyneh Cuồng bắt đầu nhập định, nàng cũng không biết tại sao tin tưởng ngân đồng nam tử như vậy, có một loại cảm giác, hắn sẽ không làm thương tổn nàng.

Ở lúc Mộc Khuyneh Cuồng tiến vào cảnh giới tu luyện, ngân đồng nam tử cánh giác quét một vòng bốn phía, cuối cùng cũng ngồi xếp bằng xuống, hắn biết trong cơ thể mình có thương tích, cho nên nàng nói cứu hắn, hắn tin tưởng, hơn nữa hắn nhìn ra được, nàng căn bản không có lực lượng gì, cho nên không thể nào là nàng tổn thương hắn.

Đối với ơn cứu mạng của nàng, hắn tự nhiên sẽ cảm kích, mới có thể làm cho nàng lấy đi ngọc bội trên người hắn.

Hắn rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vì sao một chút trí nhớ cũng không có, hắn biết trong cơ thể mình có lực lượng thâm hậu, kỳ thật hắn căn bản không cần nàng bảo vệ, nhưng bây giờ hắn cần một chỗ chữa thương, vậy thì tạm thời đợi tại bên người nàng cũng tốt, chỉ là bộ dáng nàng bá đạo lại cần thận làm cho hắn có chút không thoải mái.

Mộc Khuyneh Cuồng lần này tu tập vô cùng thuận lợi, trong cơ thể màu cam đấu khí lại thêm một chút, đột nhiên, nàng mở ra tròng mắt lạnh như băng, tay phải thành chưởng phóng ra, chỉ thấy một đạo màu cam đấu khí như tên rời cung hướng về bên cạnh đại thụ bồ đề, một giây sau, đại thụ răng rắc một tiếng từ đó xuống.

Lực công kích như vậy làm cho Mộc Khuyneh Cuồng hai tròng mắt lạnh như băng trở nên có chút nóng bỏng.

Đấu khí quả nhiên là một đồ tốt, khó trách người người ai cũng muốn tu hành, chỉ tiếc, có vài người cùng nàng trước kia đồng dạng, trời sinh không thể cảm giác tụ khí, cho nên căn bản không có thể tu hành đấu khí.

Nàng rất may mắn, hồn phách của nàng tiến vào thân thể này liền có thể tu luyện, nếu không thật không biết phải làm sao để trở thành cường giả.

Ngân đồng nam tử ở lúc nàng rút khỏi cảnh giới, đã yên tĩnh đứng ở bên cạnh nàng.

“Chúng ta về nhà, đúng rồi, ta liền tạm thời gọi người Ngân Đồng đi!” Bởi vì tròng mắt của hắn là màu bạc, cho nên nàng gọi hắn bằng cái tên này.

Ngân Đồng? Ngân đồng nam tử tinh tế suy nghĩ, rồi lãnh khốc nhíu mày ghét bỏ, “Tên không tốt.”

Mộc Khuyneh Cuồng nổi cáu, hung hăng lườm hắn một cái, giờ lên cái cảm cuồng vọng nói, “Bỏ cô nương ban tên cho, người cần phải cao hứng mới đúng, hừ!”

Ngân Đồng, “.....”

Mộc Khuyneh Cuồng biết rõ dục tốc bất đạt, cho nên không dám lại giống như tối hôm qua tham lam tu luyện, miễn cho tự hại chính mình.

Kể tiếp nửa tháng, Mộc Khuyneh Cuồng buổi sang, buổi chiều, buổi tối mỗi ngày cũng sẽ đi trong rừng rậm tu luyện, nửa tháng trôi qua, Mộc Khuyneh Cuồng chỉ cảm thấy trong đan điền màu cam đấu khí càng ngày càng nhiều, cấp đấu khí đã là ba sao đấu sĩ.

Chiều hôm đó, Mộc Khuyneh Cuồng từ trong rừng rậm về nhà, vừa đi vào sân nhỏ nhà mình liền nghe được thanh âm nam tử xa lạ, lập tức nàng nhìn thấy một nam tử người cao lớn đang cùng Diêu Uyển đang bàn luận.

“Nương, con đã trở về.” Mộc Khuyneh Cuồng cười nhẹ nhàng đi lên trước, Ngân Đồng nhanh nhẹn đi theo phía sau.

“Cuồng nhi, mau tới đây, đây là Quan Mộc, lần trước nương cùng người đã nói.” Diêu Uyển cầm lấy tay Mộc Khuyneh Cuồng ôn nhu cười nói, hai đầu lông mày tất cả đều là vui mừng.

Mộc Khuyneh Cuồng nghe tiếng, nhìn thoáng qua nam tử bên cạnh, tướng mạo đoan chính, vẻ mặt thật thà phúc hậu, nương không phải là muốn làm cho nàng lập gia đình đi!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 11: Ngươi, đem nó làm lạnh!

“Mộc cô nương, ta gọi Quan Mộc, hôm nay mạo muội đến nhà ngươi quấy rầy.” Quan Mộc có chút không được tự nhiên cười nói, trên mặt đỏ bừng.

Mộc Khuynh Cuồng xem nam tử thành thật trước mặt, ở trong lòng cười trộm, bây giờ có thể chứng kiến nam tử xấu hổ thực sự quá ít.

“Không có việc gì.” Mộc Khuynh Cuồng nói lời khách sáo, mặc dù nàng không thích tình cảnh như thế, nhưng mẫu thân ở bên cạnh, nàng cũng không thể trở mặt đi, như vậy nương có thể sẽ thương tâm.

Quan Mộc thấy Mộc Khuynh Cuồng nói không có việc gì, mới dám trực tiếp nhìn nàng, thấy vết bớt trên mặt nàng, đáy mắt hần có chút đau lòng, đối với nàng, hần đã sớm biết, chỉ là không có dũng khí tìm đến nàng.

Ngân Đồng xem hình ảnh trước mặt, đồng tử màu bạc lạnh đi vài phần, rồi sau đó mặt như băng sương xoay người hướng đi ra phía ngoài.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn xem bóng lưng của hần khiêu mi, đi, lãnh diễm yêu nghiệt hàn khí trên người nặng quá, hần đang tức giận?

Nửa tháng này chung đụng, nàng cũng coi như hơi hiểu biết hần, mỗi lần nàng chọc giận hần, trên người hần hàn khí sẽ mạnh hơn, nàng đang suy nghĩ, nếu là hần ở hiện đại nhất định sẽ rất được hoan nghênh, bởi vì có thể làm điều hòa dùng trong mùa hè, còn có thể làm tủ lạnh.

Nghĩ như vậy, Mộc Khuynh Cuồng đáy mắt lóe quẹt một tia giao hoạt tính kẻ.

“Quan đại ca, ta biết rõ ý tứ ngươi đến hôm nay, bắt quá ta còn nhỏ, không có ý lập gia đình, cho nên ngươi hôm nay đến vô ích.” Mộc Khuynh Cuồng khách sáo xong, ngay trước mặt Diêu Uyển cùng Quan Mộc nói thẳng ra ý của nàng, nàng không muốn làm trẻ nãi người khác, cũng không muốn chọc phải tình cảm gì đó.

Quan Mộc nghe đầu tiên là sững sốt, rồi sau đó thật thà phúc hậu cười nói, “Khuynh Cuồng muội muội đích xác là nhỏ, hôm nay ta tới ngươi đừng có áp lực, nếu như có thể, ngươi có thể đem ta làm đại ca.”

Mộc Khuynh Cuồng giương môi khẽ mỉm cười, Diêu Uyển ở bên cạnh thẳng thở dài, Cuồng nhi không nghĩ giả, nàng tự nhiên là sẽ không miễn cưỡng.

Diêu Uyển vốn định giữ Quan Mộc ăn cơm tối, nhưng hần có lẽ tự biết rõ nên rời đi, Mộc Khuynh Cuồng ngồi ở trong sân nhân nhả xem sách được thảo, đây là Mộc Chiến đặc biệt mượn tới cho nàng, chỉ có quen thuộc những thuốc kia mới có thể luyện đan thuốc cùng được tể.

“Đã trở lại.” Cảm giác được sân nhỏ ớn lạnh, Mộc Khuynh Cuồng sâu kín nói.

Ngân Đồng không nói lời nào, từ bên người nàng yên tĩnh đi qua, Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu hí mắt, cắt, ở nhà nàng còn dám bày sắc mặt cho nàng nhìn, thật là đáng chết.

Phịch một tiếng, Mộc Khuynh Cuồng một cước đá văng cửa phòng Ngân Đồng, trong tay bùng một cái cốc.

“Ngươi, đem nó làm lạnh.” Nàng đến gần, đem cái chén nhét vào trong tay hần, đây là nàng vừa mới ra ngoài lấy nước trái cây, bây giờ trời nóng như vậy, nếu biến thành đông lạnh nhất định sẽ phi thường mỹ vị.

Ngân Đồng nhìn chén nước một hồi nhủ này, đây là cái đồ quý gì, hần ghét bỏ thả lại trên mặt bàn.

“Không cho phép thả, ngươi ôm một cái thì như thế nào a, chẳng lẽ đây là thái độ ngươi đối đãi ân nhân cứu mạng sao?” Mộc Khuynh Cuồng giờ lên cái cảm cường thế nói.

Ngân Đồng nhìn nàng, cuối cùng đành phải hai tay ôm cái chén kia, qua một hồi lâu, Mộc Khuynh Cuồng từ trong tay hần đoạt lấy cái chén uống một hơi cạn sạch, uống xong, nàng liếm liếm môi đỏ mọng, hai tròng mắt cười híp lại, quả nhiên vẫn là lạnh thì hương vị tốt hơn.

Lúc này Ngân Đồng cũng nhìn ra dụng ý của Mộc Khuynh Cuồng, hần xoát một cái đứng lên, sắc mặt đen đặc biệt khó coi, đồng tử màu bạc lạnh như băng trừng mắt nhìn nàng, nữ nhân đáng chết, thế nhưng dùng thân thể của hần làm lạnh đồ uống..

“Nhìn cái gì vậy, hừ!” Mộc Khuynh Cuồng cuồng ngạo nói xong xoay người rời đi, rồi sau đó hướng về trong rừng rậm chạy đi, theo thông lệ vào buổi tối tu luyện.

Ngân Đồng đầy lửa giận, nhưng thấy nàng một người chạy tới rừng rậm, hần vẫn là đi theo, hần cũng không biết lúc chạng vạng hần tại sao phải tức giận như vậy, thấy nàng đối với người nam nhân kia ôn nhu cười, trong lòng hần liền đặc biệt khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 12: Cảm ứng nguyên tố

Mộc Khuynh Cuồng đến chỗ sâu trong rừng, giống như bình thường tu luyện, sau mỗi ngày, nàng đều sẽ cảm thấy vui mừng, bởi vì đấu khí màu cam một mực nhiều lên, cứ tiếp tục như vậy, không bao lâu sau, nàng có thể đột phá đấu sĩ trở thành Đấu Sư.

Thời điểm Ngân Đồng đến, trên người Mộc Khuynh Cuồng tản ra quang mang màu cam, hân nhịu mảy, đấu sĩ.

Nàng tu luyện, hân nhăm mắt yên tĩnh dựa vào trên tàng cây, hân cũng không phải là đang ngủ, mà là đang chữa trị thân thể của mình, lần trước hân bị nội thương rất nghiêm trọng, may mắn hân chạy thoát, nếu không hân cũng sẽ không sống sờ sờ đứng ở chỗ này.

Nghĩ tới người hại hân, quanh người hân tản ra một cỗ hàn khí lạnh buốt.

Mộc Khuynh Cuồng rút khỏi cảnh giới cũng không có lập tức đứng dậy, nàng liếc nhìn Ngân Đồng dựa trên tàng cây, khoe mắt nháy lên, mỹ nam chính là mỹ nam, chỉ tùy ý dựa vào trên tàng cây mà đáng người cũng đẹp như vậy.

Hân đến cùng là ai, trên người hân tản ra một cỗ khí chất tôn quý, đồng thời cũng tản ra một cỗ bá khí cường giả, nàng dám khẳng định, lai lịch của hân tuyệt đối không nhỏ.

Bất quá hân là ai cùng nàng có quan hệ gì, hai tháng sau, giao dịch giữa bọn họ liền kết thúc.

Hôm nay, nàng không thể lại tu luyện đấu khí, nhưng lại không nghĩ về nhà sớm như vậy, nghĩ nghĩ, nàng lần nữa nhắm mắt lại, nàng muốn thử có thể hay không cảm ứng nguyên tố trở thành triệu hoán sư.

Muốn trở thành triệu hoán sư, nhất định phải cảm ứng được nguyên tố trong không khí, lại thu nạp nguyên tố dung hợp cùng mình, liền có thể trở thành triệu hoán sư, như vậy có thể gọi ma thú!

Cái này mới làm cho Mộc Khuynh Cuồng nhiệt huyết sôi trào, nếu có thể gọi ma thú, kia thật trâu nha!

Đến lúc đó đánh nhau, không cần tự mình ra tay, đi theo phía sau một đại đội ma thú uy phong lẫm lẫm, cho dù không động thủ, cũng muốn hù chết bọn họ!

Những người khi dễ nàng, đội đấu khí của nàng lợi hại hơn một chút nữa, đợi nàng trở thành triệu hoán sư, sẽ mạnh đến mức làm mù mắt chó bọn họ.

Từ khi nàng đến thế giới này, nàng cũng không có đi ra bên ngoài, thứ nhất nàng muốn yên tĩnh tu luyện thật tốt, thứ hai không muốn đi chọc những người như chó điên cắn loạn, nàng thực lực bây giờ quá kém, căn bản không có năng lực cùng bọn họ cứng đối cứng.

Mộc Khuynh Cuồng kích động một lát, sau chậm rãi nhắm mắt lại, bất quá nàng cũng không có quá nhiều tự tin. Muốn trở thành triệu hoán sư đó là khó lại càng khó hơn.

Trong một trăm người, có thể có chín mươi người có thể tu luyện đấu khí, nhưng tu luyện triệu hoán sư lại chỉ có thể có một người hoặc chính là không có, bởi vì người bình thường căn bản không cảm ứng được những nguyên tố thần kỳ lại hoa mỹ, cho dù có người có thể cảm ứng được nguyên tố, lại cũng không thể dung hợp.

Nhưng cũng không đại biểu thế giới này không có triệu hoán sư, bất quá bọn họ đều xuất quỷ nhập thần, ở những tiểu thành trấn này chắc chắn sẽ không có.

Nhắm mắt lại, mở ra đại dương tinh thần, Mộc Khuynh Cuồng bắt đầu phân tán tinh thần lực của mình, dùng tinh thần lực đi cảm ứng nguyên tố trong không khí.

Mộc Khuynh Cuồng cảm giác bốn phía một mảnh đen nhánh, trong không khí ngoại trừ đen chính là đen, cảm ứng hồi lâu, thế nhưng một chút ánh sáng cũng không có, điều đó rất đã kích nàng, chẳng lẽ nàng thật sự không thể trở thành triệu hoán sư.

Bất quá nàng cũng không có lập tức buông tha, mà phóng thích càng nhiều tinh thần lực chính mình đi cảm ứng, nàng nhất định phải trở thành triệu hoán sư, nhất định phải!

Cũng không biết đã qua bao lâu, ngay tại lúc Mộc Khuynh Cuồng dự định thôi lui, đột nhiên chứng kiến địa phương xa xôi một tia sáng nhỏ bay về phía nàng.

:

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Triệu hoán sư

Phát hiện như vậy làm cho nàng lập tức bỏ đi ý nghĩ về nhà, chờ tia sáng càng ngày càng gần, nàng chỉ cảm thấy máu toàn thân sôi trào lên, bởi vì nàng chứng kiến rất nhiều điểm nhỏ màu đỏ chằng chịt, những thứ này hẳn là hỏa nguyên tố.

Mộc Khuynh Cuồng nhanh chóng vận chuyển tinh thần lực, đem những điểm màu đỏ từng cái một thu vào không gian tinh thần, chỉ khi đó, nàng mới có thể cùng chúng tiến hành dung hợp.

Sớm biết rằng có thể cảm ứng được nguyên tố lực, nàng đã sớm đi tu luyện.

Ở lúc nàng đem hỏa nguyên tố toàn bộ thu, đột nhiên lại xuất hiện nguyên tố màu xanh biếc, ngay sau đó là màu xám tro, màu lam, màu vàng kim, màu trắng, màu đen...

Nhìn xem đủ loại màu sắc nguyên tố lực, Mộc Khuynh Cuồng kích động thiếu chút nữa đã hôn mê.

Trời ạ! Nàng thế nhưng cảm ứng được phong, hỏa, thủy, thổ, lôi - ngũ loại nguyên tố, về phần nguyên tố trắng cùng đen là nguyên tố gì, nàng thật đúng là không biết, bởi vì trí nhớ trong đầu nàng chỉ biết ngũ loại nguyên tố kia.

Nguyên tố lực khổng lồ làm cho Mộc Khuynh Cuồng mất bình tĩnh, nàng không chế kích động trong lòng, buông lỏng chính mình, phi thường bình tĩnh đem những thứ nguyên tố kia toàn bộ thu nạp tiến vào không gian tinh thần.

Bên cạnh Ngân Đồng nhìn trên người Mộc Khuynh Cuồng phát ra hào quang bảy sắc, trong mắt tất cả đều là khiếp sợ cùng kinh ngạc, bảy thứ nguyên tố, nàng thế nhưng cảm ứng được bảy thứ nguyên tố, này có thể hay không quá biến thái!

Mặc dù hẳn từng mất trí nhớ, nhưng hẳn còn nhớ rõ lực lượng như thế nào, có thể cảm ứng được bảy thứ nguyên tố, chính là trở thành toàn năng triệu hoán sư.

Hắn nghiêm túc đánh giá Mộc Khuynh Cuồng, thân hình nhỏ gầy, khuôn mặt sạch sẽ, không nghĩ tới nàng thế nhưng có thể bộc phát mạnh mẽ như vậy, không làm thì thôi, một khi đã làm thì khiến người khác kinh diễm!

Đột nhiên, khoe miệng của hắn khẽ mỉm cười, tươi cười kia nhẹ đến mức giống như ánh sao lóe sáng trong bầu trời đêm, đây là lần đầu tiên hắn cười sau một tháng cùng Mộc Khuynh Cuồng chung đụng, hẳn vì nàng mà cảm thấy cao hứng.

Trong khoảng thời gian này, hắn phần nào hiểu rõ nàng, nàng là một tiểu cô nương yên lặng phán đấu, giấu giếm người nhà cố gắng tu luyện, chỉ muốn cho bọn họ cuộc sống tốt nhất, hắn không khỏi có chút bội phục nàng.

Có lẽ trời cao biết có người luôn cố gắng không chịu buông tha, cho nên nàng đã có được thứ nàng cần.

Mộc Khuynh Cuồng đem tất cả bảy nguyên tố lực thu nạp tiến vào không gian tinh thần thì lập tức ngừng lại, đưa tay xoa xoa cái trán đầy mồ hôi, một chết nàng, nàng thực không còn khí lực dung hợp chúng, dù sao nguyên tố đã ở trong tinh thần của nàng, về sau có thời gian thì dung hợp chúng.

"Hừ!" Nàng gạt ánh mắt Ngân Đồng, hừ lạnh một tiếng xoay người rời đi, không muốn cùng hắn nói chuyện.

Ngân Đồng nhìn bóng lưng thẳng tắp của nàng nhíu mày, đang cùng hắn tức giận?

Là nàng dùng thân thể của hắn để làm lạnh đồ, người tức giận hẳn là hắn đi! Thật là một tiểu cô nương hẹp hòi.

Mộc Khuynh Cuồng rất mang thù, quả nhiên mười ngày nửa tháng kế tiếp cũng không để ý Ngân Đồng, mà Ngân Đồng lại cũng không nói gì thêm, chỉ là yên tĩnh đi theo nàng, nàng đi nơi nào, hắn liền đi nơi đó.

Điều này làm cho Mộc Khuynh Cuồng rất kinh ngạc, lãnh diễm yêu nghiệt này tính tình thay đổi tốt hơn rồi, an tĩnh như vậy, hiện tại không sai biệt lắm một tháng trôi qua, người nhà của hắn như thế nào còn không có đến tìm hắn, chẳng lẽ không cần hắn nữa? Vậy chẳng phải là nàng thua thiệt lớn!

Trong rừng rậm, Mộc Khuynh Cuồng rút khỏi cánh giới liền nhìn chăm chăm vào Ngân Đồng, mà Ngân Đồng cũng mở to một đôi đồng tử màu bạc xinh đẹp nhìn chăm chăm nàng, hai người mắt to trừng mắt nhỏ.

Nửa tháng này tu luyện, nàng hiện tại đã là nhất cấp chín sao đấu sĩ, mỗi lúc trời tối nàng đều cảm ứng nguyên tố lực, dần dần, trong không gian tinh thần nàng nguyên tố càng ngày càng nhiều, nhưng muốn trở thành triệu hoán sư, vẫn là khiếm khuyết rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Ngân đồng tự kỷ

“Ngươi nhìn chăm chăm ta làm cái gì!” Nàng cuối cùng không khống chế nổi lên tiếng.

“Ngươi nhìn chăm chăm ta, ta mới nhìn chăm chăm ngươi.” Ngân Đồng hai tay vòng trước ngực một bộ dạng lạnh lùng, rõ ràng không có nửa điểm sợ nàng.

“.....” Mộc Khuynh Cuồng trừng hấn, rõ ràng là hấn nhìn chăm chăm nàng trước.

“Người nhà của ngươi còn chưa tới tìm ngươi, có phải hay không không cần ngươi nữa, ta chỉ lại thu lưu ngươi một tháng, nếu như vẫn chưa có người nào tới tìm ngươi, ngươi liền rời đi đi!” Mộc Khuynh Cuồng thân nhiên nói, nàng lại tu luyện thêm một tháng liền đi ra ngoài lịch lãm.

Ngân Đồng nghe những lời này, lông mày không vui nhú lại, nàng đây là đang đuổi hấn đi sao.

“Biết rồi.” Hấn lạnh lùng nói.

Mộc Khuynh Cuồng không nghĩ tới hấn sẽ đáp ứng sáng khoái như vậy, bỗng nhiên lại cảm giác mình có chút tàn nhẫn, người ta mặc dù vô tình, nhưng tốt xấu cũng cứu nàng một mạng, hấn hiện tại không nhà để về, nàng không phải là cần phải tiếp tục thu lưu hấn sao.

Nhưng thấy hấn sáng khoái đáp ứng, trong lòng nàng dâng lên một cỗ lửa giận, người ta không cần nàng quan tâm, nàng lo lắng cái rắm!

Huống chi nàng cũng cứu hấn một mạng, giữa bọn họ đã sớm huê nhau.

Ngày hôm sau, Mộc Khuynh Cuồng không có tu luyện, ăn mặc thật tốt, nàng chuẩn bị đi lên đường làm ít chuyện.

Ngân Đồng thấy nàng đi ra ngoài, cũng cùng đi theo.

Mộc Khuynh Cuồng mới vừa lên đường trấn liên hấp dẫn rất nhiều người chú ý, thành trấn này cũng không lớn, cho nên phần lớn người đều biết Mộc Khuynh Cuồng.

“Mau nhìn, xấu nữ kia lại đi ra dọa người.”

“Đúng vậy, nghe nói lần trước tự sát, không nghĩ tới Diêm vương cũng không thu nàng, thật là đáng sợ.”

“Thật không biết nàng như thế nào còn có mặt mũi đi ra, lớn lên xấu không phải là lỗi của nàng, nhưng đi ra ngoài dọa người chính là lỗi lớn.”

“.....”

Nghe bốn phía các loại lời thảo luận về nàng, Mộc Khuynh Cuồng trên mặt một mảnh hồ hững, giống như không nghe thấy, đồng dạng như một đám chó điên kêu loạn, nàng cũng không thể đi theo chó điên cùng nhau kêu!

“Trời ạ, mau nhìn, nam tử kia thật là đẹp trai.” Háo sắc số 1 kinh hô.

“Đôi mắt thực xinh đẹp, thực khốc.” Háo sắc số 2 mê luyến nói.

“Đây chắc chắn là nam tử anh tuấn nhất ở Phở Đà trấn, rất dễ nhìn, chỉ là hấn tại sao đi cùng một chỗ với xấu nữ kia.” Háo sắc số 3 phi thường bắt mắt hừ lạnh nói.

Mộc Khuynh Cuồng nghe bốn phía đối với Ngân Đồng ca ngợi, nghiêng người cao thấp quan sát hấn, mặc kệ hấn mặc quần áo từ tế, là y phục cha nàng, trên người vẫn tản mát ra khí chất tôn quý, như thế nào cũng che dấu không được.

“Ngươi thật giống như rất được hoan nghênh.” Nàng âm dương quái khí nói.

“Bộ dạng xinh đẹp mà thôi, không có cách nào khác.” Ngân Đồng chớp chớp mắt, khí định thần nhàn nói.

“.....” Gặp qua tự kỷ, chưa thấy qua ai tự kỷ như vậy, Mộc Khuynh Cuồng tốn hơi thừa lời, lườm hấn một cái xoay người đi tới trước, những người háo sắc kia, nếu để cho các nàng biết rõ đúng phải Ngân Đồng sẽ làm các nàng chết lạnh, xem các nàng còn có thể hay không si mê như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng rất nhanh đi vào một nhà giao dịch, rồi sau đó xuất ra khỏi ngọc bội màu trắng.

“Ông chủ, cái này giá trị bao nhiêu tiền?”

Ông chủ nhìn nhìn Mộc Khuynh Cuồng, trên mặt lộ rồi một tia ghét bỏ, đôi mắt Mộc Khuynh Cuồng lạnh lẽo, ông chủ lập tức cầm lấy ngọc bội tinh tế bắt đầu đánh giá.

”Năm mươi kim tệ.” Hồi lâu sau khi, ông chủ nghiêm túc nói, kỳ thật trong lòng hắn sợ hãi than, khối ngọc bội này là kinh thế chi bảo.

Mộc Khuynh Cuồng nghe xong sắc mặt trầm xuống, đưa tay một quyền đập ở trên quầy, hung thần ác sát nhìn chằm chằm ông chủ, tức giận nói, “Không nói giả thật, coi chừng ta phá hủy tiệm của ngươi.”

Ông chủ nhìn Mộc Khuynh Cuồng toát ra khí thế mạnh mẽ, lại nhìn Ngân Đồng một thân khí lạnh như băng, hít một hơi thật sâu nói, “Năm mươi vạn kim tệ.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Măng người của nàng, đáng chết!

Mộc Khuynh Cuồng khiêu ni, hung dữ, “Xem ra Chương lão bản chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, ta là chủ nhân ngọc bội, ngọc có tốt hay không sao ta lại không biết, phải dùng tới cổ họng của ngươi để đánh giá sao? Sẽ cho ngươi thêm một lần cơ hội, giá trị bao nhiêu?”

Ông chủ bị khí hung hãn trên người Mộc Khuynh Cuồng hù ngã, Mộc gia tiểu thư này từ lần trước suýt chết xong, như thế nào thay đổi thành một người khác, trước kia nào dám lớn tiếng nói chuyện như vậy, phỏng chừng một ánh mắt của hắn cũng có thể dọa ngốc nàng rồi.

Chẳng lẽ chết một lần có thể làm cho người biến hóa lớn như vậy.

”Hai trăm vạn kim tệ đã là giá cao nhất.” Ông chủ vuốt ngọc bội yêu thích không buông tay, hắn chỉ biết ngọc này là một bảo vật trân quý, giá thấp nhất sẽ không ít hơn hai trăm vạn kim tệ, về phần đến cùng giá trị bao nhiêu tiền, hắn không dám xác định.

Mộc Khuynh Cuồng trong đôi mắt đen bóng hiện ra tinh quang, thế nhưng giá trị chỉ có thể là hai trăm vạn, nàng nhanh chóng đoạt lấy ngọc bội trong tay ông chủ, xoay người nhìn Ngân Đồng, cười nói, “Nhà ngươi giống như rất có tiền nha.”

Chính Ngân Đồng cũng rất kinh ngạc, ngọc bội trên người hắn thế nhưng đáng giá nhiều tiền như vậy.

”Ta không nhớ rõ.” Hắn nhàn nhạt nói.

Mỗi lần hắn nói không nhớ rõ, Mộc Khuynh Cuồng liền có một loại cảm giác ông nói gà bà nói vịt.

Ra khỏi điểm giao dịch, tâm tình Mộc Khuynh Cuồng thật tốt, ôm ấp thứ đáng giá như vậy, cho dù ai cũng đều sẽ vui vẻ.

Trên đường phố náo nhiệt, Mộc Khuynh Cuồng cũng không có tâm tình đi dạo, hôm nay đi ra ngoài, nàng chỉ muốn biết giá trị ngọc bội bao nhiêu tiền, nếu người nhà Ngân Đồng không có tới, nàng cũng có thể đem ngọc bội bán cùng hắn chia đôi, như vậy hai người bọn họ ai cũng không thiệt thòi.

”Mộc Khuynh Cuồng, ngươi đứng lại đó cho ta.”

Đột nhiên một đạo tiếng nói nữ từ thờ phỉ phỉ bén nhọn vang lên.

Bước chân Mộc Khuynh Cuồng dừng lại, xoay người nhìn về phía nữ nhân lên tiếng, dĩ nhiên là một thiếu nữ béo lùn chắc nịch, bên người nàng còn đứng nhiều thiếu nữ khác, còn có một ít công tử trẻ tuổi, nhìn nhìn một đồng người, đầy mắt nàng lóe qua tia thị huyết bén nhọn, lần trước chính là những người này nhục nhã nàng, khiến Mộc Khuynh Cuồng trước kia không chịu nổi mới nhảy sông tự vẫn.

”Ngươi xấu nữ này còn không biết xấu hổ mà ra đường, cũng không cầm gương xem lại chính mình đi.” Liễu Hương mặt mũi tràn đầy châm biếm nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, rồi sau đó từng bước một đi tới gần nàng, trường trần Phở Đà chính là cha nàng (LH), nàng (LH) ở chỗ này đi ngang, không người nào dám nói gì, cho nên bình thường nàng thích nhất khi dễ người nhỏ yếu, Mộc Khuynh Cuồng chính là một người trong đó.

Mộc Khuynh Cuồng ngoéo môi một cái, cuồng vọng nói, “Ta liền muốn ra ngoài thì làm sao bây giờ?” Vốn là nàng không nghĩ tìm nàng ta gây phiền toái, không nghĩ tới nàng ta thế nhưng tự động tìm tới cửa.

”Ngươi, ngươi xấu nữ này cũng dám mạnh miệng, ta đánh chết ngươi.” Liễu Hương nói liền vung tay phải mập mập hướng về mặt Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng mới vừa muốn động thủ, nào biết bên cạnh Ngân Đồng nhanh hơn nàng, hắn tự tay nắm cổ tay Liễu Hương.

”A a a, đau chết mắt, lạnh chết ta...” thanh âm Liễu Hương như giết heo vang lên, nàng cảm giác xương cốt của mình sắp nát, còn có hàn khí chọc thẳng trái tim, tựa hồ muốn đông lạnh lục phủ ngũ tạng của nàng, thật đáng sợ, “A a, xấu nữ, mau bảo hắn buông ra, xấu nữ đáng chết...”

”Ta không cho phép ngươi gọi nàng là xấu nữ.” Thanh âm Ngân Đồng lạnh băng, hàn khí trong đôi mắt màu bạc lóe lên như địa ngục Tu La diệt sạch mọi thứ.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn Ngân Đồng đầy lòng có chút kinh ngạc, hần thê nhưng ra tay vì nàng.

”Ngươi tên quái dị này, thả ta ra...”

Đột nhiên trong không khí vang lên một tiếng bập tạt vang dội, Mộc Khuynh Cuồng hung hăng tát một cái lên khuôn mặt phì phì của Liễu Hương, bá đạo nói, “Ngươi dám mắng hần quái dị, người của ta chỉ có ta mới có thể mắng cùng khi dễ, ngươi tính ngươi là cái cọng hành vô tội gì, đáng chết!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Thật sâu rung động

Liễu Hương nhận một cái tát nặng nề mắt nỏ đom đóm, mà xung quanh người khác vây xem toàn bộ kinh hãi há to miệng, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Đáy mắt Ngân Đồng thoáng hiện một tia kinh ngạc, nàng đây là đang bảo vệ hần, chỉ là lời nói bá đạo đằng sau làm cho hần rất buồn bực, nàng muốn khi dễ hần sao.

”Mộc Khuynh Cuồng, ngươi, ngươi lại dám đánh ta, ta muốn để cho cha ta đem các ngươi đuổi ra Phở Đà trấn.” Liễu Hương khóc đến hoa lệ đầm mưa, trên mặt đau rát, thù đoạn tàn nhẫn, hoàn hảo người quái dị kia mới vừa buông nàng ra, nàng cảm giác mình thiếu chút nữa đã chết.

”Hừ, đánh ngươi là đúng, Mộc Khuynh Cuồng ta không phải là người dễ khi dễ.” Mộc Khuynh Cuồng khí phách nói xong xoay người liền đi, trường trấn thì thế nào? Chẳng lẽ có thể lấy quyền khi dễ người, trước kia là do nàng mềm yếu, còn bây giờ, nàng cũng không dễ bắt nạt như vậy.

Liễu Hương nghe Mộc Khuynh Cuồng nói, nhìn lại nàng một thân khinh cuồng, trong lòng tràn đầy kinh ngạc, cái phế vật này chết như thế nào sống lại liền trở nên lợi hại, linh hoạt, còn dám mạnh miệng, thật là tức chết nàng.

Trong lúc đó, nàng ta hướng về gian hàng bên cạnh đi đến, cầm lấy trứng gà liền hướng Mộc Khuynh Cuồng ném, “Các ngươi mau cầm đồ đập chết xấu nữ này đi.”

Những người khác thấy thế, ríu rít cầm lấy trứng gà, rau củ rau dưa, toàn bộ ném tới Mộc Khuynh Cuồng.

”Coi chừng.” Ngân Đồng đột nhiên đi đến sau lưng Mộc Khuynh Cuồng, hần cao hơn nàng một cái đầu, vừa vặn có thể ngăn trở tiểu thân thể, hần không dám ôm nàng, sợ hần khí trên người làm nàng lạnh.

Mộc Khuynh Cuồng cảm giác bốn phía toàn bộ đồ ném tới nện ở trên người Ngân Đồng, trong lòng là thật sâu kinh ngạc, hần tại sao phải giúp nàng ngăn cản a!

Ngân Đồng cũng không biết vì cái gì, dù sao chính là không muốn làm cho người khác khi dễ nàng, trong cơ thể hần thương thế vẫn chưa hoàn toàn tốt, cho nên không thể dùng lực lượng.

”Mọi người cùng nhau đập chết nàng.” Liễu Hương đầy lửa giận, có thể ném cái gì thì toàn bộ ném đi, đi theo bên người nàng ta, ngại nàng ta là nữ nhi trưởng trấn, cũng toàn bộ theo nàng ném đồ.

Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu ánh mắt ngơ ngác nhìn Ngân Đồng, đang lúc nàng muốn ra tay dùng đầu gối, một đạo thanh âm ngang ngược vang lên.

”Dì, này Phở Đà trấn náo nhiệt như vậy, đây là đang làm cái gì!”

Theo thanh âm như vậy vang lên, đám người Liễu Hương mới dừng lại, một đám người mặc y phục đẹp đẽ quý giá xuất hiện ở trước mặt.

”Ngươi là ai, kêu la cái gì.” Liễu Hương xoay người trừng mắt nam tử lên tiếng tức giận nói, nhưng nàng nhìn thấy nam tử bên cạnh nam tử lên tiếng trong mắt lộ ra hào quang si mê, thật là một nam tử anh tuấn.

Nam tử kia mặc một cỗ phục màu trắng, long mi đen dài che phủ đôi mắt sáng, ngũ quan cùng làn da như tượng đá cẩm thạch điêu khắc nhẵn nhụi, anh tuấn mà không lộ vẻ âm nhu, dương cương mà không lộ vẻ thô鄙, tư thái hần tùy ý hiển lộ rõ ràng ra một loại ưu nhã tự nhiên cao quý, mang theo khí chất quý tộc cao cao tại thượng, nhìn như thân thiết, lại để cho người cảm thấy khó có thể thân cận.

”Ngươi lại dám đối với chủ tử của ta quát lớn, ngươi có biết hần là ai hay không, không có ánh mắt.” Mạc Vong trừng mắt nhìn Liễu Hương, thật sự là người ngu ngốc.

”Hừ, ta không cần biết ngươi là ai, quấy rầy ta đánh người chính là các các ngươi sai, mọi người tiếp tục đánh.” Liễu Hương lười phải cùng người khác lăm le, nàng chỉ muốn hung hăng dạy dỗ Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng không có liếc bọn họ một cái, nàng đưa tay giúp Ngân Đồng sửa sang lại quần áo hỗn loạn, một khắc kia, trong lòng nàng tất cả đều là cảm động, đôi trước, ngoại trừ Thiên Sát quan tâm nàng, sẽ không có những người khác để tâm đến nàng, nàng thiếu thốn nhất chính người khác che chở, cho nên cả đời này, có người thật lòng bảo hộ nàng, trong lòng nàng tràn ngập rung động.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Lôi lạc đế quốc tam vương gia

“Ngu ngốc, ai muốn ngươi giúp ta ngăn cản.” Nàng vừa sửa sang vừa hung hăng bất thiện nói, hần không nợ nàng cái gì, hần không cần phải làm như vậy, hần làm như vậy, sẽ chỉ làm cho nàng cảm giác thiếu hần.

“Ngươi không phải là muốn ả núp lực lượng sao, vậy thì tạm thời trước đừng bại lộ.” Ngân Đồng gương mặt anh tuấn lạnh lùng nói, đáy mắt quệt một tia tàn nhẫn muốn giết người, nếu hiện tại thương thế trong người tốt hơn, hần tuyệt đối sẽ làm cho các nàng chết không toàn thây.

Mộc Khuynh Cuồng nghe lời của hần, động tác thay đổi nhẹ đi chút ít, thật không biết đầu hần nghĩ thế nào, nàng vẫn đối với hần hung hăng, vì sao còn muốn giúp nàng.

Liễu Hương vừa muốn động thủ, Mạc Vong hừ lạnh nói, “Các ngươi điều dân không có mắt, nhìn thấy Tam Vương gia còn không mau hành lễ.”

Một tiếng rống đem toàn bộ người trên đường phố hù ngã, Mạc Vong thấy bọn họ ngây người, xuất ra lệnh bài Hoàng gia Lôi Lạc Đế quốc.

Liễu Hương bị hù dọa chân mềm nhũn quỳ trên mặt đất, dấu hiệu trên lệnh bài kia nàng sẽ không nhận sai, nàng giống như đã gặp qua dấu hiệu này ở trên chút ít công văn của cha. Huống chi, ai có lá gan lớn như vậy dám giả mạo Vương gia Hoàng gia.

“Dân nữ gặp qua Tam Vương gia.” Liễu Hương không ngừng dập đầu, giống như sợ đến choáng váng, những người khác thấy thế, rồi rít quỳ xuống hành lễ.

Mạc Tiêm Lương lạnh nhạt quét bọn họ một vòng, ánh mắt nhìn hướng Mộc Khuynh Cuồng cùng Ngân Đồng còn đứng ở nơi đó, khi hần chứng kiến khuôn mặt Ngân Đồng, trong lòng có chút kinh ngạc, hần tại sao lại ở chỗ này.

“Chúng ta đi.” Mộc Khuynh Cuồng nhìn y phục Ngân Đồng dơ dáy bẩn thỉu, kéo tay hần muốn đi, một ngày nào đó, nàng sẽ làm Liễu Hương phải hối hận vì đã chọn phải nàng!

Ngân Đồng rút tay về, thần nhiên nói, “Không cần kéo ta, chính ta tự đi.”

Mộc Khuynh Cuồng cũng không nhiều lời, vừa mới nàng quên thân thể hần băng hàn, nàng cũng không có nhìn đám người Mạc Tiêm Lương ở xa xa, xoay người liền đi, Ngân Đồng lập tức đuổi kịp.

“Chủ tử, người xem bọn họ.” Trên mặt Mạc Vong dâng lên một cỗ tức giận, hai cái điều dân kia thấy chủ tử mà không hành lễ, cứ như vậy ly khai, đây chính là miệt thị hoàng uy.

Mạc Tiêm Lương vươn tay, sắc mặt bình tĩnh nói, “Không sao, đi thôi!”

Sau khi về đến nhà, Diêu Uyển nhìn Ngân Đồng dơ dáy bẩn thỉu, kinh hô, “Cuồng nhi, các ngươi làm sao vậy?”

“Nương, chúng ta không có việc gì.” Mộc Khuynh Cuồng nhẹ nhàng cười, ý bảo Ngân Đồng đi vào trước thay quần áo.

“Cuồng nhi, nếu không chúng ta rời nơi này đi thôi!” Diêu Uyển vừa nhìn cũng biết bọn họ khẳng định bị người bắt nạt, trong lòng giống như kim đâm đau, hết lần này tới lần khác, nàng chỉ là một nữ nhân không có đầu khí, căn bản không bảo hộ được nữ nhi.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn ra trong mắt Diêu Uyển lo lắng cùng tự trách, nàng nắm tay nàng (DU) nói, “Không cho phép nương tự trách, người cho con sinh mạng chính là đã cho con điều tốt nhất, không có sinh mạng con làm sao có thể hưởng thụ hết thảy, chúng ta không đi, con muốn đứng vững ở nơi này.”

Không bao lâu sau, nàng muốn đi ra ngoài lịch lãm, trước đó, nàng sẽ làm cho bất luận kẻ nào cũng không dám khi dễ nàng cùng người nàng quan tâm.

Ăn qua cơm trưa, Mộc Khuynh Cuồng không có nghỉ ngơi mà đi thẳng đến rừng rậm, nàng nhất định phải tu tập đầu khí cùng dung hợp nguyên tố nhanh hơn.

Ngân Đồng lẳng lặng đi theo phía sau nàng, hần biết rõ chuyện ngày hôm nay đã kích thích nàng, thấy nàng tiến vào cảnh giới, hần cũng tiến vào tu luyện, hần không muốn làm cho chính mình trở thành một người vô dụng, hần nhất định phải nhanh chóng chữa trị thương thế trong cơ thể.

Sau một thời gian ngắn, đám người Liễu Hương thể nhưng chưa có tới gây sự với Mộc Khuynh Cuồng, điều này làm cho Mộc Khuynh Cuồng có chút kinh ngạc, bất quá nàng cũng không có để ở trong lòng, nàng muốn nhanh chóng tu luyện đầu khí cùng hấp thu nguyên tố, nơi nào còn có tâm tình thanh thần quán chuyện của bọn họ.

Ngân Đồng ngăn người nhìn Mộc Khuynh Cuồng, trải qua nửa tháng này điều dưỡng, thân thể của hắn đã hoàn toàn khôi phục, hắn có phải hay không cần phải rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Sơ cấp triệu hoán sư

Mộc Khuynh Cuồng tập trung tinh thần dung hợp nguyên tố, nàng không dám dung hợp loạn, cho nên chỉ có thể dung hợp hòa nguyên tố trước, lúc này, trong không gian tinh thần hòa nguyên tố không ngừng di động, thấy nàng muốn dung hợp nó, thế nhưng không có táo bạo bất an, phỏng đoán trong khoảng thời gian này tiếp xúc, chúng đã thích ứng ở trong không gian tinh thần của nàng.

Theo hóa nguyên tố chậm rãi dung hợp, nàng ở trong không gian tinh thần chứng kiến có một đoàn nguyên tố màu đỏ đặc biệt lóe sáng, chúng giống như ánh nền càng lóe càng sáng, đây chứng tỏ nàng đã dung hợp thành công.

Chờ hòa nguyên tố ổn định, Mộc Khuynh Cuồng chậm rãi rút khỏi cảnh giới, hô to một hơi, hiện tại nàng có thể tính là sơ cấp Triệu hoán sư đi!

Chờ nàng lần sau đem nguyên tố phong thủy đất lôi toàn bộ dung hợp, nàng chính là toàn năng sơ cấp Triệu Hoán Sư, về sau nàng muốn hấp thu càng nhiều nguyên tố, nguyên tố lực ngày càng nhiều, nàng có thể tu thành cao cấp Triệu Hoán Sư.

Ngân Đồng nhìn khoe miệng nàng nhọt nhạt ý cười vui vẻ trong nháy mắt thất thần.

Mộc Khuynh Cuồng thấy hắn ngăn người nhìn nàng chăm chăm, đứng lên đi đến trước mặt hắn, một bộ dạng quần là áo lụa cười nói, “Người không phải là nhìn bốn cô nương đến mức ngây người đi! Mặc dù ta biết rõ ta nhìn cũng không tốt.”

Ngân Đồng nhìn nàng xinh đẹp tươi cười, nhú lông mày, “Người rất đẹp mắt.”

“Thật vậy chăng?” Nàng trừng mắt nhìn hắn có chút không tin.

Nhưng Ngân Đồng không trả lời của nàng, xoay người liền đi, Mộc Khuynh Cuồng đi lên trước đuổi theo hỏi, Ngân Đồng chính là không hề trả lời câu hỏi của nàng, Mộc Khuynh Cuồng tức giận, chỉ biết ở trước mặt nàng đùa giỡn.

Mộc Khuynh Cuồng còn chưa đi gần đến nhà liền chứng kiến sân nhỏ ở cửa đứng rất nhiều người, tâm nàng vang lên thanh âm lộp bộp, trực giác nói cho nàng biết khẳng định đã xảy ra chuyện.

“Nương, làm sao vậy?” Nàng đi đến sân thì thấy Diêu Uyển đang lau nước mắt, những người khác đang an ủi nàng.

Diêu Uyển gặp Mộc Khuynh Cuồng sau khi trở về, đem nàng gắt gao ôm vào trong ngực, “Cuồng nhi, người, cha người khả năng đã xảy ra chuyện.”

Mộc Khuynh Cuồng nghe được câu này giống như bị sét đánh trúng, tâm gắt gao nhéo lên, nàng gấp giọng nói, “Chuyện gì xảy ra?”

“Khuynh Cuồng, ta mới vừa nghe được có người nói, cha người đi theo Dong binh đoàn đã xảy ra chuyện, có vài người đã trở lại, có vài người vẫn chưa trở về, hình như là gặp một đàn ma thú khổng lồ, người không không cần quá lo lắng, nói không chừng sẽ không có chuyện gì.” Hàng xóm cách vách an ủi Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng nghe được câu này, sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt, “Vân thúc, phiền toái người chiếu cố mẹ con, con đi tìm cha con.”

Nói xong, nàng không có nửa phần do dự liền chạy ra ngoài, lưu lại Diêu Uyển ở sau người xé tâm kêu to.

Ngân Đồng gặp Mộc Khuynh Cuồng chạy đi, nhú nhú mày thật nhanh đuổi kịp, nha đầu này không muốn sống nữa đi! Mặc dù nàng hiện tại đã là hai sao Đấu Sư, lại là Triệu Hoán Sư, nhưng vẫn là quá yếu.

Mộc Khuynh Cuồng làm sao trông nom nhiều như vậy, nàng chỉ biết là nàng không thể mất đi cha, nàng không cho phép, cho nên nàng nhắm hướng đông Phù Vong sâm lâm chạy tới.

Phù Vong sâm lâm cùng rừng rậm nàng tu luyện hàng ngày không giống nhau, nơi đó là địa phương Dong Binh đoàn Phổ Đà trấn thường xuyên lui tới, thường xuyên có rất nhiều ma thú ẩn hiện.

Mộc Khuynh Cuồng hận mình không thể bay, như vậy mới có thể nhanh chóng đuổi tới Phù Vong sâm lâm, thật may là Phở Đà trấn cách nơi này không quá xa, nàng mới vừa vọt tới bên ven rừng, liền nghe thấy từ trong rừng rậm truyền ra từng đợt thú hô, còn chứng kiến một chút lính đánh thuê từ bên trong kinh hoảng chạy ra.

“Mọi người nhanh chạy, ma thú bên trong nổi điên.”

“Vị đại thúc này, xin hỏi một chút các người có thấy hay không Mộc Chiến ở Liệt Hỏa dong binh đoàn?” Mộc Khuynh Cuồng chạy lên trước hỏi vài nam tử trung niên.

“Tiểu cô nương, hôm nay ma thú đột nhiên bạo động, tất cả mọi người tẩu tán, ta khuyên người không nên chạy loạn, để tránh trở thành thức ăn của ma thú.” Tên nam nhân trung niên kia nói xong, tăng nhanh bước chân hướng bên ngoài rừng rậm chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Người không muốn sống nữa sao?

Mộc Khuynh Cuồng hít sâu một cái, cắn răng hướng về trong rừng rậm chạy tới, đột nhiên Ngân Đồng giữ y phục nàng lại.

“Người không muốn sống nữa sao?” Hắn sắc mặt lãnh khốc nhìn chằm chằm nàng.

“Buông ra!” Mộc Khuynh Cuồng quay đầu lại hung ác trừng mắt hắn, lúc này, nàng giống như một con báo con tức giận, “Nếu như là cha của người ở bên trong, người sẽ trở mặt nhìn hắn chịu khổ sao?”

Cho dù biết thực lực mình kém, nhưng nàng không thể yên tĩnh ở bên ngoài chờ, huống chi còn là ma thú bạo động, đây chẳng phải là rất nhiều ma thú đều đi ra, đột nhiên ma thú như thế nào liền bạo động.

Ngân Đồng nhìn trong mắt nàng tia quyết tuyệt, cuối cùng đành phải buông tay.

“Người không cho phép vào.” Mộc Khuynh Cuồng lúc gần đi hung tợn trừng mắt.

Ngân Đồng làm sao có thể để cho nàng một người đi vào, đành phải đuổi kịp, Mộc Khuynh Cuồng lại cảnh cáo hắn, hắn không nghe, cuối cùng nàng cũng lười nói, dù sao nên nhắc nhở nàng đã nhắc nhở.

Theo hướng bên trong chạy đi, Mộc Khuynh Cuồng có thể chứng kiến rất nhiều người mặc y phục Dong Binh từ bên trong chạy ra, bên tai vang lên tiếng các loại ma thú gào thét.

“Cha, cha...” Mộc Khuynh Cuồng vừa chạy vừa gào to, nàng thật hy vọng Mộc Chiến có thể đáp lại nàng một tiếng, nàng thật sự rất sợ hãi hắn sẽ rời đi, nàng đã nói qua muốn hảo hảo bảo vệ bọn họ.

Ngân Đồng nghe thanh âm của nàng, trong lòng mắng nữ nhân ngu xuẩn, nàng đây là muốn đem ma thú toàn bộ kêu đến sao.

“Khuynh Cuồng, người thế nào chạy đến nơi đây, mau rời đi.” Đột nhiên một người nam nhân trung niên vọt tới trước mặt Mộc Khuynh Cuồng lo lắng quát.

Mộc Khuynh Cuồng chứng kiến người quen chạy tới, “Lâm thúc thúc, người có thấy cha ta hay không, hôm nay xảy ra chuyện gì?” Ở trong trí nhớ của nàng, Phù Vong sâm lâm chưa từng có xảy ra chuyện như vậy.

“Không biết, vốn là chúng ta đều ở trong làm nhiệm vụ, nào biết đột nhiên vang lên một hồi tiếng thú gào thét, rất nhiều ma thú hướng về chúng ta vọt tới, cuối cùng chúng ta bị ma thú đuổi theo bốn phía tán loạn, tất cả mọi người tẩu tán.”

Lâm Trung nhìn Mộc Khuynh Cuồng vẻ mặt mạo hiểm nói, thật may là mấy người bọn họ gặp phải ma thú đều là một chút ma thú cấp thấp, bằng không bọn họ đã trở thành thức ăn của chúng.

“Người có hay không thấy cha ta chạy về phương hướng nào?” Mộc Khuynh Cuồng lòng tràn đầy khẩn trương.

“Hình như là phía nam, người hỏi cái này làm cái gì, mau rời đi thôi.” Lâm Trung vội vã đầu đầy mồ hôi, nha đầu ngốc này muốn làm cái gì đây.

Mộc Khuynh Cuồng lắc đầu, “Cảm ơn Lâm thúc thúc, ta đi tìm cha ta.”

“Khuynh Cuồng, người không cần xăng bậy...” Lâm Trung nhìn Mộc Khuynh Cuồng tựa như điên hướng phía nam bên cạnh chạy đi, gấp đến độ lại càng chạy đầy mồ hôi, nàng cái gì cũng không biết, đi vào không phải là chịu chết sao?

”Ta sẽ bảo hộ nàng.” Ngân Đồng gây nhẹ mảy kiểng, nhìn đám người Lâm Trung cuồng ngạo nói.

Lâm Trung vừa muốn nói gì, liền cảm giác Ngân Đồng như một trận gió ở trước mặt hất thổi qua, kia một thân khí thế làm cho hắn giật mình, tốt khí thế cường đại, hắn chỉ có thể ở trong tâm lặng lẽ cầu nguyện, hy vọng Mộc Chiến cùng Mộc Khuynh Cuồng không có việc gì.

Mộc Khuynh Cuồng điên cuồng hướng về hướng nam chạy, đột nhiên lại nhìn thấy vài người của Liệt Hỏa Dong Binh đoàn, nàng vội vàng chạy tới hỏi, “Đại thúc, các người có thấy Mộc Chiến hay không?”

”A, Mộc Chiến, hắn chính là ở chỗ này, chúng ta gọi hắn đi, hắn lại không đi.” Người nọ chỉ chỉ cách đó không xa, lắc đầu bắt đầu đi nói.

Nhận được vị trí cụ thể của Mộc Chiến, Mộc Khuynh Cuồng nhất thời yên tâm, thật nhanh chạy tới, lập tức chứng kiến Mộc Chiến cầm dao đang cùng một đầu cấp ba Hỏa Vân sói đánh nhau, Mộc Chiến là một gã chiến đấu khác chiến sĩ, hắn có được kỹ năng chính là dựa vào cường kiện khí lực cùng công kích kỹ xảo đến đối kháng ma thú.

”Cha, người mau lui trở lại.” Mộc Khuynh Cuồng lớn tiếng kêu lên, đồng thời, nàng phát tay xuất ra một đạo màu xanh đầu khí công kích hướng Hỏa Vân sói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Lực lượng triệu hoán sư

Đầu Hỏa Vân sói chứng kiến đầu khí vọt tới, bay nhanh tránh ra, trong mắt lộ ra quang mang hung thần ác sát.

”Cuồng nhi, sao người lại tới đây, bên trong quá nguy hiểm, người nhanh đi về.” Mộc Chiến bị thanh âm Mộc Khuynh Cuồng hù chết, nàng cái gì cũng không biết chạy tới nơi này không phải là chịu chết sao? “Di, cuồng nhi, vừa mới thanh sắc đầu khí là người dùng đến?”

Mộc Chiến đột nhiên kịp phản ứng, trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, đột nhiên hắn lại cười ha ha, cười đến lệ nóng doanh trong, “Cuồng nhi, người nói cho cha, đây có phải thật hay không, người thật sự có thể tu luyện đầu khí?”

”Uh, cha không có nhìn lầm, thật sự của con có thể tu luyện.” Đã đến thời khắc này, Mộc Khuynh Cuồng cũng không có ý định lừa gạt hắn nữa.

”Thật tốt quá, thật tốt quá, lão thiên mở mắt a!” Mộc Chiến ngẩng đầu nhìn trời kích động nói, thời thơ ấu, hắn cũng là một gã cao thủ tu luyện đầu khí, nhưng mười ba tuổi, hắn đột nhiên mắc phải một căn bệnh nặng, từ đó về sau, hắn một thân đầu khí toàn bộ không còn, cũng không thể lại tu luyện đầu khí, cuối cùng đành phải tu luyện chiến sĩ.

”Cha, chúng ta nhanh rời đi, nơi này quá nguy hiểm” Mộc Khuynh Cuồng lôi kéo Mộc Chiến, bốn phía tiếng thú gào thét càng ngày càng nhiều, nơi đây không nên ở lâu.

Mộc Chiến nhìn nhìn đầu kia Hỏa Vân sói, mặc dù trong cơ thể nó có ma hạch cấp ba cũng coi như đáng giá, nhưng bây giờ Mộc Khuynh Cuồng ở chỗ này, hắn làm sao còn dám mạo hiểm.

Bọn họ muốn chạy, nhưng Hỏa Vân sói cũng không tính thả bọn họ đi, nó ngẩng đầu gào thét một tiếng, rồi như nổi điên hướng về Mộc Khuynh Cuồng phóng tới, cái loài người ngu ngốc này cũng dám dùng đầu khí công kích nó, mới một cái Đầu Sư nho nhỏ mà thôi, thật sự là cuồng vọng.

Mộc Khuynh Cuồng nghe được gió thổi, đoạt lấy đao trong tay Mộc Chiến hướng Hỏa Vân lang hung ác bỏ tới, Mộc Chiến kinh hãi, xoay người thì Mộc Khuynh Cuồng đã xông ra ngoài.

Ngân Đồng thân thể vi cuồng, vốn định xông lên, nhưng ngẫm lại hãy để cho nàng thử xem cũng tốt, nàng một mực tu luyện, đều không sử dụng qua lực lượng, như vậy lịch lãm cũng tốt.

Mộc Khuynh Cuồng một bên dùng bác đầu thuật bỏ tới Hỏa Vân sói, một bên thi triển đầu khí công kích, đây là một đầu ma thú thuộc hỏa nguyên tố, trong đầu nàng vừa chuyên, không biết nàng có thể hay không mở ra không gian tinh thần hỏa nguyên tố lực triệu hồi nó.

Nghĩ như vậy, Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên phi thân tránh ra, nhanh chóng mở ra không gian tinh thần hỏa nguyên tố, lập tức, thân thể nàng bốn phía lóe hồng hào quang hỏa nguyên tố, Hỏa Vân sói chứng kiến hỏa nguyên tố chói mắt như lửa, ngao ô khe kêu một tiếng, hai chân gục xuống, cuối cùng cả thân thể toàn bộ nằm xuống, ngoan ngoãn thần phục ở trước mặt Mộc Khuynh Cuồng.

Nhìn một màn như vậy, kinh hãi không chỉ có Mộc Khuynh Cuồng, còn có Mộc Chiến, Ngân Đồng tuyệt không kinh ngạc, đây là Triệu Hoán Sư lực lượng, cũng không phải ai cũng có thể làm, cho nên Triệu Hoán Sư mới tôn quý như vậy.

Hỏa Vân sói quỳ rạp trên mặt đất ngao ô ngao ô đáng thương kêu, những người khác nó không sợ, sợ nhất đúng là Triệu Hoán Sư, nếu như Triệu Hoán Sư là cùng nó cùng nguyên tố, vậy nó chỉ có thể thần phục.

Thế giới này, kẻ địch lớn nhất của ma thú chính là Triệu Hoán Sur, cũng là người chúng sợ nhất.

”Cuồng nhi, ngươi.....” Mộc Chiến nhìn nhìn Hỏa Vân sói trên mặt đất, lại nhìn một chút toàn thân Mộc Khuynh Cuồng tản ra hào quang đỏ rực, này, đây là tượng trưng của Triệu Hoán Sur a! Cuồng nhi, này, điều này sao có thể...

Mộc gia lịch đại cũng không có một Triệu Hoán Sur!

”Đi thôi!” Mộc Khuynh Cuồng hướng về Hỏa Vân sói phát phát tay, ma thú cấp thấp như vậy, nàng không cần mang theo bên người, dù sao cũng có thể bất cứ lúc nào triệu hồi chúng, nếu như gặp được ma thú cao cấp, nàng nếu muốn triệu hồi, vậy nhất định phải khế ước, nếu không Triệu Hoán Sur khác cũng có thể đem nó triệu hồi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sur: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Thiếu chút nữa dọa hôn mê

”Cha, chúng ta đi nhanh lên đi.” Mộc Khuynh Cuồng trông Hỏa Vân sói xám xịt chạy, xoay người đi về hướng Mộc Chiến.

”Cuồng nhi, con là Triệu Hoán Sur?” Mộc Chiến mở to hai mắt về mặt không thể tin.

Mộc Khuynh Cuồng nhướng nhướng lông mày, vẻ mặt sáng lạn vui vẻ, vân đạm phong khinh đáp, “Đúng vậy a.”

Phịch một tiếng, Mộc Chiến xụi lơ trên mặt đất.

”Cha, người làm sao vậy?” Mộc Khuynh Cuồng sắc mặt biến hóa, vội vàng ngồi xổm xuống đỡ Mộc Chiến.

Mộc Chiến ánh mắt ngơ ngác nhìn chăm chăm nàng, hồi lâu qua đi, thờ dốc một hơi nói, “Cuồng nhi, cha thiếu chút nữa bị con hù dọa tới mức hôn mê, con cũng không nên nói vậy...” Hắn vẫn còn có chút không thể tin được, Triệu Hoán Sur, chức nghiệp này đối với hắn mà nói như thần tồn tại, nữ nhi của hắn là Triệu Hoán Sur, này, điều này sao có thể.

”Cha, con không có lừa người, con hiện tại thật có thể đủ khả năng tu luyện Triệu Hoán Sur.” Mộc Khuynh Cuồng bị bộ dáng Mộc Chiến khiến cho dở khóc dở cười.

Phịch một tiếng, Mộc Chiến vừa ngồi dậy lại lần nữa té trên mặt đất.

”Cha, người có thể hay không không nên hôn mê a!” Mộc Khuynh Cuồng phốc cười ra tiếng, cha nàng thật sự bị dọa, nếu là nàng nói cho hắn biết nàng là toàn năng Triệu Hoán Sur, hắn có hay không liền hôn mê.

”Ta không hôn mê, Cuồng nhi, chúng ta mau về nhà, đem tin tức tốt này nói cho nương người biết, không, không được, người nếu là nói cho nàng biết, nàng khẳng định cũng sẽ ngắt đi.” Mộc Chiến ngồi dậy vui tươi hơn hờ như con nít.

Ngân Đồng xem Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Chiến trên mặt đất trắng lác đầu, thực là một đôi phụ tử kì quái.

Ngay tại thời điểm ba người bọn họ muốn rời đi, tiếng chạy trốn mãnh liệt vang lên.

”Không xong, rất nhiều ma thú đang tới.” Mộc Chiến sợ hãi nói, lôi kéo Mộc Khuynh Cuồng vội vàng chạy, nhưng bọn họ chạy trốn nhanh hơn nữa, cũng không chạy nhanh bằng ma thú.

Trong chốc lát, chỉ thấy hai ba mươi con ma thú lớn nhỏ đủ loại xuất hiện ở bên người ba người Mộc Khuynh Cuồng.

”Cuồng nhi, con đi trước.” Mộc Chiến sắc mặt một mảnh tái nhợt, mặc dù nữ nhi có đầu khí, có năng lực triệu hồi ma thú, nhưng cấp bậc của nàng không cao, hiện tại bốn phía nhưng là có rất nhiều ma thú cấp sáu, bảy.

Mộc Khuynh Cuồng lắc đầu, hai tròng mắt tinh quang lóe nhìn chăm chăm những đầu ma thú hung dữ.

Toàn bộ ma thú nhất tề nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, trong mắt lộ ra cừu hận quang mang, vừa mới chúng nó là cảm ứng được lực lượng nguyên tố Triệu Hoán Sur mới xông ra, chúng nó muốn nhìn một chút là Triệu Hoán Sur nào, nếu như rất lợi hại, vậy chúng nó chỉ có thể chạy, nếu như không lợi hại, chúng liền muốn tiêu diệt đối phương, miễn cho đối phương về sau cường đại rồi sai sử chúng nó làm việc.

Mộc Khuynh Cuồng gặp toàn bộ ma thú nhìn chăm chăm nàng, lông mày nhíu nhíu, nàng xem qua sách Triệu Hoán Sur, biết rõ Triệu Hoán Sur là thiên địch của ma thú.

Triệu Hoán Sur muốn chinh phục ma thú, ma thú muốn diệt hết Triệu Hoán Sur, ma thú là có thần trí, không muốn thần phục loài người, cũng không muốn vì nhân loại làm việc, trừ phi là không có cách nào khác, không thể không thần phục.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn xem mắt ma thú lộ ra hung quang, chúng là muốn tiêu diệt nàng sao!

”Cuồng nhi, ngươi...” Mộc Chiến vội muốn chết, nàng nếu không đi, sẽ không kịp.

Ngân Đồng đứng ở bên cạnh Mộc Khuynh Cuồng, như có điều suy nghĩ nhìn nàng, ánh mắt lãnh ngạo quét qua những ma thú cấp thấp kia.

”Ngươi dẫn cha ta đi trước.” Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên nhìn Ngân Đồng rất nghiêm túc nói, nàng muốn thử xem lực lượng của mình, mặc dù không biết lực lượng Triệu Hoán Sur của mình có thể hay không để cho bọn chúng thần phục, nhưng bây giờ cũng chỉ có biện pháp này.

Ngân Đồng nhìn chăm chăm nàng, ngân mâu lộ ra một tia không muốn, nàng nghĩ một người đối phó những ma thú này sao, hần sẽ không bỏ lại nàng.

”Mộc bá phụ, ngươi rời đi trước, đi bên ngoài chờ chúng ta.” Ngân Đồng nhìn Mộc Chiến ôn hòa hữu lễ nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sur: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Đấu thánh

Edit: Trương Ly

”Này, này không được.” Mộc Chiến lập tức cự tuyệt.

”Uy, ngươi làm sao lưu lại, nếu là xảy ra chuyện thì không liên quan đến ta nha.” Mộc Khuynh Cuồng giờ lên lông mày khiêu khích nhìn chăm chăm Ngân Đồng, người này thực thích lo chuyện bao đồng.

Ngân Đồng ngân mâu ba quang mệnh mông, giống như nước suối, một mảnh trong suốt.

”Ta lại không bảo ngươi chịu trách nhiệm, ngươi gấp cái gì.” Hần mày kiếm tung bay, lãnh mông khỏe mỗi mím cười hơi hơi giương lên, trong mắt quét một tia tà tử.

Mộc Khuynh Cuồng trong nháy mắt theo dõi hần, hần cái dạng này mang theo một loại cảm giác xấu xa, lại lạnh lùng, đây là nàng lần đầu tiên nhìn thấy hần cười, nàng cho rằng hần lạnh như băng sẽ không biết cười, không nghĩ tới hần cười yếu ớt, thế nhưng sẽ mê người như vậy.

Nàng trừng mắt nhìn hần, xoay người nhìn về phía Mộc Chiến, ”Cha, người đi bên ngoài chờ, người ở nơi này con sẽ phân tâm, tin tưởng con.”

Mộc Chiến nhìn trong mắt Mộc Khuynh Cuồng quyết tuyệt cùng hào quang tự tin, cắn chặt răng, ngân vạn dặn dò, cuối cùng mới rời đi.

Ma thú nhìn Mộc Chiến đi rồi, bắt đầu luồng cuồng gào thét.

Mộc Khuynh Cuồng trên người đột nhiên bạo phát hào quang chói mắt hóa nguyên tố, nàng biến hóa như thế hù dọa những ma thú kia rồi rít ngừng kêu gào, hơn nữa còn từng bước một lùi lại.

Cấp bậc Triệu Hoán Sur bọn chúng nhìn không ra, chúng không cách nào xác định Mộc Khuynh Cuồng lợi hại hay không, cho nên cũng không dám làm loạn, không ai nào nguyện ý chịu chết, ma thú cũng là như thế, nếu như bị Mộc Khuynh Cuồng khống chế, thì bọn họ về sau phải toàn bộ nghe nàng sai khiến, còn có thể mất đi tự do.

Một chút ma thú cấp thấp bị hào quang nguyên tố trên người Mộc Khuynh Cuồng hù sợ, rồi sau đó toàn bộ chạy trốn, chỉ còn lại một chút ma thú cấp bậc cao không thuộc về hóa nguyên tố ở lại.

Mộc Khuynh Cuồng tính tế đếm, còn có bảy con đều là ma thú cấp sáu bảy, hơn nữa bọn họ đều là ma thú khác nguyên tố, nàng cẩn thận xem ra sau khi trở về, nàng phải đem bốn loại nguyên tố khác toàn bộ dung hợp.

”Ngao rống, ngao rống...” Một đầu lục cấp Thanh Phong ngư hướng về Mộc Khuynh Cuồng cuồng nộ gào thét, nó là phong nguyên tố, hơn nữa nó cảm thấy Mộc Khuynh Cuồng cũng không phải là cao cấp Triệu Hoán Sur, cho nên nó cũng không sợ hãi.

Mộc Khuynh Cuồng nắm trong tay đao của Mộc Chiến, gấp Thanh Phong ngư xông lại, nàng vận chuyển thanh sắc đầu khí trong cơ thể, quơ đao hướng về Thanh Phong ngư chém tới.

Thanh Phong ngư giờ chân lên hướng về Mộc Khuynh Cuồng ngoan đá, Mộc Khuynh Cuồng một tay vung đao, tay kia đầu khí màu xanh giống như một đạo hàn kiếm mau chuẩn ngoan đâm về lòng bàn chân Thanh Phong ngư.

”Ngao ô, ngao ô...” Bị đâm trúng Thanh Phong ngưi phát ra tiếng gào thét, trong hai tròng mắt lại càng cuộn cuộn lửa giận, lập tức vài con ma thú khác cũng rớt rít hướng về Mộc Khuynh Cuồng vọt tới, bởi vì bọn họ phát hiện Triệu Hoán Sư lực lượng của Mộc Khuynh Cuồng vô dụng, đây là thời khắc tốt nhất giải quyết nàng.

Ngay tại lúc chúng xông tới, vài đạo bạch sắc đầu khí như thanh lợi kiếm tràn ngập sát khí hung hăng đâm về phía ngực những ma thú kia.

Mộc Khuynh Cuồng sững sờ, xoay người nhìn về phía Ngân Đồng, chỉ thấy quanh người hần lóe bạch quang trong suốt, nàng mãnh liệt hít một hơi, hai tròng mắt tròn to, hần dĩ nhiên là Đấu Thánh.

Những đầu ma thú kia té trên mặt đất gãy giữa vài cái liền không hề động, Ngân Đồng đầy mắt bén nhọn quang mang chột lóe, thu hồi tay thi triển đầu khí.

”Ngươi, ngươi dĩ nhiên là Đấu Thánh!” Mộc Khuynh Cuồng giọng nói có chút không xong, trong tròng mắt đen tất cả đều là tinh quang, người bình thường rất khó tu hành đến Đấu Thánh, không nghĩ tới hần còn trẻ như vậy đã là Đấu Thánh, tuyệt đối có thể nói thiên tài.

”Đúng vậy.” Hần học nàng nguyên bản khẩu khí đáp.

Mộc Khuynh Cuồng nuốt nước miếng một cái, nàng không phải không thừa nhận nàng có chút hâm mộ hần, nàng mới là một nhị tinh Đấu Sư, ở trước mặt hần, nàng quả thực quá nhỏ bé, hần đến cùng là ai!

Hiện tại hần có thể dùng lực lượng, thương thế của hần có phải hay không đã khôi phục, điều này cũng đại biểu có phải hay không hần sẽ rời đi, đi tìm trí nhớ của hần!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Dung hợp năm loại nguyên tố

Edít: Trương Ly

”Chúng ta trở về đi!” Mộc Khuynh Cuồng nhân nhát nói, lúc chuẩn bị đi, lại chạy đến bên cạnh vài con ma thú, đem ma hạch trong cơ thể toàn bộ lấy ra, ma hạch cấp năm cấp sáu rất đáng tiền, không thể lãng phí a, hơn nữa bên trong ma hạch đều có nguyên tố, có thể hấp thu tăng cường nguyên tố lực của mình.

Hai người trong lúc ra khỏi rừng, mặc dù nghe được tiếng thú gào, nhưng thật may là không có gặp ma thú.

Mộc Chiến chờ đợi bên ngoài thấy hai người không có việc gì, trái tim liên tục treo lơ lửng rốt cục dễ xuống.

Bọn họ sau khi về nhà, Diêu Uyển vui mừng đến phát khóc, thật may là ba người bọn họ đều không sao.

Mộc Khuynh Cuồng an ủi tốt Diêu Uyển, liền vào rừng rậm nàng thường đi, chuyện ngày hôm nay làm cho nàng càng thêm xác định, nàng nhất định phải nhanh chóng tăng cường chính mình, khuya hôm nay, nàng muốn dung hợp phong nguyên tố.

Có lẽ là bởi vì đã dung hợp hỏa nguyên tố, hôm nay hỏa nguyên tố lại đại triển hùng vĩ, phong nguyên tố thế nhưng thật biết điều nhanh cùng Mộc Khuynh Cuồng dung hợp.

Mộc Khuynh Cuồng trông dễ dàng như vậy, liền lòng tham đem ba loại nguyên khác tố toàn bộ dung hợp, chỉ có hắc, bạch nguyên tố kia không có, bởi vì hắc, bạch nguyên tố quá ít, căn bản không có cách nào dung hợp, hơn nữa nàng cũng không biết hai loại nguyên tố kia là cái gì, cũng không dám dung hợp loạn, trong khoảng thời gian này, nàng lại bỏ nhào hấp thu nguyên tố, nhưng đều tìm không được hắc, bạch nguyên tố.

Dung hợp năm loại nguyên tố, Mộc Khuynh Cuồng mới yên lòng, về sau nàng muốn hấp thu nguyên tố nhiều hơn, làm cho không gian tinh thần nguyên tố lực càng ngày càng lớn mạnh, như vậy nàng mới có thể dễ dàng chế phục ma thú cao cấp.

Nghĩ tới hôm nay những đầu ma thú kia bị nàng dọa, Mộc Khuynh Cuồng vẫn cảm thấy bất khả tư nghị, không nghĩ tới trên thế giới này, thế nhưng thực sự có lực lượng triệu hồi thần kỳ như vậy.

Sau hai ngày, Mộc Khuynh Cuồng rất yên tĩnh tu luyện, một lòng một dạ toàn bộ đặt ở tu luyện, cho nên nàng cũng không nhìn thấy Ngân Đồng hai ngày nay một mực đối với nàng ngẩn người, bởi vì hần đã quyết định ly khai, hần muốn đi tìm trở về trí nhớ của hần, hần muốn biết là ai hại hần biến thành như vậy, nhưng hiện tại phải đi, hần thế nhưng có một chút luyến tiếc.

”Cha, hai ngày nay con xem người cùng Lâm thúc bọn họ cũng không có đi làm nhiệm vụ, là Dong Bình đoàn đã xảy ra chuyện sao?” Mộc Khuynh Cuồng về mặt quan tâm hỏi, lần trước bảy khóa ma hạch nàng đưa Mộc Chiến năm khóa, chính nàng lưu lại hai khóa dự bị.

”Gần đây Phù Vong sâm lâm rất bất ổn, ngươi còn nhớ rõ mấy ngày hôm trước ma thú hỗn loạn sao? Hai ngày nay rất nhiều người đến Phò Đà trấn, ta nghe nói, hình như là Phù Vong sâm lâm có cao cấp ma thú xuất thế, rất nhiều người đều muốn bắt nó.” Mộc Chiến nhân nhạ nói, bởi vì chuyện này, Liệt Hỏa Dong Binh đoàn không cho phép bọn họ làm nhiệm vụ.

Mộc Khuynh Cuồng ồ một tiếng, trong lòng có chút động tâm, cao cấp ma thú là ma thú lợi hại, nàng cũng rất muốn đi xem, cũng kiên thức một chút.

”Hai ngày nay ngươi không nên chạy loạn, còn nữa chuyện ngươi là Triệu Hoán Sur ngàn vạn lần không thể cho người khác biết.” Mộc Chiến lời nói thâm thú, thế giới này lòng ghen tị có nhiều người lắm, có vài người chính là không thể chịu được người khác tốt hơn, sẽ ở sau lưng hạ độc thủ, cho nên trước khi cường đại, tốt nhất học cách che giấu.

Mộc Khuynh Cuồng trọng trọng gật đầu, cười nói, “Cha, người yên tâm, con sẽ bảo hộ tốt chính mình.” Không gặp vạn bất đắc dĩ nàng sẽ không bại lộ thân phận Triệu Hoán Sur, nàng hiện tại có thể dùng đấu khí, trong khoảng thời gian này tu luyện, đấu khí trong cơ thể nàng thể nhưng tăng vọt, không biết có phải hay không là bởi nguyên nhân nguyên tố lực.

Chỉ là nàng không có đấu kỹ lợi hại.

”Cha, Mộc gia có hay không đặc thù đấu kỹ.” Mộc Khuynh Cuồng tò mò hỏi, nàng hiện tại cũng sẽ không tự nghĩ ra đấu kỹ, chỉ có thể trước học bảo vệ tính mạng rồi nói sau.

”Có, bất quá đều ở Tầng Thụ các Mộc gia ở đế đô, Cuồng nhi là muốn đấu kỹ đúng không!” Mộc Chiến cười hơ hớ nói, mặc dù trên tay hắn không có sách đấu kỹ, nhưng hắn trước kia học qua, những thứ kia khẩu quyết vẫn là nhớ rõ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sur: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Đấu kỹ khẩu quyết

Edit: Trương Ly

Mộc Khuynh Cuồng cười gật đầu.

”Hào, trước kia cha cũng học qua đấu khí, hiện tại ta đem những khẩu quyết kia viết cho ngươi.” Mộc Chiến hiền lành cười nói, nhìn nữ nhi một chút trưởng thành, hắn thật sự vì nàng cao hứng.

”Trước kia cha cũng học qua đấu khí?” Mộc Khuynh Cuồng kinh ngạc nói, nàng còn tưởng rằng hắn vẫn tu chiến sĩ.

Mộc Chiến nặng nề thở dài một hơi, cười nói, “Việc này không đề cập nữa...” Đây là chỗ hắn thương tâm, nhớ năm đó, nhưng hắn là người nổi bật tu luyện đấu khí trong Mộc gia.

Mộc Khuynh Cuồng thấy hắn thở dài, liền biết rõ này sau lưng khẳng định phát sinh chuyện rất nghiêm trọng, nếu không cha vì cái gì không luyện đấu khí, đấu khí lực công kích so với chiến sĩ muốn tốt hơn rất nhiều.

Một chiến sĩ Đế cấp đều không phải là đối thủ của nhị tinh Đấu Vương, trừ phi có siêu cường khí lực hơn nữa được tế lực lượng, còn có phòng thân khôi giáp, cao cấp vũ khí, nếu không rất khó đối địch Đấu Vương.

”Cuồng nhi, những thứ này là khẩu quyết đấu kỹ năm đó cha học, lúc ngươi tu tập, dùng tinh thần lực đem những khẩu quyết này dẫn dắt tiến vào không gian tinh thần, đến lúc đó một bên ngươi tu luyện đấu khí có thể cùng nhau nắm giữ những thứ đấu kỹ này.” Mộc Chiến cầm một tờ giấy tràn ngập chữ màu đen đưa cho Mộc Khuynh Cuồng, mặc dù những đấu kỹ này không phải lợi hại nhất, nhưng bây giờ cũng có thể giúp đỡ nàng.

”Cám ơn cha.” Mộc Khuynh Cuồng mừng rỡ tiếp nhận, mặc dù trước kia nàng có kỹ năng khéo léo, thể nhưng xa xa không đủ, nàng phải không ngừng xúc tiến mình mới được.

Mộc Chiến lắc đầu cười, “Cùng cha khách khí như vậy làm cái gì, đúng rồi, ngươi bây giờ đấu khí tu đến cấp bậc gì rồi?”

”Nhị tinh Đấu Sư.” Mộc Khuynh Cuồng nhẹ nhàng cười.

”Trời ạ, Cuồng nhi, ngươi khi nào thì bắt đầu tu luyện, đã đến nhị tinh Đấu Sư.” Mộc Chiến kinh hô, nên biết một người thiếu niên bình thường, muốn từ Đấu Sĩ đến Đấu Sư, thiên phú tốt nhất cũng phải một năm thời gian.

”Hơn hai tháng trước a.” Nàng vừa tới thế giới này liền bắt đầu tu khí, cho đến khi gặp được Ngân Đồng, nàng mới nghĩ tới kết xuất đấu khí.

Mộc Chiến tròn mắt miệng há hốc nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, giống như xem quái dị không ngừng nuốt nước miếng, nữ nhi như thế nào đột

nhiên từ không có thiên phú trở nên biến thái!

”Cha, người không cần kinh ngạc, con cũng không biết chuyện gì xảy ra, sau lần tự sát, con liền có thể tu tập đấu khí, cũng có thể cảm ứng nguyên tố, có lẽ cái này là nhân họa đắc phúc đi!” Mộc Khuynh Cuồng chỉ có an ủi Mộc Chiến như vậy, nàng cũng không thể nói cho hắn biết, nữ nhi của hắn đã chết rồi, nàng là một linh hồn khác, nàng không muốn làm cho bọn họ thương tâm, dù sao từ một khắc nàng đến kia, nàng chính là thân sinh nữ nhi của bọn họ.

”Ai, thật may trời cao vẫn là chiếu cố ngươi, chỉ là ngươi bớt này trên mặt...” Nói đến đây, Mộc Chiến nặng nề thở dài.

Mộc Khuynh Cuồng sờ sờ bớt đỏ trên má phải bớt, cái này bớt này hắn là trời sinh đi!

”Cha, người cùng nương không cần lo lắng cho ta, nếu như có người thật sự yêu ta, như thế nào lại quan tâm khối bớt này, nếu đã không yêu, ta vì sao phải với hắn cùng một chỗ.” Mộc Khuynh Cuồng vuốt mặt phi thường lạc quan nói.

Mộc Chiến nghe lời của nàng, cười nhẹ nhàng gật đầu, thật may là nữ nhi hiện tại đã mở lòng a.

”Cuồng nhi, ngươi cùng Ngân Đồng cái kia...” Mộc Chiến đối với Ngân Đồng vẫn là thật tâm hưởng thức, ngày đó trong sâm lâm, hắn nhìn ra được, hắn rất bảo hộ nàng, hơn nữa hắn vẫn luôn đi theo bên cạnh Mộc Khuynh Cuồng, quả thực chính là theo đuôi, hắn bộ dạng anh tuấn, nếu đối với nàng không có ý tứ, như thế nào lại liên tục đi theo nàng.

”Cha, ta cùng hắn không có gì đâu, người không cần nghĩ loạn.” Mộc Khuynh Cuồng giải thích, nàng cùng Ngân Đồng làm sao có thể, các nàng nhiều nhất cũng chỉ xem như bằng hữu bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Người chạy loạn cái gì?

Edit: Trương Ly

”Ngươi đưa nhỏ này, nếu như gặp nam tử tốt liền bắt lấy, ngươi không thấy hắn mỗi ngày đi theo ngươi không tha sao, vậy tỏ vẻ hắn không chê dung nhan ngươi.” Mộc Chiến lời nói thâm thúy, nữ nhi này thật sự là không thông suốt, nếu bỏ thôn này thì sẽ không có thôn khác a.

Mộc Khuynh Cuồng phốc cười, cha liền bởi vì nguyên nhân này nhận định Ngân Đồng thích nàng sao?

Nếu là hắn biết rõ giao dịch giữa nàng cùng Ngân Đồng cũng sẽ không cho là như vậy, nghĩ giao dịch giữa bọn họ, giống như không đến mười ngày sẽ phải kết thúc, lúc này, nàng ở trong lòng làm một cái quyết định.

”Bản thân hảo hảo nắm chắc a.” Mộc Chiến vỗ vỗ tay Mộc Khuynh Cuồng liền đi.

Mộc Khuynh Cuồng thấp giọng cười, rồi sau đó chuyên tâm xem khẩu quyết, hiện tại chuyện trọng yếu nhất chính là đề cao năng lực của mình, bảo vệ thật tốt thân nhân.

Đêm, sao lấp lánh đầy trời.

Trong rừng, Mộc Khuynh Cuồng ngồi xếp bằng trên mặt đất, chỉ thấy trên người nàng tản ra thanh sắc quang mang trong suốt, mặc dù mấy ngày gần đây đấu khí nàng chột tăng, nhưng cấp bậc không có tăng lên quá nhiều, chỉ là ngũ tinh Đấu Sư, ngũ tinh Đấu Sư ở Phổ Đà trấn tính là trung đẳng, nhưng đến thành lớn, cũng chỉ là vô dụng.

Mộc Khuynh Cuồng lợi dụng tinh thần lực đem những khẩu quyết hướng dẫn tiến vào không gian tinh thần, dần dần, khẩu quyết hóa thành chiêu thức ở không gian nàng hiện ra, trong mắt nàng tất cả đều là mừng rỡ, phối hợp đấu khí chắc hẳn uy lực sẽ cường đại hơn.

Đem những khẩu quyết kia toàn bộ tiêu hóa, Mộc Khuynh Cuồng rút khỏi cảnh giới đấu khí, nàng nhìn xung quanh, thế nhưng không nhìn thấy Ngân Đồng.

”Ngân Đồng, Ngân Đồng...” Mộc Khuynh Cuồng lo lắng kêu lên, trước kia nàng mỗi lần rút khỏi cảnh giới, hắn đều sẽ yên tĩnh đứng ở bên cạnh, đột nhiên không thấy hắn, nàng thế nhưng rất không quen, hắn chạy đi đâu.

Theo nàng quát to, một đạo bóng dáng màu lam từ đằng xa tựa như tia chớp xuất hiện ở trước mặt nàng.

”Ngươi chạy loạn cái gì a?” Thấy hắn bình yên vô sự, nàng trừng hắn.

”Lo lắng ta?” Hắn nhướn mày kiếm, yêu diễm ngân đồng lúc tinh sáng quang mang.

Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên cười rộ lên, hai tay vòng ngực, “Còn vài ngày ngươi có thể ly khai, ta cũng không muốn ngươi tại đây cuối cùng thời gian xảy ra chuyện.”

Ngân Đồng nghe nàng nói như vậy, trong mắt vốn là tinh sáng quang mang dần dần trở nên có chút ảm đạm, giống như tức giận nói, “Đã biết.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi, lưu lại một trận hàn ý.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn bóng lưng của hắn nhú mây, hắn lại tức giận cái gì a, chẳng lẽ nàng vừa mới nói sai, nếu đã tức giận, vậy thì nói ra a, thực là một nam nhân khó hiểu.

Sau khi về đến nhà, Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên xông vào phòng Ngân Đồng, Ngân Đồng đang đứng cạnh cửa sổ, thấy nàng đến đây, đáy mắt nhanh chóng lóe qua một tia kinh hi.

“Còn chưa ngủ?” Nàng đi đến bên cạnh hắn nhàn nhạt hỏi.

“Ân.” Hắn là ngủ không được, bởi vì hôm nay có người tìm đến hắn, còn nói là thuộc hạ của hắn, muốn dẫn hắn trở về, những người kia có thể nói ra các loại đặc điểm cùng thói quen của hắn, chắc hẳn thực là người của hắn đi! Cho nên hắn quyết định theo bọn họ trở về đi xem một chút.

Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên từ trong lòng ngực xuất ra khối ngọc bội nhét vào trong tay hắn, sáng khoải cười nói, “Trả lại cho ngươi.” Vật quý trọng như vậy, nàng làm sao có thể thật sự lấy của hắn, hơn nữa hiện tại, nàng đã đem hắn coi như bằng hữu.

Nàng sẽ âm hiểm, sẽ xảo trá, sẽ vô sỉ, sẽ không nhân tính, nhưng đối với bằng hữu tuyệt đối là hữu tình hữu nghĩa.

Ngân Đồng khó hiểu xem ngọc bội trong tay, nàng không phải là muốn hai vạn kim tệ sao? Hiện tại thân nhân của hắn còn không có tìm đến, ân, mặc dù đã tìm tới, nhưng hắn cũng không muốn làm cho bọn họ xuất hiện ở trước mặt nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Ngươi nợ ta hai vạn kim tệ

Edit: Trương Ly

“Ta không có tiền cho ngươi.” Ngân Đồng vuốt ngọc bội nhàn nhạt nói.

“Cắt, ngươi không cần coi ta thành tham tiền trong mắt ngươi được hay không.”

Mộc Khuynh Cuồng một đấm đánh vào bả vai hắn, nhưng nàng nhanh chóng đem tay rút trở về, vừa cứng lại lạnh, quả nhiên là một khối băng lớn.

“Thân nhân của ta chưa có tới, ngươi không muốn hai vạn kim tệ sao?” Hắn lăng lăng nhìn chằm chằm nàng cười nhẹ nhàng, trong lúc đó, hắn phát hiện, nàng giống như càng ngày càng đẹp, bộ dáng cười rộ lên kia, tự tin tỏa sáng như ánh mặt trời, rất dễ dàng làm cho người ta cảm giác trong lòng ấm áp.

Mà ngay cả hắn tâm luôn lạnh như băng, tựa hồ cũng cảm giác được một chút ấm áp.

Mộc Khuynh Cuồng trừng hắn, hung nói, “Hừ! Ngươi dù sao sẽ tìm được thân nhân, ngươi phải nhớ kỹ, ngươi nợ ta hai vạn kim tệ, về sau nhất định phải trả lại cho ta.”

“Vẫn là thực tham tiền.” Hắn cúi đầu cười khế, đồng tử yêu diễm không hề lạnh như cũ, mà tản ra một chút ấm áp cười.

“Cắt, ta cho tới bây giờ không làm việc mua bán lỗ vốn, thân huynh đệ còn muốn tính sổ, mặc dù chúng ta là bằng hữu, nhưng thiếu cũng không được.” Mộc Khuynh Cuồng giương môi nói, nếu như nàng muốn vô sỉ, nàng sẽ đùa giỡn giữ lại ngọc bội, nhưng bởi vì coi hắn là bằng hữu, nàng sẽ trả lại cho hắn, kia là vật bên người hắn, vật đó đối với hắn hẳn là rất quan trọng.

Ngân Đồng đem ngọc bội thu hồi, chém đinh chặt sắt nói, “Tốt, ngươi đem giao ước cắt kỹ, về sau ta nhất định sẽ trả lại ngươi hai vạn kim tệ.”

“Nói phải giữ lời a, nếu là dám nuốt nợ, coi chừng ta đánh ngươi thành đầu heo.” Mộc Khuynh Cuồng nắm chặt lại quả đấm, hung thần ác sát uy hiếp nói.

Ngân Đồng nhìn nàng bộ dáng khả ái, trong lòng dâng lên một cỗ nước ấm, vài ngày cuối cùng khiến cho bọn họ hảo hảo ở chung.

Đêm khuya yên tĩnh, vốn là ngủ say, Ngân Đồng đột nhiên mở mắt ra, chỉ thấy trên tay hắn bò một con sâu màu trắng lớn như ngón tay người, hắn liếc mắt nhìn, phi thân lạng yên không một tiếng động rời phòng.

”Chủ tử, chúng ta nhất định phải lập tức trở lại.”

Trong rừng rậm, chỉ thấy ba hắc y nhân trẻ tuổi cung kính đứng ở trước mặt Ngân Đồng.

Ngân Đồng toàn thân tản ra hàn khí, ánh mắt lạnh lùng nhìn bọn họ chăm chăm, “Các ngươi thực là thuộc hạ của ta?”

”Chủ tử, người là mất trí nhớ, nhưng chúng ta cũng biết người các loại thói quen, người cảm thấy kẻ địch sẽ hiểu biết rõ ràng như thế sao?” Cẩm đầu Hắc Hồ nhìn Ngân Đồng về mặt thành khẩn nói, trong hai tròng mắt sáng ngời tất cả đều là cung kính.

”Chủ tử, ba người chúng ta đứng là cận vệ thân cận nhất, người tại sao có thể quên chúng ta đây?” Hắc Ưng về mặt u oán nói, ba người bọn họ đứng là tồn không ít công phu mới tìm tới nơi này, may là nhờ sủng vật tiểu Bạch côn trùng của chủ tử mới tìm được.

”Thình chủ tử theo chúng ta trở về!” Hắc Báo về mặt trầm ổn thỉnh cầu, chủ tử hiện tại đã mất nhớ, một người ở bên ngoài quá không an toàn, nếu để cho những người kia tìm được trước, nói không chừng, lần sau ba người bọn họ liền thật sự không thấy được hân.

Ngân Đồng xem ba người bọn họ khuôn mặt chân thành. Hân lạnh lùng nói. “Mấy ngày nữa.”

”Chủ tử, không thể đợi thêm nữa.” Hắc Hồ nhìn Ngân Đồng nghiêm túc nói, bọn họ có thể tìm đến, những người kia cũng có thể tìm đến.

”Ta nói chờ sẽ chờ.” Ngân Đồng giọng nói mang theo một cỗ khí phách vương giả không để cho người cự tuyệt, sau đó xoay người biến mất tại chỗ, chỉ để lại kia ba nam tử trẻ tuổi thẳng thờ dài, chủ tử vẫn luôn là như vậy, chuyện hân quyết định, cho tới bây giờ không ai có thể thay đổi, bọn họ chỉ có thể cẩn thận đợi thêm vài ngày nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Ma thú

Edit: Trương Ly

Ngày hôm sau, Mộc Khuynh Cuồng vụng trộm chạy tới Phù Vong sâm lâm.

”Ngươi thế nào cũng theo tới?” Nàng vừa đi vừa trừng mắt Ngân Đồng, thật sự là cái đuôi a.

”Trước khi ta rời đi, ta muốn đi theo ngươi.” Ngân Đồng nghiêm túc nói, hân sẽ lưu lại thêm vài ngày, chỉ là muốn cùng nàng nhiều hơn vài ngày chung đụng, lúc này này rời đi, không biết bọn họ lần sau khi nào thì mới có thể gặp lại.

Mộc Khuynh Cuồng thấy hân nghiêm túc như vậy liền cũng không nói thêm gì nữa, nàng không hề lo lắng an toàn của hân, nàng thiếu chút nữa quên, hân là cảnh giới Đấu Thánh, ở trong mắt nàng, Đấu Thánh đã là tồn tại như thần.

Hai người hướng trong rừng rậm đi, dọc theo đường đi có thể chứng kiến rất nhiều người cầm vũ khí hướng về chỗ sâu trong Phù Vong sâm lâm.

”Uy, ngươi bảo hôm nay ma thú kia có thể hay không xuất thế a?” Mộc Khuynh Cuồng vừa đi vừa hỏi.

”Có thể đi!” Hân đã cảm giác được hơi thở ma thú cao cấp, xem ra thực sự cao cấp ma thú xuất thế.

Mộc Khuynh Cuồng vừa nghe đặc biệt hưng phấn, nàng thật muốn một con cao cấp ma thú, vốn dĩ nàng thực lực bây giờ không thể đi! Nàng chỉ có thể triệu hồi vừa đến ngũ cấp cấp thấp ma thú, nhưng cấp thấp ma thú nàng căn bản không yêu cầu khế ước, tính, hôm nay liền đi mở rộng tầm mắt, xem một chút cao cấp ma thú là dạng gì.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn người đi chung đường thẳng lác đác, Tạp Duy Tư đại lục liền là như thế, chỉ cần nơi nào có cao cấp hoặc là kì dị ma thú xuất hiện, bất kể là địa phương vắng vẻ cũng sẽ có một đám đông xuất hiện đến đoạt.

”A a a... Mọi người nhanh lên thôi lui...”

Đột nhiên phía trước cách đó không xa truyền đến một hồi tiếng gào kinh hoàng.

Tiếng gào làm cho những người khác toàn bộ thật nhanh xông vào, xem ra ma thú đã xuất thế, Mộc Khuynh Cuồng cũng không chế không nổi thật nhanh chạy, rốt cuộc là cái thứ gì làm cho những người kia như vậy cố kỵ, người có thể đi vào nơi này, tuyệt đối đều là cường giả.

Ngân Đồng thấy nàng chạy nhanh như vậy, vội đuổi theo.

”Thiên, là Lư Kim Thử, đã ngoài cấp bậc thánh thú.” Có người kinh hô, những người khác nghe lại càng thần thò động tâm, nếu có thể khế ước một con thánh thú, đó là chuyện cỡ nào đáng giá kiêu ngạo, nhưng thánh thú thật khó khế ước, trừ phi thực lực đặc biệt cường đại, bằng không thì là cao cấp triệu hoán sư.

”Các ngươi những nhân loại ngu ngốc này, lại dám quấy rầy tiểu gia nghỉ ngơi, toàn bộ cút ra ngoài!” Một tiếng gầm gừ như tai nổ giận vang lên trong thâm lâm.

Mộc Khuynh Cuồng nghe thanh âm cuồng ngạo lại ngạo mạn, lại càng nhiệt huyết tăng lên, muốn bắt ma thú!

Đội nàng rút cục xuyên qua đám người, chứng kiến kia cái gọi là cao cấp ma, một hồi đại khai ánh mắt, chỉ thấy phía trước cách đó không xa, trên tảng đá, nằm một con chuột nhỏ màu trắng.

Mộc Khuynh Cuồng nuốt nước miếng một cái, nàng ở thế giới trước kia, con chuột là người người la to đánh, không nghĩ tới đến nơi này, mọi người lại đem nó làm bảo bối, nó còn tự xưng tiểu gia.

Chỉ là con chuột nhỏ này trên người tản ra mạnh mẽ kim quang, trong con ngươi của nàng tinh xảo quang mang chọi lóe, thật là mạnh mẽ lỗi nguyên tố, lúc này, nàng cũng không dám xem nhẹ con chuột này, thánh thú a thánh thú, nói không chừng còn không chỉ là thánh thú, kia lỗi nguyên tố quá mạnh mẽ, làm cho không gian tinh thần lỗi nguyên tố nàng bắt đầu nổi động.

”Thích không?” Ngân Đồng nhìn tinh quang trong mắt nàng nhàn nhạt hỏi.

”Thích, quả thực quá mạnh mẽ.” Mộc Khuynh Cuồng không chút suy nghĩ nói, nàng hiện tại đặc biệt muốn khế ước chuột trắng nhỏ cao ngạo này, nhưng lấy lực lượng của nàng chỉ sợ không được.

Nàng lại quét một vòng người xung quanh, bọn họ có được không?

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Thật xinh đẹp thánh thú

Edit: Trương Ly

”Thật xinh đẹp thánh thú.” Trong đám người một nữ tử mừng rỡ kêu lên, trong thanh âm kia tràn đầy mãnh liệt chiếm hữu.

”Ha ha ha, thánh thú, hôm nay ai có năng lực, ai có thể khế ước nó.” Một hán tử trung niên hô lớn tiếng cười nói, trong mắt tràn đầy quang mang.

Người đứng ở xung quanh ríu rít mở miệng, mỗi người đều muốn đem tiểu bạch thử chiếm.

”Chủ tử, con tiểu bạch thử này thật đúng là xinh đẹp, xem kim quang trên người nó, chắc hẳn lực lượng rất cường đại.” Mạc Vong bên cạnh Mạc Tiêm Lương vui mừng nói ra.

Mạc Tiêm Lương một thân cảm bào màu trắng ánh mắt nhàn nhạt nhìn chăm chăm tiểu bạch thử, thật lâu mở miệng nói, “Càng là cường đại ma thú, càng khó khế ước, bởi vì bọn chúng trời sinh tính quá cao ngạo.”

”Lấy năng lực chủ tử khẳng định có thể khế ước.” Mạc Vong vẫn kiêu ngạo nói.

Mạc Tiêm Lương không nói gì, chỉ là bình tĩnh nhìn chăm chăm tiểu bạch thử, thánh thú bình thường rất khó dụ phải, hơn nữa một đầu già muốn khế ước thánh thú rất khó, trừ phi đầu giả cấp bậc đặc biệt cao, bất quá hôm nay tiểu bạch thử gấp gờ hẳn, hẳn là tình thế bất buộc.

”Ngươi nói ta có thể khế ước nó sao?” Mộc Khuynh Cuồng nghiêng người, đôi mắt đen bóng một mảnh sáng rỡ nhìn chăm chăm Ngân Đồng.

”Ồ, ngươi lớn lên xấu như vậy, cũng muốn khế ước tiểu bạch thử xinh đẹp nha!” Đột nhiên nữ tử bên cạnh nhìn mặt mũi Mộc Khuynh Cuồng tràn đầy ghét bỏ nói.

”Ngươi nói cái gì!” Ngân Đồng nhìn chăm chăm nữ tử kia mặt như băng sương lãnh khốc nói, trong đôi mắt yêu diễm lóe lên quý dị hào quang.

Nữ tử kia gặp Ngân Đồng trừng nàng, không cam lòng yếu thế nói, “Nàng xấu như vậy, căn bản không xứng.”

Ba, một tiếng bạt tai vang dội trong thâm lâm vang lên, nữ tử bị Ngân Đồng một cái tát bay ra ngoài nặng nề đập xuống đất.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn một màn này, đầu tiên là giật mình, rồi cười nhẹ nhàng định vỗ nhẹ bả vai Ngân Đồng, đột nhiên nhớ tới toàn thân hân lạnh như băng, lập tức chuyển thành vỗ nhẹ lồng ngực của hắn, hào sảng cười nói, “Đu nguĩa khí, ta không sai nhận bằng hữu ngươi.”

”Biết rõ ta tốt là tốt rồi.” Ngân Đồng thu liễm một thân sát khí, lạnh lùng nói.

“.....” Mộc Khuynh Cuồng lần nữa cảm thấy, người này không thể khen, một khen thì phải vừa phải, bắt quá hẳn vừa mới vì nàng trút giận, nàng trong lòng vẫn là rất cao hứng.

Theo một màn như vậy phát sinh, tất cả mọi người nhìn về phía Mộc Khuynh Cuồng cùng Ngân Đồng, rồi rít nghị luận, đơn giản nói đúng là Mộc Khuynh Cuồng xấu như vậy, thế nhưng có thể làm cho một người nam tử đáng đáp anh tuấn như vậy theo bên người, còn nguyện ý vì nàng ra tay.

Cách đó không xa Mạc Tiêm Lương kinh ngạc nhìn Mộc Khuynh Cuồng, nàng thế nhưng cũng ở nơi đây, nhìn lại hướng Ngân Đồng, hẳn hai trông mắt hí hí, hẳn cũng ở nơi đây, bọn họ cũng là muốn đoạt tiểu bạch thủ?

”Ta muốn bắt con tiểu bạch thủ này.” Có người hào sảng nói, rồi cầm dao hướng về tiểu bạch thủ phóng tới, chỉ thấy trên người hắn tản ra một cỗ mạnh mẽ thanh sắc đầu khí.

Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn, kia thanh sắc đầu khí vô cùng rực rỡ tươi đẹp, này đủ để chứng minh, người nọ đầu khí cấp bậc cao hơn nàng.

”A...” Một tiếng kêu sợ hãi, chỉ thấy toàn thân xông tới bị bắn ra ngoài huyết nhục mơ hồ, biến hóa như thế, hù dọa mọi người toàn bộ hướng về sau lùi lại.

Mộc Khuynh Cuồng mãnh liệt nuốt nước miếng, đầu khí so với nàng cấp bậc cao nhiều như vậy, nếu là nàng đi lên, chẳng phải là sẽ chia năm xẻ bảy...

Những người khác bị hù dọa chẳng dám thở mạnh một tiếng, vừa mới bọn họ đều không thấy rõ ràng, chỉ cảm thấy kim quang chọi lóe, người nọ liền bay ra, hù chết người!

Lúc này một nam nhân trung niên toàn thân mang theo màu lam đầu khí xông tới, chỉ thấy tiểu bạch thủ trên người kim quang bạo phát, một giây sau, đem màu lam đầu khí toàn bộ thôn tính, nó một cái phi thân đem người nọ hung ác cắn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Cô nương, người không sao chứ!

Edit: Trương Ly

Người này nhìn đau, sợ tới mức xám xịt chạy về.

Một cái Đấu Vương đều thất bại, rất nhiều người khác càng thêm không dám tiến lên, bởi vì bọn họ trung gian phần lớn là Đấu Sư, Đấu Vương cảnh giới, mà mấy cái Đấu Tông bởi vì vừa mới chuyện cũng không dám dễ dàng đi lên, này tiểu bạch thủ thực lực sâu không lường được, ai cũng chẳng muốn đi lên nạp mạng.

”Các ngươi những nhân loại ngu ngốc, tiểu gia không chơi với các ngươi.” Tiểu bạch thủ đột nhiên đứng người lên nhìn chằm chằm mọi người phi thường ngạo mạn hừ nói.

Mộc Khuynh Cuồng gặp nó muốn chạy, cũng không biết dừng khí đến từ nơi đâu, thật nhanh hướng về nó đuổi theo, Ngân Đồng thấy thế cùng thượng, những người khác thấy bọn họ đuổi theo, một đám người cũng điên cuồng theo sau.

Mạc Tiêm Lương nhìn nhìn tiểu bóng dáng gầy yếu kia, phi thân bước nhanh cùng theo.

”Chủ tử, chủ tử, đợi chúng ta a...” Mạc Vong gặp Mạc Tiêm Lương chạy nhanh như vậy, quá sợ hãi, ngay sau đó ý bảo đầu giả sau lưng nhanh chóng theo đuổi, nếu bọn họ không bảo vệ tốt Vương gia, đến lúc đó nhất định phải chết.

Tiểu bạch thủ gặp một đám đông chạy theo nó ở đằng sau, trong miệng phát ra chít chít thanh âm dương dương đắc ý, nghĩ khế ước nó, không có đơn giản như vậy.

Đang lúc nó đắc ý thời điểm, chỉ thấy một đạo lam sắc bóng dáng ngăn cản trước mặt nó, một giây sau, một đạo mạnh mẽ màu trắng đầu khí đem nó bao phủ ở trong.

Tiểu bạch thủ chỉ kêu một tiếng, hung thần ác sát trừng mắt toàn thân Ngân Đồng tản ra hàn khí ớn lạnh, rồi sau đó trên người bạo phát màu vàng kim lôi nguyên tố, lôi nguyên tố hình thành kiếm bén nhọn hướng về màu trắng đầu khí hung hăng đâm.

Ngân Đồng gặp tiểu bạch thủ phản công, ngân mâu yếu đuối khẽ nheo lại, quanh thân tản ra nồng đậm sát khí, màu trắng đầu khí từ từ tăng cường, hẳn huy động hai tay hình thành hai đạo trường thương hướng về tiểu bạch thủ đâm tới.

Hào quang màu vàng kim nguyên tố cùng màu trắng đầu khí chiếu sáng bên trong thâm lâm, những người khác nhìn quang mang màu vàng kia thật nhanh chạy tới.

Lúc Mộc Khuynh Cuồng đến, Ngân Đồng đang cùng tiểu bạch thủ đại chiến, nàng không có phân nửa suy tính, thật nhanh xông tới.

Tiểu bạch thủ cảm ứng được nàng đến đây, căn bản không có đem nàng để vào mắt, chỉ một lòng đối phó Ngân Đồng, hẳn mới là đối thủ của nó, nào biết cũng bởi vì nó như vậy sai lầm, Mộc Khuynh Cuồng nhân cơ hội cắt ngón tay đem giọt máu hướng về phía đầu nó, đồng thời niệm động một cái chú ngữ.

Cảm ứng được huyết tan ra tiến vào đầu, tiểu bạch thủ chít chít điên cuồng la, rồi sau đó triển khai một cỗ loi nguyên tố lực lượng đánh về phía Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng không nghĩ tới nàng cùng nó khế ước, nó còn có thể dùng sức lượng công kích nàng, mắt thẳng băng, thân thể mạnh hướng về tảng đá cách đó không xa đánh tới.

”Khuynh Cuồng...” Ngân Đồng chỉ cảm giác mình lòng dạ ác độc ngoan tóm lên, hẳn một cước đạp hướng tiểu bạch thủ hướng về Mộc Khuynh Cuồng bay đi.

Mộc Khuynh Cuồng đập ở trên tảng đá lăn xuống trên mặt đất, lực đánh vào quá mạnh mẽ, làm cho nàng không kịp triển khai đầu khí phòng thân.

”Cô nương, ngươi không sao chứ!” Mạc Tiêm Lương ngồi xổm bên cạnh Mộc Khuynh Cuồng nhỏ giọng hỏi, nhìn bộ dáng nàng đau đến nhe răng nhếch miệng, hẳn lòng mày sít sao nhăn lại thật sâu.

”Ta không sao.” Mộc Khuynh Cuồng từ trên mặt đất ngồi dậy, muốn đứng lên, mới phát hiện chân phải đau đớn, phỏng chừng vừa mới đụng bị thương.

Mạc Tiêm Lương thấy nàng vịn về chân, vội vươn tay đỡ nàng, “Ta đỡ ngươi đứng lên.”

”Không cần, tự ta có thể.” Mộc Khuynh Cuồng lạnh lùng nói, nàng không thích người xa lạ chạm vào nàng.

Mạc Tiêm Lương thấy nàng như thế, tay đưa lơ lửng giữa không trung, chỉ là Mộc Khuynh Cuồng mới vừa đứng lên, thân thể liền hướng về trên mặt đất ngã đi, hắn vội vươn tay ôm nàng vào lòng, “Ngươi không sao chứ?”

Trong giọng điệu của hắn tràn đầy quan tâm, đôi mắt xán lạn như sao chăm chú nhìn nàng.

”Ta không sao.” Mộc Khuynh Cuồng giãy giụa muốn từ trong ngực hắn rời đi, Mạc Tiêm Lương bá đạo nắm tay của nàng, khẽ cười nói, “Không cần cậy mạnh, ta đỡ ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tử thử, tới đây cho ta!

Edit: Trương Ly

”Nữ nhân ngu xuẩn, như thế nào không cẩn thận như vậy.” Ngân Đồng đi đến trước mặt nàng khi thể hung hăng quát, ngân mâu lóe âm lãnh hàn quang, hẳn muốn đem nàng từ trong tay bạch y nam tử trước mặt đoạt đến, nhưng nghĩ đến chính mình thân thể hàn băng, cuối cùng không thể không bỏ ý niệm này đi.

Mộc Khuynh Cuồng nhe răng, trong lòng có chút ủy khuất, hẳn dữ như vậy làm cái gì, nàng cũng không muốn gặp chuyện không may, ai biết kia con tiểu bạch thủ tính tình sẽ táo bạo như vậy, nàng cho rằng sau khế ước, nó sẽ ngoan một chút, dám đá thương nàng, về sau từ từ dạy dỗ nó.

”Ta lại không phải cố ý.” Nàng mấp máy môi bất đắc dĩ nói.

Nhìn xem nàng bởi vì đau mà nhăn mặt, Ngân Đồng trong lòng càng khó chịu, giọng nói không hề giận, “Về sau chính mình cẩn thận chút.”

Mộc Khuynh Cuồng trọng trọng gật đầu, rồi sau đó nhìn về phía nằm tiểu bạch thủ trên mặt đất lăn lộn, tức giận nói, “Tử thử, tới đây cho ta!”

”Không đi, không đi...” Tiểu bạch thủ trên mặt đất lăn qua lăn lại, vừa mới bị Ngân Đồng đá một cước, hơn nữa công kích Mộc Khuynh Cuồng, lực lượng phản bắn trở về, thật khó chịu.

”Lại không đến, khuya hôm nay ta liền nướng thịt chuột ăn.” Mộc Khuynh Cuồng giọng nói tràn đầy cảnh cáo cùng uy hiếp, đã cùng nàng khế ước, nàng không sợ nó chạy trốn.

Tiểu bạch thử nghe Mộc Khuynh Cuồng lời này, đứng người lên tức giận trừng mắt nàng, “Ngươi cái này xấu nữ nhân, thế nhưng cường chế cùng ta khế ước, ta muốn giải trừ khế ước, ta muốn giết ngươi.”

Mộc Khuynh Cuồng nghe tiếng, trong mắt lóe quang mang khinh cuồng, phác thảo môi lộ ra một loại mỉm cười thiên sứ, “Có bản lĩnh ngươi liền giải trừ khế ước, trừ phi ngươi muốn chết, vậy ngươi đi chết đi, đi chết đi...”

Ma thú muốn cùng chủ nhân cường chế giải trừ khế ước, tồn tại nguy hiểm rất lớn, mười thì sẽ chín cuối cùng sẽ chết, cho nên ma thú cũng sẽ không cùng chủ nhân cường chế giải trừ khế ước, trừ phi nó muốn chết, hoặc là muốn cùng chủ nhân đồng quy vu tận.

Ma thú ở lúc cường chế giải trừ khế ước, người khế ước của nó cũng sẽ thụ dính líu đến, nhẹ thì trọng thương, nặng thì tử vong.

“Ngươi này người quái dị, ta không cần ngươi!” Tiểu bạch thử then quá hoá giận gầm hét lên, cái này xấu nữ nhân, tức chết nó.

“Vậy ngươi đi chết đi.” Mộc Khuynh Cuồng con ngươi đen giống như tinh hàn cuồng vọng nhìn chăm chăm nó, nàng dám khẳng định, con tiểu bạch thử này chắc chắn không muốn chết, nó thật vất vả lên cấp, làm sao có thể đi tìm chết, ở trước mặt nàng, nàng có rất nhiều biện pháp trị phục nó.

Tiểu bạch thử nghe những lời này, toàn thân lông trắng đều dựng lên, đôi mắt màu vàng kim tức giận trừng mắt Mộc Khuynh Cuồng, a a, nó làm sao cùng nàng cường chế khế ước, nó không muốn chết a, nó tại sao có thể a.

“Lăn vào không gian ma thú đi.” Mộc Khuynh Cuồng giọng nói cường thế cự tuyệt tiểu bạch thử kháng nghị.

Tiểu bạch thử chít chít chỉ kêu vài tiếng, đi không gian ma thú hình thành khi Mộc Khuynh Cuồng cùng nó khế ước.

“Ngươi không cho phép nói cho người khác biết là ta khế ước tiểu bạch thử.” Mộc Khuynh Cuồng nghiêng người nhìn Mạc Tiêm Lương bá đạo nói, thật may là những người kia còn không có chạy đến.

Mạc Tiêm Lương hơi sững sờ, mới vừa muốn nói chuyện, nhưng bị Mộc Khuynh Cuồng cắt đứt, “Có nghe hay không? Nếu không, ta muốn giết người diệt khẩu.”

“.....” Mạc Tiêm Lương hai tròng mắt vừa mở, rồi ưu nhã cười nói, “Ngươi cảm thấy ngươi bây giờ có thể đủ đánh thắng ta sao?”

Mộc Khuynh Cuồng chăm chăm Mạc Tiêm Lương trước mặt một thân ưu nhã khí chất cao quý, vì sao nàng cảm thấy hắn có chút quen thuộc, là nàng trước kia thân thể này trí nhớ cho nàng cảm giác.

“Ta đánh không thắng, Ngân Đồng có thể.” Mộc Khuynh Cuồng giờ lên cái cằm, chỉ chỉ bên cạnh Ngân Đồng một thân băng hàn chi khí, hắn tại sao lại tức giận.

Mạc Tiêm Lương nhìn nhìn Ngân Đồng mặt không chút thay đổi khiêu mi, Ngân Đồng? Hắn làm sao sẽ gọi cái tên này, hơn nữa hắn (NEĐ) không biết hắn (MTL) sao?

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Tam vương gia diễn trò

Edit: Trương Ly

“Ta sẽ không nói, ta đưa ngươi trở về!” Mạc Tiêm Lương ưu nhã cười nói, nàng như thế nào trở nên bá đạo như vậy, ở trong ký ức của hắn, nàng chỉ là tiểu cô nương nhát gan lại tự ti, không nghĩ tới bốn năm không thấy, nàng biến hóa lớn như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng xem lên nam tử xinh đẹp trước mặt lắc đầu cự tuyệt, “Ta không cần ngươi đưa, hắn có thể đưa ta trở về.” Nàng chỉ chỉ Ngân Đồng, nàng không muốn cùng người xa lạ tiếp xúc, nam tử trước mặt này một thân thượng hạng cảm bảo, chắc thân phận hắn nhất định không đơn giản.

Ngân Đồng vốn là thấy bọn họ lôi kéo cùng một chỗ rất tức giận, nhưng nghe đến Mộc Khuynh Cuồng muốn hắn đưa nàng trở về, tâm lạnh như băng lại bắt đầu ấm áp lên, chỉ là nghĩ đến chính mình thân thể hàn băng, hắn mở miệng đạm mạc nói, “Đề hắn đỡ ngươi, ta không thể đỡ ngươi.”

“Ta không phải người xấu, nếu là nghĩ ta gây bất lợi cho ngươi, hắn cũng ở bên cạnh a.” Mạc Tiêm Lương đối với Mộc Khuynh Cuồng cảnh giác rất bất đắc dĩ.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn Ngân Đồng, cuối cùng mới lên tiếng, “Ừ, phiền toái.”

Cứ như vậy, Mạc Tiêm Lương đỡ Mộc Khuynh Cuồng, Ngân Đồng cùng sau lưng bọn họ, chỉ là sắc mặt của hắn phi thường khó coi, một đôi tay sít

sao nắm thành quả đấm, trong mắt tất cả đều là hàn quang, còn có một tia ảo não.

”Chủ tử, chủ tử, người làm sao vậy?” Mạc Vong nhìn Mạc Tiêm Lương đỡ Mộc Khuynh Cuồng kinh hô, hấn như thế nào đỡ một nữ nhân dáng dấp khó coi như vậy a!

”Ta không sao, lúc này rồi đi thôi.” Mạc Tiêm Lương nhẹ lướt mắt nhìn hấn, giọng nói cường thế.

Mạc Vong khó hiểu, chủ tử ngàn dặm xa xôi không phải là tới bắt ma thú sao, như thế nào hiện tại chưa bắt được liền ly khai.

”Di, kia Lư Kim thử không thấy, rõ ràng chứng kiến kim quang ở chỗ này.” Đám người đằng sau đã chạy tới trong đó có người không giải thích được nói.

”Chủ tử, chúng ta không bắt ma thú kia?” Mạc Vong tò mò hỏi.

Mạc Tiêm Lương liếc hấn, liềm liềm lông mày, “Lư Kim thử đã chạy, đi nơi nào bắt?”

Mạc Vong nhìn Mạc Tiêm Lương liềm mi, đây là động tác lúc hấn bức mình thích làm nhất, lập tức liền không dám tái mở miệng tìm hỏi, dù sao chủ tử nói cái gì chính là cái đó.

”Công tử, người thấy Lư Kim thử chạy trốn nơi đâu rồi?” Có người hỏi Mạc Tiêm Lương.

Mạc Tiêm Lương vươn tay tùy tiện chỉ một cái phương hướng, mặt không đỏ tím không nhảy nghiêm túc nói, “Nga, chính là cái hướng kia, nó vừa mới đã thương băng hữu của ta, cho nên ta không đuổi theo, tốc độ của nó quá nhanh, thực lực quá mạnh mẽ, ta khuyên các vị không nên vọng tưởng.”

Mộc Khuynh Cuồng nghe lời của hấn, khoe miệng giật giật, hấn thật đúng là biết diễn trò.

Mạc Tiêm Lương không muốn ở chỗ này chờ lâu, đỡ Mộc Khuynh Cuồng ra khỏi Phù Vong sâm lâm, đến Phổ Đà trấn, Mộc Khuynh Cuồng yêu cầu đi y quán, nàng cũng không muốn bị thương trở về, đến lúc đó cha nương sẽ rất lo lắng, trong y quán có các loại dược tề trị thương, Mộc Khuynh Cuồng dùng dược thủy, cổ chân đau trong nháy mắt tốt hơn.

Nàng lần nữa cảm thán dược tề thủy là đồ tốt, về sau nàng cũng muốn học luyện dược.

”Cô nương, vị công tử kia đã giúp người trả tiền.” Ông chủ y quán chỉ chỉ một Mạc Tiêm Lương một thân bạch y hính mĩ như tiên.

Mộc Khuynh Cuồng kinh ngạc nhìn về phía Mạc Tiêm Lương, hấn tại sao giúp nàng trả tiền, nàng đi lên trước đem kim tệ đưa về phía hấn, “Ta không muốn nợ người.”

”Nhưng người đã thiếu, bởi vì ta vừa mới giúp người.” Mạc Tiêm Lương phác thảo môi lộ ra nụ cười ưu nhã lại tuấn mỹ.

”Người muốn như thế nào?” Mộc Khuynh Cuồng quay đầu theo dõi hấn, tốt nhất đừng cùng nàng giở trò gì, động đến ranh giới cuối cùng của nàng, cho dù hấn giúp nàng thì cũng chỉ thế mà thôi.

Mạc Tiêm Lương gương mặt sát vào nàng một chút, cười nhẹ nhàng nói, “Không muốn như thế nào cả, mời ta đi nhà người ăn bữa cơm, chúng ta liền hòa nhau.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 32: Người còn nhớ rõ ta không?

Edit: Tương Ly

Mộc Khuynh Cuồng nhíu mày, lạnh lùng nhìn hấn, hấn muốn đi nhà nàng?

”Uy, chủ tử nhà ta đi nhà người ăn cơm, là vinh hạnh của người, người mau đáp ứng...” Mạc Vong thấy Mộc Khuynh Cuồng thật lâu không nói gì, vội vã giậm chân, thật không biết chủ tử làm sao có thể cùng nữ tử có khối bốt trên mặt này thân cận như vậy, đột nhiên, trong đầu hấn linh quang chợt lóe, tôn nữ đích hệ Mộc gia, cũng có một tiểu thư trên mặt có một khối bốt.

”A a a, ta biết người là ai, người là người nhất gan Mộc Khuynh Cuồng!” Mạc Vong ở ngay lúc Mộc Khuynh Cuồng nổi giận, đưa ngón tay chỉ nàng hô to, khó trách hấn xem nàng cảm thấy có chút quen thuộc.

Mộc Khuynh Cuồng vừa định rống Mạc Vong, lại nghe hấn nói ra tên của nàng, nàng sững sờ, hấn làm sao sẽ biết nàng?

”Ta gọi Mạc Tiêm Lương, Lôi Lạc Đế quốc Tam vương gia, tiểu Khuynh Cuồng, còn nhớ rõ ta không?” Mạc Tiêm Lương trừng mắt nhìn nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng cười nói, một gương mặt tinh xảo giống như mẫu đơn nở rộ, vô cùng xinh đẹp.

Mộc Khuynh Cuồng đồng dạng trừng mắt nhìn, trong đầu cố gắng đi xem lại trí nhớ trước kia, một phen cẩn thận tìm kiếm, nàng nhớ lại lúc hắn đến đây, đó là bốn năm trước, trước kia Mộc Khuynh Cuồng còn sinh hoạt ở đế đô đã gặp qua hắn, bất quá bọn họ cũng không quen thuộc, bởi vì nàng trước kia nhất gan tự ti, nào dám cùng người có thân phận như hắn tiếp xúc.

”Có một chút ấn tượng.” Nàng nhàn nhạt nói.

”Bá phụ bá mẫu tốt không, chẳng lẽ không thể mời ta đi nhà ngươi ngồi một chút.” Mạc Tiêm Lương nhẹ giọng hỏi, bốn năm trước, hắn nghe người Mộc gia nói, cả nhà bọn họ ly khai Mộc gia, về phần đi nơi nào, không ai biết, không nghĩ tới bọn họ thế nhưng ở cái thành trấn nhỏ này.

”Nhà ta không quen thân nổi với người thân phận tôn quý như ngươi.” Nàng không muốn có quan hệ với người trong hoàng thất, người trong hoàng thất luôn lục đục với nhau, giới về tâm kế, người như vậy quá phức tạp, nàng không muốn kết giao.

Ngân Đồng đột nhiên đi đến trước mặt Mộc Khuynh Cuồng, lạnh lùng nói, “Chúng ta cần phải trở về.”

”Tốt, chúng ta trở về.” Mộc Khuynh Cuồng thần nhiên nói.

Mạc Tiêm Lương thấy nàng phải đi, vội vàng ngăn trở nàng, vẻ mặt u oán nói, “Ngươi có hay không quá keo kiệt, cho dù ngươi bây giờ không mang ta đi, ta cũng có thể tìm tới, cho nên cần gì phiền toái như vậy.”

Mộc Khuynh Cuồng nhìn tia giao hoạt trong đáy mắt hắn, vẻ mặt lạnh băng, hừ lạnh một tiếng, cất bước rời đi.

Cứ như vậy, Mạc Tiêm Lương mang theo Mạc Vong cùng theo về nhà Mộc Khuynh Cuồng.

Khi Mộc Chiến cùng Diêu Uyển nhìn thấy Mạc Tiêm Lương, kinh hoàng vội vàng tiến lên hành lễ, “Gặp qua Tam vương gia.”

”Mộc bá phụ, bá mẫu đừng khách khí như vậy, các ngươi một nhà ba người như thế nào rồi Mộc gia, chạy đến nơi này? Mộc gia không tốt sao?” Mạc Tiêm Lương nhìn nhìn sân nhỏ có chút đơn giản không hiểu nói.

Mộc Chiến cùng Diêu Uyển trên mặt không được tự nhiên.

”Mộc gia đương nhiên tốt, thế lớn tài đại, chỉ tiếc, chỗ đó không dung một nhà ba người chúng ta.” Mộc Khuynh Cuồng vừa nghe Mạc Tiêm Lương nói liền biết rõ hắn khẳng định không biết nguyên nhân thực sự cả nhà bọn họ rời đi, nghĩ tới chuyện này, trong lòng nàng tràn đầy tức giận.

Mạc Tiêm Lương vẻ mặt vi cương, trong mắt có chút khó hiểu, “Không phải là các ngươi chính mình phải ly khai Mộc gia à?”

”Ai nói là chúng ta ly khai, là bọn họ đuổi chúng ta đến nơi này.” Mộc Khuynh Cuồng trong mắt hàn quang bạo phát, đằng đằng sát khí nói, mặc dù nàng đối với Mộc gia không có cảm tình gì, nhưng nàng sẽ trở về, vì cha mẹ đòi lại một cái công đạo.

Bất nạt người của các nàng, nhất định phải nhận kết cục xứng đáng.

Mạc Tiêm Lương trên mặt tất cả đều là kinh ngạc, những điều hắn nghe được hoàn toàn khác điều Mộc Khuynh Cuồng nói, nhưng hắn chọn tin tưởng nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Vịt con xấu xí thay đổi thành thiên nga

Edit: Trương Ly

”Mộc gia chết tiệt, ta sẽ giúp các ngươi lấy lại công đạo.” Mạc Tiêm Lương toàn thân tản ra một cơn tức giận, Mộc gia ở Lôi Lạc Đế Đô là đại gia tộc nổi danh, tại sao có thể làm ra loại chuyện như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng mặt không chút thay đổi nhìn hắn, tự tin lại cuồng ngạo nói, “Không cần, chính ta sẽ tự đòi lại.” Để cho người khác làm sẽ không có ý tứ, nàng muốn cho người Mộc gia xem thật kỹ, nàng Mộc Khuynh Cuồng không phải là phế vật, hơn nữa còn có thể tu tập Triệu Hoán Sư, để cho bọn họ hối hận thật nhiều.

Xem dáng người thẳng tắp trước mặt, thiếu nữ một thân khinh cuồng, Mạc Tiêm Lương trong lòng tất cả đều là kinh ngạc, bốn năm làm cho nàng thay đổi rất nhiều, đã thay đổi thành một người có tính cách hoàn toàn khác, là điều gì làm cho nàng biến hóa to lớn như thế.

Hắn tựa hồ có thể tưởng tượng, tương lai nàng nhất định là một nữ tử phi phạm

Lúc này, hắn cảm thấy rất may mắn đã tới Phở Đà trấn, vì có thể gặp lại nàng.

Ánh mặt trời ban trưa rực sáng, hình ảnh Mộc Khuynh Cuồng tự tin cuồng ngạo in dấu thật sâu ở trong lòng Mạc Tiêm Lương.

Ngân Đồng lặng lẽ nhìn bốn người bọn họ, trong lúc đó, hắn cảm giác mình trở nên dư thừa.

Mạc Tiêm Lương vốn muốn cho Mộc Khuynh Cuồng cùng hắn trở về đế đô, nhưng Mộc Khuynh Cuồng cự tuyệt, nàng bây giờ không có thể lực, như vậy trở về cũng không thể làm gì, nàng tình nguyện đợi ở thành nhỏ này yên lặng tu luyện, đợi nàng trở nên mạnh mẽ hơn, tự nhiên sẽ trở về.

Nàng không cùng hắn trở về, trong lòng Mạc Tiêm Lương có chút thất vọng, nhưng thấy nàng kiên quyết như vậy, hắn cũng không dám cưỡng cầu, nàng bây giờ cũng không phải là con vịt xấu xí nhất gan yếu đuối không có chủ kiến trước kia, mà đã trưởng thành, thành một thiên nga trắng toàn thân tỏa ra tia sáng chói mắt.

Tiền Mạc Tiêm Lương đi, Mộc Khuynh Cuồng đi tìm Ngân Đồng.

“Uy, hôm nay cảm ơn ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng xông vào phòng Ngân Đồng đi đến bên cạnh hắn cười yếu ớt nói, hắn hai ngày nay vẫn đứng ở cửa sổ nhìn xem phương xa, hắn, có phải hay không nghĩ đến rồi đi.

Ngân Đồng nghiêng người cúi đầu thật sâu nhìn nàng, “Chúng ta là bằng hữu, nói cái gì cảm ơn.” Hắn chưa từng quên nàng có tiểu bạch thủ, hơn nữa hắn lập tức muốn rời đi, tiểu bạch thủ bị nàng khế ước, còn có thể bảo vệ nàng, như vậy hắn sẽ tương đối yên tâm.

Mộc Khuynh Cuồng giờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn cười sáng lạn, rồi sau đó đem tiểu bạch thủ triệu hoán đi ra chộp trong tay, đưa tay giật râu mép của nó, hung thần ác sát, “Về sau còn dám dẫm dẫm thương ta hay không!”

Tiểu bạch thủ bị nàng kéo tới chít chít kêu, a a a, hù chết nó, nữ nhân xấu này dĩ nhiên là Triệu Hoán Sư, nó ở không gian ma thú cảm ứng được, mặc dù lực lượng triệu hồi kia không cường đại.

“Nữ nhân xấu, thả ta ra.” Tiểu bạch thủ giương nanh múa vuốt, rồi sau đó giận dữ trừng mắt nhìn Ngân Đồng, nếu không phải là hắn, nó như thế nào lại bị nữ nhân xấu này cưỡng chế khế ước.

“Hừ, vào tay ta, liền ngoan ngoãn nghe lời, nếu không về sau có ngươi liền chịu khổ.” Mộc Khuynh Cuồng tóm lấy lỗ tai của nó cảnh cáo nói.

Tiểu bạch thủ mở to mắt trông Mộc Khuynh Cuồng, bộ dạng không cam lòng, rồi lại không thể không ngoan ngoãn ở bên người nàng.

“Về sau gọi chủ nhân, còn dám gọi nữ nhân xấu, gọi một lần, ta nhử một lần lông của ngươi.”

“A a a, ta không muốn cùng ngươi nói chuyện.” Tiểu bạch thủ phát điên, như một làn khói tránh vào không gian ma thú.

Ngân Đồng nhìn nàng tươi cười vui vẻ, trong lòng khẽ thư thái chút ít, “Về sau nó sẽ bảo vệ ngươi, bình thường ma thú cao cấp vừa mới khế ước, ban đầu cũng đều rất khó thuần phục.”

Nếu là không có khế ước trước, Mộc Khuynh Cuồng khẳng định không tự tin thuần phục tiểu bạch thủ, nhưng hiện tại đã khế ước, nó đã là ma sủng của nàng, khế ước của bọn họ đã trôi lại, cho dù nó chạy, nàng cũng có thể niệm động khế ước đem nó triệu hồi về.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Các ngươi giận đối nhau sao?

Edit: Trương Ly

“Ta nhất định sẽ thuần hóa làm nó ngoan ngoãn.” Mộc Khuynh Cuồng nắm chặt tay thành quả đám kiên định nói, “Ngươi nghỉ ngơi sớm đi, ta trở về đi ngủ.”

Nàng vừa mới chuyển thân, Ngân Đồng đột nhiên từ phía sau lưng ôm lấy nàng, nàng giãy giụa, hắn không chịu buông.

“Ngân Đồng, ngươi định làm cái gì, thả ta ra, lạnh quá.” Mộc Khuynh Cuồng lớn tiếng kêu lên, thân thể của hắn quá lạnh, bị hắn ôm lấy, nàng cảm giác mình giống như thân ở trong hầm băng.

Ngân Đồng cảm giác được thân thể nàng run rẩy, lập tức buông nàng ra, trêu chọc nói, “Sợ lạnh như vậy sao? Mùa đông có thể đông chết ngươi.”

Mộc Khuynh Cuồng khẩu khí bức mình, trùng mắt hấn, “Nhiệt độ mùa đông cũng không đến mức như trên người ngươi, khiến người khác cảm thấy lạnh lẽo.”

Nói xong, nàng nhanh chóng hướng ra phía ngoài chạy đi, trên mặt hiện lên một vết mờ ửng đỏ, bót màu đỏ kia ở dưới bóng đêm hồng lên trông càng yêu kiều.

Ngân Đồng thấy nàng vội vàng rời đi, trong lòng nồng đậm mất mát, nàng có phải hay không rất ghét bỏ ngực của hấn, cũng đúng thôi, ai bảo ngực của hấn lạnh như vậy, người bình thường cũng sẽ không chịu nổi.

Dưới bóng đêm, chỉ thấy một đạo bóng dáng lam sắc động thân tức thì rời khỏi tiểu viện.

“Chủ tử, người đã đến rồi.” Trong rừng rậm, Hắc Hồ nhìn Ngân Đồng đột nhiên xuất hiện.

“Ừ, dẫn ta trở về đi!” Ngân Đồng lạnh lùng ra lệnh.

“Tốt, chúng ta lập tức xuất phát.” Hắc Hồ vui vẻ nói, rồi sau đó bảo Hắc Báo đi dắt ngựa, bọn họ liên tục đợi ở trong rừng rậm này, chờ hấn trở về bất cứ lúc nào.

Ngân Đồng ngồi trên một tuần mã màu đen, trước khi đi, hấn hướng về phương hướng chỗ ở của Mộc Khuynh Cuồng nhìn thật sâu, rồi sau đó quất roi ngựa thật nhanh rời đi.

Trong phòng Mộc Khuynh Cuồng không ngủ được liên tục lăn qua lộn lại, Ngân Đồng vừa mới ôm ấp làm cho lòng nàng hoảng loạn, hấn đang yên lành như thế nào đột nhiên ôm nàng, đông chết nàng!

Nàng nhịn không được ở trong lòng máng hấn, bởi vì hấn ôm nàng, hại nàng hiện tại ngủ không được.

Cũng không biết đếm qua bao nhiêu con dê, Mộc Khuynh Cuồng mới chìm vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau, khi nàng đi vào phòng Ngân Đồng, chứng kiến tờ giấy kia mới biết được hấn vì sao lại ôm nàng, bởi vì hấn phải rời đi, cho nên vào lúc trước khi ly biệt ôm nàng một lát.

Ngoại trừ một trang giấy, còn có khối ngọc bội kia.

Trên giấy viết, “Cám ơn ngươi thu lưu ta hai tháng, cũng cảm ơn sự chiếu cố của ngươi, ngọc bội ta tặng cho ngươi, lần sau gặp lại ta sẽ trả ngươi hai vạn kim tệ, bảo trọng.”

Xem hết nội dung, Mộc Khuynh Cuồng cảm giác đôi mắt có chút ê ẩm, trong lòng giống như thiếu đi cái gì đó, hít thở có chút khó khăn.

Nàng cầm lấy ngọc bội ngồi ở bên bàn, chậm rãi vuốt, hấn là hấn lấy xuống đã lâu, cho nên tuyệt không lạnh.

Hấn cuối cùng đã đi, điều này nàng đã sớm biết, vì sao hiện tại lại có chút ít khổ sở, bọn họ bắt quá chi là bằng hữu bất chợt gặp nhau, một ngày nào đó sẽ đường ai nấy đi mà thôi.

Hấn muốn đi tìm trí nhớ của hấn, nàng muốn đi đòi lại công đạo của mình.

Trên bàn điểm tâm

“Cuồng nhi, như thế nào không thấy Ngân Đồng, hấn đi nơi nào rồi?” Mộc Chiến hướng về đại sảnh bên ngoài xem xét.

“Cha, hấn đã trở về.” Mộc Khuynh Cuồng nhàn nhạt nói.

“Đã trở về? Thân nhân của hấn đến tìm hấn sao?” Mặt mũi Mộc Chiến tràn đầy kinh ngạc, hấn đi như thế nào lại không cùng hấn nói một tiếng, nhìn lại Mộc Khuynh Cuồng, nàng tựa hồ có chút rầu rĩ.

Mộc Khuynh Cuồng ăn cơm, nói: “Không có, chính hấn rời đi.”

Trong giây lát nàng nhớ tới, hấn mất trí nhớ, hấn tự mình đi nơi nào, có thể hay không gặp chuyện không may, nhưng hấn là cảnh giới Đấu Thánh, chỉ cần cẩn thận chút ít, hấn sẽ không xảy ra chuyện gì, hy vọng hấn sớm tìm được thân nhân!

“Các ngươi giận đối nhau?” Mộc Chiến là người từng trải, ngày hôm qua lúc Tam vương gia đến, hấn nhìn ra Ngân Đồng giống như mất hứng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Tiểu bạch thủ sùng bái mộc khuyển cuồng

Edit: Trương Ly

Nếu Tam vương gia cùng Ngân Đồng so sánh, hẳn thích Ngân Đồng hơn, hẳn không thích Mộc Khuyển Cuồng cùng Mạc Tiêm Lương có quan hệ với nhau, Hoàng gia thủy chung không phải là nơi mà người bình thường như bọn họ có thể leo lên được, Mộc Khuyển Cuồng ngày hôm qua từ chối Mạc Tiêm Lương, làm cho hắn rất thích, hẳn hy vọng chính nàng từng bước từng bước tiến về phía trước.

Thế giới này có thể dựa vào chỉ có thực lực của bản thân, đây mới là bảo đảm tốt nhất.

”A, Ngân Đồng đi rồi?” Diêu Uyển bụng thức ăn tới kinh ngạc hỏi.

”Cha nương, các người không cần kinh ngạc như vậy, ta cũng không có giận dữ hắn, hắn trở về tìm thân nhân của hắn.” Mộc Khuyển Cuồng kiên nhẫn giải thích cho bọn họ, rồi vui đầu ăn cơm, bày tỏ không muốn bàn luận về vấn đề này nữa.

Mộc Chiến cùng Diêu Uyển liếc nhìn nhau một cái, thấy nàng không muốn nhiều lời, bọn họ cũng liền không hỏi nữa.

Trước khi Mạc Tiêm Lương trở về để đồ lại tới tìm Mộc Khuyển Cuồng, hỏi nàng có nguyện ý cùng hắn trở về hay không, Mộc Khuyển Cuồng như cũ cự tuyệt, hắn chỉ đành thất vọng rời đi, bất quá hắn sẽ ở để đồ đợi nàng, hắn tin tưởng nàng nhất định sẽ trở lại.

Vài ngày sau đó, Mộc Khuyển Cuồng ngày ngày đi vào rừng tu luyện đấu khí, thu nạp nguyên tố lực, dung hợp nguyên tố lực, nàng khẩn cấp muốn làm cho mình trở nên cường đại, sau đó rời đi thành nhỏ này, đi ra ngoài lịch lãm.

Tiểu bạch thủ nhìn trên người Mộc Khuyển Cuồng tản ra quang mang ngũ loại nguyên tố lực, bị hù dọa trực tiếp ngã xuống đất ngất đi, nàng không chỉ xấu, hơn nữa còn rất biến thái!

Trên đại lục Tật Duy Tư giống như chưa từng có toàn năng Triệu Hoán Sư xuất hiện đi! Nàng dĩ nhiên là toàn năng năm loại, nếu để cho những người muốn trở thành Triệu Hoán Sư kia biết rõ, còn không phải bị tức giận đến hộc máu sao.

Nhìn nàng mỗi ngày liều mạng cố gắng tu luyện, tiểu bạch thủ thẳng lắc đầu, nó đến cùng đụng phải cái dạng nữ nhân gì a!

Nàng bền bỉ khiến nó rất bội phục, lực lượng nàng biến thái khiến nó rất sùng bái, nếu là nàng có một ngày tu luyện thành cao cấp Triệu Hoán Sư, chẳng phải là tất cả ma thú đều sẽ phải thần phục ở dưới chân của nàng sao.

Đến lúc đó tất cả ma thú toàn bộ đi theo nàng, nó là kẻ ước ma thú đầu tiên của nàng, chẳng phải là rất uy phong.

Thử nghĩ mà xem, nó cùng chủ nhân cùng nhau đứng tại trước mặt tất cả ma thú, oa ha ha, nó hạnh phúc đến mức choáng váng nha.

Nghĩ như vậy, nó liền không muốn rời khỏi Mộc Khuyển Cuồng nữa, nó muốn đi theo nàng cùng nhau trưởng thành.

Mộc Khuyển Cuồng sau khi dung hợp năm loại nguyên tố, chậm rãi rút khỏi cảnh giới, sau đó theo thói quen hướng về bốn phía nhìn quanh một phen, không thấy được nam tử lãnh khốc lại yên tĩnh kia, nàng mới nhớ tới, hắn đã đi rồi.

Nàng than nhẹ một tiếng, thói quen thật đúng là không tốt.

Nàng nhớ tới thói quen trước kia, giống như Thiên Sát, hai người ngày ngày làm bạn, hiện tại tách ra, vừa mới bắt đầu nàng rất tưởng niệm nàng ấy, hiện tại cũng đã từ từ tiếp nhận thói quen Thiên Sát không ở bên cạnh mình, nàng ấy hiện tại có khỏe hay không?

”Chủ nhân, chủ nhân...”

Trong lúc Mộc Khuyển Cuồng ngẩn người, tiểu bạch thủ lên đến trước mặt nàng hưng phấn kêu lên, về mặt sùng bái.

Nhìn bộ dáng này của nó, Mộc Khuyển Cuồng nhếch mày, nó trước kia đối với nàng xa cách, hôm nay bị uống lộn thuốc sao.

”Cái gì?” Nàng hưng hăng nói, ai bảo nó trước kia đối với nàng không tốt.

Tiểu bạch thủ bị hưng, đôi mắt màu vàng kim lấp lánh nước mắt, “Chủ nhân còn chưa có đặt tên cho ta đâu.”

Mộc Khuyển Cuồng hai tròng mắt sáng ngời, nó không nhắc nhở, nàng thật đúng là quên mất, bất quá nó hôm nay sao lại biết điều như vậy, lại sẽ chủ động bảo nàng đặt tên, có lẽ ư!

”Ta cảm thấy người không có tên cũng được.” Nàng lạnh nhạt nói.

Tiểu bạch thủ nghe nàng nói như vậy, nhảy đến trên chân nàng cọ a cọ, đáng yêu nói, “Không được, ta muốn có tên, như vậy mới có thể cùng chủ nhân thân cận một chút.” Hừ, nó hiện tại muốn cùng nàng kéo quan hệ thật tốt, nhất định.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 36: Về sau người liền kêu sừ sừ

Edit: Trương Ly

Mộc Khuynh Cuồng mở rộng tầm mắt nhìn tiểu bạch thủ trên đùi, nó hôm nay nhất định là uống lộn thuốc, nếu không chính là lúc tu luyện bị đụng đầu, đây là tiểu bạch thủ xấu tính trước kia sao?

“Chủ nhân, nhanh lên a! Ta muốn có tên.” Tiểu bạch thủ tiếp tục đang yêu nói.

“Người hôm nay đầu bị đụng trúng sao?”

“A, không có...” Tiểu bạch thủ mờ mịt nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, đặt tên cùng đầu bị đụng có quan hệ gì.

“Vậy người uống lộn thuốc?”

“Ách, ta chưa từng uống thuốc.” Về mặt tiểu bạch thủ lại càng mờ mịt nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng mở to hai mắt cùng tiểu bạch thủ nhìn nhau, đột nhiên cười nói, “Người thật muốn có tên?”

“Đương nhiên a.” Tiểu bạch thủ cao giọng đáp, nó đây là muốn cùng nàng thân cận mà.

“Vậy cũng tốt! Về sau người liền kêu Sừ Sừ (sừ = xấu).” Mộc Khuynh Cuồng cười tươi như hoa nói.

Tiểu bạch thủ nghe danh tự này liền trừng mắt nhìn, về mặt so với khóc còn khó coi hơn, a a a, nó không muốn bị gọi Sừ Sừ, tuyệt không uy phong.

“Không muốn?” Mộc Khuynh Cuồng nhìn bộ dạng nó ăn ngại nhưng không dám hé răng, trong lòng cười trộm, đáng đời người lần trước khi dễ ta!

“Ách, nguyên, nguyên ý...” Tiểu bạch thủ cười híp mắt nói, nó có thể nói không sao? Chủ nhân rõ ràng là cố ý.

“Người không phải bảo ta là nữ nhân xấu sao, người không phải là muốn cùng ta thân cận một chút sao, cho nên người tên là Sừ Sừ, như vậy thân thiết hơn.” Mộc Khuynh Cuồng sờ sờ cái đầu nhỏ của nó.

Tiểu bạch thủ hối hận đến ruột đau, nó có thể nói lúc ấy mắt nó mờ hồ, nên mới có thể kêu loạn hay không.

“Ngô, ta không phải cố ý, ta về sau sẽ không như vậy nữa.” Tiểu bạch thủ dùng móng vuốt ôm Mộc Khuynh Cuồng bảo đảm nói, vì tương lai về sau có thể đứng ở trước mặt tất cả ma thú uy chấn tứ phương, nó nhẫn!

Mộc Khuynh Cuồng thấy nó biết điều như vậy, trên mặt lộ ra nụ cười thỏa mãn, đứng lên liền về nhà.

“Chủ nhân, ta đưa người trở về.” Tiểu bạch thủ mới vừa nói xong, đột nhiên biến thân hóa thành một đại thử không sai biệt lắm to bằng con hổ.

Mộc Khuynh Cuồng xem đại bạch thử trước mặt, nuốt nước miếng một cái, sau đó lòng tràn đầy vui vẻ ngồi lên, ha ha ha, không nghĩ tới, thì ra con chuột cũng có thể làm ngựa cưỡi, Sừ Sừ nhà nàng thật sự là quá tuyệt vời!

Sừ Sừ bộc phát lực lượng, chở Mộc Khuynh Cuồng thật nhanh hướng về nhà chạy đi, lúc gần đến, Mộc Khuynh Cuồng khiến nó đi vào không gian ma thú, nàng hiện tại không muốn để cho người khác phát hiện nó, nếu không có vài người nhất định sẽ đến đoạt.

“Cha, ngày mai con muốn cùng người đi tham gia nhiệm vụ.” Trên bàn cơm, Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Chiến nói, nàng cần phải đi lịch luyện.

“Cuồng nhi, con bây giờ tạm thời không nên hiển lộ thực lực.” Mộc Chiến nghĩ Mộc Khuynh Cuồng không nên bại lộ chuyện tu luyện đầu tiên.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn hấn xinh đẹp cười một tiếng, “Cha, con có thể giả nam trang, còn có thể mang mặt nạ, đến lúc đó sẽ không có ai biết con.” Những thứ này nàng đã sớm nghĩ kỹ, sau khi cải trang sẽ không có ai phát hiện nàng chính là Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Chiến nghe nàng nói như vậy cảm thấy được, dù sao bọn họ đều làm nhiệm vụ ở phía ngoài Phù Vong sâm lâm, hấn có thể đánh bại ma thú, lấy thực lực Cuồng nhi là tuyệt đối không thành vấn đề.

“Tốt, con ngày mai đi cùng cha.” Mộc Chiến hiền lành cười nói, nàng đi lịch lãm cũng tốt.

Buổi tối, Mộc Khuynh Cuồng nằm ở trên giường, hai tay vuốt ngọc bội trước ngực, không sai biệt lắm mười ngày đã trôi qua, Ngân Đồng tìm được thân nhân chưa? Nếu là gặp được người đuổi giết hấn lần trước thì làm sao bây giờ? Lấy thực lực của hấn, không thể gặp chuyện không may, chắc hấn lần

trước là bị người ám toán đi!

Ngày hôm sau, Mộc Khuynh Cuồng một thân nam trang màu đen, tóc dài cao cao buộc lên, trên mặt mang mặt nạ màu đen, vừa đi đến trên đường cái liền hấp dẫn rất nhiều ánh mắt, nhưng bởi vì trên người nàng đầy sát khí, ngược lại không có người nào dám đến gần nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Cải trang làm nhiệm vụ

Edit: Trương Ly

Mộc Khuynh Cuồng rất nhanh đi vào Liệt Hỏa Dong Binh đoàn, Mộc Chiến thấy nàng đến đây, cố ý làm bộ như không biết cùng nàng chào hỏi, sau đó giới thiệu cho nàng nơi này như thế nào tiếp nhiệm vụ.

Mộc Khuynh Cuồng dùng tên nàng trước kia, Sát, dong binh khác thấy nàng ăn mặc cổ quái, trên người tản ra hàn khí, cũng không có cùng nàng nói quá nhiều, sau đó một đội mười người hướng về Phù Vong sâm lâm đi đến.

Lúc Mộc Khuynh Cuồng hiện ra thanh sắc đầu khí, tám người khác toàn bộ kinh hãi, trong mắt đều là quang mang sùng bái, Phổ Đà trấn có rất ít người ngoài Đầu Sư a.

Có đầu khí của Mộc Khuynh Cuồng, bọn họ một đội mười người rất nhanh hoàn thành nhiệm vụ, nhiệm vụ sau khi hoàn thành, bọn họ giao nhiệm vụ phải cần ma hạch, sau đó đi lấy tiền thù lao.

“Cha, các người vì cái gì không chính mình tạo thành một cái đoàn đội đi làm nhiệm vụ, vì sao phải dựa vào Dong Binh đoàn.” Sau khi về đến nhà, Mộc Khuynh Cuồng có chút không hiểu hỏi.

Mộc Chiến hôm nay tâm tình phi thường tốt, nhìn nữ nhi lực lượng đầu kỹ mạnh mẽ, hẳn rất vui.

“Chúng ta là chiến sĩ chỉ có thể dựa vào Dong Binh đoàn, như vậy mọi người có thể chiếu cố lẫn nhau, chính mình xây dựng vạn nhất xảy ra chuyện không may thì sẽ không an toàn, ở Dong Binh đoàn gặp chuyện không may, chúng ta cũng có thể được bồi thường tương ứng, hơn nữa chúng ta giết chỉ là ma thú cấp thấp, những thứ ma hạch kia cũng không quá đáng giá, chúng ta cảm tiền từ giao nhiệm vụ so với đem ma hạch cấp thấp bán lấy tiền còn tốt hơn.” Mộc Chiến giải thích cho Mộc Khuynh Cuồng, đây cũng là vì sao hắn vui lòng đi Dong Binh đoàn làm nhiệm vụ.

Mộc Khuynh Cuồng nghe xong hiểu không sai biệt lắm, hôm nay đi ra ngoài chém giết ma thú làm cho nàng nhiệt huyết sôi trào, xem ra sau này nàng phải đi lịch lãm nhiều mới được.

Từ đó về sau, Mộc Khuynh Cuồng thường xuyên giả trang lấy thân phận Sát đi Liệt Hỏa Dong binh đoàn làm nhiệm vụ, dần dần tất cả mọi người đều đối với nàng quen thuộc, nàng ở Liệt Hỏa Dong Binh đoàn cũng có chút danh tiếng, tất cả mọi người luôn nguyện ý cùng nàng một đội làm nhiệm vụ.

Ban ngày, Mộc Khuynh Cuồng đi ra ngoài làm nhiệm vụ, buổi tối liền đi vào rừng tu luyện, hiện tại, đầu khí trong cơ thể nàng càng ngày càng nhiều, Mộc Chiến cho nàng đầu kỹ, nàng cũng luyện được thành thực, năm loại nguyên tố nàng cũng dung hợp phi thường tốt, chỉ là chúng nó toàn bộ dừng lại ở giai đoạn sơ cấp, mặc kệ nàng thu nạp dung hợp nguyên tố như thế nào, chính là không thể thăng cấp.

Sơ cấp Triệu Hoán Sư thực lực quả thực quá yếu!

Mộc Khuynh Cuồng rất muốn đi ra ngoài lịch lãm một lần, nhưng ngắm lại thực lực của mình, nàng vẫn cảm thấy kém rất nhiều, liền quyết định nửa năm này tiếp tục đợi tại Phổ Đà trấn, đợi nàng đạt tới cấp bậc Đầu Vương, nàng liền rời Phổ Đà trấn trở về đề đô Lôi Lạc Đế quốc.

Ngày này, Mộc Khuynh Cuồng cải trang đi trên đường, vừa lên liền chứng kiến Liễu Hương khi dễ người, điều này làm cho Mộc Khuynh Cuồng nhìn không nổi nữa, trong khoảng thời gian này, Liễu Hương thế nhưng không có đến gây sự với nàng, nàng nếu không có đoán sai, đoán chừng là Mạc Tiêm Lương cho người áp chế Liễu gia, cho nên bọn họ mới không dám.

Mạc Tiêm Lương này thật đúng thích xen vào việc của người khác, bất quá nàng hiện tại rất cảm tạ hắn, bởi vì nàng tạm thời còn không muốn để cho người khác biết thực lực của nàng.

“Liễu tiểu thư, nương của ta vẫn chờ ta trở về nấu thuốc cho nàng, người thả ta đi có được hay không.” Một thiếu nữ đáng đáp mảnh mai nhìn Liễu Hương khóc sụt sùi cầu xin.

Liễu Hương hai tay vòng ngực, vẻ mặt cười nhạo nhìn chằm chằm thiếu nữ kia, “Ta xem gương mặt này của người rất khó chịu, nếu người dùng cây đao này tự hủy mặt, ta để cho người đi.”

Thiếu nữ nghe tiếng, sắc mặt xoát trở nên trắng bệch, ánh mắt sợ hãi nhìn chúi thủ hiện ra hàn quang trước mặt.

Chương 38: Khinh người quá đáng

Edit: Tương Ly

”Như thế nào? Không dám? Ngươi không phải là muốn về nhà vì nương nấu thuốc sao? Vậy thì tự hủy gương mặt nhỏ nhắn xinh đẹp này đi.” Liễu Hương cười đến vẻ mặt vênh vảo hung hăng, trong hai tròng mắt tất cả đều là hăm dọa lẫn ghen tị, lớn lên xinh đẹp như vậy làm cái gì, làm cho nàng cực kỳ khó chịu, nàng rất muốn đi tìm Mộc Khuynh Cuồng xấu nữ kia, nhưng nghĩ tới Tam vương gia cảnh cáo nàng, nàng cũng không dám, đành phải tìm người khác trút giận.

Thiếu nữ nước mắt không ngừng rơi xuống, Liễu Hương ý thế hiếp người nàng rất rõ ràng, không nghĩ tới, hôm nay đại họa sẽ phát sinh ở trên người nàng.

”Liễu tiểu thư, van cầu ngươi, ngươi có thể hay không thả ta trở về, ta về sau sẽ rời khỏi Phổ Đà trấn, cũng không xuất hiện ở trước mặt ngươi.” Thiếu nữ kia cũng không hẳn xinh đẹp tuyệt mỹ, chỉ là đoan chính mà thôi, nếu như bị hủy dung, nàng về sau làm sao bây giờ!

”Không được, ngươi nếu muốn trở về, hôm nay liền tự hủy dung.” Liễu Hương cường thế nói, tựa hồ nếu thiếu nữ không hủy mặt của mình, nàng liền không chịu để yên.

Thiếu nữ khóc sụt sùi, rồi xoay người bỏ chạy.

”Tiện nhân, cũng dám chạy, người đâu, tóm nàng trở lại.” Liễu Hương hô to gọi nhỏ, bảo người bên cạnh đi bắt thiếu nữ kia.

Thiếu nữ kia không có công phu, lại mảnh mai, chạy nữa cũng chạy không thoát những nô bộc thân hình cao lớn, sau một hồi, thiếu nữ liền bị đưa đến trước mặt Liễu Hương.

”Tiện nhân, còn dám chạy!” Liễu Hương chen chân lên hướng trên người thiếu nữ hung hăng đá, trên mặt mồm mồm tất cả đều là ác độc, nàng ghét nhất loại người đối nghịch nàng.

”Nàng ta thưởng cho mấy người các ngươi, chơi đùa thật tốt.” Liễu Hương trên mặt lộ ra dương dương đắc ý lại tà ác cười, dù có chạy thế nào đi nữa, cuối cùng còn không phải là rơi vào lòng bàn tay của nàng sao.

Thiếu nữ nghe Liễu Hương nói như vậy, thân thể bị hù dọa không ngừng run rẩy, một cước vừa mới kia làm nàng không còn có khí lực để chạy nữa.

”Buông nàng ra.” Ở phía xa nhìn một màn này, Mộc Khuynh Cuồng rốt cuộc không chế không nổi đi tới, bên trong con ngươi băng lãnh tất cả đều là sát khí, Liễu Hương này, xem ra nàng nhất định phải giải quyết nàng ta, miễn cho lại đi gieo họa cho người khác, người như vậy căn bản không xứng sống trên đời.

Liễu Hương cùng mấy người hầu toàn bộ nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng một thân y phục màu đen mạnh mẽ, mang trên mặt mặt nạ màu đen, cả người làm cho người ta cảm giác một loại thần bí khó lường.

”Ngươi là ai, từ đâu chạy tới xen vào việc của người khác.” Liễu Hương rõ ràng đối với sự xuất hiện của Mộc Khuynh Cuồng vô cùng bất mãn.

Mộc Khuynh Cuồng nhẹ liếc nhìn nàng, trong mắt tất cả đều là trào phúng, nàng ngoại trừ dựa vào cha là chức vị trưởng trấn để điều võ dương oai, còn lại cũng chẳng có gì.

”Việc hôm nay ta quyết định nhúng tay rồi, cô nương, ngươi đi nhanh lên.” Mộc Khuynh Cuồng nhìn thiếu nữ trên mặt đất lãnh khốc nói.

Thiếu nữ đôi mắt đầm lệ mơ hồ nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, chống thân thể đứng lên liền muốn đi, nhưng mấy nô bộc làm sao có thể cho nàng đi, bọn họ mới vừa muốn động thủ, Mộc Khuynh Cuồng một cỗ thanh sắc đầu khí bay ra hướng về đầu mấy người bọn họ nặng nề đánh tới.

Chỉ nghe thấy bang bang vài tiếng vang lên, những người kia ngã té trên mặt đất không hề động dậy.

”Ngươi, ngươi là ai, cũng dám dẫm thương người hầu của ta.” Hai tròng mắt Liễu Hương tròn to, sắc mặt kinh biến nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, hần, hần thế nhưng có đầu khí, lúc này, chân nàng ta có chút mềm nhũn, mặc dù nàng lớn lối, nhưng nàng chỉ dám chọc những người nhu nhược không có lực lượng mà thôi, những người tu hành, đến đụng nàng cũng không dám.

Mộc Khuynh Cuồng ánh mắt sắc bén quét về phía Liễu Hương, từng bước một hướng về phía nàng ta sát sao bức tới, mấy tháng trước, chính là nàng ta dẫn người nhọc nhằn giết chết nàng, hôm nay nàng nhất định sẽ đòi lại.

”Ngươi, ngươi muốn làm gì, ta cho ngươi biết, ngươi không nên tới gần, cha ta chính là trưởng trấn nơi này.” Liễu Hương vừa lui vừa ưỡn ngực tuyên cáo thân phận.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Bị dọa

Edit: Trương Ly

Liễu Hương cho rằng dùng thân phận trưởng trấn có thể ngăn cản Mộc Khuynh Cuồng.

Nào biết Mộc Khuynh Cuồng cười lạnh một tiếng, đi lên trước, đưa tay đoạt lấy chủy thủ trong tay nàng, không chút do dự hướng trên mặt nàng hung hăng vạch một đạo.

”A” một tiếng thét chói tai vang lên, Liễu Hương che mặt của mình ngã xuống đất, trong hai tròng mắt tất cả đều là sợ hãi, cả người nàng ta toàn bộ té trên mặt đất, hiện tại nàng ta chỉ có một mình, mà hắc y nhân trước mắt lại là đầu giả, nàng ta cũng không có đầu khí.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn Liễu Hương trên mặt đất, ở trong lòng mắng to một tiếng, ngu xuẩn!

Trong cuộc sống vĩnh viễn không thiếu những người ngu xuẩn luôn tự cho là đúng, bắt quá những người này kết cục cuối cùng đều không tốt.

Đôi mắt Mộc Khuynh Cuồng bèn nhón nhìn chăm chăm Liễu Hương một hồi lâu, thấy trong mắt nàng ta sợ hãi càng ngày càng nhiều, nàng mới từng bước một hướng về nàng ta bức đi qua.

Liễu Hương a a hét âm lên, hướng về phía sau lùi lại, người dân trong trấn đứng xem, không có người nào tiến lên giúp nàng ta, bởi vì rất nhiều người đều đã từng bị nàng ta khi dễ, hiện tại nàng ta bị người khi dễ, mọi người như thế nào có thể giúp nàng ta, chỉ hận không thể để Mộc Khuynh Cuồng giúp bọn họ dạy dỗ nàng.

”Nha, Liễu tiểu thư giống như hủ dọa đến mức đi tiểu ra váy.” Bước chân Mộc Khuynh Cuồng dừng lại, vẻ mặt cố làm ra vẻ kinh ngạc lớn tiếng kêu lên, khóe miệng lại không hề không nổi cười xấu xa, Liễu Hương này thật đúng là đáng đời, đây là hậu quả khi làm nhiều việc ác.

Những người dân xung quanh vốn yên tĩnh vây xem, nhưng nghe Mộc Khuynh Cuồng nói, rồi rít ha ha cười to.

Sự thật như thế, địa phương Liễu Hương lui về phía sau chính là bị ầm ướt, rõ ràng cho thấy bị dọa đến tiểu.

Liễu Hương xấu hổ và giận dữ không chịu nổi, lòng lại tràn đầy sợ hãi, lúc này, nàng ở đâu còn dám nói nhiều một câu, cho dù phần nộ cũng chỉ có thể giấu ở trong lòng, hắc y nhân đáng chết, nàng nhất định phải rút da của hắn, ném hắn vào rừng cho bầy ma thú xé xác.

Mộc Khuynh Cuồng làm sao có thể không đoán được suy nghĩ của Liễu Hương, nàng ta coi như là một người thông minh, biết rõ lúc này chính mình không chỗ nương tựa, liền giả vờ yếu ớt.

”Lần sau ta còn thấy ngươi khi dễ người, kết cục cũng sẽ không đơn giản như thế này.” Mộc Khuynh Cuồng từng chữ lạnh lùng cảnh cáo, rồi sau đó huy động dao nhỏ hướng về trên mặt Liễu Hương vạch tới.

Nàng còn chưa chạm tới, Liễu Hương liền hôn mê bất tỉnh, Mộc Khuynh Cuồng thu hồi chủy thủ, xoay người rời đi, vừa rồi chỉ là muốn dọa nàng ta mà thôi.

Đêm, Phố Đà trấn một mảnh yên tĩnh, chỉ thấy một đạo bóng dáng màu đen thật nhanh ẩn vào sân nhỏ trưởng trấn gia.

”Tiểu thư, ngươi nhanh nghỉ ngơi đi, như vậy miệng vết thương mới khép lại tốt.”

Trong phòng, một nha hoàn nhìn Liễu Hương ôn tồn khuyên bảo.

Liễu Hương nhìn mặt của mình trong gương, trên mặt tất cả đều là tức giận, rồi sau đó một cái tát hướng nha đầu bên cạnh, “Nha đầu chết tiệt kia, ngươi là nói trên mặt ta về sau sẽ để lại sẹo?”

”Tiểu thư, ta, ta sai rồi, tiểu thư trên mặt không có vết thương.” Nha hoàn gò má đau rát, vội vàng quỳ xuống đất nhận sai.

”Cút ra ngoài.” Liễu Hương cầm lấy hộp phấn son hướng trên đầu nha hoàn đập tới, nha hoàn tuân lệnh thật nhanh lui ra ngoài, nàng mỗi ngày hầu hạ Liễu Hương đều là lo lắng đề phòng, chỉ cần phạm một điểm sai nhỏ, sẽ bị mắng bị đánh.

Trên nóc nhà Mộc Khuynh Cuồng xem một màn này, đáy mắt sát ý càng đậm, thật sự là bại hoại.

Lúc Liễu Hương đang buồn ngủ, Mộc Khuynh Cuồng một thân hắc y xuất hiện ở mép giường nàng, nàng ta vừa định thét chói tai, Mộc Khuynh Cuồng cầm lấy y phục nhét vào miệng nàng ta, rồi sau đó đem hai tay của nàng ta trói lại.

Chuẩn bị xong hết thảy, Mộc Khuynh Cuồng mới gỡ mặt nạ trên mặt xuống.

“Liễu tiểu thư, xin hỏi ngươi còn nhớ rõ Mộc Khuynh Cuồng trước kia liên tục bị ngươi khi dễ sao?” Mộc Khuynh Cuồng nháy mắt, cười tươi như hoa nhìn Liễu Hương sắc mặt trắng bệch.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Người chọc nàng, chết!

Edit: Trương Ly

Liễu Hương không thể nói chuyện chỉ có thể ô ô lên tiếng, trong hai tròng mắt tất cả đều là kinh hoàng cùng sợ hãi, người dọa nàng đi tiểu, hại nàng xấu mặt dĩ nhiên là Mộc Khuynh Cuồng!

Giờ khắc này, Liễu Hương có một loại cảm giác rơi xuống hầm băng, nàng ta chỉ cảm thấy vô cùng vô tận hàn ý tập kích, làm cho thân thể nàng ta cảm giác dần dần trở nên lạnh hơn, tựa hồ chỉ một giây sau, sẽ mất đi tất cả nhiệt độ.

Mộc Khuynh Cuồng đưa tay tóm lấy mặt nàng ta, cười nhẹ nhàng nói, “Ài, trước kia Liễu tiểu thư tác oai tác quái thế nhưng cũng sẽ có một ngày như vậy, thật là làm cho người ta không thể tưởng được mà!”

“Ô ô, ngộ ngộ.....” Liễu Hương không ngừng lắc đầu nức nở nghẹn ngào, giờ khắc này, nàng cảm giác Mộc Khuynh Cuồng là ma quỷ, ánh mắt của nàng thật là đáng sợ, mặc dù nàng đang cười, nhưng lại giống như ác quỷ.

“Đừng lo lắng, đừng sợ, ta sẽ hảo hảo tiễn ngươi đi địa phủ, có bản lĩnh, ngươi ở chỗ đó tiếp tục điều vô dương oai.” Mộc Khuynh Cuồng trong mắt lóe tia thị huyết, rồi sau đó trong tay lóe ra một thanh chủy thủ trắng loá, là chủy thủ hôm nay Liễu Hương dùng để đâm lên người thiếu nữ kia.

Mộc Khuynh Cuồng không có nửa điểm do dự, thanh chủy thủ đâm vào trái tim Liễu Hương, cái này gọi là hại người khác, cuối cùng bị chính người đó hại.

Đồng tử Liễu Hương không ngừng phóng đại, sau đó trở nên mê ly, cuối cùng không hề cử động nữa.

Mộc Khuynh Cuồng đeo mặt nạ, trong hai tròng mắt tất cả đều là quang mang lãnh khốc vô tình, một khắc đeo mặt nạ lên, nàng lại là Sát, sát thủ lãnh huyết vô tình.

Người chọc nàng, chết!

Một đêm an bình.

Ngày hôm sau, Phở Đà trấn trở nên huyền ảo, Liễu Hương chết, trường trấn sẽ không thể nào bỏ qua, lập tức phát động vệ binh tìm kiếm bốn phía.

Mộc Khuynh Cuồng chỉ cảm thấy buồn cười, tựa như lấy đầu óc của bọn họ sẽ không bao giờ tra ra được ai làm, huống chi, nàng kiếp trước là sát thủ! Sát thủ khi làm nhiệm vụ sẽ không lưu lại dấu vết. Phở Đà trấn bởi vì Liễu Hương chết trở nên hoảng loạn, nhưng mặc kệ trường trấn tra như thế nào, cũng tra không ra một chút tin tức.

Mộc Khuynh Cuồng không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ làm nhiệm vụ của nàng cùng tu luyện.

Thời gian nhoáng một, hai tháng trôi qua.

Mộc Khuynh Cuồng cảm giác đấu kỹ quá thấp, nàng muốn đi ra ngoài mua đấu kỹ, nhưng Phở Đà trấn chỉ là một trấn nhỏ, người tu luyện đấu khí quá ít, cho dù có đấu kỹ, đó cũng chỉ là đấu kỹ cấp thấp.

Đấu kỹ chia làm bốn cấp bậc, hoàng giai đấu kỹ, huyền giai đấu kỹ, địa giai đấu kỹ, thiên giai đấu kỹ.

Mộc Chiến nói cho nàng biết, cha đưa cho nàng chỉ là đấu kỹ hoàng giai cấp thấp, ở Mộc gia có một Tàng Thư các, chỗ đó có đủ loại đấu kỹ từ cấp thấp đến cấp cao.

Nghĩ như vậy, Mộc Khuynh Cuồng liền có chút vội vàng muốn trở về đế đô Lôi Lạc Đế quốc, nhưng nếu cứ như vậy trở về, người Mộc gia nhất định sẽ

đôi phó nàng,

Trí nhớ trước kia nói cho nàng biết, Mộc gia là một gia tộc rất khổng lồ, không chỉ có dòng chính còn có chi thứ, người tu luyện đấu khí cực kỳ nhiều, lấy cấp bậc đấu khí cùng đấu kỹ của nàng bây giờ, cùng bọn họ đánh không quá mấy chiêu sẽ thua.

Cho nên nàng vẫn chưa thể trở về, nhưng nàng lại muốn đề cao đấu kỹ, đây là một chuyện làm cho người ta lệ rơi đầy mặt và siêu cấp buồn bực.

”Cuồng nhi, ngày mai cha dẫn ngươi đi tế tự tổ tông Mộc gia.” Mộc Chiến xách theo một đồ đồng lớn, hàng năm đến ngày giỗ tổ tông, hắn cũng sẽ mua một đồ đồng lớn, mang theo Mộc Khuyneh Cuồng đi tế tự.

Mộc Khuyneh Cuồng ồ một tiếng, trong đầu hiện lên cảnh tượng trước kia Mộc Chiến mang nàng đi tế tự, chỗ đó giống như có vài phần mộ tổ tiên, về phần chôn ai, nàng cũng không rõ lắm, bởi vì Mộc Khuyneh Cuồng trước kia không hỏi, Mộc Chiến cũng không nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Đào ra hai bộ mộc quan

Edit: Trương Ly

Ngày hôm sau, Mộc Khuyneh Cuồng cùng Mộc Chiến xách theo đồ cùng nhau hướng về một dãy núi bên cạnh Phở Đà trấn đi đến.

”Cha, vì sao chúng ta hàng năm cũng phải đi tế tự, chỗ đó chôn ai ạ?” Xuất phát từ lòng hiếu kỳ, Mộc Khuyneh Cuồng vẫn hỏi.

Mộc Chiến cười liếc nhìn nàng một cái, nói, “Là ai ta cũng không rõ lắm, chỉ biết là tổ tông Mộc gia, trước kia cũng không có người tới nơi này tế tự bọn họ, hiện tại chúng ta một nhà ở nơi này, cần phải chăm sóc tế tự thật tốt.

Mộc Khuyneh Cuồng trịnh trọng gật đầu, đối với việc tổ tông chết đi cần phải tế tự thật tốt, chỉ là người Mộc gia tài cao thế lớn, làm sao có thể chạy đến nơi đây tế tự những tổ tông lâu đời này.

Nàng vì người đã chết cảm thấy trái tim băng giá, con cháu hưởng phúc liền quên bọn họ.

Hai cha con nàng rất nhanh đi vào dãy núi kia, nơi này không chỉ có chôn tổ tông Mộc gia, người trên Phở Đà trấn bị chết cũng chôn ở ngọn núi này, chỉ là nghĩa địa tổ tông Mộc gia là một địa phương đặc biệt, cũng không có cùng những người khác chôn cùng một chỗ.

Mộc Khuyneh Cuồng giúp đỡ Mộc Chiến nâng toàn bộ thức ăn lấy ra bày ngay chính giữa ở tất cả phần mộ tổ tiên, như vậy bọn họ đều có thể toàn bộ ăn được.

Mộc Chiến cầm lấy cái cuốc đi nghĩa địa gầy cò, đột nhiên, hắn rống lớn mắng, “Ồ đâu chui ra loại người không có đạo đức, thế nhưng muốn trộm mộ.”

Mộc Khuyneh Cuồng nghe tiếng buông đồ trong tay xuống, hướng về phía Mộc Chiến chạy đi, cô đại ồ khối nghĩa địa mọc lên rất nhiều, hàng năm đến, Mộc Chiến cũng sẽ dọn dẹp một lần.

”Cha, làm sao vậy?”

”Cuồng nhi, ngươi xem, mộ này giống như bị người đào qua.” Mộc Chiến chỉ chỉ địa phương hắn vừa muốn đào, hắn căn bản không có dùng sức, cô đại kia cùng đất liền dãn ra, rõ ràng là có người đã đào qua, sau đó không có vùi lấp tốt.

”Cha, có phải hay không tổ tông lúc chết chôn rất nhiều bảo bối, cho nên mới có người tới đào a.” Mộc Khuyneh Cuồng nói đùa.

Mộc Chiến lắc đầu, thờ dài nói, “Nghe nói Mộc gia trước kia cũng không huy hoàng như bây giờ, nơi nào sẽ có bảo bối, thật không biết là tên nào không có lương tâm, thế nhưng đi quấy rầy người đã chết.”

”Cha, ngươi xem phần mộ này đều dãn ra, chúng ta thử nhìn một chút xem có thật bị người đào qua hay không.” Mộc Khuyneh Cuồng cầm lấy cái cuốc cào lên ngôi mộ, đất rất nhanh bị xới tung, xem ra ngôi mộ này thật đã bị người động.

Mộc Chiến nhìn chằm chằm hồi lâu, quấy rầy người chết là không tốt, nhưng nghĩ tới bọn họ bị người khác quấy rầy, nếu là không có sửa sang tốt, bọn họ sẽ càng thêm không thoải mái, liền đồng ý ý kiến của Mộc Khuyneh Cuồng.

Hai cha con nàng rất nhanh đem mấy tòa mộ phần mở ra, làm cho bọn họ kinh ngạc một phen, phía dưới ngôi mộ này thế nhưng chôn hai cái mộc quan.

”Cha, hai bộ quan như thế nào lại chôn cất cùng một chỗ.” Mộc Khuyneh Cuồng kinh ngạc hỏi, nàng lần đầu tiên nhìn thấy như vậy, nàng chỉ biết chỉ có vợ chồng mới cùng chôn một nơi, nhưng tuyệt đối sẽ không chôn cùng một địa huyệt.

Mộc Chiến ha ha cười, cái này hẳn cũng không rõ lắm.

”Quan tài giống như thực sự bị người động, thật sự là người thiếu đầu óc.” Mộc Chiến lần nữa mắng, rồi sau đó mở mộc quan, Mộc Khuynh Cuồng mở lên mộc quan khác.

Hai người vừa đem mộc quan mở ra, liền có một cỗ bạch khí lan tràn, Mộc Khuynh Cuồng vội vàng lùi kéo Mộc Chiến thối lui, bình thường mộc quan đã chôn quá lâu mới vừa mở ra đều có thể như vậy, đoán chừng vì trước đã bị người mở ra, cho nên bạch khí cũng không nhiều, thoáng cái tiêu tán.

Hai cha con nâng đến gần, chỉ thấy cốt cách trong quan tài hoàn hảo, chỉ là cốt cách kia bị người lật loạn đến không còn hình dáng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Hai bộ bạch cốt

Edit: Trương Ly

”Thật là không có lương tâm” Mộc Chiến tức giận nói, thật không biết những người trộm mộ kia đạo đức ra sao, bọn họ không sợ quỷ hồn đi tìm bọn họ tính sổ sao, “Cuồng nhi, chúng ta giúp bọn họ sửa sang lại, như vậy bọn họ mới có thể bình yên chìm vào giấc ngủ.”

Mộc Khuynh Cuồng cũng có một chút tức giận, người trộm mộ sao có thể làm ra loại chuyện không có thiên lý như thế này, nếu ngày sau chính những người này chết đi, hài cốt bọn họ cũng bị làm cho loạn thất bát tao, bọn họ sẽ thoải mái sao?

Hai cha con nâng vừa muốn sửa sang lại, đột nhiên một cỗ cuồng phong nổi lên, trong rừng cây cũng vang lên vài tiếng quạ kêu thê lương.

Mộc Khuynh Cuồng chỉ cảm thấy gió này có cảm giác u ám.

Àm ám.....

Đột nhiên tiếng sấm chớp vang lên, bầu trời mây đen trập trập quay cuồng.

”Ai, Cuồng nhi, không xong, trời sắp mưa, quên đi, chúng ta trước tiên mang hài cốt bọn họ về, ngày mai lại mang đến sắp xếp ổn thỏa, hôm nay mưa, chúng ta chôn không kịp.” Mộc Chiến lớn tiếng gọi, mộc quan đã bị bọn họ mở ra, nếu là không sửa sang xong, đến lúc đó nước mưa nhất định sẽ thấm vào.

”Mang về? Cha, người không có nói sai chứ!” Mộc Khuynh Cuồng nuốt nước miếng một cái, chẳng lẽ hai người bọn họ ôm hai bộ bạch cốt này trở về.

”Chủ nhân, người mang bọn họ trở về đi, nói không chừng có ngạc nhiên ngoài ý muốn nha.” Thanh âm Sưu Sưu ở trong không gian ma thú vang lên.

Mộc Khuynh Cuồng khiêu mi, không chớp mắt nhìn chằm chằm hai cỗ bạch cốt, bạch cốt này có thể cho nàng ngạc nhiên mừng rỡ gì cơ chứ.

Mộc Chiến cười nói, “Cuồng nhi, không phải là con sợ những bạch cốt này đấy chứ, nếu không, vậy chúng ta chôn bọn họ trước, ngày mai lại đến sửa sang lại.”

Mộc Khuynh Cuồng dở khóc dở cười, nàng giết người vô số, như thế nào lại sợ những bạch cốt này.

”Quên đi, chúng ta trước cứ mang bọn họ trở về tránh mưa, ngày mai lại mang đến đi!” Mộc Khuynh Cuồng nhàn nhạt cười, rồi sau đó đi thu thập những bạch cốt kia..

Diêu Uyển thấy phụ tử hai người đem hai túi bạch cốt trở lại, kém chút nữa bị dọa đến ngất đi, phụ tử hai người thật sự rất cường hãn.

Mộc Khuynh Cuồng đem hai cỗ bạch cốt mang tới phòng trước kia Ngân Đồng ở, nhìn căn phòng, nàng có chút nhớ nhung Ngân Đồng, không biết hẳn gần đây có tốt hay không, hẳn có nhớ nàng hay không, hẳn còn nợ nàng hai vạn kim tệ a.

Nhàn rồi không chuyện gì làm, Mộc Khuynh Cuồng liền đem hai cỗ bạch cốt lấy ra xem xét, không nghĩ tới đã qua lâu như vậy, những xương cốt này thế nhưng hoàn hảo vô khuyết, nàng còn có ý chọc chọc, thực cứng.

Sửa sang bọn họ xong, nàng vỗ vỗ tro bụi trên tay ra ngoài ăn cơm.

Bởi vì trời mưa, nàng không có cách nào tu luyện, cũng chỉ có thể ở trong phòng đã tọa vận khí.

Nàng ở trong phòng Ngân Đồng, theo nàng vận khí, chỉ thấy trên người nàng tán ra quang mang ngũ loại nguyên tố lực, lúc này, hai cỗ bạch cốt thế

nhưng đang không ngừng hấp thu những nguyên tố lực kia.

Mộc Khuynh Cuồng cảm giác có cái gì không đúng, lập tức rút khỏi cảnh giới, hai tròng mắt cảnh giác lại sắc bén nhìn quét bốn phía, nàng vừa mới có cảm giác giống như có đồ vật gì đó đang hút nguyên tố lực của nàng.

Nhưng quét một lần, nàng phát hiện trong phòng ngoại trừ nàng, cũng không có bất kỳ kẻ nào khác, bình ổn một chút, nàng lần nữa tiến vào cảnh giới dung hợp nguyên tố lực, rốt cuộc như thế nào mới có thể lên Trung cấp Triệu Hoán Sư, nếu là Trung cấp Triệu Hoán Sư, nàng có thể triệu hồi trung cấp ma thú.

Theo nàng dung hợp, nàng lại cảm thấy có đồ vật gì đó đang hút nguyên tố lực, lần này nàng cũng không có lập tức rút khỏi cảnh giới, mà là tiếp tục dung hợp, cho đến khi nàng cảm giác không sai biệt lắm, mới chậm rãi rút khỏi cảnh giới, đôi mắt sắc bén quét bốn phía, rồi sau đó hừ lạnh một tiếng, ngạo nghễ ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Ô, ô, người khi dễ lão nhân

Edit: Trương Ly

Ngay sau khi nàng ra khỏi phòng, hai đồng bạch cốt trên bàn đột nhiên động, bọn họ vốn đã được Mộc Khuynh Cuồng đặt rất chính tề bỗng nhiên bay xuống khỏi bàn, rất nhanh kết hợp thành hai bộ xương người.

“Ha ha, thật là nguyên tố lực mạnh mẽ.”

“Đích xác rất mạnh.”

Trốn ở bên ngoài Mộc Khuynh Cuồng nuốt nước miếng một cái, đây là hai đồng bạch cốt đang nói chuyện đó, phịch một tiếng, nàng một cước đá văng cửa, hù dọa hai bộ xương hướng về phía sau thối lui.

Lúc bọn họ thấy là Mộc Khuynh Cuồng mới ổn định lại, tiếng vang vừa rồi dọa bọn họ suýt chết lần nữa!

“Hai người các ngươi thể nhưng hút nguyên tố lực của ta.” Mộc Khuynh Cuồng đóng cửa lại, để tránh hù dọa đến cha mẹ.

Hai bộ xương người thấy Mộc Khuynh Cuồng mặt không đổi sắc nghênh ngang đi đến khiến bọn họ hơi giật mình, cái tiểu nha đầu này thể nhưng không sợ bọn họ, người bình thường chứng kiến bọn họ ở cái dạng này nhất định sẽ dọa đến mức tiểu ra quần a!

“Tiểu Sư, người thể nhưng không sợ chúng ta.” Bộ xương nam nhân bên trái mạnh mẽ nói.

Tiểu Sư? Hai tròng mắt Mộc Khuynh Cuồng híp lại thành một đường, đột nhiên cất bước hướng về nó đi đến, vung quả đấm đánh tới phía bộ xương người, rồi sau đó hai tay răng rắc rắc đem nó toàn bộ phá hủy, trong phòng đồng thời vang lên tiếng người gào khóc.

Cũng dám gọi nàng Tiểu Sư, nàng không phá hủy nó mới là lạ.

“Ha ha ha ha...” Một bộ xương khô khác nhìn hành động của Mộc Khuynh Cuồng cười đến mức ngã ra phía sau, nha đầu kia quá cường hãn, lại có đảm lược, không tệ không tệ.

Đoàn bạch cốt trên mặt đất rời rạc từng bộ phận, Mộc Khuynh Cuồng nghiêng người, mặt không chút thay đổi trừng mắt bộ xương người đang cuồng tiểu.

Bộ xương người gặp Mộc Khuynh Cuồng trừng hãn, lập tức dừng lại, “Tiểu nha đầu, người thật đúng là thú vị.”

“Hừ, dám mắng ta chính là kết cục như vậy.” Mộc Khuynh Cuồng hai tay vòng ngực, giương nhẹ cái cằm, một thân ngạo khí kinh cuồng.

Bộ xương người bị chia thành từng bộ phận lệ rơi đầy mặt, sau đó vừa già bộ thân thể bị thương nặng đứng lên, run rẩy nói, “Tiểu nha đầu, người quá đánh đả, ô ô, người khi dễ lão nhân.”

“Lão Nhị, người trời sinh bộ dạng luôn bị khi dễ, đáng đời.” Một bộ xương khác cười trộm, tư vị bị hủy nhất định không dễ chịu!

“Các ngươi là tổ tông Mộc gia?” Mộc Khuynh Cuồng nhướn mày hỏi, thật thần kỳ, người đã chết, bộ xương vậy mà vẫn có thể có sinh mệnh.

“Ai, người đối đãi tổ tông như vậy sao, người làm tâm già nua của ta tổn thương, hậu nhân Mộc gia đều giống như người cường hãn như vậy sao? Ta bộ xương già này bị người vừa mới hủy thiếu chút nữa thì không còn.” Bộ xương người vẽ mặt rất ủy khuất đầm đìa đáng yêu nói.

”Phốc, ha ha ha, người đừng giả bộ nữa!” Bộ xương cười trộm lần nữa khẽ cười.

Mộc Khuynh Cuồng khỏe miệng co giật, cái trán xẹt qua mấy cái hắc tuyến, tội lỗi tội lỗi a, nàng cũng không phải cố ý muốn hủy nó, ai bảo nó gọi nàng là Tiểu Sứ, nàng tuyệt đối không thích cái xưng hô này.

”Dù sao cũng muốn đem đi chôn, hủy hay không hủy cũng không khác nhau bao nhiêu.” Mộc Khuynh Cuồng nghĩ lại rồi thầm nói.

”Người nói cái gì!” Bộ xương người trùng to mắt, lệ rơi đầy mặt, a a a, đây mà là hậu nhân của Mộc gia sao.

Trong phòng rất nhanh vang lên âm thanh cười trộm.

”Ta là tôn nữ Mộc gia, ta gọi Mộc Khuynh Cuồng, gặp qua hai lão tổ tông.” Sau khi cười giỡn, Mộc Khuynh Cuồng nhìn hai cái bộ xương người cung kính nói, người đã chết, nàng cũng không cùng bọn họ so đo, tránh cho bị nói nàng quá keo kiệt, dù sao là nàng chiếm đoạt thân thể hậu nhân của người ta.

Hai bộ xương người khẽ gật đầu.

”Ta gọi Mộc Kiều, hẳn gọi Mộc Hùng, là nhị đệ của ta, chúng ta vốn là đã chết thật lâu rồi, không nghĩ tới nguyên tố lực của người thế nhưng để cho chúng ta sống lại.” Bộ xương gọi Mộc Kiều nghiêm trang nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Nha đầu kia quá hãn!

Edit: Trương Ly

”Tiểu Sứ, ách, ta nói sai rồi, là tiểu nha đầu, người thế nhưng có nguyên tố lực mạnh mẽ như vậy, chẳng lẽ người là Triệu Hoán Sư?” Mộc Hùng tràn đầy kinh ngạc nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng. Mộc gia đến thế hệ bọn họ, còn chưa từng có xuất hiện qua Triệu Hoán Sư, nha đầu kia trong cơ thể rõ ràng có nguyên tố lực rất mạnh.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn bọn họ, biết rõ không gạt được, liền thân nhiên nói, “Ừ.”

”Trời ạ, Mộc gia chúng ta thế nhưng xuất hiện Triệu Hoán Sư, không tệ không tệ.” Trên mặt Mộc Kiều cùng Mộc Hùng tất cả đều là ngạc nhiên mừng rỡ cùng kích động, tương lai Mộc gia nhất định sẽ tỏa hào quang rộng lớn.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn bọn họ kích động, nhếch miệng, nàng mới không muốn làm vơ vang Mộc gia, nàng chỉ muốn vì chính mình cùng cha nương mà vơ vang, nếu như có thể, nàng muốn thoát ly Mộc gia.

Mộc Kiều cùng Mộc Hùng đều là người từng trải, mặc dù bọn họ hiện tại chỉ là bộ xương, nhưng vẫn biết xem sắc mặt, bọn họ một cái liền nhìn thấu Mộc Khuynh Cuồng đối với Mộc gia bất mãn cùng khinh thường, xem ra nàng cùng Mộc gia trong lúc này đã có khúc mắc.

”Tổ tiên Mộc gia nếu biết trong tử tôn bọn họ có người trở thành Triệu Hoán Sư, nhất định sẽ vô cùng vui vẻ.” Mộc Kiều cố ý cảm thán, hẳn muốn thử dò xét Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng cỡ nào khôn khéo, như thế nào lại nghe không ra ý tứ trong lời nói của hắn, nàng cũng không muốn che giấu, càng không muốn để cho bọn họ hiểu lầm.

”Ta không thích Mộc gia, ta sẽ không vì Mộc gia làm việc, Mộc gia đem một nhà ba người chúng ta đuổi, ta phải trở về dạy dỗ bọn họ thật tốt.” Mộc Khuynh Cuồng nắm chặt quả đấm kiên định nói.

Mộc Kiều cùng Mộc Hùng vẻ mặt liền giật mình, xem ra những hậu nhân này đều không an phận a, tựa hồ cùng cái tiểu nha đầu này náo loạn gây ra mâu thuẫn rất lớn, hai người bọn họ cũng không phải là người không hiểu chuyện, liền hỏi Mộc Khuynh Cuồng vì sao chán ghét Mộc gia.

Mộc Khuynh Cuồng cũng một hơi kể toàn bộ.

”Đáng giận, hậu nhân Mộc gia làm sao thành như vậy.” Mộc Kiều tức giận đến dựng râu trợn mắt nói, mặc dù hắn không có râu.

”Ai, một gia tộc lớn, luôn sẽ có vài con chuột nhắt như vậy.” Mộc Hùng thờ dãi nói, nhớ năm đó, Mộc gia cũng không cường đại, một số người bọn họ đều nghĩ làm Mộc gia lớn mạnh, thế nhưng, bọn họ bản lĩnh có hạn, vẫn là đánh không lại gia tộc khác, cuối cùng mới có thể sa sút, nhưng thật may, đời sau Mộc gia lại có thể lớn mạnh.

Mộc Khuynh Cuồng giờ giờ lên cái cằm, cao ngạo nói, “Cho nên các ngươi đừng nghĩ tới ta vì Mộc gia làm việc, ta chỉ vì ta còn có cha nương. Người không vì mình trời tru đất diệt.”

“Tiểu nha đầu, bắt kẻ nói thế nào, trên người của ngươi thủy chung chảy huyết mạch Mộc gia chúng ta, ngươi thủy chung là người Mộc gia.” Mộc Kiều lời nói thâm thía, hấn hy vọng hậu nhân Mộc gia có thể làm cho Mộc gia ở Tập Duy Tư đại lục đại phóng hào quang.

“Thiên hạ họ Mộc có nhiều người, chẳng lẽ đều là người Mộc gia các ngươi, ta mặc dù họ Mộc, nhưng từ lúc bọn họ đem chúng ta một nhà ba người trục xuất, ta đã không còn là người Mộc gia nữa, huống chi, chờ ta về sau gả cho người khác, hậu nhân của ta cũng không phải họ Mộc.” Mộc Khuynh Cuồng lời nói phi thường độc, một câu hậu nhân không họ Mộc đem hai lão nhân chặn lại, muốn nói cũng nói không nên lời.

Trong phòng trong nháy mắt trầm mặc, Mộc Khuynh Cuồng ừ hừ một tiếng, quay đầu rồi đi, ngày mai sẽ bắt đầu chôn bọn họ!

“Tiểu nha đầu, đợi chút, ngươi có muốn học đấu kỹ cao cấp hay không, hoặc chúng ta có thể dạy ngươi a, còn có công pháp Triệu Hoán Sư nha.”

Ngay tại lúc Mộc Khuynh Cuồng muốn mở cửa, thanh âm Mộc Kiều cười nhẹ nhàng vang lên.

Mộc Kiều cùng Mộc Hùng thấy Mộc Khuynh Cuồng dừng lại, vốn cho là nàng sẽ xoay người lại, nào biết nàng cũng chỉ mở cửa, không quay đầu lại, nghênh ngang rồi đi, cuối cùng lưu lại hai lão đầu yên lặng lệ rơi đầy mặt, nha đầu kia, quá hấn!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Các ngươi làm cái gì vậy

Edit: Trương Ly

Khóe miệng Mộc Khuynh Cuồng nhếch lên thành nụ cười, dám uy hiếp nàng! Dám uy hiếp nàng!

Hừ! Bọn họ là muốn nàng vì Mộc gia làm việc, cho dù bọn họ không đưa nàng đấu kỹ, nàng cũng giống như cũ có thể học được đấu kỹ, mặc dù nàng hiện tại rất muốn có đấu kỹ cao cấp, nhưng nàng tin tưởng, hai lão tổ tông kia nhất định sẽ lại đến tìm nàng.

Ban đêm, phía ngoài mưa to rớt cục ngừng lại, Mộc Khuynh Cuồng ăn cơm xong theo thường lệ đi vào rừng tu luyện đấu khí, Sứu Sứu cũng ở bên cạnh nàng tu luyện, qua chưa bao lâu, Mộc Kiều cùng Mộc Hùng hai bộ xương xuất hiện ở bên người Mộc Khuynh Cuồng.

Bọn họ buồn bực không chớp mắt nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, bắt kể nói như thế nào, Mộc Khuynh Cuồng là hậu nhân Mộc gia bọn họ, bọn họ vẫn hy vọng nàng có thể gánh vác Mộc gia.

Triệu Hoán Sư ở Tập Duy Tư đại lục lực ảnh hưởng rất lớn, nếu nàng thực có thể trở thành đỉnh cấp Triệu Hoán Sư, Mộc gia tuyệt đối sẽ càng ngày càng lớn mạnh!

Mộc Khuynh Cuồng tu luyện xong liền chứng kiến hai bộ xương trắng đứng ở trước mặt nàng, nàng quét nhẹ bọn họ một cái, ra hiệu Sứu Sứu đưa nàng trở về.

“A, thánh thú!” Mộc Kiều nhìn Sứu Sứu biến hóa kinh hô.

“Tiểu nha đầu, chờ một chút.” Mộc Hùng vội vàng gọi Mộc Khuynh Cuồng lại.

Đưa lưng về phía bọn họ, đáy mắt Mộc Khuynh Cuồng xẹt qua quang mang giao hoạt, rồi sau đó từ trên người Sứu Sứu đi xuống, nhàn nhả đi đến trước mặt bọn họ, khiêm tốn nói, “Không biết hai vị lão tổ tông có gì chỉ giáo.”

Mộc Kiều cùng Mộc Hùng ho khan một tiếng, bọn họ có thể có cái gì chỉ giáo.

“Chúng ta muốn mời ngươi chống đỡ Mộc gia, ta biết rõ ngươi bây giờ đối với người Mộc gia bất mãn, vậy ngươi trở về thay thế bọn họ làm Mộc gia gia chủ, chẳng phải là tốt hơn sao.” Mộc Kiều vẻ mặt thành thật nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, hấn nhìn ra được nha đầu kia có tham vọng rất lớn.

“Chúng ta có thể cho ngươi đấu kỹ cao cấp, giúp ngươi nhanh chóng trở nên mạnh hơn.” Trong giọng nói Mộc Hùng tràn đầy thành khẩn, bọn họ đã chết rồi, không có cách nào chống đỡ Mộc gia nữa.

Mộc Khuynh Cuồng yên tĩnh theo dõi hấn, nàng không biết nên đáp ứng hay không, cả đời này, nàng chỉ muốn bảo vệ cha nương thật tốt, làm cho mình cường đại, có thể đi làm chuyện chính mình muốn làm.

“Tiểu nha đầu, chúng ta thật lòng thỉnh cầu ngươi đáp ứng, làm Mộc gia lớn mạnh.” Nói xong, Mộc Kiều cùng Mộc Hùng đồng thời quỳ trên mặt đất.

Bọn họ quý như vậy, Mộc Khuynh Cuồng cả kinh vội vàng ngồi xổm người xuống, “Các người làm cái gì vậy!”

“Chúng ta đã không còn cách nào khác vì Mộc gia làm việc, hiện tại người chính là hy vọng của Mộc gia, về phần những người Mộc gia ánh mắt thiên cận tâm địa ác độc kia, ta không ngại người trực xuất bọn hắn ra ngoài, chúng ta hy vọng Mộc gia là đoàn kết nhất trí đối phó ngoại địch, chứ không phải lục đục nội bộ.” Mộc Kiều từng chữ trầm giọng nói.

Mộc Khuynh Cuồng xem hai người trước mặt bởi vì nàng mà quý xuống, trong lòng có chút băn khoăn, “Các người đứng lên trước đã, nếu không ta liền không đáp ứng các người.”

“Tiểu nha đầu, ý của người là đáp ứng chúng ta.” Mộc Kiều cùng Mộc Hùng vội vàng đứng dậy.

“Ta chỉ là một nữ tử, các người đem trọng trách trọng đại như vậy giao ta không phải có chút tàn nhẫn sao.” Mộc Khuynh Cuồng ánh mắt trong trẻo nhìn chăm chăm bọn họ, nếu như nàng thật sự muốn Mộc gia lớn mạnh, nàng sẽ dùng toàn bộ sức lực đi liều mạng, mặc dù có chút khó khăn.

Mộc Kiều cùng Mộc Hùng cúi đầu, bọn họ biết rõ điều này đối với Mộc Khuynh Cuồng rất không công bằng, từ xưa đến nay nhiệm vụ chống đỡ đại gia tộc đều là trách nhiệm của nam tử, bọn họ làm cho nàng một nữ tử gánh chịu, đích xác là có chút tàn nhẫn, nhưng bọn họ hiện tại tìm không được người tốt hơn để dựa vào.

“Tiểu nha đầu, là chúng ta không có suy nghĩ tới cảm thụ của người.” Mộc Kiều có chút băn khoăn nói.

Mộc Khuynh Cuồng đôi mắt lóe lóe, nếu như muốn làm cho cha nương có cuộc sống tốt hơn, đồng thời trừng phạt những người đã đuổi bọn họ ra ngoài, nàng thật sự cần phải trở về khống chế Mộc gia.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Công pháp triệu hoán sư

Edit: Trương Ly

“Ta sẽ trở về nắm Mộc gia trong tay, nhưng về sau Mộc gia có thể phát dương quang đại hay không, cái này ta không thể bảo đảm, ta chỉ có thể nói, ta sẽ cố gắng hết sức đưa Mộc gia trở nên cường đại hơn.” Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên phóng khoáng nói, về sau nàng nhất định xông xáo ra ngoài, Mộc gia chính là nơi tốt nhất để bảo vệ cha nương.

Nơi đó cường đại, có người của nàng, cha nương mới có thể có cuộc sống thoải mái.

“Người nguyện ý đáp ứng!” Mộc Kiều cùng Mộc Hùng vui mừng hô to nói.

Mộc Khuynh Cuồng nhếch môi cuồng ngạo cười, trong ánh mắt lóe tia sang kiên định, chủ nhân Mộc gia tương lai nhất định là nàng!

Mộc Kiều nhìn Mộc Khuynh Cuồng tự tin cười, kích động vui mừng thiếu chút nữa rơi nước mắt, không nghĩ tới mấy trăm năm sau, hai huynh đệ bọn họ vẫn có thể chứng kiến Mộc gia tồn tại một Triệu Hoán Sư.

Mộc Kiều cùng Mộc Hùng đưa Mộc Khuynh Cuồng đi phần mộ của bọn họ.

“Tiểu nha đầu, phía dưới phần mộ có một cái rương nhỏ, bên trong có đấu kỹ đấu khí, còn có công pháp tu tập Triệu Hoán Sư.”

“Triệu Hoán Sư công pháp? Đây là cái gì?” Mộc Khuynh Cuồng đối với cái này rất hiếm thấy, Triệu Hoán Sư không phải là dùng nguyên tố lực triệu hồi ma thú sao, chẳng lẽ còn có công pháp gì.

Mộc Hùng vui tươi hơn hờ cười nói, “Xem ra người đối với Triệu Hoán Sư còn không chưa đặc biệt hiểu rõ, Triệu Hoán Sư ngoại trừ triệu hồi ma thú, nhất định phải có được công pháp nguyên tố lực, như vậy mới có thể bảo vệ mình tốt hơn, người nên biết, Triệu Hoán Sư ở đại lục này là nghề nghiệp hiếm, một chút Triệu Hoán Sư khó tránh khỏi sẽ tâm cao khí ngạo, sẽ nghĩ tới việc chèn ép Triệu Hoán Sư khác, lúc này, chính là thời điểm người đưa ra công pháp nguyên tố lực.”

Mộc Khuynh Cuồng nghe tiếng lập tức hiểu, thực tế cuộc sống chính là như thế, tổng có một chút người lòng dạ hẹp hòi, cho nên mỗi người nhất định phải thay đổi cường đại hơn, như vậy mới có thể bảo vệ mình.

Sưu Sưu rất nhanh chui vào phía dưới quan tài đem một cái rương nhỏ lấy ra.

“Những vật này chôn ở dưới đất làm bạn với chúng ta đã mấy trăm năm, năm đó chúng ta đem một phần truyền cho Mộc gia đời sau, người có thể cầm xem một chút đi tu luyện.” Mộc Kiều cười nhẹ nhàng.

Mộc Khuynh Cuồng mở hộp ra, bên trong có ba quyển bí kíp, một quyển đấu kỹ cấp bậc địa giai, một quyển cấp bậc thiên giai, còn có một bản công pháp Triệu Hoán Sư.

Ba bản sách làm cho nội tâm Mộc Khuynh Cuồng một hồi ngạc nhiên mừng rỡ, nàng hiện tại đang thiếu đồ tốt như vậy a, mặc dù đấu khí của nàng vẫn chưa thể tu tập thiên giai đấu kỹ, nhưng địa cấp đấu kỹ, nàng cần phải thử một chút, càng làm cho nàng thích là nguyên tố lực công pháp, không nghĩ tới sẽ có lực lượng như vậy.

Xem ra thế giới này, nàng chưa phải biết rõ toàn bộ.

”Cám ơn hai vị lão tổ tông.” Mộc Khuynh Cuồng ôm ba bản sách thật lòng cảm kích.

”Không cần cảm ơn, chúng ta cũng hy vọng ngươi mạnh hơn, như vậy ngươi mới có thể vì Mộc gia mà phát triển.” Mộc Kiều khoát tay một cái nói.

”Tiểu nha đầu, về sau cố gắng thật tốt, chúng ta tin tưởng ngươi có thể.” Mộc Hùng động viên nàng.

Mộc Khuynh Cuồng cười gật đầu, có những thứ này, ít nhất nàng có thể bước đi bước đầu tiên, chỉ có đi thế giới bên ngoài, nàng mới có thể học tập càng nhiều.

”Đem chúng ta để lại trong quan mộc đi!” Mộc Kiều cười nhẹ nhàng nói, hiện tại tìm được người bọn họ có thể dựa vào, bọn họ đã có thể an tâm nhắm mắt.

Mộc Khuynh Cuồng nháy mắt, gấp giọng nói, “Các ngươi không có ý định xem ta trưởng thành sao?”

”Tiểu nha đầu, ngươi thật là đáng yêu, chúng ta đã sớm chết, chẳng qua khi chết không có mục nát, không nghĩ tới nguyên tố lực của ngươi đem chúng ta tỉnh lại, lần này chúng ta có thể yên tâm đi rồi.” Mộc Hùng khoát tay áo, hần và Mộc Kiều rốt cục có thể nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Đấu kỹ địa cấp

Edit: Trương Ly

Mộc Khuynh Cuồng cũng không lập tức chôn bọn họ, vì không để cho Mộc Chiến phát hiện khác thường, nàng đưa bọn họ trở về.

Ngày hôm sau, ánh nắng tươi sáng, Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Chiến đưa bạch cốt Mộc Kiều cùng Mộc Hùng vào phần mộ bên cạnh, cuối cùng đem bọn họ an táng.

Một khắc quan tài đóng lại, trong lòng Mộc Khuynh Cuồng là tư vị phức tạp, danh vọng một gia tộc thật sự trọng yếu như vậy sao? Thế nhưng làm cho hai người đã mất đều đặt trong lòng như vậy, xem ra ở thế giới này, không chỉ có lực lượng trọng yếu, quyền thế cũng rất trọng yếu.

Vùi đất tốt lắm, trên mặt Mộc Chiến lộ ra nụ cười thản nhiên.

Mộc Khuynh Cuồng quỳ lạy trên mặt đất, đối với bọn họ dập đầu ba cái, nàng đáp ứng chuyện của bọn họ, nhất định cố gắng hết sức đi làm tốt.

Sau khi về nhà, Mộc Khuynh Cuồng trốn ở trong phòng tĩnh tế đọc hai bản đấu kỹ cùng sách công pháp, buổi chiều, nàng cải trang cùng Mộc Chiến tiếp tục đi làm nhiệm vụ, buổi tối, nàng liền đi trong rừng rậm tu tập đấu kỹ.

Thiên giai đấu kỹ, lấy cấp bậc đấu khí của nàng bây giờ chỉ sợ khó có thể nắm giữ.

Mộc Khuynh Cuồng ngồi xuống, đem khẩu quyết địa cấp đấu kỹ dẫn dắt, lập tức, chiêu thức địa cấp đấu kỹ như điện ảnh ở bên trong không gian tinh thần của nàng hiện lên.

Nhìn những thứ chiêu thức xuất thần nhập hóa kia, khoe miệng Mộc Khuynh Cuồng khê dương lên, tức thì, hai mắt nàng mở ra sắc bén như chim ưng, phi thân hướng trong rừng rậm phóng tới, đồng thời phóng ra địa cấp đấu kỹ, đấu kỹ cộng thêm thanh sắc đấu khí, uy lực so với đấu kỹ trước kia cường đại hơn nhiều.

Dọc theo đường đi, nàng dùng đấu khí đánh qua địa phương nào liền hoàn toàn biến thành đồng hoang tàn.

”Khuynh Cuồng, giỏi quá!” Sừ Sừ đi sau lưng Mộc Khuynh Cuồng hô to gọi nhỏ, ai nha, nó nhất định phải dụ dỗ Mộc Khuynh Cuồng thật tốt, chí hướng của nó là trở thành đệ nhất ma sủng của nàng!

Mộc Khuynh Cuồng dừng lại, nhìn rừng rậm bị nàng dùng đấu khí oanh tạc, khoe miệng khê nhếch, địa cấp đấu kỹ thật không tồi, thiên giai đấu kỹ chắc

chấn lợi hại hơn nhiều lắm, nếu nàng tu luyện được, phỏng đoán uy lực sẽ càng cường đại hơn.

”Miệng người nói thật ngọt.” Cùng Sứ Sứ thân quen, Mộc Khuynh Cuồng cùng nó chung đụng rất tốt, nàng còn cảm thấy may mắn có nó giúp nàng giải buồn, nếu không cũng không có người sau khi nàng luyện công cùng nàng nói chuyện.

”Khuynh Cuồng vốn là rất giỏi, người dự định khi nào thì đi ra ngoài lang bạt a!” Sứ Sứ chạy đến bên cạnh Mộc Khuynh Cuồng về mặt hưng phấn hỏi.

Mộc Khuynh Cuồng đem Sứ Sứ nhỏ nhỏ ôm ở trong tay, tìm một bãi cỏ sạch sẽ ngồi xuống.

”Người cảm thấy lấy thực lực ta như vậy có thể sao?” Mộc Khuynh Cuồng nhất định phải thận trọng, đây là một thế giới nàng không biết, đi nhầm một bước, sẽ vạn kiếp bất phục, cho nên nàng nhất định phải cẩn thận.

Sứ Sứ lăn lộn trong tay nàng, ghét bỏ nói, ”Người bây giờ tựa hồ thật sự có chút yếu.”

Mộc Khuynh Cuồng tóm nó một cái, Sứ Sứ chít chít khiển trách, người ta là nói thật mà! Khuynh Cuồng thật không đáng yêu.

”Ta yếu không phải là còn người nữa sao? Người là thánh thú a.” Hai mắt Mộc Khuynh Cuồng như sao sáng sớm, sáng lạn nhìn chăm chăm Sứ Sứ, khóe miệng tựa tiểu phi tiểu.

“...” Sứ Sứ nháy mắt, nó biết ngay nàng sẽ nói như thế này mà, ”Tiểu gia ta nhất định sẽ bảo vệ tốt Khuynh Cuồng.”

”Ngốc, về nhà.” Mộc Khuynh Cuồng mím môi cười cười, ôm nó về nhà.

Mỗi một ngày qua đi, Mộc Khuynh Cuồng đem bản địa cấp đầu kỹ luyện đến cảnh giới cao cấp, điều này làm cho nàng mỗi lần làm nhiệm vụ, cũng có thể lấy tốc độ nhanh nhất hoàn thành, đồng thời, nàng cũng vì Mộc gia kiếm rất nhiều tiền, điều này làm cho Mộc Chiến cùng Điều Uyển vui tươi hơn hờ.

”Cuồng nhi của chúng ta rốt cục trưởng thành.” Điều Uyển nhìn Mộc Khuynh Cuồng một hồi vui mừng, Cuồng nhi có thể lợi hại như thế, về sau nàng có thể an tâm một chút, chỉ là bớt trên mặt nàng thủy chung làm cho nàng lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Rời tiểu thành trấn

Edit: Tương Ly

”Cha nương, về sau con sẽ làm cho cha nương có cuộc sống thật tốt.” Mộc Khuynh Cuồng xem Mộc Chiến cùng Điều Uyển vui rạo rực nói, nàng hứa hẹn nhất định sẽ thực hiện được.

Mộc Chiến khoát tay áo, ”Cuồng nhi, tốt lắm, cha nương thế này là tốt lắm rồi.”

Mộc Khuynh Cuồng cười hắc hắc, ”Cha nương, con nghĩ trở về đế đô.”

”A.....” Mộc Chiến cùng Điều Uyển đồng thời kinh thanh hô, về mặt kinh ngạc nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng.

”Cuồng nhi, người đã nghĩ kỹ chưa?” Sắc mặt Mộc Chiến ngưng trọng nhìn chăm chăm nàng, hẳn biết rõ nữ nhi sớm muộn có một ngày sẽ trở về, nàng như vậy yên lặng tu tập, chính là vì có một ngày tỏa sáng thật lớn, vì hẳn cùng Điều Uyển làm về vang, thực là một đứa bé hiểu chuyện.

”Cuồng nhi, chúng ta đợi ở chỗ này không tốt sao?” Điều Uyển lo lắng người Mộc gia, Mộc gia là một đại gia tộc, bọn họ xem thường cả nhà nàng, bọn họ trở về như vậy, còn không biết những người kia sẽ khi dễ bọn họ như thế nào.

Ánh mắt Mộc Khuynh Cuồng sáng rỡ nhìn chăm chăm bầu trời xanh, ”Cha nương, con đã quyết định, con muốn vì nhà chúng ta lấy lại công đạo.”

Điều Uyển còn muốn nói chuyện, lại bị Mộc Chiến kéo lại, hẳn biết rõ Mộc Khuynh Cuồng đã quyết định thì sẽ không dễ dàng thay đổi.

”Cuồng nhi, người đã làm quyết định này vậy thì phải vì chính mình chịu trách nhiệm, cha biết rõ phía trước có nguy hiểm, nhưng chúng ta không thể bởi vì nguy hiểm mà đem người liên tục giấu ở nhà, người hẳn nên mặc kệ gió táp mưa sa, cũng có thể ưỡn ngực mà sống.” Mộc Chiến lời nói thâm thúy, hẳn và Điều Uyển lại không thể liên tục bảo vệ nàng, thay vì như thế, không bằng làm cho nàng trưởng thành.

Mộc Khuynh Cuồng quay đầu lại khẽ cười, nàng không nghĩ tới tư tưởng Mộc Chiến sẽ sáng suốt như vậy, nàng cũng hy vọng mình là trên bờ vực, vách đá mà trưởng thành, mặc kệ bất kì khó khăn, cũng có thể hào hào sống sót.

Điều Uyển thấy phụ tử bọn họ như thế, cũng không nói gì thêm nữa.

”Cha nương, con nghĩ một người đi đế đô, chờ con ổn định lại trở về đón các người.” Nàng biết rõ chuyện đi về đế đô này, người Mộc gia khẳng định không thích bọn họ, đã như vậy, nàng một người đi là được, nàng cũng không muốn để cho bọn họ nói lời nhục nhã cha nương.

”Một mình người đi?” Mộc Chiến cả kinh nói.

“Vâng, con nghĩ vừa trở về đế đô vừa lịch lãm, các người yên tâm, con sẽ không làm loạn.” Mộc Khuynh Cuồng mỉm cười nói, tối hôm qua nàng đều đã chuẩn bị toàn bộ kế hoạch tốt lắm, Phổ Đà trấn đúng là rất xa đế đô, nàng có thể đi quanh rừng một chút, như vậy có thể đề cao đầu kỹ.

Điều Uyển có chút không yên lòng, nhưng Mộc Khuynh Cuồng rất kiên trì, cuối cùng Mộc Chiến cùng Điều Uyển không thể không đáp ứng nàng.

Nghĩ tới có thể đi ra ngoài lang bạt, Sứ Sứ cực kỳ hưng phấn.

Ngày hôm sau, Mộc Khuynh Cuồng cải trang một phen, lấy thân phận Sát mang theo Sứ Sứ ly khai tiểu thành trấn nàng sinh sống hơn nửa năm.

Trên đường lớn, Mộc Khuynh Cuồng cười một tuần mã màu đen thật nhanh ly khai Phổ Đà trấn, chạy đã mệt, nàng liền dừng lại nghỉ ngơi, thuận tiện xông vào rừng rậm tìm ma thú chém giết.

Mỗi lần đánh một mẻ, nàng liền phóng thích nguyên tố lực, lập tức, những ma thú cấp năm kia vốn lớn lối liền toàn bộ ngoan ngoãn thần phục ở trước mặt nàng.

”Khuynh Cuồng, người vì sao không khế ước bọn họ nha!” Sứ Sứ rất buồn bực, rất nhiều ma thú a, nếu khế ước, đội ngũ của bọn họ liền trở nên cường đại.

”Ta muốn ma thú cao cấp, những thứ ma thú cấp thấp này có thể triệu hồi bất cứ lúc nào.” Mộc Khuynh Cuồng xem ma thú ngoan ngoãn trước mặt cuồng vọng nói, rồi trong ánh mắt kinh ngạc của những ma thú kia tiêu sái rời đi.

Sứ Sứ chít chít khiển trách, rất đáng tiếc a rất đáng tiếc, ô ô, Khuynh Cuồng muốn khế ước ma thú cao cấp, có phải hay không về sau có ma thú mạnh hơn nó, nàng liền không cần nó nữa, trong lúc đó, nó có một cổ lo lắng nhàn nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Lão tử là thánh thú cấp năm

Edit: Tương Ly

Dọc theo đường đi, Sứ Sứ rầu rĩ, Mộc Khuynh Cuồng làm sao lại không hiểu tâm tình nó.

”Sứ Sứ, chỉ cần người không ngu ngốc, ta sẽ không ghét bỏ người.” Thừa dịp một khắc nghỉ ngơi, Mộc Khuynh Cuồng nghiêm trang nhìn chăm chăm nó.

Sứ Sứ chớp đôi mắt ngập nước, lệ rơi đầy mặt, nó là thánh thú uy vũ, làm sao có thể là người ngu ngốc? Tại sao có thể là người ngu ngốc?

”Người thấy ta giống người ngu ngốc sao?” Nó phi thường tức giận hỏi.

”Ta xem người nếu không thăng cấp, liền sẽ biến thành phế vật.” Mộc Khuynh Cuồng không chút lưu tình đã kích nó.

Thân thể Sứ Sứ nặng nề quỳ rạp trên mặt đất giả chết, nó làm sao lại không nghĩ thăng cấp, nàng cho rằng nghĩ thăng cấp liền có thể thăng cấp à? Đây cũng không phải ảo động, nó mà nghĩ ảo một cái liền có ngay a.

”Người nói thăng ta ngu ngốc cũng được, phế vật cùng người ngu ngốc không có gì khác nhau.”

”Nha, thì ra là người hiểu thế nào là phế vật, ta còn tưởng rằng người không hiểu, vì để tránh cho người đau lòng, cố ý nói phế vật nha.” Mộc Khuynh Cuồng ghen cười, không có việc gì làm, chỉ có trêu chọc chuột chơi.

Sứ Sứ dựng thân thể, lấy một bộ khoan dung khiêu khích nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, “Ta lại không phải người ngu.”

”Ta có nói người là người ngu sao? Người lại tự mình thừa nhận, như vậy không tốt, thật không tốt.” Mộc Khuynh Cuồng lắc đầu nói, trên mặt vẻ mặt một bộ, Sứ Sứ, người hét thuốc chữa, thế nhưng bản thân là người ngu ngốc nha.

Sứ Sứ một tiếng vang ngã xuống đất, nó có thể hay không không cần tỉnh lại, nó phi thường không muốn đối mặt Mộc Khuynh Cuồng, người này khi

để nó!

”Ngươi bây giờ là thánh thú cấp mấy?” Mộc Khuynh Cuồng đem thân thể của nó nhấc lên, sờ sờ cái đầu nhỏ đáng yêu, Sứ Sứ vẫn đang thương tâm. Sứ Sứ phớt đầu không để ý tới nàng, nó đang tan nát cõi lòng...

”Sứ Sứ đáng yêu...”

”Sứ Sứ xinh đẹp...”

”Sứ Sứ anh minh thần võ...”

”Sứ Sứ tiểu nữ.....” Mộc Khuynh Cuồng nén cười kêu lên, trong mắt lóe quang mang giao hoạt.

*tiểu nữ = bé gái

Quả nhiên, Sứ Sứ không để ý tới nàng đột ngột quay đầu, đôi mắt màu vàng kim giống như vàng, lấp lánh tỏa sáng trùng mắt, găm hét lên, “Không được gọi ta tiểu nữ, ta là gia, kêu ta là gia!”

”A, thì ra ngươi là gia nha! Nhìn tính tình ngươi không được tự nhiên này, người không biết còn tưởng là đứa nhóc.” Mộc Khuynh Cuồng nghĩ sao nói vậy.

Sứ Sứ lần nữa bại trận, nó cảm giác sẽ không còn yêu quý, nó không muốn yêu thương Mộc Khuynh Cuồng, nàng biết rất rõ ràng nó là đực, lại vẫn gọi nó tiểu nữ.

”Ngươi tổn thương ta.” Đôi mắt màu vàng kim của Sứ Sứ bốc hơi nước, một bộ đáng đáng thương.

”Nhìn tính tình ngươi này, một chút khí chất nam tử hán cũng không có, đừng có đối với ta diễn trò, nói chuyện chính sự.” Mộc Khuynh Cuồng trừng nó, con chuột trắng nhỏ này như thế nào hay giả bộ như vậy.

Sứ Sứ mắt tròn trắng trừng nàng, “Ngươi tuyệt không đáng yêu.”

”Đáng yêu có thể làm com ăn sao?” Mộc Khuynh Cuồng hỏi ngược lại.

”Đáng yêu làm cho người thích, ngươi không đáng yêu, không có ai yêu ngươi, hừ!” Sứ Sứ phùng mắt tròn mang dương dương đắc ý, còn dựng thẳng cái đuôi đáng yêu.

”Ta cũng vậy không yêu ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng ừ hừ nói.

Sứ Sứ phịch một tiếng ngã xuống đất, nó thật sự sẽ không yêu nữa, đừng phải một chủ nhân cực phẩm này, thật không biết là nó may mắn, hay là xui xẻo.

Về phần rốt cuộc là may mắn hay xui xẻo, chỉ có tương lai mới biết được.

”Lão tử là thánh thú cấp năm.” Sứ Sứ té trên mặt đất gằm thét, nó lập tức có thể thăng lên cấp sáu, kỳ thật sau khi cùng Mộc Khuynh Cuồng khế ước, nàng thăng cấp càng nhanh, nó cũng thăng cấp càng nhanh.

Mộc Khuynh Cuồng gạt đầu, nàng bây giờ là nhất tinh Đấu Vương, nếu không phải là lên đến cấp cảnh giới Đấu Vương, nàng cũng không dám dễ dàng rời Phô Đà trấn, về sau nàng cùng Sứ Sứ sống nương tựa lẫn nhau lang bạt a.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Chiến thắng ma lang

Edit: Trương Ly

”Có phải ta thắng cấp nhanh, ngươi cũng sẽ thắng cấp nhanh hay không?” Mộc Khuynh Cuồng như có điều suy nghĩ cười nói, theo cách suy nghĩ của nàng, tựa hồ là vậy.

”Mộc Khuynh Cuồng giống như thay đổi, trở nên thông minh nha.” Trên mặt đất Sứ Sứ lăn lộn cười ha ha.

Mộc Khuynh Cuồng tóm lấy lỗ tai nó, cả giận nói, “Đừng tưởng rằng cho ngươi một chút ánh mặt trời, ngươi liền tiến tới.”

”Không nên thẹn quá hoá giận, ta đây là khen ngươi.” Sứ Sứ một bộ đại gia kiêu ngạo nói, cuối cùng cũng hòa nhau một ván, nếu không về sau nó sẽ không yêu nàng.

Trong khoảng thời gian chung đụng này, nó đã coi Mộc Khuynh Cuồng thành người thân cận nhất, lúc ban đầu muốn dựa vào uy phong của nàng lại biến thành coi nàng như thân nhân đối đãi, về sau nàng cùng nó sống nương tựa lẫn nhau.

Mộc Khuynh Cuồng cười cười, đứng lên nhìn nhìn bình nguyên phía xa.

Mặt trời chiều ngã về phía tây, một hắc y thiếu nữ cùng một con chuột màu trắng thân thể thẳng tắp đứng ngắm nhìn phương xa.

Ban đêm, Mộc Khuynh Cuồng tìm một địa phương sạch sẽ nghỉ ngơi, bởi vì trong rừng rậm, vì để tránh đưa tới ma thú, nàng không đốt lửa, nằm ở dưới một cây đại thụ nghỉ ngơi, Sứ Sứ trên tàng cây canh gác.

Nửa đêm, Mộc Khuynh Cuồng cảm giác một hồi đất rung núi chuyển, trực giác nói cho nàng biết có nguy hiểm.

Quả nhiên, trong nháy mắt mở mắt ra, nàng nhìn thấy cách đó không xa rất nhiều ánh mắt lục quang xông về phía nàng, đây là bầy ma lang.

”Khuynh Cuồng, không cần sợ, ta bảo vệ ngươi.” Sứ Sứ nhảy xuống cây, thân thể phút chốc trở nên khổng lồ, thân thể béo núc ních trong bóng đêm trở nên vô cùng chói mắt.

Mộc Khuynh Cuồng nghe lời của nó, trong trái tim ấm áp.

”Ngươi ở một bên đợi, ta vừa vặn có thể chiến đấu đề cao đấu kỹ, tăng cường thể chất, như vậy mới có thể thăng cấp nhanh hơn.” Ánh mắt Mộc Khuynh Cuồng lạnh như băng nhìn chằm chằm bầy ma lang càng ngày càng gần kiên định nói.

Nếu là những thứ ma lang này cũng không đối phó được, nàng còn xông tới để đồ như thế nào được nữa, nơi đó là nơi đầy rẫy cao thủ tụ tập.

Sứ Sứ nghe nàng nói như vậy liền ngoan ngoãn lui qua một bên, liên tục bảo trì thân hình khổng lồ, nếu là một hồi đánh không thắng, nó có thể chờ nàng chạy đi.

Tiếp cận bầy ma lang, Mộc Khuynh Cuồng nhìn lướt qua đại khái, có ít nhất bốn mươi năm mươi con, từng ánh mắt xanh lục hung ác nhìn chằm chằm nàng, tựa hồ nàng là thức ăn tốt nhất của bọn nó.

Mộc Khuynh Cuồng đi lên trước, phóng thích đấu khí màu lam trong cơ thể.

”Bãi sơn đào hải!” Đây là địa giai đấu kỹ mà hai vị lão tổ tông đưa nàng.

Chỉ thấy đấu khí màu lam quanh thân nàng quay cuồng hung mãnh giống như sóng biển, mạnh mẽ hướng về bầy ma lang.

Đột nhiên xuất hiện biến hóa hù dọa ma lang rối rít tản ra bốn phía, chạy trốn chậm liền bị lực lượng đánh chia năm xẻ bảy.

Mộc Khuynh Cuồng không có ngừng lại, cất bước hướng về ma lang phóng tới, đấu khí trong tay hóa thành từng thanh kiếm lạnh như băng đâm thẳng vị trí trái tim của những ma lang kia.

”Ngao, ngao....” Ma lang tránh né chậm rất nhanh mất mạng.

Ma lang chứng kiến thân thủ Mộc Khuynh Cuồng, đầu tiên là giật mình, rồi toàn bộ giống như nổi điên hướng về nàng dừng mãnh lao tới.

Mộc Khuynh Cuồng khoe miệng khê nhếch, trong mắt lóe quang mang lãnh huyết, mũi chân nhẹ điểm, vận dụng đấu khí bay lên trời.

”Thiên nữ tán hoa!” Theo đấu kỹ địa cấp xuất ra, đấu khí màu lam biến thành cánh hoa hướng về trên người ma lang tàn nhẫn đâm tới.

Sứ Sứ ở bên cạnh thấy vậy, hô to phấn khích, hai chiêu này thật sự là vận dụng thật quá tốt, nhìn những ma lang kia bị đánh đến hoa rơi nước chảy, nó cực kỳ hưng phấn, thật muốn phóng tới mở ra uy lực thánh thú của nó, đáng tiếc Khuynh Cuồng không cho.

Lúc Mộc Khuynh Cuồng lui ra, khắp nơi đều là thi thể ma lang, còn dư lại mấy con gấp sát khí trên người Mộc Khuynh Cuồng, bị hù dọa bỏ trốn mất dạng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Một tay giao tiền, một tay giao hàng

Edit: Trương Ly

Mộc Khuynh Cuồng không có tiếp tục đuổi theo, mà xuất ra chùy thủ đem toàn bộ ma lang đã chết mổ ra, lấy ma hạch bên trong.

Dọc theo đường đi, nàng giết rất nhiều ma thú, nhưng bởi vì không có chỗ để, nàng liền đem nguyên tố bên trong ma hạch đưa vào không gian tinh thần, chỉ để lại một phần nhỏ ma hạch chờ đến thành lớn trấn cầm đi bán, nếu không trên người nàng sẽ không có kim tệ.

Mộc Khuynh Cuồng rất nhanh đem những ma hạch kia toàn bộ luyện hóa, phong nguyên tố trở lên nhiều hơn, chỉ là trong khoảng thời gian này, mặc kệ nàng dung hợp như thế nào, vẫn luôn dừng lại ở sơ cấp triệu hoán sư.

Ngày hôm sau, gấp rút lên đường, Mộc Khuynh Cuồng đi vào một đô thành tương đối lớn - Ô Lan thành.

Đây là một trong ba đô thành ở Lôi Lạc Đế quốc.

Nơi này so với Phò Đà trấn không biết nóng nực hơn bao nhiêu, trên ngã tư đường Mộc Khuynh Cuồng nhân nhả đi dạo, chờ đến để đô Lôi Lạc quốc nhất định sẽ càng thêm nóng nực.

Trên đường có thể chứng kiến rất nhiều người mặc y phục Đông Bình, còn có chiến sĩ, chắc hẳn còn có rất nhiều người là đầu giả.

Mộc Khuynh Cuồng tìm một quảng trường nóng nực, sau đó xuất ra mười viên ma hạch nàng đã lưu lại, cơ hồ đều là ma hạch tứ, ngũ lục giai, thoát nhìn trong suốt lấp lánh, rất hấp dẫn mắt người.

Nàng mới vừa dọn quán xong, liền có người đi tới hỏi.

“Thiếu niên, ma hạch này người bán thế nào?” Một tráng hán chỉ vào ma hạch hỏi.

Mộc Khuynh Cuồng liếc hán một cái, biến đổi giọng nam nói, “Một viên một ngàn kim tệ, hai viên một ngàn tám, ba viên liền hai ngàn năm...”

“Đắt như vậy?” Tráng hán nhíu mày nói, rồi sau đó tinh tế quan sát Mộc Khuynh Cuồng, những thứ ma hạch này không phải là ma hạch cấp thấp, thiếu niên này thoát nhìn nhu nhược như vậy, làm sao có thể nhận được nhiều ma hạch như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng nhảy cảm bao nhiêu, trong hai tròng mắt hàn quang chớp động, lãnh ngạo nói, “Không mua thì rời đi, ta còn muốn buôn bán.”

Nàng nhìn giống kẻ trộm sao?

Tráng hán bị khí thế hung sát trên người nàng hù ngã, mấp máy môi, hồi lâu sau mới nói, “Quên đi, ta mua toàn bộ, bao nhiêu tiền.” Ít nhất nàng bán so với giao dịch được còn muốn tiện nghi hơn, hơn nữa độ sáng của ma hạch này rất tốt.

“Chín ngàn kim tệ.” Mộc Khuynh Cuồng một mực chắc chắn.

“Ài, người bảo ba viên mới hai ngàn năm, ta mua nhiều như vậy tại sao còn lấy chín ngàn kim tệ.” Tráng hán bắt mắt kêu lên, tám nghìn kim tệ là đủ rồi đi!

“Người muốn mua liền mua, không mua thì sẽ có những người khác mua.” Mộc Khuynh Cuồng không thèm để ý chút nào nói, vừa mới đi loanh quanh, trên quảng trường này người bán ma hạch rất nhiều, nàng cũng đã hỏi qua giá, người ta bán so với nàng còn đắt hơn, hơn nữa ánh sáng cũng không xinh đẹp như nàng, người này nếu mua chính là kiếm lời, hẳn còn kêu gào cái gì.

Tráng hán bị lời nói của Mộc Khuynh Cuồng đánh đến sắc mặt đỏ lên, cuối cùng vẫn mua, bởi vì hắn vừa mới xem qua ma hạch khác, đúng là không có tốt hơn nơi này.

Một tay giao tiền, một tay giao hàng, Mộc Khuynh Cuồng trên người rốt cục có chín ngàn kim tệ.

“Sửu Sửu, bôn tiểu thư dẫn người đi ăn ngon.” Mộc Khuynh Cuồng dùng tinh thần cùng ma thú không gian Sửu Sửu câu thông.

“Khuynh Cuồng, người thật sự rất tốt.” Sửu Sửu cười hắc hắc nói, “Bất quá, giống như có mấy lưu manh để mắt tới người nha.”

Mộc Khuynh Cuồng trong mắt lộ ra tia cười, cất bước hướng về phố ngoài mà đi, dọc theo đường đi, xuất hiện rất nhiều người bán ma thú, những ma thú kia đều cúi đầu, một điểm sinh khí cũng không có.

Kỳ thật những ma thú trung cấp thấp này cũng thật đáng thương, nếu gặp được chủ nhân tốt vẫn còn tốt, nếu không gặp được chủ nhân tốt, chính là cả đời không may mắn.

Nhưng thế giới này chính là như thế, kẻ mạnh ăn kẻ yếu, mặc kệ người là ma thú, đều là như thế.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Đi đến lòi lạc đế đô

Edit: Trương Ly

Nàng tìm một tủ lâu rất xa hoa, lại gọi một bàn cơm phong phú, đây là bữa cơm tốt nhất của nàng và Sừ Sừ từ khi lên đường, trước đó Diêu Uyển đã chuẩn bị cho nàng lương khô cũng không sai biệt lắm đã ăn hết.

Sừ Sừ ngồi hoàn toàn lên bàn, ngược lại cũng không khiến cho ai chú ý, dù sao đường phố này bốn phía đều là bán ma thú, Sừ Sừ không có phát ra thánh uy, thì cũng chỉ là một con chuột trắng nhỏ bình thường, sẽ không hấp dẫn bất luận người nào.

Hai chủ tớ nồng nhiệt hưng phấn giải quyết cả bàn thịt cá, ăn uống no đủ, Mộc Khuynh Cuồng mới thỏa mãn rời tủ lâu, Sừ Sừ liền tiến vào không gian ma thú.

Mộc Khuynh Cuồng biết rõ sau lưng có người đi theo nàng, nàng tổng cộng mới kiếm được chín ngàn kim tệ, nhưng những lưu manh kia thấy tiền đã sáng mắt, con mẹ nó, chưa thấy qua kim tệ sao, một chút tiền lẻ như vậy cũng muốn cướp.

Trên đường có rất nhiều quán nhỏ, Mộc Khuynh Cuồng đi dạo từng nhà, dù sao nàng cũng không vội, những người kia nếu nguyện ý đi theo, thì liền làm bảo tiêu của nàng đi!

Từ giữa trưa liên tục đi dạo đến chạng vạng, phỏng đoán đi dạo cũng không ai có thể so với Mộc Khuynh Cuồng, nàng vừa muốn xoay người, liền có vài nam tử một bộ dạng lưu manh xuất hiện ở trước mặt nàng.

“Các ngươi muốn làm cái gì?” Mộc Khuynh Cuồng biết rõ còn có hỏi.

“Giao phí bảo tiêu.” Nam tử cầm đầu cây ngay không sợ chết đứng nói.

Đôi mắt Mộc Khuynh Cuồng lóe lóe, khóe miệng cười lạnh, phút chốc xuất ra một cổ đầu khí màu lam hướng về trên người mấy nam tử hung hăng đánh tới.

“A a... Vài nam tử còn chưa động thủ liền bị đầu khí màu lam đánh trúng té trên mặt đất.

Mộc Khuynh Cuồng đi tới, một cước đạp ở trên ngực một người, vươn tay giễu cợt nói, “Hiện tại hẳn là các ngươi giao phí bảo tiêu, một chút thân thủ này còn muốn thu phí bảo tiêu, ngươi không biết thẹn sao!”

“Đại ca, chúng ta, chúng ta không có tiền.” Nam tử bị đạp rớt lại chân đau khổ nói, bọn họ cho rằng thân thủ thiếu niên này không lợi hại, nếu không nàng khẳng định đã sớm phát hiện ra bọn họ, bình thường người tu hành lợi hại, sao có thể chịu đựng được người khác liên tục theo dõi.

Mộc Khuynh Cuồng cười lạnh, nếu nàng tin hẳn, nàng cũng sẽ không gọi Mộc Khuynh Cuồng.

Nàng ngồi xổm xuống, hai tay duỗi ra hướng về ngực nam tử sờ soạng, rất nhanh xuất ra một túi tiền, ngay sau đó người thứ hai, thứ ba...

Sau một hồi, nam tử bị nàng đánh ngã toàn bộ kêu rên, bọn họ hôm nay thật vất vả thu phí bảo hộ toàn bộ bị Mộc Khuynh Cuồng lục soát lấy đi.

“Cám ơn, tạm biệt.” Mộc Khuynh Cuồng cầm lấy túi tiền nghênh ngang rời đi, tám lưng kia cần bao nhiêu lớn lối thì có bấy nhiêu lớn lối.

Sừ Sừ ở không gian ma thú cười to, Mộc Khuynh Cuồng quả thực quá âm hiểm.

Mộc Khuynh Cuồng là có ý để cho bọn họ liên tục đi theo, nếu không từ lúc ra khỏi tủ lâu, nàng đã có thể xuất thủ, nàng chính là muốn để bọn họ cho rằng nàng không phát hiện bọn họ, nói như vậy, bọn họ nhất định sẽ tưởng nàng không lợi hại, đến lúc đó liền sẽ động thủ.

Nếu bọn họ không động thủ, nàng cũng không nhặt được một cái đại tiện nghi, ai nha, túi tiền nặng trĩu bên trong tiền giống như không ít a!

Vài tên lưu manh chỉ có thể nhìn Mộc Khuynh Cuồng rời đi, nằm trên mặt đất đau đến nhe răng nhếch miệng.

Ban đêm, Mộc Khuynh Cuồng lại đi dạo một vòng, mua một chút đồ lại gấp rút lên đường, cuối cùng, nàng bỏ ra nghìn kim tệ mua một chiếc nhẫn không gian nho nhỏ, ít nhất, như vậy có thể giúp nàng chứa một ít đồ vật.

Sau một đoạn thời gian rất dài, Mộc Khuynh Cuồng vừa nghiêm khắc tu luyện vừa dạo chơi, hai tháng sau, nàng rốt cục đi tới Lòi Lạc Đế Đô - đế đô danh tiếng lưng lầy.

Nhìn những kiến trúc thẳng tắp đứng vững, đường rộng lớn, người đông tấp nập, Mộc Khuynh Cuồng có chút hưng phấn nho nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 53: Mộc khuynh cuồng đã trở lại!

Edit: Trương Ly

”Mộc Khuynh Cuồng đã trở lại!” Đứng ở cổng vào đế đô, trên mặt Mộc Khuynh Cuồng tất cả đều là cuồng ngạo vui vẻ.

Đế đô vẫn là cảnh tượng quen thuộc trong trí nhớ của nàng, chỉ khác giống như so với trước kia càng náo nhiệt hơn, giàu có hơn, chắc hẳn mấy năm này, ở dưới sự cai quản của Lôi Lạc hoàng thượng, Lôi Lạc Đế quốc phát triển vô cùng tốt.

Mộc Khuynh Cuồng đem ma hạch giết được trên đường đến sở giao dịch, nàng hiện tại không thời gian đi ra bên ngoài bày quầy.

Đế đô rất khác những nơi khác, giá hàng rất cao, chính nàng không kêu giá, sở giao dịch thế nhưng cho nàng giá tiền rất cao, ước chừng năm vạn kim tệ, số lượng kim tệ quá nhiều, điểm lão bản đưa nàng tình tap, đi vài chỗ hoàn toàn có thể quét thẻ dùng tiền.

Mộc Khuynh Cuồng không có nghĩ đến thế giới này có cách thần kỳ như vậy tồn tại.

Dựa vào trí nhớ trong đầu, Mộc Khuynh Cuồng ở khu náo nhiệt của đế đô mua một ngôi nhà nhỏ, nơi này chính là nhà của chính nàng.

”Khuynh Cuồng, ngươi không phải là phải về Mộc gia sao, vì cái gì còn muốn dùng tiền mua một tòa viện?” Sứ Sứ nghiêng đầu không hiểu hỏi, đây không phải là tốn tiền sao?

Mộc Khuynh Cuồng nhẹ liếc nó một cái, sâu kín cười nói, “Mộc Khuynh Cuồng là nhất định phải trở lại Mộc gia, nhưng nơi này là nhà của Sát.” Nàng hiện tại có hai thân phận a.

Sứ Sứ ồ một tiếng xem như hiểu, hai chủ tớ dùng qua cơm, liền ở trong phòng tu luyện.

Hai tháng này, Mộc Khuynh Cuồng đã đạt tới ngũ tinh Đấu Vương, nhưng nàng vẫn không hài lòng, chắc hẳn Mộc gia bốn năm qua, cao thủ đã rất nhiều đi!

Trước kia nàng rất ít chú ý hậu nhân Mộc gia, cho nên cũng không biết những huynh đệ tỷ muội dòng chính đấu khí đến cùng có bao nhiêu lợi hại, hơn nữa còn có chi thứ cùng người bên ngoài có liên hệ với Mộc gia.

Nàng nếu muốn cho người Mộc gia thần phục, nhất định phải xuất ra thực lực cường đại, mới có thể làm cho bọn họ tâm phục khẩu phục.

Nàng hiện tại chỉ là sơ cấp Triệu Hoán Sư, nàng cũng không muốn lập tức bại lộ, miễn cho phiền toái đến người.

Một đêm qua đi, Mộc Khuynh Cuồng cũng không gấp gáp đi Mộc gia, nàng phải biết rõ ràng tình hình Mộc gia mấy năm gần đây, như vậy nàng mới có thể chuẩn bị tốt.

Mộc gia hiện tại ở Lôi Lạc Đế Đô đúng là như mặt trời ban trưa, Mộc Khuynh Cuồng có một người cô cô là quý phi hậu cung, nghe nói Hoàng thượng vô cùng sủng nàng, bởi vì lý do này, địa vị Mộc gia ở đế đô đã muốn vượt lên đệ nhất đại gia tộc Độc Cô gia.

Đối với tranh đấu giữa Mộc gia cùng Độc Cô gia, Mộc Khuynh Cuồng không có hứng thú, nàng hiện tại chỉ muốn đem Mộc gia cướp được đến trong tay.

Mà hiện giờ đương gia Mộc gia là ca ca của vị cô cô quý phi kia Mộc Thừa Thiên, cũng chính là đại bá của nàng, lúc trước chính vị đại bá này liên hợp mấy vị bá bá khác cùng nhau đem cả nhà bọn họ đuổi ra ngoài.

Mộc Khuynh Cuồng sau khi rõ ràng, liền ở trong viện của nàng chuyên tâm tu luyện, qua một tháng nữa chính là Mộc gia gia tộc đại hội, khi đó, nàng xuất hiện tuyệt đối thích hợp.

Nàng là dòng chính Mộc gia, tự nhiên có tư cách tham gia, nàng nghĩ khi đó, nhất định sẽ rất náo nhiệt.

Mộc Khuynh Cuồng ở trong sân chờ đợi năm ngày liền có người tìm tới tận cửa, nàng không có đi mở cửa, gọi Sứ Sứ đi trước xem một chút.

”Khuynh Cuồng, có vị mỹ nam tử tìm ngươi, chính là nam tử xinh đẹp lần trước giúp ngươi nha.” Sứ Sứ cười đến vẻ mặt mập mờ.

Mộc Khuynh Cuồng ngưng mi, Mạc Tiêm Lương tìm tới tận cửa, nàng tuyệt không kỳ quái, nửa năm trước, mặc dù hân ly khai, nhưng hẳn nhất định phải người ở phụ cận tìm nàng, hiện tại nàng trở lại, hẳn chắc chắn sẽ biết.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Ta sẽ bảo hộ ngươi

Edit: Trương Ly

“Khuyhnh Cuồng, là soái ca a, ngươi có muốn gặp hay không?” Sừ Sừ cười đến vẻ mặt mập mờ, bộ dáng giáo hoạt kia rõ ràng là bộ dạng xem kịch vui.

Mộc Khuyhnh Cuồng ngưng mi, sau đó ra khỏi phòng, nàng hiện tại không gặp, Mạc Tiêm Lương chắc chắn sẽ không bỏ qua, nếu hắn đã tìm tới tận cửa, nàng liền xem hắn muốn làm cái gì.

Lúc mở cửa, nàng đã lấy mặt nạ trên mặt xuống, hắn có thể tới, liền giải thích hắn đã biết nàng có hai thân phận, Tam vương gia này thật đúng là không đơn giản, bí mật của nàng vẫn bị hắn phát hiện.

Ở trong trí nhớ của nàng, Mạc Tiêm Lương so với thái tử còn được hoàng thượng sủng ái hơn, ở Lôi Lạc Đế quốc còn có thêm danh xưng Chiến thần vương gia.

Mẫu hậu hắn là đương kim hoàng hậu, nếu không phải là tiền hoàng hậu sớm sinh ra một đứa nhỏ, chắc hắn bây giờ thái tử hắn là Mạc Tiêm Lương hắn.

Mở cửa trong nháy mắt, một nữ nam tử thân bạch y nhẹ nhàng giống như trích tiên giáng trần đứng ở cửa, trên dung nhan tinh xảo, nam tử tươi cười như đóa mẫu đơn quốc sắc thiên hương.

“Tiểu Khuyhnh Cuồng, chúng ta rốt cục gặp mặt.” Mạc Tiêm Lương cười nhẹ nhàng chào hỏi.

Mộc Khuyhnh Cuồng ghét bỏ mắt tròn trắng, “Thỉnh không nên gọi ta là tiểu Khuyhnh Cuồng, ngươi so với ta cũng không lớn hơn bao nhiêu.” Nữ nam tử trước mặt này nàng nếu nhớ không lầm, hắn cũng mới chỉ hai mươi.

“Ngươi không hoan nghênh ta đi vào ngồi một chút sao.” Mắt Mạc Tiêm Lương sáng ngời hướng về trong sân quét một vòng, từ sau lần trước hắn trở về đế đô, hắn vẫn phải người lưu ý nàng, bởi vì hắn muốn biết nàng có tốt hay không, cũng muốn là người đầu tiên biết nàng trở về đế đô.

Hắn đã nghĩ phải người đi cửa thành đón nàng, nhưng chính nàng lại muốn che dấu thân phận, hắn cũng không có đường đột tiến đến, nếu hắn làm như vậy nàng tất nhiên sẽ mất hứng.

Mộc Khuyhnh Cuồng nhìn hắn một cái, xoay người hướng về sân nhỏ đi vào.

Mạc Tiêm Lương khẽ mỉm cười, giẫm chân tại chỗ chậm rãi đi theo, Mạc Vong đi theo sau cũng tiến vào sân nhỏ, rồi đóng kín đại viện môn.

“Ngươi tìm ta làm gì?” Mộc Khuyhnh Cuồng lạnh nhạt hỏi, trước khi đi, Mộc Chiến đã cùng nàng nói qua, đừng tiếp xúc nhiều với người trong hoàng gia.

Hơn nữa Mạc Tiêm Lương cũng sẽ không vô duyên vô cớ đến gần nàng! Nàng nhớ rõ trước kia nàng cùng hắn cũng không quá quen thuộc, chỉ là ngẫu nhiên gặp qua vài lần mà thôi.

Nếu như hắn nói đối với nàng cảm thấy hứng thú, đây hoàn toàn không thể xảy ra, bởi dung nhan của nàng tựa hồ không phù hợp yêu cầu thẩm mỹ của hắn, người đế đô cũng biết, Tam vương gia chính mình xinh đẹp như hoa, hắn chỉ yêu mỹ nhân.

“Ngươi trở lại cũng không tìm ta, có phải hay không rất không có suy nghĩ.” Mạc Tiêm Lương nhìn quanh tiểu viện nhân nhả yên tĩnh chậm rãi cười nói, sau khi rời Phủ Đà trấn, hắn luôn mong đợi nàng trở lại, hắn rất muốn nhìn một chút, tiểu nha đầu tự ti lúc trước sẽ biến thành thiên nga trắng như thế nào.

Mộc Khuyhnh Cuồng hung hăng liếc hắn một cái, “Ta và ngươi rất quen thuộc sao?”

“Tay đã nắm qua, ôm qua, cùng nhau ăn cơm, ngươi cảm thấy còn chưa đủ quen thuộc sao?” Mạc Tiêm Lương cười đến mê người, không biết vì sao, nhìn bộ dáng nàng tức đến nghẹn, tâm tình hắn thật tốt, chưa từng có người nào làm cho tâm tình của hắn vui vẻ như vậy.

Mộc Khuyhnh Cuồng hừ nhẹ một tiếng, hất mặt không nhìn hắn, người này da mặt như thế nào lại dày như vậy.

“Vì sao không trực tiếp trở về Mộc gia?” Mạc Tiêm Lương hỏi.

“Ngươi nghĩ ta trở về để bị bọn họ đánh chết sao?” Trong mắt Mộc Khuyhnh Cuồng hàn quang chớp động, nàng không phải người ngu, nàng đường đột trở về như vậy, tự nhiên sẽ không có kết cục tốt, nàng đang đợi Mộc gia gia tộc đại hội tháng sau.

“Ta sẽ bảo hộ ngươi.” Mạc Tiêm Lương đột nhiên ghé sát vào nàng, khuôn mặt tuyệt mỹ tất cả đều là nghiêm túc.

Mộc Khuyhnh Cuồng thối lui, đứng dậy, thản nhiên nói, “Ta không đáng để Tam vương gia làm như thế.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Ta không muốn trèo cao

Edit: Trương Ly

Mạc Tiêm Lương đứng dậy, đến gần nàng, ánh mắt thật sâu nhìn nàng, “Người đáng giá để ta làm vậy.”

Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên nở nụ cười, cố ý nghiêng nghiêng mặt lộ ra cái bớt ở trước mặt Mạc Tiêm Lương, cười đến đáng đánh đòn, “A, Tam vương gia như thế nào lại đổi khẩu vị, ta cũng không biết Tam vương gia thích xấu nữ nha.”

“Ta không cho phép người nói bản thân là xấu nữ.” Về mặt Mạc Tiêm Lương nghiêm túc thấp giọng quát, nàng vì để cho hắn cách ra nàng, lại có thể nói chính mình như vậy.

“Đây là mọi người công nhận.” Trong mắt Mộc Khuynh Cuồng quang mang chớp động không cho là đúng cười nói.

Mạc Tiêm Lương nhìn bộ dáng này của nàng, trong lòng tất cả đều là đau lòng, trước kia hắn như thế nào không phát hiện nàng không giống với bây giờ, hắn trước kia giống như chỉ thấy qua nàng ba lượt, mỗi lần nàng đều như người vô hình, không dám ở trước mặt người khác nói chuyện, hơn nữa đều cúi thấp đầu, rất nhát gan, rất tự ti.

Bởi nguyên nhân này, hắn nhìn nàng nhiều hơn vài lần.

Chắc hẳn nếu nàng không rời khỏi đế đô, thì ở Mộc gia sẽ phải chịu rất nhiều khi dễ.

“Về sau ta sẽ bảo hộ người.” Hắn che trước mặt nàng, đứng thẳng người kiên định nói.

Mộc Khuynh Cuồng cười to, “Ta chỉ là người bình thường tại sao có thể để Tam vương gia bảo vệ, ta trèo cao không nổi.” Chính nàng sẽ tự bảo hộ chính mình thật tốt, lần này tới, nàng đã suy nghĩ cẩn thận, nếu không cũng sẽ không dễ dàng tới nơi này.

“Không phải người trèo cao, mà là ta nguyện ý bảo vệ người.” Mạc Tiêm Lương kiên định nói, hắn chưa từng đối với bất kỳ nữ tử nào nói một lời hứa như vậy, nhưng hôm nay hắn lại nói với nàng.

“Cảm ơn Tam vương gia ưu ái, ta muốn tu luyện, thỉnh Tam vương gia rời đi.” Mộc Khuynh Cuồng làm ra một bộ dạng tiễn khách.

Mạc Tiêm Lương liếc nhìn nàng một cái, biết không có thể bức nàng, chỉ có thể bảo nàng chiều cố chính mình thật tốt, rồi lập tức rời đi.

Sau khi hắn đi, Mộc Khuynh Cuồng đóng kín cửa sân nhỏ, tâm tình không bị bất kỳ ảnh hưởng gì tu tập đấu khí.

Chỉ có một tháng thời gian, nàng muốn từ ngũ tinh Đấu Vương tu đến Đấu Tông.

Đối với tuổi của nàng, người bình thường rất khó tu đến Đấu Tông, dù vậy nàng vẫn nhất định phải thăng cấp Đấu Tông.

Mộc gia gia tộc đại hội, chính là tỷ thí giữa những người cùng thế hệ, chỉ cần những lão nhân kia không tham dự, cùng những người này tỷ thí, nàng liền có một chút lòng tin.

Lúc này, nàng muốn cho tất cả người Mộc gia nhìn rõ, Mộc Khuynh Cuồng không phải là phế vật!

“Sửu Sửu, người nói một tháng, ta có thể thăng cấp đến Đấu Tông hay không?” Mộc Khuynh Cuồng hỏi Sửu Sửu đang ngủ trong lòng, con chuột nhỏ này, ngoại trừ tu luyện, chính là ăn rồi lại ngủ, ngủ rồi lại ăn.

Sửu Sửu đột nhiên mở mắt, trong mắt lóe quang mang giao hoạt, “Khuynh Cuồng, người thật là đàn chết, chẳng lẽ người quên còn có được phụ trợ sao, mặc dù tác dụng không lớn, nhưng vẫn có thể dùng.”

“Nhưng ta không biết chế được.” Mộc Khuynh Cuồng nhíu mày nói, bình thường đan dược cao cấp cùng dược thủy rất khó mua được.

“Người có thể tìm Mạc Tiêm Lương a, hắn đường đường vương gia Lôi Lạc Đế Đô, làm sao có thể không có loại dược này.” Sửu Sửu một bộ hài từ không thể dạy dỗ dài nói, lại bị Mộc Khuynh Cuồng đập cho một phát.

Mộc Khuynh Cuồng trầm giọng nói, “Ta không muốn nợ hắn.”

“Là chính hắn nói nguyện ý bảo vệ người.” Sửu Sửu quệt mồ hôi nói, nó nghĩ cách giải quyết cho nàng, tại sao lại động thủ đánh nó.

”Ta không cần.” Mộc Khuynh Cuồng kiên quyết nói.

Nàng biết rõ dụng ý của Mạc Tiêm Lương đến gần nàng, hẳn muốn mượn nàng đến chèn ép Mộc gia đi! Nhưng hẳn đã quên mất, nàng cũng là người Mộc gia.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Chuộc biến thành trộm

Edit: Trương Ly

Đế đô đệ nhất đại gia tộc Độc Cô gia là nhà mẹ đẻ của đương kim hoàng hậu Độc Cô Thiên Nhu, cũng chính là bên nhà cữu cữu của Mạc Tiêm Lương.

Đệ nhị đại gia tộc Mộc gia là nhà mẹ đẻ đương kim quý phi Mộc Thái Thanh, lúc tiền nhiệm hoàng hậu qua đời, hoàng thượng muốn đem thái tử Mạc Thần Vân trở thành con thừa tự của Độc Cô Thiên Nhu, nhưng sau đó lại trở thành con thừa tự của Mộc Thái Thanh, vì nàng không có con, có thể thuận tiện hơn Độc Cô Thiên Nhu đã có Mạc Tiêm Lương.

Mộc Thái Thanh coi Mạc Thần Vân như con ruột, nàng đương nhiên làm như vậy, hẳn là thái tử Lôi Lạc Đế quốc, chờ thái tử trèo lên ngôi vị hoàng đế, nàng chính là thái hậu, cho nên Mộc gia bên này tự nhiên là thế lực của thái tử.

Độc Cô gia tự nhiên ủng hộ Tam vương gia, dù sao hoàng hậu hiện tại là Độc Cô Thiên Nhu, tương lai đến cùng ai là đế vương chân chính, hiện tại chưa ai dám xác định.

Mạc Tiêm Lương nhất định rất muốn đánh đổ Mộc gia! Như vậy đến lúc đó thái tử sẽ không có hậu thuẫn.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn phương xa khẽ cười, nàng không biết nàng đoán như vậy có đúng hay không, nhưng nàng tuyệt đối sẽ không để người khác đụng vào ranh giới cuối cùng của nàng.

Nàng đã đáp ứng hai vị lão tổ tông đã chết đi mấy trăm năm kia, Mộc gia, nàng nhất định phải đoạt đến trong tay, tương lai còn muốn đem Mộc gia phát dương quang đại.

Cho nên nàng sẽ không để cho bất luận kẻ nào phá hỏng, nàng cũng sẽ không tham dự bất kỳ tranh đoạt nào của Hoàng gia, những thứ này đều không có quan hệ gì với nàng.

”Kia còn có một biện pháp nhà.” Sứ Sứ dựng thẳng người hưng phấn cười nói.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nó bộ mặt gian tà liền biết rõ nó đánh chủ ý gì, cậu không đời nào được ăn phân, chuột không đời nào đi trộm.

”Ngươi nói là trộm đúng không!” Nàng cười tủm tỉm nhìn chằm chằm nó.

Sứ Sứ mừng rỡ nhảy lên nhảy xuống, cười ha ha, “Khuynh Cuồng thật hiểu ta!”

”Được rồi! Nhiệm vụ này liền giao cho ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng sờ sờ đầu của nó cười ngọt ngào, trong hai tròng mắt lộ quang mang giáo hoạt.

“.....” Sứ Sứ hướng nàng nháy mắt, sau đó hát nói, “Ngươi thật nham hiểm, ngươi thật nham hiểm, ngươi thật nham hiểm...”

Buổi tối hôm đó, một hắc y nhân ở trên đường đế đô chạy nhanh, kể từ khi luyện công pháp Triệu Hoán Sư, Mộc Khuynh Cuồng phát hiện rất có ích, ít nhất lợi dụng phong nguyên tố, nàng có thể tiếp cận đến tốc độ phi hành, hai lão tổ tông quả nhiên không có lừa gạt nàng, nghĩ như vậy, nàng càng thêm quyết định, nhất định không thể cô phụ kỳ vọng của bọn họ.

Lúc này, bọn họ muốn đi là công hội được tông đế đô, đó là nơi có rất nhiều dược liệu trân quý, cũng có rất nhiều đan dược cùng dược thủy cao cấp, địa phương này thuộc về Hoàng gia, bọn họ đặc biệt vì Hoàng gia cung cấp các loại dược phẩm.

Bình thường dược phẩm nơi này không bán bên ngoài, chỉ cung cấp cho có các đại gia tộc, mặt khác sẽ có buổi bán đấu giá, bọn họ sẽ xuất ra dược phẩm cao cấp nhất đi bán đấu giá.

Dược tông là địa phương thích hợp để học chế dược, bởi vì nơi này bồi dưỡng rất nhiều cao cấp luyện dược sư.

Nhưng nơi này người bình thường sẽ không thu, nhất định phải thông qua khảo hạch mới được vào.

Mộc Khuynh Cuồng đối với nơi này không quen, nhưng ban ngày Sứ Sứ đã đem đường dò xét tốt, cho nên buổi tối, hai người bọn họ lén lút lút

hành động.

Sửu Sửu ở trong ma thú không gian chỉ đường cho Mộc Khuynh Cuồng, ở dưới chỉ điểm của Sửu Sửu, nàng rất nhanh đi vào được tông các.

Trước cửa đều có bốn đệ tử mặc áo bào xám canh gác, mặc dù cách rất xa, Mộc Khuynh Cuồng vẫn cảm ứng được khí thế bén nhọn từ trên người bọn họ phát ra, chắc hẳn bọn họ đều là đầu giả.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Công tử muốn như thế nào?

Edit: Trương Ly

Trong thế giới này, chỉ cần người có thể tu tập đấu khí, nhất định sẽ tu tập đấu khí, đấu khí có thể nói là sức chiến đấu phổ biến nhất ở thế giới này.

“Khuynh Cuồng, ta dẫn bọn họ dời đi.” Sửu Sửu mở miệng nói.

“Ngươi phải cẩn thận một chút.” Mộc Khuynh Cuồng dặn dò nó.

“A ha ha, Khuynh Cuồng cũng biết quan tâm ta.” Sửu Sửu ở trong không gian ma thú lăn lộn.

Mộc Khuynh Cuồng khinh bỉ nó, ừ hừ nói, “Ta rất quan tâm ngươi được hay không, yên tâm đi, chút nữa giúp ngươi trốn vài bình dược phẩm dưỡng nhan.”

“Khuynh Cuồng, ta yêu ngươi chết mất, tựa như chuột yêu gạo.” Sửu Sửu vui vẻ nói.

“Ngươi không phải là con chuột.” Mộc Khuynh Cuồng mắt tròn trắng.

Sửu Sửu ho khan một tiếng, “Từ nay về sau ta không thương gạo, ta muốn đổi thành yêu Khuynh Cuồng, ta đi, ngươi cũng cẩn thận một chút.”

Tiểu thần thể Sửu Sửu sau khi rời khỏi, quả nhiên hấp dẫn bốn đệ tử ở cửa, nhưng chỉ hai người ly khai.

Mộc Khuynh Cuồng nhíu nhíu mày, đột nhiên phi thân rời đi, không chút do dự, chỉ thấy vài con ma thú chim bay hướng hai đệ tử được tông, thừa dịp bọn họ đánh nhau, trong nháy mắt, Mộc Khuynh Cuồng lách mình một cái liền tiến vào được các.

Trong dược các một mảnh đen nhánh, sau khi tiến vào, Mộc Khuynh Cuồng không dám đi loạn, cẩn thận cảm ứng một phen không có nguy hiểm, nàng mới bước từng bước một trăm ôn hướng bên trong đi vào.

Mượn ánh trăng phía ngoài, trong hai mắt Mộc Khuynh Cuồng lóe quang mang như tên trộm, chỉ thấy trên kệ đặt rất nhiều bình dược lớn nhỏ, phía trước mỗi bình đều dán một tờ giấy, trên mặt chú thích dược phẩm, công hiệu.

Tĩnh tế quét một lần, Mộc Khuynh Cuồng đem một vài dược phẩm có công hiệu cao cấp toàn bộ thu thập tiến vào chiếc nhẫn không gian của nàng, dù sao đã tới, không bằng lấy thêm chút ít trở về, nàng còn đặc biệt lấy cho Sửu Sửu thứ nó muốn.

Sau một phen lục soát, Mộc Khuynh Cuồng mới vừa lòng thỏa mãn, nhưng nàng hiện tại không thể từ cửa chính miệng đi ra, mấy ma thú cấp thấp kia chắc hẳn đã rời đi.

Suy nghĩ một hồi, Mộc Khuynh Cuồng cầm lấy một tấm vải, đem dược trên kệ cùng những bình dược khác toàn bộ bọc lại, rồi tụ một cỗ khí hướng về nóc nhà phóng tới.

Phịch một tiếng, hai vị đệ tử canh giữ ở cửa nhanh chóng kịp phản ứng, phi thân hướng về Mộc Khuynh Cuồng đuổi theo.

Mộc Khuynh Cuồng thấy bọn họ đuổi theo, khóe miệng khẽ quẹo rừ, mở ra bao đồ trong tay, đem những bình dược kia toàn bộ hướng bọn họ ném đi, lập tức vô số bình dược lớn nhỏ như cánh hoa theo lực bay đi.

Mấy đệ tử được tông thấy thế, bị dọa đến hồn phi phách tán, những thứ kia đều là dược mà dược tông bọn họ tỉ mỉ nghiên cứu mới có thể luyện chế ra.

Thừa dịp bọn họ nhặt dược, trong nháy mắt, Mộc Khuynh Cuồng phi thân hướng về bên ngoài dược tông phóng tới, nhưng vào lúc này, nàng cảm giác một cỗ kinh khí rất cường đại hướng nàng vọt tới, nàng hơi nhíu mày, vận khởi đấu khí màu lam trong cơ thể hộ thân.

Xoay người, nàng nhìn thấy nam tử trẻ tuổi mặc trường bào đứng không xa, trên khuôn mặt nam tử lãnh sắc, một đôi con ngươi đen sâu thăm gút gao nhìn chằm chằm nàng, quanh thân tán ra một cỗ đấu khí mạnh mẽ.

”Người có biết hậu quả khi tự tiện xông vào được tong hay không?” Hấn lạnh lùng lên tiếng.

Mộc Khuynh Cuồng dừng lại, trên mặt nàng hé ra mặt nạ da người đẹp dễ, không ai có thể biết rõ hình dáng của nàng, nàng quyến rũ cười một tiếng, đưa tay vén nhẹ sợi tóc trên gò má, yêu kiều nói, “Công tử muốn như thế nào?” Nói xong, nàng còn ném cho hấn một mị nhãn câu hồn người.

Đoạn Nghiễn không nghĩ tới nữ tử đối diện là gan lại lớn như vậy, thế nhưng dám một thân một mình xông vào được tong, hấn là một trong những đệ tử cao cấp của được tong, tất nhiên không cho phép người như vậy càn quấy.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Rừng rậm

Edit: Trương Ly

”Bắt người trở về nhận tội.” Đoạn Nghiễn lạnh lùng nói từng chữ.

”Vậy phải xem công tử có bản lĩnh hay không.” Mộc Khuynh Cuồng phác thảo môi xinh đẹp cười nói, đối phương đấu khí mặc dù rất mạnh, nhưng khẳng định còn chưa đột phá Đấu Tông, chỉ cần không phải Đấu Tông, nàng có nắm chắc đánh thắng hấn.

Chỉ là nàng nhất định phải tốc chiến tốc thắng, nếu quá nhiều người đến, nàng một người khẳng định khó địch nổi trăm người.

Nhìn được tong dần dần náo loạn, Mộc Khuynh Cuồng triệu hồi ra phong nguyên tố, thật nhanh hướng phía ngoài phóng tới, khoe miệng hiện ra tia cười giảo hoạt.

Đoạn Nghiễn thấy Mộc Khuynh Cuồng rời đi, thật nhanh đuổi theo, đồng thời đấu khí màu lam hóa thành vài chục thanh lãnh kiếm bèn nhọn từ phía sau đâm về lưng Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng như thế nào lại không biết hấn sử dụng đấu khí, hai người bọn họ cùng một cái bậc đấu giả, nàng xoay người, hai tay xuất ra công kích hệ đấu kỹ, chỉ thấy đấu khí màu lam hình thành một cái vòng tròn hướng về vài chục thanh lãnh kiếm hung hăng va chạm, trong không khí tiếng nổ bèn nhọn vang lên.

Thừa dịp khe hở này, Mộc Khuynh Cuồng gia tăng tốc độ hướng về rừng rậm bên cạnh được tong bay đi, Đoạn Nghiễn đuổi sát không tha, ngay sau đó những đệ tử được tong khác cũng đuổi theo.

”Sư huynh, sư phụ nói, nhất định phải bắt được được tặc.” Một thiếu niên cao gầy hướng Đoạn Nghiễn nói.

Đoạn Nghiễn gật đầu, gia tăng tốc độ hướng phía trước đuổi theo.

Mộc Khuynh Cuồng cảm giác được sau lưng, người càng đến càng nhiều, nàng ngược lại không có sợ hãi, dù sao nàng còn đòn sát thủ cuối cùng chưa lộ ra, nếu bọn họ vẫn đuổi sát không tha, nàng chỉ có thể triệu hồi ma thú cấp thấp.

”Mọi người coi chừng, phía trước là rừng rậm, bên trong có ma thú ẩn nấp.” Đoạn Nghiễn đưa tay ngăn các sư huynh đệ đằng sau lại.

”Làm sao bây giờ, yêu nữ kia đi vào trong rừng rậm, sư đệ, chúng ta theo sau.” Một nam tử trẻ tuổi nhìn Đoạn Nghiễn nói.

Ánh mắt Đoạn Nghiễn sắc bén hướng về phương hướng Mộc Khuynh Cuồng ly khai, hấn không biết có nên đi vào hay không, trong rừng này thường xuyên có các loại ma thú ẩn hiện, có khả năng nữ tặc kia bọn họ chưa bắt được nhưng có thể gặp bầy ma thú dẫn đến bị thương thảm trọng.

”Sư huynh, rừng rậm phía trước...” Đoạn Nghiễn do dự.

”Sợ cái gì, sư phụ nói, nhất định phải bắt được nàng.” Nam tử trẻ tuổi kia tiếp tục nói, rồi phi thân hướn về trong rừng rậm phóng tới, những người khác thấy thế, cũng thật nhanh theo sau.

Lúc Đoạn Nghiễn muốn gọi bọn họ, bọn họ đã toàn bộ đuổi theo, trong lòng hấn mơ hồ có dự cảm xấu, khi hấn đuổi theo đến nơi, trong rừng rậm truyền ra các loại âm thanh gào khóc thảm thiết, chờ hấn đến gần, chỉ thấy rất nhiều ma thú tử, ngũ giai đang cùng các sư đệ muội chém giết.

Mà lúc này đây, Mộc Khuynh Cuồng đã sớm từ một phương hướng khác ly khai, ngay lúc đám người Đoạn Nghiễn vào rừng, nàng đã phát ra ngũ loại nguyên tố lực triệu hồi cấp năm ma thú, khiến chúng nó tại đó chờ đợi, chờ đám Đoạn Nghiễn đuổi đến nơi.

Đêm nay, Mộc Khuynh Cuồng thu hoạch rất nhiều, mà một được các được tong tổn thất thảm trọng, sư huynh đệ muội Đoạn Nghiễn có chút đấu khí cấp bậc không cao, cho nên nhiều người bị ma thú gây thương tích.

Chuyện này làm cho sư phụ Đoạn Nghiễn giận dữ, hấn phụ trách quản lý được các lại gặp chuyện không may, hấn tại sao có thể không tức giận, đến lúc đó hấn hướng được tông báo cáo như thế nào.

”Đến cùng chuyện gì xảy ra, người xem xem các người!” Trong đại sảnh, một nam nhân trung niên mặc trường bào màu xám nổi giận đùng đùng trừng mắt đoàn người Đoạn Nghiễn, hấn gọi Giang Mãnh, phụ trách quản lý được các thứ năm của được tông.

”Sư phụ, lúc chúng ta đuổi tới rừng rậm, nào biết đột nhiên xuất hiện một đám ma thú, yêu nữ kia sớm đã không thấy tăm hơi.” Một nam tử mặt mũi sung phù tâm hoảng sợ nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Triệu hoán sư

Edit: Trương Ly

”Sư phụ, những ma thú kia đều là tứ, ngũ giai, rất hung hãn.” Lại một nam tử giọng nói mang theo kinh hoàng thốt lên.

Giang Mãnh cảm tức nhìn bọn họ, rống lớn, “Các người không có việc gì lại đi chọc những ma thú kia làm cái gì.”

Mặc dù luyện được sư cũng tu tập đấu khí, nhưng đấu khí của bọn họ vẫn rất thấp.

”Sư phụ, lúc chúng ta xông vào rừng, những ma thú kia giống như nghe được mệnh lệnh đồng dạng đứng ở nơi đó chờ chúng ta.” Vốn là dẫn đội xông vào nhưng hồi tưởng lại cảnh tượng kia hấn vẫn run sợ nói, hấn lần đầu tiên chứng kiến nhiều ma thú tụ một chỗ như vậy, bọn họ học tập luyện được, bình thường rất ít đi ra ngoài lịch lãm, cho nên căn bản chưa gặp trận thế như vậy bao giờ.

Hai mắt khôn khéo của Giang Mãnh khẽ nheo lại.

”Sư phụ, nghe sư huynh nói như vậy, ta cảm giác những ma thú kia có chút quái dị, bình thường chúng ta đi rừng rậm, ma thú cũng sẽ không chủ động công kích người.” Đoạn Nghiễn trầm ổn nói, bọn họ cũng không có xông vào sâu bên trong, ma thú như thế nào lại đi ra bên ngoài chủ động chờ bọn họ, đây quả thật là kì quái.

Giang Mãnh nhìn nhìn Đoạn Nghiễn, đáy mắt lóe qua một tia quang mang kinh ngạc, người có thể sai sử nhiều ma thú đi ra công kích như vậy, ngoại trừ Triệu Hoán Sư không ai có thể làm được, bởi vì người bình thường căn bản không có khả năng khế ước nhiều ma thú.

Sau lưng của hấn có chút lạnh cả người, chẳng lẽ nữ đạo tặc đêm nay là Triệu Hoán Sư, vấn đề này, hấn không thể không cẩn thận suy xét.

”Tất cả mọi người đi xuống, Đoạn Nghiễn, người đem bức họa vẽ chân dung nữ tử đưa cho ta.” Trên mặt Giang Mãnh không hề nổi giận khoát khoát tay ý bảo mọi người toàn bộ đi ra ngoài.

Triệu Hoán Sư, Lôi Lạc Đế quốc đã thật lâu không có Triệu Hoán Sư, chẳng lẽ bây giờ lại có Triệu Hoán Sư xuất hiện, đây thật là một tin tức rất quan trọng.

Mộc Khuynh Cuồng sau khi về nhà, xé mặt nạ da người đẹp để trên mặt, rồi sau đó cùng Sừ Sừ bắt đầu chia của.

”Nha nha nha, ta lấy cái này, ăn vào bộ lông sẽ đẹp hơn, ta cũng muốn cái này, có thể tăng cường thể chất, lão tử phải trở nên cường đại.” Sừ Sừ cảm lấy đan dược cùng được tể nó thích uy vũ nói.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn những bình dược ngón ngang kia, cuối cùng lấy ra hai loại đan dược cường thể, trên đó viết đan dược tam phẩm, theo lý mà nói, cũng không tính đan dược cấp quá thấp.

”Khuynh Cuồng, người mau mau ăn, ăn xong liền tu tập, ta trở về không gian ma thú.” Sừ Sừ nói xong như một làn khói liền chạy.

Mộc Khuynh Cuồng biết rõ nó tham ăn, cũng lười để ý tới nó, nàng đem hai khóa đan dược cường thể toàn bộ nuốt xuống, tiến vào cảnh giới, một tháng, nàng nhất định phải tu đến cảnh giới Đầu Tông.

Được tông vì chuyện được các thứ năm bị trộm khiến cho mãnh liệt náo nhiệt.

Một buổi sáng tinh mơ, Đoạn Nghiễn đem bộ dạng Mộc Khuynh Cuồng giả trang vẽ ra, Giang Mãnh nhú chặt hai đầu mày, cuối cùng lại lắc đầu.

”Sư phụ, người có phải hay không cảm thấy này không phải là hình dáng của nàng?” Đoạn Nghiễn khiêm tốn nhún nhường hữu lễ nói, tối hôm qua thời điểm hấn nhìn bức tranh đã suy nghĩ vấn đề này, một tên trộm đi trộm đồ, sẽ không đem hình dáng thực của mình bại lộ.

Giang Mãnh nghe Đoạn Nghiễn nói, trên mặt lộ ra ý cười hài lòng, không hổ là đệ tử hần thích nhất.

”Đúng vậy, đây nhất định không phải là hình dáng của nàng, nữ tử này nhất định không đơn giản.” Giang Mãnh cảm lấy bức họa thờ dài một tiếng, hần hiện tại cũng không cách nào xác định, nữ tử trên bức họa có phải Triệu Hoán Sur hay không, một Triệu Hoán Sur như thế nào lại có thể chạy đến được tông bọn họ trộm đan được.

Đoạn Nghiễn gật đầu, cười khỏ nói, “Nàng tối hôm qua dùng cũng là đầu khí màu lam, đem đầu kỷ của ta một kích phá tan.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sur: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Ta muốn tố cáo ngươi!

Edit: Trương Ly

Giang Mãnh kinh ngạc ở một tiếng, nói như vậy, đối phương cũng là đầu giả, cấp bậc Đầu Vương, nếu nàng vừa có thể có đầu khí lại là Triệu Hoán Sur, tương lai nhất định là một cường giả.

Vì cho được tông một công đạo, Giang Mãnh liền đem bức họa kia nộp lên trên, vài trưởng lão vừa nhìn liền cũng đoán ra nữ tử này nhất định đã dịch dung.

Khi bọn họ nghe được Giang Mãnh nói nàng có thể là Triệu Hoán Sur, vài trưởng lão cùng được tông tông chủ đều kinh ngạc.

”Giang Mãnh, ngươi xác định nàng là Triệu Hoán Sur?” Được tông tông chủ Ngô Huyền Văn sắc mặt ngưng trọng nói.

Giang Mãnh khẽ thờ dài một cái, “Cái này ta không dám xác định, chỉ là ta nghe đồ nhi phía dưới nói, sau khi bọn họ đuổi theo nàng kia xông vào rừng rậm, nàng ta không thấy, chỉ có một đám ma thú tại đó chờ bọn họ, thiên hạ này, ngoại trừ Triệu Hoán Sur có thể sai sử bầy ma thú, còn ai có thể làm được đây.”

Lời của hần vừa vang lên, sắc mặt toàn bộ người trong đại sảnh trở nên ngưng trọng, Triệu Hoán Sur! Lôi Lạc Đế quốc lại xuất hiện Triệu Hoán Sur.

”Phải các đệ tử đi tìm, đem bức họa này phát ra ngoài, nhất định phải tìm được.” Ngô Huyền Văn rất nghiêm túc nói, mặt mũi của nàng đã thay đổi, nhưng ánh mắt của nàng sẽ không thay đổi, hần muốn nhìn là nữ tử như thế nào lại có lá gan xông vào được tông, mà được tông bọn họ thế nhưng lại để nàng đào thoát.

Cùng ngày, khắp nơi đường phố Lôi Lạc Đế Đô đều dán bức họa Mộc Khuynh Cuồng mang mặt nạ da người.

Lúc Mộc Khuynh Cuồng đi ra ngoài mua đồ, chứng kiến những bức họa kia có chút buồn cười, không quản bọn họ làm bất cứ hành động gì, đều tìm không được nàng, chắc hẳn những trưởng lão kia của được tông sẽ hoài nghi người trên bức họa là Triệu Hoán Sur đi! Nếu không cũng sẽ không bỏ ra nhiều công sức để tìm kiếm như vậy.

Có đan dược phụ trợ, Mộc Khuynh Cuồng cảm giác tu luyện nhanh hơn, ít nhất sau nửa tháng, nàng hiện tại đã là bát tinh Đầu Vương, nửa tháng nữa, nàng hoàn toàn có lòng tin lên cấp Đầu Tông.

Tối hôm đó, Mộc Khuynh Cuồng cùng Sưu Sưu lặng lẽ hướng về rừng rậm phía ngoài đế đô chạy đi, rừng rậm thích hợp tu luyện hơn, bởi nơi này năng lượng tự nhiên trong thiên địa tương đối nhiều, hơn nữa nguyên tố lực trong không khí cũng nhiều hơn.

Thời điểm tu luyện đầu khí, nàng cũng đem nguyên tố lực dung hợp, nàng hiện tại đã trở thành trung cấp Triệu Hoán Sur, có thể triệu hồi ma thú từ lục đến thập giai, đêm hôm đó, triệu hồi ra ma thú nàng có cảm giác quá tuyệt vời.

Mộc Khuynh Cuồng liên tục tu luyện đến hơn nửa đêm, sau khi đem nguyên tố lực trong không khí cảm ứng được hấp thu toàn bộ, nàng mới chậm rãi rút khỏi cảnh giới cùng Sưu Sưu hướng về phương hướng đế đô phi hành.

Bức họa dán đến ngày thứ ba thì Mạc Tiêm Lương tìm đến Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng đứng lúc đang ngủ, bây giờ nàng buổi tối tu luyện, ban ngày ngủ, cho nên lúc rời giường rất tức giận.

Mạc Tiêm Lương nhìn mắt nàng sưng vù, quan tâm hỏi, “Tối hôm qua làm cái gì?”

”Ồ nhà.” Mộc Khuynh Cuồng tức giận nói.

”Đây là ngươi!” Mạc Tiêm Lương mở ra bức họa trong tay đưa cho Mộc Khuynh Cuồng.

”Tam vương gia muốn làm cái gì?” Mộc Khuynh Cuồng không có gật đầu, cũng không lắc đầu nói.

Mạc Tiêm Lương thấy nàng như con nhím phòng bị dựng thẳng gai toàn thân, trong lòng không hiểu sao rất không thoải mái, nàng cứ phòng bị hấn như vậy sao, hấn không thích nàng đề phòng hấn như đề phòng kẻ địch.

”Ta muốn tố cáo ngươi!” Mạc Tiêm Lương đột nhiên sáng lạn cười nói.

”Vậy ngươi khẳng định không bước ra khỏi tiểu viện này.” Mộc Khuynh Cuồng hai tay vòng ngực cười nhẹ nhàng khiêu khích nói, nàng biết rõ hấn nói giỡn, nếu hấn muốn tố cáo, cần gì cảm lấy bức họa tới hỏi nàng, trực tiếp đi được tông là được.

Mạc Tiêm Lương nghe vậy khoe miệng giương lên, hấn rất thích bộ dáng này của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Người muốn giết người diệt khẩu?

Edit: Trương Ly

”Ngươi muốn giết người diệt khẩu?” Mạc Tiêm Lương tựa tiểu phi tiểu nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, nha đầu này thật thú vị, mỗi lần đều dùng chiêu này.

”Ngươi là Vương gia cao quý, ta làm sao dám giết ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng hừ nhẹ một tiếng, bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói.

Mạc Tiêm Lương khiêu mi khó hiểu, không cho hấn đi ra khỏi tiểu viện này, chẳng lẽ không phải muốn giết hấn sao.

”Ta sẽ chém đứt tay của ngươi, đoạn chân của ngươi, móc mắt của ngươi, làm ngươi câm điếc, đem ngươi biến thành một cây nhân côn ném ra ngoài.” Mộc Khuynh Cuồng như ma quỷ hung thần ác sát nói.

Mạc Tiêm Lương nghe xong chỉ cảm thấy một hồi rợn cả tóc gáy, nha đầu nghịch thiên này hoàn toàn khác với Mộc Khuynh Cuồng trước kia.

Sừ Sừ ở trong không gian ma thú nghe được liền cười thật to, làm sao lại có thể hung tàn như vậy, nàng là một nữ nhân nha, hung ác như vậy về sau như thế nào có thể gả ra ngoài.

Mạc Tiêm Lương cố gắng ho khan vài tiếng, thần tình trên mặt có chút không được tự nhiên, rồi dùng sức chấn nát bức họa trong tay thành một mảnh nát bầy, cười nhạt nói, “Ta nói giỡn, ta nói sẽ bảo vệ ngươi, làm sao có thể tố cáo ngươi, ngược lại ngươi, lá gan thật lớn, dám đi được tông sẽ trộm được, ngươi không muốn sống nữa sao!”

Lúc nói đến phần sau, trên gương mặt ưu nhã của Mạc Tiêm Lương là vẻ mặt nghiêm túc lại trách cứ, nàng cần đan dược, có thể nói với hấn một tiếng, hấn tuyệt đối đưa cho nàng.

Nàng cần gì cùng hấn khách khí như vậy, nàng có ý cách xa hấn sao.

Cho tới bây giờ chỉ có nữ tử luôn bám lấy hấn, chưa từng nữ tử như Mộc Khuynh Cuồng, đề phòng hấn, giống như hấn chính là một cái tai họa, làm cho nàng không muốn đến gần.

”Ta không phải vẫn hảo hảo sống sót sao.” Mộc Khuynh Cuồng duỗi duỗi tay, uốn éo vặn eo, đá đá chân, đầy vui vẻ.

Mạc Tiêm Lương khoe miệng rút gân, có chút dở khóc dở cười, bộ dáng hoạt bát này, làm cho hấn vừa yêu vừa giận, thực là một vật nhỏ làm cho người ta lo lắng.

”Ngươi trộm được không phải là vì tu luyện sao, ngươi vì cái gì không tìm ta.” Mạc Tiêm Lương không biết tại sao nàng đột nhiên có thể tu tập, hấn cũng không muốn truy vấn quá nhiều, chỉ cần nàng có năng lực bảo vệ mình là được.

”Tam vương gia xinh đẹp, bốn cô nương không muốn nợ ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng cũng trực tiếp làm rõ.

Mạc Tiêm Lương ghé sát gương mặt anh tuấn vào nàng, hô hấp hấn nóng rực phun ở trên mặt nàng, Mộc Khuynh Cuồng giận, một quả đấm đánh hướng về gương mặt xinh đẹp của hấn.

Thật may Mạc Tiêm Lương phản ứng mau, quay đầu đi lại tránh được, nếu không nhất định sẽ biến thành mất gấu mèo.

”Ta cho phép ngươi nợ ta, ta không muốn ngươi coi ta là kẻ địch, ta sẽ không hại ngươi.” Ánh mắt Mạc Tiêm Lương chân thành vô cùng, trong tròng

giống như tinh tú lóe sáng trong bầu trời đêm.

Mộc Khuynh Cuồng nghiêng người không nhìn hắn, Mạc Tiêm Lương có chút thất vọng, im lặng tiêu sái rời đi.

”Khuynh Cuồng, ngươi tổn thương mỹ nam a!” Sứ Sứ từ bên trong không gian ma thú chạy ra, hả hê cười nói.

Mộc Khuynh Cuồng bẹo nó một cái, bên ngoài cười nhưng trong không cười, “Nếu không ngươi đi an ủi mỹ nam nha!”

Sứ Sứ lắc đầu như trống bỏi, nghiêm túc nói, “Ta chỉ yêu Khuynh Cuồng nhà ta, những người khác không liên quan đến ta.”

“.....” Mộc Khuynh Cuồng trừng nó, đã như vậy, nó làm điều cái gì.

Mạc Tiêm Lương đi như vậy, trong lòng Mộc Khuynh Cuồng có chút bức bối, nàng cho rằng Mạc Tiêm Lương sẽ không đến nữa, nào biết ngày hôm sau, buổi sáng tỉnh mơ lại có người gõ cửa tiểu viện của nàng.

Tối hôm qua nàng ngủ rất trề, phía ngoài tiếng đập cửa một tiếng tiếp một tiếng, nàng rời giường rất bức bối, vừa đi vừa cắn răng nghiêng lợi ở trong lòng hừ lạnh, tốt nhất người ở phía ngoài có lý do phi thường tốt, nếu không nàng nhất định phải bạo phát đánh hắn một trận.

Trong nháy mắt vừa mở cửa, sáu nam tử mặc hoa phục đứng trước mặt nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Cẩn thận không ta khâu miệng ngươi lại

Edit: Trương Ly

”Công tử, đây là đồ Tam vương gia bảo chúng ta đưa tới.” Nam tử cầm đầu nhìn Mộc Khuynh Cuồng mang theo mặt nạ cung kính hữu lễ cười nói.

Tục ngữ nói, đưa tay không đánh người cười, Mộc Khuynh Cuồng cố gắng áp chế tức giận, tròn tròn mắt nhìn chằm chằm mấy cái hộp hình chữ nhật trong tay bọn họ, trong hộp để rất nhiều bình dược lớn nhỏ, dĩ nhiên tất cả đều là đan dược cùng dược tễ.

Mộc Khuynh Cuồng cố gắng nuốt nước miếng, Mạc Tiêm Lương này đang giữ trò quỷ gì!

”Ta không cần, đem về.” Nàng lạnh lùng hừ nói.

”Công tử, ngươi nhất định phải nhận lấy, nếu không Tam vương gia bảo chúng ta không cản trở về nữa.”

”Đúng vậy, ta trên có mẹ già, dưới có con nhỏ, ta không thể mất việc ở vương phủ a...”

”Công tử, xin ngươi thương xót chúng ta đi! Ngươi mau nhận lấy đi, nếu không toàn bộ chúng ta đều mất đi chén cơm, ngươi coi như làm phúc đi.”

“.....” Sáu người không ngừng vì chính mình kêu khổ.

Mộc Khuynh Cuồng hai mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm những hộp kia, sáu người thấy Mộc Khuynh Cuồng còn chưa đồng ý nhận, liền cố gắng nặn ra một chút nước mắt giả bộ đáng thương.

”Cầm đi vào.” Sáng sớm khóc suốt suốt, giống như than khóc, nàng còn chưa chết có được không! Khiến cho nàng giống như ác nhân vậy.

Mạc Tiêm Lương a Mạc Tiêm Lương, là chính ngươi muốn đưa tới, vậy ta liền không nợ ngươi!

Chờ sáu người kia rời đi, Mộc Khuynh Cuồng ngồi ở trong phòng khách nhìn đồng dược, toàn bộ đều là đan dược cao cấp.

”Khuynh Cuồng, xem ra mỹ nam kia đối với ngươi rất dễ tâm nha.” Sứ Sứ ở trên bàn chui tới chui lui, cầm lấy đan dược nó thích tựa như ăn đậu nếm hết vào trong miệng.

Mộc Khuynh Cuồng tùy tiện để nó ăn, dù sao cũng là miễn phí.

”Lại nói lung tung, coi chừng ta khâu miệng của ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng lạnh lẽo trừng mắt nó.

Tiểu thân thể Sứ Sứ rụt rụt, chớp đôi mắt màu vàng kim một bộ dáng ngoan ngoãn.

Rạng sáng ngày thứ hai, lại có người gõ cửa Mộc Khuynh Cuồng, chỉ thấy vài nữ tử đưa vài rương y phục tới, nam nữ đều có.

Sáng sớm ngày thứ ba, lại có người gõ cửa, đưa rất nhiều đồ ăn ngon tới.

Sáng sớm ngày thứ tư, lại có người gõ cửa, đưa một đồng vũ khí tới.

Sáng sớm ngày thứ năm, lại đến vài nữ tử, nói muốn hầu hạ Mộc Khuynh Cuồng, Mộc Khuynh Cuồng không muốn người quấy rầy nàng tu luyện, liền đem các nàng toàn bộ đá ra ngoài, nhưng những người kia chưa từ bỏ ý định ở bên ngoài hết gọi lại gào, lúc này Mộc Khuynh Cuồng thật muốn một đao bổ Mạc Tiêm Lương làm đôi.

Cho nên, buổi tối hôm đó, nàng đi tới Tam vương phủ.

Mạc Tiêm Lương giống như biết rõ nàng sẽ đến, ở trong sân xếp đặt một bàn lớn thức ăn và rượu, đang một người tại đó uống rượu ngắm trăng.

“Mạc Tiêm Lương, có phải ngươi muốn chết hay không!” Mộc Khuynh Cuồng khí thế hung hăng tiến vào vương phủ, quân gia vương phủ là một trong những người ngày đó đưa đan dược, gặp Mộc Khuynh Cuồng tiến đến, hắn không dám ngăn trở, bởi vì vương gia đã thông báo, nàng là khách quý vương phủ.

“Cuộc sống tốt đẹp như vậy, ta tại sao lại muốn chết.” Mạc Tiêm Lương uống rượu xong, cười đến vẻ mặt sáng lạn, trong mắt đều là quang mang tươi tắn.

Mộc Khuynh Cuồng thật muốn xé gương mặt mỹ điểm kia, một nam nhân lớn lên xinh đẹp như vậy thật sự là gây nghiệp chướng! Nàng như thế nào có thể gặp gỡ một tên vô lại như vậy.

“Nếu như ngươi muốn bức ta đi, vậy thì cứ tiếp tục đi.” Mộc Khuynh Cuồng lạnh lùng nói xong, xoay người liền đi, hôm nay nàng không phải đến để cùng hắn khua môi múa mép, nàng thật muốn trốn đi, tuyệt đối không để hắn phát hiện được.

Một trận gió thổi qua, thân hình Mạc Tiêm Lương phiêu dật đã vọt đến trước mặt Mộc Khuynh Cuồng, trên gương mặt xinh đẹp của hắn mang một chút u oán, trong mắt cũng có một chút ưu thương.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Đây là lí do chó má gì

Edit: Tương Ly

Ánh mắt Mộc Khuynh Cuồng trong trẻo nhưng lạnh lùng nhìn thẳng hắn, hắn vì sao dùng vẻ mặt như vậy nhìn nàng, giống như nàng làm chuyện sai.

“Vì sao ghét bỏ ta? Thử tin nhiệm ta không được sao? Không thể coi ta như bằng hữu sao?” Mạc Tiêm Lương oán niệm nói, hắn thật sự không biết hắn chọc tới nàng lúc nào, trước kia nàng ở đế đô, hắn cũng không có khi dễ nàng, hiện tại càng thêm không có khi dễ qua nàng.

Từ lần gặp nhau ở Phò Đà trấn, hắn đối với nàng rất tốt, loại cảm giác này làm cho chính hắn cũng rất khiếp sợ.

“Thân phận, địa vị chúng ta bất đồng.” Mộc Khuynh Cuồng nói thẳng.

Mạc Tiêm Lương cười, “Ngươi chính là không tin nhiệm ta mới nói như vậy, chẳng lẽ người hoàng gia thì không thể cùng người bình thường làm bằng hữu sao, Mộc Khuynh Cuồng, đây là lý do chó má gì!”

Mộc Khuynh Cuồng giận, hắn thế nhưng nói lý do của nàng là chó má.

“Ngươi thật muốn cùng ta làm bằng hữu?” Nàng cười khiêu khích theo dõi hắn, đáy mắt xẹt qua một tia tính kế.

“Đương nhiên.” Mạc Tiêm Lương cất giọng nói.

Mộc Khuynh Cuồng nở nụ cười, cười đến ngọt ngào, nửa như thiên sứ nửa như ma quỷ nói, “Mạc Tiêm Lương, là chính ngươi muốn làm bằng hữu của ta, về sau xảy ra chuyện gì cũng chớ có trách ta, ta hiện tại nói cho ngươi biết, con người của ta lòng dạ rắn rết, ngươi nếu không sợ, ta liền coi ngươi như bằng hữu.”

Nàng cảnh cáo trước, đương nhiên nàng chắc chắn sẽ không hại hắn, nếu như hắn thực đáng giá để nàng coi hắn là bằng hữu, nàng cũng sẽ đối với hắn trọng tình trọng nghĩa.

Mạc Tiêm Lương nghe lời của nàng phốc cười một tiếng, tâm vốn ngọt ngào đột nhiên sáng ngời, trong lòng cũng không khỏi dâng lên một cỗ sung sướng.

”Ta vẫn như cũ đem ngươì trở thành bằng hữu.” Hấn ưu nhã cười nói, hấn tin tưởng nàng không phải là người xấu.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn hấn khẽ cười, đi đến bên bàn ngồi xuống, cầm lấy bầu rượu rót rượu, tiêu sái tự nhiên bắt đầu uống rượu, ăn món ăn, hoàn toàn không có nửa điểm bộ dạng mất tự nhiên.

Mạc Tiêm Lương không khỏi có chút ngây ngốc, nàng quả thực là một người làm cho hấn đoán không ra, trên người nàng có quá nhiều thứ để hấn đi tìm hiểu từng chút một.

Tối hôm đó, Mộc Khuynh Cuồng cùng Mạc Tiêm Lương nói chuyện, hai người nâng cốc nói cười, khỏi phải nói có bao nhiêu nhân nhã.

Mạc Tiêm Lương chưa từng có cảm giác cuộc sống tốt đẹp như vậy, sẽ có một nữ tử như vậy cùng hấn nâng cốc nói cười, đối rượu thoải mái.

”Khuynh Cuồng, trở về Mộc gia đi!” Mạc Tiêm Lương đột nhiên đặt ly rượu xuống rất nghiêm túc nói.

Lúc này Mộc Khuynh Cuồng đã lấy xuống mặt nạ không thoải mái trên mặt, nàng trừng mắt nhìn hấn cười nói, “Ta muốn ở đại hội gia tộc mới trở về.”

”Ngươi có thể đánh thắng bọn họ sao?” Mạc Tiêm Lương có chút bận tâm nhìn nàng, dòng chính Mộc gia tất cả đều là người tu hành.

”Ta đang cố gắng tu luyện.” Mộc Khuynh Cuồng thần thái sáng láng nói, nàng đã thăm dò rõ ràng, người thế hệ cùng nàng, cao cấp nhất là Đấu Tông, chỉ cần nàng đến cấp bậc Đấu Tông, nàng sẽ không sợ đối phương, dù sao trong tay nàng có địa cấp đấu kỹ cùng thiên giai đấu kỹ, chỉ là những thứ đấu kỹ này, Mộc gia Tàng Thư các chắc hấn cũng có.

Nếu đối phương cùng cấp bậc Đấu Tông, mà hấn còn có đấu kỹ cấp bậc cao hơn nàng, thì nàng sẽ không có trăm phần trăm nắm chắc, nhưng nàng có thể dùng Sưu Sưu, chỉ là không biết ma sùng đối phương là cấp mấy, có lợi hại hơn Sưu Sưu hay không, nếu như không, thì nàng thắng chắc.

Mạc Tiêm Lương khẽ lắc đầu, “Không thể không tham gia sao?”

”Đây là biện pháp tốt nhất, ta phải tham gia.” Mộc Khuynh Cuồng cắn răng kiên định nói, nàng không muốn bỏ qua cơ hội lần này ở Mộc gia, chỉ cần lần này nàng thắng, nàng có thể quang minh chính đại xuất nhập Mộc gia, đến lúc đó, nàng có thể cùng bọn họ từ từ giảng co.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Khuynh cuồng, ta bị thương!

Edit: Tương Ly

”Cho nên ngươi mới đi được tông trộm được, muốn để mình tu tập đấu khí nhanh hơn, ngươi bây giờ đấu khí cấp mấy?” Mạc Tiêm Lương gấp gấp hỏi, hấn thật lo lắng nàng đánh không lại.

”Bất tỉnh Đấu Vương” Mộc Khuynh Cuồng nói.

Mạc Tiêm Lương liếc mi, thần sắc mặt ngưng trọng nói, “Ta nghe nói người Mộc gia cùng thế hệ với ngươi, Mộc Thanh Thiên là tam tinh Đấu Tông, muội muội của hấn Mộc Thanh Lam là ngũ tinh Đấu Tông, hai huynh muội bọn họ là người nổi bật trong thế hệ trẻ Mộc gia, ngươi đánh thắng được họ sao?”

Mộc Khuynh Cuồng nhủ mảy, hiện tại đối thủ lớn nhất của nàng chính là hai huynh muội Mộc Thanh Thiên, Mộc Thanh Lam, bây giờ còn mười ngày thời gian, cho dù nàng không thể đạt tới ngũ tinh Đấu Tông, ít nhất phải đến tam tinh Đấu Tông mới được, đến lúc đó, nàng lại sử dụng đấu kỹ cường đại một chút, bất quá cùng Sưu Sưu phối hợp, tất nhiên không sợ đánh không lại Mộc Thanh Lam.

”Mười ngày sau ta sẽ tu luyện đến Đấu Tông cảnh giới, ta nhất định sẽ thắng.” Nàng nắm chặt quả đấm kiên định nói, Mộc Thanh Lam, thiếu nữ cao ngạo lãnh diễm kia, nàng cùng nàng ta cùng lứa, nàng ta là Mộc gia thiên chi kiều nữ danh xưng với thực, từ nhỏ đã được theo đuổi, nhưng nàng ta bình thường không cùng người khác tiếp xúc, tạo ra là một bộ dạng cao cao tại thượng.

”Ta có một biện pháp có thể giúp ngươi bắt từ.” Mạc Tiêm Lương tựa tiểu phi tiểu nói.

Mộc Khuynh Cuồng cầm ly rượu hướng hấn hưng hấn ném tới, Mạc Tiêm Lương tay vừa động liền tiếp nhận, rượu trong chén thế nhưng không có tràn ra ngoài, hấn không thêm đề ý chút nào uống, trêu chọc cười nói, “Khuynh Cuồng đã dùng qua ly rượu này a.”

“.....” Mộc Khuynh Cuồng không nói gì, gặp qua người không biết xấu hổ, nhưng nàng chưa thấy người nào không biết xấu hổ như vậy.

”Ngươi nghĩ rằng ta Mộc Khuynh Cuồng chết dễ dàng như vậy sao?” Nàng cắn răng nói, bản lĩnh Triệu Hoán Sư, ở thời điểm tính mạng nàng bị uy hiếp

mới có thể dùng, cho dù không triệu hồi ma thú, cũng có thể dùng công pháp nguyên tố lực.

“Nếu ngươi là vương phi của ta, sẽ không có người nào dám đối phó ngươi, có muốn hay không suy tính một chút, thân phận vương phi rất tốt, ít nhất người Mộc gia sẽ đối với ngươi tôn kính rất nhiều.” Mạc Tiêm Lương ôn tồn dụ dỗ Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng hai mắt híp lại đầy nguy hiểm, từng chữ nói, “Ta không cần.”

Tam vương phi thì thế nào? Nếu có người thật sự muốn giải quyết nàng, sẽ không để tâm thân phận tam vương phi này, Mộc gia là một đại gia tộc hỗn tạp, không phải tất cả mọi người đều đứng ở bên phe Mộc Vinh Đức, chỉ cần nàng tỏa sáng thật mạnh, các trưởng lão gia tộc tự nhiên sẽ đối với nàng kính trọng vài phần, đến lúc đó nàng ở Mộc gia sẽ có thể an toàn một chút.

Thế giới này chính là cầm thực lực tới nói chuyện, chỉ cần nàng đánh thắng Mộc Thanh Lam!

“Khuynh Cuồng, ta bị thương.” Mạc Tiêm Lương che ngực về mặt đau xót nói.

“Tam vương phi có cái gì tổ, nếu đánh chủ ý tới ta, hẳn tự nhiên sẽ đến, ngày đó tỷ thí, ngươi không được đi theo giúp ta.” Mộc Khuynh Cuồng sâu kín cười nói, có Mạc Tiêm Lương ở đây, người Mộc gia cho dù muốn giết nàng, cũng sẽ cố kỵ hẳn.

Mạc Tiêm Lương bị đá kích mạnh, oán niệm trùng mắt.

Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn lại, khiêu khích cười nói, “ Vị trí Tam vương phi để lại cho cô nương thích hợp đi! Ta phải trở về.”

Nói xong, nàng đứng dậy không quay đầu lại rời đi, bây giờ không muốn cùng hắn nhiều lời về cái đề tài này, hẳn cưới nữ tử như thế nào cùng nàng không liên quan.

Mạc Tiêm Lương nhìn bóng dáng nhỏ nhắn xinh xắn, trong lòng có chút thất lạc, kỳ thật lời nói vừa rồi, hẳn không phải là nói giỡn, hẳn thật sự muốn để nàng thành vương phi của hắn, hẳn muốn bảo vệ nàng thật tốt.

Mộc Khuynh Cuồng không trực tiếp về nhà, mà đi rừng rậm ngoài thành, nàng nhất định phải lập tức lên cấp Đấu Tông, như vậy nàng có thể ném thù tư vị tu tập thiên giai đấu kỹ.

Sau bốn ngày, nàng cùng Sứ Sứ cùng nhau lên cấp, nàng là nhị tinh Đấu Tông, Sứ Sứ là cấp tám thánh thú.

Đến Đấu Tông cảnh giới, Mộc Khuynh Cuồng vội vã tu tập thiên giai đấu kỹ.

Bầu trời đêm đầy ánh sao, trong rừng rậm thấp phần yên tĩnh, Mộc Khuynh Cuồng tìm một chỗ u tĩnh ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Nguyên tố lực và đấu khí dung hợp

Edit: Tương Ly

Trong không gian tĩnh thần, thiên giai đấu kỹ từng chút hiện lên, Mộc Khuynh Cuồng dẫn động đấu khí trong đan điền hướng về gân mạch toàn thân vận hành, cảm giác toàn thân đấu khí đã tràn đầy, nàng đột nhiên rút khỏi cảnh giới, giương động hai tay căn cứ thiên giai đấu kỹ vận động trong không gian tĩnh thần.

Trong rừng rậm, lá rụng điên cuồng, cát vàng bay loạn, gió mãnh liệt gào thét.

Một đạo bóng dáng màu đen không biết mỗi một luyện tập, đấu kỹ cùng đấu khí cùng một nhịp thở, đấu kỹ theo Mộc Khuynh Cuồng luyện động, nàng cảm giác đấu khí trong cơ thể đang điên cuồng bắt đầu khởi động, ngay cả máu của nàng cũng sôi trào lên, dần dần, bảy nguyên tố Triệu Hoán Sư trong không gian tĩnh thần toàn bộ xoay tròn.

Biến hóa đột ngột như vậy hù dọa Mộc Khuynh Cuồng sau lưng một hồi mồ hôi lạnh, trước kia thời điểm nàng luyện tập địa cấp đấu kỹ cũng không có như vậy, tại sao lại đột nhiên biến hóa.

Ngay tại thời điểm nàng kinh ngạc, một giây sau, chuyện kỳ quái hơn đã xảy ra, chỉ thấy trong tĩnh thần của nàng bảy nguyên tố lực đột nhiên chọc thủng đi ra, lao vào trong gân mạch của nàng cùng đấu khí dung hợp một chỗ, lập tức, nàng cảm giác thân thể này không còn là của nàng nữa, thân thể nàng đang không ngừng chuyển động.

Nàng có thể khẳng định, đây không phải chính nàng cử động, tựa hồ có một lực lượng thần bí thao túng thân thể của nàng, nguyên tố lực trong cơ thể cùng đấu khí dung hợp, làm cho thân thể của nàng khó chịu, gương mặt bắt đầu vận vẹo.

”Khuyh Cuồng, ngươi làm sao vậy?” Sừ Sừ ở bên cạnh rất nhanh phát hiện Mộc Khuyh Cuồng khác thường, “Ngu ngốc, ngươi mau lui ra ngoài a!”

Mộc Khuyh Cuồng muốn nói chuyện, lại phát hiện hàm răng không ngừng run run, cổ họng của nàng tựa hồ bị người bóp, nàng căn bản không mở miệng được, hơn nữa nàng nghĩ rút khỏi cũng không được, chỉ có thể mặc cho nguyên tố lực cùng đầu khí ở trong cơ thể nàng điên cuồng vận động.

Biến hóa như thế sắp đem nàng hành hạ đến điên mất, đột nhiên nàng cảm giác được trên người của mình đang chảy ra chất lỏng, không giống như mồ hôi, đợi nàng thấy rõ đầu ngón tay, đồng tử đột nhiên trợn to, da của nàng giống như chảy ra máu đen.

”A, Khuyh Cuồng ngu ngốc, mau lui ra ngoài a...” Sừ Sừ cũng nhìn thấy chỗ Mộc Khuyh Cuồng đứng trên mặt đất chảy vết máu màu đen, quý dị như vậy, nó muốn xông qua, lại phát hiện bốn phía quanh nàng có một tầng kết giới rất mạnh, cho dù nó dùng lực lượng mạnh nhất cũng xông vào không nổi.

Mộc Khuyh Cuồng cảm giác muốn chết, nàng cảm thấy máu toàn thân toàn bộ ở hướng phía ngoài xông ra, gân mạch đang không ngừng co quắp, thân thể của nàng như cũ vận chuyển, nguyên tố lực cùng đầu khí vẫn chạy loạn.

Sừ Sừ thấy vậy rất sốt ruột, Mộc Khuyh Cuồng đồng thời cũng rất lo lắng, chẳng lẽ là nàng không thể tu tập thiên giai đầu kỷ? Nên mới có thể xuất hiện tình huống như vậy.

Lúc nàng đang suy nghĩ, bên tai nàng vang lên một tiếng nổ mạnh, một giây sau, nàng liền mất đi tri giác.

Sừ Sừ nhìn đến kết giới biến mất, thật nhanh xông tới, chỉ thấy trên da Mộc Khuyh Cuồng như cũ chảy máu màu đen quý dị, Sừ Sừ khó hiểu, máu người không phải là màu đỏ à? Máu của nàng tại sao là màu đen.

”Khuyh Cuồng, Khuyh Cuồng...” Mặc kệ nó gọi như thế nào, Mộc Khuyh Cuồng cũng không tỉnh, Sừ Sừ sắp bị hù chết, nước mắt từng giọt rơi xuống, vì sao nàng lại gặp chuyện không may, mà không phải là nó, nó tình nguyện máu kia chảy ra từ người nó, cũng không cần Mộc Khuyh Cuồng gặp chuyện không may.

Không có cách nào khác, Sừ Sừ đành phải đi tìm Mạc Tiêm Lương, hiện tại cũng liền chỉ có tìm hắn hỗ trợ.

Lúc Mạc Tiêm Lương nghe được Mộc Khuyh Cuồng gặp chuyện không may bị dọa đến hồn phi phách tán, thật nhanh hướng trong rừng rậm phóng tới, lúc thấy Mộc Khuyh Cuồng nằm ở trong vũng máu màu đen, hắn cảm giác tâm mình thiếu chút nữa ngừng hô hấp, một sự sợ hãi lẫn đau lòng từ từ lan tràn trong lòng hắn.

”Mộc Khuyh Cuồng, ngươi tỉnh lại cho ta, mau tỉnh lại...” Mạc Tiêm Lương không cố kỵ máu đen đem Mộc Khuyh Cuồng ôm vào trong ngực, thật may làn da của nàng đã ngừng chảy máu màu đen.

PS: Ngân Đồng: Nương, mau mau thả ta ra, nếu không ta tiêu diệt ngươi...

Thiên Thiên: Dám uy hiếp ta, ngươi tiếp tục cam chịu bị giam giữ đi...

(Thật không hiểu nổi thím tác giả~~~~~ mãi chưa đưa Ngân Đồng lên sàn diễn~~~~~)

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Diêm vương không lưu ta

Edit: Trương Ly

”Mộc Khuyh Cuồng, ngươi tỉnh lại cho ta, mau tỉnh lại...” Mạc Tiêm Lương không cố kỵ máu đen đem Mộc Khuyh Cuồng ôm vào trong ngực.

Không dám dừng lại nhiều hơn nữa, Mạc Tiêm Lương ôm Mộc Khuyh Cuồng thật nhanh trở về vương phủ, lập tức gọi tới một nhóm lớn đại phu cao cấp.

”Vương gia, vị cô nương này không có gì đáng ngại.”

”Vương gia, mạch nàng rất bình thường, hô hấp cũng bình thường, ngày mai có thể hồi tỉnh.”

Mạc Tiêm Lương ngồi ở bên giường, nắm thật chặt tay Mộc Khuyh Cuồng, thị nữ đã giúp nàng đổi y phục, cũng lau qua mặt của nàng, hắn phát hiện da của nàng trắng mềm hơn, cái bốt kia cũng càng hồng hơn.

”Đi xuống!” Hắn khoát tay áo trầm giọng nói, những người này đều là ngự y vương phủ hắn, hắn tin tưởng năng lực của bọn họ.

Sửu Sử ngoan ngoãn nằm sấp ở bên giường, không chớp mắt nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, trong đôi mắt màu vàng kim nổi hơi nước, Mộc Khuynh Cuồng chính là thân nhân của nó, nàng còn muốn mang theo nó cùng nhau lang bạt, nàng tại sao có thể gặp chuyện không may, tại sao có thể!

Lúc này, trong lòng nó giống như có hơn vạn cái móng vuốt đang cào, khiến nó không bình tĩnh được một khắc.

Mạc Tiêm Lương ngồi ở bên cạnh không muốn tránh, trên mặt tất cả đều là lo lắng, hẳn biết rõ nàng nhất định tu tập quá mức sốt ruột mới dẫn đến vấn đề.

Vì sao nàng kiệt cường như thế, vì sao không mở miệng làm bảo hấn hỗ trợ, chỉ cần nàng mở miệng, hẳn nhất định giúp nàng.

Tối hôm đó, Mạc Tiêm Lương canh giữ bên Mộc Khuynh Cuồng một đêm, hẳn căn bản không dám ngủ, sợ nàng nửa đêm tỉnh dậy.

Sáng hôm sau ánh nắng rực rỡ, nàng vẫn không tỉnh, Mạc Tiêm Lương nổi giận, đem mấy đại phu kêu đến hung hăng mắng một trận.

“Vương gia, thân thể vị cô nương này thật sự rất bình thường.” Một vị đại phu dè dặt nói.

“Cút ra ngoài!” Mạc Tiêm Lương tức giận quát, vài đại phu nghe tiếng xám xịt nhanh chóng chạy xuống, sợ Mạc Tiêm Lương phạt bọn họ.

Trong lòng Mạc Tiêm Lương đầy lo lắng, cuối cùng đành phải đi hoàng cung tìm ngự y Hoàng gia cao cấp.

Trên giường Mộc Khuynh Cuồng rất yên tĩnh, nàng lúc này đã bắt đầu có ý thức, trong đầu liên tục lật lại chuyện phát sinh tối hôm qua, nàng đã chết rồi sao?

Nàng cảm thấy đầu muốn nổ tung, đột nhiên, nàng nhìn thấy rất nhiều bọt khí chằng chịt trong không gian tinh thần di động, đủ mọi màu sắc, nguyên một đám nhìn rất đẹp, mầu chói lả, bên trong những bọt khí kia giống như có một chút màu sắc đầu khí di động.

Đầu khí của nàng như thế nào biến thành bọt khí, hơn nữa còn chạy đến không gian tinh thần, không phải điều tự ở đan điền sao?

“Khuynh Cuồng, Khuynh Cuồng, ngươi đã tỉnh chưa? Ngươi nhanh mở mắt ra, ta cảm ứng được, ngươi đã tỉnh.” Móng vuốt Sửu Sử liên tục cào trên tay Mộc Khuynh Cuồng, nó cảm ứng được, nàng tuyệt đối tỉnh.

Mộc Khuynh Cuồng cảm ứng những bọt khí đầu khí một phen, mới từ từ tỉnh lại, ánh sáng mãnh liệt kích thích hai mắt nàng không dám mở to, chỉ có thể híp lại thành một cái khe nhỏ, lập tức, liền chứng kiến một chuột nhỏ nước mắt nước mũi lẫn lộn, một màn như vậy, làm lòng nàng vừa ấm lại đau lòng.

“Nhìn ngươi kia, ta chưa chết, khóc cái gì!” Thanh âm của nàng có chút nghẹn ngào, nàng không nghĩ tới một con ma sùng sề vì nàng mà khóc.

“Ô ô... Khuynh Cuồng, ngươi làm ta sợ muốn chết, ngươi không biết tình huống tối hôm qua có bao nhiêu kinh khủng.” Sửu Sử vừa nghĩ tới máu đen quý dị, nghĩ tới nàng ngã xuống, bây giờ tim gan vẫn run sợ, nàng liều mạng như vậy làm gì, cùng lắm thì nàng không tham gia Mộc gia gia tộc đại hội lần này nữa.

Mộc Khuynh Cuồng suy yếu khẽ cười, đưa tay vuốt đầu nó, “Ngươi quên chúng ta muốn cùng nhau lang bạt sao, hơn nữa ta lớn lên xấu như vậy, Diêm vương sẽ không lưu ta.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Người quá biến thái!

Edit: Trương Ly

“Hừ, đừng tưởng rằng ngươi xấu nên Diêm vương không lưu ngươi, lần sau nói không chừng lại giữ ngươi lại.” Sửu Sử tức giận mắng, nó lấy cớ này an ủi nàng làm nó rất không thoải mái, hiện tại nó tuyệt đối không thấy nàng xấu, nàng là nữ tử đẹp nhất trên thế giới này.

Mộc Khuynh Cuồng cười hắc hắc, bây giờ nàng vẫn chưa rõ chuyện tối qua tại sao xảy ra, còn những bọt khí đầu khí trong không gian tinh thần, quả thực rất quý dị, hơn nữa lúc này, nàng cảm giác toàn thân vô cùng thoải mái, có một cỗ tinh thần sáng khoái giống như thông suốt khắp cơ thể, nàng thậm chí cảm ứng được, đầu khí màu tím trong đan điền ở gân mạch nàng tự do lưu chuyển, hiện tại nàng lại không tu luyện, tình huống như thế quả quý dị!

Trong đan điền có đầu khí cấp bậc Đầu Tông, vậy bọt khí đầu khí trong không gian tinh thần là gì?

“Ta cũng không muốn như vậy, tình huống tối hôm qua thực sự ta không thể khống chế.”

“Về sau ngươi cũng đừng cố gắng bách chính mình tu tập thiên giai đầu kỷ, cùng lắm thì lần này chúng ta không tham gia Mộc gia gia tộc đại hội.” Sửu

Sửu ở bên cạnh nhảy tới nhảy lui, nó không muốn Mộc Khuyneh Cuồng như vậy dọa nó một lần nữa.

Mộc Khuyneh Cuồng lắc đầu, vẻ mặt lạnh lùng, “Đại hội gia tộc này bốn năm một lần, nếu bỏ lỡ, lần sau sẽ không còn cơ hội tốt như vậy để cho ta quang minh chính đại trở về Mộc gia.”

Cho nên, nàng nhất định phải tranh thủ, tối hôm qua chỉ ngoài ý muốn, cái ngoài ý muốn này còn làm cho nàng nhân họa đắc phúc, có bột khí đầu khí rất hiếm thấy.

Suy nghĩ một hồi, nếu nàng đoán không sai, bột khí đầu khí hẳn là có chứa nguyên tố lực, như vậy, uy lực chắc chắn cường đại hơn.

Mộc Khuyneh Cuồng phất chốc ngồi dậy, vén chăn xuống giường, hiện tại nàng vội vã muốn đi thử bột khí đầu khí một chút.

“Uy, ngươi làm cái gì vậy!” Sửu Sửu ôm cánh tay Mộc Khuyneh Cuồng lo lắng nói, nàng không thể nghỉ ngơi một chút sao.

Mộc Khuyneh Cuồng nhếch môi cười sáng lạn, mang theo nó thật nhanh nhảy ra khỏi vương phủ hướng về rừng rậm bên ngoài bay đi.

Đi vào rừng rậm vắng vẻ, Mộc Khuyneh Cuồng mở hai tay, vận chuyển bột khí đầu khí, nàng cảm giác có một hơi thở rất kỳ diệu theo gân mạch chảy về hai tay nàng, nàng phối hợp với thiên giai đầu kỷ, hai tay linh hoạt vung ra, chỉ thấy một đạo chuồng phong mãnh liệt mang theo thất thái quang mang bột khí giống đầu khí từ tay nàng bay ra ngoài.

Rầm rầm rầm..

Tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên, chờ sương mù tan đi, trong mắt Mộc Khuyneh Cuồng tất cả đều là khiếp sợ.

Chỉ thấy địa phương nàng vừa mới quét qua, toàn bộ cây biến thành mảnh vụn, trên mặt đất xuất hiện một hố sâu ngang nửa người, uy lực này đúng là cũng đủ cường đại a!

“Trời a, Khuyneh Cuồng, ngươi lại thăng cấp sao?” Sửu Sửu nháy mắt không tin hỏi.

Mộc Khuyneh Cuồng ngồi xuống nhắm mắt cảm ứng, nàng cũng không biết nàng hiện tại cấp bậc gì, không biết đã đến ngũ tinh Đấu Tông hay chưa, nếu có thể sẽ cùng cấp bậc với Mộc Thanh Lam, bây giờ nàng có thêm bột khí đầu khí, lòng tin của nàng đã tăng hơn nhiều.

Sau khi cảm ứng, trong mắt Mộc Khuyneh Cuồng tất cả đều là ngạc nhiên mừng rỡ.

“Ta đã là lục tinh Đấu Tông.” Trong chớp mắt mở mắt ra, hai mắt Mộc Khuyneh Cuồng một mảnh sáng ngời, trên mặt tràn đầy tự tin, lúc này, nàng thật sự không sợ Mộc gia gia tộc đại hội.

“Dựa vào, ngươi quá biến thái, như thế nào lại thăng cấp nhanh như vậy, tối hôm qua ngươi chảy máu đen rất kỳ quái.” Sửu Sửu đầu tiên nguyên rủa một tiếng, sau đó lại như có điều suy nghĩ nói, người bình thường tuyệt đối sẽ không chảy máu đen, nàng lại không giống như trúng độc.

Độc? Sửu Sửu hai tròng mắt mở to, chẳng lẽ trong cơ thể Mộc Khuyneh Cuồng thật sự có kỳ độc?

Mộc Khuyneh Cuồng khẽ gật đầu, nàng cũng cảm thấy máu đen kia rất kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Người quả nhiên là một cực phẩm a!

Edit: Tương Ly

“Khuyneh Cuồng, ngươi có thấy dấu hiệu mình trúng độc hay không?” Sửu Sửu hỏi, dù sao nếu có vấn đề liền mau giải quyết vấn đề.

Chảy nhiều máu đen như vậy không thành vấn đề, thế nhưng đầu khí còn bạo tăng, phỏng đoán cũng chỉ có nàng Mộc Khuyneh Cuồng biến thái.

Mộc Khuyneh Cuồng nhử mày, nghi vấn nói, “Ý của ngươi là trong cơ thể ta có kỳ độc, cho nên mới chảy máu đen.”

Nàng đi vào thế giới này cũng không có dấu hiệu độc phát, trong đầu nàng cố gắng lướt qua trí nhớ trước kia, tựa hồ không có bệnh trạng độc phát.

“Bình thường chỉ có trúng độc mới có thể chảy máu đen.” Sửu Sửu xác định nói.

“Ta chưa từng bị độc phát.” Mộc Khuyneh Cuồng cũng xác định nói, nàng không thể trúng độc vài chục năm lại đến tối hôm qua mới phát tác, trên thế giới nào có độc kỳ quái như vậy, vài chục năm mới phát tác, hơn nữa lần này suy cho cùng là giúp nàng.

Xem ra nữ thần may mắn rất chiều cô nàng.

Nàng vẫn cho rằng chính mình đi vào thế giới này gặp rất nhiều may mắn, lần trước thiếu chút nữa nổ tung lại được Ngân Đồng trong lúc vô tình cứu, lần này nàng tưởng mình nổ tung, lại không nghĩ tới, nàng không chỉ không sao, ngược lại nhiều hơn một loại đầu khí kỳ quái, hơn nữa uy lực tăng rất nhiều.

Nghĩ đến Ngân Đồng, Mộc Khuynh Cuồng khẽ thở hắt ra, đã qua hơn nửa năm, hẳn vì sao chưa tới tìm nàng, hẳn không phải còn nợ nàng hai vạn kim tệ sao!

Sửu Sửu nhìn Mộc Khuynh Cuồng một cái, bất đắc dĩ thở dài nói,

”Ngươi quả nhiên là một cái cực phẩm a!”

”Khuynh Cuồng...”

Đột nhiên một tiếng gọi lo lắng xen lẫn tức giận vang lên.

Mộc Khuynh Cuồng xoay người liền chứng kiến Mạc Tiêm Lương toàn thân tản ra tức giận xông tới phía nàng, nàng nhanh chóng tránh khỏi, tránh né ngực của hắn, “Tối hôm qua cảm ơn ngươi, ngươi yên tâm, ta không sao, ta rất khỏe.”

Mạc Tiêm Lương khẽ gật đầu, cười lạnh nói, “Ngươi tốt nhất không nên có việc gì.”

Hắn rất tức giận, hắn đi hoàng cung mời ngự y cao cấp đến, trở lại vương phủ, nàng thế nhưng không có ở đây, dọa hắn phát sợ, sợ nàng xảy ra chuyện gì, phải người đi tìm bốn phía, sau hắn suy nghĩ một chút liền hướng rừng rậm chạy tới, nàng quả nhiên ở chỗ này, đang bị bệnh, còn chạy ra ngoài, thật sự là không muốn sống nữa.

Mộc Khuynh Cuồng biết rõ Mạc Tiêm Lương tức giận, đối với phản quan tâm này của hắn, nàng rất cảm kích.

”Về sau ta sẽ bảo hộ tốt chính mình, ngươi đừng kinh ngạc, bộ dáng này thật không giống vương gia một nước.” Mộc Khuynh Cuồng khuyên hắn, nàng không muốn nợ hắn quá nhiều.

Mạc Tiêm Lương vẻ mặt càng lạnh, đúng vậy, kể từ khi gặp lại Mộc Khuynh Cuồng, hắn cảm giác hắn không còn như chính mình, ở đâu còn Tam vương gia lúc trước trầm ổn gặp chuyện không loạn.

Hiện tại, nàng bị thương một lần, hắn liền kinh ngạc, thất kinh, hắn không muốn rồi loạn, rồi lại không chế không nổi chính mình.

”Hy vọng ngươi nói được làm được, về sau bảo vệ tốt chính mình.” Mạc Tiêm Lương lạnh lùng trừng mắt nàng, thật sự không để cho người khác bớt lo mả.

Mộc Khuynh Cuồng biết chính mình thắng cấp, tạm thời cũng buông một hơi thở dài, mấy ngày kế tiếp, nàng vừa dùng đan dược điều dưỡng thân thể của mình, vừa vững vàng tu tập đầu khí, đồng thời không ngừng hấp thu nguyên tố lực, bọ khí đầu khí nhất định phải cùng nguyên tố lực và đầu khí trong đan điền kết tại một chỗ mới có thể cường đại hơn.

Nàng đột nhiên cảm thấy, bọ khí đầu khí lại là một đòn sát thủ của nàng.

Thời gian chớp mắt vài ngày trôi qua, rất nhanh đã đến Mộc gia gia tộc đại hội, Mộc Khuynh Cuồng dậy thật sớm ăn mặc thật tốt, sửa sang lại dung nhan, mặc dù trên mặt có khối bớt, nhưng nàng cũng không muốn che giấu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Mộc... mộc... cửu tiểu thư...

Edit: Tương Ly

Tối hôm qua Mộc Khuynh Cuồng ở vương phủ Mạc Tiêm Lương, nàng không muốn để cho người khác biết tiểu viện kia của nàng.

Lúc Mạc Tiêm Lương đến tìm Mộc Khuynh Cuồng, liền thấy nàng một thân tử y xinh đẹp đi về phía hắn, da nàng sang trắng hơn tuyết, bớt trên má phải như một đóa mầu đơn đỏ rực, hai mắt sáng ngời, miệng nhỏ nhắn khẽ mỉm, toàn thân cao thấp lộ ra một cỗ khí thế cuồng ngạo.

Mộc Khuynh Cuồng cũng không dùng nửa điểm phấn son, nàng phát hiện sau khi chảy máu đen vào đêm đó, da thịt của nàng trở nên như trẻ con mới sinh, vừa trắng vừa trơn lại mềm mại, chỉ là bớt trên má càng ngày càng đỏ, cùng da thịt trắng nõn của nàng phi thường đối lập.

”Xuất phát, nếu người không muốn đi, hiện tại có thể đổi ý.” Mộc Khuynh Cuồng đến gần Mạc Tiêm Lương cười nói, không có hấn, nàng vẫn sẽ đi Mộc gia.

Nàng rốt cục có thể lấy thân phận Mộc Khuynh Cuồng xuất hiện ở trước mặt gia tộc.

”Ta đáp ứng chuyện của người nhất định sẽ làm được, người hôm nay rất đẹp.” Mạc Tiêm Lương ngoéo môi mông một cái, cười đến mê người, cảm y hoa phục màu trắng làm hấn thoát nhìn càng thêm ngọc thụ lâm phong.

Mộc Khuynh Cuồng giờ giờ mặt của mình, đôi mắt híp một nửa cười nói, “Thâm mỹ quan của Tam vương gia khi nào thì thay đổi vậy, ta như thế này lại có thể được người khen xinh đẹp?”

Mạc Tiêm Lương không được tự nhiên ho khan, trừng mắt nhìn nàng, vì chính mình sửa sửa lại giọng nói, “Lòng thích cái đẹp, mọi người đều có, đừng nói ta giống như đấng đô tử, cũng không phải tất cả mỹ nhân trong mắt ta đều là mỹ nhân.”

Mộc Khuynh Cuồng không tiếp tục nhiều chuyện, cất bước hướng về bên ngoài vương phủ, bên ngoài đã có xe ngựa chờ hai người bọn họ.

Tam vương phủ đi Mộc gia cũng không xa, chỉ trong chốc lát, liền đến đại viện Mộc gia.

Xe ngựa chưa dừng lại, Mộc Khuynh Cuồng liền nghe được tiếng huyền não rất nóng, ở trong trí nhớ của nàng, Mộc gia mỗi lần tổ chức gia tộc đại hội cũng sẽ vô cùng nóng, ngày này, không chỉ có dòng chính mà cả chi thứ sẽ toàn bộ tụ một chỗ.

Thời điểm Mộc Khuynh Cuồng xuất hiện ở cửa lớn Mộc gia, mấy người nghênh đón giật mình, trợn mắt há hốc mồm nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng trước kia ở Mộc gia đại viện không ai không biết, không người nào không hiểu, đơn giản vì nàng lớn lên rất xấu, lại là người duy nhất trong gia tộc không thể tu tập, cho nên mọi người cơ hồ đều biết nàng, mà biết nàng chủ yếu là vì bớt hồng trên mặt nàng.

”Mộc, Mộc.... Cữu tiểu thư...” Một người trong đó lắp bắp kêu lên.

Mộc Khuynh Cuồng ở dòng chính Mộc gia đứng hàng thứ chín, cho nên tất cả mọi người gọi nàng là Cữu tiểu thư.

Mộc Khuynh Cuồng nhàn nhạt lướt mắt nhìn hấn, cất bước hướng trong đại viện đi tới, lúc này một người đứng canh gác cửa hướng chính sánh chạy đi.

Mộc gia không hổ là tài đại khí thô, bốn năm không thấy, nơi này không chỉ sửa chữa lại, hơn nữa còn xây dựng thêm, xem ra mấy năm này, Mộc gia ở đế đô rất khá.

Nhìn đại viện Mộc gia trang hoàng xa hoa, lại nhớ tới cha nương nàng ở Phở Đà trấn, trong lòng Mộc Khuynh Cuồng nộ khí bốc lên, bọn họ ở chỗ này ăn sung mặc sướng, cha nàng lại là kham khổ sống qua ngày.

Cha nàng cũng là dòng chính Mộc gia, cùng gia chủ Mộc Vinh Đức bây giờ là thân sinh huynh đệ, hấn thế nhưng có thể ngoan tâm đưa bọn họ đuổi ra ngoài, thật là đủ bản lĩnh.

Trong đại viện Mộc gia nóng nực ồn ào, nơi này một đồng người, chỗ đó một đồng người, tất cả mọi người đều đang chờ đợi gia tộc đại hội.

Đại hội này để tìm ra người nổi bật trong thế hệ trẻ Mộc gia, người tu tập tốt tự nhiên được Mộc gia bồi dưỡng, mỗi người đều muốn trở nên mạnh mẽ, cho nên tất cả thế hệ trẻ đều tham gia đại hội lần này.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Các người còn nhớ rõ ta là cữu tiểu thư sao!

Edit: Trương Ly

Mộc Khuynh Cuồng ôn hòa tươi cười như gió xuân, nụ cười kia vào trong mắt người xung quanh không hiểu sao khiến bọn họ có chút sợ.

”Các người còn nhớ rõ ta là Cữu tiểu thư nha!” Nàng nhếch môi cùng người bên cạnh thân nhiên nói.

”Cữu, Cữu tiểu thư, chúng ta đương nhiên nhớ rõ người, mấy năm nay các người có khỏe hay không?” Một người trong đó sau lưng đổ mồ hôi lạnh dè dặt hỏi, bọn họ đều biết lúc trước Mộc Khuynh Cuồng một nhà ba người là bị đuổi khỏi Mộc gia, hiện tại nàng trở lại, bọn họ đều cảm giác nàng thay đổi rất nhiều.

Làm sao còn thiếu nữ trước kia không dám ngắt đầu nói chuyện, mặc cho người khác mắng mỏ ức hiếp, nàng bây giờ trên người tản ra khí thế bén

nhọn làm cho người ta không thể không một lần nữa quan sát.

“Gặp qua Tam vương gia.” Lúc này có người nhận ra Mạc Tiêm Lương, kinh hãi vội vàng quỳ trên mặt đất hành lễ, trong lòng bọn họ đều run rẩy bầy, khó trách Cửu tiểu thư dám trở lại, hóa ra có Tam vương gia giúp nàng làm chỗ dựa, trong ấn tượng của bọn họ, trước kia Cửu tiểu thư cùng Tam vương gia không quen thuộc a.

Mạc Tiêm Lương nhặt quét bọn họ một cái, ừ một tiếng ý bảo bọn họ đứng lên, đối với người khi dễ Mộc Khuynh Cuồng, hẳn tự nhiên không cho sắc mặt tốt.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn bọn họ, trong lòng cười lạnh, “Mộc gia càng ngày càng vui vẻ, ta xem mọi người tựa hồ cũng quên Mộc Khuynh Cuồng ta một nhà ba người.”

Khẩu khí của nàng làm cho mấy người kia không dám ngẩng đầu, bọn họ không dám nói lung tung, cũng không biết Mộc Khuynh Cuồng lần này trở về muốn làm gì, chỉ ngóng trông gia chủ mau mau tới đây, thay bọn họ giải vây.

Ngay tại thời điểm bọn họ không biết làm sao, vài thiếu niên thiếu nữ đi tới phía bọn họ, khi bọn họ chứng kiến Mộc Khuynh Cuồng, trong mắt tất cả đều là khiếp sợ, xấu nữ phế vật kia đã trở lại, Mộc gia không phải là đuổi nàng đi rồi sao?

“Di, đây không phải là Mộc Khuynh Cuồng vừa xấu vừa tàn phế sao?” Một người thiếu nữ trong đó kinh ngạc lên tiếng.

“Đúng vậy, nàng tại sao trở về, hơn nữa còn là thời điểm gia tộc đại hội.” Lại một thiếu nữ kinh ngạc nói.

“Mộc Khuynh Cuồng, ngươi không phải là bị đuổi ra ngoài sao? Như thế nào còn dám trở lại, đừng tới làm mất mặt mũi người Mộc gia.” Một thiếu niên đi đến trước mặt Mộc Khuynh Cuồng khí thế hung hăng nói, giống như Mộc Khuynh Cuồng là người làm tội ác tày trời.

Nhất thời các loại nghị luận rối rít vang lên, ánh mắt mọi người đều dừng lại trên người Mộc Khuynh Cuồng, đến mức không để ý đến Mạc Tiêm Lương.

Mạc Vong bên cạnh Mạc Tiêm Lương bắt mắt, hẳn đi lên trước héch cái mũi lên, tức giận nói, “Các người thấy Tam vương gia còn không hành lễ, là muốn miệt thị Hoàng gia sao?”

Một câu nói của hắn đem tất cả mọi người bùng tỉnh, toàn bộ hậu nhân Mộc gia nhìn về phía Mạc Vong, lại nhìn Mạc Tiêm Lương, rồi toàn bộ khom lưng hành lễ, bất kể nói thế nào, Mạc Tiêm Lương là Vương gia, bọn họ không thể đắc tội.

“Các người giống như rất không hoan nghênh Mộc Khuynh Cuồng trở lại, ta nhớ được nàng cũng là đời sau dòng chính Mộc gia.” Mạc Tiêm Lương nhìn những người kia cúi đầu khom lưng hành lễ, cứng rắn không cho bọn họ đứng lên, bọn họ vừa mới nói Mộc Khuynh Cuồng như vậy, trong lòng hắn vô cùng tức giận, để bọn họ nhiều cong lưng, cúi đầu một lúc đi!

“Tam vương gia, không phải chúng ta không hoan nghênh, mà là nàng đã sớm rời khỏi Mộc gia rồi.” Có người to gan nói, ý kia tựa hồ là bây giờ Mộc Khuynh Cuồng căn bản chưa tính là người Mộc gia.

Mạc Tiêm Lương nghe được trong hai mắt một mảnh băng hàn, cười lạnh một tiếng, “Lúc trước không phải tự ý nàng đi, là có người cố ý đuổi nàng đi, cho nên nơi này vẫn là nhà của nàng, từ nay về sau ta còn nghe một câu nàng không phải là người Mộc gia, ta sẽ may miệng người đó lại.”

Thanh âm của hắn không lớn, cũng không nổi giận, nhưng mang theo uy nghiêm không để cho người kháng cự.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Xấu nữ này điên rồi sao?

Edit: Tương Ly

Những thiếu niên, thiếu nữ kia nghe Mạc Tiêm Lương nói như vậy, bị hù dọa không dám thở mạnh một tiếng, nguyên một đám chỉ có thể khom người đứng tại chỗ, nhìn có bao nhiêu tức cười.

“Di, Tam đệ thế nhưng cũng tới Mộc gia.” Đột nhiên một đạo thanh âm mang theo ý tứ trêu chọc vang lên.

Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu nhìn lại, một nam tử tuấn lãng đáng người phiêu dật đi tới, nàng biết hắn, đương kim thái tử Mạc Thần Vân, là người Mộc gia ủng hộ.

Nam tử ngũ quan rõ ràng, trên mặt nhàn nhạt cười, một đôi con ngươi đen sâu không thấy đáy, không chớp mắt nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng.

Mạc Tiêm Lương nhìn về phía Mạc Thần Vân, mang tia cười dối trá, âm dương quái khí nói, “Đại ca có thể tới, ta tự nhiên cũng có thể đến, huống chi, ta

là cùng Khuynh Cuồng tới.”

Ngụ ý là, nếu Mộc Khuynh Cuồng không đến, hẳn khinh thường tới nơi này.

Tươi cười trên mặt Mạc Thần Vân không thay đổi, bốn phía người vây xem lại càng chẳng dám thở mạnh, để đồ người nào cũng biết, thái tử cùng Tam vương gia bất hòa.

”A, Khuynh Cuồng biểu muội đã trở lại, vài năm không thấy, Khuynh Cuồng biểu muội trở về thật xinh đẹp, khó trách có thể làm cho Tam đệ nhiệt tâm như vậy.” Mạc Thần Vân đi đến trước mặt Mộc Khuynh Cuồng cao thấp quan sát thành thoi nói.

Mộc Khuynh Cuồng nhũ mây, nhìn thoáng qua Mạc Thần Vân thâm tàng bất lộ, “Thái tử vẫn nhớ rõ ta, thật sự là vinh hạnh của Mộc Khuynh Cuồng.”

Mạc Thần Vân cười ha hả, “Không biết Khuynh Cuồng biểu muội lần này tại sao đột nhiên trở lại.”

Lúc trước Mộc Khuynh Cuồng bị đuổi ra ngoài, hẳn cũng đã được nghe nói, chỉ là không nghĩ tới bốn năm qua đi, nàng thế nhưng trở lại, lúc trước tiểu nha đầu phé vật xấu xí chọn thời điểm này trở lại không phải là tự mình chuốc lấy cực khổ sao? Người Mộc gia như cũ sẽ không tiếp nhận nàng đi!

”Hôm nay là Mộc gia gia tộc đại hội, ta là đời sau Mộc gia dòng chính, tự nhiên muốn trở về tham gia.” Mộc Khuynh Cuồng lạnh lùng nói.

Lời nàng vừa dứt, bốn phía vang lên một hồi âm thanh hít không khí, còn có một chút âm thanh cười trộm, mọi người đều biết Mộc Khuynh Cuồng không thể tu tập, nàng hôm nay cũng dám tới tham gia gia tộc đại hội, nói ra không phải là làm cho người chê cười sao!

Trên mặt Mạc Thần Vân không có nửa điểm khinh bỉ, người thông minh chính là người thông minh, từ lần đầu tiên hắn nhìn thấy Mộc Khuynh Cuồng, hắn liền biết biểu muội không có bất kỳ liên hệ huyết thống với hắn đã không phải là lấy biểu muội nhất gan nhu nhược trước kia, ánh mắt của nàng so với trước kia hữu thần rất nhiều, hơn nữa còn nhiều thêm một phần bén nhọn.

Trên người khí thế cuồng ngạo lại càng không để cho người khinh thường, nếu ai dám xam nhẹ nàng, nói không chừng một giây sau sẽ không có kết cục tốt.

Hắn nhìn lướt qua những người bất động khom người, trong lòng thầm mắng ngu xuẩn.

”Vậy thì chúc Khuynh Cuồng biểu muội hôm nay có thể lấy được thành tích ưu tú.” Mạc Thần Vân thờ ơ cười nói.

Mộc Khuynh Cuồng gật đầu, rồi quay đầu bước đi, Mạc Thần Vân không hổ là thái tử, một thân tu dưỡng cùng những người không có mắt kia không thể so sánh, người như vậy mặt ngoài làm cho người ta tìm không được bất kỳ sơ hở, chắc chắn là người chơi tâm kế.

Mạc Tiêm Lương nhìn nhìn Mạc Thần Vân, cười nhẹ nhàng đi theo Mộc Khuynh Cuồng rời đi.

Mạc Thần Vân híp mắt nhìn chăm chăm bóng lưng Mộc Khuynh Cuồng, khóe miệng nhếch lên, hẳn có chút ít mong đợi biểu hiện hôm nay của nàng, không biết bốn năm qua, nàng sẽ gây ngạc nhiên lớn như thế nào.

Người Mộc gia nhìn bộ dáng Mộc Khuynh Cuồng lớn lối, nguyên một đám trong lòng kìm nén bức bối, cái xấu nữ này điên rồi sao? Cho dù nàng bây giờ có thể tu tập đấu khí, bốn năm, nàng có thể đạt tới cảnh giới gì, thật sự là không biết trời cao đất rộng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 72: Gừng càng già càng cay

Edit: Trương Ly

”Người nói cái gì!” trong đại sảnh Mộc gia, Mộc Vinh Đức tràn đầy kinh ngạc hô lớn.

”Gia chủ, ta không có nhìn lầm, đích xác là Cửu tiểu thư Mộc Khuynh Cuồng đã trở lại.” Người giữ cửa cung kính nói.

Mộc Vinh Đức cùng vài nam nhân trung niên khác đều nhũ mây, cái nha đầu đã xấu lại phé vật kia trở về làm cái gì, thật sự là Mộc gia mất mặt bọn họ.

”Người đâu, đuổi nàng ra ngoài.” Mộc Vinh Đức vỗ cái bàn trầm giọng nói, đại hội hôm nay náo nhiệt như thế, há lại cho nàng - một nha đầu xấu xí tới để làm mất mặt xấu hổ.

”Gia chủ, Cửu tiểu thư, nàng, nàng là cùng Tam vương gia tới.” Người kia dè dặt nói, trên mặt khó xử, nếu đuổi tiểu thư, chẳng phải cũng đem Tam vương gia đuổi ra ngoài sao.

Mộc Vinh Đức phút chốc đứng dậy, hai mắt khôn khéo nheo lại, xú nha đầu sao lại cùng Tam Vương gia tới, hắn còn tưởng rằng mấy năm nay, nha đầu xấu kia đã sớm chết.

Không nghĩ tới hôm nay nàng đột nhiên xuất hiện.

”Không cần đuổi nữa, hôm nay nàng tới tham gia Mộc gia gia tộc đại hội của các ngươì.” Đột nhiên một đạo thanh âm lười biếng ở cửa đại sảnh vang lên.

”Tham kiến thái tử.” Đám người Mộc Vinh Đức toàn bộ đứng dậy khom lưng hành lễ, Mạc Thần Vân phát phát tay ý bảo bọn họ đứng lên.

Mộc Vinh Đức đến gần Mạc Thần Vân, không hiểu nói, “Thái tử như thế nào lại biết nàng tới tham gia gia tộc đại hội, nàng là một phế vật có tư cách gì tham gia.”

Mạc Thần Vân cười liếc hắn một cái, phát ổng tay áo, bình tĩnh thong dong nói, “Nha đầu xấu xí trong miệng các ngươì bây giờ đã không giống như xưa nữa, ta vừa mới gặp qua nàng, trên người nàng có đầy đặc dấu khí, xem ra các ngươì cần phải cẩn thận mới tốt, nếu không ngày nào đó chết như thế nào cũng không biết.”

Hắn tất nhiên đoán được Mộc Khuynh Cuồng trở về Mộc gia để báo thù.

Thân thể Mộc Vinh Đức cứng lại, mấy người khác đồng thời cũng cứng đờ, trên mặt tất cả đều là khiếp sợ cùng khó tin.

”Ta xem người chưa bao giờ sai, các ngươì tự giải quyết cho tốt.” Mạc Thần Vân thiện ý nhắc nhở mấy người bọn họ.

”Cám ơn thái tử nhắc nhở, chúng ta, chúng ta nhất định sẽ chú ý.” Mộc Vinh Đức sắc mặt bình tĩnh nói, nhưng trong lòng hắn tuyệt không bình tĩnh, Mộc Khuynh Cuồng trở lại là muốn báo thù hắn sao? Nàng hiện tại dám trở lại, tất nhiên đã chuẩn bị kỹ càng, hơn nữa còn cùng Tam vương gia tới, xem ra nàng loi kéo Tam vương gia thành một chỗ dựa vững chắc.

Mộc Vinh Đức ở trong lòng hừ lạnh, đáy mắt nhanh chóng xẹt qua tia tàn nhẫn, nha đầu xấu xí này có chút bản lĩnh, dù vậy nàng cũng chỉ là một nha đầu miệng còn hôi sữa.

Gừng, càng già sẽ càng cay.

Mộc Khuynh Cuồng cùng Mạc Tiêm Lương ở Mộc gia đại viện đi dạo, kỳ thật nàng đang tìm sân nhỏ trước kia, nhưng đem cả Mộc gia đại viện dạo một lần, sân nhỏ của gia đình ba người nhà nàng cũng không thấy, lập tức, trong lòng nàng dâng lên lửa giận cháy bỏng.

Xem ra Mộc Vinh Đức cho là một nhà ba người bọn họ sẽ không thể trở lại, cho nên mới phá hủy đi!

”Làm sao vậy?” Mạc Tiêm Lương cảm giác trên người nàng tản ra sát khí liền quan tâm hỏi.

Mộc Khuynh Cuồng khẽ bình phục tức giận trong lòng, “Không có gì, chúng ta đi chính sảnh đi! Ta cần phải đi bái kiến những bá bá thúc thúc kia mới được.”

Bên trong đại sảnh, đám người Mộc Vinh Đức và Mạc Thần Vân đang nói chuyện, đột nhiên Mộc Khuynh Cuồng cùng Mạc Tiêm Lương đi đến.

Đám người Mộc Vinh Đức thấy thế, lập tức cung kính hướng Mạc Tiêm Lương hành lễ, Mạc Tiêm Lương hừ lạnh một tiếng, tìm một chỗ ngồi xuống, không có ý bảo bọn họ đứng lên.

”Mọi người đứng lên đi! Tam đệ đây của ta chính là như vậy.” Mạc Thần Vân dàn xếp.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Âm thầm độ sức

Edit: Tương Ly

Mộc Vinh Đức đứng người lên lập tức đi về hướng Mộc Khuynh Cuồng, vẻ mặt lo lắng hỏi, “Khuynh Cuồng, ngươì thế nào chỉ một người trở lại? Cha mẹ ngươì đâu? Những năm nay các ngươì sống tốt hay không, như thế nào cũng không về xem chúng ta, ta vốn định tìm thời gian đi xem các ngươì, nhưng Mộc gia có quá nhiều chuyện phiền lòng lớn nhỏ, ta cũng không thể phân thân.”

Nhìn Mộc Vinh Đức mèo khóc chuột già từ bì, trong lòng Mộc Khuynh Cuồng cười lạnh, đoan trang cười, “Thì ra gia chủ bận rộn như vậy, sớm biết vậy ta cần phải sớm trở về giúp ngươì chia sẻ mới đúng.”

Mộc Vinh Đức nghe tiếng giật mình, trong lòng phần nộ, người một nha đầu phở vật cũng xứng quản lý Mộc gia, “Khuyhnh Cuồng thật sự là hiểu chuyện, nếu Thanh Thiên và Thanh Lam cũng hiểu chuyện như người thì tốt rồi.”

Lời này của hắn là nói cho Mộc Khuyhnh Cuồng, cho dù hắn không làm được, muốn đến hỗ trợ cũng là Thanh Thiên và Thanh Lam, tuyệt đối không cần Mộc Khuyhnh Cuồng nài đến quản lý Mộc gia.

Hai người mặt ngoài đều là hữu hảo tươi cười, nhưng trong lời nói hoặc nhiều hoặc ít âm thầm độ sức.

”Không có cuộc sống ăn sung mặc sướng, ta đương nhiên phải hiểu chuyện, ở đâu có thể có tính tình đại tiểu thư, nếu không đã sớm chết đói.” Mộc Khuyhnh Cuồng quét một vòng đại sảnh nhìn người Mộc gia lạnh lùng nói.

Về mặt Mộc Vinh Đức có chút không được tự nhiên, nhưng rất nhanh khôi phục bình thường, ảo não nói, “Đều tại ta, lúc trước thực không nên đối với người có thành kiến, nhưng vì danh tiếng Mộc gia, ta vạn bất đắc dĩ, cho nên những năm nay tỳ khuất các người.”

Nếu không phải vì lấy đại cục làm trọng, Mộc Khuyhnh Cuồng thật muốn hai tát và lên mặt đối trá của Mộc Vinh Đức, diễn trò như vậy, khi để một nhà ba người nhà nài, còn nói được đường hoàng như vậy.

”Không có việc gì, hiện tại Mộc Khuyhnh Cuồng ta trở lại, ta sẽ không cho Mộc gia mất mặt, cho nên hôm nay ta muốn tham gia gia tộc đại hội.” Mộc Khuyhnh Cuồng đứng thẳng cây ngay không sợ chết đứng nói.

Mộc Vinh Đức vốn còn có chút không tin Mạc Thần Vân, bây giờ nghe chính miệng Mộc Khuyhnh Cuồng nói muốn tham gia gia tộc đại hội, trong lòng kinh ngạc, hắn cũng phát hiện, Mộc Khuyhnh Cuồng bây giờ không còn Mộc Khuyhnh Cuồng là trước kia.

”Khuyhnh Cuồng, gia tộc đại hội đều là người tu hành mới có thể tham gia, người xác định người tham gia sao, đến lúc đó xảy ra chuyện, ta như thế nào hướng cha nương người nói chuyện.” Mộc Vinh Đức mặt bộ dạng vì Mộc Khuyhnh Cuồng suy nghĩ nói.

”Gia chủ không cần lo lắng, hiện tại ta cũng là đầu già, ta sẽ không để Mộc gia mất mặt.” Thanh âm Mộc Khuyhnh Cuồng vang dội hữu lực để tất cả mọi người nghe được rõ ràng rành mạch.

Mộc Vinh Đức thấy nàng kiên quyết như vậy, thái tử cùng Tam vương gia lại ở đây, hắn không muốn đáp ứng cũng phải đáp ứng, dù sao hắn đã khuyên nàng, nếu đến lúc đó tỷ thí xảy ra điều gì ngoài ý muốn, trọng thương hoặc là chết, những thứ này cũng không liên quan tới hắn.

Nghĩ như vậy, trên mặt hắn lo lắng lộ ra nụ cười hiền lành, “Đã như vậy, ta liền cho phép người tham gia, bất quá người phải chính mình chú ý an toàn, đến lúc đó xảy ra chuyện, ta cũng không có cách nào khác.”

Mộc Khuyhnh Cuồng khẽ gật đầu, rồi sau đó cùng Mạc Tiêm Lương vừa nói vừa cười rồi đi, Mạc Thần Vân về mặt bí hiểm, tiểu nha đầu này thật đúng là thú vị.

Trong lòng Mộc Vinh Đức tất cả đều là tức giận, cho người chiêu đãi Mạc Thần Vân, hắn liền đi ra ngoài, hắn tuyệt đối sẽ không cho Mộc Khuyhnh Cuồng thắng, nếu nàng thắng, cuộc sống tương lai hắn nhất định không dễ chịu, rất rõ ràng, nàng là quay lại báo thù.

Mộc Khuyhnh Cuồng mới vừa đi ra khỏi đại sảnh không lâu, liền chứng kiến vài thiếu nữ vây quanh một thiếu nữ áo lam đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Lôi lạc đế quốc đệ nhất mỹ nhân

Edit: Tương Ly

Chạm mặt thiếu nữ mười bốn tuổi nổi tiếng là đệ nhất mỹ nhân của Lôi Lạc Đế quốc, là Mộc gia thiên chi kiều nữ, Mộc Thanh Lam.

Mộc Thanh Lam có vóc người cao gầy, chân mày lá liễu cong cong, mũi khéo léo động lòng người, môi anh đào mềm mại giờ phút này khẽ mím, làn da trong suốt trắng nõn vô cùng mịn màng, toàn thân cao thấp tán ra một cỗ lãnh khốc tài trí hơn người.

Váy màu xanh da trời đem nàng phụ trợ càng thêm băng thanh ngọc khiết lại cao quý, đi ở trong đám người, toàn bộ người bên cạnh nàng ảm đạm thất sắc, chỉ có nàng nổi bật.

Mộc Thanh Lam ở Mộc gia có địa vị rất cao, không chỉ vì nàng phương diện thiên phú tu tập cao, hơn nữa nghe nói nàng đã cùng thái tử lập thành hôn ước, là thái tử phi tương lai, cho nên lúc này nhiều người muốn nịnh bợ nàng.

”Người không đi lên chào hỏi sao.” Mạc Tiêm Lương thấy Mộc Khuyhnh Cuồng đổi đường đi tò mò hỏi.

"Nàng là Lôi Lạc đệ nhất mỹ nhân, người thích thì đi lên chào hỏi, mặc dù nàng là thái tử phi tương lai, nhưng bây giờ còn không có thành thân, người vẫn còn có cơ hội." Mộc Khuynh Cuồng liếc Mạc Tiêm Lương.

Khỏe mắt Mạc Tiêm Lương kéo ra, đưa tay gỡ đầu của nàng, cả giận nói, "Người cho rằng ai cũng có tư cách làm vương phi của ta sao?"

"Nhưng chỉ có một Lôi Lạc đệ nhất mỹ nhân."

"Ta không thích, nàng ta là cái gì ta không quan tâm." Tam vương gia giờ giờ cầm lên, phi thường kiêu ngạo nói.

Mộc Khuynh Cuồng nhếch môi cười, xoay người hướng về đám người đi đến, Mộc gia đại viện hôm nay đúng là người tấp nập.

Buổi chiều, Mộc gia gia tộc đại hội chính thức bắt đầu, Mộc Khuynh Cuồng đã chuẩn bị kỹ càng, chờ tỷ thí.

Mộc gia trong đại viện dựng một tứ phương lôi đài, giám khảo là bốn vị trưởng lão rất nổi danh của Mộc gia, Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn bọn họ tìm một chỗ ngồi xuống, toàn bộ người xung quanh nàng quai dị nhìn chăm chăm nàng, tựa như quái vật.

"Nhìn nữa ta đem mắt của các người toàn bộ lấy ra." Mạc Tiêm Lương mặt không chút thay đổi trừng mắt nhìn người bốn phía, vương gia chính là vương gia, một câu nói roi xuống, những người kia cũng không dám nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc gia gia tộc đại hội rất đơn giản, chỉ cần là người thuộc thế hệ trẻ, ai có thực lực liền có thể lên lôi đài, chỉ cần đánh thắng đối phương liền có thể lên cấp.

Trước khi bắt đầu, Mộc Vinh Đức đứng ra phát biểu.

"Đại hội lần này của chúng ta không chỉ chọn ra người tu hành ưu tú, hơn nữa còn từ dòng chính chọn ra gia chủ tương lai."

Tin tức vừa ra, những dòng chính đời sau trong mắt lóe tinh quang, trên mặt nguyên một đám đều là khát vọng, rồi rít hy vọng chính mình tương lai có thể trở thành Mộc gia gia chủ.

Mà những chi thứ cùng ngoài hệ trong lòng một hồi tiếc nuối, bởi vì bọn họ không có tư cách cạnh tranh Mộc gia gia chủ tương lai.

Mộc Khuynh Cuồng nhướng lông mày, Mộc Vinh Đức có phải hay không nghĩ Mộc Thanh Thiên cùng Mộc Thanh Lam sẽ thắng, nàng biết rõ hẳn muốn đem vị trí gia chủ truyền cho một trong hai người bọn họ.

Mộc gia đích hệ tử tôn rất nhiều, gia gia Mộc Khuynh Cuồng có mấy huynh đệ, chính thất bọn họ sinh ra đời sau đều là dòng chính, sau đó nạp thiếp thất sinh ra chính là chi thứ, ngoài hệ chính là đời sau do những nữ nhi đã gả ra ngoài sinh ra.

Mộc Khuynh Cuồng trong lòng cười lạnh, hôm nay nàng nhất định phải làm cho Mộc Vinh Đức hy vọng tan biến, hẳn muốn cho Mộc Thanh Thiên Mộc Thanh Lam đoạt vị trí Mộc gia gia chủ tương lai, nàng sẽ hết lần này tới lần khác không cho hắn như ý, chiến tranh giữa bọn họ chính thức từ nơi này bắt đầu, nàng muốn từng chút đem hắn đánh đổ.

Chi thứ cùng ngoài hệ tự biết không có tư cách dự thi, liền chỉ có cố gắng biểu hiện mình, tranh thủ ở Mộc gia nhận được bồi dưỡng tốt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 75: Đệ nhất mỹ nhân, mộc thanh lam

Edit: Trương Ly

Vừa mới bắt đầu tỷ thí, Mộc Khuynh Cuồng không ra sân, nàng ngồi ở một chỗ yên tĩnh xem.

Trên đài Mộc Vinh Đức thỉnh thoảng hướng về Mộc Khuynh Cuồng quét tới, thấy nàng ngồi bất vi sở động, trong lòng hẳn cười lạnh, một phé vật cũng dám xuất khẩu cuồng ngôn, hiện tại bị những đầu khí lợi hại hù dọa đi!

Hắn cũng không tin, một cái phé vật chỉ bốn năm lại có thể trở nên cường đại, hắn chỉ cảm thấy Mộc Khuynh Cuồng nhất định muốn báo thù hắn đến điên rồi, cho nên mới dám lỗ mãng như vậy, nên hắn căn bản không đem nàng để vào mắt, hướng chi, hắn đã cùng Mộc Thanh Thiên Mộc Thanh Lam nói, bất kể như thế nào, nhất định phải làm cho Mộc Khuynh Cuồng thua, nói như vậy, hắn có thể mượn cơ hội lần này làm cho nàng vĩnh viễn không về được Mộc gia.

Hắn thực không muốn một người vừa xấu vừa phé vật xuất hiện ở Mộc gia, quả thực làm mất mặt Mộc gia.

Sau chi thứ cùng ngoài hệ so đấu, rất nhanh đến phiên dòng chính.

Đời sau dòng chính tự nhiên ở Mộc gia rất được chú ý, bọn họ từ nhỏ đã có được bồi dưỡng rất tốt, chắc chắn so với chi thứ cùng ngoài hệ đều lợi hại hơn.

Dòng chính tỷ thí được rất nhiều người chú ý, bởi vì tất cả mọi người muốn nhìn một chút gia chủ tương lai sẽ là ai.

Mộc Khuynh Cuồng vẫn không có lên đài, nàng lười phải lãng phí đầu khí của mình, mục tiêu của nàng định ở Mộc Thanh Thiên cùng Mộc Thanh Lam, nàng chỉ cần đánh thắng bọn họ là được.

Mộc Vinh Đức gặp Mộc Khuynh Cuồng bất vi sở động, trong lòng đắc ý, cái phế vật kia nhất định là sợ choáng váng, cho nên mới không dám động.

Mạc Thần Vân bên cạnh lại không nghĩ như vậy, hẳn như có điều suy nghĩ nhìn chăm chăm về mặt vân đạm phỉng khinh của Mộc Khuynh Cuồng, nàng nhất định là nữ tử thông tuệ, bên cạnh, Mộc Thanh Lam thấy Mạc Thần Vân nhìn chăm chăm vào Mộc Khuynh Cuồng, trong lòng tất cả đều là tức giận.

Lúc trước nàng cũng đã gặp được Mộc Khuynh Cuồng, bất quá cho tới bây giờ nàng không có đem nàng để vào mắt, cho nên cũng không muốn cùng nàng có quan hệ, trước kia cho dù những người khác khi dễ Mộc Khuynh Cuồng, nàng cũng không tham dự, nàng chỉ chuyên tâm tu tập đầu khí của nàng, hy vọng tương lai có thể nổi tiếng, khi dễ kẻ yếu, đối với một cường giả chân chính mà nói, đó là chuyện tình rất đáng khinh thường.

Nàng Mộc Thanh Lam có kiêu ngạo của nàng, cho nên nàng khinh thường cùng những thứ người nhảm chán kia làm bạn, nhưng nếu như Mộc Khuynh Cuồng chọc nàng, nàng tuyệt đối sẽ không nương tay.

Hiện tại Mạc Thần Vân vẫn nhìn chăm chăm vào Mộc Khuynh Cuồng, nàng đã đem nàng làm kẻ địch, Mạc Thần Vân là nam nhân nàng yêu mến, một xấu nữ thế nhưng hấp dẫn ánh mắt của hắn, này đối với nàng là đệ nhất mỹ nhân mà nói, là một loại châm chọc.

“Thần Vân, ngươi cảm thấy ta sẽ thắng sao?” Mộc Thanh Lam thu hồi lãnh khốc trên mặt, vẻ mặt ôn nhu như nước nhìn chăm chăm Mạc Thần Vân.

Mạc Thần Vân quay đầu lại nhìn khuôn mặt băng thanh ngọc khiết mỹ lệ của Mộc Thanh Lam, ôn nhu cười nói, “Ngươi nhất định sẽ thắng, bất quá ngươi nhất định phải coi chừng, không cho phép gặp chuyện không may.”

Lời nói hắn nhu hòa lại mang theo bá đạo làm cho trong lòng Mộc Thanh Lam một hồi mềm mại, ánh mắt nàng lưu luyến si mê nhìn chăm chăm Mạc Thần Vân một thân khí chất thanh đậm, hắn vẫn quan tâm nàng, trong lòng hắn vẫn có nàng, nàng cũng không tin mấy năm này nàng làm bạn bên hắn, hắn lại không để ý tới nàng.

Nàng cố gắng làm cho mình trở nên càng ngày càng tốt, chính là muốn làm cho tất cả mọi người nhìn một chút, chỉ có Mộc Thanh Lam nàng mới có thể phối hợp đương kim thái tử phong nhã tuấn kiệt.

Tương lai nàng là thái tử phi, sau đó sẽ là hoàng hậu.

“Ừ, ta sẽ cẩn thận.” Mộc Thanh Lam giương môi tự tin nói, Mạc Thần Vân vỗ vỗ tay của nàng khích lệ.

Mộc Thanh Lam một hồi tâm hoa nộ phóng, ngẩng đầu nhìn hướng Mộc Khuynh Cuồng, nàng nhất định sẽ đánh thắng nàng! Nàng thật sự không hiểu nổi, nàng đã rời Mộc gia bốn năm lại trở về làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Thật sự là không biết trời cao đất rộng

Edit: Trương Ly

Mộc Thanh Lam không cho rằng Mộc Khuynh Cuồng trở lại là tìm ngược, bốn năm thời gian, nàng chưa từng trở lại, hiện tại gia tộc đại hội nàng đột nhiên trở lại, nàng ta nhất định đã chuẩn bị kỹ càng.

Bốn năm này nàng gặp được chuyện gì, làm cho nàng tự tin trở lại như thế.

Mộc Thanh Lam cho tới bây giờ không phải người ngu, cho nên lúc này nàng sẽ không cùng những người khác đồng dạng xem thường Mộc Khuynh Cuồng, trong lòng nàng đã đem nàng coi như đối thủ trọng yếu.

Đích hệ tử tôn, người này người kia liên tiếp lên lời đài.

Mộc Khuynh Cuồng tình tế chú ý những người kia, bọn họ chính là Đấu Vương cấp bậc, bất quá những đấu kỹ kia nàng chưa từng gặp qua, từng người một ra sân, cuối cùng Mộc Thanh Thiên ra sân.

Mộc Thanh Thiên là tam tinh Đầu Tông, ra sân liền đem nam tử khác đánh cho hoa rơi nước chảy, sau lại đi lên vài thiếu niên thiếu nữ, bọn họ cuối cùng kết cục đều là thua.

Mộc Khuynh Cuồng hai mắt híp híp, nàng muốn nhìn một chút Mộc Thanh Thiên và Mộc Thanh Lam ai là gia chủ tương lai Mộc Vinh Đức chỉ định, dù sao nàng chắc sẽ không cùng bọn họ động thủ, nàng muốn đem đầu khí lưu đến người cuối cùng.

Không có người ra sân, Mộc Thanh Lam cất bước lên lôi đài, dù sao cũng là thân huynh muội, Mộc Thanh Thiên và Mộc Thanh Lam quan hệ rất tốt, hai người gặp mặt, Mộc Thanh Thiên liền tác phong nhanh nhẹn tự động rút lui, đem vị trí gia chủ tặng cho Mộc Thanh Lam.

Mộc Thanh Lam đứng ở nơi đó, trên mặt không có một chút kiêu ngạo toan tính, ngược lại, sắc mặt nàng hơi chìm, ánh mắt cuối cùng định ở trên người Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng đoán được sẽ như thế, nàng cùng Mộc Thanh Lam liếc mắt nhìn nhau, phi thân rơi trên lôi đài, tốc độ của nàng vừa nhanh vừa vội, một cái nhảy mất liền đến, điều này làm cho bốn phía người vây xem trong mắt tất cả đều là kinh ngạc.

Một tử một lam ở trên lôi đài dị thường chói mắt.

Rất nhanh dưới đài có người giữu cột Mộc Khuynh Cuồng, nói nàng không biết tự lượng sức mình, cũng dám cùng Mộc Thanh Lam đánh nhau, thật sự là người chán sống!

Mà những người không thích Mộc Thanh Lam, cũng không thích Mộc Khuynh Cuồng ở phía dưới cười trộm, hy vọng hai nàng đấu đến chết đi sống lại, bọn họ xem mới vui vẻ.

Trong phút chốc, bốn phía lôi đài các loại nghị luận vang lên.

Bốn vị trưởng lão Mộc gia đều kinh ngạc nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng bay lên lôi đài, nàng như thể nào đột nhiên trở lại, nàng bây giờ có thể tu tập rồi sao! Mộc Thanh Lam có thể là thế hệ trẻ có tiềm lực nhất được Mộc gia bọn họ công nhận.

Mộc Khuynh Cuồng này cũng quá cuồng ngạo đi! Cũng dám công khai khiêu chiến Mộc Thanh Lam, thật sự là không biết trời cao đất rộng.

Người xung quanh lôi đài rồi rít thảo luận, trên lôi đài Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Thanh Lam hai người ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm đối phương, không có ai động thủ trước, hai người đang dùng ánh mắt chém giết giữa không trung.

”Mộc Khuynh Cuồng, ngươi vì sao trở lại?” Trước kia Mộc Thanh Lam chưa từng nói chuyện với Mộc Khuynh Cuồng, bây giờ lại chủ động nói chuyện.

Mộc Khuynh Cuồng nhú mày, vân đạm phong khinh nói, “Nơi này là nhà của ta, ta vì sao không thể về.”

Bộ dạng nàng bình tĩnh lại khí định thần nhàn kích thích Mộc Thanh Lam, Mộc Thanh Lam rất kiêu ngạo, nếu như Mộc Khuynh Cuồng không đứng ra, nàng chính là Mộc gia gia chủ tương lai, nhưng bây giờ Mộc Khuynh Cuồng đứng ra, nàng không biết này bốn năm qua đi, thực lực của nàng đến cùng là bao nhiêu.

Nếu như hôm nay Mộc Khuynh Cuồng thắng, nàng thua, thì nàng không chỉ mất vị trí Mộc gia gia chủ tương lai, còn có tôn nghiêm và mặt mũi của nàng, đến lúc đó, nàng tất nhiên sẽ bị những người khác giữu cột, nói nàng một cái thiên chi kiều nữ thậm chí ngay cả một cái phế vật cũng đánh không thắng.

Cho nên lúc này, Mộc Thanh Lam trong lòng rất hận Mộc Khuynh Cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Mộc thanh lam không bình tĩnh

Edit: Trương Ly

Đồng thời, trong lòng nàng còn có chút khẩn trương bất an, nàng cố gắng động viên chính mình, nàng nhất định sẽ thắng, nàng từ nhỏ đã cố gắng tu tập, không thể nào thua Mộc Khuynh Cuồng chỉ tu tập bốn năm.

”Ngươi bây giờ còn có thể lựa chọn, một khi động thủ ngươi liền không thể lựa chọn, chỉ cần ngươi lui ra, ta sẽ cùng cha nói, không đuổi ngươi khỏi Mộc gia.” Mộc Thanh Lam đi tới trước vài bước, dùng thanh âm chỉ hai người bọn họ nghe được nói.

Mộc Khuynh Cuồng khẽ mỉm cười, hai mắt nửa híp lại, Mộc Thanh Lam kiêu ngạo lại tôn quý rốt cục không thể bình tĩnh, thế nhưng cùng nàng nói điều kiện như vậy, nhưng là hôm nay, ai cũng không ngăn cản được nàng động thủ.

Nàng cố gắng liều mạng tu tập như vậy, không phải vì chờ đợi cơ hội hôm nay sao, nàng làm sao có thể dễ dàng buông tha.

”Chỉ sợ không thể như ngươi mong muốn.” Mộc Khuynh Cuồng từng chữ lạnh nhạt nói, nàng không xem thường Mộc Thanh Lam, cũng không có ý trào phúng nàng ta, trước kia Mộc Thanh Lam cũng không khi dễ nàng, lúc này, hai người bọn họ tối đa cũng coi như đối thủ.

Mộc Thanh Lam sắc mặt biến hóa, ngực không ngừng phập phồng phập phồng, nàng khẽ nhếch cái cằm, rớt cục kiêu ngạo nói, “Mộc Khuynh Cuồng, vậy chúng ta liền công bằng đánh một trận đi!”

”Tốt.” Mộc Khuynh Cuồng sáng khoái đáp.

Chỉ thấy trên lôi đài một tử một lam vốn là thân thể tiến rất gần đột nhiên tách ra, trên người hai người dần dần nổi lên đầu khí.

Mộc Thanh Lam quanh thân tản ra nồng nặc đầu khí màu tím, Mộc Khuynh Cuồng quanh thân đồng dạng tản ra nồng hậu đầu khí màu tím, nàng thân mình là tử y, lúc này phối hợp đầu khí màu tím kia, cả người giống như cùng đầu khí hỗn làm một thể vậy.

Lúc người xung quanh lôi đài chứng kiến đầu khí màu tím trên người Mộc Khuynh Cuồng, nguyên một đám trông mắt thiếu chút nữa rớt xuống, trong lòng tất cả đều là khiếp sợ cùng không thể tin.

Điều này sao có thể!

Này quá không hợp lý!

Mười tuổi Mộc Khuynh Cuồng nhất gan sợ phiền phức lại không thể tu tập, chẳng qua rồi Mộc gia bốn năm, lần nữa trở lại, nàng chính là Đẩu Tông.

Điều này làm cho Mộc gia dòng chính, chỉ thứ, ngoài hệ những thế hệ trẻ kia trong lòng tất cả đều là hâm mộ ghen tị.

Mộc Vinh Đức cùng những người khác sắc mặt đồng thời biến đổi, trọn to hai mắt giật mình nhìn chăm chăm toàn thân Mộc Khuynh Cuồng phát ra đầu khí màu tím, bọn họ cho là mình hoa mắt, néo chính mình một cái, Mộc Khuynh Cuồng như cũ bị đầu khí màu tím bao phủ.

Giờ khắc này, Mộc Vinh Đức cảm giác sau lưng một hồi lạnh buốt, mồ hôi lạnh trực tiếp từ trên trán hần chảy xuống.

Nếu Mộc Thanh Lam thua, vị trí gia chủ tương lai kia chẳng phải là Mộc Khuynh Cuồng sao, ý nghĩ như vậy vừa ra, Mộc Vinh Đức không cách nào bình tĩnh.

Hắn tỉ mỉ thiết kế chuẩn bị cho tới hôm nay, chính là vì đem vị trí gia chủ truyền cho Mộc Thanh Lam, không nghĩ tới nửa đường nhảy ra Mộc Khuynh Cuồng một Trình Giáo Kim, lúc này, hắn hồi tiếc muốn chết, nguyên bản không nên đáp ứng cho nàng tham gia.

Mộc Vinh Đức trong lòng rối loạn, ánh mắt bình tĩnh nhìn chăm chăm Mộc Thanh Lam cùng Mộc Khuynh Cuồng trên lôi đài.

Bốn vị trưởng lão lại càng kinh hô không thôi nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, ánh mắt quái dị, cái tiểu nha đầu phé vật trước kia dĩ nhiên là Đẩu Tông, hơn nữa cấp bậc tựa hồ không thấp.

Đáy mắt Mộc Thanh Lam nhanh chóng xẹt qua một tia kinh ngạc, trong lòng lại càng khiếp sợ không thôi, Mộc Khuynh Cuồng tại sao có thể là Đẩu Tông, điều này sao có thể, thể nhưng cùng nàng cùng cấp bậc.

Ở Mộc gia thế hệ trẻ, chỉ có nàng và Hòa ca ca cùng Mộc Thanh thiên đến Đẩu Tông, những người khác cao nhất cũng chỉ là Đẩu Vương cấp bậc, không nghĩ tới Mộc Khuynh Cuồng nàng thể nhưng cũng là Đẩu Tông.

Nàng hít một hơi thật dài, trên mặt lộ một bộ sáng tỏ, khó trách Mộc Khuynh Cuồng như vậy, khó trách nàng dám to gan như vậy tới khiêu chiến nàng.

Trên mặt Mộc Khuynh Cuồng một mảnh bình tĩnh, đột nhiên lúc Mộc Thanh Lam muốn ra tay trước, nàng hai tay phát động, giữa hai tay phóng thích đầu khí tựa như tia chớp công hướng Mộc Thanh Lam.

Mộc Thanh Lam đang ở trong khiếp sợ, lúc thấy đầu khí công tới, nhanh chóng dâng đầu khí trong cơ thể lên phòng hộ đầu khí của Mộc Khuynh Cuồng, cùng lúc nhanh chóng bay tránh ra, thiên giai đầu kỹ hướng về Mộc Khuynh Cuồng hung hăng đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 78: Mộc khuynh cuồng, người đối trá!

Edit: Tương Ly

Nàng dùng đầu khí mạnh mẽ, ra tay ngoan độc, trong mắt sát khí bắt đầu khởi động, nàng hiểu rất rõ ràng, Mộc Khuynh Cuồng uy hiếp được nàng rất

ngghiêm trọng.

Thiên giai đấu kỹ có rất nhiều loại, Mộc Khuynh Cuồng cũng không hiểu đấu kỹ của Mộc Thanh Lam, nàng chỉ cảm thấy đấu kỹ kia quý mị hư vô hướng nàng bay tới, nàng cũng không ghen tị, đồng dạng xuất ra một thiên giai đấu kỹ.

Ầm ầm một tiếng, hai đấu kỹ ở giữa không trung chạm vào nhau, sau khi sương mù tản đi, chỉ thấy hai đạo bóng dáng một tử một lam cùng chuyển động lại phía đối phương, hai người bắt đầu công kích đối phương ở cự li gần.

Mọi người chỉ cảm thấy trên lôi đài hai đạo bóng dáng chuyển động nhanh đến mức như đang bay, đồng thời một luồng sóng sát khí hướng về bốn phía lan tràn, đấu khí màu tím từ giữa lôi đài không ngừng tản ra.

Người vây xem không dám thở mạnh một tiếng, cứ như vậy không chớp mắt nhìn chăm chăm hai Đấu Tông độ sức.

Mộc Khuynh Cuồng cũng hạ ngoan tâm, hoặc là bị người đánh ngã, hoặc là hung hăng đánh ngã đối phương, nhưng nàng hiện tại chỉ có một lựa chọn, vì cha mẹ, vì mình, nàng nhất định phải thắng!

Mang theo tín niệm như vậy, nàng ra tay nặng hơn, từng chiêu ép sát Mộc Thanh Lam, nhưng Mộc Thanh Lam cũng không phải người thường, mặc dù nàng lui, nhưng lực công kích đấu khí của nàng càng ngày càng mạnh.

Dần dần, đấu khí của nàng đã bao trùm đấu khí của Mộc Khuynh Cuồng, đồng tử Mộc Khuynh Cuồng co rút lại, trong lòng rõ ràng, Mộc Thanh Lam không phải chỉ là ngũ tinh Đấu Tông.

Trong mắt Mộc Thanh Lam hàn quang chớp động, đột nhiên thân hình di động, một giây sau, một cổ đấu khí mạnh mẽ hướng về bốn phía tản ra đem Mộc Khuynh Cuồng vây lại, đấu khí của nàng ta rất nồng đậm, tựa như một tảng kết giới.

Mộc Khuynh Cuồng hừ nhẹ một tiếng, xuất ra thiên giai đấu kỹ, hai quả đấm mang theo trầm trọng đấu khí màu tím nặng nề đập phá đi lên, phịch một tiếng, kết giới của đấu khí Mộc Thanh Lam bị vỡ nát.

Mộc Thanh Lam tức giận mím môi, nha đầu chết tiệt này thật sự không thể khinh thường, lại đem thiên giai đấu hóa thành kết giới của nàng kích phá, nàng dùng là đấu kỹ thiên giai a.

Bốn năm này, nàng đến cùng gặp được cao nhân nào, thế nhưng từ phế vật trở nên mạnh như vậy.

Hai người chỉ đứng một lúc, lại lao vào nhau, từ đầu lôi đài này đánh tới đầu kia, lại từ đầu kia đánh tới đầu này, hai cổ đấu khí mạnh mẽ làm cho tất cả mọi người thấy một hồi tim gan run sợ.

Mộc Vinh Đức tuyệt không bình tĩnh, nhìn thực lực Mộc Khuynh Cuồng, trong lòng hấn lo lắng, chỉ hy vọng Mộc Thanh Lam nhất định phải thắng, nhất định phải đánh bại nha đầu xấu xí kia.

"A..." Đột nhiên thân thể Mộc Thanh Lam hướng về bên lôi đài bay đi, chỉ thấy ống tay áo của nàng bị xé rách, vài vụn màu lam bay xuống lôi đài.

Sửu Sửu thân hình khồng lồ đứng bên cạnh Mộc Khuynh Cuồng, Sửu Sửu nhe răng, hung hấn mà vô tình trừng mắt Lôi Lạc Đế quốc đệ nhất đại mỹ nhân.

"Mộc Khuynh Cuồng, ngươi dối trá!" Mộc Thanh Lam ôn định thân thể cắn răng nghiêng lợi trừng mắt một người một thú cách đó không xa, ma thú chết tiệt, cũng dám cắn nát y phục của nàng.

"Nó là ma sùng khế ước của ta, nó đương nhiên có thể đi ra ứng chiến." Mộc Khuynh Cuồng không chút nào ngượng ngùng nói.

Mọi người thấy Sửu Sửu trên đài hai tròng mắt trừng lớn như chuông đồng, ma thú hung hấn như vậy, hơn nữa còn là thánh thú.

Mộc Khuynh Cuồng đến cùng đâm phải vận cứt chó gì, vài người tức giận muốn học máu.

Mộc Thanh Lam nổi cáu, sau đó niệm động chú ngữ, đột nhiên bên người nàng xuất hiện một con Liệt Hỏa Sư thân hình cao lớn lại uy mãnh, bộ lông trên người sư tử một mảnh đỏ bùng, giống như ngọn lửa thiêu đốt, lúc nó nhìn đến Sửu Sửu, liền há mồm gào khóc thành tiếng, tựa như khiển trách Sửu Sửu làm thương tổn chủ nhân của nó.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Gia chủ, ta thắng!

Edit: Tương Ly

Sửu Sử vẽ mặt nhàn nhã quét Liệt Hỏa Sư một cái, cao ngạo căn bản không có đem nó để vào mắt.

Mọi người đang chứng kiến Mộc Thanh Lam ma sủng, lại tiếp tục kinh hô, thế nhưng cũng là ma sủng cấp bậc thánh thú.

Mộc Thanh Lam từ trước đến nay không cần dùng đến ma thú, cho nên nàng bình thường cũng không cầm ma thú đem ra khoe, không có người nào biết ma sủng của nàng là thánh thú.

Nhưng hiện tại nàng không biết ma sủng của nàng cấp bậc cao hơn, hay Mộc Khuynh Cuồng cấp bậc cao, xem ra hôm nay nàng cùng nàng ta sẽ có một hồi chiến đấu.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn một cái Liệt Hỏa Sư liền thu hồi ánh mắt, rồi cúi thấp đầu như đang suy tư, nàng không biết có nên dùng bọ khí đầu khí hay không.

”Mộc Khuynh Cuồng, đừng tưởng rằng ngươi có ma sủng, thì ta không có ma sủng.” Mộc Thanh Lam nung nịu phần nộ quát, rồi giương một tay lên, Liệt Hỏa Sư đỏ rực thờ phỉ lao ra hướng về Sửu Sử trắng tinh đảm tới.

Ma sủng có ma sủng đối chiến, hai mắt Mộc Khuynh Cuồng nheo lại, khóe miệng cười quỷ dị, trước khi Mộc Thanh Lam xông lên, nàng triệu hồi ra bọ khí đầu khí trong không gian tinh thần, một giây sau, bọ khí như cầu vồng mau chuẩn ngoan quét về phía Mộc Thanh Lam bay tới.

Mộc Thanh Lam căn bản không thấy rõ ràng tình huống xuất hiện trước mặt, nàng chỉ cảm thấy hoa mắt, lập tức bụng đau nhói, sau đó thân thể nàng hướng về phía dưới lồi đài bay đi, trong lòng nàng hung hăng cả kinh, nếu rơi xuống đất, nàng liền thua.

Mộc Khuynh Cuồng, ngươi thật đủ ngoan độc!

Mộc Thanh Lam cố gắng vận khởi đầu khí trong cơ thể hướng về trên lồi đài vọt lại, nhưng Mộc Khuynh Cuồng há lại có thể cho nàng cơ hội này, nàng huy động hai tay, hai đạo đầu khí như mũi tên nhọn thẳng tắp đâm về hai mắt Mộc Thanh Lam, đồng thời bọ khí đầu khí liền tiếp công hướng nàng ta, nàng không cho phép nàng ta đi lên lồi đài một lần nữa.

Mũi tên nhọn cực kỳ nhanh, thái độ bọ khí đầu khí quỷ dị, hai đạo công kích lực sát thương mạnh làm Mộc Thanh Lam trở tay không kịp, nàng không muốn hai mắt của mình mù, càng không muốn chết, nên thân thể của nàng thẳng tắp rơi xuống phía dưới lồi đài.

Giờ khắc này, cả Mộc gia đại viện an tĩnh lại, người người kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng trên lồi đài.

Mạc Tiêm Lương tâm đang treo trên cao chợt bình tĩnh lại, trên mặt xinh đẹp lộ ra tươi cười vui vẻ, Mộc Khuynh Cuồng chính là Mộc Khuynh Cuồng, nàng rất cực thắng, vừa mới xem nàng cùng Mộc Thanh Lam đánh nhau, hẳn quả thực rất lo lắng, hoàn hảo tiêu nha đầu rất mạnh.

Mộc Thanh Lam đứng ở dưới lồi đài ngẩng đầu lên nhìn Mộc Khuynh Cuồng, mặc dù nàng thua, nhưng trên người nàng như cũ có một cỗ khí thế thuộc về thiên chi kiêu nữ.

Mộc Vinh Đức kinh hãi trợn mắt há hốc mồm, hai mắt phần hận trừng Mộc Khuynh Cuồng trên đài, tay gắt gao nắm thành quả đấm, lúc này, hẳn có một loại ý nghĩ xúc động xé nát Mộc Khuynh Cuồng, nàng uy hiếp địa vị Mộc Thanh Lam, hẳn nhất định không để cho nàng sống sót, tuyệt đối không thể!

Trong mắt Mạc Thần Văn nhanh chóng xẹt qua tia kinh ngạc, hẳn biết rõ Mộc Khuynh Cuồng rất lợi hại, nhưng không nghĩ tới lại có thể đem Mộc Thanh Lam đánh bại, hẳn nhìn về phía Mộc Thanh Lam, thiếu nữ bốn phía tản ra tức giận lạnh như băng, chắc chắn lòng tự ái của nàng trọng bị thương nghiêm.

Bốn vị trưởng lão kinh hãi trợn mắt há hốc mồm, trước kia bọn họ không thèm quan tâm Mộc Khuynh Cuồng vậy mà nàng thắng, hơn nữa bọ khí đầu khí nàng vừa sử dụng rất quái dị, trước kia bọn họ chưa từng thấy.

Mộc Khuynh Cuồng gọi Sửu Sử vẫn còn cùng Liệt Hỏa Sư đánh, dù sao Mộc Thanh Lam đã thua, nàng cần gì làm cho Sửu Sử phí sức lực.

”Gia chủ, ta thắng, ngươi bây giờ có thể tuyên bố tin tức ta là Mộc gia gia chủ tương lai.” Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu nhìn Mộc Vinh Đức đang không bình tĩnh.

Mộc Vinh Đức thấy tất cả mọi người theo dõi hẳn, có một loại cảm giác đâm lao phải theo lao.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Cường giả vi tôn

Edit: Tương Ly

Thanh âm Mộc Khuynh Cuồng thanh thúy, tất cả mọi người trong đại viện Mộc gia cơ hồ đều nghe được rõ ràng rành mạch.

Một chút người dòng chính đời sau đối với Mộc Khuynh Cuồng nghiêng răng nghiêng lợi vừa hận vừa ghen tị, nàng - một cái phế vật đi tròn mười năm thế nhưng xoay người làm chủ nhân, nếu Mộc gia về sau thực sự bị nàng phụ trách quản lý, vậy bọn họ trước kia khi dễ nàng, chẳng phải là sẽ không có ngày tốt lành sao.

Nghĩ như vậy, trong lòng bọn họ càng giận càng hận, đều hy vọng Mộc Khuynh Cuồng mau chóng chết.

Từ nhỏ bọn họ trải qua cuộc sống ăn sung mặc sướng, nếu đột nhiên thoát ly Mộc gia, vậy phải tự lực cánh sinh, bọn họ quả thực không muốn buông bỏ cuộc sống phú quý.

Mà những người chỉ thứ cùng ngoài hệ kia nhìn Mộc Khuynh Cuồng ngoại trừ hâm mộ còn có khiếp sợ, có vài người còn sùng bái cùng bội phục.

Cho tới nay, bọn họ đều bị người dòng chính ức hiếp, bọn họ vốn cho rằng Mộc Thanh Lam sẽ là gia chủ tương lai, nào biết Mộc Khuynh Cuồng thắng, điều này tựa hồ giúp bọn họ một việc lớn.

“Gia chủ, người mau mau tuyên bố đi!” Một nam nhân trung niên chỉ thứ nhìn Mộc Vinh Đức nhàn nhạt cười nói.

“Khuynh Cuồng a, người ẩn núp quả thực rất sâu, không nghĩ tới thế nhưng lợi hại như vậy.” Có người nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng cười nhẹ nhàng nói.

Mộc Khuynh Cuồng nhạt quét bọn họ một cái, ánh mắt cuối cùng vẫn dừng trên người Mộc Vinh Đức, sau đó nàng liếc bốn vị trưởng lão Mộc gia thân phận cực cao, cung kính hữu lễ nói, “Khuynh Cuồng hiện tại có tư cách trở lại Mộc gia, hy vọng bốn vị trưởng lão có thể bồi dưỡng ta.”

Thái độ nàng cung kính hữu lễ không kiêu không ngạo làm cho bốn vị trưởng lão lộ ra nét cười hài lòng.

Hiện nay Mộc Khuynh Cuồng là người nổi bật trong thế hệ trẻ của Mộc gia, nàng đối với bọn họ hữu lễ như vậy, cho bọn họ rất nhiều mặt mũi.

Đại trưởng lão khua tay nói, “Khuynh Cuồng, người cũng chớ trách chúng ta, mấy vị trưởng lão chúng ta là chịu trách nhiệm bồi dưỡng thế hệ trẻ Mộc gia, trước kia người không có tư cách, chúng ta tự nhiên sẽ không bồi dưỡng người, hiện tại người nguyện ý trở lại, chúng ta sẽ tận lực cố gắng lớn nhất bồi dưỡng người.”

Mộc Khuynh Cuồng hiểu lời của hắn, nàng vừa rồi không có trách bọn họ, thế giới này chính là thực tế và tàn khốc!

“Khuynh Cuồng, thế giới này cường giả vi tôn, người muốn được gì, thì phải xem bản thân mình đầu tiên có cái gì.” Nhị trưởng lão vuốt vuốt chòm râu trầm giọng nói.

“Khuynh Cuồng, chúc mừng người tiến vào Mộc gia Thanh Vân Tông.” Tam trưởng lão ôn hòa cười nói.

“Hy vọng tương lai người có thể đạt cảnh giới cao hơn, gia chủ, vị trí gia chủ tương lai cần phải tuyên bố đi!” Tứ trưởng lão cười tủm tỉm nhìn chằm chằm Mộc Vinh Đức, hắn hiện tại muốn mang Mộc Khuynh Cuồng đi, hắn muốn hỏi một chút nàng về bọt khí đầu kia là cái gì.

Sắc mặt Mộc Vinh Đức vô cùng khó coi, lúc này, hắn hối hận đến gan ruột đều đau, sớm biết vậy, hắn không nên tuyên bố hôm nay muốn chọn Mộc gia tương lai gia chủ, hắn cho rằng Mộc Khuynh Cuồng nhất định sẽ thua, cho nên hắn vội vã muốn cho Mộc Thanh Lam vội vàng chiếm đóng vị trí, miễn cho phức tạp.

Nào biết đây hết thảy hoàn toàn ngoài dự liệu của hắn.

“Gia chủ, chẳng lẽ người muốn chơi xấu, hôm nay thái tử cùng Tam vương gia đều ở đây a.” Mộc Khuynh Cuồng sao lại không biết Mộc Vinh Đức lão hồ ly này từ đầu đến giờ đánh chủ ý gì, nàng cũng không tin hôm nay trước mặt nhiều người như vậy, hắn còn dám làm việc xấu.

Mạc Tiêm Lương nghe tiếng, đứng dậy nhìn về phía Mộc Vinh Đức, “Mộc gia chủ nên giữ lời nói, ta thấy trong Mộc gia đời sau, chỉ có Khuynh Cuồng mới có tư cách nhất.”

Tam vương gia ngay trước nhiều người đứng ra giúp Mộc Khuynh Cuồng nói chuyện như vậy, hơn nữa trong lời nói tràn đầy ủng hộ, điều này làm cho ánh mắt người xung quanh liếc trên người hắn cùng Mộc Khuynh Cuồng quét tới quét lui, bọn họ về sau nếu muốn đối phó Mộc Khuynh Cuồng, thì phải cố kỵ Tam vương gia.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Tiến vào thanh vân tông

Edit: Trương Ly

Mộc Thanh Lam nhìn thoáng qua Mộc Tiêm Lương, cuối cùng lạnh lùng nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, nàng không cam lòng, nhưng lại không thể không chịu thua, hôm nay nàng thật sự đánh không lại Mộc Khuynh Cuồng, nàng thừa nhận nàng thua, nhưng tương lai, nàng nhất định sẽ đánh thắng nàng.

”Cha, người tuyên bố đi!” Mộc Thanh Lam đi đến bên cạnh Mộc Vinh Đức thanh âm lạnh lùng nói.

Mộc Vinh Đức nhìn nhìn Mộc Thanh Lam, trong mắt tất cả đều là không muốn, nhưng trở ngại bốn phía nhiều người như vậy, hắn không thể không cắn răng nói, “Mộc gia hạ nhậm gia chủ là Mộc Khuynh Cuồng.”

Theo hắn tuyên bố, bốn phía vang lên một hồi tiếng vỗ tay náo nhiệt.

Mộc Khuynh Cuồng nhẹ nhàng hơi gợn vết bớt bên mặt, ánh mắt giống như cười như không nhìn chằm chằm Mộc Vinh Đức, nàng sẽ từng bước một đem hắn từ chỗ cao ném tới thấp.

Mộc Thần Vân nhìn thiếu nữ nhỏ nhắn xinh xắn tự tin trên lời đài, đáy mắt xẹt qua quang mang khác thường, Mộc Thanh Lam thấy Mộc Thần Vân nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, đáy mắt hàn khí lẫm lẫm; càng mạnh hơn.

Nàng thua, từ nay về sau nàng không còn là thiên chi kiêu nữ, Mộc Khuynh Cuồng mới là Mộc gia thiên chi kiêu nữ, hơn nữa còn là Mộc gia gia chủ tương lai.

Mộc Thanh Lam đột nhiên hoảng hốt, nàng hướng nhìn Mộc Thần Vân, nàng có phải vì thua cuộc tỷ thí này mà đánh mất hắn hay không, cô có thể để hắn cưới Mộc Khuynh Cuồng hay không.

Nghĩ đến đây điều này, trong lòng nàng như sụp đổ, hít thở không thông, tay giấu dưới ống tay áo gắt gao nắm thành quả đấm, Mộc Thần Vân là của nàng, nàng tuyệt đối sẽ không tặng cho Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng nhận được điều nàng muốn liền hướng về bốn vị trưởng lão đi đến, nàng muốn lập tức tiến Thanh Vân tông.

Mộc Chiến nói cho nàng biết, Thanh Vân tông ở Mộc gia rất có địa vị, ở trong đó có đấu kỹ cao cấp nhất của Mộc gia, bình thường chỉ có dòng chính, chi thứ, ngoài hệ ưu tú mới có thể đi vào bên trong học tập, hơn nữa phải được bốn vị trưởng lão đồng ý mới được.

Cho dù đi vào Thanh Vân tông, cũng không phải tất cả mọi người có thể học được đấu kỹ cao cấp, còn phải xem bản thân mình có bản lĩnh hay không.

Có bản lĩnh, không cần người nói, bốn vị trưởng lão cũng sẽ cho người một bộ phương pháp học tập đấu khí, còn có đấu kỹ cao cấp tương ứng.

Rất rõ ràng, gia tộc đại hội năm nay, Mộc Khuynh Cuồng thành người bốn vị trưởng lão Thanh Vân tông muốn bồi dưỡng nhất.

Là một trưởng lão, điều muốn làm nhất chính là bồi dưỡng một cao thủ nhất lưu, điều này sẽ cho bọn họ cảm giác vô cùng có mặt mũi.

Mộc Khuynh Cuồng có thể tu tập đến Đấu Tông, thậm chí đánh bại Mộc Thanh Lam, bọn họ nhìn ra được, nàng không phải dựa vào vận khí, mà dựa vào thực lực, cho nên nàng có giá trị bồi dưỡng.

Lần này người dự thi gia tộc đại hội có một chút vốn là đệ tử Thanh Vân tông, lần này, bọn họ lại chọn lựa một nhóm người cùng Mộc Khuynh Cuồng cùng nhau tiến vào Thanh Vân tông.

Thanh Vân tông không cùng Mộc gia đại viện ở một chỗ, mà có một địa phương độc lập, giống như một võ viện.

Mộc Khuynh Cuồng trước kia không thể tu tập, cho nên chưa lần nào đến nơi này.

”Mộc gia các người thật đúng là không sai.” Mộc Tiêm Lương nhìn Thanh Vân tông lên tiếng nói, đây cũng là lần đầu tiên hắn tới nơi này, không hổ là Lôi Lạc Đế Đô đệ nhị đại gia tộc, so với gia tộc của cừu cừu hắn tuyệt không kém.

Ở Lôi Lạc Đế Đô, gia tộc nổi danh bình thường đều có võ viện như vậy, dùng để bồi dưỡng gia tộc đời sau.

”Độc Cô gia hắn phải tốt hơn.” Mộc Khuynh Cuồng khiêu mi nói.

Mộc Tiêm Lương sâu kín cười, Thiên Đạo các của cừu cừu thật đúng là so với Thanh Vân tông Mộc gia lớn hơn nhiều.

Tiến vào Thanh Vân tông, có người dẫn Mộc Khuynh Cuồng đi đăng ký, giới thiệu cho nàng quy củ nơi này.

”Tam vương gia có thể tới Thanh Vân tông, thật sự là vinh hạnh của Mộc gia.” Đại trưởng lão Mộc Phong nhìn Mộc Tiêm Lương cung kính hữu lễ nói.

Mộc Tiêm Lương nhìn nhìn bốn vị trưởng lão, tựa tiểu phi tiểu nói, “Chỉ cần bốn vị trưởng lão không ghét bỏ ta là được.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 82: Người quá ngoan cố!

Edit: Trương Ly

“Tam vương gia là khách quý, không bằng trước đi đại sảnh nghỉ ngơi, chúng ta muốn cùng Khuynh Cuồng nói chuyện một chút.” Mộc Phong đưa tay chỉ đại sảnh bên cạnh.

Mạc Tiêm Lưong gật đầu, hẳn biết rõ bốn người này không hoan nghênh hẳn tới nơi đây, dù sao người Mộc gia là ủng hộ Mạc Thần Vân, hẳn và Mạc Thần Vân hết lần này tới lần khác lại bất hòa, đồng thời hẳn lại là người mà Độc Cô gia ủng hộ.

Người để đồ aia ai cũng biết, Độc Cô gia cùng Mộc gia bất hòa, cho nên hẳn đến Mộc gia, căn bản không hợp lý!

Nhưng hẳn mới không trông nom nhiều như vậy, bởi vì Mộc Khuynh Cuồng ở chỗ này, hẳn muốn tới thì tới.

Bốn vị trưởng lão đem Mộc Khuynh Cuồng mang vào trong một viện.

“Không biết bốn vị trưởng lão tới tìm ta có chuyện gì?” Mộc Khuynh Cuồng vẫn đậm phong khinh hời.

“Khuynh Cuồng a, về sau ít cùng Tam vương gia tiếp xúc.” Đại trưởng lão Mộc Phong lời nói thăm thía nói, Thanh Vân tông bọn họ không trông nom mặc kệ hoàng gia, nhưng bọn họ dù sao cũng là người Mộc gia, Mộc gia có quý phi ở hậu cung, bọn họ tự nhiên là thế lực phía sau nàng.

Mộc Khuynh Cuồng cũng biết bọn họ nhắc tới cái, nàng ngoéo môi một cái, khẽ cười nói, “Bốn vị trưởng lão, ta tới Thanh Vân tông là muốn tu tập đấu kỹ cao cấp hơn, ta nghĩ làm Mộc gia gia chủ là muốn đem Mộc gia thay đổi trở nên hưng thịnh, về phần hoàng gia đấu tranh, những thứ này đều không có quan hệ gì với ta, ta cũng không muốn tham dự, Tam vương gia là bằng hữu của ta, ta tự nhiên sẽ cùng hẳn tiếp xúc, cái này, ai cũng không ngăn cản được.”

Đặng sau câu nói kia, nàng nói chém đinh chặt sắt, không ai có thể ngăn cản nàng kết giao bằng hữu, chỉ có chính nàng mới có thể quyết định.

Mộc Phong thở dài, “Người như vậy sẽ chọc phải phiền toái, người nên biết Mộc gia ủng hộ thái tử, người cùng Tam vương gia đi lại gần như vậy tựa hồ không ổn.”

“Những chuyện này ta không quan tâm, ta nói rồi việc của hoàng gia không có quan hệ gì với ta, ta cũng không muốn tham dự.” Mộc Khuynh Cuồng lần nữa kiên định lập lại lập trường của mình.

Nếu như nàng ngay cả lập trường của mình cũng không có, nàng trở về Mộc gia làm cái gì, chẳng lẽ trở lại để cho người khác khống chế chính mình, nàng sẽ không để cho bất luận kẻ nào khống chế nàng.

“Người quá ngoan cố.” Nhị trưởng lão Mộc Kiến một bộ trẻ con không thể dạy, Tam trưởng lão cùng Tứ trưởng lão lắc đầu không nói.

Mộc Khuynh Cuồng thần thái sáng lạn cười, “Ngày mai ta có thể tới Thanh Vân tông học tập sao?” Nàng hiện tại muốn đấu kỹ, về phần đấu khí nàng hoàn toàn có thể chính mình tu tập.

“Đúng rồi, buổi chiều người tỷ thí, bọ khí đấu khí là thế nào hình thành?” Tứ trưởng lão mặt mũi tràn đầy tò mò hỏi.

Mộc Khuynh Cuồng nhún vai, về mặt bắt đầu dĩ nhiên nói, “Ta cũng không biết, chính là đột nhiên hình thành.”

“A.....” Bốn vị trưởng lão quái dị nhìn chằm chằm nàng.

“Vậy người tại sao có thể tu tập đấu khí, ta nhớ được trước kia người căn bản không thể cảm giác khí.” Khuôn mặt Mộc Phong nghi hoặc, trước mười tuổi nàng không thể tu tập, vì sao đột nhiên có thể tu tập.

“Ta cũng không biết, chính là đột nhiên biết.” Mộc Khuynh Cuồng cười đến vẻ mặt nhẹ nhàng tự nhiên.

“Ách.....” Bốn vị trưởng lão lần nữa kinh ngạc hô, bọn họ sống lâu thế này, chưa từng thấy qua chuyện kỳ quái như vậy, bình thường hải tử mười tuổi không thể tu tập đấu khí, điều này giống như bị phán án tử hình, không nghĩ tới, Mộc Khuynh Cuồng vẫn có thể tu tập, hơn nữa bốn năm lại đến được Đấu Tông.

Nếu để cho bọn họ biết rõ, Mộc Khuynh Cuồng dùng nửa năm tu đến Đấu Tông, không biết bọn họ có sợ đến chết ngất hay không.

“Các người không cần kinh ngạc, thế giới này! Thiên ngoại hữu thiên, người giỏi có người còn giỏi hơn, chuyện kỳ gì cũng có thể phát sinh, ta hiện tại chỉ muốn cố gắng tu tập, làm cho mình trở nên cường đại, sau đó thật tốt bảo vệ Mộc gia.” Mộc Khuynh Cuồng nói nguyện vọng của nàng, đợi nàng ở

Mộc gia đứng vững bước chân, nàng sẽ đưa cha mẹ đón trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Bằng hữu xấu

Edit: Trương Ly

Bốn vị trưởng lão nhìn hai mắt Mộc Khuynh Cuồng kiên định trong suốt, khẽ gật đầu.

Từng đệ tử tiến vào Thanh Vân tông, bọn họ đều sẽ hảo hảo dạy bọn họ, cố gắng giúp bọn họ tu tập đấu khí cao hơn, về phần có thể đến cảnh giới gì, cái này còn phải dựa vào chính bọn họ.

Mộc Khuynh Cuồng bái biệt bốn người bọn họ, liền cùng Mạc Tiêm Lương ly khai.

“Người phải về Mộc gia sao?” Trên đường phố, Mạc Tiêm Lương cùng Mộc Khuynh Cuồng.

“Đương nhiên, ta hiện tại sẽ ở nơi đó.” Mộc Khuynh Cuồng đứng lý hợp tình nói, nơi đó là nhà của nàng, nàng không ở đó thì ở đâu.

Mạc Tiêm Lương đột nhiên ghé sát nàng, hip mắt cười nói, “Không bằng ở vương phủ của ta, ta sợ người ở chưa được vài ngày đã bị người giết.”

Mộc Khuynh Cuồng giận, dừng chân phi thường bạo lực đạp hấn một cước, hung hãn nói, “Người đây là nguyên rủa ta chết sao? Thật sự là bằng hữu xấu...”

“.....” Mạc Tiêm Lương.

“Mộc Vinh Đức muốn giết ta nhưng sẽ không dễ dàng như vậy.” Mộc Khuynh Cuồng khẽ nhếch cái miệng nhỏ nhắn tự tin nói, cho dù hấn muốn giết nàng, có người chắc chắn sẽ không cho hấn động thủ.

“Người quá tự tin.” Mạc Tiêm Lương lắc đầu nói.

Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu cười đến sáng lạn, đưa tay một quyền đánh vào bả vai hấn, thẳng thắn nói, “Không phải là còn người nữa sao?”

Mạc Tiêm Lương nghe lời này, chỉ cảm thấy trái tim hung hăng nhảy một cái, đồng thời một tia mừng như điên ở trong lòng lan tràn, nàng cuối cùng đem hấn thành người một nhà sao.

“Bất quá ta cho người biết a, người ngàn vạn đừng có ý đồ với Mộc gia, ta là Mộc gia gia chủ tương lai, đó là nơi ta muốn bảo vệ.” Mộc Khuynh Cuồng thu hồi tươi cười, khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm túc nhìn hấn.

Nàng trước thẳng thắn cùng hấn nói, nàng hiện tại coi hấn là bằng hữu, nếu như có một ngày, hấn đem chủ ý đánh tới trên người Mộc gia, vậy bọn họ không là bằng hữu nữa, mà là kẻ địch!

Mạc Tiêm Lương trong lòng hung hăng tóm một phen, nhưng trên mặt không đổi sắc, nhàn nhạt cười, “Ta sẽ vĩnh viễn bảo vệ người.”

Hấn không biết Mộc gia về sau như thế nào, bây giờ hấn chỉ có thể hứa bảo vệ nàng không chịu bất cứ thương tổn gì.

Mộc Khuynh Cuồng nghe xong nhú mày, cũng không cùng hấn tiếp tục cái đề tài này, dù sao nàng đã cùng hấn nói rõ ràng, về phần về sau hấn muốn lựa chọn như thế nào, đó là chuyện của hấn.

Bất kể là ai, đều không thể đụng vào ranh giới cuối cùng của nàng, ai tổn thương nàng gấp đôi, nàng nhất định trả lại gấp trăm!

Trên đường phố, Mộc Khuynh Cuồng nhân nhả đi dạo, đột nhiên chạm mặt vài nam tử đi tới, Mộc Khuynh Cuồng liếc một cái liền nhận ra là nam tử đêm đó ở được tông cùng nàng đôi thoại, hấn cầm trong tay bức họa ở nhìn chung quanh.

Nàng ở trong lòng nói thầm một tiếng ngu ngốc.

Đoạn Nghiên mấy ngày nay liên tục trên ngã tư đường bốn phía đi, hấn vô cùng muốn tìm nữ tử trên bức họa, nhưng tìm tới tìm lui, đều không có tìm được cặp mắt quen thuộc kia, hấn biết rõ nàng không phải là bộ dạng trên bức họa, cho nên hấn nhận thức chỉ có thể là cặp mắt kia.

Mạc Tiêm Lương cũng nhìn thấy người được tông, y phục của bọn họ rất đặc thù.

“Người nói ta có nên giao người ra ngoài hay không.” Thanh âm trêu chọc vang bên tai Mộc Khuynh Cuồng.

”Ngươi giao đi, ngươi giao đi...” Mộc Khuynh Cuồng một bộ không cho là đúng, tựa hồ đoán chừng Mạc Tiêm Lương nhất định sẽ không làm như vậy.

Mạc Tiêm Lương bị nàng chọc ngược lại, thờ dài nói, “Mời ta ăn cơm đi!”

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn cuồng ngạo vui vẻ của Mộc Khuynh Cuồng lộ ra bộ Mạc Tiêm Lương không có cốt khí, rồi sau đó hướng về tử lâu bên cạnh đi đến.

Đoạn Nghiên nhìn đến Mộc Khuynh Cuồng, đặc biệt thấy cặp mắt xéch xinh đẹp tràn đầy linh khí, không do dự, hấn bảo những người khác đi trước, còn hấn hướng về Mộc Khuynh Cuồng đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Nữ tử này rất đẹp

Edit: Trương Ly

”Mộc Khuynh Cuồng, ngươi chết chắc, giống như đệ tử được tông thao tới a.” Mạc Tiêm Lương là cao thủ, tự nhiên cảm ứng được có người theo sau bọn họ, hấn quay đầu một cái liền chứng kiến Đoạn Nghiên hướng bọn họ đi tới.

Mộc Khuynh Cuồng hất hất tóc, lông mày giương lên, cười đến đáng khinh nói, “Không phải là còn ngươi nữa sao?”

Mạc Tiêm Lương rất thích nàng nói những lời này, giống như hấn là người duy nhất nàng có thể dựa vào.

Hai người đi vào tử lâu ngồi xuống, tiểu nhị liếc một cái liền nhận ra Mạc Tiêm Lương, bị hù dọa lập tức hành lễ, tân khách khác thấy Tam vương gia cũng rồi rít hành lễ, một số người bị hù dọa không dám ở chỗ này dùng cơm, rồi rít tính tiền rồi đi.

Chỉ chốc lát, đại sảnh tử lâu chỉ có hai người Mộc Khuynh Cuồng cùng Mạc Tiêm Lương.

”Ta nói ngươi về sau đừng ra ngoài dọa người, tất cả mọi người không dám ở chỗ này ăn cơm đi.” Mộc Khuynh Cuồng bộ dạng một người vì mọi người trên Mạc Tiêm Lương.

Mạc Tiêm Lương ho khan một tiếng, trừng nàng, nói như vậy, chẳng lẽ hấn chỉ có thể ở tại vương phủ không thể ra cửa, là những người kia nhất gan mắc mớ gì tới hấn.

Hai người đang tán gẫu, Đoạn Nghiên đi tới cạnh bọn họ, hấn rất có lễ nói, “Gặp qua Tam vương gia, tại hạ Đoạn Nghiên, muốn quấy rầy các ngươi một lúc.”

Mạc Tiêm Lương cười cười với hấn, ý bảo hấn nói.

Đoạn Nghiên xuất ra bức họa trong tay đưa tới trước mặt Mạc Tiêm Lương cùng Mộc Khuynh Cuồng, thần nhiên nói, “Vị cô nương này, ta xem hai mắt ngươi cùng nữ tử trên bức họa có chút giống nhau, không biết ngươi có từng gặp qua nữ tử có ánh mắt giống ngươi, nữ tử này đoạn thời gian trước trộm được ở đệ ngũ các của Dược Tông, chúng ta đang tìm kiếm nàng khắp nơi, nếu như hai vị biết, được tông chúng ta sẽ vô cùng cảm kích.”

”Nha, nữ tử này rất đẹp, vừa mịn vừa quyến rũ.” Mạc Tiêm Lương trong hai mắt lộ ra tia tươi cười, một bộ dạng bị sắc đẹp hấp dẫn.

”Di, thế nhưng cùng đôi mắt của ta đồng dạng, chỉ là ta không như nàng quyến rũ động lòng người như vậy.” Mộc Khuynh Cuồng cố làm ra vẻ vẻ mặt kinh ngạc bình tĩnh tự nhiên nói, “Người ta không chỉ có đôi mắt so với ta mê người, cũng so với ta xinh đẹp hơn, Tam vương gia, ngươi nhìn khối bót trên mặt ta này, ô ô, xấu chết.”

Nói, Mộc Khuynh Cuồng cố làm ra vẻ mặt thương tâm, quay mặt không nhìn bức họa, tựa hồ bức họa kia thật sâu làm tổn thương tâm nàng.

Đoạn Nghiên không nghĩ tới một bức tranh vẽ chân dung lại làm một cô nương thương tâm như vậy, liền lập tức thu hồi, chứng kiến đôi mắt Mộc Khuynh Cuồng, hấn chẳng qua cảm thấy cùng mắt trên bức họa tương tự, nhưng bây giờ vừa nhìn, ánh mắt của các nàng hoàn toàn khác nhau, hơn nữa nàng có thể cùng Tam vương gia thân mật như vậy cùng một chỗ.

Nàng muốn đan dược còn cần đi trộm sao?

”Cô nương, ta không có ý tứ gì khác, ngươi không cần thương tâm.” Đoạn Nghiên mặt lạnh như băng có chút không được tự nhiên, vừa mới có phải hấn quá lỗ mãng hay không.

Quay mặt đưa lưng về phía Đoạn Nghiên, Mộc Khuynh Cuồng nghe hấn nói, ở trong lòng cười trộm, nàng xoa xoa con mắt xoay người, một bộ không

thèm để ý nói, “Không có việc gì, ta chỉ là thấy người xinh đẹp như vậy, nghĩ đến mặt của mình, khó tránh khỏi sẽ có chút ít khổ sở.”

”Cô nương kỳ thật không cần tự ti, mỗi người thân thể đều do cha mẹ sinh ra, cần gì cùng người khác so sánh, vì vậy thế giới chỉ có một mình người độc nhất vô nhị.” Đoạn Nghiên không biết tại sao muốn an ủi Mộc Khuynh Cuồng, liền bật thốt ra.

Mộc Khuynh Cuồng không có nghĩ đến nam tử lạnh lùng này sẽ nói lời như vậy, nàng khẽ mỉm cười, “Cảm ơn người, ta nhớ kỹ.”

Đoạn Nghiên thấy nàng lộ ra tươi cười, trong lòng không còn băn khoăn, nói một tiếng cáo từ liền đi

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Cao thủ diễn trò

Edit: Tương Ly

Chờ sau khi Đoạn Nghiên rời khỏi, món ăn cũng được đem lên, Mộc Khuynh Cuồng như không có việc gì nhàn nhã tự đắc ăn com, giống như chuyện vừa rồi không có phát sinh.

”Tiểu Khuynh Cuồng, không nghĩ tới người diễn trò tốt như vậy, một chút sơ hở cũng không có.” Mạc Tiêm Lương nhàn nhạt cười, nàng bình tĩnh như vậy, sẽ không sợ người nọ nhận ra nàng sao.

”Cũng vậy.” Mộc Khuynh Cuồng kéo kéo miệng lưỡi biếng nói.

Nàng dám khẳng định, nam tử kêu Đoạn Nghiên kia tuyệt đối không nhận ra nàng, cho dù nhận ra nàng thì thế nào, nàng không phải cùng đi với Mạc Tiêm Lương sao, hẳn muốn làm, cũng phải cố kỵ một chút, không phải sao.

Mạc Tiêm Lương bị Mộc Khuynh Cuồng nói chặn á khẩu không trả lời được, hai người dùng qua com tới lại rảnh rỗi đi dạo trên ngã tư đường một hồi, Mạc Tiêm Lương nghĩ đưa Mộc Khuynh Cuồng một ít đồ vật, nhưng nàng cự tuyệt.

Nàng tại sao phải dùng tiền của hắn, hiện tại nàng trở về Mộc gia, nàng cần phải sử dụng tiền Mộc gia thật tốt, dù sao Mộc gia cũng không thiếu tiền.

Mạc Tiêm Lương thấy nàng liên tục cự tuyệt cũng không nói thêm lời, sau đó đưa nàng trở về Mộc gia.

Lúc Mộc Khuynh Cuồng trở về, thủ vệ Mộc gia đối với nàng rất tôn kính, quản gia thấy nàng đã trở lại, lập tức mang nàng đi sân nhỏ của nàng, Mạc Tiêm Lương không yên tâm, sợ người Mộc gia khi dễ nàng, cũng cùng theo đi vào.

Hai người vừa đi vào đại viện, vừa vận dụng phải Mạc Thần Vân cùng Mạc Thanh Lam từ bên trong đi ra.

Trên mặt Mạc Thanh Lam nhìn không ra dấu hiệu tức giận, vẫn là bộ dáng trong trẻo nhưng lạnh lùng cao quý.

”Tam đệ tốt.” Mạc Thần Vân khách sáo nói một câu.

”Đại ca cũng giống vậy, a, không đúng, đại ca hẳn là ở trong này a, dù sao đại tẩu tương lai cũng ở nơi này!” Mạc Tiêm Lương khách sáo tươi cười.

Mộc Thanh Lam nhìn nhìn Mạc Tiêm Lương, nghe câu đại tẩu kia, trong lòng cao hứng, cùng hắn nói một câu liền cùng Mạc Thần Vân đi trước.

Mộc Thanh Lam đưa Mạc Thần Vân ra Mộc gia đại viện.

”Trở về đi! Đừng quá khổ sở.” Mạc Thần Vân lúc gần đi ôn nhu nói.

”Thần Vân, ta không khó chịu, mặc dù hôm nay ta thua, nhưng ta cũng không kém nàng, một ngày nào đó, ta sẽ thắng nàng.” Mộc Thanh Lam xinh đẹp tràn đầy tự tin, nàng không nhận thua dễ dàng như vậy, nàng cũng sẽ không bởi vì thua Mộc Khuynh Cuồng liền muốn chết.

Nàng bây giờ cần thay đổi phải cố gắng tu tập, đây mới là việc nàng nên làm

Mạc Thần Vân khẽ cười, “Ta tin tưởng người, đi về nghỉ ngơi đi!”

Mộc Thanh Lam nghe những lời này của hắn, lòng tự tin càng nhiều, chỉ cần hắn nguyện ý tin tưởng, nàng nhất định sẽ chứng minh cho hắn xem, nàng cố gắng làm cho mình ưu tú như vậy, chỉ vì có thể đứng ở bên cạnh hắn.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn sân không lớn không nhỏ của nàng, khoe miệng khẽ nhếch, coi như hài lòng, nàng nghĩ Mộc Vinh Đức cũng không dám thờ ơ nàng.

”Mạc Tiêm Lương, người có thể trở về, cảm ơn người theo giúp ta một ngày.” Mộc Khuynh Cuồng hai tay vòng ngực nhẹ nhàng cười.

Mạc Tiêm Lương biết rõ nàng hôm nay khẳng định mệt mỏi, cũng không nói gì nhiều, bảo nàng nghỉ ngơi thật tốt liền rời đi.

Trong sân có bốn nha đầu, các nàng vốn định hầu hạ Mộc Khuynh Cuồng tắm rửa, nhưng bị nàng cự tuyệt, cho các nàng đi bên ngoài viện coi chừng.

Nàng mới vừa tắm rửa đi ra, liền có một nha đầu bẩm báo nói Mộc Thanh Lam đến tìm nàng, đang ở trong đại sảnh.

Mộc Khuynh Cuồng sửa sang lại dung nhan, nhân nhả hương về đại sảnh đi đến, nàng biết Mộc Thanh Lam nhất định sẽ tìm đến nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Vinh dự gia tộc

Edit: Trương Ly

Mộc Thanh Lam yên tĩnh đứng ở đại sảnh, nhìn Mộc Khuynh Cuồng tiến đến, nàng giờ giờ cái cảm lên, mặt không chút thay đổi nói, “Mộc Khuynh Cuồng, ta mặc kệ người lần này trở về Mộc gia muốn làm gì, người có cách của người, ta có cách của ta, nếu người đụng đến ta, ta tuyệt đối sẽ không khách khí, mặc dù hôm nay ta thua người, nhưng cũng không có nghĩa sẽ luôn luôn thua người.”

Mộc Khuynh Cuồng khẽ nhếch môi, Mộc Thanh Lam chính là Mộc Thanh Lam, tuyệt đối không phải là những người không có não ngu xuẩn kia có thể so sánh.

Có lẽ cũng chính bởi vì nàng bình tĩnh như vậy mới có ý nghĩ đem Mộc Khuynh Cuồng nàng thành đối thủ chân chính.

”Người cũng biết động đến người sẽ không có kết cục tốt, vậy các người nếu động đến ta, người nghĩ ta có nên khách khí không?” Mộc Khuynh Cuồng híp mắt, khóe miệng lạnh lùng châm chọc cười.

Một cái tát vình viển đập không vang, nếu lúc trước Mộc Vinh Đức không đem một nhà ba người các nàng đuổi ra, nàng cần gì phải trở lại nhằm vào hắn.

Người khác đối với nàng như thế nào, nàng tuyệt đối sẽ đối lại như thế.

Mộc Thanh Lam nổi câu, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, hồi lâu mở miệng nói, “Lúc trước người không thể tu luyện, tướng mạo lại như thế, cha ta đem các người đuổi ra ngoài cũng vì danh dự gia tộc.”

Danh dự gia tộc? Mộc Khuynh Cuồng khẽ cười lạnh, “Mộc Thanh Lam, người không phạm ta, ta không phạm người, phạm vào người của ta, ta tát báo.”

Mộc Thanh Lam thấy Mộc Khuynh Cuồng kiên quyết như vậy, mày nhíu lại thật sâu, nàng biết rõ nàng muốn đối phó cha nàng, đích xác lúc trước cha nàng cùng những người thúc thúc bá bá khác cùng nhau thương lượng đuổi bọn hắn đến cái trấn nhỏ kia.

”Nếu như người thật muốn làm như vậy, ta cũng sẽ không bỏ qua cho người.” Mộc Thanh Lam giờ giờ lên cái cằm, vẻ mặt tôn quý lại kiêu ngạo.

Mộc Khuynh Cuồng trên mặt tất cả đều là châm biếm, Mộc Thanh Lam đây có thể coi là điển hình chỉ cho phép quan phóng hỏa, không cho dân chúng thấp đèn sao.

”Ta mệt mỏi, mời trở về đi!” Mộc Khuynh Cuồng bắt đầu đuổi người.

Mộc Thanh Lam trừng trừng Mộc Khuynh Cuồng, phát ông tay áo xoay người rời đi, khuôn mặt tuyệt mỹ tức giận, nàng tới nơi này là muốn cùng Mộc Khuynh Cuồng nói chuyện, nàng không hy vọng Mộc gia bởi vì Mộc Khuynh Cuồng trở lại trở nên tan nát.

Nếu Mộc gia suy sụp, bọn họ còn ủng hộ Mạc Thần Văn thế nào.

Hơn nữa Mộc Khuynh Cuồng lần này trở về cùng Mạc Tiêm Lương qua lại gần như vậy, nếu như Mộc Khuynh Cuồng phụ trách quản lý Mộc gia, về sau, nàng có đi ủng hộ Mạc Tiêm Lương hay không.

Nghĩ tới đây, gương mặt xinh đẹp của Mộc Thanh Lam một mảnh lạnh như băng, đáy mắt lóe một tia hàn quang bén nhọn, nàng không cho phép bất kỳ ai ngăn cản tiền đồ Mạc Thần Văn.

Mộc Khuynh Cuồng đứng bên cửa sổ trong phòng, nhìn một mảnh xa lạ tĩnh không, về sau đường nàng đi như thế nào?

Ngày hôm sau, Mộc Khuynh Cuồng đi Thanh Vân tông rất sớm, nàng vừa đi vào liền hấp dẫn rất nhiều ánh mắt, một chút chi thứ ngoài hệ được chọn tiến vào đều chủ động tới cùng nàng chào hỏi, nàng chỉ mỉm cười gật đầu.

Nàng không biết những người này, có bao nhiêu người thật tâm muốn cùng nàng chung đụng, lại có bao nhiêu người cố ý đến gần nàng.

”Khuynh Cuồng, không nghĩ tới vài năm không thấy, ngươi thế nhưng trở nên thần kỳ như vậy.” Một thiếu nữ mười hai tuổi mặt tràn đầy hâm mộ sùng bái nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng.

”Chỉ là vận khí tốt.” Mộc Khuynh Cuồng khiêm tốn nói.

”Vận khí sẽ không rơi xuống trên thân mỗi người, nếu không cố gắng tu luyện, ngay cả có vận khí cũng sẽ không tới.”

”Nếu là ta có thể giống như ngươi, phỏng đoán ngủ cũng sẽ nhếch miệng cười.” Mọi người gặp Mộc Khuynh Cuồng không kiêu ngạo, liền to gan cùng nàng nói chuyện.

Mộc Khuynh Cuồng xem bọn họ nhân nhật cười, cũng không giải thích nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87

Edit: Tương Ly

Không bao lâu, cửa Thanh Vân tông truyền đến một hồi tiếng bước chân náo nhiệt, dần dần, một đội người vây lấy Mộc Thanh Lam từ bên ngoài đi vào.

Mộc Thanh Lam nhìn nhìn Mộc Khuynh Cuồng cách đó không xa, không dừng lại nhanh chóng hướng về bên trong Thanh Vân tông đi đến, tối hôm qua, nàng suy nghĩ thật lâu, nàng nhất định phải nhanh chóng tu luyện, chỉ có trở nên càng mạnh, mới có thể bảo vệ người nàng muốn bảo vệ.

Những người sau lưng Mộc Thanh Lam nhìn về phía Mộc Khuynh Cuồng trên mặt đầy miệt thị, bởi vì bọn họ cảm thấy, Mộc gia gia chủ tương lai là ai còn chưa biết đâu.

Cho dù Mộc Khuynh Cuồng nàng muốn hạ nhục gia chủ, phải có bản lĩnh sống cho đến lúc đó mới được.

Những người kia xem thường Mộc Khuynh Cuồng, Mộc Khuynh Cuồng hoàn toàn không để ở trong lòng, một ngày nào đó, nàng muốn để cho bọn họ thấy rõ ràng, chỉ có Mộc Khuynh Cuồng nàng mới có tư cách làm Mộc gia gia chủ nhất!

”Cửu tiểu thư, bốn vị trưởng lão tìm ngươi, mời đi theo ta.”

Mộc Khuynh Cuồng đang muốn tiến học đường, đột nhiên một người đệ tử đi đến trước mặt nàng cung kính nói, nàng tại ánh mắt hâm mộ tất cả người rời đi.

”Cửu tiểu thư, bốn vị trưởng lão ở chỗ này, xin ngươi đi vào.” Tên đệ tử kia mang Mộc Khuynh Cuồng đi vào một căn phòng.

Nàng mới vừa đẩy cửa ra, chỉ cảm giác một mảnh đen nhánh, quét mắt một vòng, nàng cảnh giác lên, nàng phát giác được bên trong có bốn người, do dự một hồi, nàng cất bước trầm ổn đi đặt hướng bên trong.

Mới đi hai bước, Mộc Khuynh Cuồng liền cảm giác một hồi cuồng phong hướng về nàng công tới, nàng nhanh chóng dâng lên đấu khí phòng thân, đồng thời thân thể như mũi tên nhọn né tránh, nhưng ba phương hướng khác lại có đấu khí mạnh mẽ công tới, bốn bề giáp công, phương pháp tránh né chính có lợi nhất là nhảy lên phía trên.

Nàng phi thân nhảy lên, trong nháy mắt, gian phòng đột nhiên sáng bừng, chỉ thấy bốn trưởng lão mặc đồng dạng trường bào ngồi xuống ở bốn phương tám hướng.

”Phản ứng không sai.” Đại trưởng lão Mộc Phong khen ngợi.

Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão, Tứ trưởng lão đồng thời mỉm cười gật đầu.

”Các trưởng lão khen ngợi.” Mộc Khuynh Cuồng hai tay ôm quyền phía trước không kiêu không ngạo nói.

Mộc Phong từ dưới đất đứng lên, đi đến trước mặt Mộc Khuynh Cuồng, hài lòng cười nói, “Bắt đầu từ hôm nay, ngươi chính là quan môn đệ tử Thanh Vân tông, nhất định phải tuân thủ quy củ của nơi này, việc nơi này không thể để lộ cho người ngoài.”

”Ừ, ta biết rồi.” Mộc Khuynh Cuồng nghiêm túc nói, nàng đương nhiên sẽ không đem việc riêng tư Mộc gia để lộ ra.

”Khuynh Cuồng, tới đây một chút.” Nhị trưởng lão Mộc Kiến hướng Mộc Khuynh Cuồng vẫy vẫy tay.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn hần đi đến, ba vị trưởng lão khác đồng dạng đi tới.

Chỉ thấy trên tế đài phía trước để một viên thủy tinh cầu rất lớn, vô cùng sáng.

”Đỡ tay lên.” Mộc Phong hiền lành cười nói.

Mộc Khuynh Cuồng khó hiểu, nàng không biết cái thủy tinh này là cái gì.

”Khuynh Cuồng, đem tay phải bỏ vào, tất cả tông đệ từ tiến đến Thanh Vân đều phải đi qua một bước khảo nghiệm này.” Tam trưởng lão Mộc Khánh vuốt râu cười nhạt nói.

Mộc Khuynh Cuồng nghe hần nói như vậy, liền đem tay phải của mình nhẹ nhàng đặt lên.

Theo nàng đỡ tay lên, chỉ thấy mặt ngoài thủy tinh cầu xuất hiện như tia chớp đường vân giống nhau, một giây sau, thủy tinh cầu lóe ra quang mang màu đỏ.

Hồng quang chói mắt như vậy vừa ra, bốn vị trưởng lão thật sâu khiếp sợ, hai tròng mắt mở to, ngay tại lúc Đại trưởng lão muốn nói chuyện, thủy tinh cầu lại nổi lên quang mang màu xanh biếc, bốn người thấy vậy miệng lại há to.

Lại sau đó, quang mang màu lam, quang mang màu xám tro, quang mang kim sắc, quang mang bạch sắc, quang mang hắc sắc.....

Nhìn quang mang bảy đạo này, Mộc Khuynh Cuồng đã đoán được bọn họ muốn kiểm tra thế nào, nàng nhanh chóng rút tay về.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sur: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Bốn vị trưởng lão kinh sợ

Edit: Tương Ly

Rầm rầm rầm rầm.....

Ngay tại thời điểm nàng thu tay lại, bốn đạo đập thanh âm vang lên, Mộc Khuynh Cuồng nhìn lại, mím môi, cố làm ra vẻ kinh ngạc nói, “Bốn vị trưởng lão, các ngươi, các ngươi làm sao vậy?”

Kỳ thật trong lòng nàng buồn cười đến chết, phỏng đoán bọn họ đã đoán ra nàng là Triệu Hoán Sur, lại thấy nàng là toàn năng Triệu Hoán Sur, cho nên sợ đến té xỉu.

Đại trưởng lão Mộc Phong rất nhanh kịp phản ứng, hần ngồi dậy, nếp nhăn trên mặt bao phủ kinh ngạc, đưa tay run rẩy chỉ vào Mộc Khuynh Cuồng, miệng run run đạo, “Ngươi, ngươi là Triệu Hoán Sur?”

Ba vị trưởng lão khác sau khi khiếp sợ, cũng mau nhanh chóng ngồi dậy, quái dị nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, rồi bốn người đều một hồi nước mắt vui mừng.

Mộc Khuynh Cuồng xem nhìn bọn họ nuốt nước bọt một cái, bọn họ có cần kích động như thế hay không a! Nàng bắt quả chỉ là Triệu Hoán Sur, bọn họ không cần kích động rơi nước mắt...

”Bốn vị trưởng lão, các ngươi không nên làm ta sợ a!” Mộc Khuynh Cuồng chau mày lo lắng nói, người của thế giới này thật sự là quá dễ kích động.

Tứ trưởng lão Mộc Húc xoa xoa nước mắt, thanh âm run rẩy nói, “Ngươi là Triệu Hoán Sur, vì sao không nói với chúng ta a!”

Mộc Khuynh Cuồng nhìn bọn họ chằm chằm không nói lời nào, nàng đang suy nghĩ có nên nói thật với bọn họ hay không, hay là làm bộ không biết mình là Triệu Hoán Sur.

”Khuynh Cuồng, ngươi có thể coi chúng ta như người một nhà, chúng ta không tham dự Mộc gia quyền thế tranh đấu, chúng ta chỉ bồi dưỡng hậu nhân Mộc gia.” Mộc Phong về mặt chân thành nói, đây là trách nhiệm của bốn vị trưởng lão Mộc gia Thanh Vân tông, bọn họ không tham dự quyền lợi gia tộc, cũng không tham dự Mộc gia phía ngoài làm ăn, Thanh Vân tông bọn họ chỉ bồi dưỡng hậu nhân Mộc gia, hy vọng có thể làm cho người trẻ tuổi thế hệ mới vì Mộc gia mà về vang.

”Nơi này không có người khác, người có thể tin tưởng chúng ta.” Nhị trưởng lão Mộc Xây ngưng trọng nói, Mộc gia thế nhưng lại có một Triệu Hoán Sur, đây là chuyện mấy trăm năm qua chưa từng xảy ra, lại xuất hiện trong tay bọn họ, bọn họ có thể không kích động sao, phỏng đoán khuya hôm nay, bốn người bọn họ đều không thể ngủ.

Ánh mắt Mộc Khuynh Cuồng sắc bén quét bốn người bọn họ, khi trở về, Mộc Chiến có cùng nàng nói, bốn vị trưởng lão Thanh Vân tông là công chính nhất.

Bởi vì trước kia Mộc Khuynh Cuồng không thể tu luyện, cho nên chưa từng có cùng Thanh Vân tông tiếp xúc, tự nhiên cũng không biết nơi này.

”Các người không có nhìn lầm, thật sự của ta là Triệu Hoán Sur, hơn nữa còn là ngũ loại toàn năng.” Mộc Khuynh Cuồng thanh âm nhẹ nhàng nói.

Bốn vị trưởng lão nghe xong toàn bộ phát ra thanh âm kích động, trời ạ! Bốn năm nàng rút cuộc đã xảy ra kỳ ngộ gì, một người, trước kia cái gì cũng không thể tu luyện, bây giờ không chỉ có thể tu luyện đấu khí, còn có thể tu luyện Triệu Hoán Sur, đây là người cờ nào may mắn a!

”Người không phải là ngũ loại, người là bảy loại toàn năng, quang nguyên tố cùng âm nguyên tố toàn hệ triệu hoán.” Mộc Húc như có điều suy nghĩ nói, một lòng kích động không thôi, đây là vinh quang cỡ nào a, Triệu Hoán Sur a Triệu Hoán Sur.

Mộc Khuynh Cuồng ngưng ngưng mi, “Hai loại kia ta không hiểu, hơn nữa ta cảm ứng không được quá nhiều quang nguyên tố cùng âm nguyên tố, chỉ có phong hỏa lôi thi tương đối nhiều.”

”Khuynh Cuồng, người là hy vọng tương lai của Mộc gia.” Mộc Phong nặng nề vỗ vỗ bả vai Mộc Khuynh Cuồng, trên mặt hưng phấn tươi cười.

”Ai, Mộc gia đúng là chưa từng xuất hiện Triệu Hoán Sur, theo tổ tông môn ghi lại, người là người đầu tiên.” Tam trưởng lão Mộc Khánh thở dài thật sâu nói, mỗi một người Mộc gia đến lúc tu luyện đều sẽ kiểm tra, xem có thể trở thành Triệu Hoán Sur hay không, nhưng cho tới nay chưa từng xuất hiện một người.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sur: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Bọn họ nhất được bảo bối!

Edit: Trương Ly

”Tổ tông Mộc gia rốt cục có thể yên tâm, Mộc gia cuối cùng xuất hiện một vị Triệu Hoán Sur, về sau ở Lôi Lạc Đế Đô, là hãnh diện của Tập Duyệt đại lục, Khuynh Cuồng, người làm rất tốt, trước khi thực lực người trở nên mạnh, ngàn vạn không nên bại lộ thân phận Triệu Hoán Sur.” Mộc Xây dặn dò Mộc Khuynh Cuồng.

Hiện tại Mộc gia xuất hiện Triệu Hoán Sur, bọn họ nhất định sẽ lấy sinh mạng bảo hộ nàng trưởng thành, đưa nàng đứng ở đỉnh cao Tập Duyệt đại lục.

”Ta biết rõ, cho nên ta mới không có nói.” Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn nghịch ngợm cười nói, khoe miệng khẽ nhếch, nàng biết rõ, nàng có bốn át chủ bài sống, bốn trưởng lão nhất định sẽ bảo vệ nàng.

Lúc nhìn đến thủy tinh cầu, nàng liền đoán được nó dùng để kiểm tra nguyên tố lực, nàng có ý để cho bọn họ biết rõ nàng là Triệu Hoán Sur.

”Khuynh Cuồng, người bây giờ Triệu Hoán Sur cấp mấy rồi?” Mộc Phong cười hỏi, càng xem Mộc Khuynh Cuồng càng hài lòng, hóa ra, gia tộc đại hội lần này, bọn họ nhất được bảo bối.

”Sơ cấp.” Mộc Khuynh Cuồng có chút buồn rầu nói, nguyên tố lực trong không gian tinh thần rất tràn đầy nhưng cũng không cách nào lên cấp.

Bốn vị trưởng lão khẽ gật đầu, nàng bây giờ có thể tu đến sơ cấp đã rất tốt, bốn người lại tinh tế dặn dò một phen Mộc Khuynh Cuồng, mới mang nàng đi Tầng Thư các.

”Khuynh Cuồng, người có thể chính mình tu đến cảnh giới Đấu Tông, ta nghĩ phương diện tu luyện đấu khí không cần ta giảng giải cho người, bên trong Tầng Thư các này là tất cả đấu kỹ Mộc gia có được, người có thể tùy ý chọn lựa đấu kỹ người muốn học tập.”

Mộc Phong mang Mộc Khuynh Cuồng đi vào một tòa lầu các năm tầng, lầu các trang nhã lại rộng lớn.

Đi vào lầu các, Mộc Khuynh Cuồng chứng kiến giá sách chỉnh tề, trên mỗi giá sách đều bày đầy sách.

”Người theo ta lên lầu 4 đi!” Mộc Phong cười dài nói, từ lầu một đến lầu bốn sách theo cấp bậc hoàng giai, huyền giai, địa giai, thiên giai để sắp xếp.

Mộc Khuynh Cuồng bây giờ là Đấu Tông, cần phải học tập thiên giai đấu kỹ.

Lầu một tương đối nhiều người, lầu bốn rất yên tĩnh, bên trong im ắng, bên trong không có một người, hơn nữa nơi này sách so sánh với lầu một giảm đi rất nhiều.

”Nơi này tất cả đều là thiên giai đấu kỹ, ta nghĩ hoàng huyền địa giai đấu kỹ đối với người mà nói cũng không phải đặc biệt trọng yếu, người liền an tâm ở chỗ này đọc sách học tập đi!”

”Cám ơn Đại trưởng lão.” Hai mắt Mộc Khuynh Cuồng hiện ra ánh sáng, tràn đầy cảm kích nói, nàng tiến vào Thanh Vân tông chính là vì học đấu kỹ.

Mộc Phong khẽ gật đầu, rồi lại mang nàng lên lầu năm, trong lầu sách ít hơn, chỉ có hai giá sách, trên giá sách bày biện một chút sách võ.

”Nơi này sách toàn bộ là về Triệu Hoán Sư, còn có công pháp Triệu Hoán Sư Mộc gia tìm được, có thời gian, người cũng học tập đi, đối với người chỉ có lợi không có hại.” Mộc Phong đưa tay chỉ sách trên hai giá sách kia vui tươi hơn hờ nói.

Bốn người bọn họ bây giờ vội vã muốn nhìn Mộc Khuynh Cuồng trở thành Triệu Hoán Sư cao cấp, đến lúc đó thống lĩnh vạn thú, bộ dáng kia nhiều uy phong a, ngấm lại làm cho người kích động.

Mộc Khuynh Cuồng mỉm cười gật đầu, cuối cùng đi về hướng tầng thứ tư, lần trước hai lão tổ tông kia cho nàng công pháp Triệu Hoán Sư nàng vẫn chưa hoàn toàn không chế, cái này đủ để nàng tu luyện lâu rồi, nàng hiện tại thiếu là cao cấp đấu kỹ.

Ngày hôm qua nàng có thể đánh thắng Mộc Thanh Lam, là dựa vào bột khí đấu khí kỳ quái, nếu như không có đấu khí này, chắc hẳn nàng sẽ khó thắng.

Mộc Thanh Lam khẳng định không chỉ là ngũ tinh Đấu Tông, nhưng khẳng định không đạt tới Đấu Tôn cảnh giới, chắc hẳn sắp lên cấp, nàng nhất định phải đuổi theo nàng ấy để lên cấp trước, so với nàng ấy lên cấp trước!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Mộc khuynh cuồng, người muốn chết!

Edit: Tương Ly

Mộc Khuynh Cuồng biết rõ bắt đầu từ hôm nay Mộc Thanh Lam nhất định sẽ rất điên cuồng tu luyện đấu khí, nguyên nhân chỉ muốn đánh thắng nàng, sau đó diệt trừ nàng!

Nàng ta có thể cố gắng tu luyện, nàng tự nhiên cũng sẽ cố gắng tu luyện, làm sao có thể cho nàng ta cơ hội đánh thắng nàng.

Cả ngày, Mộc Khuynh Cuồng đều tại lầu bốn chuyên tâm đọc đủ loại thiên giai đấu kỹ, lúc xế chiều, Mộc Thanh Thiên cùng Mộc Thanh Lam đi đến.

”Khuynh Cuồng muội muội cũng ở đây sao?” Mộc Thanh Thiên đi đến bên cạnh Mộc Khuynh Cuồng âm dương quái khí nói.

Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu lướt mắt nhìn hắn, cúi đầu tiếp tục đọc, Mộc Thanh Thiên thấy Mộc Khuynh Cuồng không để ý tới hắn, trên mặt không được tự nhiên, đưa tay đoạt lấy sách trong tay Mộc Khuynh Cuồng, tức giận nói, “Người cho rằng người là ai, cũng dám không nhìn đến ta!”

”Ta vì sao không thể không nhìn người!” Mộc Khuynh Cuồng nhìn tay trống trơn không thể không ngẩng đầu nhìn Mộc Thanh Thiên, người này chính là một đầu heo, ngay cả nửa điểm Mộc Thanh Lam cũng kém hơn, đến tìm nàng khua môi múa mép, chỉ biết tự rước lấy nhục.

”Người...” Mộc Thanh Thiên liên tục không nói được lời nào, sắc mặt tức giận đến một mảnh đỏ bừng, trán nổi gân xanh.

Mộc Khuynh Cuồng đứng dậy, đưa tay đoạt lấy sách trong tay Mộc Thanh Thiên, cười lạnh lạnh nói, “Muốn đánh nhau phải không? Ta nhớ được cấp bậc của người thấp hơn ta, nếu như người muốn luyện tập, ta tuyệt đối không để ý mà phối hợp với người.”

Mộc Thanh Thiên cảm giác được một cổ nhục nhả trước nay chưa từng có, hạ thủ sát sao nắm thành quả đấm, trên người tản ra một cỗ đấu khí nhàn nhạt.

Mộc Khuynh Cuồng mặt không chút thay đổi cười lạnh, cũng không một chút sợ hãi.

Trước kia Mộc Thanh Lam không khi dễ nàng, Mộc Thanh Thiên lại thường xuyên cùng người khác cùng nhau khi dễ nàng, lần trước ở trên lôi đài không cùng hắn khiêu chiến, là vì cho Mộc Thanh Lam một kinh hi.

Nếu nàng sớm bại lộ chuyện nàng là Đấu Tông, thì làm sao có thể chứng kiến về mặt Mộc Thanh Lam đặc sắc lại kinh ngạc như vậy.

”Mộc Khuynh Cuồng, người muốn chết!” Mộc Thanh Thiên rốt cuộc không khống chế được huy động quả đấm mang theo đấu khí hướng về Mộc

Khuynh Cuồng hung hăng đánh tới.

Đáy mắt Mộc Khuynh Cuồng lóe quang mang giao hoạt, giờ tay trực tiếp nghênh đón quả đấm của Mộc Thanh Thiên, hai quả đấm chạm vào nhau, trong phòng đấu khí màu tím không ngừng dao động.

”Ca ca... Mau dừng tay...” Mộc Thanh Lam dậm chân khê khê, mang tức giận, nài cho là bọn họ chỉ cãi nhau, nào biết thế nhưng thật sự động thủ, nàng trừng mắt nhìn về Mộc Khuynh Cuồng, xú nha đầu này, nàng ta rõ ràng là cố ý chọc giận Mộc Thanh Thiên, chính vì muốn hấn ở chỗ này động thủ, đến lúc đó nàng ta có thể cùng bốn vị trưởng lão cáo trạng.

Thực âm hiểm!

Mộc Thanh Thiên đang nổi giận làm sao còn nghe Mộc Thanh Lam, hấn đem toàn bộ đấu khí trong cơ thể vận khởi gom lại trên nắm đấm, mặc dù Mộc Khuynh Cuồng ngày đó thắng Mộc Thanh Lam, nhưng hấn cho rằng do nàng vận khí tốt, hôm nay hấn muốn cùng nàng so cao thấp.

Mộc Khuynh Cuồng bình tĩnh nhàn rỗi cùng Mộc Thanh Thiên giằng co, dần dần, đấu khí cường đại lan tràn tới bên ngoài Tầng Thụ các, chỉ trong chớp lát, liền hấp dẫn rất nhiều người hướng về Tầng Thụ các chạy tới, tất nhiên, bốn vị trưởng lão cũng nghe tiếng mà đến.

”Làm càn!” Đại trưởng lão Mộc Phong hai tay chấp sau lưng, vẻ mặt uy nghiêm tức giận nói.

Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên nhanh chóng thối lui, Mộc Thanh Thiên nổi điên, huy động một cỗ đấu khí hướng về Mộc Khuynh Cuồng đánh tới, nếu như có thể, hôm nay hấn nhất định phải giết nàng ta, nha đầu chết tiệt này, đoạt vị trí gia chủ của Thanh Lam, Thanh Lam có thể hào phóng tặng cho nàng ta, nhưng hấn tuyệt đối sẽ không đáp ứng.

Nhị trưởng lão Mộc Xây thấy Mộc Thanh thiên vẫn dám động thủ, tức giận đến dựng râu trừng mắt, tay phải chớp động, đấu khí màu đỏ như lửa chạy nhanh hướng Mộc Thanh Thiên, chặn lại đường đi của hấn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Một người ngu xuẩn

Edit: Tương Ly

”A.....” Mộc Thanh Thiên vừa muốn xông qua, lại đột nhiên xuất hiện hỏa thể ngăn trở, hù dọa hấn nhanh chóng lùi lại, lúc nhìn thấy Mộc Xây tức giận trừng mắt hấn, trong lòng hấn cả kinh tràn đầy ảo não, vừa mới bị Mộc Khuynh Cuồng làm tức giận đến nộ hỏa công tâm, nhất thời quên mấy vị trưởng lão đến.

Hấn ghét nhất Mộc Khuynh Cuồng, trước kia làm Mộc gia mất mặt, bây giờ trở về lại đoạt vị trí của Thanh Lam, đoạt đi danh tiếng thiên chi kiều nữ của nàng, trong lòng hấn một chút cũng không chịu được.

Vừa mới phần nộ như vậy, hiện tại bình tĩnh trở lại, hấn mới phát hiện mình trúng kế, Mộc Khuynh Cuồng cố ý dẫn dắt hấn động thủ bên trong Tầng Thụ các, hiện tại bốn vị trưởng lão tận mắt nhìn thấy hấn đối phó nàng, xem ra hấn dù có miệng cũng không thể nói rõ ràng.

”Bốn vị trưởng lão, ta không cố ý đánh nàng.” Mộc Thanh Thiên nhìn Mộc Xây vội vàng giải thích.

”Ồ nháo, Tầng Thụ các là nơi các người có thể động thủ sao?” Mộc Phong phát ồng tay áo trầm giọng nói.

Mộc Khuynh Cuồng cắn cắn miệng, cố làm ra vẻ ủy khuất nói, “Đại trưởng lão, ta vốn đang đọc sách, là Mộc Thanh Thiên bất ngờ đoạt sách của ta, còn muốn đánh ta, ta không thể không hoàn thủ.”

”Ngươi...” Mộc Thanh thiên vừa muốn nói gì, nhưng bị Mộc Thanh Lam kéo lại.

Mộc Thanh Lam đi lên trước, đoan trang thờ mệnh nói, “Trưởng lão, ca ca vốn chỉ muốn trêu chọc Khuynh Cuồng muội muội, bọn họ đều là tuổi trẻ khinh cuồng, bởi vì một câu không hợp, liền động thủ, hy vọng lần này các trưởng lão có thể không trách phạt bọn họ.”

Mộc Khuynh Cuồng khiêu mi, ý tứ Mộc Thanh Lam rõ ràng là nói nàng cùng Mộc Thanh Thiên đồng thời khắc khẩu mới có thể dẫn tới động thủ, quả nhiên là bảo vệ ca ca của nàng.

Nếu không phải Mộc Thanh Thiên đoạt sách của nàng, nàng chọc cũng sẽ không chọc hấn, một người ngu xuẩn!

”Trưởng lão, ta nghĩ về sau ta không thể lại đến Tầng Thụ các, nếu không ta xem sách một lần sẽ bị người đoạt một lần, vậy ta còn đọc được cái gì, ta đi.” Mộc Khuynh Cuồng cũng không phải là ngồi không, Mộc Thanh Lam bảo vệ Mộc Thanh Thiên, bị thua thiệt, nàng tại sao có thể chịu đựng được.

Bốn vị trưởng lão thấy Mộc Khuynh Cuồng muốn đi, vội vàng ngăn nàng lại, trên mặt hiền lành đầy từ ái cười, cố gắng khuyên nàng không cần đi.

”Trưởng lão, ta vì các ngươi sẽ không làm khó, dù sao ta vừa tới Thanh Vân tông.” Mộc Khuynh Cuồng bình tĩnh nói, bộ dáng kia muốn có bao nhiêu nhu thuận thì có bấy nhiêu nhu thuận.

Mộc Thanh Thiên kìm nén bức bối trong lòng, thật muốn một cái tát đánh bay Mộc Khuynh Cuồng, thực biết diễn trò, lúc cùng hắn nói chuyện cũng không an tĩnh nhu thuận như vậy.

”Không được, ngươi là Đẩu Tông, ngươi nhất định phải ở chỗ này học tập đấu kỹ cao cấp, Thanh Thiên, bắt đầu từ bây giờ, nếu Khuynh Cuồng ở lâu bốn Tầng Thư các, không cho ngươi phép tiến đến, nàng không có ở đây, ngươi mới có thể tiến vào.” Mộc Phong an ủi tốt Mộc Khuynh Cuồng, ngăn đầu mặt tràn đầy nghiêm trọng, giọng không để cho người ta cự tuyệt nói.

Mộc Thanh Thiên tính tình nóng nảy ở đâu chịu được, mắt trừng to muốn phân bác, nhưng Mộc Thanh Lam so với hắn mở miệng trước, “Đại trưởng lão, ta biết rồi, ta sẽ canh gác ca ca thật kỹ.”

”Thanh Lam...” Trên mặt Mộc Thanh Thiên đầy phần nộ cùng không cam lòng.

Con ngươi Mộc Thanh Lam băng lãnh trừng mắt nhìn hắn, Mộc Thanh Thiên ngoan ngoãn câm miệng, rồi sau đó hai người cùng bốn vị trưởng lão rời đi.

Mộc Khuynh Cuồng nhận được cách xử lý hài lòng, hai mắt cười híp lại, rốt cục đuổi ruồi bọ đi, về sau nàng có thể chuyên tâm học tập đấu kỹ.

Nàng cũng không muốn mỗi ngày học tập, đều có người đến tìm phiền toái, này sẽ là một chuyện làm cho người ta rất buồn bực.

”Khuynh Cuồng a, hiện tại ngươi có thể chuyên tâm học tập, về sau có thể không chọc bọn họ thì cũng đừng chọc bọn họ.” Mộc Phong thâm thía nói, ở trong lòng thở dài, đại gia tộc chính là như vậy, con em nhiều hơn, khó tránh khỏi sẽ có các loại tranh đấu, đây là quy luật thiên cổ vạn năm bất biến, ai mạnh mới có thể đi đến cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Mộc thanh lam trầm ổn

Edit: Tương Ly

Bất quá hiện nay, ở trong mắt bốn người bọn họ, Mộc Khuynh Cuồng nhất định sẽ là người đi đến cuối cùng.

”Ừ, ta biết rồi.” Mộc Khuynh Cuồng khoát tay áo, nhanh chóng hướng về giá sách đi đến, chuyên tâm học tập những thứ đấu kỹ kia.

Trải qua một hồi nháo động hôm nay, mọi người đều biết Mộc Khuynh Cuồng ở Thanh Vân tông có địa vị mà người khác không thể xâm phạm, nếu không Đại trưởng lão sao có thể an bài Mộc Thanh Thiên như vậy, này, đây là cỡ nào thiên vị a!

Nếu Mộc Khuynh Cuồng ban ngày liên tục ở tại lầu bốn Tầng Thư các, Mộc Thanh Thiên kia chẳng phải chỉ có nửa đêm mới có thể đi vào tìm kiếm sách đấu kỹ sao.

Sách đấu kỹ Tầng Thư các không cho phép mang ra ngoài, chỉ có thể ở bên trong xem, sau đó chính mình học thuộc lòng.

”Thanh Lam, nhất định phải nhanh chóng đem xú nha đầu kia trừ bỏ.” Đại viện Mộc gia, Mộc Thanh Thiên ở trong phòng đi tới đi lui, toàn thân cao thấp đầy thịnh nộ, hôm nay tức chết hắn, Đại trưởng lão thể nhưng an bài hắn như vậy, hắn khi nào đã từng chịu đại ngộ như vậy.

Mộc Thanh Lam ung dung uống trà, khiển trách, “Ngươi quá xúc động, Mộc Khuynh Cuồng đã không phải là tiểu cô nương lúc trước tùy ý ngươi khi dễ, hiện tại nàng là một thanh kiếm sắc bén, ai đụng tới nàng, mũi kiếm sắc bén kia nhất định sẽ đâm ngươi một đao.”

”Có thể ta nhìn không ra.” Mộc Thanh Thiên bộ dạng không cam lòng.

Mộc Thanh Lam trừng mắt nhìn hắn, cười lạnh nói, “Ta sớm nói cho ngươi, không nên khi dễ người nhỏ yếu, ở trước mặt bọn họ, ngươi mới có thể nhất thời sáng khoái, nếu gặp được cường giả thì sao, thế giới này không thiếu nhất chính là cường giả, một cường giả chân chính phải sẽ không đi làm những chuyện nhảm chán như vậy, có thời gian rảnh rỗi đó, không bằng dùng tu luyện thật tốt.”

”Thanh lam, ta...”

”Chúng ta phải lấy đại cục làm trọng, mà không phải tìm vui sướng nhất thời, ngươi cho rằng hiện tại giết Mộc Khuynh Cuồng dễ dàng như vậy sao, nàng là gia chủ tương lai, lại là tâm phúc của bốn vị trưởng lão, hơn nữa lại cùng Tam vương gia quan hệ tốt như vậy, nếu nàng hiện tại ở Mộc gia gặp chuyện không may, nhất định sẽ có người gây sự với Mộc gia, chúng ta nhất định phải ổn, tuyệt đối không thể khiến người khác chui vào chỗ trống.” Mộc Thanh

Lam lông mày nhăn lại thật sâu trầm ỏn nói, bộ dáng thành thực kia căn bản không giống nữ tử mới mười bốn tuổi.

Mộc Thanh Thiên bị Mộc Thanh Lam nói xong toàn thân không được tự nhiên, ánh mắt của hắn trong trẻo nhìn chăm chăm thiếu nữ trước mặt, nàng có dung mạo độc nhất vô nhị, càng làm cho hắn bội phục phần trầm ỏn này của nàng. Thanh Lam Thanh Lam, người là thái tử phi tương lai, tương lai là hoàng hậu trên vạn người.

Có lẽ chỉ có người mới xứng đứng ở vị trí kia, bởi vì người là Mộc Thanh Lam kiêu ngạo lại tôn quý, độc nhất vô nhị Mộc Thanh Lam.

Ánh mắt Mộc Thanh Lam sâu thẳm nhìn về phía xa xa, hiện tại chưa khẳng định được điều gì, người đi đến cuối cùng mới là người thắng.

”Thanh Lam, ca ca thực bội phục ngươi.” Mộc Thanh Thiên sùng ái cười nhìn nàng, trong lòng cảm thấy không bằng, tâm ý của hắn muốn giúp nàng thật tốt, chính nàng không tìm Mộc Khuynh Cuồng trút giận, hắn đã giúp nàng trút giận.

”Ca ca không cần bội phục ta, đây đều là do bức ra.” Mộc Thanh Lam cúi thấp đầu, trong hai tròng mắt đầy hàn khí.

Vài ngày sau đó, các đệ tử bên trong Thanh Vân tông chia làm hai bộ phận, một là phe Mộc Thanh Lam, một là phe Mộc Khuynh Cuồng, những người dòng chính chi thứ ngoài hệ đều rời rít tìm đối tượng tốt chính mình muốn ủng hộ.

Mặc dù Mộc Khuynh Cuồng ở trong suy nghĩ của bốn vị trưởng lão có địa vị rất cao, nhưng người ủng hộ nàng vẫn rất ít, bởi vì bọn họ đều cảm thấy địa vị Mộc Thanh Lam cùng Mộc Khuynh Cuồng bất đồng, nàng là thái tử phi tương lai, tương lai Mộc gia chắc chắn sẽ nằm trong tay nàng.

Mộc Khuynh Cuồng mỗi ngày cùng Sư Sư ở Tầng Thư các đọc sách, buổi tối đi bên ngoài tu luyện đấu kỹ, thuận tiện tu luyện Triệu Hoán Sư công pháp.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Ta sắp buồn chết

Edit: Trương Ly

Mạc Tiêm Lương như cũ mỗi ngày tìm đến Mộc Khuynh Cuồng, Mộc Khuynh Cuồng không có thời gian bồi hắn, liền đuổi hắn trở về, điều này làm cho hắn một hồi buồn bực.

Trong lúc vô tình, một tháng đi qua, Mộc Khuynh Cuồng đã lặng lẽ đột phá đến cảnh giới nhất tinh Đấu Tôn, bất quá nàng không nói cho bất luận kẻ nào, ngay cả bốn vị trưởng lão cũng không nói.

”Cửu tiểu thư, gia chủ muốn gặp ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng vừa mới trở lại tiểu viện, một nha đầu hầu hạ nàng lập tức đi lên phía trước bẩm báo.

Mộc Khuynh Cuồng giờ giờ cảm, Mộc Vinh Đức rốt cục tìm nàng, một tháng này ngược lại gió êm sóng lặng, cũng không còn làm ra loại hành động ám sát, phỏng đoán chính hắn vô cùng rõ ràng, ám sát nàng căn bản không thể thực hiện được.

Trong đại sảnh Mộc gia chủ viện, Mộc Vinh Đức cùng vài vị phu nhân của hắn đang vừa nói vừa cười.

”Không biết gia chủ tìm ta có chuyện gì.” Mộc Khuynh Cuồng đi vào cũng lười hành lễ, hiện không có người ngoài, nàng cùng hắn không cần diễn trò.

Quả nhiên, Mộc Vinh Đức thật đúng là không diễn, hắn tràn đầy trào phúng nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, tức giận nói, “Mộc Khuynh Cuồng, ngày mai ngươi cùng Thanh Lam cùng nhau tiễn cung.”

”Tiễn cung làm cái gì!” Mộc Khuynh Cuồng hỏi, đôi mắt đen bóng chuyển động bốn phía, người mà nàng gọi là cô cô muốn xuất thủ sao!

”Cô cô ngươi nghe nói ngươi đã trở lại, cho nên muốn gặp ngươi một chút.” Mộc Vinh Đức giống như cười như không nói, rõ ràng không có ý tốt.

Mộc Khuynh Cuồng nhíu lông mày, nàng có thể không đi sao? Nàng ở trong lòng cười lạnh, bộ dáng Mộc Vinh Đức kia tại tính kế nàng, lúc này, nàng không đi cũng phải đi, được rồi! Vậy thì đi xem một chút người gọi là quý phi cô cô kia.

Bất quá không sai biệt lắm nàng đoán được bọn họ muốn làm gì.

Ngày hôm sau, Mộc Khuynh Cuồng không có đi Thanh Vân tông, buổi sáng tỉnh mơ cùng Mộc Thanh Lam hướng về hoàng cung.

Mộc Khuynh Cuồng ngồi bên cạnh cửa xe ngựa, hai tay nâng cằm lên hướng về đế đô nhìn quanh, trong khoảng thời gian này, ngoại trừ lần trước cùng Mạc Tiêm Lương đi ra ngoài, nàng đều không hảo hảo đi dạo nơi này, lúc nhìn đến bức họa nàng dùng mặt nạ da người dán trên vách tường, nàng trộm cười rộ lên, không nghĩ tới lũ ngu ngốc còn đang tìm kiếm, tấm mặt nạ da người kia sớm đã bị nàng ném đi!

”Khuyh Cuồng a Khuyh Cuồng, ta sắp buồn chết...” Sứ Sứ bức tức thoát ra khỏi ma thú không gian.

Mộc Khuyh Cuồng trừng nó một cái, “Nếu cảm thấy buồn bức vậy thì đi được tông trộm đồ a, chỗ đó nhiều bảo bối như vậy.”

”Ta cũng không muốn bị bắt.” Sứ Sứ nhe răng, lần trước nó đi được tông, chỗ đó hiện tại canh gác chắc chắn rất nghiêm ngặt, nó mới không muốn đi.

”Không có tiền đồ.” Mộc Khuyh Cuồng cười mắng nó.

Sứ Sứ tròn to mắt vàng trừng nàng, tức giận nói, “Về sau không cho phép nằng ta không có tiền đồ, ta vốn rất có tiền đồ, bị nguoi mắng như vậy sẽ thực trở nên không có tiền đồ.”

Mộc Khuyh Cuồng nhéo nó một cái, lười cùng nó lý luận, không bao lâu xe ngựa đến cửa hoàng cung, có lẽ tại trên TV xem nhiều hoàng cung, Mộc Khuyh Cuồng cũng không có quá nhiều kinh ngạc.

Mộc Thanh Lam xuống xe ngựa trước, rồi có người thỉnh Mộc Khuyh Cuồng xuống xe ngựa, Mộc Thanh Lam lãnh ngạo liếc nhìn nàng liền hướng về hậu hoa viên hoàng cung đi đến, Mộc Khuyh Cuồng chỉ đành chậm rãi theo sau.

Hai người dưới sự hướng dẫn của thái giám, cuối cùng đi vào trong một cung điện không lớn không nhỏ.

”Cô cô, Thanh Lam tới thăm nguoi.” Mộc Thanh Lam đi đến một lương đình ôn nhu kêu lên.

Chỉ thấy trong lương đình một ghé quý phi được làm bằng gỗ lim tinh xảo, một nữ nhân xinh đẹp nằm, bên cạnh ghé quý phi hai nha hoàn mặc cung phục đứng nhẹ nhàng lắc lắc cây quạt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Mới gặp quý phi cô cô

Edit: Tương Ly

”A, Thanh Lam đến đây.” Nữ nhân trên ghé quý phi nhanh chóng ngồi dậy, trên khuôn mặt nhỏ nhắn không có bất kì phản trạng điểm gì, nhưng vô cùng mỹ, làn da mềm mại trong veo như nước, một đôi mắt quyến rũ động lòng người.

Mộc Khuyh Cuồng liếc nhìn nàng một cái, hơi kinh ngạc, nàng thật trẻ, giống như cô nương mới hai mươi tuổi vậy, khó trách được hoàng thượng sủng ái, giai nhân tuyệt mỹ như vậy ai không thích.

Đây là lần đầu tiên Mộc Khuyh Cuồng nhìn thấy Mộc gia quý phi Mộc Thái Thanh, trước kia nàng căn bản không có tư cách thấy đại nhân vật trước mặt như bây giờ, trí nhớ trong đầu nàng giống như có một lần Mộc Thái Thanh về nhà thăm người thân, ngày đó Mộc gia giăng đèn kết hoa khắp nơi vui mừng, mỗi người đều trang phục lộng lẫy nghênh đón Mộc Thái Thanh.

Duy chỉ có nàng bị giam ở phòng, lúc ấy cha mẹ không thể làm gì, bởi vì Mộc Vinh Đức lên tiếng, nàng xấu như vậy không cho phép đi ra ngoài, miễn cho hủ đến quý phi nương nương.

Trước kia Mộc Khuyh Cuồng tự nhiên là nhẫn nhục chịu đựng, cho nên cũng không có ý kiến gì.

Bây giờ Mộc Khuyh Cuồng chỉ cảm thấy buồn cười, trước kia cảm thấy nàng dọa người, bây giờ lại triệu kiến nàng, trong chốc lát chẳng phải là muốn nàng hủ chết vị quý phi cô cô này sao.

”Cô cô gần đây tốt không, ta mang Khuyh Cuồng muội muội tới thăm nguoi.” Mộc Thanh Lam xinh đẹp tuyệt mỹ tươi cười, nàng cùng Mộc Thái Thanh đứng chung một chỗ, một người quyến rũ động lòng người, một người lãnh diễm mê người.

Mộc Thái Thanh ồ một tiếng, ngẩng đầu hướng về đình nghỉ mát bên ngoài nhìn lại, lúc nàng nhìn thấy Mộc Khuyh Cuồng, hai mắt khẽ tròn to, lông mày thật sâu nhăn lên.

”Trên mặt hài tử Mộc gia làm sao lại có bớt trên mặt.” Mộc Thái Thanh nhẹ lắm bẩm nói, rồi sau đó sắc mặt khôi phục bình thường, hướng về Mộc Khuyh Cuồng vẫy vẫy tay, hiền hòa cười nói, “Nguoi chính là Khuyh Cuồng, mau tới nơi này ngồi.”

Mộc Khuyh Cuồng không sợ hãi, từng bước một đi lên, rồi sau đó khom lưng hành lễ.

”Khuyh Cuồng gặp qua quý phi nương nương.” Nàng cùng Mộc Thái Thanh không quen, cũng không dám trực tiếp gọi nàng cô cô, hơn nữa cô cô này lớn lên tuổi còn rất trẻ, nàng đều gọi không ra miệng.

Mộc Thái Thanh đứng lên đánh giá Mộc Khuynh Cuồng, hồi lâu sau cười nói, “Ngươi lớn lên không tệ, chỉ khối bớt kia ảnh hưởng tới mỹ mạo của ngươi, nếu không có bớt, chắc hẳn ngươi cũng sẽ là một tiểu mỹ nhân.”

“Quý phi nương nương khen ngợi.” Mộc Khuynh Cuồng khiêm tốn nói.

“Nơi này không có người ngoài, ngươi liền gọi ta cô cô đi! Không nên xa lạ như vậy, chúng ta bây giờ là người một nhà, nói không chừng về sau sẽ thân thiết hơn.” Mộc Thái Thanh quyền rũ cười, thuận lý hợp tình nói.

Mộc Thanh Lam đứng ở bên cạnh mặt không chút thay đổi, đáy mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng lóe một tia cười lạnh.

Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn, nàng đương nhiên nghe được ý tứ trong lời nói của Mộc Thái Thanh, cô cô này định đem nàng gả cho hoàng tử Hoàng gia sao?

Hừ! Nàng hôn ước há lại do người khác làm chủ, nàng không nguyện ý cùng Hoàng gia có quan hệ, cho nên sẽ không gả vào Hoàng gia.

Lúc này, nàng đã hiểu dụng ý Mộc Thái Thanh hôm nay gọi nàng tới, bày ở trước mặt nàng có hai con đường.

Một là rời đi Mộc gia, buông tha cho vị trí gia chủ.

Hai là ngoan ngoãn gả vào Hoàng gia, do Mộc Thái Thanh nàng không thể.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn lướt qua Mộc Thanh Lam, khóe miệng hiện tia cười bí hiểm, Mộc Thanh Lam a Mộc Thanh Lam, ngươi không hổ là cao thủ, khó trách sẽ bình tĩnh như vậy.

“Khuynh Cuồng thân phận quá thấp, không dám.” Mộc Khuynh Cuồng cúi đầu khẽ cười nói.

Mộc Thái Thanh đưa tay đỡ Mộc Khuynh Cuồng, tay của nàng ta ôn nhu vỗ tay của nàng, quyền rũ cười nói, “Cô cô cũng không cảm thấy thân phận ngươi thấp, nói không chừng tương lai thân phận của ngươi sẽ cao hơn ta, cô cô một người ở trong cung này rất cô đơn, không bằng Khuynh Cuồng đi theo ta như thế nào.”

“Khuynh Cuồng không xứng, ta cảm thấy được Thanh Lam tỷ tỷ thích hợp hơn.” Mộc Khuynh Cuồng cự tuyệt nói, nàng mới không đến hoàng cung rắc rối này.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Mộc khuynh cuồng phúc hắc

Edit: Trương Ly

Nàng Mộc Khuynh Cuồng sẽ không bị trời buộc trong hoàng cung.

“Ngươi đứa nhỏ này nói cái gì vậy, Thanh Lam tương lai là thái tử phi, tự nhiên sẽ không ở tại hoàng cung, cô cô hôm nay gọi ngươi tới là có một chuyện tốt muốn nói cho ngươi.” Mộc Thái Thanh nhẹ giọng khiển trách, rồi lôi kéo Mộc Khuynh Cuồng đến bên cạnh bàn ngồi xuống, trên khuôn mặt nhỏ nhắn non nê đầy vui vẻ.

Mộc Khuynh Cuồng không chớp mắt nhìn chằm chằm Mộc Thái Thanh, nàng ta định đem nàng gả cho vị hoàng tử kia?

“Ta nghĩ cho ngươi vào cung làm phi tử hoàng thượng, trong nội cung gần đây yêu cầu một nhóm phi tử, ngươi còn trẻ như vậy, mặc dù trên mặt có một khối bớt nhỏ, nhưng ta tin tưởng ngươi vẫn có thể khiến lòng người rung động, Hoàng thượng sẽ càng thương tiếc ngươi.” Mộc Thái Thanh ngoéo môi một cái nói suy nghĩ của nàng, hai mắt mong đợi nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, chờ đợi câu trả lời của nàng.

“.....” Mộc Khuynh Cuồng nghe xong mặt không đổi sắc, trong lòng lại đem Mộc Thái Thanh mắng đến loạn thất bát tao.

Dựa vào, thế nhưng muốn nàng lấy đường kim Hoàng thượng, cái lão nam nhân kia, con mẹ nó, Mộc Khuynh Cuồng thật muốn bùng nổ nói tục, chỉ vào Mộc Thái Thanh chửi mắng một trận.

Nhưng nơi này không phải là hiện đại, nếu là hiện đại, nàng đã sớm làm cho Mộc Thái Thanh chết đi sống lại.

Hiện tại nàng, mỗi một bước đều phải vô cùng cẩn thận, suy xét kỹ lưỡng, nàng nhất định phải lấy đại cục làm trọng, nàng Mộc Khuynh Cuồng cũng không phải dễ dàng khi dễ.

”Cô cô, người quá coi trọng ta, nữ tử xinh đẹp ở dòng chính Mộc gia không ít, như vậy mới có khả năng hấp dẫn ánh mắt hoàng thượng.” Mộc Khuynh Cuồng bình tĩnh thong dong cười nói, nàng biết rõ Mộc Thái Thanh lấy chuyện này đối với nàng ra oai phủ đầu, đang ép nàng rời khỏi Mộc gia.

Mộc Thái Thanh thờ dài một hơi, một bộ vì Mộc Khuynh Cuồng suy nghĩ, “Khuynh Cuồng, cô cô cũng là vì người suy nghĩ, người cái dạng này rất khó tìm người trong sạch, ta đã cùng Hoàng thượng nói qua, hẳn nói nguyện ý tiếp nhận người, đi vào hoàng cung, từ nay về sau người có thể có cuộc sống ăn sung mặc sướng, chẳng lẽ không được sao?”

Ăn sung mặc sướng, phi, người cút đi!

Mộc Khuynh Cuồng ở trong lòng mắng to một trận, trên mặt lại khách sáo tươi cười, “Cô cô quan tâm, Khuynh Cuồng nghĩ, nếu đời này không có người nguyện ý cưới ta, ta sẽ không lấy chồng.”

Trong lòng nàng cười lạnh, gả cho cái lão nam nhân kia, nàng còn không bằng không lấy chồng, hưởng chi, Mộc Khuynh Cuồng nàng bây giờ căn bản không muốn lập gia đình.

”Khuynh Cuồng, điều này sao có thể, một nữ nhân cần tìm một người để dựa vào.” Mộc Thái Thanh cố làm ra vẻ mặt kinh ngạc lo lắng nói, tạo một hình tượng cô cô tốt.

Mộc Khuynh Cuồng khẽ cười, nếu như thực vì nàng lo lắng, cũng sẽ không đẩy nàng cho lão nam nhân kia.

Nói đi nói lại, chính vì làm cho nàng buông tha vị trí gia chủ Mộc gia.

”Cô cô, người không biết, kỳ thật ta sống không được bao lâu nữa, ta không muốn liên lụy người khác.” Mộc Khuynh Cuồng yếu ớt nói, đưa tay lau khóe mắt.

Trong mắt Mộc Thái Thanh cùng Mộc Thanh Lam đồng thời thoáng hiện quang mang khác thường.

”Các người xem.” Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên cắt ngón tay của mình, lập tức, một giọt máu đen từ trong ngón tay nàng chảy ra, “Kỳ thật ta trúng kịch độc, máu của ta đều biến thành màu đen, đây là siêu cấp kịch độc, bất luận kẻ nào đụng tới máu này sẽ lây bệnh.”

Mộc Thái Thanh nhìn máu đen kia, sắc mặt quả nhiên thay đổi, kinh hãi nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, tựa hồ xem xét lời của nàng là thật hay giả.

”Cô cô...” Mộc Khuynh Cuồng nói liền đưa tay phía Mộc Thái Thanh.

Mộc Thái Thanh nhìn tay nàng chảy máu, thân thể hướng về phía sau thối lui, đột nhiên cái ghế dưới người nàng ta giật giật, nàng ta mất thăng bằng liền ngã trên mặt đất.

”Cô cô, người làm sao vậy, người không sao chứ!” Mộc Khuynh Cuồng tràn đầy sợ hãi nhìn chăm chăm Mộc Thái Thanh, đưa tay kéo nàng ta, trong lòng thì lại muốn cười đến quên trời đất, vừa mới nàng dùng một chút lực lượng trên chân ghế, nàng ta mới có thể ngã khó coi thế này.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Người giở trò quỷ gì

Edit: Trương Ly

Mộc Thái Thanh nhìn ngón tay Mộc Khuynh Cuồng vẫn còn chảy máu đen, mặt một mảnh tái nhợt, giờ ngón tay thét to, “Người không nên tới, không cho phép tới đây.”

Nàng cũng là người tu luyện, tự nhiên biết rõ chỉ có trúng độc, máu mới biến thành màu đen.

Ngón tay Mộc Khuynh Cuồng chảy càng ngày càng nhiều máu, xem ra tựa hồ thật sự trúng kịch độc, nàng cũng không muốn bị lây bệnh.

”Cô cô, không, ta quên tay của ta còn đang chảy máu, nếu không cẩn thận rơi vào trên người của người, vậy cũng không tốt, ta có thể chết, nếu để cho cô cô cùng chết theo, như vậy ta sẽ áy náy chết mất.” Mộc Khuynh Cuồng vẻ mặt tự trách lại sợ hãi nói, bộ dạng sợ hãi kia còn kém muốn khóc lên mà thôi.

Mộc Thái Thanh, người có thể chém ta một đao, ta đồng dạng có thể đâm người một kiếm.

Đây là cảnh cáo người, người đối với ta bất nhân, ta sẽ đối với người bất nghĩa.

”Mộc Khuynh Cuồng, người giở trò quỷ gì!” Mộc Thanh Lam cùng nha hoàn bên cạnh lập tức đỡ Mộc Thái Thanh dậy.

Mộc Thái Thanh vẫn còn kinh hãi, nàng ta nhẹ thở ra mấy hơi thở, thần sắc nhanh chóng khôi phục bình thường. “Khuyhnh Cuồng, ngươi tại sao lại trúng loại kỳ độc này?”

“Ta cũng không biết, cũng bởi vì biết mình sẽ chết, cho nên mới trở về.” Mộc Khuyhnh Cuồng tràn đầy bi thương nói, vẻ mặt kia diễn muốn có bao nhiêu thực, giống như nàng thật sự sẽ chết vậy, về phần máu của nàng tại sao có màu đen, nàng cũng không biết.

Mộc Thanh Lam lông mày khẽ nhíu, không quá tin tưởng nhìn chằm chằm Mộc Khuyhnh Cuồng, nếu nàng sắp chết, đầu khí sao có thể mạnh mẽ lợi hại như vậy?

Đáy mắt Mộc Thái Thanh lóe quang mang khôn khéo, ngón tay Mộc Khuyhnh Cuồng còn đang chảy máu, máu đen kia vô cùng quý dị, làm cho người nhìn không không chế nổi mà sợ hãi.

“Ngươi không đi khám đại phu sao?” Mộc Thái Thanh hỏi.

Mộc Khuyhnh Cuồng dùng tay kia đè lại ngón tay chảy máu, “Có, đại phu nói, không có thuốc nào chữa được, bởi vì độc đã thâm nhập vào xương tủy.”

“Khuyhnh Cuồng, ngươi vì sao không trực tiếp giết nữ nhân này a!” Thanh âm Sừ Sừ tức giận trong không gian ma thú vang lên, nữ nhân này thế nhưng làm cho cháu gái của mình cùng nàng cùng hầu hạ chung một nam nhân, trong thiên hạ tại sao có thể có cô cô như vậy, quá ghê tởm!

“Ngươi ngốc a, ta hiện tại giết nàng, đến lúc đó, ta không chỉ đắc tội người Mộc gia, còn có thể đắc tội Hoàng gia, như vậy không phải vừa vận hợp toan tính bọn họ, hơn nữa nơi này là hoàng cung, Mộc Thanh Lam lại ở bên cạnh, ngươi cảm thấy nàng sẽ cho ta cơ hội giết Mộc Thái Thanh sao, bọn họ đã sớm tính kế tốt rồi.” Mộc Khuyhnh Cuồng hừ lạnh.

Mộc Thanh Lam a Mộc Thanh Lam, không nghĩ tới các ngươi đem mọi thứ tính kế tốt lắm.

Sừ Sừ ở không gian ma thú tức giận kêu, hai nữ nhân xấu xa này, cũng dám khi dễ Khuyhnh Cuồng của nó như vậy.

“Thực sự như vậy sao?” Mộc Thái Thanh hai mắt sắc bén nhìn chằm chằm Mộc Khuyhnh Cuồng.

“Máu của ta toàn bộ đều là màu đen, cô cô còn chưa tin sao?” Mộc Khuyhnh Cuồng nhíu mày thống khổ nói, rồi giơ lên ngón tay của mình khẽ dùng sức, vài giọt máu đen lại chảy ra.

Mộc Thái Thanh cùng Mộc Thanh Lam nhìn máu đen kia, đáy mắt lóe hàn quang.

“Khuyhnh Cuồng a, đã như vậy, vậy ngươi càng cần phải tiến vào hoàng cung, ta sẽ khuyên Hoàng thượng thương yêu ngươi thật tốt, phong hào cho ngươi thật tốt, đến lúc đó cha mẹ ngươi nữa đời sau liền không lo.” Mộc Thái Thanh tiếp tục nói đề nghị của nàng ta, cho dù nàng trúng độc thì thế nào, nàng ta muốn nàng chủ động buông tha vị trí gia chủ Mộc gia, còn muốn không chế nàng.

Một nha đầu xấu còn muốn vén gió nổi sóng sao, nàng còn không nên cùng Mạc Tiêm Lương qua lại gần như vậy!

Mộc Khuyhnh Cuồng mặt tràn đầy cảm kích nhìn Mộc Thái Thanh, “Tạ quý phi nương nương, ta sẽ suy nghĩ thật kỹ.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Cái đình trong mắt, cái gai trong thịt

Edit: Tương Ly

Trên đường trở về, Mộc Khuyhnh Cuồng u ám cười lạnh, nàng Mộc Khuyhnh Cuồng há lại dễ dàng để cho bọn họ không chế.

Nàng không trực tiếp trở về Mộc gia, mà đi Thanh Vân tông, nàng đi tìm bốn vị trưởng lão.

“Ngươi nói cái gì! Quý phi nương nương muốn ngươi tiến cung làm phi.” Mộc Phong tròn tròn mắt cả kinh nói.

Mộc Khuyhnh Cuồng vừa uống trà vừa ăn điểm tâm, một bộ nhàn nhã, “Đúng vậy, nàng nói hậu cung có thể ăn sung mặc sướng, các ngươi nói ta có nên đi hay không?”

“Đương nhiên là không đi!” Bốn vị trưởng lão đồng thời lên tiếng rất xác định nói, Mộc Khuyhnh Cuồng là người Mộc gia, làm sao có thể gả vào Hoàng gia, nếu nàng về sau thành Triệu Hoán Sư cao cấp, đây chẳng phải là vinh dự của Hoàng gia sao, cái này bọn họ tuyệt đối không đáp ứng, quý phi nương nương đang giở trò quỷ gì, trong lòng mấy người bọn họ tất nhiên đoán được.

Mộc Khuynh Cuồng ý cười đầy mặt nhìn bọn họ chăm chăm, như không có việc gì tiếp tục ăn.

”Khuynh Cuồng, ngươi buông tha vị trí gia chủ đi!” Mộc Phong thờ dãi nói.

Mộc Khuynh Cuồng nhếch môi một cái, khiêu mi cười lạnh nói, “Cho dù ta buông tha vị trí gia chủ, ngươi nghĩ bọn họ sẽ bỏ qua cho ta sao? Ta hiện tại chính là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt bọn họ.”

Bốn vị trưởng lão đồng thời trầm mặc, rồi mở miệng rất kiên định nói, “Ngươi yên tâm, bốn người chúng ta nhất định sẽ lấy tính mạng bảo hộ ngươi an toàn.”

Mộc Khuynh Cuồng không nghĩ tới bọn họ sẽ nói ra lời như vậy, nàng chỉ biết, bốn người bọn họ biết rõ nàng là Triệu Hoán Sư nhất định sẽ bảo hộ nàng, lại không nghĩ bọn họ sẽ lấy tính mạng hộ nàng.

Ánh mắt của bọn họ không phải giả, trong lòng nàng khẽ xẹt qua dòng nước ấm.

Lần này trở lại vẫn có thu hoạch, ít nhất kết giao với bốn lão nhân này, những ngày qua, bọn họ thực lòng dạy nàng, nhìn ra được, bọn họ thật sự muốn bồi dưỡng nàng.

”Cám ơn các ngươi!” Mộc Khuynh Cuồng cảm kích cười nói.

Bốn vị trưởng lão đồng thời lắc đầu, bảo vệ người Mộc gia là chức trách của bọn họ.

”Ngươi nói cái gì!”

Xế chiều hôm đó, Mộc Khuynh Cuồng đi tam vương phủ tìm Mạc Tiêm Lương.

”Mộ chút kinh ngạc như vậy đã là cái gì, ta cho ngươi biết, ta lập tức sẽ trở thành phi tử của phụ hoàng ngươi, đến lúc đó ngươi có phải hay không nên gọi ta một tiếng nương nương a, ha ha ha...” Nhìn Mạc Tiêm Lương ánh mắt khiếp sợ, Mộc Khuynh Cuồng thú vị tà ác cười to nói.

Mạc Tiêm Lương tâm gắt gao nín lại, hai mắt sâu thẳm không chớp nhìn chăm chăm nàng, lúc này, nàng sao có thể bình tĩnh không tim không phổi cười như vậy, nàng tuyệt không lo lắng việc tiến cung sao?

”Ngươi tại sao không nói chuyện a, còn mặt mày ủ rũ, ngươi cần phải vì ta cao hứng a, đến lúc đó vào hoàng cung ăn sung mặc sướng, thật tốt có phải hay không!” Mộc Khuynh Cuồng hướng hấn nghịch ngợm mở trừng hai mắt.

Mặt Mạc Tiêm Lương so với khóc còn khó xem hơn, hấn đột nhiên nắm chặt tay nàng, ánh mắt kiên định nói, “Ta sẽ không để cho ngươi tiến cung làm phi, tuyệt đối không.”

Mộc Khuynh Cuồng mỉm môi cười nhìn hấn, rút tay mình ra, nàng hôm nay chỉ đến nói cho hấn biết một tiếng.

Mạc Tiêm Lương thấy nàng cười, trong lòng tất cả đều là đau lòng, nhất định là người Mộc gia bức nàng, nhưng hấn lại biết rõ, nàng chắc chắn sẽ không tiến cung, nàng cũng không tham hưởng vinh hoa phú quý, bởi vì hấn biết Mộc Khuynh Cuồng không phải là người như vậy.

”Ta sẽ không tiến cung làm phi, ngươi nghĩ rằng ta muốn hầu hạ phụ hoàng đã già kia của ngươi sao?” Mộc Khuynh Cuồng đang tươi cười một khắc sau nhanh chóng hóa thành cười lạnh thị huyết.

Mạc Tiêm Lương nhìn nụ cười của nàng, đây mới là Mộc Khuynh Cuồng hấn biết, tuyệt đối sẽ không chịu người khác khống chế.

”Vậy ngươi định làm như thế nào?”

”Nên làm cái gì thì làm cái đó.” Mộc Khuynh Cuồng lạnh lùng nói, kỳ thật trong lòng nàng đã có quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Tứ đại cường giả

Edit: Tương Ly

Lúc Mộc Khuynh Cuồng trở về Mộc gia, đám người Mộc Vinh Đức đều mang một vẻ mặt vui vẻ xem kịch.

”Khuynh Cuồng, chúc mừng ngươi a, có thể tiến cung làm phi.” Mộc Vinh Đức cười như lão hồ ly giả hoạt.

Mộc Khuynh Cuồng bình tĩnh thông dong đi lên trước, quét một vòng mọi người trong đại sảnh, đưa tay từng cái chỉ qua, cuồng vọng cười tà nói, “Chờ ta tiến cung làm phi, chuyện đầu tiên làm là giải quyết một đám các người.”

Mấy người trong đại sảnh cũng không nghĩ tới Mộc Khuynh Cuồng có thể nói như vậy, tất cả mọi người sắc mặt một hồi trắng bệch.

Nếu như nàng thật sự trở thành phi tử, nếu Hoàng thượng thật sự thương yêu nàng, có phải nàng thật sự có thể tùy tiện xử trí bọn họ hay không, Mộc Vinh Đức sau lưng lướt qua một hồi mồ hôi lạnh, nụ cười dối trá trên mặt biến thành phần nộ, tại sao bọn họ không nghĩ đến cái này, nhưng nghĩ lại, Mộc Thanh Thiên là quý phi hậu cung, làm sao sẽ để cho một nha đầu xấu xí như nàng làm loạn.

“Mộc Khuynh Cuồng, ngươi đừng quá kiêu ngạo!” Mộc Vinh Đức tức giận khiển trách.

“Ta chính là muốn kiêu ngạo thì như thế nào!” Mộc Khuynh Cuồng không chút nào e ngại nói, tức chết người lão già này!

Mộc Vinh Đức quả nhiên bị tức ngã, đưa ngón tay chỉ Mộc Khuynh Cuồng hồi lâu nói không ra lời.

Mộc Khuynh Cuồng lãnh ngạo quét bọn họ một cái, xoay người tiêu sái rời đi, khoe miệng mang theo khinh cuồng vui vẻ, vừa mới chỉ là trêu cợt bọn họ mà thôi, Mộc Khuynh Cuồng nàng làm sao có thể tiến cung làm phi.

Cầm y ngọc thực? Nàng không lạ gì, nàng sẽ tự mình đi cố gắng.

Phi tử vị? Nàng lại càng không hiếm lạ, chính nàng có thể là Vương.

Trương lai có một ngày, nàng nhất định dựa vào thực lực của mình đứng ở nơi cao nhất!

“Bốn vị trưởng lão, các người muốn như vậy gọi ta tới đây để làm gì!”

Lúc Mộc Khuynh Cuồng đang chuẩn bị ngủ, Đại trưởng lão Mộc Phong dẫn nàng đến Thanh Vân tông.

“Khuynh Cuồng a, chúng ta suy nghĩ hồi lâu, người bây giờ tạm thời rời Lôi Lạc Đế Đô đi! Người mới mười bốn tuổi, hiện tại cũng không thể tiếp được Mộc gia, không bằng đi ra ngoài历练 lắm nhiều một chút, điều này đối với người tốt hơn.” Mộc Phong nhìn Mộc Khuynh Cuồng thăm thía nói, bốn người bọn họ thảo luận hơn phân nửa buổi tối, mới thảo luận ra cái kết quả này.

Mộc Khuynh Cuồng khẽ cười, nàng cũng biết bọn họ gọi nàng tới là ý này, kỳ thật nàng cũng có quyết định này.

Nàng bây giờ không thể cùng đám người Mộc Thanh Lam cứng đối cứng, nàng chỉ có thể làm cho thực lực của chính mình thể lực cường đại hơn, mới có thể đem bọn họ toàn bộ diệt trừ.

“Vậy các người nói, ta đi nơi nào mới tốt.” Mộc Khuynh Cuồng hỏi, đại lục này nàng còn chưa hiểu rõ.

“Một đường hướng bắc đi!” Nhị trưởng lão Mộc Xây trầm trầm nói.

“Vì sao phải một đường hướng bắc?” Mộc Khuynh Cuồng tò mò hỏi.

Bốn vị trưởng lão nhìn nhìn vẻ mặt đơn thuần không hiểu Mộc Khuynh Cuồng, liền cận kề giới thiệu đại lục này cho nàng.

“Tập Duy Tư đại lục có bốn khu vực cường giả, chỗ đó không chịu sự quản chế của bất kỳ đế quốc nào, phương hướng phía tây có Đẩu Khí Thánh Đường, phía đông có Thần Điện, hai địa phương này đều là cường giả trong cường giả, thực lực của người bây giờ tốt nhất không nên đi, phía nam là đất trực xuất, nơi đó tràn ngập tà ác, giết chóc, các loại dục vọng tội ác, rất nhiều người phạm tội hoặc chọc phải kẻ địch lợi hại cũng sẽ chạy tới chỗ đó tránh né, bởi vì người bình thường căn bản không muốn đi phương địa hắc ám kia.

Phía bắc có đảo Ác Ma hung hiểm lại giàu kỳ bảo, bên kia trải dài không dứt các dãy núi, rừng rậm, Tuyết Sơn, người nếu có thể tiến vào chỗ đó, rất thích hợp để người tu luyện lịch lãm.”

Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn, không nghĩ đến cái thế giới này còn có bốn chỗ thần kỳ như vậy, gần đây trong khoảng thời gian này, nàng một mực xem sách đấu kỹ, cũng không tìm hiểu tốt nơi này.

“Được rồi, vậy ta đi phía bắc.” Chờ thực lực cường đại, nàng muốn đi ba địa phương kia thật tốt tìm hiểu một phen, xem đến tột cùng là nơi thần kỳ như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Gặp thoáng qua

Edit: Trương Ly

Bốn vị trưởng lão thấy nàng nguyên ý rời đi, trên mặt đều lộ ra nụ cười thỏa mãn, bọn họ đều tin tưởng đứa bé thông minh này, bây giờ rời đi mới là hành động sáng suốt.

“Đại ca, người cùng Khuynh Cuồng cùng đi chứ!” Mộc Xây nhìn Mộc Phong mở miệng nói, Mộc Phong có tu vi cao nhất trong bốn người bọn họ, có hẳn đi cùng Mộc Khuynh Cuồng, bọn họ sẽ tương đối yên tâm.

“Đại ca, người mang Khuynh Cuồng đi, như vậy sẽ tương đối an toàn.” Mộc Sàng phi thường tán đồng nói.

“Đại ca, ba người chúng ta sẽ hảo hảo bảo vệ Thanh Vân tông.” Mộc Húc nhìn Thanh Vân tông cười nói.

Mộc Phong nhăn mày, hai mắt bình tĩnh nhìn chăm chăm ba người bọn họ.

“Đại ca, người cùng Khuynh Cuồng đi đi!” Ba vị trưởng lão đồng thời mở miệng khẩn cầu.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn bốn người bọn họ, nếu có Mộc Phong cùng nàng đi tất nhiên tốt hơn a, như vậy trên đường cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau, nàng còn có thể hỏi hần rất nhiều thứ.

“Tốt, ta cùng Khuynh Cuồng cùng đi.” Suy nghĩ hồi lâu, trong lòng Mộc Phong thờ dãi kiên định đáp, sau đó nhìn Mộc Khuynh Cuồng, gặp Mộc Khuynh Cuồng mắt tròn to trong suốt nhìn hần, hần khẽ mím môi cười, tương lai Mộc gia phải dựa vào nàng.

Ngày hôm sau, Mộc Khuynh Cuồng tùy tiện thu thập vài bộ quần áo bỏ vào trong giới chỉ không gian, rồi hướng về Thanh Vân tông chạy.

Bốn người Mộc Phong đã sớm chuẩn bị xe, đợi Mộc Khuynh Cuồng đến, Mộc Phong cùng nàng lặng lẽ lên xe ngựa, sau đó hướng về cửa thành Lôi Lạc Đế Đô chạy.

“Khuynh Cuồng, rốt cục có thể đi ra ngoài.” Sứ Sứ trong không gian ma thú kích động chút chút gọi, nó hiện tại đã thăng cấp, cấp hai linh thú.

“Ừ, bọn họ dung không được ta, năng lực của ta chưa thể cường đại bằng thể lực của bọn họ, hiện tại chỉ có thể ra ngoài lịch lãm, chờ lúc ta trở về, chính là thời điểm thu thập bọn họ.” Mộc Khuynh Cuồng nhìn đường phố náo nhiệt, ánh mắt lạnh lẽo nói, Mộc Thanh Lam Mộc Thanh Thiên, lần sau trở về cũng sẽ không đơn giản như vậy.

Nàng nhìn cảnh ngoài cửa sổ thả rèm xe ngựa xuống, cùng thời khắc đó, một chiếc xe ngựa đi ngược lại xe ngựa của nàng, trong xe ngựa một nam tử lãnh khốc ngồi, nam tử có một đôi mắt màu bạc rất đẹp.

Đột nhiên, hần vén rèm xe lên ngó ra ngoài, một chiếc xe ngựa từ bên cạnh chạy qua, nhìn thoáng qua, hần thu hồi ánh mắt.

Mộc Khuynh Cuồng rời đi đã sớm ở trong dự liệu của Mộc Thanh Lam, bất quá Mộc Khuynh Cuồng lưu lại cho nàng một phong thư.

Trong thư cũng không có quá nhiều chữ, chỉ có bảy chữ tiêu sái lại mạnh mẽ, ta nhất định sẽ trở lại!

“Thanh Lam, cái nha đầu xấu xí kia hiện tại đã đi, ta có thể đem vị trí gia chủ truyền cho người.” Mộc Vinh Đức nhìn Mộc Thanh Lam ý cười đầy mặt nói.

Mộc Thanh Lam liếc hần một cái, nhủ mày, “Nàng mặc dù đã đi, nhưng nàng chưa nói không muốn vị trí gia chủ này, cho nên nàng vẫn là gia chủ tương lai.”

“Vậy thì thế nào, người cảm thấy nàng còn có thể trở lại sao?” Mộc Vinh Đức âm hiểm cười lạnh nói.

Mộc Thanh Lam trừng Mộc Vinh Đức một cái, Mộc Vinh Đức lập tức thu hồi ý cười lạnh trên mặt, cười nhạt đứng ở bên cạnh, tựa hồ vô cùng cung kính.

“Thanh Lam, đây là quyết định của cô cô người, chắc chắn nàng sẽ không cho Mộc Khuynh Cuồng trở về, ta biết rõ người phi thường muốn đánh bại Mộc Khuynh Cuồng, nhưng cường giả trên đời nhiều như vậy, người cần gì nhất định đánh bại nàng.” Mộc Vinh Đức ôn tồn nói.

Mộc Thanh Lam đứng dậy, trên mặt đều là biểu tình không cam lòng, Mộc Khuynh Cuồng là người thứ nhất đánh bại nàng, huống chi nàng ta trước kia còn là một phế vật, bị một người xưng là phế vật đánh bại, kia so với bị một cường giả đánh bại còn chịu sỉ nhục hơn rất nhiều, cho nên nàng mới muốn đánh bại Mộc Khuynh Cuồng, cho tất cả mọi người xem một chút, nàng Mộc Thanh Lam luôn là người lợi hại nhất!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Đi đảo ác ma

Edit: Trương Ly

Chỉ tiếc, đây hết thảy nàng không thể không chế, cô cô hiện tại thông báo cho nàng, Mộc Khuynh Cuồng đi, nàng sẽ an bài người giải quyết nàng ta.

Nếu Mộc Khuynh Cuồng nhanh chết như vậy, nàng tìm ai phát tiết khó chịu trong lòng.

Mộc Thanh Lam nhìn nhìn tờ giấy trong tay, trong lòng cười lạnh nói, “Mộc Khuynh Cuồng, người tốt nhất có bản lĩnh trở lại, cho dù người trở lại, người cũng nhất định sẽ là bại tướng dưới tay ta.”

Chờ Mộc Khuynh Cuồng trở về, nàng đã sớm gả làm thái tử phi, thân phận địa vị đều cao hơn nàng ta, hơn nữa nàng cũng sẽ không ngừng tăng cường tu luyện, cho nên nàng nhất định sẽ đánh thắng Mộc Khuynh Cuồng.

Một buổi sáng tỉnh mơ Mạc Tiêm Lương đi hoàng cung gặp mặt phụ hoàng hần, hần thỉnh cầu, cho Mộc gia Cửu tiểu thư làm vương phi của hần.

Hoàng hậu biết được chuyện này giận tím mặt, nàng làm sao sẽ cho phép con trai của mình lấy người Mộc gia, huống chi, Mộc gia Cửu tiểu thư ở Mộc gia không có thân phận, muốn kết hôn cũng phải cưới người có lợi đối với Mạc Tiêm Lương.

Mạc Tiêm Lương mặc kệ hoàng hậu nói như thế nào, hần đều kiên định muốn kết hôn với Mộc Khuynh Cuồng, chỉ nàng mới có thể làm vương phi của hần.

Chuyện này Hoàng thượng cũng không lập tức đáp ứng, đơn giản vì hoàng hậu không cho phép, Độc Cô Thiên Nhu là mẹ đẻ của Mạc Tiêm Lương, có đủ tư cách tham dự chuyện chung thân của hần.

Mạc Tiêm Lương xuất cung thẳng đến Mộc gia, dĩ nhiên biết được Mộc Khuynh Cuồng rời nhà đi ra ngoài, lúc nhận được tin tức này, thân thể hần lão đảo muốn ngã.

Tại sao nàng có thể rời đi?

Nàng tại sao có thể ra đi không từ biệt như vậy, nàng coi hần là bằng hữu sao?

Mạc Tiêm Lương thương tâm khổ sở trở lại vương phủ, quân gia cầm một phong thư đưa hần, nói là Mộc gia Cửu tiểu thư phái người đưa tới.

Nhìn thư, ngón tay Mạc Tiêm Lương run rẩy tiếp nhận, trong lòng dâng lên một cỗ vui mừng như điên, nàng có đem hần để ở trong lòng, nếu không cũng sẽ không cho người đưa tin đến.

”Tam vương gia thân ái, cảm ơn người trong khoảng thời gian này chiếu cố, ta đi, bất quá ta nhất định sẽ trở lại, hảo hảo bảo trọng.”

Tin mặc dù rất ngắn, Mạc Tiêm Lương lại thấy trong lòng tràn đầy ấm áp, nàng thật sự coi hần là bằng hữu, chỉ là, nàng vì sao không nói cho hần, nàng muốn đi đâu, nàng vì sao không để hần cùng nàng cùng đi, nàng mặc dù đã là Đẩu Tông, nhưng nàng một tiểu cô nương lang bạt cỡ nào nguy hiểm.

Hần hy vọng nàng có thể mời hần cùng nhau đồng hành, hần nhất định sẽ dùng năng lực lớn nhất bảo vệ nàng.

Không có Mộc Khuynh Cuồng, cuộc sống của hần sẽ cỡ nào vô vị, cỡ nào nhàm chán.

”Vương gia, người không sao chứ!” Mạc Vong thấp thòm bất an nhìn Mạc Tiêm Lương bộ dáng lúc thương tâm lúc mừng rỡ hỏi.

Mạc Tiêm Lương đem thư thu hồi, sắc mặt lãnh khốc liếc hần ra lệnh, “Lập tức phái người đi tìm, nhất định phải tìm được Mộc Khuynh Cuồng, có tin tức của nàng, cho ta biết trước tiên.”

Hần như thế nào yên tâm để nàng một mình đi ra ngoài, cho nên hần nhất định sẽ đi cùng nàng, Khuynh Cuồng, Khuynh Cuồng, người sẽ biết tâm ý của ta.

Ở phía đông Lôi Lạc Đế quốc, đi phía bắc nói xa cũng không xa, nói gần cũng không gần.

Lúc này giữa mùa đông, bên ngoài gió rét thổi vù vù, càng đi về phía bắc, nhiệt độ càng thấp hơn.

”Gia gia, hôm nay chúng ta ở thành Thánh Tê này nghỉ ngơi đi!” Mộc Khuynh Cuồng nhìn Mộc Phong cười nói, nàng cùng Mộc Phong đã trao đổi một chút, hần là gia gia, nàng là tôn nữ, bọn họ chạy một ngày đường cũng chưa ra khỏi lãnh địa Lôi Lạc Đế quốc.

”Tốt, chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm.” Mộc Phong hiền lành cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Đi đảo ác ma (2)

Edit: Trương Ly

Thành Thánh Tê không lớn cũng không nhỏ.

Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Phong sau khi ăn xong liền trở về phòng nghỉ ngơi.

Nửa đêm, Mộc Khuynh Cuồng cảm giác có người xông vào phòng của nàng, vừa muốn động thủ, lại thấy rõ là Mộc Phong.

“Gia gia...” Mộc Khuynh Cuồng nhỏ giọng kêu lên, hần đột nhiên xuất hiện, nhất định là gặp nguy hiểm.

“Khuynh Cuồng, chúng ta bây giờ mau rời đi.” Mộc Phong ý bảo nàng đứng lên, vẻ mặt có chút căng thẳng.

Mộc Khuynh Cuồng ngồi dậy xuống giường cùng hần hướng phía ngoài bay đi, mới vừa ra đại sảnh, nàng liền nghe được có một hồi tiếng ụng kêu trong bầu trời đêm, ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện giữa không trung đen nhánh, có một con hắc ụng khổng lồ xoay quanh bay tới bay lui, trong miệng còn không ngừng lên tiếng gào khóc.

“Sửu Sửu, đi giải quyết nó.” Mộc Khuynh Cuồng gọi Sửu Sửu trong không gian ma thú, chim ụng nhất định là báo tin, đám người Mộc Vinh Đức động thủ nhanh như vậy.

“Ai nha, người ta còn đang ngủ đây.” Sửu Sửu ngáp một cái chít chít kêu.

Mộc Khuynh Cuồng cắn răng nói, “Nếu không nhanh, ta liền đem người nướng, ta còn chưa từng ăn thịt chuột nướng.”

Sửu Sửu lập tức xoay người ngồi dậy, đuổi cái lưng mệt mỏi, u oán nói, “Cũng biết uy hiếp ta, người ta đi không phải là được sao!”

Một đạo bạch quang thoáng hiện lên, Sửu Sửu hướng về bầu trời đêm bay đi, há mồm hướng về con hắc ụng kia hung ác cắn, hắc ụng tiếng kêu càng lớn, bỏ nhào động cánh hướng về Sửu Sửu công kích.

“Khuynh Cuồng, này...” Mộc Phong nhìn hai con ma thú đánh nhau giữa không trung.

“Gia gia, chúng ta đi nhanh lên, Sửu Sửu rất lợi hại, nó sẽ đuổi theo.” Mộc Khuynh Cuồng đối với Sửu Sửu tương đối tự tin, nó hiện tại đã là linh thú cấp hai, đều không có cơ hội thi triển thân thủ, hiện tại vừa vận khiến nó phát uy, miễn cho thật lùi kỹ năng chiến đấu.

Mộc Phong thấy Mộc Khuynh Cuồng tự tin như vậy, ma súng của nàng đẳng cấp lại cao, cần phải giải quyết đầu hắc ụng mặt báo.

Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Phong đi rồi, chỉ thấy trên bầu trời không ngừng bay xuống một chút lông vũ màu đen.

“Hừ, khó ăn như vậy, ô ể miệng của ta.” Sửu Sửu cảm lấy ngọc ụng trong tay lớn tiếng chửi bậy, rồi móng vuốt vừa động ném ra ngoài, xoay người nhanh chóng hướng Mộc Khuynh Cuồng đuổi theo, một con thối ụng cũng dám ở trước mặt nó khoe khoang, giết người không cần thương lượng!

Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Phong cả đêm ra khỏi thành Thánh Tê, thật may là lúc ăn cơm, nàng mua rất nhiều lương khô đặt ở trong không gian giới chỉ, bất quá không mua cũng không sao, dù sao trong rừng rậm khắp nơi đều là ma thú, đói bụng tùy tiện giết một con nướng là được.

Liên tục chạy suốt đêm, Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Phong mới dừng lại, lúc này, bọn họ ở trong một rừng rậm rất u tĩnh.

“Gia gia, chúng ta trước nghỉ ngơi một chút.” Mộc Khuynh Cuồng cười nhạt nói, trong lòng lại cực kỳ không thoải mái, nàng cũng biết đám người Mộc Vinh Đức sẽ không dễ dàng buông tha nàng, tốt, nàng không phải người khi bị áp chế sẽ dễ dàng bị đè nát, nàng là người càng chèn ép sẽ càng mạnh, bọn họ càng là như thế, càng kích thích ý chí chiến đấu của nàng.

Thế kỷ 21 nàng cùng Thiên Sát có thể sống sót, nàng cũng không tin ở chỗ này nàng không thể sống sót thật tốt!

Mộc Phong khẽ gật đầu, tìm một chỗ sạch sẽ ngồi xuống.

Mộc Khuynh Cuồng cũng tìm một địa phương sạch sẽ ngồi xuống, trong u cốc thanh tịnh này tựa hồ có nồng đậm năng lượng tự nhiên, điều này làm cho nàng mừng rỡ thu lại, lúc đầu khí trong cơ thể đầy, nàng bắt đầu cảm ứng nguyên tố lực bốn phía, đột nhiên, nàng nhũn mảy, thổ nguyên tố rất nhiều.

Tựa hồ là từ vị trí nào đó tản mát ra, chẳng lẽ nơi này có ma thú kỳ dị?

“Sửu Sửu, người có cảm giác hơi thở hay đồng bạn không?” Mộc Khuynh Cuồng cùng Sửu Sửu lợi dụng không gian đối thoại.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 102: Đi đảo ác ma (3)

Edit: Trương Ly

“Có a có a, giống như có một chút hơi thở như vậy, nhưng cũng không phải rất nồng.” Sứ Sứ nghiêng đầu qua nói.

Mộc Khuynh Cuồng lập tức đứng dậy, hướng về địa phương tản ra thổ nguyên tố tìm kiếm.

“Khuynh Cuồng, ngươi muốn làm gì?” Mộc Phong đột nhiên mở mắt ra ngưng trọng nói, cái u cốc này bọn họ chưa quen thuộc, không thể đi loạn.

“Gia gia, ta cảm giác được một cổ thổ nguyên tố rất nồng, ta muốn đi xem.” Mộc Khuynh Cuồng nháy mắt, trực giác của nàng nói cho nàng biết, địa phương này nhất định có đồ tốt, nếu không làm sao sẽ phát ra thổ nguyên tố nồng hậu như vậy.

Mộc Phong kinh ngạc ồ một tiếng, nói, “Vậy được, ta cùng đi với ngươi, có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

Mộc Khuynh Cuồng cười gật đầu, khởi động thổ nguyên tố trong không gian tinh thần đi cảm ứng những thổ nguyên tố kia là từ đâu tản mát ra.

Hai người một chuột ở trong u cốc vòng tới vòng lui, cuối cùng Mộc Khuynh Cuồng ở một chỗ lõm u cốc ngừng lại, bởi vì nàng cảm ứng được thổ nguyên tố chính là từ chỗ nàng đứng tản mát ra.

Bốn phía là cỏ xanh cây xanh, phong cảnh hết sức đẹp.

“Khuynh Cuồng, thổ nguyên tố ở chỗ này sao?” Mộc Phong nhíu mày hỏi, cái u cốc này thoạt nhìn rất bình thường, không có chỗ nào thần kỳ, hẳn cảm ứng không đến nguyên tố lực.

Mộc Khuynh Cuồng thần sắc ngưng trọng gật đầu, “Sứ Sứ, ngươi xuống dưới nền đất này nhìn một chút.”

Sứ Sứ nhận được mệnh lệnh, thật nhanh đào cái động chui xuống dưới nền đất, nó làm việc hiệu suất rất cao, chỉ một lát, nó đã chui ra, mà hai móng vuốt ôm một quả trứng rất nhỏ.

“Khuynh Cuồng, có một quả trứng nhỏ.” Sứ Sứ đem quả trứng thả trên mặt đất rất ghét bỏ nói.

Mộc Khuynh Cuồng không chớp mắt nhìn chằm chằm quả trứng trên cỏ xanh, cũng quá nhỏ đi! Quả thực chính là một viên trứng chim rất nhỏ.

Vốn nàng còn cho là ma thú cao cấp tản mát ra thổ nguyên tố.

“Khuynh Cuồng, nếu không cho ta ăn đi! Mienx cường ăn cũng không tề lắm.” Sứ Sứ nhìn viên này cười hắc hắc nói.

Mộc Khuynh Cuồng đem trứng nhỏ nâng trong tay, thể nhưng rất nặng, hơn nữa nàng cảm ứng được thổ nguyên tố chính là từ bên trong quả trứng tản mát ra.

“Không được, ngươi không thể ăn.” Mộc Khuynh Cuồng rất kiên định nói, nếu nó có thể phát ra thổ nguyên tố mạnh mẽ như vậy, kia tất nhiên không phải là sinh vật bình thường.

Mộc Phong nhìn quả trứng nhú mày, màu xám tro, nhỏ như vậy, lại dưới đất, đây là trứng gì?

“Khuynh Cuồng, này có phải hay không là trứng rắn a? Nhỏ như vậy, sẽ không nở ra ma thú cao cấp.” Trứng này ảm đạm không màu sắc, nói không chừng là một quả trứng chết.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn trứng, rồi phát ra thổ nguyên tố hướng về tiểu hôi đàn lan tràn, theo thổ nguyên tố đến trên quả trứng, nàng rõ ràng cảm giác tiểu hôi đàn bỗng nhúc nhích.

“Trứng rắn sẽ không như vậy! Hơn nữa nó có sinh mệnh lực.” Mộc Khuynh Cuồng có chút suy nghĩ nói.

Nàng mới vừa nói dứt lời, vỏ trứng đột nhiên nứt ra một cái khe nhỏ.

Sứ Sứ lập tức dựng thẳng lông chuột toàn thân cảnh giác nhìn chằm chằm quả trứng, kêu lên, “Khuynh Cuồng, đặt nó trên mặt đất, miễn cho nó làm ngươi bị thương.”

Mộc Khuynh Cuồng cũng nhìn ra quả trứng này muốn nở, liền đem nó khẽ đặt ở trên mặt đất, nhưng đợi hồi lâu, quả trứng một chút phản ứng cũng không có, không có biện pháp, nàng lại đem trứng đặt trong tay, lúc làm nhiệt độ trên tay nàng truyền tới tiểu hôi đàn, vỏ trứng lại bắt đầu nứt ra một mảnh dài hẹp.

Nàng xem như sáng tỏ, thì ra nó yêu cầu nhiệt độ mới có thể nở ra, sau đó, nàng đem tay kia cũng che ở trên mặt tiểu hời hán.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Đi đảo ác ma (4)

Edit: Trương Ly

Chỉ trong chốc lát, Mộc Khuynh Cuồng nghe được một hồi âm thanh răng rắc rắc rắc vỡ nát, sau một khắc, nàng cảm giác có bộ lông mềm như nhung quét trong lòng bàn tay của nàng, nàng nhanh chóng lấy ra.

Chỉ thấy lòng tay nàng có một nhúm lông gì đó màu xám tro, dần dần, đám lông kia đột nhiên ngừng đầu lên, thân thể bốn phía tản ra nồng nặc thổ nguyên tố, một đôi mắt màu xám tro vô cùng sáng chói.

Hai mắt Mộc Khuynh Cuồng trừng lớn, đây là một đầu chim thổ hệ? Là chim cũng không phải chim?

Nàng rất buồn bực, nàng còn cho là ma thú gì cường đại, như vậy một con chim nhỏ béo mập có ích lợi gì.

“Khuynh Cuồng, này, đây là một đầu chim a!” Mộc Phong nuốt nước miếng thất vọng nói, hắn còn tưởng rằng sẽ là ma thú cao cấp, như vậy có thể cho nàng khế ước.

“Khuynh Cuồng, này, đây là một đầu chim a!”

Đột nhiên con chim mập nhỏ trong tay Mộc Khuynh Cuồng lặp lại lời nói Mộc Phong đọc một lần.

Lập tức, Mộc Khuynh Cuồng, Mộc Phong, Sứ Sứ ba ánh mắt toàn bộ nhìn chăm chăm chim mập nhỏ màu xám tro.

“Đây không phải là chim bình thường a!” Sứ Sứ thở dài nói, cái tiểu điều béo này là gì vậy?

“Đây không phải là chim bình thường a!” Chim mập nhỏ lại lặp lại nói.

Mộc Khuynh Cuồng rút cuộc không chế không nổi phốc cười một cái, chim mập nhỏ cũng theo đó bật cười.

Sứ Sứ trừng trừng chim mập nhỏ, tức giận nói, “Ngươi bắt chước ta nói làm cái gì!”

“Ngươi bắt chước ta nói làm cái gì!” Chim mập nhỏ học vô cùng nhanh, ngay cả giọng nói đều tương tự.

Sau khi Mộc Khuynh Cuồng cười, mới lên tiếng, “Đây không biết là con gì, hẳn là một con vẹt!” Thoạt nhìn như vẹt nhưng lại không giống, thật không biết là cái giống gì.

“Đây không biết là con gì, hẳn là một con vẹt!” Chim mập nhỏ lại bắt chước.

“Ha ha ha, thật thú vị.” Mộc Phong không khỏi bị vẹt mập trêu chọc cười ha ha, nó còn quá nhỏ, mặc dù thân thể phì phì, nhưng thoạt nhìn cũng rất giống chim.

“Ha ha ha, thật thú vị.” Chim mập nhỏ cũng cười ha ha.

Trán Mộc Khuynh Cuồng lướt qua vài tia hắc tuyến, Sứ Sứ tròn mắt há hốc mồm, con chim mập này!

“Ngươi là ma thú cấp mấy, nếu không nói, ta sẽ ném ngươi đi.” Mộc Khuynh Cuồng nghiêm mặt phi thường nghiêm túc lạnh lùng nói.

Quả nhiên, vẹt mập bị khí thế Mộc Khuynh Cuồng làm giật mình, nó chớp chớp đôi mắt xám, mở cánh nhỏ ôm tay Mộc Khuynh Cuồng, đáng thương nói, “Không nên ném ta xuống, không nên ném ta xuống, ta là thổ hệ linh thú, riu rít riu rít... Ta không muốn cô đơn ở chỗ này.”

Vẹt mập nói nói, trong hai mắt tích đầy bọt nước.

“Khuynh Cuồng, thật là linh thú a, mau mau khế ước.” Mộc Phong mừng rỡ nói, vận khí của nàng có thể hay không quá tốt, thế nhưng đụng phải một con linh thú vừa sinh ra.

“A a a, ngươi không nên nói lung tung, ngươi sao có thể là linh thú!” Sứ Sứ xù lông nói, dựa vào, con chim mập này, không đúng, là vẹt mập, nó vừa sinh ra đã là linh thú, này quá đã kích nó đi!

Hai mắt vết mập chuyển động, đáng thương nói, “Thật sự là linh thú, ta bị chôn dưới đất đã lâu rồi, lúc ta vừa sinh ra, trứng vô cùng nhỏ, bị cha mẹ ghét bỏ ném đi, các ngươi có thể đừng bỏ lại ta hay không?”

Sửu Sửu nghe nó nói như vậy, tình tế cảm ứng một phen, nó hẳn là cao cấp ma thú.

“Khuyhnh Cuồng, ngươi mau mau khế ước nó.” Sửu Sửu đề nghị, nếu là ma thú cao cấp, điều này sẽ trợ giúp Mộc Khuyhnh Cuồng.

“Ngươi nguyện ý khế ước cùng ta không?” Mộc Khuyhnh Cuồng hỏi vết béo trong tay.

Vết mập mờ trưng hai mắt, không hiểu hỏi, “Cái gì là khế ước?”

“Ngươi con chim ngọc này, nghĩa là sau này ngươi vĩnh viễn có thể đi theo Khuyhnh Cuồng.” Sửu Sửu mắt tròn trắng, nó thậm chí ngay cả cái này cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Đi đảo ác ma (5)

Editor: Tương Ly

“Thật tốt thật tốt, cái này ta thích, riu rít riu rít... Rốt cục không cần phải cô đơn.” Vết mập đáng thương nói, theo ý thức của nó lúc vừa sinh ra, đúng là cha mẹ ghét bỏ nó, không muốn nó, khi đó nó rất thương tâm rất khổ sở, thật muốn đi đụng tảng đá chết đi.

Sau đó ngấm lại, nếu chết như vậy quá vô ích, cho nên từ đó nó liền một mình lang thang, cuối cùng ngừng lưu lại mảnh u cốc này, sau đó chui vào bên trong thổ địa bắt đầu tu luyện, cho tới nay, nó đều ở trong đất hấp thu nguyên tố, nhưng cảm ứng không được âm áp, cho nên không thể nở ra, cho đến khi nhiệt độ lòng bàn tay Mộc Khuyhnh Cuồng truyền tới, mới giúp nó phá xác.

Sửu Sửu nhìn xem tiểu vết mập, ở trong lòng cười hắc hắc, giúp Khuyhnh Cuồng tìm được một tiểu đồng bọn nha!

Mộc Khuyhnh Cuồng thấy nó đồng ý, lập tức cắn ngón tay cùng nó khế ước, khi giọt máu nàng màu đen đến cái trán của tiểu vết mập, chỉ thấy trên người tiểu vết mập tản ra một tầng màu xám nguyên tố lực, cuối cùng chui vào trong đầu Mộc Khuyhnh Cuồng.

“Đây là nguyên tố lực ta đưa cho ngươi, cảm tạ ngươi giúp ta sinh ra.” Tiểu vết mập dùng cánh vỗ Mộc Khuyhnh Cuồng cảm kích nói.

“Thực hiểu chuyện a!” Sửu Sửu hài lòng cười nói.

Mộc Phong nhìn một màn này vì Mộc Khuyhnh Cuồng cảm thấy cao hứng, đột nhiên mặt hân tràn đầy cổ quái lên tiếng nói, “Khuyhnh Cuồng, vì sao máu của ngươi là màu đen?”

“Ta cũng không biết, lần trước ta tu luyện một thiên giai đầu kỷ, sau đó cứ như vậy.” Mộc Khuyhnh Cuồng mờ mịt nói, nàng cũng không biết rõ vì sao đêm đó tu luyện thiên giai đầu kỷ sau đó liền biến thành màu đen.

“Ngươi trúng độc?” Mộc Phong cầm lấy tay Mộc Khuyhnh Cuồng giúp nàng bắt mạch, hồi lâu sau, hân nghi ngờ nói, “Mạch ngươi hết thay bình thường, cũng không có dấu hiệu trúng độc.”

“Ta cũng cảm thấy thật kỳ quái.” Mộc Khuyhnh Cuồng nhún nhún vai bất đắc dĩ nói, nàng đi tìm đại phu xem qua, tất cả mọi người nói không tìm được nguyên nhân, đều nói nàng không trúng độc.

Mộc Phong nghe nàng nói như vậy cũng không biết nên nói gì, chỉ có thể về sau tìm đại phu lợi hại giúp nàng xem một chút.

Tiểu vết mập mở to đôi mắt xám, đột nhiên giương cánh hướng về trong rừng cây bên cạnh bay đi.

“Ngươi tiểu mập mập này chạy đi đâu a.” Sửu Sửu thấy tiểu vết mập chạy loạn, rống lớn nói.

Mộc Khuyhnh Cuồng đoán rằng nó nhất định là đói bụng, cho nên đi tìm đồ ăn.

Chỉ một lúc sau, tiểu vết mập dùng sức lực mang theo rất nhiều trái cây trở lại.

“Cho các ngươi giải khát.” Tiểu vết mập đem trái cây nhét vào trong tay Mộc Khuyhnh Cuồng, rồi chính mình cầm lấy một quả đào nhanh chóng mổ lên.

“Khuyhnh Cuồng, ngươi không giúp nó đặt một cái tên sao?” Sửu Sửu vừa gặm mận vừa nói.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn thân thể vệt mập tròn màu xám tro, suy nghĩ một hồi, mím môi cười nói, “Về sau ngươi liền kêu Phi Phi.”

*Phi Phi = mập mập (toát mồ hôi với tài năng đặt tên của nữ 9:sweat)

Phi Phi? Sừu Sừu mãnh liệt ho khan, thiếu chút nữa bị sặc, sau đó cười ha hả, bắt gặp ánh mắt lạnh lẽo của Mộc Khuynh Cuồng, nó nín nọt cười nói, “Không sai, không sai, rất đáng yêu.”

“Phi Phi a, ta gọi Sừu Sừu.” Giới thiệu tên của chính mình, Sừu Sừu về mặt u oán nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng tiếp tục ăn đào, coi như không thấy được ánh mắt Sừu Sừu, nàng đã quen gọi nó bằng cái tên này, kỳ thật cũng rất dễ nghe.

Nghỉ ngơi một hồi lâu, Sừu Sừu cùng Phi Phi tiến vào không gian ma thú, Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Phong tiếp tục cười ngửa gập rút lên đường.

Lôi Lạc Đế Đô, hoàng cung.

“Cô cô, hùng ưng ngươi phải đi tìm Mộc Khuynh Cuồng đã chết rồi, hiện tại chúng ta đã mất đi phương hướng của nàng.” Mộc Thanh Lam nhìn Mộc Thái Thanh cung kính nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Đi đảo ác ma (6)

Editor: Tương Ly

Hai mắt Mộc Thái Thanh khẽ nheo lại, quẹo rừ cười nói, “Kia cứ tiếp tục phái người đi tìm, là chính nàng ly khai, nhất định phải làm cho nàng một đi không trở lại, Thanh Lam, ngươi cũng đã biết, Tam vương gia đã thỉnh cầu hoàng thượng hạ chỉ đem Mộc Khuynh Cuồng ban cho hần làm vương phi, cho nên chúng ta càng không thể để cho nàng còn sống trở về, ta không cho phép bất luận kẻ nào trở ngại đường Thần Vân.”

Mộc Thanh Lam hơi kinh ngạc, Tam vương gia muốn lấy Mộc Khuynh Cuồng làm chính phi, hần nhìn trùng trùng lai Mộc Khuynh Cuồng là gia chủ hay là thật tâm cưới nàng?

“Cô cô, ta biết rồi, cha cùng người của ngươi an bài tiếp tục đi tìm.” Mộc Thanh Lam thần nhiên nói, nàng không rõ khi nàng nghe được Mộc Khuynh Cuồng mất đi tung tích là cao hứng hay không cao hứng.

“Ừ, tuyệt đối không thể để cho nàng trở lại.” Đáy mắt Mộc Thái Thanh lóe hàn quang u ám, nàng sẽ không để cho bất luận kẻ nào trở ngại Mạc Thần Vân.

Tam vương phủ.

“Còn không có tin tức sao?” Mạc Tiêm Lương mặt âm trầm hỏi Mạc Vong.

Mạc Vong vội vàng đáp, “Vương gia, chúng ta đã phái người đi tìm bốn phía, Cửu tiểu thư nàng rời để đồ chúng ta cũng không biết đi phương hướng nào, như vậy muốn tìm quả thật có chút phiền toái.”

Mạc Tiêm Lương ngẩng đầu liếc mi nhìn hần.

“Vương gia, mặc kệ bao nhiêu phiền toái, chúng ta đều nhất định sẽ tìm được Cửu tiểu thư.” Mạc Vong biết rõ hần liếc mi là muốn tức giận, liền nhanh chóng đáp, kỳ thật hần rất khó xử, người hoàng hậu tìm hần, nếu có tin tức Mộc Khuynh Cuồng, trước tiên nói cho nàng biết.

Mạc Tiêm Lương nhìn chăm chăm Mạc Vong một hồi, bèn nhón nói, “Ngươi che giấu ta cái gì?”

“Mạc Vong không dám” Mạc Vong chỉ cảm thấy sau lưng lạnh buốt.

“Hừ, ngươi đi theo ta bao lâu, ngươi có nói láo hay không, ta chẳng lẽ nhìn không ra.” Mạc Tiêm Lương nhíu mày cười lạnh nói.

“Vương gia, ta, ta.....” Mạc Vong do dự không biết nên hay không nên nói, hoàng hậu ra lệnh, hần không thể nói, nếu không sẽ chờ bị trừng phạt.

“Nói đi! Ngươi biết ta kiên nhẫn không tốt.”

Mạc Vong bị hù dọa quỳ lạy trên mặt đất, suy nghĩ hồi lâu mới nói, “Hoàng hậu nói tìm được Cửu tiểu thư trước nói cho nàng biết.”

Phịch một tiếng, Mạc Tiêm Lưong một chương nặng nề đánh trên bàn, sau đó cất bước hướng về bên ngoài vương phủ, Mạc Vong nhìn bóng dáng Mạc Tiêm Lưong, liền biết rõ hần khẳng định đi tìm hoàng hậu, lập tức lệ rơi đầy mặt, hần chết chắc rồi!

Mạc Tiêm Lưong nổi giận đùng đùng đi vào hậu cung, Độc Cô Thiên Nhu tựa hồ biết rõ hần sẽ đến, đang trong vườn hoa đứng bên cạnh ao cho cá ăn.

”Mẫu hậu...”

Độc Cô Thiên Nhu nghe thanh âm của hần xoay người hiền lành cười nhìn hần, “Tiêm Lưong, con đến rồi.”

”Mẫu hậu người muốn làm gì, ta không cho phép người tổn thương Mộc Khuynh Cuồng.” Mạc Tiêm Lưong một bộ dáng không bình tĩnh nổi giận đùng đùng nói.

Độc Cô Thiên Nhu đem thức ăn cho cá trong tay đưa cho nha hoàn bên cạnh, rồi sau đó phát tay ý bảo các nàng toàn bộ lui xuống.

”Tiêm Lưong, thái độ này của con là gì, vì một nữ nhân, con nhìn một chút bộ dáng con xem, Tam vương gia trầm ổn đầu rồi, chẳng lẽ bởi vì Mộc Khuynh Cuồng, con muốn buông tay hết thầy sao?” Độc Cô Thiên Nhu vẻ mặt nghiêm túc chất vấn Mạc Tiêm Lưong.

Trước khi hần muốn nói, Độc Cô Thiên Nhu quơ quơ ống tay áo, khí thế bức người lạnh lùng nói, “Người không được quên trách nhiệm trên người của người, người là một nam nhân, không nên vãn vương nhi nữ tình trường.”

Mạc Tiêm Lưong nhìn Độc Cô Thiên Nhu khiển trách hần, như một cái bóng cao xu xì hơi, hai tay giấu ở dưới ống tay áo gắt gao nắm thành quả đấm, thân thể khẽ run.

Trầm mặc một hồi, hần mở miệng thân nhiên nói, “Ta cưới nàng cũng không ảnh hưởng tới chuyện của chúng ta.”

”Ta sẽ không đáp ứng, chỉ riêng việc người đối với nàng động tâm, ta sẽ không cho các người cùng một chỗ.” Độc Cô Thiên Nhu giọng nói vô cùng kiên định.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Đi đảo ác ma (7)

Editor: Trương Ly

”Mẫu hậu, người vì sao nhất định phải làm như vậy, ta thích nàng, ta thật sự thích nàng.” Về mặt Mạc Tiêm Lưong thống khổ nói, cho dù nàng là người Mộc gia thì thế nào, nàng cũng không phải giống đám người Mộc Thái Thanh, nếu không Mộc Thái Thanh cũng sẽ không muốn đem nàng vào trong cung để nàng ta không chết.

Cái nữ nhân đáng chết kia, đều là nàng bức Mộc Khuynh Cuồng.

”Mặc kệ như thế nào, nàng thủy chung là người Mộc gia, nàng còn là Mộc gia gia chủ tương lai, người cảm thấy Mộc Thái Thanh sẽ để người cưới nàng sao?” Độc Cô Thiên Nhu cười lạnh nói, Mộc Thái Thanh như thế nào lại cho Mộc Khuynh Cuồng mang theo Mộc gia kết hôn với Mạc Tiêm Lưong, nếu không lần này tiểu nha đầu kia cũng sẽ không rời đế đô.

Nàng coi như thông minh, biết rõ tự rời đi.

”Nàng ta không đáp ứng, ta tự có biện pháp.” Mạc Tiêm Lưong vô cùng kiên định nói, ngày đó nếu không phải là mẫu hậu ngăn trở, phụ hoàng sớm nên đáp ứng.

Độc Cô Thiên Nhu cười nhìn mỹ nam tử trước mặt, đây là nhi tử ưu tú của nàng, nhưng tựa hồ nghĩ chuyện rất đơn giản.

”Cho dù hoàng thượng đáp ứng thì thế nào, người nghĩ Mộc Thái Thanh sẽ làm cho nàng còn sống để gả cho người sao? Nếu như người thật sự muốn tốt cho nàng, cần phải cách xa nàng một chút, Mộc Thái Thanh muốn giết nàng, cũng bởi vì nàng cùng người có tiếp xúc, nàng lo lắng Mộc Khuynh Cuồng mang theo Mộc gia đứng về phía người.” Độc Cô Thiên Nhu dù sao là người từng trải, tất nhiên sẽ hiểu rõ, chỉ có đứa con ngốc này của nàng tạm thời bị làm mờ hồ.

Thân thể Mạc Tiêm Lưong khẽ lui về phía sau, trong đầu tình tứ vận chuyển, chẳng lẽ hần đến gần Mộc Khuynh Cuồng thật sự sẽ mang đến nguy hiểm cho nàng sao?

Hần không muốn, hần chỉ muốn thấy nàng thật tốt, vì sao thích một người khó như vậy, đây là nữ tử đầu tiên hần động tâm.

Nếu như ngày đó không gặp nhau ở Phở Đà trấn, có lẽ, hần vẫn là Mạc Tiêm Lưong lúc trước, cũng sẽ không thống khổ như bây giờ, nhưng hần không

hỏi hận khi quen biết Mộc Khuynh Cuồng.

”Tiêm Lương, chỉ có làm cho mình trở nên cường đại, mới có thể bảo vệ người người muốn bảo vệ, mẫu hậu chỉ nói như vậy, bản thân tự xem xét đi.” Độc Cô Thiên Nhu thở dài nói, rồi sau đó rời đi, lưu lại một mình hắn đứng cạnh bờ ao.

Mạc Tiêm Lương đi đến bờ ao, nặng nề đánh một đấm mở trên cây liễu, bên trong mắt tất cả đều là hàn quang, đúng vậy, mẫu hậu nói đúng, chỉ khi mình trở nên cường đại mới có thể bảo vệ nàng.

Khuynh Cuồng, Khuynh Cuồng, ta nhất định sẽ bảo vệ ngươi.

Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Phong đi nửa tháng đường mới tiến vào Tàn Thiên đế quốc, Tàn Thiên đế quốc ở vào phía bắc, chỉ có xuyên qua Tàn Thiên đế quốc mới có thể đến Ác Ma đảo.

Ác Ma đảo là một địa vực độc lập lại nguy hiểm, cũng không phải ai cũng có thể sống ở đó.

Người bình thường cũng vì tránh né nguy hiểm, hoặc người muốn đi tìm bảo mới tiến vào Ác Ma đảo, nhưng chạy vào lĩnh vực Ác Ma đảo, có thể sống sót hay không thì phải xem bản lĩnh của ngươi, ở trên đảo có thập đại ác ma, bọn họ đều là người tu hành lợi hại, hành tung xuất quỷ nhập thần, nói không chừng ngày nào đó liền sẽ tìm tới ngươi, ngươi nếu qua được kiểm tra của họ, có thể tiếp tục ở tại Ác Ma đảo.

Nếu như không thể vượt qua kiểm tra thì chỉ có chết ở trên đảo.

”Gia gia, vậy nếu ta không qua chẳng phải là chết chắc.” Trong tửu lâu, Mộc Khuynh Cuồng khiêu mi nói, thập đại ác ma, nghe giống như rất uy phong, điều này cũng làm cho nàng càng ngày càng hiếu kỳ chỗ kia.

Mộc Phong nhẹ uống một cái trà, cười nói, “Khuynh Cuồng, ta tin tưởng thông minh như ngươi, tất nhiên có thể vượt qua kiểm tra.”

Bị người lớn khen như vậy, Mộc Khuynh Cuồng có chút xin lỗi cười nói, “Ài, hiện tại chỉ có tiến đi chỗ đó mới có thể tu luyện thật tốt, vậy đi nơi đó vui đùa một chút đi!”

Ác ma? Nàng hơi cong môi một cái, trong mắt lóe hào quang tà ác, vậy thì xem ai mới thật sự là ác ma!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Đi ác ma đảo (8)

Editor: Trương Ly

”Gia gia, ngươi vừa mới nói tìm bảo là có ý gì?” Mộc Khuynh Cuồng tò mò hỏi.

Mộc Phong vuốt vuốt cằm râu, sâu kín cười nói, “Tuy nói Ác Ma đảo là một chỗ hung hiểm, nhưng đồng thời cũng là một khối bảo địa, chỗ đó sinh trưởng rất nhiều được liệu trân quý hi hữu, còn có đặc biệt khoáng thạch, là địa phương luyện được sư cùng luyện khí sư rất thích, bình thường luyện được sư cùng luyện khí sư thấp phẩm cấp không dám đi, bởi vì chỗ đó quá hung hiểm, chỉ có một chút cao phẩm cấp luyện được sư cùng luyện khí sư sẽ đi chỗ đó.”

Mộc Khuynh Cuồng nghe xong, trên mặt đều là mừng rỡ, nói như vậy, nàng càng cần phải đi Ác Ma đảo vui đùa một chút.

Mộc Thái Thanh muốn giết nàng, có bản lĩnh liền theo vào Ác Ma đảo a.

”Nói như vậy ta có thể kết giao một chút với luyện được sư cùng luyện khí sư, ta cũng đang muốn học chế thuốc đây.” Mộc Khuynh Cuồng cười nhạt nói, cho tới nay cũng muốn chế thuốc, chỉ là không tìm được cơ hội.

Xem ra Ác Ma đảo này, vừa có họa lại có phúc.

Ăn cơm xong, Mộc Khuynh Cuồng thấy thời gian còn sớm liền quyết định đi ra ngoài đi dạo một vòng, Mộc Phong vốn định cùng đi với nàng, nhưng Mộc Khuynh Cuồng cự tuyệt, hiện ở bên người nàng có hai con linh thú Sứ Sứ và Phi Phi, cũng không sợ người nào, huống chi, nàng cũng không phải đi ra ngoài gây tai họa, chỉ là muốn xem một chút Tàn Thiên đế đô này.

Thật vất vả có cơ hội đến tất nhiên không thể bỏ qua, lần sau còn không biết có thể đi qua nơi này hay không.

Tàn Thiên đế quốc là quốc gia thuộc về phương bắc, nơi này dân phong cùng Lôi Lạc Đế quốc ngược lại không sai biệt lắm.

Ban đêm Tàn Thiên đế đô hai bên đường phố bày đầy các loại gian hàng.

Trên ngã tư đường Mộc Khuynh Cuồng khoan khoái đi dạo, nơi này xem một chút, sờ sờ một chút, dù sao lần đầu tiên nhìn thấy thế giới mới lạ như vậy, trong lòng vẫn rất vui mừng, có cảm giác nằm mơ.

Nàng thế nhưng thật sự xuyên việt đến một thế giới xa lạ, ở nơi này sinh sống gần một năm, còn học đấu khí, học Triệu Hoán Sư, lại có Sứ Sứ và Phi Phi.

Đột nhiên, nàng đưa tay sờ ngọc bội trong ngực, nửa năm qua đi, vì sao hắn cũng không đến tìm nàng, hắn còn nợ nàng hai vạn kim tệ đấy, hỗn đản này không phải là muốn ăn quyết chứ!

Đi một hồi, Mộc Khuynh Cuồng đi vào một nhà rất lớn bán đồ trang sức, những thứ trang sức kia đều là ngũ quang thập sắc, tựa hồ là dùng bảo thạch làm thành, đang lúc nàng chọn, cảm giác có người xông tới nàng, nàng ngẩng đầu vừa muốn động thủ, thiếu niên kia xoát chạy vào phía dưới vị trí gian hàng chỗ nàng đứng, còn lo lắng lên tiếng, “Cô nương, nếu như có người hỏi, người ngân vạn nói không nhìn thấy ta nha.”

Là một đạo thanh âm rất trẻ tuổi, Mộc Khuynh Cuồng liếc nhìn hắn một cái, là một tiểu chính thái mi thanh mục tú, một thân áo choàng màu xanh cao quý, mặc dù ngây thơ nhưng lại quý khí bức người.

Cũng không lâu lắm, liền có mấy thị vệ mặc chiến phục đi tới.

“Người có thấy một thiếu niên mặc áo choàng màu xanh hay không?” Một người thị vệ trong đó tìm hỏi Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn hắn một cái, đạm mạc nói, “Không thấy.”

“Các người có thấy hay không?” Thị vệ kia lại quét về những người khác phía đường phố, những người dân kia vừa nhìn y phục những thị vệ này liền biết là Hoàng gia thị vệ, nhưng bọn họ xác thực không có chú ý tới thiếu niên mặc áo choàng màu xanh.

Mấy thị vệ nhìn một hồi, nhanh chóng hướng phía trước phóng đi.

Mộc Khuynh Cuồng khiêu mi, mua hai đồ trang sức bảo thạch phi thường đẹp mắt, còn có hai dây đỏ, nàng quyết định trở về đeo cho Sứ Sứ và Phi Phi, khẳng định sẽ ohi thường đẹp mắt!

Nàng vừa định đi, thiếu niên kia đi ra phía dưới gian hàng, cười tủm tỉm nói, “Tiểu cô nương, cảm ơn người.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Đi đảo ác ma (9)

Editor: Trương Ly

Mộc Khuynh Cuồng nghiêng người nhìn hắn, tuổi của hắn cùng nàng không kém bao nhiêu đâu! Thế nhưng gọi nàng tiểu cô nương.

Nàng liếc hắn một cái, xoay người liền đi, nào biết tiểu chính thái ngăn cản nàng.

“Uy, người tại sao không nói chuyện nha, ta cảm tạ người đấy.” Tiểu chính thái chu mỏ một cái có chút bất mãn nói, người này không khỏi quá không lễ phép.

“Ta tại sao phải nói chuyện.” Mộc Khuynh Cuồng trắng mắt liếc hắn một cái xoay người liền đi.

Tiểu chính thái mở ra hai tay ngăn trở đường đi của nàng, vẻ mặt ưu oán nói, “Người làm gì hung như vậy, ta là có ý tốt cảm ơn người.”

“Ta biết rồi, hiện tại có thể đi chưa!” Mộc Khuynh Cuồng trong giọng nói tràn đầy không kiên nhẫn, hắn không tránh, nàng cũng mặc kệ hắn thân phận diện mạo như thế nào liền động thủ với hắn.

“Trên mặt người tại sao có một khối bớt hồng hồng a?” Tiểu chính thái đột nhiên đưa ngón tay lên má phải Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng bực mình, xoay người đổi phương hướng đi.

“Uy, người thật kỳ quái a, ta hảo tâm cùng người nói chuyện, người vì sao không để ý tới ta?” Tiểu chính thái tựa hồ không buông tha Mộc Khuynh Cuồng, cất bước liền đi theo.

Mộc Khuynh Cuồng không để ý hắn, nên tiếp tục đi dạo phố.

”Ta lớn lên rất khó coi sao, cho nên người không để ý tới ta?” Tiểu chính thái chưa từ bỏ ý định hỏi, vẻ mặt buồn bực, lần đầu tiên gặp được nữ tử không để ý đến hắn, cho nên Mộc Khuynh Cuồng càng không để ý tới hắn, hắn càng muốn cùng nàng nói chuyện, hắn đã thật lâu không có đụng phải người làm cho hắn có tính khiêu chiến như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng như cũ không để ý tới hắn, sắc mặt lạnh lùng mua vài thứ.

”Không cho phép đi theo ta, coi chừng ta giết người.” Lúc Mộc Khuynh Cuồng phải về từ lâu, xoay người ánh mắt thị huyết tràn đầy cảnh cáo nhắc nhở tiểu chính thái.

Tiểu chính thái không nghĩ tới nàng sẽ có vẻ mặt như vậy, bị hù dọa cổ rụt rụt, mím mím môi, ủy khuất nói, “Ta gọi Thánh Nham, người nếu có chuyện có thể tới Lục vương phủ tìm ta nha.”

Mộc Khuynh Cuồng híp hai mắt lại, cao thấp quan sát tiểu chính thái, hắn là Tàn Thiên đế quốc Lục vương gia, nàng khéo, nàng như thế nào liền đụng phải người trong hoàng gia.

Tiểu chính nghĩa rất u oán nhìn bóng dáng Mộc Khuynh Cuồng rời đi, trong lòng vẫn muốn, nàng vì sao không để ý tới hắn? Tại sao vậy chứ? Tại sao chứ?

Rõ ràng hắn biết điều lại đẹp mắt như vậy, người khác biết hắn là Lục vương gia, đều hận không thể bám lấy hắn, hết lần này tới lần khác nàng nghe thế nhưng mặt không đổi sắc, cứ như vậy rời đi, cô nương này thật sự rất kỳ quái.

Mộc Khuynh Cuồng sau khi trở lại phòng của mình, đem Sừ Sừ cùng Phi Phi kêu ra, sau đó đem dây đỏ bảo thạch kia buộc lên phân biệt đeo vào trên cổ của bọn họ.

”Có cảm thấy rất đẹp mắt hay không?” Nàng thú vị cười.

Sừ Sừ nhìn nhìn dây đỏ lam ngọc thạch nơi cổ, có một loại xúc động muốn ngắt, vì sao mang cho nó đồ xấu không có thương thức như vậy a!

”Ách, Khuynh Cuồng, cái này khó coi.” Cánh Phi Phi gãi gãi dây đỏ trên cổ rất thành thực nói, tuyệt không cho Mộc Khuynh Cuồng mặt mũi.

Mộc Khuynh Cuồng trừng nó, nó lập tức nhu thuận sửa lời nói, “Đẹp mắt đẹp mắt.”

Sừ Sừ ở trên bàn lăn lộn cười ha ha, rốt cục có đồng bọn cùng nó bị Mộc Khuynh Cuồng biến thái này ức hiếp, lúc này có Phi Phi ngốc tương bồi, nó cảm giác rất thú vị.

Một đêm sau, Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Phong thay đổi hai tuần mã cao lớn tiếp tục hướng về phía bắc chạy đi, đoạn đường này, cũng không gặp được bất kỳ ai đến tìm bọn họ gây phiền toái.

Mộc Khuynh Cuồng nghĩ, Mộc Thái Thanh như thế nào cũng không nghĩ nàng sẽ đi Ác Ma đảo, đợi lúc nàng ta tìm được, nàng đã vào bên trong Ác Ma đảo.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Đi ác ma đảo (10)

Editor: Trương Ly

Lại là nửa tháng lộ trình, giữa trưa, Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Phong rốt cục đi vào địa bàn thuộc Ác Ma đảo.

Ác Ma đảo không giống với trong tưởng tượng Mộc Khuynh Cuồng, nàng cho rằng sẽ là một đại đảo ở trong biển, nào biết thế nhưng không phải là đảo trong nước, mà là đảo ở trong núi rừng hoang dã, đây cũng quá hoa thần kì!

”Khuynh Cuồng, người nghĩ xong chưa? Chúng ta qua tấm bia đá phía trước kia chính là tiến vào lĩnh vực Ác Ma đảo, đến lúc đó hết thấy đều phải cẩn thận.” Vẻ mặt Mộc Phong nghiêm túc nhìn Mộc Khuynh Cuồng, hiện tại nàng còn có cơ hội đổi ý.

Mộc Khuynh Cuồng đi tới trước vài bước, đứng trước một tấm bia đá trước mặt so với nàng cao hơn, trên tấm bia đá có ba chữ to Ác Ma đảo.

Nhìn ra được, tựa hồ không phải là dùng đồ điêu khắc, mà là dùng lực lượng lưu loát liền mạch làm, chắc hẳn người lúc trước viết ba chữ này, lực lượng nhất định rất cường đại.

Nàng xem xem hòn đá kia, giống như không phải là tảng đá bình thường.

”Gia gia, ta đã nghĩ kỹ, nếu đã đến đây, vậy thì đi vào bên trong xông xáo, chúng ta không phải là đến lịch luyện sao.” Mộc Khuynh Cuồng quay đầu lại hướng về Mộc Phong tự tin nói, nếu có thể ở bên trong Ác Ma đảo, nàng nhất định phải ở chỗ này tu luyện thật tốt.

Mộc Phong khẽ cười, đầy mắt tất cả đều là hài lòng, cường giả Mộc gia làm sao có thể đào thoát khi lâm nguy, bốn người bọn họ thật không có nhìn lầm người.

Hai người nhìn nhau, không chút do dự tiến vào lĩnh vực Ác Ma đảo.

Bên ngoài Ác Ma đảo là một rừng rậm rất lớn, Mộc Khuynh Cuồng vừa đi vào đi liền chứng kiến một chút người ăn mặc loạn thất bát tao trong rừng rậm uống rượu, chuyện trò vui vẻ.

Mộc Khuynh Cuồng khiêu ni, bọn họ tựa hồ ở chỗ này trôi qua rất nhàn nhã, thoát nhìn rất hưởng thụ.

Xuyên qua rừng rậm, Mộc Khuynh Cuồng nhìn đảo lớn, thay vì nói đảo kỳ thật chính là một ngọn núi lớn đứng vững.

”Phía trên kia giống như một trấn thành lớn, Khuynh Cuồng, chúng ta lên đi!” Mộc Phong nhìn đại đảo tọa lạc ở trên đất bằng này cười nói.

Mộc Khuynh Cuồng gật đầu, gia tăng tốc độ hướng về trên đảo, vừa nhìn bên trong, nơi này thật sự có một thành trấn, so với Phổ Đà trấn muốn lớn hơn nhiều.

Đại đảo bên trái là một tòa băng thiên tuyết địa Đại Tuyết sơn, bởi vì nguyên nhân tòa Đại Tuyết sơn này, Ác Ma đảo nhiệt độ có chút thấp, bên phải là một khu rừng rất rậm rạp, thỉnh thoảng có thể nghe được một chút tiếng ma thú gào thét, điều này làm cho Mộc Khuynh Cuồng một hồi nhiệt huyết sôi trào, nơi này quả nhiên là một địa phương tốt.

Những âm thanh ma thú hữu lực rống kia vừa nghe liền biết là ma thú cao cấp.

Đằng sau Ác Ma đảo là một dãy núi rất hiểm trở, chắc hẳn những dược liệu kỳ trân còn có khoáng thạch sinh trưởng ở dãy núi đó.

”Gia gia, vì sao chỉ có tuyết trắng trên ngọn núi kia?” Mộc Khuynh Cuồng hướng về Tuyết Sơn nhìn quanh, rõ ràng trên đất không có, chẳng lẽ tuyết chỉ rơi xuống ngọn núi kia.

Mộc Phong lắc đầu cười nói, “Cái này ta cũng không biết, hoàn cảnh nơi này là tự nhiên hình thành, người đừng cảm thấy Tuyết Sơn kia rất gần, chờ lúc người thật sự đi, người sẽ phát hiện, kỳ thật rất xa xôi.”

Mộc Khuynh Cuồng không khỏi đối với tòa Tuyết Sơn này cảm thấy hứng thú, còn có chuyện kỳ quái như thế, rõ ràng nhìn quanh như vậy, cảm giác giống như rất gần rất gần.

Nhìn Tuyết Sơn một chút, Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Phong đi đến thành trấn, thành cửa trấn lại có một khối bia đá, trên đó viết thành Ác Ma.

Xem ba chữ này, Mộc Khuynh Cuồng nhếch miệng nở nụ cười, cái chỗ này tựa hồ có chút ý tứ, ác ma ác ma, mười người kia rốt cuộc là có bao nhiêu ác ma, chủ nhân Ác Ma đảo là ai?

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Phong ấn và độc (1)

“Trong thành Ác Ma này ngư long hỗn tạp, Khuynh Cuồng, chúng ta nhất định phải cẩn thận chút, trước tìm một chỗ ở lại.” Mộc Phong ngưng trọng nói.

Mộc Khuynh Cuồng khẽ gật đầu, hai mắt sáng ngời tò mò đánh giá bốn phía, nếu không phải Mộc Phong trước nói cho nàng nơi này là Ác Ma đảo, nàng đã cảm thấy đây là một thành trấn bình thường.

Trên đường phố có đủ loại gian hàng, cũng có tửu lâu cùng điểm thương phẩm khác.

Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Phong tìm hồi lâu, cuối cùng mua một tòa tứ hợp viện.

Bọn họ mới tới nơi này, những người khác ngược lại cũng không có lập tức tìm bọn họ phiền toái, nhưng có một chút người không có ý tốt theo dõi Mộc Khuynh Cuồng và Mộc Phong.

Mộc Khuynh Cuồng không quản xem bọn họ làm khi gió gì, nên làm cái gì thì làm cái đó, đem sân nhỏ sửa sang xong, nàng hô to một hơi, xem ra nàng phải ở chỗ này đợi một đoạn thời gian rất dài.

”Gia gia, ta đi ra ngoài một chút.” Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Phong gọi.

Mộc Phong do dự một hồi gật đầu nói, “Tốt, ngươi phải cẩn thận một chút.”

Mộc Khuynh Cuồng hoạt bát cười một tiếng khoan khoái hướng về đường phố đi đến, nàng đương nhiên sẽ cẩn thận, nàng chỉ là muốn hiểu rõ hơn nơi này, nàng cũng không thể liên tục trốn ở trong sân, hơn nữa nàng còn muốn đi rừng rậm kia xem một chút, nàng cảm ứng được trên toà đảo này có tự nhiên năng lượng rất lớn, còn có nguyên tố lực.

Không có bao nhiêu người đến, cho nên năng lượng tự nhiên cùng nguyên tố lực đều không bị phá hư, như vậy vừa vặn cho nàng cơ hội.

“Tiểu muội muội, ngươi mới tới?” Đột nhiên một nam tử ước chừng hai mươi tuổi đi đến trước mặt Mộc Khuynh Cuồng cười chào hỏi.

Mộc Khuynh Cuồng liếc hần một cái, khề gật đầu.

“A, mới tới nha, vậy ngươi phải mau mau tìm người quen, như vậy mới có thể nhận được bảo vệ tốt.” Nam tử đột nhiên đưa tay hướng về ngực Mộc Khuynh Cuồng chạm vào, nhưng một giây sau, hần phát ra tiếng thét chói tai như giết heo, bởi vì Sứu Sứu há mồm đem một ngón tay hần trực tiếp cắn đứt.

Mộc Khuynh Cuồng vừa thấy tình cảnh này, trên mặt tất cả đều là vẻ mặt bối rối, sợ hãi nói, “Ai nha, không xong, ma sủng của ta trời sinh mang theo kỳ độc, ngón tay của ngươi bị cắn đứt, mau mau giải độc, coi chừng độc lan tràn đến toàn thân, có ai không, mau.....”

Nàng hô to gọi nhỏ vẫn chưa nói hết, tên nam tử kia sắc mặt trắng bệch chạy nhanh như làn khói.

Mộc Khuynh Cuồng hai tay vòng ngực, nghiêng nghiêng đầu, trên mặt như ác ma tươi cười, dám đến trước mặt nàng diễn trò, nàng cũng sẽ diễn a, chính chết ngươi, hừ chết ngươi.

Trên mặt nàng một khối bớt hồng lớn như vậy, người nọ cũng muốn ra tay.

“Đáng chết khôn kiếp, ta muốn đi cắn chết hần.” Sứu Sứu ở trong ma thú không gian thở phì phì nói.

“Sứu Sứu, ta cùng đi với ngươi.” Phi Phi vỗ vùi cánh rú rít gọi.

Mộc Khuynh Cuồng dụng tâm lĩnh cảm hòa cùng bọn họ nói, “Không cho phép dính vào, hần vừa mới được dạy dỗ, chuyện khác chờ ta ở Ác Ma đảo đứng vững vàng nói sau.”

Sứu Sứu cùng Phi Phi ngoan ngoãn im lặng, tôn chỉ của bọn họ là, hết thấy nghe theo Mộc Khuynh Cuồng an bài.

Một màn vừa mới phát sinh thế nhưng không làm người xung quanh vây xem.

Mộc Khuynh Cuồng cho là bọn họ sẽ vây xem, nào biết bọn họ thế nhưng một cái cũng không nhìn, dường như một chút cũng không có hứng thú, loại chuyện này ở chỗ này thường xuyên phát sinh, cho nên bọn họ cũng không có vây xem.

Quét một vòng bốn phía, Mộc Khuynh Cuồng cảm thấy cần phải mua chút ít thức ăn trở về, phía trước có một nhà bán bánh bao, nhưng chứng kiến tấm bảng kia viết bánh bao thịt người, nàng phốc nở nụ cười, người này có phải viết như vậy để làm chiêu bài hấp dẫn người hay không a!

“Ông chủ, cho ta mười cái bánh bao, nhân bánh thịt heo.” Mộc Khuynh Cuồng cười nói xuất ra vài kim tệ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Phong ấn và độc (2)

Ông chủ là một nam nhân trung niên bốn mươi tuổi, vẻ mặt ông lạnh nhạt nhìn Mộc Khuynh Cuồng một cái, lạnh lùng nói, “Ngươi mới tới Ác Ma đảo sao!”

“Đúng.” Nàng đáp.

Ông chủ nhướng nhướng lông mày, lạnh lùng nói, “Mọi người đều biết toàn bộ nhân bánh bao Trương thị ta làm là thịt người, chưa bao giờ làm nhân thịt heo.”

Mộc Khuynh Cuồng nghe tiếng, hô hấp ngừng lại, nhìn dáng vẻ của ông ta giống như không phải nói láo, nàng nhìn bánh bao nóng hôi hổi, nuốt nước miếng một cái, chẳng lẽ thật sự là dùng thịt người để làm?

“Thật sự là thịt người?” Mộc Khuynh Cuồng chỉ vào bánh bao hỏi, nàng thật không dám tưởng tượng, bánh bao nhân thịt người, vẫn có người ăn, vừa

nghĩ tới tình cảnh đó, nàng có loại xúc động muốn ới, những người này, những người này thật đúng là ác ma a, khó trách nơi này là Thành Ác Ma.

”Đương nhiên, trên đảo chỉ cần có người chết, thi thể kia tự nhiên sẽ có muốn tác dụng tốt.” Trương lão bản một bộ cây ngay không sợ chết đứng nói.

Mộc Khuynh Cuồng lại nuốt nước miếng một cái, trắng trợn sử dụng, cũng quá cường hãn đi!

Bánh bao thịt người, nàng không biến thái đến mức ăn thịt đồng loại, cho nên xoay người rời đi, nàng vừa đi, chỉ thấy mấy người hướng về bánh bao Trương thị đi đến, những người kia mua xong liền bắt đầu ăn.

Mộc Khuynh Cuồng chỉ cảm thấy trong dạ dày một hồi quay cuồng, Sừ Sừ cùng Phi Phi một hồi nôn thốc nôn tháo, những người này quá biến thái, thể nhưng ăn thịt người a, có cần điên cuồng như vậy hay không a...

Giờ khắc này, Mộc Khuynh Cuồng, Sừ Sừ, Phi Phi ba người một hồi ngổ ngang trong gió.

Lúc Mộc Khuynh Cuồng đi vào tửu lâu mua thức ăn, run rẩy, nhìn những thứ thịt kia, nàng không dám mua, sợ những món này cũng là do thịt người làm thành, như vậy nàng sẽ ới đến chết, cho nên cuối cùng nàng tay không mà về.

”Gia gia, người trong thành này thực biến thái.” Sau khi Mộc Khuynh Cuồng trở về nhìn không được cùng Mộc Phong châm chọc.

”Người khẳng định thấy chuyện người không thể tiếp nhận đi! Ác Ma đảo chính là như vậy.” Mộc Phong hiền lành cười nói, mặc dù trước kia hắn chưa từng tới, nhưng đã nghe qua rất nhiều tin đồn, cho nên cũng không thấy kỳ quái, hắn hiện tại chỉ hy vọng bọn họ có thể vượt qua kiểm tra, có thể ở chỗ này sinh sống tốt.

Mộc Khuynh Cuồng liền đem chuyện vừa mới đụng phải người bánh bao thịt nói cho Mộc Phong, “Nơi này thật đúng là một địa phương hỗn loạn, gia gia, ta lại phải đi ra ngoài một chuyến.”

Không dám đi mua thức ăn, tự nhiên phải vào trong rừng rậm săn giết ma thú.

”Tốt, ngươi nếu muốn đi vào rừng săn ma thú, trước không nên đi vào sâu trong Phi Thúy sâm lâm, hoạt động ở ngoại vi là được, chờ cấp bậc đầu khi cùng Triệu Hoán Sư của ngươi tăng cao lại đi.” Về mặt Mộc Phong nghiêm túc nói.

Mộc Khuynh Cuồng gật đầu, rời khỏi tửu hợp viện lần nữa, lần này nàng trực tiếp đi Phi Thúy Sâm Lâm ở bên phải Thành Ác Ma.

Đến Phi Thúy sâm lâm, Sừ Sừ cùng Phi Phi toàn bộ ra khỏi ma thú không gian hoạt động.

Sau khi Mộc Khuynh Cuồng đến Phi Thúy Sâm Lâm nhắm mắt lại bắt đầu cảm ứng nguyên tố lực trong không khí, rất thuần khiết rất nồng đậm, xem ra nơi này không có người tu luyện Triệu Hoán Sư, cho nên mới có nhiều nguyên tố lực như vậy. Nàng chạy vào trong rừng rậm, tìm một địa phương yên tĩnh lại bí mật ngồi xuống, nàng đem những nguyên tố lực này thu vào không gian tinh thần của nàng.

Theo nàng mở ra, phóng thích lực lượng, chỉ sau một hồi, toàn bộ những nguyên tố lực trong không khí kia hướng về không gian tinh thần của nàng, hồng, xanh, lục, lam, xám, trắng, kim, còn có rất nhiều màu đen.

Điều này làm cho Mộc Khuynh Cuồng cảm thấy ngoài ý muốn, nơi này thể nhưng có rất nhiều ám nguyên tố lực, vì sao nơi này có nhiều ám nguyên tố lực đặc thù như vậy?

Đội không gian tinh thần tràn đầy, nàng mới đóng thần thức lại, ngừng thu nguyên tố lực.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Phong ấn và độc (3)

Mộc Khuynh Cuồng cũng không lập tức rút khỏi, mà tiếp tục dung hợp nguyên tố lực vừa mới hấp thu, nàng rất muốn đột phá trung cấp Triệu Hoán Sư, đến lúc đó có thể triệu hồi ma thú cấp sáu đến mười, như vậy con bài chưa lật để nàng tự vệ lại nhiều hơn.

Dù sao đối với một loại người tu luyện mà nói, ma thú cấp sáu đến mười không tính là ma thú cấp thấp.

Theo Mộc Khuynh Cuồng dung hợp, chỉ thấy quanh thân nàng tản ra sáu loại quang mang mạnh mẽ, cả người giống như bị cầu vòng vây quanh.

”Sừ Sừ, Khuynh Cuồng là Triệu Hoán Sư a!” Phi Phi vỗ cánh kinh ngạc nói.

”Đúng vậy, Khuynh Cuồng vĩ đại của chúng ta tương lai sẽ trở thành Triệu Hoán Sư rất lợi hại, làm toàn bộ ma thú thần phục nàng.” Sừ Sừ giờ giờ khuôn mặt nhỏ nhắn phi thường uy vũ nói, vừa nghĩ tới tình cảnh đó, nó liền nhiệt huyết sôi trào a, phải hay không!

Đôi mắt xám của Phi Phi vòng tới vòng lui, theo nó phá xác ra, một chút truyền thừa ký ức cũng chậm chậm xuất hiện ở trong đầu nó.

Nó biết rõ Triệu Hoán Sur là thiên địch ma thú, đúng là hiện tại nó rất thích Khuynh Cuồng, cho nên nàng là Triệu Hoán Sur, có thể thống lĩnh càng nhiều ma thú, nó vì nàng cảm thấy cao hứng.

”Rúu rít rúu rít, Khuynh Cuồng giỏi quá.” Tiểu thân thể béo tròn của Phi Phi ở trên mặt đất gọi tới gọi lui, bộ dáng kia có bao nhiêu tức cười.

Sửu Sửu cũng hưng phấn lẫn lộn trên mặt đất, đột nhiên nó đứng dậy, mắt vàng cánh giác nhìn quanh bốn phía, Phi Phi đồng dạng cảnh giác, đây là một loại bản năng của bọn họ, giống như có nguy hiểm đến gần bọn họ.

Quả nhiên không ngoài Sửu Sửu đoán, ngày sau đó, chỉ thấy một đồng ma thú lớn nhỏ loạn thất bát tao toàn bộ lao tới, trong mắt bọn chúng đều là hào quang đề phòng và tức giận nhìn chăm chăm sáu loại tia sáng tán ra từ trên người Mộc Khuynh Cuồng, dĩ nhiên là Triệu Hoán Sur.

Một chút ma thú sợ hãi khê lui về phía sau, một chút ma thú đứng đầu rống lên, loài người cấp thấp này đang tu luyện, bọn chúng phải nhân cơ hội giải quyết nàng.

”Phi Phi, ngươi bảo vệ tốt Khuynh Cuồng.” Trên người Sửu Sửu chột lóe kim quang, biến thành một con chuột cực kỳ khổng lồ.

”Ừ, ta sẽ bảo vệ tốt Khuynh Cuồng.” Phi Phi rất kiên định nói, trên người quang mang màu xám chột lóe, biến thân thành một con vẹt xám khổng lồ.

Sửu Sửu mở rộng bước chân tiến từng bước lên phía trước, trong miệng phát ra tiến rống tức giận, toàn thân thả ra uy áp của linh thú cấp hai.

Những ma thú kia cũng chỉ là ma thú cấp năm đến mười, sau khi nhìn thấy quang mang trên người Sửu Sửu, cũng không lui lại, dù sao đội ngũ của bọn chúng cường đại, một ít cuốn lấy Sửu Sửu, một ít lại quấn quýt lấy Phi Phi, ma thú khác có thể công kích Mộc Khuynh Cuồng đang tu luyện.

Lúc tu luyện là lúc công kích tốt nhất, cũng dễ dàng nhất diệt nàng.

Bọn chúng tuyệt đối sẽ không để cho thiên địch mạnh mẽ như vậy tồn tại.

Sửu Sửu thấy bọn chúng không sợ hãi, hung thần ác sát rống một tiếng, há mồm phun ra một cỗ lôi nguyên tố mạnh mẽ quét tới bọn chúng.

Linh thú so với ma thú thì tuyệt đối cường đại hơn nhiều, một ít ma thú ngăn cản không nổi trực tiếp bị đẩy lùi ra ngoài, một ít ma thú cấp mười xông qua lôi nguyên tố chạy về phía Sửu Sửu.

Sửu Sửu cười lạnh một tiếng, hai móng vuốt bén nhọn phóng thích hai cỗ lực lượng, những lực lượng kia hóa thành trường thương hung ác đâm tới ma thú.

Quang mang màu vàng bao phủ toàn bộ những ma thú kia, mùi máu tươi nồng nặc lan tràn ven Phi Thúy sâm lâm, những tiếng kêu rên liên tục vang lên.

Những ma thú khác bị Sửu Sửu đe dọa, sợ hãi lui toàn bộ về phía sau, trong mắt bắt đầu có ký, dù sao bọn chúng là ma thú, Sửu Sửu là linh thú, bọn chúng và nó căn bản không cùng một cấp bậc.

”Lăn càng xa càng tốt cho tiểu gia.” Cái đuôi thật dài của Sửu Sửu lắc lắc, lỗ tai không vui dựng thẳng lên, hung hãn quát.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sur: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Phong ấn và độc (4)

Toàn bộ ma thú lùi lại phía sau, trước mặt chúng nó đã có rất nhiều thi thể đồng bạn, những thi thể kia nhìn thấy mà giật mình, khiến chúng nó không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Sửu Sửu thấy bọn chúng không dám xông tới, vẻ mặt lớn lối lại cuồng vọng, dám người đã thương Khuynh Cuồng, hết thảy, chết!

Mộc Khuynh Cuồng đang cố gắng vận lên sáu loại nguyên tố lực trong không gian tinh thần, nàng biết rõ bốn phía đang phát sinh chiến đấu, bất quá nghe thấy thanh âm của Sửu Sửu nhà nàng, nàng biết nàng tạm thời không cần quan tâm, chỉ cần chuyên tâm dung hợp sáu loại nguyên tố kia là được.

Thăng cấp a thăng cấp, nàng một mực cầu nguyện trong lòng, mấy tháng qua đi, cấp bậc Triệu Hoán Sur vẫn như cũ, ngược lại dấu khí lại mạnh thêm, đặc biệt là sau khi có những bọt khí đầu khí trong không gian tinh thần, nàng phát hiện tốc độ thăng cấp đầu khí của nàng càng ngày càng nhanh.

Người khác tu luyện vài năm cũng chưa đạt tới cảnh giới của nàng, nàng lại có thể làm được trong một năm, nếu để cho những người không ngừng cố gắng tu luyện đầu khí biết, phỏng đoán nhất định học máu mà chết.

Sáu loại nguyên tố lực ở trong không gian tinh thần đột nhiên hình thành sáu quả cầu, ngày sau đó, sáu quang cầu lập thứ tự tạo thành một vòng tròn.

Mộc Khuynh Cuồng kinh ngạc nhìn vòng tròn kia, trên sáu quang cầu đều phát ra một trụ ánh sáng, cuối cùng sáu quang cầu toàn bộ liên kết cùng một chỗ.

Nhìn xem trận thế sáu sao kỳ quái như vậy, mắt Mộc Khuynh Cuồng sáng ngời, nàng xem như thăng cấp sao? Đây là Triệu Hồi trận sao?

Trong lòng đầy vui sướng, nàng thờ nhẹ một hơi rút khỏi cảnh giới, nhìn thấy ma thú ở phía xa chưa rời đi, trong mắt nàng quang mang giao hoạt chợt lóe, thân hình vừa động, phóng xuất ra sáu loại nguyên tố lực, quang mang trên người nàng càng ngày càng sáng, toàn bộ những ma thú kia bắt đầu run rẩy.

Nguyên một đám phát ra tiếng kêu gào đáng thương.

Mộc Khuynh Cuồng mang theo sáu loại hào quang từng bước một đi đến những ma thú kia, lúc nhìn đến chút ít ma thú quỳ rạp trên mặt đất, khoe miệng nàng lộ ra tươi cười hài lòng, thế nhưng nàng thật sự thăng cấp, Ác Ma đảo này thật đúng là một cái địa phương tốt nha!

Nguyên tố lực thuần khiết thật đúng là tốt, toàn bộ sáu loại nguyên tố lực đồng thời thăng cấp đến cảnh giới trung cấp Triệu Hoán Sư, làm cho nàng quá hưng phấn.

Giờ khắc này Mộc Khuynh Cuồng cảm giác mình rất biến thái, hơn nữa nàng còn cảm giác thân thể của mình rất kỳ quái, từ lần chảy máu đen lần trước, nàng đã cảm thấy có chút quái dị.

Tựa hồ nàng trước kia không thể tu luyện, là vì thân thể bị phong ấn, mà nàng xuyên qua, phong ấn giải từng chút một, lần trước chảy máu đen, đoán chừng là thân thể của nàng toàn bộ được giải phong.

Cha mẹ chắc chắn không thể phong ấn thân thể của nàng? Bọn họ đều là hy vọng nàng có thể tu luyện, như vậy mới có thể bảo vệ chính mình.

Mộc Khuynh Cuồng thu hồi sáu loại nguyên tố lực, phát phát tay ý bảo toàn bộ những ma thú kia rời đi, nhận được mệnh lệnh, ma thú chạy trốn chết, sợ Mộc Khuynh Cuồng sẽ đổi ý.

“Khuynh Cuồng, ngươi thật sự là quá tuyệt vời.” Phi Phi bỏ nhào vào bờ vai Mộc Khuynh Cuồng vỗ ngực mừng rỡ nói.

Sửu Sửu lắc lắc thân thể béo tốt đi đến trước mặt Mộc Khuynh Cuồng bày ra một tư thế, lười biếng nói, “Đây là nhất định, Khuynh Cuồng a, ngươi nhất định phải cố gắng tu luyện, còn phải trở về, hung hăng dạy dỗ những người khi dễ ngươi.”

Vừa nghĩ tới nhóm người Mộc gia kia, trong lòng Sửu Sửu nén giận, cảm giác ghen ghét a, thật muốn làm bọn họ sống không bằng chết.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn nó, khẽ giương môi, ánh mắt sáng chói nhìn chăm chăm phương xa, tự tin nói, “Nhất định sẽ, nhất định.”

Thời điểm trở về, nàng nhất định sẽ không để cho bọn họ lại có cơ hội khi dễ nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 114: Phong ấn và độc (5)

Chuyến này Mộc Khuynh Cuồng thắng lợi trở về, nàng mang về toàn bộ những con ma thú đã chết, xem ra trong khoảng thời gian này, bọn họ chỉ có thể ăn thịt ma thú, nàng thật sự không dám ăn thức ăn bên ngoài.

Nàng mới vừa đi tới ngoài tứ hợp viện liền nghe được rất nhiều tiếng người nói chuyện.

“Các người ở nhà ta làm gì?” Sắc mặt Mộc Khuynh Cuồng lãnh khốc đi vào trong viện, liền chứng kiến Mộc Phong đang đưa kim tệ cho một số người, vừa nhìn cái này, nàng lập tức hiểu, những người này muốn nhận phí bảo hộ.

Chỉ thấy tám người đứng bên trong tứ hợp viện, bọn họ vây Mộc Phong vào giữa, cầm vài kim tệ trong tay, hơn nữa còn có một bộ dạng ghét bỏ.

“Ồ, nơi này còn có một tiểu nha đầu, bắt quá như thế nào lớn lên xấu như vậy.” Một nữ nhân trong đám người nháy mắt quyến rũ trào phúng cười nói.

Mộc Khuynh Cuồng liếc nhìn nàng một cái, cười lạnh nói, “Lớn lên xấu xí còn tổ hơn nhiều những người bôi một đồng sơn phấn như bột mì lên mặt, đem lớp sơn phấn rửa sạch không biết có phải da mặt màu đen hay không a.”

“Ngươi, nha đầu xấu người nói cái gì!” Nữ nhân chỉ vào Mộc Khuynh Cuồng tức giận không nói lên lời.

”Người nghe được cái gì thì chính là cái đó, đây là gia gia của ta, các người định làm gì!” Mộc Khuynh Cuồng lãnh khốc nhìn bọn họ chăm chăm, trên mặt không có một chút sợ hãi, nàng cảm ứng được, tất cả bọn họ đều là đầu già, bất quá cấp bậc không quá cao.

Từ Lôi Lạc Đế Đô đến đảo Ác Ma, nàng vừa gấp rút lên đường vừa tu luyện, hiện tại đã là tứ tinh Đấu Tôn, hơn nữa trong không gian tinh thần còn có bọ khí đầu khí đặc biệt, nàng hoàn toàn không cần e ngại bọn họ.

Dám điều vô dương oai trước mặt nàng, vậy cũng phải xem bọn họ có tư cách hay không.

”Tiểu nha đầu nhanh mồm nhanh miệng, mặc dù trên mặt có khối bớt, nhưng vóc người không tệ, hắc hắc...” Một người đàn ông trung niên mặt mũi tràn đầy hèn mọn nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng.

Hai trông mắt Mộc Khuynh Cuồng nguy hiểm híp lại, không chờ bọn họ kịp phản ứng, nàng tay phải huy động, liền tiếp bọ khí đầu khí đủ mọi màu sắc mau chuẩn ngoan bay tới nam nhân kia.

Nam nhân hèn mọn không nghĩ tới Mộc Khuynh Cuồng dám động thủ tổn thương hắn, trên mặt đầy lệ khí, một nha đầu như nàng vừa tới đảo Ác Ma cũng dám làm càn.

Trước khi hắn kịp động thủ, bọ khí đầu khí đã đến trước mặt hắn, uy lực mạnh mẽ đem thân thể hắn trực tiếp ném bay ra ngoài viện.

Những người khác nhìn tình huống này bị hù dọa rồi rút lui về phía sau, trên mặt đầy vẻ quái dị, thiếu nữ này là ai, dùng loại đầu khí gì, bọn họ trước kia đều chưa từng gặp qua.

”Toàn bộ rút ra ngoài, người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, giết không tha!” Mộc Khuynh Cuồng hai tay chấp sau lưng, toàn thân thẳng tắp tản ra một cỗ lệ khí bén nhọn, ánh mắt kia vừa bá đạo lại vừa cuồng ngạo.

Mộc Phong nhìn bộ dạng này của Mộc Khuynh Cuồng, trong mắt tràn đầy tán thưởng, có khí phách.

Ba chữ giết không tha lạnh như băng tràn đầy khí phách, cơ thể những người kia run lên nhè nhẹ, bọn họ vốn là muốn tới đây khi dễ người mới, nào biết đối phương là người lợi hại như thế.

Những người này xám xịt chưa kịp rời đi, Mộc Khuynh Cuồng lại mở miệng, thanh âm nhẹ nhàng nói, “Chắc hẳn các người đều tới nơi này để tránh nạn a! Không nên coi nơi này như là địa bàn của các người, nếu như các người còn dám làm càn, ta cũng không ngại thay kẻ địch của các người tiêu diệt các người!”

Thanh âm tuy nhẹ, nhưng vào tai những người này lại trở thành tu la địa ngục, làm bọn họ rợn cả tóc gáy, đây là một tiểu cô nương, làm sao lại lợi hại như vậy, đặc biệt lệ khí thị huyết trên người nàng, làm bọn họ một trận hoảng sợ.

Chờ bọn họ toàn bộ rời khỏi, Mộc Khuynh Cuồng mở không gian ra xuất ra những thịt ma thú.

”Gia gia, hôm nay chúng ta liền ăn tạm cái này đi!” Mộc Khuynh Cuồng nhàn nhã tự đắc nói như chưa từng phát sinh bất cứ chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Phong ấn và độc (6)

Mộc Phong đối với cái nha đầu này càng ngày càng thương thức, càng ngày càng có lòng tin.

Bên trong tứ hợp viện đều có toàn bộ đồ dùng hàng ngày, Mộc Khuynh Cuồng cùng Mộc Phong động tác nhanh nhẹn nhanh chóng đem thịt ma thú xử lý, chỉ một lát sau, đã có thức ăn mỹ vị.

”Gia gia, hôm nay người tại sao đưa tiền cho bọn họ a!” Mộc Khuynh Cuồng vừa ăn cơm vừa chu mỏ nói.

”Khuynh Cuồng, không phải chúng ta vừa tới sao, ta muốn trước hết để cho bọn họ làm bảo tiêu.” Mộc Phong cười nhạt nói, hắn chính là nghĩ như vậy, dù sao cũng chỉ mất một chút kim tệ.

Mộc Khuynh Cuồng bĩu môi, nghiêm túc nói, “Gia gia, người không nên đưa cho bọn họ như vậy, những người kia chính là lấy cớ bắt nạt mới, chúng ta đưa cho bọn họ lần đầu tiên, ta dám cam đoan bọn họ tuyệt đối sẽ đến lần thứ hai lần thứ ba, đối phó loại người này, chúng ta nên ác hơn bọn họ, như vậy bọn họ tuyệt đối không dám tới nữa.”

Loại người này ở thế kỷ 21, nàng thấy rất nhiều, nàng sao có thể để bọn họ khi dễ.

Mộc Phong nhàn nhạt cười, “Cũng là người có thể trấn trụ bọn họ a!”

Mộc Khuynh Cuồng nháy mắt giảo hoạt cười nói, “Gia gia là thâm tàng bất lộ đấy.”

Mộc Phong ho khan một tiếng, thiếu chút nữa bị bị sặc, thở dài nói, “Ta già rồi, người ngược lại sống sau đê sống trước.”

“Gia gia khen ngợi.” Mộc Khuynh Cuồng khiêm tốn cười, nàng bây giờ chưa tính lợi hại, thế giới này lớn như vậy, chỉ sợ người lợi hại hơn so với nàng không biết có bao nhiêu.

Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên nghĩ đến cái gì nói, “Gia gia, Đấu Khí Thánh Đường cùng Triệu Hồi Thần Điện là loại địa phương nào?”

Mộc Phong hơi ngắc đầu, trầm tư nói, “Hai địa phương này là nơi cường giả tu luyện đấu khí cùng Triệu Hoán Sư.”

Đấu Khí Thánh Đường nằm ở phía tây Tập Duy Tư đại lục là nơi tụ tập cường giả đấu khí, muốn học đấu khí mọi người sẽ đến chỗ đó, nhưng không phải người nào cũng có thể vào, hơn nữa cho dù người đi vào, cuối cùng cũng không nhất định có thể trúng tuyển vào Đấu Khí Thánh Đường, hơn nữa còn phải giao ra học phí khổng lồ.

Đấu Khí Thánh Đường có rất nhiều cao thủ đấu khí, còn có rất nhiều đấu kỹ mạnh mẽ, còn có đồn đại nói rằng Đường chủ sáng lập Đấu Khí Thánh Đường đã đạt đến cảnh giới Đấu Thần, bất quá cho tới nay chưa từng có người thấy hình dạng Đường chủ ra sao.

Hàng năm có rất nhiều người hướng về nơi đó, nhưng cuối cùng cũng sẽ tay không mà về, mặc dù như thế, chỗ thần bí như cũ kia hàng năm vẫn hấp dẫn rất nhiều người.

Triệu Hồi Thần Điện là nơi vừa thần bí vừa tôn quý, Triệu Hoán Sư so với người bình thường tôn quý hơn không biết bao nhiêu lần, người bình thường sẽ không đến Triệu Hồi Thần Điện, bởi vì phần lớn Triệu Hoán Sư tài trí hơn người, tâm cao khí ngạo, người không cẩn thận chọc phải đối phương, nếu thế lực không đủ mạnh so với đối phương, vậy cũng chỉ có chết.

”Hai địa phương đó lợi hại như vậy?” Mộc Khuynh Cuồng thở dài nói, đợi nàng trở nên lợi hại, Triệu Hoán Sư cấp bậc cao một chút cũng có thể đi chỗ đó xem một chút.

”Đúng vậy, hai địa phương này là Thần Thánh Chi Địa của Tập Duy Tư đại lục, chờ người về sau cường đại, có lẽ có thể đi nhìn một chút.” Mộc Phong hiền lành cười nói, bây giờ, hẳn không đề nghị nàng đi, dù sao thực lực của nàng còn chưa mạnh, hẳn lo lắng nàng đi sẽ bị khi dễ.

Mộc Khuynh Cuồng cười hắc hắc, về sau có cơ hội tất nhiên phải đến xem.

Dùng qua cơm tối, nàng liền trở về phòng đọc công pháp triệu hồi, quyển sách này nàng vẫn chưa hoàn toàn khống chế, hiện tại nàng đã là trung cấp Triệu Hoán Sư, cần phải thay đổi tu luyện công pháp triệu hồi lợi hại hơn, như vậy coi như đụng phải Triệu Hoán Sư, nàng cũng có tự vệ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Phong ấn và độc (7)

Sau khi Mộc Khuynh Cuồng nhớ kỹ toàn bộ sách triệu hồi công pháp, mới chui vào trong chăn ngủ.

Nàng mới vừa nhắm mắt lại hip lại, cảm giác giống như có người ở ngoài cửa sổ phòng nàng, lén lén lút lút.

Lúc này nàng cũng không cách nào ngủ, lặng lẽ từ trên giường ngồi dậy xuống giường, người nọ tựa hồ cảm giác được nàng muốn đi ra ngoài, thân hình chợt lóe hướng phía ngoài tháo chạy.

Mộc Khuynh Cuồng mở cửa nhìn quanh một phen, cuối cùng trở về phòng tiếp tục ngủ, khóe miệng cười tà, người nọ muốn dụ nàng đi ra ngoài, nàng cứ không như hắn mong muốn, tức chết người nha tức chết người!

Ngoài thành Ác Ma, chỉ thấy hai đạo bóng dáng gầy như que củi một trắng một đen đứng ở nơi đó, thân thể của bọn họ lúc trong suốt lúc lại đục, giống như cô hồn dã quỷ vậy.

”Hắc Sát, người thất bại, thế nhưng không đem người dẫn đến.” Đạo bóng dáng màu trắng cười ha ha, hai tròng mắt khề neo lại, cái tiểu nha đầu này có ý tứ.

Người áo đen gọi Hắc Sát nhú nhú mày, trên mặt buồn bực, nếu là bình thường, hẳn đi đi lại lại bên cửa sổ như vậy, người ở bên trong nhất định sẽ đi ra ngoài tìm tìm, như vậy, hẳn và Bạch Sát có thể trừu tượng đối phương, nào biết nha đầu này thế nhưng không mắc mưu.

”Tiểu nha đầu kia nhất định là sợ hãi, cho nên không dám tới.” Hắc Sát vì chính mình tìm có.

Bạch Sát nhìn hấn, trên mặt treo nụ cười trêu tức, cuối cùng thân thể nhất phiêu biến mất tại chỗ, ngay sau đó bóng dáng màu đen cũng biến mất.

Sau khi bọn hấn biến mất, chỉ thấy một đạo tiểu bóng dáng màu xám tro béo vù vù hướng về trong thành Ác Ma bay đi.

Bên trong tứ hợp viện, Mộc Khuynh Cuồng ngồi ở trên giường, cho đến khi Phì Phì trở lại, nàng mới rút khỏi cảnh giới.

“Phì Phì, ngươi nhìn thấy gì?” Sừ Sừ trừng mắt nhìn hỏi.

Phì Phì nhìn nhìn Mộc Khuynh Cuồng, lại nhìn một chút Sừ Sừ, bất chước y nguyên lời Bạch Sát, “Hắc Sát, ngươi thất bại, thế nhưng không đem người dẫn tới.”

“Cái tiểu nha đầu kia nhất định là sợ hãi, cho nên không dám tới.” Rồi lại học khẩu khí Hắc Sát.

“Khuynh Cuồng, bọn họ hấn là hai trong mười đại ác ma trên đảo.” Sừ Sừ gãi gãi cái cằm, như có điều suy nghĩ nói.

Hai trông mắt Mộc Khuynh Cuồng khẽ nheo lại, nàng vừa mới đến đảo Ác Ma, bọn họ đã tìm nàng, chỉ là vì sao không có tiếp tục, chẳng lẽ như thế này đã được tính là vượt qua kiểm tra rồi.

“Khuynh Cuồng, hai người kia thân hình trong suốt, giống như quỷ vậy.” Phì Phì rút lại cổ rú rít nói, nó chưa từng thấy qua người như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng khiêu mi, còn có người kỳ quái như vậy tồn tại sao? Nàng không suy nghĩ nhiều, lật giường nằm ngủ, chắc hẳn hai người kia khuya hôm nay sẽ không đến tìm nàng nữa.

Ngày hôm sau, ăn qua điểm tâm, Mộc Khuynh Cuồng liền đi vào Phỉ Thúy Sâm Lâm tìm một địa phương bí mật dùng làm nơi tu luyện, nàng quyết định thừa dịp trong khoảng thời gian này tu luyện đấu khí cùng Triệu Hoán Sư thật tốt.

Vài thời thần trôi qua, nàng mới vừa rút khỏi cảnh giới liền nghe được âm thanh nữ tử.

Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, một nữ tử mặc váy dài màu lam mang theo một giỏ trúc ngã xuống đất, nàng nhìn một hồi, cười nhạt bình tĩnh thong dong đi lên phía trước.

Nữ tử lam y hé ra gương mặt chấn động nhân tâm, mặt trắng nõn, giống như trứng gà mới vừa nấu chín lột vỏ, non nớt, giống như bóp một cái sẽ chảy nước, tuyệt đối là mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành.

“Ai da, đau chết, ô ô.....” Nữ tử lam y nhìn Mộc Khuynh Cuồng điềm đậm đáng yêu nức nở.

Mộc Khuynh Cuồng không nói lời nào, chỉ cười nhẹ quan sát nàng ta, từ mặt đến y phục trên người rồi đến giày, quan sát xong, nàng khẽ mở môi đỏ mọng nghịch ngợm cười nói, “Bà bà, người không cần phải giả bộ đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Phong ấn và độc (8)

Nữ tử váy lam sừng sốt, vẻ mặt đầy khó hiểu, rồi cả giận nói, “Ngươi kêu ta là cái gì? Bà bà? Ta lớn lên như hoa như ngọc như vậy, ngươi khinh người quá đáng.”

Mộc Khuynh Cuồng đứng dậy, hai tay vòng ngực nhìn chăm chăm nàng ta, cười nói, “Trú nhan đan này hiệu quả thật tốt, có thể bán cho ta một ít không, nữ nhân ấy mà! Ai mà không hy vọng làn da trong veo như nước.”

Nữ tử váy lam sừng sốt không nói lời nào, lòng nàng tràn đầy kinh ngạc nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, nàng ấy nhìn ra nàng ăn trú nhan đan?

Nàng dùng tướng mạo đẹp như tiên này lừa không biết bao nhiêu người, bất quá người bị nàng lừa gạt, cuối cùng đều chết ở trong tay của nàng, tiểu nha đầu này thế nhưng một lần liền nhìn rõ nàng, có ý tứ có ý tứ!

Khó trách Bạch Hắc Song Sát tới hôm qua tay không mà về, cái tiểu nha đầu này thoáng cái đã đánh bại ba người bọn họ, đây là người đầu tiên xuất hiện ở Ác Ma đảo.

“Ngươi làm sao biết được?” Nữ tử váy lam cười đến quặn rũ lòng người nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn gương mặt động lòng người của nàng ta không khỏi nghĩ đến gương mặt của Mộc Thái Thanh, lập tức, quanh thân tản ra một cỗ lệ khí bén nhọn.

”Ngươi mặc dù đã mặc rất tỉ mỉ, làn da trên mặt cũng thay đổi, nhưng con mắt của ngươi bán đứng ngươi, mắt của ngươi mang theo một cỗ tang thương rất nặng, Phi Thúy Sâm Lâm này rất loạn, ngươi đi đường cũng có thể ngã, cũng dám tới nơi này, điều này đã nói lên ngươi có vấn đề.”

Mộc Khuynh Cuồng giải thích từng chữ cho nữ tử váy lam nghe, Mộc Phong từng nói với nàng, thập đại ác ma sẽ tới tìm phiền toái, nàng liền đặc biệt chú ý mỗi người đến gần nàng, bởi nàng muốn sống sót ở chỗ này, cho nên nàng nhất định phải cẩn thận gấp ngàn lần.

Nữ tử váy lam đột nhiên từ dưới đất đứng dậy, đưa tay vén vén tóc hài lòng nhìn Mộc Khuynh Cuồng, “Không hổ là nha đầu thông minh, không bằng ngươi theo ta đi!”

Mộc Khuynh Cuồng vừa muốn nói chuyện, chỉ cảm thấy nữ tử váy lam xách theo nàng tốc độ cực nhanh biến mất ở trong Phi Thúy sâm lâm.

”Ngươi mang ta đi đâu?” Mộc Khuynh Cuồng trấn định hỏi.

”Ngươi là người đầu tiên không bị ta lừa, ta cảm thấy hứng thú với ngươi.” Nữ tử váy lam trừng mắt cười duyên nói.

Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn lại, rất nghiêm túc nói, “Ta không có hứng thú với ngươi.”

Nữ tử váy lam nhìn nàng không nói lời nào cười nhẹ, Mộc Khuynh Cuồng chỉ cảm giác cơ thể của mình như gió lướt vào sâm lâm, cảnh vật bốn phía lướt qua quá nhanh làm nàng không thấy rõ nàng đến cùng đang ở đâu.

Hồi lâu sau, nàng mới cảm giác thân thể của mình ngừng lại.

”Đến, phía trước là địa bàn của ta, tiểu nha đầu theo cùng ta đi vào ngòi một lát đi!” Nữ tử váy lam xách theo Mộc Khuynh Cuồng rơi xuống đất, lắc lắc ống tay áo, cất bước đi tới trước.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn xung quanh, nàng vẫn còn ở trong Ác Ma đảo, bởi vì nàng thấy Tuyết Sơn quen thuộc ở chỗ không xa.

Đi về phía trước, Mộc Khuynh Cuồng đi vào một tòa thạch động, cửa phía trên treo hai chữ Mị Cung.

Đi vào Mị Cung, bên trong dĩ nhiên có động khác, bốn phía lụa hồng phất ở trên cột đá bay là tả, là một địa phương rất tinh mỹ, nơi này giống như một tòa cung điện vậy.

”Ngươi vừa tới Ác Ma đảo? Tránh nạn?” Nữ tử váy lam đi đến một chiếc giường nằm xuống, ánh mắt quyến rũ tìm tòi.

Mộc Khuynh Cuồng đi đến ngồi xuống ghế đá đối diện nàng, “Đúng vậy, nghe nói nơi này có thể tránh nạn, cho nên ta tới.”

”Ta gọi Lam Mị, tiểu nha đầu, bắt đầu từ bây giờ, ngươi chính là người của Lam Mị ta, yên tâm đi! Tại Ác Ma đảo này không có người dám khi dễ ngươi.” Lam Mị đột nhiên ngồi dậy về mặt cuồng ngạo cười nói, hôm nay thật làm cho nàng kích động, ai bảo nha đầu kia liếc một cái liền nhận ra nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Phong ấn và độc (9)

Nàng không cảm giác được một chút nào ý nghĩ bại trận, ngược lại trong lòng rất sung sướng, ai bảo trước kia nàng luôn thất bại, làm nàng cảm giác thất bại đã không còn ý tứ nữa, nếu ngày nào đó có người có thể làm nàng thua, nàng nhất định đối với nàng thật tốt, không nghĩ tới gặp được nhanh như vậy, nàng tại sao có thể không vui.

Có đôi khi nàng cảm giác mình biến thái, ai, không có biện pháp, thập đại ác ma bọn họ người người trong lòng đều vận vận biến thái, nếu không như thế nào lại sao có thể xưng danh thập đại ác ma.

”Ngươi bảo vệ ta?” Mộc Khuynh Cuồng trừng to mắt nhìn chăm chăm Lam Mị, về mặt không thể tin.

Ai nói Ác Ma đảo rất kinh khủng a! Vì sao Lam Mị phải bảo vệ nàng, rõ ràng nàng đem thân phận của nàng ta vạch trần, nàng ta không phải nên tức giận sao.

”Đúng vậy, ta phải bảo vệ ngươi, từ nay về sau ngươi liền theo Lam Mị ta.” Lam Mị bá đạo nói, có thể có tiểu nha đầu làm bạn kỳ thật cũng không tồi.

Mộc Khuynh Cuồng đứng dậy, nhàn nhạt nói, “Ta sẽ không đi theo ngươi, bởi vì ta có con đường chính mình phải đi.”

”Có chí khí, bất quá có đôi khi quá chí khí không phải là một chuyện tốt.” Lam Mị thấy Mộc Khuynh Cuồng không muốn đi theo nàng, trên mặt mềm mại lộ ra ý tứ cảnh cáo.

”Làm cho người thất vọng rồi, ta đi.” Mộc Khuynh Cuồng xoay người liền đi, nàng mới không sợ Lam Mị này.

Lam Mị đứng dậy hờn hển nói, “Tiểu nha đầu, người đừng không biết trời cao đất rộng, người cho rằng người có thể rời nơi này sao?”

Mộc Khuynh Cuồng xoay người mỉm cười nhìn Lam Mị, vừa lúc này nếu không phải là nàng cố ý để cho nàng ta bắt nàng đến, nàng ta thực cho rằng nàng ta có thể mang nàng đến sao, nàng bắt quả chỉ là hiếu kỳ, thập đại ác ma ở loại địa phương nào mà thôi.

”Ta đương nhiên có thể.” Nàng tự tin nói.

”Nha đầu người thật không biết tốt xấu, hôm nay để cho người ném thử sự lợi hại của ta.” Lam Mị nung nịu gầm lên, đương nhiên nàng sẽ không giết nàng, nha đầu kia tính tình bướng bỉnh, nàng thay đổi muốn thuận phục nàng.

Đầu khí màu đỏ trên người Mộc Khuynh Cuồng tản ra, làm xong chuẩn bị, nàng vừa vặn có thể thử một chút lực lượng của Đầu Tôn.

Lam Mị thấy đầu khí màu đỏ trên người nàng, trong mắt có chút kinh ngạc, xem vẻ ngoài của nàng rất nhỏ, tuổi còn trẻ như vậy làm sao có thể đạt tới cảnh giới Đầu Tôn.

”Người cũng ăn trú nhan đan?” Nàng nghi ngờ hỏi.

Mộc Khuynh Cuồng cười phốc một tiếng, đưa tay sờ sờ mặt của mình, khinh bỉ nói, “Ta đây chính là da thịt thật sự, bốn cô nương năm nay mới mười lăm tuổi, ăn trú nhan đan làm gì!”

Hai tròng mắt Lam Mị trừng lớn, mười lăm tuổi đến Đầu Tôn, nàng có quá biến thái hay không, nàng phải dùng hơn năm mươi năm, hiện tại cũng chỉ là nhất tinh Đầu Thánh, hơn nữa còn dựa vào ăn rất nhiều đan dược trân quý mới đạt tới, lúc này, nàng có xúc động muốn học máu.

”Tiểu nha đầu, hôm nay ta thật sự phải thử một chút đầu khí của người.” Lam Mị xinh đẹp cười một tiếng, trên người vấy lam phiêu tán, một tầng đầu khí màu trắng ở quanh thân nàng tản ra.

Mộc Khuynh Cuồng hít hai tròng mắt lại, dĩ nhiên là Đầu Thánh, nàng hiện tại mới tứ tinh Đầu Tôn, có thể đánh thắng nàng ta sao? Bất quá nàng cũng không lo lắng, đánh không thắng, nàng còn có bọ khí đầu khí, bọ khí đầu khí không được, nàng còn có triệu hồi công pháp.

Trên mặt Lam Mị cười dương dương đắc ý, hai tay nàng đóng đưa, trước người xuất hiện một viên tròn đầu khí màu trắng, một giây sau, nàng huy động đầu khí cầu màu trắng dời núi lấp biển xông tới hướng Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng thân hình lay động, đầu khí màu đỏ bao phủ nàng, hai tay đưa ra, phát ra một chiêu Thiên Nữ, đầu khí mạnh mẽ hóa thành vô số tên ngắn đâm về Lam Mị.

Lam Mị đứng ở nơi đó bất vi sở động, trên mặt cười trào phúng, nàng chỉ là Đầu Tôn cũng muốn đánh thắng nàng, thật sự mộng tưởng hảo huyền.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Phong ấn và độc (10)

Nhưng một giây sau, nàng hét âm lên, chỉ thấy tên ngắn màu đỏ kia thế nhưng phá tan đầu khí màu trắng hướng về nàng khí thế hung hăng đâm tới, dù tốc độ chạy trốn của nàng rất nhanh, váy vẫn bị tên ngắn phá hỏng một chút.

”A a a, người cái xú nha đầu này cũng dám cắt váy của ta.” Lam Mị cắn răng nghiêng lợi mắng to, trong lòng tất cả đều là quái dị, lực lượng Đầu Tôn của nàng tại sao lại cường đại như thế, lúc này, nàng nhìn thấy giữa không trung di động một ít bong bóng mang theo đầu khí, chẳng lẽ là lực lượng của những vật này đánh bại cấp bậc Đầu Thánh của nàng.

Trời ạ, cái tiểu nha đầu này đến cùng tu đầu khí ngoại tộc gì, vì sao đầu khí của nàng có hình bọ khí.

Hai tay Mộc Khuynh Cuồng dừng lại, nhìn nàng ta thân nhiên nói, “Tiền bối, ta không muốn trở thành địch của người, đến Ác Ma đảo ta chỉ muốn tu luyện tốt, một đoạn thời gian sau, ta sẽ rời đi, hy vọng người không tới quấy rầy ta nữa.”

Nói xong, nàng phi thân ra bên ngoài động.

Lam Mị đứng ở nơi đó quyết miệng nhìn chăm chăm phương hướng Mộc Khuynh Cuồng ly khai, trên mặt một mảnh suy nghĩ sâu xa, thực là một nha đầu kỳ quái, mười lăm tuổi đã đến Đầu Tôn, không được, nàng phải mau đem tin tức này nói cho các sư huynh mới được.

Mộc Khuynh Cuồng ra khỏi Mị Cung, phi thân nhanh chóng hướng về Thành Ác Ma chạy đi, lúc trở lại sân nhỏ, thân thể nàng lao đảo một cái, một

ngậm máu đen phun ra.

”Khuyh Cuồng.....” Sừ Sừ cùng Phi Phi cả kinh kêu lên.

Mộc Phong mới vừa từ trong đại sảnh ra ngoài nhìn cũng bị tình cảnh này dọa đến sắc mặt trắng bệch, hần nhanh chóng chạy tới đỡ Mộc Khuyh Cuồng dậy, lo lắng nói, “Khuyh Cuồng, ngươi làm sao vậy? Sao lại học máu?”

Thần trí Mộc Khuyh Cuồng có chút mơ hồ, nàng chỉ cảm thấy khí lực toàn thân giống như bị rút đi toàn bộ, trong thân thể thật khó chịu, thật khó chịu.

”Không tốt, có phải độc trong cơ thể Khuyh Cuồng phát tác hay không.” Sừ Sừ gấp đến độ mắt có chút đỏ lên, nó cũng biết máu đen của nàng rất kỳ quái, nàng nhất định trúng kỳ độc mới trở nên như thế.

Mộc Phong lập tức diu Mộc Khuyh Cuồng vào phòng của nàng, đặt nàng nằm xuống, hần tự tay giúp nàng bắt mạch, lại không cảm ứng được bất kì hiện tượng gì, điều này làm hần gấp đến mức mồ hôi đầy đầu.

”Hai người các ngươi trông coi nàng, ta ra ngoài tìm đại phu.” Mộc Phong không thể chữa bệnh, chỉ có thể ra ngoài xem có đại phu trong thành ác ma hay không.

Trên giường, Mộc Khuyh Cuồng không ngừng lăn qua lăn lại, nàng cảm giác toàn thân ẩm ướt, nàng tựa hồ lại đang chảy máu.

”Khuyh Cuồng, ngươi lại chảy máu!” Sừ Sừ gấp đến độ xoay quanh, trên người tán ra một cỗ tức giận.

”Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?” Thanh âm Phi Phi mang theo tiếng khóc nức nở, lần đầu tiên nó thấy có người chảy máu màu đen, thật quỷ dị.

Mộc Khuyh Cuồng chỉ cảm thấy gân mạch trong cơ thể vận vẹo một hồi, thân thể giống như muốn nổ tung, tại sao lại như vậy, đau chết nàng!

Ngực giống như có người cầm dao ở hung hăng khoét một lỗ, nàng muốn vận khí, thế nhưng không có nửa điểm khí lực, cho nên chỉ có thể mặc cho đau đớn cắn nuốt nàng.

Nàng thật sự trúng độc sao?

Đêm hôm đó là lần đầu tiên phát tác, hôm nay là lần thứ hai phát tác sao!

Là ai hạ độc nàng, là ai phong ấn cơ thể của nàng.

Đầu nàng không ngừng vận chuyển, có phải nếu phong ấn tốt, độc trong cơ thể cũng sẽ không phát tác, nếu đem cơ thể phong ấn, nàng sẽ không thể tu luyện, chỉ có thể làm phế vật, là ai tàn nhẫn với nàng như vậy.

Ngày đó nhất định vì nàng tu luyện thiên giai đấu kỹ, hoàn toàn mở phong ấn trong cơ thể ra, cho nên độc cũng bắt đầu phát tác.

Trước kia Mộc Khuyh Cuồng bắt quả chỉ là một Cửu tiểu thư Mộc gia yên lặng vô danh, nàng chộc tới thâm cừu đại hận gì a, thế nhưng bị độc hại như vậy, nàng từ nhỏ đã không thể tu luyện, chẳng lẽ người hạ độc và phong ấn cho nàng từ lúc nàng rất rất nhỏ sao, thật ngoan độc.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Ai phúc hắc hơn ai (1)

Lúc này Mộc Khuyh Cuồng có một loại nghĩ xé đôi người hạ độc nàng, tại sao có thể ác độc như vậy.

Nếu không để cả đời nàng là phế vật, nếu không để nàng có lực lượng, thì phải chịu đau đớn tê tâm phế liệt.

Mộc Khuyh Cuồng chỉ cảm thấy thống khổ trong cơ thể đau đến tận linh hồn, làm nàng muốn chết không thể chết, muốn sống không thể sống, đây là sống không bằng chết.

”Khuyh Cuồng, Khuyh Cuồng.....” Sừ Sừ cùng Phi Phi lực bắt tòng tâm, hai tiểu gia hỏa nhìn Mộc Khuyh Cuồng thống khổ cũng nhịn không được khóc òa lên.

Mộc Khuyh Cuồng hướng bọn chúng khoát tay, yếu ớt nói, “Ra... Đi ra ngoài.....”

Nàng không muốn để bọn chúng thấy nàng như thế này, hiện tại nàng khẳng định khó coi chết đi được, trên mặt vốn có một khối bết, hơn nữa lại chảy máu đen, chắc chắn rất kinh khủng, rất dọa người.

”Không, chúng ta ở cùng người.” Sứ Sứ không muốn đi, nó muốn truyền lời nguyên tố cho Mộc Khuynh Cuồng, nào biết Mộc Khuynh Cuồng thống khổ hơn kêu to lên, Sứ Sứ lập tức thu hồi lực lượng, gấp đến độ không biết như thế nào cho phải, đến cùng là ai hạ độc Khuynh Cuồng, hơn nữa còn làm người ta không tra ra được, thật là đáng sợ.

”Khuynh Cuồng, chúng ta có thể giúp người như thế nào.” Phi Phi thấy Sứ Sứ dùng lực lượng làm cho Mộc Khuynh Cuồng đau hơn, liền không dám dùng sức loạn.

Hốc mắt Mộc Khuynh Cuồng đã chảy máu, lần này dường như so với lần trước nghiêm trọng hơn, “Đi ra ngoài, đây là mệnh lệnh.”

Sứ Sứ và Phi Phi không muốn đi, nhưng thấy ánh mắt nàng cầu khẩn, hai người khóc rồi đi, lúc này bọn họ hận chết chính mình, vì sao bọn họ không thể giúp nàng.

Mộc Phong rất nhanh mời đại phu tới, lúc tên đại phu kia nhìn thấy Mộc Khuynh Cuồng khắp người máu đen, bị hù dọa vội vàng lui về phía sau, hét lên, “Hết thuốc chữa, hết thuốc chữa...”

Nói xong, chạy như một làn khói, toàn thân máu đen, giải thích rõ độc đã lan tràn đến toàn thân, rốt cuộc không có thuốc nào cứu được.

”Đại phu, đại phu...” Mộc Phong thấy đại phu vừa nhìn đã bỏ chạy, trong lòng lại càng lo lắng hơn.

”Khuynh Cuồng, ta giúp người như thế nào.” Mộc Phong nhìn Mộc Khuynh Cuồng đau đến chết đi sống lại, đáy mắt cũng nổi một chút hơi nước, đến cùng là ai rat ay tàn nhẫn với nàng như vậy.

Hai mắt Mộc Khuynh Cuồng nhắm chặt, vô lực nói, “Các người đều đi ra ngoài, ta không sao, ta không sao, trải qua thì tốt rồi.....”

Phỏng đoán người nọ không muốn cho nàng chết dễ dàng, cho nên mỗi lần độc phát sẽ chỉ làm nàng đau đến không muốn sống, sau đó độc phát lần sau, lại đau đến không muốn sống, như thế liên tục giày vò nàng.

Nàng rốt cuộc muốn chịu đựng tới khi nào, chẳng lẽ cả đời đều bị độc giày vò như vậy.

Mộc Phong đứng ở nơi đó lực bất tòng tâm chỉ có thể rời đi, lưu lại không gian cho Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng thấy trong phòng không còn người, đau muốn hết to, nhưng lại sợ Mộc Phong cùng Sứ Sứ Phi Phi lo lắng, chỉ có thể cắn răng, hai tay móng tay đâm thật sâu vào trong thịt, nàng chưa từng chịu qua thống khổ như thế, đó là một loại đau đến tận sâu trong linh hồn.

Cũng không biết đau đớn bao lâu, cho đến khi nàng cảm giác khí lực toàn thân bị hút hết, ý thức dần dần mờ hồ, cuối cùng hôn mê bất tỉnh.

Mộc Phong đợi hồi lâu, thấy gian phòng liên tục không có động tĩnh đành phải đẩy cửa vào, liền phát hiện Mộc Khuynh Cuồng đã hôn mê bất tỉnh.

Nơi này không có đại phu giúp nàng xem bệnh, chẳng lẽ muốn hấn dẫn nàng trở về sao? Độc trên người nàng hấn chưa từng nghe qua.

Do dự hồi lâu, Mộc Phong quyết định chờ buổi sáng ngày mai xem Mộc Khuynh Cuồng có thể tỉnh lại hay không sẽ nói sau, hấn lại giúp nàng bắt mạch, thế nhưng hơi thở toàn bộ bình thường, thật sự là quá quái dị.

Đêm, Mộc Khuynh Cuồng yên tĩnh nằm ở trên giường, Sứ Sứ cùng Phi Phi ở bên cạnh yên lặng thủ hộ, đột nhiên vài đạo bóng dáng nhẹ nhàng tiến đến.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Ai phúc hắc hơn ai (2)

“Các người là ai!” Toàn thân Sứ Sứ xù lông nhìn chăm chăm vài đạo bóng dáng trong bóng tối.

Lam Mị đưa tay phẩy phẩy, nhíu mày nói, “Mùi máu quá nồng, tiểu nha đầu bị thương?”

Sứ Sứ nhận ra là yêu nữ hôm nay bắt Mộc Khuynh Cuồng đi, mắt vàng cảnh giác nhìn chăm chăm nàng ta, “Các người rút nhanh ra ngoài, nếu không đừng trách tiểu gia không khách khí.”

”Ồ, hai con linh thú, thập muội, tiểu nha đầu này lai lịch không nhỏ.” Trong bóng tối một bóng dáng âm dương quái khí nói.

Lam Mị trừng mắt nhìn hấn, đưa tay vừa động, phòng sáng lên, để mấy người bọn họ chứng kiến Mộc Khuynh Cuồng trên giường, còn có máu đen trên mặt đất, trên mặt đều là ánh mắt khiếp sợ.

”Nàng trúng độc?” Lam Mị đi tới giường.

Thân hình Sừ Sừ đột nhiên biến thành lớn, một cổ lõi nguyên tố hướng về nàng công tới, Lam Mị nhanh chóng tránh khỏi, lạnh lùng nói, “Vật nhỏ, ngươi không nghĩ độc của chủ nhân ngươi sao, ta không có ác ý, nếu ta muốn giải quyết nàng, ở Mị Cung đã sớm giải quyết.”

”Ta không cho phép ngươi chạm vào nàng.” Sừ Sừ như xưa căn cứ Lam Mị.

”Không cho phép các ngươi khi dễ chủ nhân của ta.” Phi Phi thân hình thành lớn như điều hầu bảo vệ gà con đồng dạng ngăn cản ở bên giường.

Đột nhiên cửa phòng mở ra, Mộc Phong đứng ở cửa nhìn tình cảnh quái dị trong phòng.

”Các ngươi là ai?” Hắn nhanh chóng đi đến bên cạnh Sừ Sừ về mặt đề phòng hỏi, hai trông mắt quan sát đến quan sát đi trên mấy người Lam Mị, rồi đáy mắt hào quang chợt lóe, chẳng lẽ bọn họ chính là thập đại ác ma.

Lam Mị lắc mông đi tới trước vài bước, nhìn Mộc Phong xinh đẹp cười nói, “Ngươi không đoán sai, mấy người chúng ta chính là thập đại ác ma, tiểu nha đầu này ta thích, nàng đã qua cửa ải của ta, cho nên ta sẽ không làm khó nàng, các ngươi nếu không muốn nàng tốt hơn, vậy cứ tiếp tục cản trở đi.”

Hai trông mắt Mộc Phong trừng lớn, bọn họ thật đúng là thập đại ác ma, nhìn trang phục quái dị của bọn họ chắc hẳn sẽ không sai, Ác Ma đảo này cũng không có ai dám như bọn họ.

”Tại hạ Mộc Phong, ta là gia gia của nàng, nếu như các vị có thể giúp Khuynh Cuồng giải độc, ta sẽ vô cùng cảm kích.” Hai tay Mộc Phong ôm quyền chân thành nói, hiện tại chỉ có thể thỉnh bọn họ hỗ trợ.

Lam Mị nhìn thoáng qua Khuynh Cuồng trên giường, cười duyên nói, “Nàng gọi là Khuynh Cuồng nha, khó trách cuồng như vậy, ngươi yên tâm, nếu có thể giúp nàng giải độc, chúng ta nhất định sẽ giúp nàng.”

Cứ như vậy, Mộc Khuynh Cuồng bị đám người Lam Mị mang đi, Sừ Sừ cùng Phi Phi tự nhiên là đi cùng, bọn chúng làm sao có thể đáp ứng giao Mộc Khuynh Cuồng cho những người kỳ quái này.

Ba ngày sau, Mộc Khuynh Cuồng nằm ở trên giường băng mới bắt đầu có ý thức.

”Khuynh Cuồng, ngươi đã tỉnh.” Sừ Sừ cùng Phi Phi ở cảm ứng được Mộc Khuynh Cuồng muốn tỉnh mừng rỡ kêu lên.

Mộc Khuynh Cuồng giật giật mí mắt, nàng chỉ cảm giác mình ngủ một giấc rất dài, đầu choáng váng, thân thể giống như xe nghiền qua, khắp nơi một mảnh đau đớn.

”Nước.....” Nàng suy yếu kêu lên.

”Nhanh lên mang nước lại.” Sừ Sừ lớn tiếng kêu lên.

Lam Mị nghe tiếng, bụng chén nước thật nhanh chạy tới, không nhịn được nói, “Đến đây đến đây.”

Nàng cầm lấy cái ly từ tay Mộc Khuynh Cuồng, nước chảy tiến vào cổ họng, Mộc Khuynh Cuồng cảm giác cuống họng một hồi đau rát, sau khi từ từ thích ứng, nàng mới mở mắt ra, toàn thân rung mình một cái, “Lạnh quá.”

”Ngươi mau mau đổi nơi khác cho nàng a!” Phi Phi nhìn chăm chăm Lam Mị kêu la.

Lam Mị trừng nó một cái, tức giận nói, “Ngươi này con chim đáng chết, cút ngay.” Ba ngày nay, nàng bị hai con linh thú này làm tức chết rồi!

Sau khi nằm trên giường lỏng mềm mại, Mộc Khuynh Cuồng mới cảm giác một chút ấm áp, thân thể khí lực cùng lực lượng đang từ từ khôi phục.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: Ai phúc hắc hơn ai (3)

Sừ Sừ và Phi Phi thấy sắc mặt Mộc Khuynh Cuồng tái nhợt đang từ từ khôi phục bình thường, trong lòng mới từ từ trầm tĩnh lại, ba ngày nay, bọn họ liên tục không rời đi chờ đợi nàng, sợ nàng lại bị độc phát.

”Ta nói Khuynh Cuồng tiểu nha đầu, ngươi đắc tội cừu nhân gì, thế nhưng hạ ngươi độc kỳ quái như thế, ngay cả sư huynh của ta cũng kiểm tra không được, sư huynh của ta là thần y danh tiếng lẫy lừng a.” Lam Mị ngồi ở bên cạnh giường êm nghiêng nghiêng khuôn mặt nhỏ nhắn kiều mỵ rất buồn bực nói, bởi vì độc của Mộc Khuynh Cuồng, sư huynh nàng một trận buồn bực.

Nguyên nhân không vì cái gì khác, cũng bởi vì loại độc này hẳn kiểm tra không được.

Trong tay hắn, chưa từng có độc hẳn không giải được, độc của Mộc Khuynh Cuồng thế nhưng làm hắn thất thủ, cho nên bây giờ hắn thề, bất kể như thế nào nhất định phải giải quyết xong độc kỳ quái này, không thể để nhục danh hiệu thần y của hắn.

Lam Mị tỉnh tề đánh giá Mộc Khuynh Cuồng, cái nha đầu này thật đúng là đặc biệt, không chỉ đánh bại Hắc Bạch Song Sát, cũng đánh bại nàng, còn đánh bại cả sư huynh danh xưng thần y.

Mộc Khuynh Cuồng che che ngực, động môi khô nứt, nhỏ giọng nói, “Cám ơn nhiều.”

Lam Mị khoát tay áo, sáng khoải nói, “Ngừng, cám ơn ta cái gì, là chính ngươi cứu ngươi, thập đại ác ma chúng ta dù biến thái, nhưng đối với người đánh bại chúng ta, chúng ta sẽ cung kính đôi đôi.”

Mộc Khuynh Cuồng suy yếu cười, nàng nhìn ra được Lam Mị không có ác ý, nếu không từ lúc nàng hôn mê đã xuống tay với nàng, thập đại ác ma quả nhiên là một tồn tại kì lạ.

“Này, ta nói ngươi tại sao trúng độc kì quái như vậy, máu đều biến thành màu đen, thật quý dị a.” Lam Mị nhíu mày tò mò hỏi, nàng chưa từng thấy qua một người trúng độc biến giống Mộc Khuynh Cuồng, trọng điểm là, nàng chảy nhiều máu đen như vậy, thế nhưng ba ngày sau tỉnh lại, hơn nữa nhìn giống như không bị bất cứ thương tổn nào.

Độc này thật là biến thái!

Mộc Khuynh Cuồng lắc đầu, cười khổ nói, “Ta cũng không biết.”

Đáy mắt nàng lóe hàn quang, nghĩ tới đêm đó, thân thể nàng không chế không nổi run rẩy, cái loại đau đớn đó đã để lại ấn tượng khắc sâu trong đầu nàng.

Lần sau độc phát sẽ là lúc nào, nàng có phải lại phải chịu thống khổ sống không bằng chết hay không.

“Thật là hài tử đáng thương.” Lam Mị không chế không nổi than tiếc nói, trên mặt nàng có một khối lớn bớt hồng ảnh hưởng dung mạo coi như xong, bây giờ lại còn thân trúng kỳ độc như vậy.

“Khuynh Cuồng, ngươi còn đau không?” Sừ Sừ bĩu môi hỏi, trong lòng khổ sở, nó nhìn ra được, Mộc Khuynh Cuồng lần này độc phát tựa hồ nghiêm trọng hơn so với lần trước, nó thật sợ hãi, rất sợ hãi nàng rời bỏ nó, nghĩ như vậy, ánh mắt nó lại ướt ướt.

“Khuynh Cuồng, ngươi nhất định phải thật tốt, ngươi là người thân duy nhất của ta, ngươi không thể vứt bỏ ta.” Phi Phi vỗ vệt cánh nghen ngào nói, nó đã bị vứt bỏ lâu như vậy, nó không muốn lại bị vứt bỏ.

Mộc Khuynh Cuồng duỗi hai tay sờ sờ đầu của bọn chúng, mặt cười nói, “Ta không đau, yên tâm đi! Ta vĩnh viễn sẽ không bỏ lại các ngươi.”

Ở trong lòng, nàng đã coi bọn chúng như một phần tử rất quan trọng, nàng sẽ không dễ dàng chết như vậy, người nọ có thể hạ độc, vậy thì nhất định có biện pháp giải độc.

“Ai da, ba người các ngươi đừng ở chỗ này diễn cảnh sinh ly tử biệt a.” Lam Mị vịn vẹo uốn éo đầu một bộ ghét bỏ.

“Ngươi mới sinh ly tử biệt!” Sừ Sừ và Phi Phi đồng thời ngẩng đầu tức giận bắt bình tròng mắt Lam Mị.

Lam Mị nhìn hai con tiểu thú, đột nhiên che mặt khóc ồ lên, “Khuynh Cuồng, ngươi xem một chút ma sùng của ngươi, ta có ý tốt hầu hạ ngươi ba ngày, bọn chúng lại có thái độ này, ta không sống được mà, hu hu.....”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Ai phúc hắc hơn ai (4)

Mộc Khuynh Cuồng ho khan một tiếng, khuyên nàng, “Lam Mị xinh đẹp, bọn chúng không hiểu chuyện, ngươi khoan hồng độ lượng như vậy, như thế nào lại chấp nhặt với chúng?”

Lam Mị bắt hai tay lại, trên mặt mềm mại lóe cười xinh đẹp, “Coi như ngươi nói, gặp gỡ ngươi, thực là kiếp nạn của ta, ta cũng không so đo với bọn chúng.”

“.....” Sừ Sừ Phi Phi mắt tròn trắng, nữ nhân này thực biết diễn trò.

”Ngươi có đói bụng không, ta mang thức ăn tới hơ ngươi.” Lam Mị đứng dậy cười nói.

Mộc Khuynh Cuồng gật đầu nhẹ, nàng bây giờ thật sự đói bụng, trong bụng trống trơn, nàng ngẩng đầu nhìn xung quanh, hỏi, “Đây là Mị Cung của ngươi?”

”Ừ, sư huynh của ta nói, nơi luyện công của ta có thể giúp ngươi đè nén độc trong cơ thể, cho nên ta mang ngươi tới đây.” Lam Mị cười duyên, rồi lắc lắc eo thon rồi đi.

”Khuynh Cuồng, về sau làm sao bây giờ?” Mặt Sừ Sừ tràn đầy lo lắng nhìn Mộc Khuynh Cuồng, nàng phát độc một lần, nó cũng thống khổ một lần, cũng không biết khi nào, Mộc Khuynh Cuồng ở trong lòng nó trở nên càng ngày càng quan trọng, quan trọng đến mức không thể thiếu.

Hai đầu lông mày Mộc Khuynh Cuồng nhíu lại buồn bực, độc này đích xác là tâm sự của nàng.

Nếu lần sau độc phát lúc nàng cùng người khác đánh nhau, thì nàng nhất định sẽ chết không có chỗ chôn, hơn nữa chất độc này phát tác lại không có quy luật, nàng căn bản không biết rõ khi nào sẽ phát tác, xem ra nàng phải mau mau giải độc trong cơ thể.

Nếu phải phong ấn cơ thể lại, nàng tuyệt đối sẽ không làm, nàng thật vất vả mới có được tu vi hiện tại, nếu phong ấn toàn bộ thân thể, nàng có phải mất hết lực lượng hay không.

Như vậy nàng làm cách nào bảo vệ cha mẹ, làm cách nào đoạt lại Mộc gia, nàng không cam lòng.

Cho nên hiện tại việc quan trọng nhất là nhanh chóng giải độc.

Không bao lâu sau Lam Mị bung một chén cháo loãng cùng một ít thức ăn tới.

”Làm sao ngươi lại không ăn!” Lam Mị thấy Mộc Khuynh Cuồng ngẩn người nhìn chằm chằm cháo và chút thức ăn, không chế không nổi liền hỏi.

”Đây không phải là thịt người chứ!” Mộc Khuynh Cuồng chỉ chỉ chút thức ăn kia, nàng kiên quyết sẽ không ăn thịt người.

Lam Mị phốc cười ha hả, dương dương đắc ý nói, “Ta còn tưởng rằng ngươi không sợ bất cứ cái gì, thì ra là sợ ăn thịt người nha, yên tâm đi, ta không có khẩu vị nặng như vậy, này là thịt ma thú.”

Mộc Khuynh Cuồng trừng trừng nàng, cầm lấy chén cháo nhẹ ném, là vị thịt ma thú quen thuộc, lập tức, nàng từng ngậm từng ngậm bắt đầu ăn.

”Nha nha nha, ngươi thế nhưng ăn nhiều như vậy?” Lam Mị xem năm chén cháo trước mặt nuốt nước miếng một cái.

Mộc Khuynh Cuồng tiếp tục ăn, tròn trắng mắt vô lại nói, “Bỏ cô nương ba ngày không ăn cái gì, ngươi nghĩ sẽ không đói bụng sao?”

Lam Mị trừng nàng, hô to gọi nhỏ nói, “Ngươi có biết ba ngày nay ngươi ăn bao nhiêu cao phẩm cấp đan dược của ta hay không, ta cho ngươi biết a, đây không phải đan dược bình thường, mười vạn kim tệ một viên nha.”

Mộc Khuynh Cuồng phun ra ngoài một ngụm cháo, may mắn Lam Mị ngồi ở đối diện nàng nhanh như chớp tránh đi, nếu không ngụm cháo kia sẽ phun lên người nàng.

Ở bên cạnh Sừ Sừ và Phi Phi cười đến quên trời đất.

Hai tay Lam Mị chống nạnh nổi giận đùng đùng nói, “Ngươi nha đầu chết tiệt, cũng biết khi dễ ta, ta không sống được mà, không sống được mà……”

”Vậy ngươi đi chết đi! Ta sẽ không ngăn cản ngươi, bất quá ngươi yên tâm, hàng năm ta sẽ đốt rất nhiều rất nhiều tiền giấy cho ngươi, để ngươi ở địa phủ xài không hết tiền.” Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn Lam Mị giảo hoạt cười nói.

”Mộc Khuynh Cuồng, ngươi là đồ không có lương tâm” Lam Mị đưa ngón tay chỉ nàng rống lớn, đã lâu không có ai làm cho nàng tức giận như vậy, nàng như thể nào cảm giác tức giận cũng sẽ làm cho người ta cao hứng như vậy, nàng thật sự là quá biến thái.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Ai phúc hắc hơn ai (5)

Mộc Khuynh Cuồng che che ngực, nhún nhún vai, cười đến rục rịch, “Nếu ta không có lương tâm, ta sẽ không đốt cho ngươi tiền vàng mã, ngươi không nên nói người ta như vậy a.”

Lam Mị đột nhiên cười rộ lên, đi trở về chỗ cũ ngồi xuống, vui vẻ cười nói, “Đã lâu không có ai trêu chọc lão nhân gia ta vui vẻ như vậy.”

“Lão nhân gia? Ngươi bao nhiêu tuổi?” Mộc Khuynh Cuồng mở to hai mắt nhìn chăm chăm Lam Mị, mặc dù nàng biết rõ trứ nhan đan có công hiệu rất thần kỳ, nhưng nàng cũng không biết Lam Mị đến cùng bao nhiêu tuổi.

Lam Mị thần bí hề hề ném cho nàng một ánh mắt quyến rũ nói, “Tiểu Khuynh Cuồng, ngươi đoán đoán nha?”

Mộc Khuynh Cuồng cao thấp quan sát Lam Mị, vóc người của nàng bảo dưỡng vô cùng tốt, mặc dù cặp mắt kia lộ ra một cỗ kinh nghiệm tang thương, nhưng nàng thật đúng là nhìn không ra nàng ấy đến cùng bao nhiêu tuổi.

Lam Mị cũng biết nàng đoán không được, liền dương dương đắc ý nói, “Ta sắp sáu mươi tuổi đại thọ, ngươi phải mau mau đưa ta lễ vật đó.”

“.....” Mộc Khuynh Cuồng tròn mắt há hốc mồm, sáu mươi tuổi? Trứ nhan đan này có phải quá thần kỳ hay không, Lam Mị thoạt nhìn cũng chỉ mười lăm mười sáu tuổi, so với trang điểm thì dung nhan này còn đẹp hơn nhiều, “Tại sao ngươi lại có thể già tay đòi ta lễ vật?”

“Nha đầu chết tiệt kia, ta chiếu cố ngươi ba ngày, còn đem nơi luyện công của ta để ngươi ngủ, giường băng ngoại trừ ta cho tới bây giờ chưa từng ai ngủ qua, ngươi đừng không biết tốt xấu a!” Lam Mị quắc mắt trừng nàng.

Mộc Khuynh Cuồng mím môi cười hắc hắc, “Yên tâm đi, ta bảo đảm để ngươi hài lòng.”

“Thật sự.” Lam Mị mở to hai mắt không tin hỏi, nha đầu kia tính cách tính quái, nàng thật sự muốn xem nha đầu này có thể chuẩn bị thứ gì.

Mộc Khuynh Cuồng nghiêm túc gật đầu, nàng tới từ thế kỷ 21, đương nhiên có thể chuẩn bị rất nhiều thứ nàng ấy không biết, đến lúc đó nhất định làm nàng thỏa mãn.

“Sư muội, nha đầu kia tính chưa?” Người còn chưa tiến đến, một đạo thanh âm thô lỗ vang lên ngoài động.

“Sư huynh, nàng đã tỉnh, như người không xảy ra bất cứ chuyện gì.” Lam Mị đứng dậy hướng bên ngoài cười duyên nói.

Không bao lâu sau, một nam tử trung niên mặc áo bào trắng đầu tóc tán loạn xách theo hòm thuốc đi đến, khi hắn nhìn thấy Mộc Khuynh Cuồng, vẻ mặt giật mình, rồi tăng nhanh bước chân đi tới, nắm tay của nàng bắt mạch, hồi lâu sau, hắn nổi giận mắng, “Dựa vào, đây là độc quỷ gì a, thế nhưng một chút cũng không tra được.”

“Đúng vậy a, ngươi xem nàng hiện tại rất tốt.” Lam Mị cũng buồn rầu nói, không tra được, làm sao có thể giúp tiểu Khuynh Cuồng giải độc.

Thường Thanh Thiên cau mày cao thấp quan sát Mộc Khuynh Cuồng, trên mặt bực bội, lần đầu tiên đụng phải độc hán không giải được, làm hắn vô cùng không vui.

“Sư huynh, ngươi đến cùng có thể giúp nàng hay không?” Lam Mị đẩy bả vai Thường Thanh Thiên chất vấn, thật vất vả gặp được một nữ oa thú vị, nàng cũng không muốn cứ mất đi như vậy.

“Thử đưa nàng tới Hàn Băng Đàm đi!” Thường Thanh Thiên như có điều suy nghĩ nói.

Lam Mị đứng thẳng người, cổ quái nói, “Ngươi nói là để tiểu nha đầu đi chỗ đó ở Tuyết Sơn, trên đấy băng lạnh ngàn năm, chúng ta đi lên cũng rất khó thừa nhận, nàng có thể chịu được sao?”

Thường Thanh Thiên trừng mắt nhìn nàng, “Hàn Băng Đàm thần kỳ, nói không chừng có thể giải kỳ độc trong cơ thể nàng, không thử làm sao biết rõ, ngươi không phát hiện sao, mấy ngày nay nàng ngủ ở giường băng nhưng không cần vận khí vẫn có thể ngăn cản hàn khí sao?”

Lam Mị nhú nhú mày, hình như là vậy, nói không chừng Hàn Băng Đàm thần kỳ kia thật sự có tác dụng, thập đại ác ma bọn họ cũng biết, trên Tuyết Sơn có một Hàn Băng Đàm rất kì diệu, nước nơi đó có công hiệu thần kì.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Ai phúc hắc hơn ai (6)

“Ta muốn thử một lần.” Mộc Khuynh Cuồng luôn không lên tiếng lúc này lại mở miệng nói, hiện tại giải độc là việc quan trọng nhất đối với nàng, mặc kệ đi Hàn Băng Đàm hữu dụng hay không, nàng cũng muốn thử một lần, nàng đã sớm hiểu kỳ tòa Tuyết Sơn này, lúc này vừa vặn có thể đi xem một chút.

Thường Thanh Thiên liếc mắt nhìn Mộc Khuynh Cuồng, hài lòng cười nói, “Thực là hài tử ngoan ngoãn, vậy ta dẫn ngươi đi, bất quá nếu xảy ra vấn đề ngươi không nên trách ta.”

Mộc Khuynh Cuồng nhú mày, cảm thấy Thường Thanh Thiên có ý gì khác.

”Khuyh Cuồng, ta cho ngươi biết, trên tuyết son kia rất nguy hiểm, ta nghĩ ngươi vẫn không nên đi thì tốt hơn.” Lam Mị lo lắng nói, tòa Tuyết Sơn này mặc dù kề bên Ác Ma đảo, nhưng cũng không thuộc địa bàn của bọn họ, bọn họ cũng không dám dễ dàng đến.

”Nguy hiểm? Nguy hiểm gì?” Mộc Khuyh Cuồng nhú mày hỏi.

Cơ thể Thường Thanh Thiên và Lam Mị đồng thời run rẩy, mở miệng nói, “Trên đó có một người rất quái dị, chúng ta cũng không dám tiến gần.”

”Quái nhân?” Mộc Khuyh Cuồng kinh ngạc nói, sau đó cười rộ lên, nàng cảm thấy thập đại ác ma bọn họ cũng rất quái, chẳng lẽ còn có người quái dị hơn bọn họ sao?

”Ta vẫn muốn đi Hàn Băng Đàm.” Nàng nghiêm túc nói, chỉ cần có một tia hy vọng nàng đều phải thử một lần.

Thường Thanh Thiên và Lam Mị buồn bực, tính tình tiểu nha đầu này thật đúng là bướng bỉnh.

”Ta cho ngươi biết, quái nhân Hàn Băng Đàm kia, hấn không cho phép bất luận kẻ nào đến gần, lần trước ta vốn định đi chỗ đó lấy một chút hàn thủy chế dược, lại bị hấn đánh ròi đi.” Thường Thanh Thiên nghĩ tới chuyện lần đó, trên mặt phẫn nộ, còn không cam lòng, cho nên hấn để cho Mộc Khuyh Cuồng đi thử một lần, nếu như nàng cũng bị đánh ròi đi, vậy trong lòng hấn sẽ bớt khó chịu.

”Ha ha... Sư huynh lần trước bị đánh đến mặt mũi bầm dập nha.” Lam Mị che miệng cười rộ lên, Thường Thanh Thiên trừng mắt nhìn nàng, Lam Mị lập tức ngưng cười.

Hai mắt Mộc Khuyh Cuồng mở to nhìn bọn họ, người có thể làm bọn họ cổ kị nhất định rất lợi hại.

”Ta vẫn muốn đi.”

”Khuyh Cuồng, ta đi cùng ngươi.” Sư Sư nắm móng vuốt nói.

”Ta cũng vậy cùng đi.” Phi Phi đi theo riu rít.

Cứ như vậy, Thường Thanh Thiên và Lam Mị mang theo Mộc Khuyh Cuồng đi đến Tuyết Sơn Ác Ma đảo bên cạnh, vừa mới đến dưới chân núi, hàn khí đã xông tới phía họ.

Mộc Khuyh Cuồng run rẩy một chút, nơi này thật lạnh, điều này làm nàng nhớ tới cái ôm của Ngân Đồng, ngực của hấn dường như còn làm cho người ta cảm thấy lạnh hơn cả nơi này, thật không biết tại sao cơ thể của hấn lạnh như vậy.

Nàng lắc đầu, tại sao lại nhớ tới hấn, tên hỗn đản kia nhất định đã quên mất nàng, nếu không vì sao không đến tìm nàng.

Đột nhiên, nàng nhú mày, hấn không đến tìm nàng coi như xong, dù sao khối ngọc bội kia rất đáng tiền, vì sao, nàng lại muốn gặp lại hấn, nàng muốn biết chuyện của hấn đã giải quyết chưa, có tìm được người nhà của hấn hay không.

”Khuyh Cuồng, Hàn Băng Đàm là một cái động ở trên đỉnh núi, ngươi tự mình đi đi! Nếu như vận khí ngươi tốt, quái nhân kia không có ở đây, ngươi liền tiến vào trong Hàn Băng Đàm ngâm trong đó, nếu cơ thể ngươi chảy máu đen, vậy giải thích rõ hữu dụng đối với ngươi, nếu như không chảy ra máu đen, vậy thì vô ích.” Thường Thanh Thiên nhấp máy môi nói, hấn cũng không muốn đối mặt với quái nhân kia.

”Sư huynh, ngươi sợ chết như vậy sao?” Lam Mị thấy Thường Thanh Thiên không đi cùng Mộc Khuyh Cuồng liền bắt măn hừ lạnh nói.

Thường Thanh Thiên xù lông, cả giận nói, “Ngươi mới sợ chết, ta sợ lạnh.”

Lam Mị nhướn mày chăm chăm, “Vậy trước kia sao ngươi có thể chạy vào trong Hàn Băng Đàm.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Ai phúc hắc hơn ai (7)

”Tốt lắm tốt lắm, ta mang nàng ấy lên.” Thường Thanh Thiên bị chọc tức nói không nên lời, sao hấn có thể để người khác xem thường.

Mộc Khuyh Cuồng lắc đầu cười nói, “Thường thúc thúc, không cần, tự ta đi lên được.”

”Khuyh Cuồng, ngươi để cho hấn dẫn ngươi đi lên, ngươi không biết tuyết động kia ở nơi nào, đến lúc đó còn phải tốn thêm thời gian, cơ thể ngươi chịu được sao? Ta cho ngươi biết, đây không phải là quan tâm ngươi, ta sợ ngươi chết, đến lúc đó ta sẽ rất nhàm chán.” Lam Mị nghiêng nghiêng mặt xinh đẹp cười nói.

Mộc Khuynh Cuồng hướng nàng cảm kích cười một tiếng, thật sự là mạnh mẽ, rõ ràng quan tâm nàng còn nói như vậy, trong này nàng rất cảm động, nàng ấy thật tốt.

Ba người không đi bộ lên Tuyết Sơn, Sứ Sứ chờ Mộc Khuynh Cuồng và Lam Mị, Phi Phi chờ Thường Thanh Thiên.

”Phía trước, chính là tuyết động phía trước.” Thường Thanh Thiên đột nhiên chỉ vào tuyết phong phía trước cách đó không xa lớn tiếng kêu lên.

Sứ Sứ và Phi Phi chạy thật nhanh đến tòa tuyết phong trước mặt rồi dừng lại.

”Trời ạ, phía trên này thật sự lạnh chết mất.” Cơ thể Lam Mị run rẩy, nàng đã rất lâu chưa tới nơi này, thật không thể chịu nổi.

”Khuynh Cuồng, Hàn Băng Đàm đang ở trong động này, lần này tự ngươi đi vào thôi.” Thường Thanh Thiên không muốn đi vào, không muốn đụng phải quái nhân kia.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn bộ dạng của hấn, cười yếu ớt nói, “Tốt, ta tiến vào, các ngươi mau mau rời đi.” Hiện tại thân thể nàng bình thường, cho dù gặp được người nào, vẫn có lực lượng để ngăn cản.

”Ngươi ngàn vạn lần đừng chết a!” Lam Mị dặn dò nàng, nàng muốn đi vào cùng nàng, nhưng nàng thật sự không thể chịu nổi hàn khí này.

Khỏe miệng Mộc Khuynh Cuồng co giật, nàng ấy nói chuyện có thể dừng vòng vèo như vậy không, rõ ràng quan tâm nàng mà!

”Sứ Sứ, Phi Phi, các ngươi dẫn bọn họ đi xuống.” Mộc Khuynh Cuồng ra lệnh hai con tiểu thú.

Sứ Sứ và Phi Phi nháy mắt nhìn nàng không muốn đi, nếu quái nhân trong tuyết động rất lợi hại thì nàng phải làm sao.

”Yên tâm, hiện tại ta đã khôi phục lực lượng.” Mộc Khuynh Cuồng lộ ra một nụ cười an ủi bọn chúng, Lam Mị và Thường Thanh Thiên mang nàng tới nơi này, nàng đã rất cảm kích, cũng không thể để cho bọn họ chờ trong tuyết lạnh, thân thể của nàng có thể chịu được, nhưng bọn họ thì không thể.

Sứ Sứ và Phi Phi thấy nàng kiên quyết như vậy, đành mang Thường Thanh Thiên và Lam Mị đi xuống, dù sao bọn chúng rất nhanh có thể quay lại.

”Khuynh Cuồng, nếu quái nhân không có ở đây, nhớ rõ mang cho ta một bình nước xuống a.” Thường Thanh Thiên xuất ra một cái bình nhỏ đưa cho Mộc Khuynh Cuồng vui tươi hơn hờ cười nói.

Mộc Khuynh Cuồng tiếp nhận cái bình cười gật đầu, tất nhiên nàng sẽ giúp hấn lấy nước.

Sau khi bọn họ rời đi, Mộc Khuynh Cuồng chịu đựng lạnh lẽo thấu xương tiến tới tuyết động, trên bầu trời tuyết bay là tả, mỗi một bước, nàng càng cảm giác thân thể run rẩy thêm một chút, sao phía trên này nhiệt độ thấp như vậy, có thể so sánh với Bắc Cực nha.

Thật vất vả đi vào tới cửa động, Mộc Khuynh Cuồng nhanh chóng chạy vào, nàng vốn nghĩ bên trong sẽ khá hơn một chút, nào biết lại lạnh hơn, giống như tủ lạnh, nàng cảm giác tay với chân mình sẽ đông cứng mất.

Nhìn quanh một phen, nàng theo như lộ tuyến Thường Thanh Thiên nói nhanh chóng chạy vào trong động, dọc theo đường đi không đụng phải bất cứ công kích gì.

Chạy đến chỗ sâu trong động, nàng rút cục nhìn thấy Hàn Băng Đàm mà Thường Thanh Thiên nói, chỉ thấy phía trên Hàn Băng Đàm trôi nổi một chút sương trắng, giống như tiên cảnh, đột nhiên ánh mắt nàng sáng lên, có một người đang trôi nổi trên Hàn Băng Đàm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Ai phúc hắc hơn ai (8)

Người kia nằm trên mặt nước Hàn Băng Đàm, cho nên nàng không thấy rõ hình dáng của hấn, theo từng bước dè dặt nàng ngày một đến gần, nàng nhìn nam tử toàn thân trần trụi, bất quá bộ vị trọng điểm giữa hai chân giống như có vật gì đó che lại nha.

Nam tử trên mặt nước thân thể rất cường tráng, da thịt bóng loáng khỏe mạnh, thân thể tỷ lệ chuẩn vô cùng, Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn, vóc người tốt như vậy còn nằm trong đó làm gì.

Mộc Khuynh Cuồng núp ở đằng sau tảng đá lẳng lặng nhìn, hồi lâu sau, nàng thấy người kia không có nửa điểm phản ứng, mới to gan đi tới, vì sao hấn ngâm mình ở trong hàn băng đàm, chẳng lẽ cũng bị trúng độc nên tới nơi này giải độc sao.

Sau khi nàng đi tới thấy rõ gương mặt của nam tử nổi trên mặt nước, hai tròng mắt trừng lớn như chuông đồng, miệng mở rộng đến mức có thể nhét

được cả một quả trứng, tim cũng đột nhiên nhảy dựng lên thành thịch.

“Ngân Đồng, Ngân Đồng.....” Mộc Khuynh Cuồng rút cuộc không khống chế nổi chạy đến bờ Hàn Băng Đàm kêu to, hấn tại sao lại ở đây, hấn cũng trúng độc sao.

Kêu vài tiếng, nam tử trước mặt cũng không để ý gì tới nàng, nàng vừa muốn tiến lên tiếp, lại phát hiện trên mặt Hàn Băng Đàm có một tầng kết giới trong suốt cường đại ngăn nàng lại.

Trong lòng Mộc Khuynh Cuồng có chút lo lắng, kết giới nàng căn bản không mở ra được.

“Khuynh Cuồng, làm sao vậy?” Đột nhiên Sừ Sừ từ bên ngoài chạy đến.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn nó và Phi Phi, chỉ vào Ngân Đồng trong nước nói, “Ngân Đồng ở trong Hàn Băng Đàm, kết giới này ta không mở được.”

Sừ Sừ nhìn Hàn Băng Đàm, thật sự thấy được Ngân Đồng, lập tức, toàn thân nó tản ra lời nguyên tố phóng tới kết giới, phịch một tiếng, thân thể của nó bay ra ngoài.

“Sừ Sừ.....” Mộc Khuynh Cuồng và Phi Phi đồng thời cả kinh kêu lên.

Mộc Khuynh Cuồng chịu đựng thân thể cứng ngắc đi tới ôm lấy Sừ Sừ, mắng, “Ngươi tên ngu ngốc này, tại sao xông vào.”

“Phi Phi, ngươi không.....” Lời nàng còn chưa nói hết, Phi Phi dùng cánh cứng rần đập vào kết giới, răng rắc một tiếng, kết giới thê nhưng mở ra.

Trong lòng Mộc Khuynh Cuồng ngạc nhiên mừng rỡ, nhanh chóng đi đến bờ Hàn Băng Đàm, “Ngân Đồng, Ngân Đồng.....”

Đột nhiên nam tử trên mặt nước mờ mắt ra, lập tức liền nhìn thấy một nữ tử cùng hai con tiểu thú mở to hai mắt nhìn hấn, thân hình hấn vừa động từ mặt nước nhảy lên bờ.

Mộc Khuynh Cuồng mở to hai mắt nhìn nam tử vóc người cực tốt trước mặt, khuôn mặt tuyệt mỹ, mới vừa từ trong nước đi ra, bọt nước trên người hấn còn có từng giọt trượt xuống, nhìn rất gợi cảm.

“Ngân, Ngân Đồng...” Nàng bỗng dưng nói lấp gọt, trong lòng không hiểu sao lại mừng rỡ, không nghĩ tới lại gặp được hấn ở chỗ này, thật sự là ngoài ý muốn.

“Cô nương, ngươi nhận lầm người, ta không gọi Ngân Đồng.” Nam tử nhú lông mày vẻ mặt lạnh lùng nói.

Mộc Khuynh Cuồng liền giật mình, hai tròng mắt bình tĩnh quan sát hấn, hấn làm sao có thể không phải Ngân Đồng, da thịt như xưa tái nhợt không có chút máu, mày kiếm giương cao, sống mũi cao thẳng, một đầu tóc đen xòa dài, toàn bộ người xinh đẹp nhưng lạnh khốc, đây là Ngân Đồng trong ký ức của nàng.

“Ngươi gạt ta.” Mộc Khuynh Cuồng lạnh lùng trừng mắt hấn, tại sao hấn lại quên nàng, hấn không nhớ rõ nàng sao, trong lòng nàng rất không thoải mái, còn rất buồn bực.

Nam tử có đôi mắt màu bạc không chớp mắt nhìn chằm chằm nàng, giọng nói thản nhiên nói, “Ta gọi Thánh Kinh Hồng.”

Mộc Khuynh Cuồng mặt lạnh nhìn hấn, vẻ mặt không vui nói, “Nhưng ngươi đồng thời cũng gọi là Ngân Đồng.” Tại sao hấn quên nàng, hấn khôi phục trí nhớ sao, cho nên đã quên mất hai tháng ở cùng nàng?

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Ai phúc hắc hơn ai (9)

“Cô nương, không nên vì đôi mắt của ta màu bạc liền kêu ta là Ngân Đồng.” Thánh Kinh Hồng nhú mày ghét bỏ nói.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn bộ dáng này của hấn càng xác định hấn chính là Ngân Đồng, bởi vì lần trước lúc nàng gọi hấn bằng tên này, vẻ mặt hấn cũng ghét bỏ như hiện tại, lông mày khẽ nhíu lại, bộ dạng rất không thích.

“Ngươi thật sự không nhớ rõ ta?” Nàng nhướn mày, đôi mắt hẹp dài sắc bén nheo lại.

Thánh Kinh Hồng nhìn nhìn nàng, xoay người hướng về đi tới tảng đá bên cạnh, cầm lấy cây phục trên mặt đất nhàn nhả tự đắc mặc vào, đồng thời nhàn nhạt nói, “Cô nương, chúng ta biết nhau sao?”

Mộc Khuynh Cuồng nghe hắn nói những lời này trong lòng lại càng nén giận, Ngân Đồng người tốt, cũng dám quên nàng.

Nàng cho rằng bọn họ gặp lại sẽ là bằng hữu, thế nhưng hắn lại quên mất nàng, tại sao hắn có thể quên nàng, ánh mắt nàng lạnh lùng theo dõi hắn, quanh thân tản ra một cỗ lệ khí.

Chờ Thánh Kinh Hồng mặc quần áo tử tế xoay người nhìn nàng, nàng mở miệng nói, “Chúng ta không biết, ta nhận lầm người.”

Giọng nói lạnh nhạt vang lên, nàng cất bước đi đến Hàn Băng Đàm, nào biết Thánh Kinh Hồng giữ tay nàng lại, lông mày lười biếng giương lên, trong con mắt màu bạc lóe một tia quang mang tà tử, “Cô nương, người đã nhìn thân thể của ta, cần phải chịu trách nhiệm!”

Mộc Khuynh Cuồng kinh ngạc đứng yên, ánh mắt ngờ ngác nhìn chỗ tay bị hắn nắm, vì sao nàng không cảm giác lạnh như băng, ngược lại, từ lòng bàn tay của hắn tản ra ấm áp chậm rãi tràn vào cổ tay của nàng, cuối cùng chảy khắp toàn thân của nàng, trong lúc đó, nàng thể nhưng không cảm thấy lạnh nữa.

Hắn, thân thể của hắn không khiến người cảm thấy lạnh lẽo...

Hắn, thật sự không phải là Ngân Đồng sao...

Đúng là, nàng sao có thể nhận lầm người, nàng có thể nhận sai những người khác, nhưng tuyệt đối sẽ không nhận sai hắn, chẳng lẽ người này lớn lên giống nhau như đúc?

Nhưng trên thế giới tại sao có thể có hai người lớn lên giống hệt nhau, coi như lớn lên giống nhau, nhưng tính tình thần thái tuyệt đối không thể nào giống nhau, vậy hắn, đến cùng là thể nào?

Ánh mắt nàng mờ mịt nhìn hắn, nhất thời quên nói chuyện, cũng quên rút tay mình về.

Tay của hắn thật ấm áp, như lò sưởi, làm cho nàng từ tâm đến thân đều cảm giác ấm áp.

“Người ngây người vì nhìn ta?” Trong con mắt màu bạc lóe quang mang trêu tức.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn ngũ quan tuyệt mỹ trước mặt, đầu có chút hốt hoảng, nàng vốn còn rất khẳng định hắn chính là Ngân Đồng, nhưng bây giờ nàng một chút cũng không dám khẳng định, bởi vì bản thân Ngân Đồng là một người quái dị, thân thể hắn rất lạnh.

Quái nhân?

Nàng phút chốc rút tay về, ánh mắt cảnh giác đề phòng nhìn chằm chằm Thánh Kinh Hồng, chẳng lẽ hắn chính là quái nhân trong miệng Thường Thanh Thiên và Lam Mị.

“Tại sao ta phải chịu trách nhiệm với người, cũng không phải ta muốn xem thân thể của người, ai bảo chính người nằm trong Hàn Băng Đàm.” Trong lòng Mộc Khuynh Cuồng kìm nén tức giận, cho nên lúc này tâm tình siêu cấp không tốt, lạnh giọng nói.

“Dù vậy nhưng người vẫn nhìn ta.” Hai tay Thánh Kinh Hồng vòng ngực về mặt lãnh khốc nhìn chằm chằm nàng.

Mộc Khuynh Cuồng cười lạnh, chỉ vào Sứ Sứ cùng Phi Phi, “Bọn chúng cũng nhìn người, chẳng lẽ bọn chúng cũng phải chịu trách nhiệm?”

Sứ Sứ và Phi Phi vô tội nháy mắt, cái này mắc mớ gì đến chúng.....

Thánh Kinh Hồng quét đôi mắt màu bạc về phía Sứ Sứ và Phi Phi, đưa tay sờ sờ mũi, như có điều suy nghĩ nói, “Ba người các người muốn thì nguyện ý cùng nhau chịu trách nhiệm, ta đều có thể tiếp nhận.”

“.....” Mộc Khuynh Cuồng cùng khế ước thú của nàng sợ ngây người!

Người này da mặt thực dày!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Ai phúc hắc hơn ai (10)

“Nghĩ hay quá nhỉ!” Mộc Khuynh Cuồng trừng hắn lạnh lùng nói.

“Tiểu gia ta còn lâu mới chịu trách nhiệm với người, ta chỉ chung thủy với một người Khuynh Cuồng.” Sứ Sứ giờ giờ cái cằm về mặt cuồng ngạo nói.

”Ta chỉ chịu trách nhiệm với Khuynh Cuồng nha.” Phi Phi chớp chớp mắt xám xịt ngây ngô cười.

Thánh Kinh Hồng nhìn nhìn một người hai tiểu thú trước mặt, trong đôi mắt bạc đẹp ba quang minh mông, khoe miệng khề giờ lên.

Trong nháy mắt Mộc Khuynh Cuồng nhìn ngây ngốc, nói hần không phải là Ngân Đồng, nàng thật sự có chút không tin, bọn họ từng về mặt, từng thần thái đều tương tự như vậy.

”Bỏ cô nương không có thời gian cùng ngươi, đường tại đó, chính mình đi thôi!” Nàng đưa ngón tay chỉ đường ngạo mạn nói, sau đó cất bước đi đến Hàn Băng Đàm, không có tay của hần, khí lạnh thấu xương lại hướng tới thân thể của nàng, nhìn khối băng trong Hàn Băng Đàm, nàng lại rung mình một cái.

Không cần nghĩ, chỗ đó khiến người ta cảm thấy vô cùng lạnh lẽo, nàng nhảy xuống có thể bị đông cứng hay không.

Thánh Kinh Hồng thấy nàng đi đến Hàn Băng Đàm, hai mắt bắt đầu híp lại, hai tay vốn vòng trước ngực đột nhiên để xuống, nàng đi chỗ đó làm gì.

Mộc Khuynh Cuồng đi từng bước một đến bờ Hàn Băng Đàm, hai tay chậm chậm chạm vào mặt nước, vừa mới đụng phải nước, nàng cảm giác ngón tay của nàng lạnh đến tê dại, nàng nhanh chóng thu hồi tay, trên mặt tất cả tràn đầy khiếp sợ, nước này sao lại lạnh như vậy.

Thánh Kinh Hồng thấy nàng rút tay, khoe miệng cười khề, tại sao nàng phải tới nơi này?

Mộc Khuynh Cuồng có chút do dự, nhìn ngón tay bắt đầu vì lạnh mà đỏ lên khóc không ra mắt, thật sự phải nhảy xuống sao, nếu nước này vô dụng, nàng chết lạnh ở bên trong thì làm sao bây giờ?

”Này, ta hỏi ngươi, vì sao ngươi có thể lơ lửng trong nước?” Mộc Khuynh Cuồng đứng dậy hấp tấp chạy đến trước mặt Thánh Kinh Hồng chỉ vào hần hung hãn hỏi.

Thánh Kinh Hồng nhú mày nhìn ngón tay của nàng, lãnh khốc nói, “Ta không gọi uy, ta có tên.”

”Thánh Kinh Hồng!” Mộc Khuynh Cuồng có một loại xúc động phát điên, bộ dáng này của hần rõ ràng chính là phiên bản Ngân Đồng.

”Cô nương, thái độ muốn người khác hỗ trợ không phải như thế.” Hần mấp máy môi nghiêm trang nói.

”Ngươi.....” Mộc Khuynh Cuồng xù lông cả giận nói.

Sửu Sửu và Phi Phi thấy thế, hai tiểu gia hỏa nhìn nhau xoay một cái chạy vào ma thú không gian, bọn họ đều phi thường tin tưởng Khuynh Cuồng, không cần bọn họ hỗ trợ, nàng nhất định có thể thu phục cái mỹ nam này!

Thánh Kinh Hồng không chớp mắt cùng nàng đối mặt, chờ đợi câu sau của nàng.

Mộc Khuynh Cuồng trừng hần hồi lâu, cuối cùng suy nghĩ một chút, việc cần thiết nhất vẫn là làm rõ Hàn Băng Đàm này.

”Thánh công tử! Vì sao ngươi có thể không bị chết lạnh ở trong Hàn Băng Đàm?” Mộc Khuynh Cuồng mấp máy môi mỉm cười ngọt ngào hỏi, thái độ rất tốt, dùng từ nhưng lại có chút độc.

Thánh Kinh Hồng không vui nhú mày, nhìn nàng cười tươi như hoa, suy nghĩ hồi lâu, khề mở môi mông, thản nhiên nói, “Bởi vì ta sẽ không bị chết lạnh, cho nên không bị chết lạnh.”

“.....” Mộc Khuynh Cuồng quắc mắt, đây coi là trả lời gì, hần đang cố ý đùa giỡn nàng sao!

”Ta biết rồi.” Nàng lạnh mặt nói, rồi lại trở lại bờ Hàn Băng Đàm.

Thánh Kinh Hồng không nghĩ tới nàng lại trở lại Hàn Băng Đàm, liền cất bước đi theo, Mộc Khuynh Cuồng thấy hần đã tới, không vui hỏi, “Ngươi tới đây làm gì?”

”Ta vốn ở chỗ này.” Hần nhú lông mày lạnh lùng nói.

Mộc Khuynh Cuồng cũng không cùng hần so đo, mắt nháy một cái, khoe miệng nhếch lên lộ ra ý vị sâu xa vui vẻ.

Thánh Kinh Hồng thấy nàng cười toan tính như vậy, sau lưng có chút sợ hãi, nàng, muốn làm cái gì!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Bá đạo ôm (1)

Mộc Khuynh Cuồng nhìn chăm chăm Thánh Kinh Hồng hồi lâu, nghiêng đầu nhìn về phía Hàn Băng Đàm, nàng quyết định đánh cuộc một keo.

Không có chút do dự, nàng bước lên trước một bước nhảy xuống Hàn Băng Đàm, nhưng một giây sau, một cánh tay ấm áp đem nàng bá đạo kéo trở về.

”Mộc Khuynh Cuồng, ngươi giờ trò quỷ gì, ngươi không phải rất sợ lạnh sao, ngươi còn dám đi xuống, ngươi muốn chết có phải hay không!”

Thánh Kinh Hồng đem nàng gắt gao ôm vào trong ngực, sắc mặt xanh mét tức giận quát, nàng vừa mới thử qua nước, biết rõ nước lạnh như vậy còn dám đi xuống, nàng đây là đang khiêu chiến sự kiên nhẫn của hân sao.

Nữ nhân đáng chết, nàng là cố ý, dùng chính nàng làm mồi, dẫn con cá là hân mắc câu.

”Di, vì sao ngươi biết ta gọi Mộc Khuynh Cuồng, ta nhớ ta giống như không có nói cho ngươi biết tên của ta nha.” Mộc Khuynh Cuồng từ trong ngực hân ngẩng đầu lên, nháy đôi mắt đen bóng lại giảo hoạt nhìn hân dương dương đắc ý nói.

Trên mặt nàng mặc dù đang cười, nhưng trong lòng lửa giận lại đang hùng hực thiêu đốt, tốt cho Thánh Kinh Hồng ngươi, cũng dám lừa gạt nàng, nàng thiếu chút nữa bị hân lừa gạt đi.

Thánh Kinh Hồng không để ý tới lời của nàng, hai mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm nàng, nửa năm không thấy, hân như thế nào cảm thấy nàng gầy hơn, hơn nữa sắc mặt thật không tốt, nàng ngã bệnh sao, nàng tới Hàn Băng Đàm làm gì.

”Ta biết tên của ngươi, như thế nào?” Thánh Kinh Hồng giờ giờ gương mặt lãnh điểm mặt cây ngay không sợ chết đứng nói, vì sao không chiếu cố chính mình thật tốt.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn bộ dạng lớn lối này của hân, ngực không ngừng phập phồng phập phồng, lửa nàng, còn dám lớn lối đắc ý như thế, a a.....

Thánh Kinh Hồng thấy nàng nổi giận liền khiêu mi, nàng định làm gì hân, động thủ động cước đánh hân? Hay nể hân?

”A.....” Thời điểm hân vẫn đang suy nghĩ, nào biết Mộc Khuynh Cuồng cầm lấy tay phải của hân, há miệng hung hăng cắn xuống.

”Mộc Khuynh Cuồng, ngươi cảm tình con chó sao!” Thánh Kinh Hồng nghe răng nhếch miệng kêu ầm lên.

Hân càng kêu to, Mộc Khuynh Cuồng cắn càng sâu hơn, chỉ có như vậy mới có thể phát tiết lửa giận trong lòng nàng.

Thánh Kinh Hồng kêu một tiếng, rồi sau đó yên tĩnh ôm nàng, tùy ý để nàng cắn, nàng muốn vậy hãy để cho nàng cắn đi!

Sau khi Mộc Khuynh Cuồng ngửi thấy được mùi máu tươi mới dừng lại, sau đó đẩy hân ra liền xoay người rời đi, quanh thân tản ra một cỗ hàn khí khiếp người.

”Khuynh Cuồng...” Thánh Kinh Hồng đưa tay giữ chặt nàng.

”Buông ra.” Mộc Khuynh Cuồng lạnh lùng mở miệng nói.

Thánh Kinh Hồng không bỏ, gắt gao lôi kéo tay của nàng, lúc vừa mới thấy nàng, trong lòng hân tất cả đều là kích động còn có vui mừng như điên, sờ đi không lập tức cùng nàng nhận nhau, hân muốn xem nàng còn nhớ hân hay không, tới lúc nghe nàng gọi hân Ngân Đồng, trong lòng hân sung sướng, không nghĩ tới nàng còn nhớ rõ hân.

Sau khi hân nói cho nàng biết, hân không phải là Ngân Đồng, thất vọng cùng khổ sở của nàng hân toàn bộ đều ghi ở trong mắt, nàng có phải cũng rất muốn gặp hân hay không.

Giờ khắc này, trong tim hân đều là ấm áp, kỳ thật hân đã sớm đi tìm nàng, nhưng liên tục không tìm được, sau đó hân không thể không đến Hàn Băng Đàm, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp nàng, xem ra ý trời để cho bọn họ ở chỗ này gặp nhau.

”Khôn kiếp, ngươi làm gì a!” Thánh Kinh Hồng đột nhiên bá đạo ôm nàng vào lòng.

Thánh Kinh Hồng khoe miệng khê nhếch, lộ ra một nụ cười phong hoa tuyết nguyệt, đến gần cạnh tai nàng, hà hơi nóng từng chữ rõ ràng nói, “Ôm... Ngươi!”

”Ngươi thả ta ra.” Mộc Khuynh Cuồng quyền nắm cước đá hân, hân cho hân là ai, muốn ôm nàng liền ôm nàng, chỉ là làm cho nàng cảm thấy kỳ quái là, thân thể của hân vì sao không lạnh, chẳng lẽ thân thể của hân khô rồi?

”Không thả.” Thánh Kinh Hồng gắt gao ôm nàng không buông, có thể gặp lại nàng thật tốt, thật tốt, thật tốt...

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 132: Bá đạo ôm (2)

Mộc Khuynh Cuồng thấy hấn không buông cuối cùng cũng lười vùng vẫy, người này tại sao có thể bá đạo như vậy, kỳ thật ngực của hấn rất ấm áp, hiện tại nàng tuyệt đối không cảm thấy lạnh.

Nàng đột nhiên phát hiện thân thể của hấn rất tốt, thời điểm lạnh có thể làm tử lạnh, thời điểm ấm áp có thể làm hệ thống sưởi.

Ôm một hồi lâu, Thánh Kinh Hồng mới buông ra, một bộ dạng khởi binh vẫn tội, “Vì sao không chiều cổ chính mình thật tốt, sắc mặt khó coi như vậy?”

Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn hấn, hấn dựa vào cái gì dùng loại khẩu khí này nói chuyện, thật đáng ghét!

“Mắc mớ gì tới ngươi.” Nàng tức giận nói.

“Chúng ta, là bằng hữu...” Thánh Kinh Hồng do dự một hồi nói.

Mộc Khuynh Cuồng hướng hấn mắt tròn trắng, âm dương quái khí nói, “Ngươi còn biết chúng ta là bằng hữu a, ngươi còn nợ ta hai vạn kim tệ, nếu đã coi ta như bằng hữu, vì sao không tới tìm ta, ngươi có phải muốn ăn quýt, không trả tiền hay không? Ta cho ngươi biết, ngươi nếu dám không trả tiền, ngươi nhất định phải chết!”

Nhìn nàng bộ dáng xinh đẹp, đầy lòng Thánh Kinh Hồng một mảnh nhu hòa, quả nhiên chỉ có thấy nàng, hấn mới biết được cười là tư vị gì, tâm mới cảm giác được ấm áp.

“Chết như thế nào?” Hấn hứng thú hỏi.

Mộc Khuynh Cuồng từ trên xuống dưới quan sát hấn, đưa tay nhéo nhéo mặt hấn, “Ngươi có một làn da tốt, ta sẽ đem ngươi trôi lại, sau đó đem đi bán đấu giá, ta nghĩ những tiểu thư quý tộc kia nhất định sẽ cảm thấy vô cùng hứng thú với ngươi.”

“.....” Thánh Kinh Hồng khiêu mi, nàng có cần ác như vậy không.

“Không phải đã đưa cho ngươi ngọc bội sao, cái kia đủ đáng giá.” Thánh Kinh Hồng mím môi khinh bỉ nói, sâu trong đồng tử màu bạc nhanh chóng thoáng hiện lên quang mang sùng ái.

Mộc Khuynh Cuồng xuất ra ngọc bội ở trên cổ, sờ sờ, cuồng ngạo nói, “Đây là ngươi tặng cho ta, đã đưa, tại sao có thể lấy ra gán nợ, thật sự là quý hẹp hòi.”

Thánh Kinh Hồng thấy nàng đem ngọc bội mang ở trên cổ, trong con mắt màu bạc lại càng nhiều thêm sùng ái, nàng thế nhưng luôn mang theo bên mình.

“Ta sẽ trả ngươi hai vạn kim tệ, thực là một tiểu quý tham tiền.” Thánh Kinh Hồng trêu ghẹo nàng.

Mộc Khuynh Cuồng đưa tay bóp mặt hấn, hung hấn nói, “Ngươi lại dám nói ta là quý tham tiền, là nam nhân nên nói lời giữ lời, là chính ngươi đáp ứng sẽ trả tiền lại.”

Người này định đổi trắng thay đen, hừ!

“Ta đã đi tìm ngươi, nhưng không tìm được, ngày đó ta đi Lôi Lạc Đế Đô, ngươi đúng lúc rời đi, sau đó ta đi Phổ Đà trấn, nhưng ngươi không có ở đó, cha mẹ ngươi.....”

Thánh Kinh Hồng lời còn chưa nói hết, Mộc Khuynh Cuồng hai tay níu lấy y phục của hấn, vội hỏi, “Cha mẹ ta làm sao?”

Chẳng lẽ Mộc Thái Thanh bọn họ hạ thủ với cha mẹ nàng, nàng níu lấy y phục Thánh Kinh Hồng tay lại níu chặt hơn.

Thánh Kinh Hồng nhìn mặt nàng tái nhợt, an ủi nàng nói, “Ngươi yên tâm, bọn họ không có việc gì, ta đưa bọn hấn đến một chỗ rất an toàn.”

Ngày đó hấn mới vừa đến Phổ Đà trấn vừa hay nhìn thấy một đồng người đang tìm Mộc Chiến cùng Diêu Uyển gây phiền toái, sự xuất hiện của hấn làm cho những người kia toàn bộ xám xịt chạy, sau, hấn không yên tâm, liền dẫn Mộc Chiến cùng Diêu Uyển ly khai Phổ Đà trấn, đưa bọn hấn đến một chỗ rất an toàn.

“Thật sự? Là ai tìm cha mẹ ta.” Trong mắt Mộc Khuynh Cuồng đằng đằng sát khí, cha mẹ là ranh giới cuối cùng của nàng, ai dám chạm vào, phải chết.

“Là một chút dân trấn, nhưng ta nghĩ những người kia không đơn giản.”

Mộc Khuynh Cuồng hít một hơi thật sâu, bốn phía sát ý càng đậm, nàng biết rõ, nhất định là bọn họ, tuyệt đối là bọn họ, cha mẹ đối với bọn họ không có bất kỳ uy hiếp, vì sao bọn họ còn muốn ra tay độc ác, là tìm không được nàng, cho nên mới đem độc thảo vurun tới cha mẹ sao?

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Bá đạo ôm (3)

Lúc này, trong lòng Mộc Khuynh Cuồng nồng đậm hận ý, thật muốn đem người sau lưng những người kia từng dao từng dao chém xuống.

“Khuynh Cuồng, ngươi không sao chứ!” Thánh Kinh Hồng thấy sắc mặt nàng rất khó nhìn, có chút lo lắng hỏi.

Mộc Khuynh Cuồng lắc đầu, chỉ cần cha mẹ không có việc gì là tốt rồi, nàng ngẩng đầu nhìn hắn, chân thành nói, “Cám ơn ngươi.”

Nếu như cha mẹ xảy ra chuyện, nàng nhất định sẽ hận chết chính mình.

Thánh Kinh Hồng nhận ra nàng tự trách, đi một chuyến Lôi Lạc Đế Đô có một số việc hắn cũng thăm dò rõ ràng, chỉ là hắn không biết vì sao nàng đột nhiên phải ly khai đế đô.

“Chớ tự trách, muốn trách chỉ có thể những người kia, là bọn họ giờ trò quỷ, tại sao ngươi phải tới nơi này?” Hắn vuốt đầu của nàng nhẹ giọng nói.

Mộc Khuynh Cuồng liếc hắn một cái, sau đó ngồi xuống, nàng đem toàn bộ chuyện phát sinh ở đế đô nói cho hắn biết, không biết vì sao, nàng muốn nói hết với hắn, bên người nàng cũng không có những bằng hữu khác, có thể nói cũng chỉ có hắn.

Thánh Kinh Hồng nghe xong, đáy mắt sát khí bắt đầu khởi động, nhưng hắn rất nhanh ẩn giấu tốt lắm.

“Cho nên ngươi tới đây tu luyện, tại sao ngươi phải đi Hàn Băng Đàm, nơi này người bình thường không thể tới, nước Hàn Băng Đàm không phải bình thường người có thể thừa nhận được, ngươi không nên đi xuống, nếu không sẽ bị thương.”

Về mặt hắn ngưng trọng nói, thấy nàng muốn nhảy xuống, hắn sợ hãi.

Mộc Khuynh Cuồng thu hồi cảm xúc trong lòng, ánh mắt trong trẻo nhìn hắn, “Vì sao ngươi có thể, chẳng lẽ ngươi không phải người bình thường? Vậy ngươi là ai?”

“Ngươi quên thân thể ta đặc thù sao, thân thể của ta trời sinh là hàn thể, cho nên khi ta nằm ở bên trong, ta sẽ không bị đông lạnh, ngược lại thân thể của ta sẽ trở nên ấm áp.” Thánh Kinh Hồng giải thích cho nàng nghe, qua mỗi một đoạn thời gian hắn sẽ tới đây ngâm trong Hàn Băng Đàm.

Mộc Khuynh Cuồng cái này xem như hiểu vì sao thân thể của hắn ấm áp.

“Ý của ngươi là, ra khỏi nơi này, thân thể của ngươi như cũ sẽ biến thành hàn thể?”

“Ừ, sẽ.” Thánh Kinh Hồng nhàn nhạt đáp, trong lòng có chút tiếc nuối, nếu như thân thể hắn biến trở về hàn thể, hắn không thể ôm nàng, bởi vì nàng sợ lạnh, chuyện tình này tựa hồ rất tệ.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn hắn, đưa tay vỗ bờ vai của hắn, sáng khoái cười nói, “Ngươi yên tâm, ta sẽ không ghét bỏ ngươi, ta sẽ vĩnh viễn đem ngươi trở thành làm bằng hữu.”

Thánh Kinh Hồng đồng tử màu bạc lóe một tia ánh sáng, trong lòng lại có chút ảm đạm, chỉ là bằng hữu sao, hắn muốn bảo vệ nàng cả đời, hắn có thể làm người kia sao, ở lúc nàng thương tâm khổ sở, hắn cũng không thể cho nàng một vòng tay ấm áp dựa vào.

Lúc này, hắn hận chết chính hàn thể này.

“Ngươi tới Hàn Băng Đàm làm gì?” Thánh Kinh Hồng quay lại chủ đề chính.

Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn, đứng dậy cười nói, “Không có gì nha, chính là tới xem một chút, nghe nói Hàn Băng Đàm này rất thần kỳ, ta tò mò.”

Nàng vừa nói vừa đi hướng Hàn Băng Đàm, rồi sau đó ngồi xuống dựa vào nửa cánh tay, lập tức, một cỗ hàn khí lạnh thấu xương chui vào tay phải của nàng, một giây sau, cả một cánh tay đều chết lặng mất đi tri giác.

“Mộc Khuynh Cuồng, ngươi làm cái gì!” Thánh Kinh Hồng đi tới đem tay của nàng kéo trở về nỗi giận dưng dưng quát, nàng là người ngu sao, hắn đều cùng nàng nói, người bình thường chịu không được, nàng còn dựa tay vào.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn hấn tức giận, chếp miệng, ủy khuất nói, “Thật lạnh a, tay của ta không còn tri giác.”

Nàng chỉ là muốn thử xem Hàn Băng Đàm này đối với nàng hữu dụng hay không, vừa mới thử một chút, tay của nàng cũng không chảy máu đen, chẳng lẽ đối với nàng vô ích?

Nàng nhìn nhìn Thánh Kinh Hồng, cũng không muốn nói cho hấn biết chuyện nàng trúng độc, miễn làm hấn lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Bá đạo ôm (4)

Thánh Kinh Hồng nghe nàng nói lạnh, gương mặt như cũ lạnh lùng đẹp đến mức làm người khác nghẹt thở, nhưng hai tay lại ừ hai tay của nàng.

Mộc Khuynh Cuồng tay khẽ rụt rụt, cảm giác một cổ ấm áp truyền vào lòng bàn tay, cuối cùng lan tràn tới cánh tay, tay dần dần có cảm giác, cũng không đau nữa.

Nàng nhìn hấn ở ngay gần, tim đột nhiên nhảy dựng lên thỉnh thoảng, nàng không phải không thừa nhận, hấn là nam tử đẹp nhất tốt nhất mà nàng gặp qua khi đến thế giới này.

Đẹp đến mức không người nào có thể so sánh.

Tốt không cách nào bắt bẻ.

Nàng cứu hấn, lại nhận được nhiều hồi báo như vậy, nàng đều cảm thấy hấn thua thiệt.

Có bằng hữu như vậy, thực là vinh hạnh của nàng.

“Còn lạnh không?” Thánh Kinh Hồng cảm giác tay của nàng từ từ có nhiệt độ lạnh lùng hỏi, hấn rất tức giận nàng không trân trọng chính mình như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng lắc đầu cười, sau đó rút tay về, từ bên hông lấy ra một cái bình, “Người có thể giúp ta lấy một chai nước trong hàn băng đàm không?”

Thánh Kinh Hồng nhìn nhìn cái chai, cảm lấy lập tức đi tới bờ đầm lấy nước, chẳng lẽ nàng có ý chạy đến nơi đây để lấy nước?

Hấn cảm thấy nàng tới nơi này có chút kì lạ, nhưng lại không biết kì lạ chỗ nào? Nàng che giấu hấn cái gì, sắc mặt của nàng tại sao lại kém như vậy, giống như đã sinh bệnh nặng.

“Người bây giờ ở đâu?” Thánh Kinh Hồng đi đến bên người nàng cũng không đưa cái bình cho nàng.

Mộc Khuynh Cuồng cười nói, “Ác Ma đảo.” Nói, nàng đưa tay lấy cái bình trong tay hấn.

Thánh Kinh Hồng không để cho nàng cầm, nước này khiến người cảm thấy lạnh lẽo, hấn lo lắng nàng không chịu nổi, “Tại sao người chạy tới nơi này?”

“Bọn họ muốn truy sát ta, ta lại muốn tìm địa phương yên tĩnh không người nào quấy rầy để tu luyện, cho nên mới tới nơi này, đưa cái bình ta, ta phải về.” Mộc Khuynh Cuồng duỗi tay về phía hấn, nếu Hàn Băng Đàm đối với nàng vô ích, nàng chỉ có thể nghĩ biện pháp khác.

Thánh Kinh Hồng nhú mày, nàng không có ý định mời hấn đi Ác Ma đảo ngồi một chút sao, hấn nắm chặt cái bình không buông, nhàn nhạt nói, “Ta đưa người trở về.”

“Người không trở về nhà sao? Đúng rồi, người có tìm được thân nhân hay không? Trước kia người thương tổn người có giải quyết hay không?” Mộc Khuynh Cuồng lớn tiếng hỏi, liên tục nói chuyện của nàng, đều quên hỏi chuyện của hấn.

Thánh Kinh Hồng nghe nàng quan tâm hấn, gương mặt tuấn tú kéo căng cuối cùng cũng giãn ra, hấn nhường nhường mày, ngao khí nói, “Người tôn thương ta, tất nhiên không có kết cục tốt.”

Sau khi trở về, sư phụ hấn giúp hấn khôi phục trí nhớ, sau chính là giết người đáng chết, trị người nên trị, dám tính kể đến trên đầu hấn, hấn tất nhiên sẽ trả lại gấp trăm lần.

“Vậy là tốt rồi, đối phó người xấu nên như vậy.” Mộc Khuynh Cuồng nắm chặt quả đấm cắn nghiến răng nói, đám người kia, nàng cũng sẽ làm bọn họ có kết cục không tốt.

Ra khỏi tuyết động, bên ngoài như cũ tuyết bay ngập trời, Mộc Khuynh Cuồng rụt cổ lại, khuôn mặt nhỏ nhắn bị lạnh đỏ bừng.

”Ngươi làm cái gì thế!” Mộc Khuynh Cuồng hét to, bởi vì Thánh Kinh Hồng đột nhiên ôm nàng bay xuống núi.

Bông tuyết bay múa đầy trời, tựa như ảo mộng.

Mộc Khuynh Cuồng sợ té, liền đưa hai tay rất tự nhiên ôm cổ của hắn, ở trong lòng hắn thật sự tuyệt không lạnh.

Ánh mắt nàng sáng ngời nhìn chăm chăm gương mặt tuấn mỹ lãnh khốc trước mặt nhẹ nhàng cười, không khỏi ở trong lòng cảm thán một tiếng, hắn lúc này thật sự rất tuấn tú rất khốc, đẹp không gì sánh nổi, mà nàng đây, trên mặt có một khối bớt hồng lớn như vậy, thật sự là chỉ so với người chết!

Nhiều năm về sau, Mộc Khuynh Cuồng mỗi lần nghĩ đến Thánh Kinh Hồng ôm nàng bay ở trên tuyết son, bông tuyết đầy trời vây quanh bọn họ bay múa, nàng cảm thấy hình ảnh kia rất đẹp, làm cho lòng người say đến mê muội.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Bá đạo ôm (5)

Phía dưới núi tuyết, Lam Mị và Thường Thanh Thiên không ngừng nhìn xung quanh.

”Sư huynh, ngươi nói tiểu nha đầu có thể chịu được không?” Khuôn mặt Lam Mị lo lắng, nàng đã từng đi qua Hàn Băng Đàm, trong đó đủ để làm người chết rét, nếu như không phải là người tu luyện, chỉ sợ đi vào trong tuyết động kia sẽ bị đông cứng.

Thường Thanh Thiên nhìn nhìn nàng, cười nhạo nói, “Sư muội, ngươi chừng nào thì học cách biết quan tâm người khác, đây chính là phá giới a!”

Lam Mị ngoéo môi một cái, cười lạnh nói, “Con mắt nào của ngươi thấy ta quan tâm nàng.”

”Ngươi nhìn một chút ngươi vừa mới nói chuyện, đó không phải là quan tâm sao.” Thường Thanh Thiên hừ lạnh nói.

”Vậy là ai nói, nhất định phải giúp tiểu nha đầu giải độc, ngươi, đây có tính quan tâm hay không?” Lam Mị không cam lòng yếu thế phản bác lại, quan tâm? Từ lúc đến Ác Ma đảo cho đến bây giờ, nàng cũng không biết quan tâm là gì.

Thường Thanh Thiên bị lời của Lam Mị chặn lại, hồi lâu sau, hắn mới là ầm lên, “Đó là bởi vì trong cơ thể nàng có kỳ độc làm ta hiếu kỳ, cho nên ta mới giúp nàng giải độc.”

”A, nguyên lai là như vậy, vậy ta quan tâm nàng là vì, nàng phá vỡ quy tắc của ta, nàng là người đầu tiên ở Ác Ma đảo nhìn ra ta ăn trú nhan đàn, nàng đáng giá để ta quan tâm.” Lam Mị quay đầu quynh rũ động lòng người xinh đẹp cười nói, bây giờ nàng thực thích đứa nhỏ Mộc Khuynh Cuồng này.

Thường Thanh Thiên nhàu mày không nói thêm gì nữa, đợi hồi lâu, hắn không chế không nổi lên tiếng, “Chúng ta có nên đi lên xem một chút hay không, vạn nhất nàng chết rét ở bên trong thì làm sao bây giờ?”

Lam Mị nghe hắn nói như vậy, tâm cả kinh, trong cơ thể tiểu nha đầu vốn có độc, nếu thật sự bị đông cứng chẳng phải là chết sao, không dám do dự quá nhiều, nàng phi thân bay lên tuyết son, lại ngay lúc đó chứng kiến hai đạo bóng dáng một bạc một tím từ phía trên bay xuống.

Khi nàng và Thường Thanh Thiên thấy rõ hai đạo bóng dáng kia, hai người kinh hãi liên tục lùi lại về phía sau.

”Quái nhân!” Lam Mị cùng Thường Thanh Thiên Chấn kinh hãi lên tiếng, trên mặt tất cả đều là cảnh giác, nhưng khi nhìn thấy hắn ôm Mộc Khuynh Cuồng, hai người lại càng trợn mắt há hốc mồm, hắn ôm nàng?

Điều này sao có thể, quái nhân này chưa bao giờ để cho người khác đến gần hắn, luôn luôn là một bộ dạng trong treo nhưng lạnh lùng cao quý, hắn thế nhưng lại ôm Mộc Khuynh Cuồng từ trên tuyết son bay xuống, đây là trời sắp đổ mưa máu sao!

Thánh Kinh Hồng nhẹ nhàng lỏng mày, sắc mặt lãnh khốc nhìn bọn họ chăm chăm, đưa tay liền muốn công kích bọn họ.

Lam Mị và Thường Thanh Thiên cả kinh, huy động hai tay làm tốt chuẩn bị công kích.

”Không cho phép làm thương bọn họ.” Mộc Khuynh Cuồng thấy Thánh Kinh Hồng muốn đánh Lam Mị và Thường Thanh Thiên nhanh chóng mở miệng, nàng lôi kéo tay của hắn, bĩu môi nói, “Bọn họ theo giúp ta đến Hàn Băng Đàm, là bằng hữu của ta.”

Thánh Kinh Hồng lạnh lùng nhìn nàng, tựa hồ đang suy tư lời của nàng, hồi lâu sau, hắn lãnh khốc nói, “Nếu là cùng ngươi tới, vì sao lại để một mình ngươi đi vào tuyết động.”

Mộc Khuynh Cuồng nháy mắt nhìn hắn, hắn tính toán chi li như vậy làm cái gì.

Thánh Kinh Hồng thấy nàng không nói lời nào, lại đưa tay ra, nàng thế nhưng nói hai người kia là bằng hữu của nàng, làm bằng hữu cũng không cùng nàng đi vào tuyết động, đây coi là loại bằng hữu gì, nếu hôm nay hân không đến tuyết động, vạn nhất nàng ở bên trong xảy ra chuyện, nàng một người làm sao bây giờ?

Hắn biết rõ hai người này là hai trong thập đại ác ma của Ác Ma đảo, lại dám đối xử với Mộc Khuynh Cuồng như vậy, đáng chết!

”Thánh Kinh Hồng, không cho phép ngươi động vào bọn họ, nếu không, nếu không ta và ngươi tuyết giao.” Mộc Khuynh Cuồng thấy trên người hắn tản ra một cỗ sát khí, không thể không mở miệng uy hiếp hắn.

Mặt Thánh Kinh Hồng lập tức trở nên siêu cấp khó coi, nàng thế nhưng vì hai người kia muốn cùng hắn tuyết giao, hắn ngẩng đầu ánh mắt tràn đầy lệ khí hung hăng nhìn chằm chằm Lam Mị và Thường Thanh Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Bá đạo ôm lấy (6)

Lam Mị và Thường Thanh Thiên chống lại đôi mắt bạc lạnh như băng đầy sát khí của Thánh Kinh Hồng, bị hù dọa liên tục lùi lại, trên người hắn có một cỗ hơi thở làm cho bọn họ sợ hãi từ trong lòng.

”Ngân Đồng, ngươi không nên suy nghĩ như vậy! Ta chỉ đi lấy chút nước ở Hàn Băng Đàm, tại sao bọn họ nhất định phải cùng đi vào?” Mộc Khuynh Cuồng một tay vờ gương mặt tuấn mỹ của hắn, nháy mắt cười nói, rồi sau đó nhìn về phía Lam Mị và Thường Thanh Thiên nháy mắt một cái ý tứ sâu xa, nàng là muốn nói cho bọn họ, không được nói chuyện nàng trùng điệp ra.

Lam Mị cùng Thường Thanh Thiên liên tục đáp, “Đúng thế, là tiểu nha đầu nói muốn chính mình đi vào.”

Nói xong, bọn họ khiếp sợ nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, nàng cũng dám bóp mặt quái nhân kia, là gan nàng quá lớn đi!

Chuyện tiếp theo làm bọn họ không thể tin được, quái nhân thế nhưng tuyệt không tức giận, ngược lại bộ dáng còn giống như rất hưởng thụ, các nàng không có nhìn lầm đi!

Bọn họ, bọn họ làm sao lại thân quen như vậy, còn ôm cùng một chỗ, thoát nhìn giống như rất thân mật.

Một người là nam tử lãnh khốc đẹp tới mức làm người ta nghẹt thở, một người là thiếu nữ bị hủy dung có thể nói không có mỹ cảm, hai người ôm cùng một chỗ như vậy, thấy thế nào cũng rất quái dị.

Thánh Kinh Hồng trừng mắt Lam Mị và Thường Thanh Thiên, cuối cùng nhìn về phía Mộc Khuynh Cuồng trong lòng, hắn không cho phép bất luận kẻ nào khi dễ nàng, giống như lời nàng nói, người của nàng chỉ có nàng có thể mắng cùng khi dễ, cũng giống như thế, người của hắn cũng chỉ có hắn có thể mắng và khi dễ.

Nghĩ tới cái trán nhỏ kia, nghĩ tới bộ dáng nàng ngày đó bảo hộ hắn, tâm tình hắn liền trở nên rất tốt, đôi mắt bạc lạnh như băng cũng không còn khiến người ta cảm thấy lạnh lẽo.

Khuynh Cuồng, về sau ta sẽ không để cho bất luận kẻ nào khi dễ ngươi, hắn ở trong lòng yên lặng nói.

”Lạnh quá, ta muốn về nhà.” Mộc Khuynh Cuồng thở ra một hơi, phía dưới núi tuyết này vẫn rất lạnh.

”Tốt.” Hắn nhàn nhạt đáp, ôm nàng bay về hướng Ác Ma đảo.

Thường Thanh Thiên và Lam Mị kinh hãi trợn mắt há hốc mồm, hắn thế nhưng đi Ác Ma đảo, nhìn hắn vừa mới muốn giết người kia, hắn sẽ không phá hủy Ác Ma đảo đi!

Tiểu nha đầu đến cùng là ai a, thế nhưng có thể làm cho nam tử này đối với nàng nói gì nghe vậy như vậy.

Lam Mị cùng Thường Thanh Thiên xám xịt theo ở phía sau.

Đến Thành Ác Ma, Mộc Khuynh Cuồng để cho Thánh Kinh Hồng thả nàng xuống, nàng mới phát hiện, nàng liên tục để hắn ôm nàng, cái dạng này giống như rất thân mật!

”Không buông.” Thánh Kinh Hồng ôm nàng bá đạo nói, hắn đi từ Hàn Băng Đàm ra thân thể ẩm áp cũng không thể bảo trì vài ngày, hiện tại có thể ôm nàng, đương nhiên muốn ôm đủ rồi, miễn cho về sau lúc không thể ôm, chỉ có thể nhìn lo lắng xuống, cảm giác như thế cực kỳ khó chịu, hắn thế chết tiết, lần đầu tiên, hắn vì thân thể của mình mà muốn phát điên.

Mộc Khuynh Cuồng hai tay bóp mặt của hắn, “Thánh Kinh Hồng, ngươi không nên được voi đòi tiên, ngươi có biết nam nữ thụ thụ bất thân hay không.”

“Ta không đem ngươi trở thành nữ nhân.” Thánh Kinh Hồng cao ngạo nhún lông mày.

“Ngươi nói cái gì!” Mộc Khuynh Cuồng trừng to mắt nhìn hắn, hắn không coi nàng như nữ nhân, vậy thì là gì, nam nhân sao.

“Ta đem ngươi trở thành tiểu cô nương, nếu là tiểu cô nương đương nhiên là có thể tùy tiện ôm.” Thánh Kinh Hồng một bộ cây ngay không sợ chết đứng nói, là có thể ôm, nhưng chỉ có thể một mình hắn ôm.

Mộc Khuynh Cuồng khoe miệng co giật, nữ nhân cùng tiểu cô nương có cái gì khác nhau, nàng năm nay đã mười lăm tuổi, nàng đã sớm trưởng thành có được hay không, sàm sỡ nàng, còn tim lý do này, hơn nữa còn cây ngay không sợ chết đứng như vậy.

Lam Mị và Thường Thanh Thiên đi theo phía sau bọn họ, nghe bọn họ nói chuyện, cái trán lướt qua vài đạo hắc tuyến, hai người này thấy thế nào cũng rất mập mờ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 137: Bá đạo ôm (7)

Mộc Khuynh Cuồng chỉ đường cho Thánh Kinh Hồng, trở về tứ hợp viện mà nàng và Mộc Phong mua, lúc đến cửa sân nhỏ, nàng nói đủ mọi cách để Thánh Kinh Hồng buông nàng xuống, nàng cũng không muốn người khác hiểu lầm không cần thiết.

Mộc Phong thấy nàng trở lại, vừa định hỏi độc của nàng, Mộc Khuynh Cuồng nhanh chóng ngắt lời hắn, vui vẻ cười nói, “Gia gia, mấy ngày nay ta sống rất tốt, người không cần lo lắng, ta không phải là đã trở về thăm người sao!”

Nói xong, nàng hướng Mộc Phong nháy mắt.

Mộc Phong nhìn nhìn Thánh Kinh Hồng, lại nhìn Lam Mị và Thường Thanh Thiên một chút, sau đó cười nói, “Trở lại là tốt rồi, trở lại là tốt rồi, nha đầu ngươi về sau không nên chạy loạn.”

Thánh Kinh Hồng nghe lời của bọn họ, hai tròng mắt khẽ híp híp, trực giác của hắn nói rằng Mộc Khuynh Cuồng đi Hàn Băng Đàm nhất định là có vấn đề, hắn nghiêng người nhìn về phía Lam Mị và Thường Thanh Thiên.

Lam Mị cùng Thường Thanh Thiên vừa bị nhìn, thân thể thối lui về phía sau.

Thánh Kinh Hồng thu hồi ánh mắt, như có điều suy nghĩ nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, nàng tại sao phải giấu giếm hắn, nghĩ tới như vậy, ngực hắn khẽ phập phồng, quanh thân tản ra hàn khí, rõ ràng là mất hứng.

Không phải coi hắn là bằng hữu sao, có chuyện gì nên nói cho hắn biết, như vậy hắn có thể giúp nàng, nàng không tin nhiệm hắn sao!

Nghĩ tới đây, tâm của hắn co rút, nữ nhân đáng chết.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn về phía Thánh Kinh Hồng, hắn tại sao lại tức giận, gương mặt anh tuấn cho dù tức giận, vẫn rất lạnh lùng, ai nha có làn da tốt, mặc kệ nhìn từ góc độ nào vẫn đều đẹp mắt.

“Khuynh Cuồng, chúng ta đi trước.” Lam Mị cảm giác viện này làm cho người ta quá đè nén, Mị Cung của nàng vẫn tốt hơn nhiều.

Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên đi về hướng Thánh Kinh Hồng, “Đem cái chai kia cho ta.”

Thánh Kinh Hồng lấy ra đưa nàng, nhưng một giây sau, hắn tức giận.

Chỉ thấy Mộc Khuynh Cuồng kín đáo đưa cái chai kia cho Thường Thanh Thiên, Thường Thanh Thiên cầm cái bình thật nhanh bỏ chạy, bởi vì hắn chứng kiến Thánh Kinh Hồng đang đi về phía hắn, tựa hồ nếu hắn không chạy, kết cục nhất định vô cùng thảm.

“Thánh Kinh Hồng, ngươi làm cái gì nha!” Mộc Khuynh Cuồng gặp Thánh Kinh Hồng một bộ muốn động thủ rất buồn rầu, hắn như thế nào động một chút là một bộ giết người, quá hung tàn, phải hay không!

Thánh Kinh Hồng thu hồi ánh mắt, trừng mắt nhìn nàng, cất bước tiến vào trong đại sảnh, hai tay Mộc Khuynh Cuồng chống nạnh, hét lớn, “Thánh Kinh Hồng, ngươi trung sắc mặt này cho ai xem đây.”

”Khuyneh, Khuyneh Cuồng, hân là ai?” Mộc Phong đi đến bên cạnh Mộc Khuyneh Cuồng nhỏ giọng hỏi, hân cảm ứng được, nam tử áo bào màu bạc này rất cường đại, sát khí trên người hân làm cho người ta xuất hiện cảm giác cổ kỵ từ sâu trong lòng.

Mộc Khuyneh Cuồng thu hồi hai tay, nhếch miệng nói, “Hân là bằng hữu của con, trước kia ở Phở Đà trấn liền biết, gia gia, người ngàn vạn lần đừng nói chuyện ta trúng độc cho người khác biết.”

”Tốt, bây giờ người như thế nào? Độc kia chưa giải hết đúng không!” Mộc Phong thật sâu thở dài, kỳ độc trong cơ thể nàng như thế nào mới có thể loại trừ.

”Không có, hiện tại con không có việc gì, độc này sẽ không thường xuyên phát tác.” Mộc Khuyneh Cuồng thần nhiên nói, đáy mắt xẹt một tia u buồn, nhưng rất nhanh biến mất, rốt cuộc là ai phong ấn thân thể của nàng rồi hạ độc nàng.

Mộc Phong nghe nàng nói như vậy, mày nhíu lại càng sâu hơn, “Bọn họ cũng không có cách nào giúp người giải độc sao? Vậy chúng ta kế tiếp làm sao bây giờ? Có muốn ra ngoài rồi đi tìm cách giải độc không?”

Mộc Khuyneh Cuồng còn chưa nghĩ tới con đường tiếp theo, nhưng nàng cũng không muốn lập tức rời đi nơi này, cho dù rời đi, ít nhất cũng phải đợi nàng cường đại, nhưng độc trong cơ thể nàng phải làm sao bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Bá đạo ôm (8)

Trong giây lát nàng phát hiện, lần trước độc bắt đầu phát tác lúc nàng tu luyện thiên giai đầu kỷ, lần này lúc nàng thăng cấp đến trung cấp Triệu Hoán Sư lại phát tác, giống như chỉ cần nàng mạnh hơn một chút, độc sẽ phát tác, đây là đang ngăn cản nàng tu luyện sao.

Trong lòng Mộc Khuyneh Cuồng hừ lạnh một tiếng, không để cho nàng tu luyện, nàng càng muốn tu luyện.

”Các người còn ở bên ngoài làm gì, ta đói bụng.” Thanh âm bất mãn của Thánh Kinh Hồng ở trong đại sảnh vang lên, đồng tử màu bạc lười biếng híp lại bắt đầu nhìn chằm chằm Mộc Khuyneh Cuồng nói thầm ở trong sân, bọn họ giấu hân đang nói cái gì.

Mộc Khuyneh Cuồng mới vừa muốn nói chuyện, nghe được Thánh Kinh Hồng lời nói bất mãn hung hăng trừng mắt liếc hân một cái, ở nhà nàng còn dám kiêu ngạo như vậy.

Đột nhiên, khoe miệng nàng cười một tiếng, cùng Mộc Phong nói một tiếng rồi đi đến đại sảnh.

”Thánh Kinh Hồng, đi, ta dẫn người đi ăn đồ ngon.” Nàng đi lên trước cười híp mắt nói.

Thánh Kinh Hồng tất nhiên là người khôn khéo, vừa nhìn nàng ngây thơ tươi cười, liền biết rõ sau lưng nụ cười này khẳng định cất giấu tính kế, nhưng hân vẫn rất nguyện ý cùng nàng đi ra ngoài.

Trên đường phố, hôm nay tựa hồ có rất nhiều người, Mộc Khuyneh Cuồng mang theo Thánh Kinh Hồng khoan khoái đi tới cửa hàng bánh bao thịt Trương thị.

”Nơi này bánh bao ăn rất ngon, ta ngày ngày ăn ở chỗ này.” Mộc Khuyneh Cuồng lời kéo Thánh Kinh Hồng đi tới cái bàn bên cạnh ngồi xuống, rồi sau đó ý bảo Trương lão bản cho nàng một hộp bánh bao tới đây.

Rất nhanh một hộp mười cái bánh bao nhỏ nhỏ nằm trên bàn.

Mộc Khuyneh Cuồng chuyển đưa cho Thánh Kinh Hồng, hai tay nâng cầm lên, cười nhẹ nhàng nhìn hân, “Người không phải là đói bụng sao? Mau ăn đi, bánh bao này rất mỹ vị.”

Thánh Kinh Hồng nhìn nhìn bánh bao trước mặt, lại nhìn một chút biển cửa hàng kia, bánh bao thịt người?

Bên trong bánh bao này thật sự là nhân thịt người?

Hân nhìn về phía Mộc Khuyneh Cuồng, trong mắt đầy nghi hoặc, ngày ngày nàng đều tới nơi này ăn bánh bao thịt người?

”Mau ăn nha, người không phải là đói bụng sao.” Đáy mắt Mộc Khuyneh Cuồng lóe tia cười giảo hoạt, cho người lớn lối, xem người bây giờ còn ăm ỉ lớn lối hay không.

Thánh Kinh Hồng ghét bỏ nhìn bánh bao trước mặt, trên mặt đầy hàn khí, nàng lại dám ác tâm cho hân ăn cái này.

Đột nhiên, hắn tự tay gấp lên một cái bánh bao nhỏ nhanh chuẩn ngoan nhét vào trong miệng Mộc Khuynh Cuồng.

”A.....” Mộc Khuynh Cuồng hét lớn một tiếng, nhanh chóng phun ra ngoài, đứng dậy, nặng nề vỗ xuống bàn, giận dữ trừng mắt Thánh Kinh Hồng, thẹn quá hoá giận nói, “Người làm gì thế, nhét bánh bao vào trong miệng ta.”

Thánh Kinh Hồng thông thả ung dung để đôi đũa trong tay xuống, nhàn nhả tự đắc nhìn xem nàng, một bộ quan tâm nói, “Ta thấy người một mực nói chuyện, nhất định là đói bụng, cho nên uy người ăn trước.”

“...” Mộc Khuynh Cuồng phát điên, tức chết nàng, thật tức chết nàng, yêu nghiệt đáng chết, không chỉ biến thái hơn nữa còn rất biết tính kẻ người khác, vừa nghĩ tới bánh bao kia vào trong miệng của nàng, dạ dày nàng liền một hồi quay cuồng.

Thánh Kinh Hồng thấy nàng thờ phỉ phỉ, khuôn mặt nhỏ nhắn phồng lên, bộ dáng kia cần bap nhiều đáng yêu thì có bấy nhiêu đáng yêu.

”Như thế nào? Khuynh Cuồng không phải là rất thích bánh bao này sao, như thế nào liền phun ra nha, thật sự là lãng phí lương thực, đây là không tốt, phi thường không tốt.” Thánh Kinh Hồng nghiêm túc lắc đầu thờ dài nói, sau đó phi thường tiếc hận nhìn thoáng qua bánh bao rơi trên mặt đất.

Sửu Sửu cùng Phi Phi ở trong không gian ma thú cười đến lăn lộn, rốt cuộc có người trị được Khuynh Cuồng của bọn họ, thật sự là rất đáng yêu.

Mộc Khuynh Cuồng có một loại xúc động muốn học máu, sau đó, nàng cười một tiếng yêu nghiệt, đem bánh bao trên đất từ từ nhặt lên, xoa xoa tro bụi, đi đến trước mặt Thánh Kinh Hồng, cười lạnh nói, “Nếu không muốn lãng phí, không bằng người ăn đi!”

Nói xong, nàng cường thế đem bánh bao nhét vào trong miệng Thánh Kinh Hồng, Thánh Kinh Hồng không kịp phản kháng, đem bánh bao nhỏ nhỏ nuốt xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Bá đạo ôm (9)

Mộc Khuynh Cuồng thấy Thánh Kinh Hồng thật sự ăn bánh bao, đập bàn tay xuống bàn, cuồng vọng đắc ý cười nói, “Có ăn được hay không, ta cho người biết, nơi này thật sự là làm từ thịt người, Thánh Kinh Hồng, người quá biến thái, thế nhưng ăn thịt người, người cái tên xấu xa này, người thế nhưng ăn thịt đồng bào!”

Thánh Kinh Hồng ánh mắt dao động, thịt người, thịt người, rồi mặt

liền biến sắc, tức giận trừng mắt Mộc Khuynh Cuồng đang cười đến vui vẻ.

”Tiểu cô nương, hôm nay bánh bao không phải là bánh nhân thịt người, mà là bánh nhân thịt ma thú.” Trương lão bản mặt không chút thay đổi nói.

Lời của hắn vừa ra, Mộc Khuynh Cuồng cùng Thánh Kinh Hồng toàn bộ ngẩn ngơ.

Mộc Khuynh Cuồng bất mãn, thật vất vả giải bày Thánh Kinh Hồng, hắn thế nhưng nói cho nàng biết đây không phải là nhân thịt người, hắn đùa nàng chặc!

”Trương lão bản, người ở đây rõ ràng viết bánh bao thịt người.” Nàng chỉ chỉ tấm bảng kia tức giận nói.

Trương lão bản nhìn nhìn nàng, lạnh lùng nói, “Gần đây trên đảo không có người chết, cho nên chỉ có thể dùng thịt ma thú.”

“.....” Mộc Khuynh Cuồng hóa đá.

Thánh Kinh Hồng nở nụ cười, cầm lấy một bánh bao, cắn một cái, thờ dài nói, “Mùi vị không tệ, thật là ngon.”

Đột nhiên, Sửu Sửu cùng Phi Phi xuất hiện ở trên bàn, hai tiểu gia hỏa duỗi móng vuốt cầm lấy bánh bao liền gặm, nếu đã không phải là thịt người, vậy chúng nó cũng có thể nếm thử.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn mỹ nam tử bên cạnh, lại nhìn Sửu Sửu và Phi Phi, hai đứa phản đồ này!

Sau sự kiện bánh bao thịt người, Mộc Khuynh Cuồng mang thù không để ý tới Thánh Kinh Hồng, Thánh Kinh Hồng liền yên tĩnh đi sau lưng nàng, hai người yên tĩnh về nhà.

Điều này làm cho Mộc Khuynh Cuồng nhớ tới thời gian ở Phở Đà trấn, trong lúc đó, nàng thật là nhớ cha mẹ, không biết bọn họ có tốt hay không, bắt quá nàng tin tưởng Thánh Kinh Hồng, hắn nhất định sẽ không bạc đãi cha mẹ nàng.

Thánh Kinh Hồng, Thánh Kinh Hồng, hấn họ Thánh!

Nàng giống như nhớ rõ lần trước ở Tàn Thiên đế quốc đụng phải một cái tiểu chính thái, Lục vương gia kia giống như cũng họ Thánh.

Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên xoay người nhìn Thánh Kinh Hồng, nam tử thân hình cao lớn, khuôn mặt tuấn mỹ không người nào có thể so sánh, trên người không chỉ có cổ khí chất tôn quý, còn có một cổ khí vương giả, chẳng lẽ hấn là người hoàng thất Tàn Thiên đế quốc.

Thánh Kinh Hồng thấy Mộc Khuynh Cuồng nhìn hấn, khoe miệng khẽ nhếch lộ ra một nụ cười tà tử.

“Người thế nào còn không quay về?” Mộc Khuynh Cuồng nhàn nhạt mở miệng nói.

Khoe miệng Thánh Kinh Hồng đang tươi cười liền cứng lại, đây là nàng đang đuổi hấn đi sao, nhìn chăm chăm nàng hồi lâu, hấn giống như tức giận nói, “Biết rồi, ta đi.”

Nói xong, hấn xoay người rời đi.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn bộ dáng của hấn, vừa muốn cười vừa giận, thực là một nam nhân vừa dễ vui vừa dễ giận, tính tình thật là âm tình bất định.

Nàng cũng không có gọi hấn lại, nàng biết rõ bọn họ nhất định còn có thể gặp lại, nàng không thể liên tục chiếm thời gian của hấn, hấn có chuyện của hấn phải làm, biết hấn không có việc gì, biết hấn đã về nhà, nàng cũng yên lòng.

Trở lại sân nhỏ, Mộc Khuynh Cuồng tự giam mình trong phòng, nàng nhất định phải suy nghĩ thật kỹ con đường kế tiếp.

Độc trong cơ thể nàng làm nàng như có trái bom hẹn giờ trong cơ thể, thật sự chẳng lẽ không ai có thể nhìn ra độc trong cơ thể nàng là độc gì sao.

Suy nghĩ hồi lâu, Mộc Khuynh Cuồng quyết định trước đợi tại Ác Ma đảo, đợi đầu khí của nàng lợi hại hơn một chút nữa, rồi đi tìm kiếm cao nhân giúp nàng giải độc, hiện tại nàng chỉ có thể thừa nhận thống khổ do độc phát tác.

Chỉ cần không mất mạng là được, đợi tương lai nàng tìm được người hạ độc nàng, nhất định sẽ trả lại gấp trăm ngàn lần.

Buổi chiều, Mộc Khuynh Cuồng đi Phi Thúy Sâm Lâm, nhìn cảnh sắc chung quanh, nàng nhíu nhíu mày, Thánh Kinh Hồng đi thật sao, hôm nay bọn họ thật sự gặp mặt sao, sao nàng lại cảm giác như nằm mơ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Bá đạo ôm (10)

Mộc Khuynh Cuồng nhíu mày, nàng như thế nào cảm giác mình là lạ, lắc đầu, nàng tiến vào cánh giới, tu luyện tu luyện, nhất định phải cố gắng tu luyện, chỉ có cường đại mới có thể bảo vệ mình, bảo vệ cha mẹ tốt hơn.

Bên kia, Thánh Kinh Hồng cũng không thật sự rời đi, mà đi tới một nơi.

Lam Mị và Thường Thanh Thiên đang trong động thảo luận Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng, đột nhiên bọn họ cảm giác một cái bóng nhảy vào, đợi lúc bọn họ quay đầu lại, bị hù dọa hết àm lên.

“Người, người quái nhân này không nên tới.” Thường Thanh Thiên cảnh giác nhìn chăm chăm Thánh Kinh Hồng đề phòng nói.

Thánh Kinh Hồng hai tay chấp sau lưng, khoe miệng thị huyết cười lạnh, ở Ác Ma đảo còn không có địa phương hấn không thể đi.

“Ta có tên, ta gọi Thánh Kinh Hồng.” Thánh Kinh Hồng đi lên trước lạnh lùng nói.

Lam Mị nhìn Thánh Kinh Hồng trong lòng đầy sợ hãi, đã từng, thập đại ác ma bọn họ liên thủ đều không phải là đối thủ của hấn, cho nên bọn họ đều rất sợ hấn.

“Người, người tới nơi này làm gì?” Nàng cẩn thận hỏi.

“Ta muốn biết Mộc Khuynh Cuồng đã xảy ra chuyện gì, sắc mặt của nàng vì sao không tốt như vậy, nàng ngã bệnh sao?” Ánh mắt Thánh Kinh Hồng sắc bén nhìn chăm chăm Lam Mị và Thường Thanh Thiên, hấn nhất định phải biết rõ nàng giấu hấn điều gì.

Lam Mị và Thường Thanh Thiên thở phào nhẹ nhõm, bọn họ còn tưởng rằng hấn là tới giết cửa, biến thái này, bọn họ cũng không dám chọc.

“Nàng có thể xảy ra chuyện gì, chỉ là không ngủ ngon mà thôi!” Lam Mị nhớ rõ ánh mắt Mộc Khuynh Cuồng liếc nàng, kia rõ ràng là không để nàng nói

chuyện nàng trúng độc cho Thánh Kinh Hồng.

Thánh Kinh Hồng nghiêng đầu nhếch môi, nụ cười kia làm cho sau lưng Lam Mị và Thường Thanh Thiên một hồi sợ hãi.

”Người coi ta là người ngốc sao?” Ngự khí của hắn giống như băng hàn, làm cho Lam Mị run cầm cập.

”Ta không có kiên nhẫn, hoặc nói, hoặc chết!” Thánh Kinh Hồng lại đi về phía trước vài bước, toàn thân tản ra một cỗ áp bách làm người ớn lạnh, trên mặt đẹp để tất cả đều là sát khí.

Lam Mị và Thường Thanh Thiên lui về phía sau, sắc mặt thoáng chốc trở nên tái nhợt.

”Nàng trúng độc.” Do dự hồi lâu, Lam Mị thực sự không chịu nổi sát khí trên người Thánh Kinh Hồng, chỉ có thể nhỏ giọng nói.

Hai tròng mắt Thánh Kinh Hồng khẽ nheo lại, lãnh khốc nói, “Độc gì?”

Lam Mị và Thường Thanh Thiên đồng thời lắc đầu.

”Ân?” Thánh Kinh Hồng thấy bọn họ lắc đầu, bắt mắt hừ một tiếng.

Lam Mị và Thường Thanh Thiên không còn cách nào khác, liền đem chuyện bọn họ biết toàn bộ nói cho Thánh Kinh Hồng, đồng thời hai người ở trong lòng cầu nguyện, Mộc Khuynh Cuồng ngàn vạn không nên trách bọn họ nha, bọn họ không nói, vậy thì phải chết.

Ở Ác Ma đảo bọn họ có thể ở trước mặt những người khác điều vô dương oai, nhưng ở trước mặt Thánh Kinh Hồng, hắn muốn giết bọn họ thì lại rất đơn giản.

Sau khi Thánh Kinh Hồng nghe xong, toàn thân cao thấp tản ra một cỗ lệ khí, trong mắt là hàn quang giết người, là ai ra tay ngoan độc với nàng như vậy, ngón tay của hắn bởi vì phần nộ mà đâm vào trong thịt, nhưng hắn không biết đau, chỉ cảm thấy đau lòng, cái tiểu nha đầu kia, nàng thừa nhận bao nhiêu thống khổ.

Nàng muốn cố gắng tu luyện bảo hộ cha mẹ, còn phải thừa nhận kỳ độc hành hạ.

Lam Mị và Thường Thanh Thiên nhìn Thánh Kinh Hồng thở mạnh cũng không dám thở một tiếng, sợ sát khí trên người hắn tấn công bọn họ.

Thánh Kinh Hồng sẽ không làm khó bọn họ, đơn giản vì Mộc Khuynh Cuồng nói, bọn họ là bằng hữu của nàng, hắn như thế nào lại khó xử bằng hữu của nàng, trừ phi bọn họ chạm vào ranh giới cuối cùng của hắn, ranh giới cuối cùng của hắn chính là Mộc Khuynh Cuồng.

Đêm, Mộc Khuynh Cuồng yên tĩnh nằm ở trên giường, bất quá nàng ngủ không ngon, lông mày liên tục thật sâu nhíu lại.

Đột nhiên một đạo bóng dáng màu bạc lặng yên không một tiếng động đi tới bên giường của nàng, tay của hắn ôn nhu xoa lên mặt nàng, trong đôi mắt màu bạc tràn đầy thâm tình cùng đau lòng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 141: Thần bí ma sủng (1)

Editor: Trương Ly

Thánh Kinh Hồng yên tĩnh nhìn Mộc Khuynh Cuồng, vì sao nàng không nói với hắn chuyện trúng độc, là vì sợ hắn lo lắng sao.

Nghĩ như vậy, khóe miệng của hắn khẽ nhếch, thực là một đũa ngốc.

Ngón tay thon dài của hắn mon tron lông mày đang nhíu lại của nàng, lúc độc phát tác nàng có phải rất đau hay không, nghe Lam Mị nói nàng nằm ở giường hắn bằng ba ngày, trong lòng hắn liền kéo rút đau đớn.

Chưa từng có một nữ tử làm cho hắn đau lòng như thế, nàng là người đầu tiên, cũng là người cuối cùng.

Mộc Khuynh Cuồng, Mộc Khuynh Cuồng, ta nên làm sao bây giờ?

Mộc Khuynh Cuồng vốn ngủ không tốt, nhưng theo Thánh Kinh Hồng vuốt ve, lông mày nàng giãn ra, nàng mơ một giấc mộng rất đẹp, trong mộng tất cả đều là hình ảnh nàng khi dễ Thánh Kinh Hồng, nhìn bộ dạng kinh ngạc của hắn, nàng vô cùng vui vẻ.

Ngày hôm sau, khi tỉnh lại khóe miệng Mộc Khuynh Cuồng luôn tươi cười, ở trong chăn nàng lăn một vòng, nàng nghĩ nhất định vì nàng quá nhớ việc khi

dễ Thánh Khinh Hồng, cho nên nằm mơ cũng đều khi dễ hân.

Chỉ tiếc, người kia quá giỏi hoạt, ngày hôm qua nàng đều bị hân khi dễ, cho nên chỉ có thể ở trong mộng khi dễ hân.

Ánh nắng tươi sáng, Mộc Khuynh Cuồng vừa ăn điểm tâm vừa nhìn trời xanh lam phía ngoài, hôm nay lại là một cuộc sống tốt đẹp.

Nằm qua điểm tâm, nàng đi Mị Cung tìm Lam Mị, nhưng Lam Mị cáo ốm không gặp nàng, điều này làm cho nàng rất buồn bực, nàng muốn hỏi một chút sinh nhật của nàng ấy là ngày nào, như vậy nàng có thể chuẩn bị cho nàng lễ vật.

Lam Mị gắt gao giữ chặt cửa Mị Cung, còn nói nàng không cần chuẩn bị lễ vật.

Hiện tại nàng cũng không dám trêu chọc Mộc Khuynh Cuồng, vạn nhất Thánh Khinh Hồng nổi điên, nàng chẳng phải là chết chắc sao, vì bảo vệ tính mạng, nàng nào dám yêu cầu Mộc Khuynh Cuồng đưa lễ vật gì.

Lam Mị sao có thể không nhìn ra Thánh Khinh Hồng siêu cấp bảo hộ Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng rất buồn bực đứng ở ngoài Mị Cung, đột nhiên, nàng xuất ra một cỗ lực lượng đầu khí trực tiếp nổ tung cửa Mị Cung.

Lam Mị xù lông, hai tay chống nạnh thờ phò phò trừng mắt Mộc Khuynh Cuồng, nàng là người đầu tiên dám làm nổ cửa Mị Cung của nàng, thật sự là quá kiêu ngạo.

Nàng phi thường muốn mắng nàng, nhưng nghĩ tới Thánh Khinh Hồng bộ dạng lạnh lùng, nàng ai oán nhìn chăm chăm nàng, cầu xin tha thứ, “Tiểu tổ tông, người đừng đến chỗ của ta nữa.”

“.....” Mộc Khuynh Cuồng sững sờ, lúc này mới qua một ngày, liền kêu nàng tiểu tổ tông, nàng ấy không có chọc nàng đi!

Nàng đi lên trước, nhíu mày nói, “Lam Mị, người thật giống như rất không muốn gặp ta?” Ngày hôm qua các nàng không phải vẫn tốt sao, phải chăng xảy ra chuyện nàng không biết sao, nàng không quen những người khác ở Ác Ma đảo, có thể tìm chỉ có Lam Mị, hiện tại nàng đã coi nàng ấy là bằng hữu.

Lam Mị khóc không ra nước mắt nhìn chăm chăm nàng, nàng làm sao sẽ không muốn gặp nàng, nàng còn muốn cùng nàng ấy chơi đùa, nhưng nghĩ tới Thánh Khinh Hồng, nàng lại không dám.

“Khụ khụ... Hôm nay ta không thoải mái.” Lam Mị vuốt cái trán thờ dài nói.

Hai tròng mắt Mộc Khuynh Cuồng sắc bén nheo lại, nàng rõ ràng là giả bộ.

“Không thoải mái, có cần ta giúp người ẩn một cái hay không?” Mộc Khuynh Cuồng bẻ ngón tay răng rắc răng rắc nghiêm túc nói.

Lam Mị nhìn nhìn nàng, bộ dạng rất buồn bực, nàng xem xét bốn phía, xác định Thánh Khinh Hồng không có ở chỗ này, lôi kéo Mộc Khuynh Cuồng nhanh chóng đi vào trong nội cung, dè dặt hỏi, “Người thành thật nói cho ta biết, người cùng Thánh Khinh Hồng kia là quan hệ như thế nào?”

Mộc Khuynh Cuồng nhíu mày nhìn chăm chăm Lam Mị, nàng không dám gặp nàng, cùng Thánh Khinh Hồng có quan hệ sao.

“Ta cùng hân là bạn tốt.” Nàng đáp, cũng không biết tên hỗn đản kia ngày hôm qua sau khi rời đi đi nơi nào, hân trở về Tàn Thiên đế đô sao.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Thần bí ma sửng (2)

“Chỉ là quan hệ bằng hữu sao?” Lam Mị nấp mờ cười nói.

Mộc Khuynh Cuồng trừng nàng, khinh bỉ nói, “Thu hồi tư tưởng xấu trong đầu người đi, ta và hân thật sự chỉ là bằng hữu.”

Lam Mị nhếch môi cười quyến rũ, nha đầu kia không biết, chẳng lẽ nàng không nhìn ra Thánh Khinh Hồng đối với nàng không đồng dạng như vậy, không nghĩ tới nàng thế nhưng được hân ưu ái, cái nha đầu này quả nhiên là khác biệt.

“Sinh nhật người là bao giờ?” Mộc Khuynh Cuồng nháy mắt hỏi, nếu đã đáp ứng chuyện của nàng, nàng nhất định sẽ làm được.

Lam Mị thật sự cũng không muốn nói, nhưng thấy ánh mắt nàng kiên định như vậy, chỉ buồn cười nói, “Năm ngày sau.”

Nàng chỉ cần không chọc Mộc Khuynh Cuồng là được, hơn nữa nàng bây giờ cùng Mộc Khuynh Cuồng quan hệ tốt như vậy, Thánh Khinh Hồng muốn

giết nàng còn phải nhìn về mặt Mộc Khuynh Cuồng.

“Ngươi yên tâm đi, ta sẽ đưa ngươi một lễ vật tốt.” Mộc Khuynh Cuồng giờ giờ cái cằm cao ngạo nói.

Lam Mị nhìn nàng, trong trái tim có một chút ảm áp, sống vài thập niên, nàng chưa từng vui vẻ như vậy, lần trước nàng chỉ là tùy tiện nói một chút muốn lễ vật, không nghĩ tới nàng thật sự ghi nhớ trong lòng.

“Khuynh Cuồng, ngươi thật tốt.” Nàng chăm chú nhìn Mộc Khuynh Cuồng nói.

Mộc Khuynh Cuồng lắc đầu, nhếch môi lưu manh cười nói, “Ta cũng từng giết người, ta không biết ta có phải người tốt hay không, ta chỉ biết là, người tốt với ta, ta nhất định sẽ đối tốt, đối với ta không tốt, ta nhất định sẽ trả lại gấp bội.”

“Đúng là cần phải như vậy, không thể để bản thân mình bị thua thiệt, có thể nói cho ta biết hay không, chuyện xưa của ngươi, nếu như ngươi nguyện ý, có thể coi ta như một một trường bồi mà thổ lộ hết.” Lam Mị vuốt đầu của nàng nói, đứa bé này làm cho người ta rất đau lòng, nàng mới mười lăm tuổi, thế nhưng đã bị đối đãi như vậy, là ai đuổi giết nàng, làm cho nàng không thể không đến nơi đây.

“Ta không có chuyện xưa gì, chỉ là có chút người dung không được ta, cho nên ta liền tới nơi này.” Mộc Khuynh Cuồng thần nhiên nói, trong hai tròng mắt đầy lệ khí.

“Ngươi yên tâm ở chỗ này tu luyện, đợi đến lúc ngươi cường đại, trở về đánh tất cả đám bọn họ.” Lam Mị khích lệ nàng, nàng tin tưởng nàng ấy có thể, nàng còn trẻ như vậy đã đến Đầu Tôn, đây là điều một người bình thường căn bản không đạt được, là một tài năng đáng được bồi dưỡng.

Mộc Khuynh Cuồng trình trọng gặt đầu, trong mắt ánh long lánh, đây là nhất định!

Mấy ngày kế tiếp, Mộc Khuynh Cuồng tu luyện trong Phi Thụy sâm lâm, vừa chuẩn bị cho sinh nhật Lam Mị.

Mấy ngày nay Thánh Kinh Hồng chưa tới tìm nàng, điều này làm cho nàng có chút buồn bực, đuổi hần đi, hần đã đi, không biết vì sao, thế nhưng nàng lại rất muốn thấy hần.

Hoàng cung Lôi Lạc Đế Đô.

“Cô cô, bên kia truyền đến tin tức nói Mộc Khuynh Cuồng đi Ác Ma đảo.” Mộc Thanh Lam nhìn Mộc Thái Thanh nằm ở trên giường thần nhiên nói.

Mộc Thái Thanh nhếch môi đỏ mọng, trong đôi mắt trong trẻo lóe ý tứ sâu xa cười, “Thanh Lam, tin tức của ngươi rất không linh thông nha, ta đã sớm biết.”

“Cô cô, Thanh Lam làm sao có thể lợi hại như người, không biết cô cô nghĩ đến biện pháp đối phó Mộc Khuynh Cuồng chưa?” Mộc Thanh Lam đi đến bên cạnh giường, giúp Mộc Thái Thanh nhẹ nhàng phe phẩy cây quạt.

Mộc Thái Thanh ngồi dậy nhìn Mộc Thanh Lam, nghiêm túc nói, “Thanh Lam, người thành đại sự tuyệt đối không thể mềm lòng, đối với kẻ địch, tuyệt đối phải một chiêu trí mạng, khi ngươi do dự, đó chính là cho đối phương cơ hội, ngươi ngàn vạn không nên quên.”

Mộc Thanh Lam nhú mày, rồi trình trọng gặt đầu, “Cô cô, ta biết rồi.”

“Chuyện lần này ngươi cũng đừng nhúng tay, ngươi chỉ cần quan tâm Thần Vân thật kỹ là được, Mộc Khuynh Cuồng bên kia ta sẽ giải quyết.” Trên mặt Mộc Thái Thanh đầy quang mang tự tin, lần này nàng sẽ làm Mộc Khuynh Cuồng một đi không trở lại, bất kỳ người nào gây trở ngại cho kế hoạch của nàng đều phải chết.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Thần bí ma sủng (3)

Editor: Trương Ly

Ngày sinh nhật của Lam Mị, toàn bộ thập đại ác ma tụ tại Mị Cung, Mộc Khuynh Cuồng nhìn mười người kì quái không có nửa điểm sợ hãi.

Ngoại trừ Lam Mị và Thường Thanh Thiên, tám người khác đều quái dị nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, giống như nàng rất mới lạ, làm bọn họ hiếu kỳ không thôi.

“Khuynh Cuồng, kỳ thật bọn họ đều rất tốt, chính là tính tình cổ quái một chút.” Lam Mị giới thiệu cho Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Phong ngồi ở bên cạnh nhìn Mộc Khuynh Cuồng cùng bọn họ chung sống tốt như vậy, trong lòng rất cao hứng, ít nhất như vậy thập đại ác ma sẽ

không làm khó nàg.

Cơm tối tất cả đều là Mộc Khuynh Cuồng chuẩn bị, nàg mang toàn bộ thức ăn của thế kỷ 21 đặt lên bàn, còn có một bánh ngọt rất lớn, đây là nàg đặc biệt dùng trứng gà và bột làm, trên mặt bàn còn đặt rất nhiều loại nước trái cây, mặc dù so ra kém thế kỉ 21, nhưng ở trong con mắt của Lam Mị bọn họ tuyệt đối là tuyệt đẹp.

Quả nhiên, nàg mở hộp bánh ngọt ra, tất cả mọi người quái dị nhìn chằm chằm cái bánh ngọt kia, đây là thứ bọn họ chưa từng thấy.

“Lam Mị, nhanh lên tới đây.” Mộc Khuynh Cuồng hướng về Lam Mị vẫy vẫy tay.

Lam Mị chạy tới, lúc nàg nhìn thấy chữ nhỏ trên bánh ngọt, cảm động nước mắt vui mừng, trên đó viết, Lam Mị, chúc người sinh nhật vui vẻ, vĩnh viễn thật xinh đẹp, hạnh phúc an khang.

Chỉ hai hàng chữ nhỏ lại làm cho nàg kích động không thôi, chưa từng có người quan tâm nàg như vậy.

“Tiểu Khuynh Cuồng, cảm ơn ngươi.” Lam Mị cảm kích thật lòng gất gao ôm Mộc Khuynh Cuồng vào trong ngực, sống sáu mươi năm, chưa từng có một khắc, nàg vui vẻ như thế này.

Mộc Khuynh Cuồng vỗ vỗ lưng nàg, đưa tay giúp nàg lau nước mắt, bĩu môi nói, “Đều lớn như vậy còn khóc, thật không xấu.”

Lam Mị thu hồi nước mắt, cười mắg, “Còn không phải do nha đầu chết tiết ngươi chọc.”

“Khuynh Cuồng, đây là vật gì?” Thường Thanh Thiên đi tới nghiêng cứu cái bánh ngọt.

Mộc Khuynh Cuồng quét một vòng nhìn mọi người, thần bí hề hề nói, “Cái này gọi là bánh ngọt, mọi người mau chút ăn đi!”

Những người khác đối với Mộc Khuynh Cuồng cũng không xa lạ gì, bởi vì Lam Mị cùng Thường Thanh Thiên ngày ngày ở tại bọn hấn làm nhảm tên Mộc Khuynh Cuồng, còn nói nàg là bạn của Thánh Kinh Hồng, lúc này bọn họ đối với Mộc Khuynh Cuồng lại càng tôn kính.

Lúc mọi người ở đây muốn ăn bánh, cửa động truyền đến một hồi tiếng ho khan.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Thánh Kinh Hồng một thân lam phục đẹp đẽ quý giá anh tuấn tiêu sái đứng ở nơi đó, ánh mắt ai oán nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, khuôn mặt thối hoắc.

“Sao ngươi lại tới đây?” Mộc Khuynh Cuồng hướng hấn đi đến, nàg vốn muốn gọi hấn tới, nhưng lại không biết tìm hấn như thế nào.

Thánh Kinh Hồng thấy nàg đi về phía hấn, gương mặt khản trương mới khẽ ôn hòa.

“Ta không thể tới sao?” Hấn lãnh khốc nói, rõ ràng mất hứng.

Mộc Khuynh Cuồng nhếch miệng, đưa tay nheo khóe miệng của hấn, cuồng vọng nói, “Sắc mặt này của ngươi cho ai xem đây?”

Những người khác nhìn động tác của Mộc Khuynh Cuồng toàn bộ một hồi xấu hổ, lá gan nàg thật đúng là lớn, cũng dám kéo khóe miệng Thánh Kinh Hồng.

Thánh Kinh Hồng nhìn tiểu cô nương trước mặt so với hấn thấp hơn rất nhiều, ở trong lòng thờ dài, như thế nào tình nghịch như vậy, lại rất vui vẻ nheo mắt của hấn.

“Ngươi không mời ta, ta rất không cao hứng.” Thánh Kinh Hồng nói thẳng.

Mộc Khuynh Cuồng buông hấn ra, hai tay vòng ngực, rất không cao hứng cười lạnh nói, “Ngươi đi như vậy, lại không nói cho ta biết ngươi nghỉ ngơi ở đâu, ngươi muốn ta tìm ngươi như thế nào.”

Dựa vào, hấn sai rồi, hấn còn dám chất vấn nàg.

Thánh Kinh Hồng đột nhiên nở nụ cười, trong động hết thầy tựa hồ đều thất sắc, thập đại ác ma đều cổ quái nhìn chằm chằm Thánh Kinh Hồng, cái quái nhân lạnh như băng này lại cười.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 144: Thần bí ma sủng (4)

Mộc Khuynh Cuồng thấy hắn cười, hừ nhẹ một tiếng xoay người liền đi, Thánh Kinh Hồng bắt lấy tay nàng.

“A, lạnh quá, người, thân thể của người lại trở nên lạnh.” Thân thể Mộc Khuynh Cuồng lùi về phía sau, chỉ vào tay hắn.

Tay Thánh Kinh Hồng cứng ngắc ở giữa không trung, ở chỗ sâu trong đáy mắt lóe lẹ khí mãnh liệt, chết tiệt, tại sao lại biến trở về hàn thể. Mới chỉ duy trì tám ngày mà.

Chẳng lẽ điều sư phụ nói là sự thật, về sau cho dù Hàn Băng Đàm cũng không thể khiến thân thể của hắn lại thay đổi ấm áp.

Trước kia mỗi tháng hắn đều sẽ đi Hàn Băng Đàm để ngâm một lần, mỗi lần ngâm đi ra, ước chừng cũng có thể duy trì mười ngày, nhưng bây giờ tựa hồ số ngày duy trì càng ngày càng ít.

“Thánh Kinh Hồng, người không sao chứ!” Mộc Khuynh Cuồng thấy Thánh Kinh Hồng nhìn chăm chăm tay mình ngăn người, trong lòng có chút lo lắng, vì sao thân thể hắn kỳ quái như thế.

Thánh Kinh Hồng thu tay lại, nhếch miệng lộ ra hai hàng răng trắng tinh tề, Mộc Khuynh Cuồng thấy hắn cười như vậy, lo lắng trên mặt mới biến mất.

Kỳ thật nàng không biết, Thánh Kinh Hồng đang cười, trong lòng cũng đang cười khổ, hắn lẳng lặng nhìn nàng, hắn ngay cả chạm vào cũng không thể chạm vào nàng, sao còn có thể cho nàng ấm áp.

“Đi thôi! Ta cũng muốn ném thử tài nấu nướng của người.” Thánh Kinh Hồng nhàn nhạt nói.

Mộc Khuynh Cuồng liếc hắn một cái gật đầu nói tốt, nhưng trong lòng nàng tựa hồ có thể cảm giác được hắn không vui.

Những người khác chứng kiến Thánh Kinh Hồng tới đây đều rất câu lệ, bọn họ cũng không biết Thánh Kinh Hồng đến cùng là ai, kể từ lần đó, sau khi một mình hắn đánh bại toàn bộ mười người bọn họ, bọn họ liền vô cùng cố kỵ hắn.

“Các người không cần khẩn trương, ta sẽ không ăn các người.” Thánh Kinh Hồng ngồi ở bên cạnh Mộc Khuynh Cuồng, nhẹ giọng nói.

Mộc Khuynh Cuồng nghiêng người liếc hắn một cái, gấp một chút món ăn bỏ vào trong chén hắn, “Người không để mặt lạnh, như vậy bọn họ mới không còn sợ người.”

“Ta thoát nhìn rất đáng sợ sao?” Thánh Kinh Hồng nhún mày nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng mãnh liệt lắc đầu, hai tròng mắt sáng rõ giảo hoạt cười nói, “Là gan bọn họ bé, ta mới không sợ người đâu.”

Tâm tình Thánh Kinh Hồng vừa không tốt ngay lập tức liền sung sướng, những người khác có sợ hắn hay không, hắn tuyệt không quan tâm, nàng không sợ hắn là được.

Những người khác cảm thấy hắn quái, chỉ cần nàng không chê là tốt rồi.

Mọi người nhìn Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng chung sống tốt như vậy, dần dần toàn bộ trấn tĩnh lại.

Lam Mị nhìn một bàn lớn người, một loại ấm áp trước nay chưa có lan tràn ở trong lòng, đây hết thảy, là một nữ tử gọi Mộc Khuynh Cuồng làm cho nàng.

Ăn cơm xong, Mộc Khuynh Cuồng đem bánh ngọt cắt thành rất nhiều khối, từng miếng phân cho mọi người.

Thánh Kinh Hồng trước kia cũng chưa từng thấy qua loại vật này, nhẹ ném một ngụm cảm thấy khẩu vị thật không sai, nhìn Mộc Khuynh Cuồng ở bên người, hắn cảm thấy ăn cái gì cũng đều tốt.

Mộc Khuynh Cuồng vốn là người vui vẻ, khi cùng bằng hữu cùng một chỗ, nàng có thể nháo, bởi vì quan hệ của nàng, thập đại ác ma cũng không còn sợ Thánh Kinh Hồng, nếu hắn và Mộc Khuynh Cuồng đã là bằng hữu, bọn họ cũng đem hắn coi như bằng hữu mà đối đãi.

Liên tục nháo đến khuya, mọi người mới tản đi, Mộc Phong là người hiểu chuyện, thấy Thánh Kinh Hồng luôn ở cùng một chỗ với Mộc Khuynh Cuồng liền đi về tư viện trước.

Thánh Kinh Hồng và Mộc Khuynh Cuồng yên tĩnh đi trên ngã tư đường, hắn thỉnh thoảng nhìn nàng vài lần, mấy ngày nay hắn đi tìm sư phụ muốn hiểu rõ độc của nàng, nào biết sư phụ hắn cũng nói chưa từng gặp qua loại kỳ độc này, điều này làm cho hắn rất nóng lòng, nếu độc trông người nàng lại phát tác thì làm sao bây giờ?

“Thánh Kinh Hồng, người rốt cuộc là ai?” Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên mở miệng hỏi, nếu mọi người đã là bằng hữu, nàng cần phải biết rõ thân phận của hắn!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Thần bí ma sủng (5)

Thánh Kinh Hồng dừng bước, nàng rốt cục nguyện ý biết rõ thân phận của hắn, hắn biết nàng không thích người hoàng gia, nhưng hắn cũng là người hoàng gia, sở dĩ liên tục chưa nói, là sợ nàng sau khi biết không muốn có quan hệ với hắn.

“Ta là Ngũ vương gia Tàn Thiên đế quốc.” Hắn nhàn nhạt nói, đồng tử màu bạc không chớp nhìn chằm chằm nàng, nàng sẽ chán ghét hắn sao.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn chằm chằm vào hắn, hắn thật sự là người hoàng gia, nàng nhếch miệng, vì sao thân phận người nàng gặp phải đều là tôn quý, Mạc Tiêm Lương là vương gia, hắn cũng là vương gia, nàng cùng vương gia rất có duyên nha.

Thánh Kinh Hồng thấy nàng không nói lời nào, lại quệt miệng, trong lòng có chút lo lắng, nhưng một khắc sau, hắn lãnh khốc giờ mặt lạnh lên, cường thế nói, “Người có thể ghét bỏ bất kỳ vương gia trong thiên hạ, nhưng tuyệt đối không thể ghét bỏ ta.”

Mộc Khuynh Cuồng phốc một tiếng bật cười, hắn có cần bá đạo như vậy hay không.

Thấy nàng cười, tâm Thánh Kinh Hồng rốt cục không khăn trương nữa, trước kia, cho tới bây giờ hắn chưa từng bắt an khăn trương trước mặt bất kỳ nữ tử nào.

“Ta nói rồi, ta sẽ không ghét bỏ người, cho dù tất cả mọi người ghét bỏ người, ta cũng sẽ không.” Mộc Khuynh Cuồng giờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn, mắt sáng ngời kiên định nói, hắn đối nàng tốt, nàng như thế nào lại nhìn không ra, nàng đã coi hắn như người tri kỉ nhất, tín nhiệm nhất.

Trong nháy mắt Thánh Kinh Hồng ngây người, trong lòng vui mừng như điên, một dòng suối ấm áp chảy dọc cơ thể, lúc này, hắn rất muốn bá đạo ôm nàng vào trong ngực, nhưng hắn lại không thể.

Hắn muốn thay đổi hàn thể của mình, nhưng sư phụ nói rất khó thành công, nếu thất bại, trên cái thế giới này sẽ không còn Thánh Kinh Hồng.

Hắn lại không dám thử, nếu như hắn chết, ai chăm sóc nàng...

“Không cần cảm động, người tốt với ta, ta nhất định sẽ đối xử tốt vô điều kiện.” Mộc Khuynh Cuồng thấy Thánh Kinh Hồng không chớp mắt nhìn chằm chằm nàng, không khỏi mở miệng trêu chọc hắn, hắn không ghét bỏ nàng lớn lên khó coi, còn đối xử với nàng tốt như vậy, sao nàng lại ghét bỏ hắn, cho dù tất cả mọi người không chấp nhận hắn, nàng cũng sẽ tiếp nhận hắn.

Thánh Kinh Hồng đi vài bước tới gần nàng, bên trong đôi mắt bạc ba quang minh mờ, khẽ mở môi mím, bá đạo nói, “Người chỉ có thể đối xử tốt với ta.”

Mộc Khuynh Cuồng trừng hắn, dám được voi đòi tiên, còn dám kiêu ngạo bá đạo như vậy, nhưng trong lòng nàng lại không tức giận.

“Thánh Kinh Hồng, người đừng được voi đòi tiên.” Nàng giờ khuôn mặt nhỏ nhắn, hai tròng mắt nguy hiểm híp lại.

“Làm sao bây giờ? Ta lại muốn như vậy.” Thánh Kinh Hồng không cố kỵ chút nào nói, gấp gờ nàng, hắn cảm giác mình càng ngày càng bá đạo.

Mộc Khuynh Cuồng mấp máy môi, gấp gờ hắn, nàng thật là không thể giữ nổi bình tĩnh.

“Về nhà, đêm nay người ngủ ở nhà ta sao?” Nàng vừa đi vừa nói.

“Đương nhiên, không ngủ nhà người, chẳng lẽ ta ngủ ngoài đường?” Hắn đi theo bên người nàng bất mãn nói.

“Nếu người muốn ngủ ngoài đường, ta cũng không có ý kiến.”

“Người muốn thì nguyện ý theo giúp ta cùng nhau ngủ ngoài đường, ta cũng vậy không có ý kiến.”

“.....” Mộc Khuynh Cuồng lệ rơi đầy mặt, có người da mặt dày như hắn hay không a!

Dưới ánh trăng mờ ảo, hai đạo bóng dáng một tím một lam ung dung bước đi, đột nhiên, Thánh Kinh Hồng lôi kéo ống tay áo Mộc Khuynh Cuồng, bên trong mắt bạc lóe tia nguy hiểm.

“Hình như có người?” Hai mắt Thánh Kinh Hồng híp lại, giọng lãnh khốc xác định nói, hắn cảm giác có sát khí.

Đột nhiên, từ nơi không xa một người chạy tới.

“Khuynh Cuồng, mau, đi mau.....” Mộc Phong che ngực, thân thể lão đạo kêu lên.

Hai tròng mắt Mộc Khuynh Cuồng tròn to, sắc mặt biến hóa, thật nhanh hướng về Mộc Phong chạy tới, “Gia gia, người làm sao vậy?”

Chương 146: Thần bí ma sủng (6)

“Khuyhnh Cuồng, có mai phục, đều là cao thủ cấp bậc Đấu Tôn, mau rời đi, lúc này rời đi thôi...” Sắc mặt Mộc Phong tái nhợt yếu ớt nói, hắn vừa mới trở về viện liền bị vây giết, thật may là hắn trốn thoát, những người kia sẽ ngay lập tức đuổi tới.

Mộc Khuyhnh Cuồng nổi giận, trong đôi mắt tinh sáng tràn ngập sát khí, Mộc Thái Thanh, nàng ta thể nhưng đuổi tới Ác Ma đảo!

“Phải đi thì cùng đi.” Mộc Khuyhnh Cuồng làm sao có thể bỏ lại Mộc Phong đang bị thương, hơn nữa nàng cảm giác nơi xa sát khí đang nhanh chóng hướng bọn họ vọt tới, cho dù hiện tại nàng đi cũng không còn kịp.

Mộc Phong lắc đầu, ánh mắt khẩn cầu, “Khuyhnh Cuồng, nhất định phải sống sót thật tốt, vì Mộc gia mà sống, người đi nhanh lên, ta còn có thể chống đỡ một hồi.”

“Không, gia gia, người trước đi tới bên cạnh nghỉ ngơi, ta không sợ bọn họ.” Mộc Khuyhnh Cuồng cắn răng kiên định nói, cho dù bọn họ là Đấu Tôn thì thế nào, nàng hiện tại cũng là Đấu Tôn, nàng còn có lực lượng Triệu Hoán Sư, nàng cũng không tin không giải quyết được bọn họ.

Thánh Kinh Hồng nhìn hai người bọn họ, lãnh khốc nói, “Hai người các ngươi đều đợi ở bên cạnh.”

“Thánh Kinh Hồng, người đừng cậy mạnh.” Mộc Khuyhnh Cuồng trừng hấn, mặc dù biết hấn là Đấu Thánh, nhưng lần này chỉ sợ rất nhiều cao thủ đến đây, một mình hấn ngăn cản hết được sao.

“Tin tưởng ta.” Thánh Kinh Hồng hướng nàng cuồng ngạo cười một tiếng.

Mộc Khuyhnh Cuồng nhìn hấn cười có một tia hoảng hốt, rồi sau đó gạt đầu nhẹ, đỡ Mộc Phong hướng về đường cũ tìm một chỗ rất bí mật để hấn ngồi xuống trước, “Gia gia, người ngồi, ta đi giải quyết bọn họ.”

“Khuyhnh Cuồng, cẩn thận, bọn họ có rất nhiều người, ta phỏng đoán không chỉ có một nhóm này, bọn họ đều là Đấu Tôn đỉnh phong, chỉ sợ còn có người đã ngoài cấp bậc Đấu Thánh, người không cần miễn cưỡng.” Mộc Phong cẩn thận dặn dò, bọn họ thật vất vả chứng kiến Mộc gia có hy vọng, cũng không muốn tan vỡ.

Mộc Khuyhnh Cuồng trịnh trọng gạt đầu, mở ra không gian giới chỉ, từ bên trong xuất ra một bộ y phục màu đen thay vào, lại đem tóc cao cao buộc lên, lại mang theo mặt nạ màu đen quý dị, toàn thân cao thấp toát ra nồng đặc sát khí.

“Gia gia, người chờ ta trở lại.” Mộc Khuyhnh Cuồng vỗ vỗ tay Mộc Phong, tung người hướng về Thánh Kinh Hồng bay đi, bóng dáng màu đen như quỷ mị hư vô trên ngã tư đường nhanh chóng xẹt qua.

Thánh Kinh Hồng một thân lãnh khốc đứng ở giữa ngã tư đường, chỉ trong chớp lát, chỉ thấy hơn mười đạo bóng dáng từ một chỗ khác chạy tới, mặt đờ đờ sát khí, sau khi bọn họ chứng kiến Thánh Kinh Hồng, mười mấy người thân hình tựa như tia chớp nhảy bổ vào hấn.

“Người có thấy một lão già, còn có một thiếu nữ trên mặt có khối bớt màu đỏ hay không?” Trên mặt những người này đều mang theo mặt nạ, hắc y nhân cầm đầu đi đến trước mặt Thánh Kinh Hồng trầm giọng hỏi.

Trong hai tròng mắt màu bạc của Thánh Kinh Hồng lóe tà khí, lạnh lẽo nói, “Có thấy.”

“Bọn họ ở đâu?”

“Địa ngục, không bằng các ngươi đi địa ngục tìm đi!” Thánh Kinh Hồng lời nói lạnh như băng vừa rơi xuống, chỉ thấy ổng tay áo màu lam của hấn bay bay, đầu khí màu trắng bao phủ hấn, theo hai tay hấn động, đầu khí hóa thành vạn mũi tên đâm thẳng mười mấy người kia.

Mọi người hít sâu một hơi, rồi rít phồng thích đầu khí màu đỏ, trong phút chốc, vốn là đêm đen nhàn nhàn bởi vì hai loại đầu khí trắng đỏ mà ngời lên một mảnh sáng trung, hai bên đường phố mọi người trốn ở trong nhà chẳng dám thở mạnh một tiếng.

Khỏe miệng Thánh Kinh Hồng cười lạnh, thân hình vừa động chợt tiến vào giữa mười mấy người bọn họ, thiên giai đầu kỹ một chiêu đón một chiêu phóng xuất ra ngoài, không bao lâu sau, trên đường phố vang lên đủ loại tiếng kêu rên, đầu khí không ngừng chớp sáng.

Đấu Tôn đối với Đấu Thánh, nếu như không phải là đấu kỹ đặc biệt mạnh, vậy khẳng định không thể nào thắng, huống chi đối thủ lại là Thánh Kinh Hồng thần bí khó lường.

Chương 147: Thần bí ma sủng (7)

Mộc Khuynh Cuồng mới vừa bay đến nửa đường liền cảm giác hai bên có người, nàng dừng thân hình, chỉ thấy hai bên đường xuất hiện năm người, trên người đều tản ra cường đại sát khí.

“Khuynh Cuồng, để cho ta và Phi Phi đối phó.” Sừ Sừ ở trong không gian ma thú nói, rồi bay ra, thân hình vừa động hóa thành đại bạch thử uy vũ.

Phi Phi cũng từ không gian ma sủng bay ra, thân thể tròn vù vù phút chốc hóa lớn, trên người tản ra rất nồng thỏ nguyên tố.

“Không, ba người chúng ta cùng nhau đối phó bọn họ.” Bên trong mắt hẹp dài của Mộc Khuynh Cuồng lóe tia cười thị huyết, nàng biết rõ đối phương là cao thủ đấu khí rất mạnh, nhưng hiện tại, nàng đã là trung cấp Triệu Hoán Sư, chỉ cần bọn họ không phải là Đấu Thánh, nàng liền không sợ, coi như là Đấu Thánh, nàng cũng không quá sợ.

“Thật tốt thật tốt, cho tới bây giờ ta còn chưa từng giết người, không biết giết người là tư vị gì, ai bắt bọn họ khi dễ người, riu rít riu rít.....” Phi Phi vỗ vội cánh, một luồng sóng thỏ nguyên tố hướng về người đứng hai bên đường dũng mãnh lao tới.

Mười hắc y nhân bị thỏ nguyên tố của Phi Phi khiến cho thân thể thối lui về phía sau, sắc mặt của bọn họ hơi đổi, dĩ nhiên là linh thú!

“Hừ, xem tiểu gia hôm nay giết chết bọn họ!” Sừ Sừ nâng đầu nổi giận gầm lên một tiếng, hai chân mạnh mẽ đâm tới năm người bên trái đường, toàn thân tản ra lấp lánh lôi nguyên tố, đồng thời, nó hé miệng, từng đạo tia chớp từ trong miệng nó phun ra, hình thành lần lượt thành một lưới điện bao trùm những người kia.

Bên trái năm hắc y nhân nhanh chóng phóng thích đấu khí bản thân, thế nhưng toàn bộ là Đấu Thánh.

“Sừ Sừ, coi chừng!” Mộc Khuynh Cuồng lo lắng kêu lên, nếu như bọn họ là Đấu Tôn, nàng có thể thả Sừ Sừ đánh cuộc một phen, nếu như là Đấu Thánh, nàng sẽ lại phải lo lắng.

Bọn họ thế nhưng toàn bộ đều là Đấu Thánh, Mộc Thái Thanh vậy mà có thể lực cường đại như vậy, khó trách nàng ta dám phái người tới nơi này giết nàng.

Sừ Sừ không sợ hãi, hung mãnh cùng năm người kia triển đấu.

“Mọi người coi chừng lưới điện của nó, một con linh thú cũng dám kiêu ngạo như vậy, giết chết nó.” Một người áo đen ở giữa cuồng ngạo mở miệng nói.

“Chít chít chi.....” Sừ Sừ tức giận đại hồng đại khiêu, từng đạo điện giật bay hướng bọn họ.

Trong mắt năm hắc y nhân tất cả đều là quang mang tàn nhẫn, thiên giai đấu kỹ hóa thành từng đạo lực lượng mạnh mẽ đánh về phía Sừ Sừ, mi Sừ Sừ nhú lại thật sâu, lôi nguyên tố trên người càng ánh sáng, nó đã cố hết sức, dựa vào, những người này sao đều tu luyện biến thái như vậy.

Phi Phi riu rít phóng tới năm người kia, há mồm phun ra từng đạo công kích lực lượng thỏ nguyên tố, Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn hai bên người, triệu hồi ra bọt khí đấu khí trong không gian tinh thần, chỉ thấy từng đạo đấu khí như thái hồng mâu chuân ngoan công hướng năm người đang đánh nhau với Phi Phi kia, cùng thời khắc đó, chính nàng cũng xông tới, sử xuất thiên giai đấu kỹ.

Đối phương đều là Đấu Thánh, bọn họ tu luyện đồng dạng là thiên giai đấu khí, Mộc Khuynh Cuồng ở giữa mấy người bọn họ cố hết sức, bọt khí đấu khí của nàng đối với bọn họ cũng không đưa đến bao nhiêu tác dụng.

Năm người kia thấy Mộc Khuynh Cuồng xông tới, trong mắt đều cười trào phúng, một cái Đấu Tôn nho nhỏ cũng dám đến khiêu khích bọn họ, thực là muốn chết.

Phi Phi thấy bọn họ công kích Mộc Khuynh Cuồng, vỗ hai cánh đem lực lượng của bọn họ toàn bộ quét lui, cánh nó thực sự rất cứng, vậy mà đều có thể chặn lại lực lượng Đấu Thánh bọn họ.

“Con chim béo đáng chết này, lại dám chặn ta, giết người.” Một người trong đó nổi giận, lực lượng của hắn bị Phi Phi phá, làm hắn rất mất mặt.

“Người tên mập mập chết bầm này, cắt ngay cho ta, nếu không giết người.” Phi Phi học người nọ giọng nói hung hãn quát, hắn cho rằng chỉ có hắn biết rõ ràng sao, nó cũng sẽ rõ, nó thích nhất học người ta nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 148: Thần bí ma sủng (8)

Editor: Trương Ly

Mộc Khuynh Cuồng nhìn bộ dáng khả ái của Phi Phi, hung hăng xuất ra một cái thiên giai đấu kỹ rồi nhìn về phía Sứ Sứ, lập tức liền chứng kiến một màn làm cho nàng kinh tâm, chỉ thấy năm người kia đấu khí hợp thành một đạo lực lượng hung hăng đánh về phía Sứ Sứ đang giương nanh múa vuốt.

“Sứ Sứ, mau tránh ra.” Mộc Khuynh Cuồng gắt gao hét lớn, phi thân phóng tới phía Sứ Sứ, con chuột ngọc này, đánh không thắng sao không chạy, còn muốn liều mạng chống lại, nó nếu dám gặp chuyện không may, xem nàng có nể chết nó không.

Sứ Sứ nhìn đến đạo lực lượng cường đại kia, mắt vàng chớp chớp, chít chít một tiếng xoay người bỏ chạy, mắt thấy đạo lực lượng kia muốn đánh hướng nó, thân thể của nó chợt lóe chui vào dưới nền đất, thế nhưng đạo lực lượng vẫn hướng về địa phương chỗ nó chui hung hăng đánh xuống, trong phút chốc, đường rung núi chuyển, chỗ đó xuất hiện một cái hố to, bụi đất tung bay một hồi.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn năm người bọn họ, trong mắt ánh sáng lẳng lẽ chợt lóe, đồng thời triệu hồi năm loại nguyên tố lực trong không gian tinh thần, một giây sau, năm loại nguyên tố lực hung hăng hướng về năm người kia công tới, đồng thời, nàng phóng thích nguyên tố lực trong không gian tinh thần triệu hồi ma thú trong Phi Thú sâm lâm.

Theo hào quang của năm loại nguyên tố trên người nàng, chỉ thấy cách đó không xa trong Phi Thú sâm lâm vang lên một hồi tiếng ma thú gào thét.

Thánh Kinh Hồng khi đi tới liền chứng kiến Mộc Khuynh Cuồng triệu hồi ma thú, mặc dù nàng choáng một bộ hắc y, mang theo một tấm mặt nạ, nhưng hẳn biết đó là nàng, hẳn vừa mới còn lo lắng nàng đánh không lại có thể dùng Triệu Hoán Sư lực lượng, dù sao Ác Ma đảo này không có bao nhiêu người, nàng dùng cũng sẽ không có người nào biết rõ.

Mà này chút ít hắc y nhân đến ám sát nàng, hẳn cũng sẽ để cho bọn họ chỉ có tới mà không có lui!

Tùng đột thú tiếng hô, làm cho cả Ác Ma đảo sôi trào, Phi Thú Sâm Lâm đúng là rừng rậm rất rộng, bên trong ma thú từ cấp một đến cấp mười sau khi cảm nhận được uy áp nguyên tố lực trên người Mộc Khuynh Cuồng phóng thích ra, nguyên một đám hướng về vị trí của nàng vọt tới.

Mà mười Đẩu Thánh nghe tiếng ma thú tức giận rống, nhìn lại hướng Mộc Khuynh Cuồng toàn thân đang tản ra năm loại tia sáng trong sáng thuần khiết, nguyên một đám tròn tròn mắt.

Đây là Triệu Hoán Sư a!

Dựa vào, vì sao lúc bọn họ tiếp nhiệm vụ, không có ai nói cho bọn họ biết đối phương là Triệu Hoán Sư, nếu như vậy, bọn họ tuyệt đối sẽ không nhận nhiệm vụ này.

Hai mắt Mộc Khuynh Cuồng nguy hiểm nheo lại, không ngừng phóng thích năm loại nguyên tố lực trong không gian tinh thần, tiếng rống đình tai nhức óc càng ngày càng gần, mặt đất cũng bắt đầu không ngừng rung chuyển.

Sứ Sứ đột nhiên từ trong đất chui ra, lúc nó chứng kiến xa xa từng bầy ma thú chạy tới, vuốt vuốt kêu lên, “Khuynh Cuồng a Khuynh Cuồng, người cần phải sớm triệu hồi, tiểu gia vừa mới thiếu chút nữa bị bọn họ đánh chết, chít chít chi...”

“Oa, chơi tốt, rất nhiều ma thú.” Phi Phi vỗ cánh hưng phấn kêu lên.

Mười Đẩu Thánh nhìn một hồi lâu, xoay người liền muốn rút lui, nhưng Thánh Kinh Hồng chặn lại đường đi của bọn họ.

“Dám tổn thương người của ta, chỉ có một kết cục, chết!” Toàn thân Thánh Kinh Hồng tản ra một cỗ lệ khí bá đạo bén nhọn, hẳn vừa dứt lời, trong con mắt màu bạc hiện ra quang mang thị huyết, hai tay hấn huy động, chỉ thấy trên người hấn tản ra hai loại đấu khí một đen một trắng, hai loại đấu khí càng ngày càng nhiều.

Đấu khí hình thành một mặt tường chặn lại đường đi của bọn họ, Sứ Sứ cùng Phi Phi nhìn nhau, hai tiểu gia hòa phân biệt hai hướng bên trái phải ngăn trở đường đi của bọn họ, bên kia, Mộc Khuynh Cuồng triệu hồi ma thú cũng toàn bộ lao qua, chỉ thấy rậm rạp chằng chịt có ít nhất mấy trăm con, nguyên một đám hung thần ác sát trừng mắt mười hắc y nhân kia.

“Giết...” Mộc Khuynh Cuồng bay đứng người rơi trên nóc nhà, vung tay phải lên, khí thế cuồng ngạo lạnh lùng nói một chữ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 149: Thần bí ma sủng (9)

Editor: Trương Ly

Tất cả ma thú gào khóc một tiếng, hai chân hung ác phóng tới mười hắc y nhân.

Tình cảnh thoáng chốc liên loạn cả lên, mười hắc y bị ma thú công kích không thể không tách ra, cả con đường thoát nhìn hết sức mất trật tự, trong không khí vị tanh của máu càng ngày càng đậm.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn một hồi, tìm đúng một Đẩu Thánh vọt tới, nàng biết rõ đám ma thú này chỉ có thể ràng buộc bọn họ, chính thức muốn giết bọn họ, chỉ có thể dựa vào chính nàng, dù sao những ma thú này không phải là ma thú cao cấp, lực lượng cũng không cường đại.

Thánh Kinh Hồng thấy Mộc Khuynh Cuồng vọt vào, thân hình phiêu dật chột lóe cũng xông vào trong đàn ma thú, dùng chiêu thức tàn nhẫn nhất nhanh nhất cay độc nhất đưa nguyên một đám bọn họ đánh bại, hắc lúc này giống như sát thần, bên trong đôi mắt bạc là sát khí bén nhọn.

Sửu Sửu và Phi Phi thấy trợn mắt há hốc mồm, giữa ngã tư đường hai đạo bóng dáng một lam một tím đang không ngừng qua lại, theo chiêu thức của bọn họ ra, liền có thể nghe được từng tiếng kêu rên.

Mộc Khuynh Cuồng thực lực chống lại Đẩu Thánh vẫn còn có chút cố hết sức, nhưng nàng dùng Triệu Hoán Sư công pháp, mặc dù không thể lập tức giết chết đối phương, cũng có thể làm bọn họ liên tục lùi lại.

Thánh Kinh Hồng nhìn Mộc Khuynh Cuồng đánh có chút khó khăn, trên người đột nhiên lóe ra một đạo hào quang hắc sắc nguyên tố lực.

“Ngao ô.....” Một đạo tiếng sói tru vang lên, chỉ thấy giữa không trung đột nhiên xuất hiện một thân hình cự lang cao lớn, trên người cự lang còn có một đôi cánh màu đen lấp lánh tỏa sáng, thoát nhìn vô cùng uy vũ, toàn thân tản ra một cỗ khí phách vương giả.

Thánh Kinh Hồng phi thân rơi vào trên người hắc lang, lãnh khốc nói, “Hắc Bá, giết bọn họ.”

Hắc Bá chính là một đầu cự lang hai cánh màu đen, nó gầm nhẹ một tiếng, duỗi ra móng vuốt sói khổng lồ hướng về những người kia, ầm ầm một tiếng, mặt đất đều bị dậm lên, vài Đẩu Thánh còn sống nhìn Hắc Bá thân hình khổng lồ bị hù dọa run rẩy, đây là quái lang gì, cấp bậc là gì, bọn họ thế nhưng một chút cũng nhìn không ra.

“Không cần hủy thi thể của bọn họ, giữ lại còn hữu dụng.” Thánh Kinh Hồng hai tay chấp sau lưng lãnh khốc nói.

“Vâng, chủ nhân.” Hắc Bá kiên định đáp, hai cánh vừa động, chỉ thấy vô số mũi tên đen lấp lánh tỏa sáng vây toàn bộ Đẩu Thánh lại, mà ma thú khác sau khi Hắc Bá xuất hiện, sớm đã bị uy áp trên người nó hù dọa toàn bộ thối lui về hai bên đường phố, đứng chính tề, tựa hồ vô cùng sùng bái Hắc Bá.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn một màn này ngốc rồi cũng sờ, nhìn lại hướng cách đó không xa, Thánh Kinh Hồng một thân bá khí, hắc, hắc cũng là Triệu Hoán Sư?

Đầu cự lang này là cấp bậc gì, nàng nhìn không ra, nàng chỉ cảm thấy trên người nó có một cỗ hắc ám sát khí rất cường đại.

Hắc Bá mở miệng rộng khổng lồ như chậu máu, răng nanh giống như một thanh chuỗi trường kiếm sắc bén, vài vị Đẩu Thánh rồi rít xuất ra đầu khí màu trắng công tới trên người nó, nhưng đầu khí của bọn họ đối với Hắc Bá mà nói giống như gãi ngứa vậy, nó còn thoải mái kêu gào vài tiếng, rồi há mồm cắn hướng bọn họ, sau khi tiếng răng rắc răng rắc vang lên, có người thiếu tay thiếu chân, còn có người trực tiếp mất đầu.

Mà từ đằng xa thập đại ác ma chạy tới nhìn tình cảnh thiếu chút nữa bị dọa ngất đi, trên thế giới này thế nhưng có ma thú mạnh mẽ như vậy, con sói lớn kia cho dù không động thủ, đứng ở nơi đó toàn thân sát khí cũng có thể hù chết người.

Sau khi Hắc Bá như một trận gió cuốn thổi qua, chỉ thấy trên mặt đất thi thể nằm ngổn ngang, còn có rất nhiều ma thú bị mấy người Đẩu Thánh giết chết.

“Trở về.” Thánh Kinh Hồng hai chữ rơi xuống, Hắc Bá biến mất tại chỗ, giống như nó chưa từng xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Thần bí ma sủng (10)

Editor: Trương Ly

“Người không sao chứ!” Thánh Kinh Hồng bay đến bên cạnh Mộc Khuynh Cuồng ôn nhu quan tâm hỏi.

Mộc Khuynh Cuồng tháo mặt nạ xuống, kinh ngạc nhìn hấn, nuốt nước miếng một cái, “Ngươi, ngươi cũng là Triệu Hoán Sư?”

“Ừ.” Thánh Kinh Hồng nhìn bộ dáng ngờ ngác của nàng có chút buồn cười, cũng đứng, lúc mỗi người chứng kiến Hắc Bá đều sẽ khiếp sợ không thôi, lúc trước hấn nhìn thấy Hắc Bá cũng khiếp sợ, hơn nữa còn là nó chủ động muốn cùng hấn khế ước, hấn cũng không biết nó đến cùng là ma thú cấp bậc gì.

Hấn chỉ biết nó rất lười, không đến thời khắc máu chốt, nó tuyệt đối sẽ không động thủ.

“Vì sao ngươi không nói cho ta biết a?” Mộc Khuynh Cuồng hé miệng nói, hấn là Đấu Thánh, còn là Triệu Hoán Sư, trời ạ, hấn rốt cuộc là mạnh cỡ nào, còn điều gì mà nàng không biết hay không?

“Ngươi vừa rồi không có hỏi ta.” Thánh Kinh Hồng học nàng mím môi úy khuất nói.

Mộc Khuynh Cuồng trừng hấn, sau đó nói, “Cám ơn ngươi lại giúp ta.”

Thánh Kinh Hồng mắt hững, mặt như băng sương trừng mắt nàng, lạnh lùng nói, “Lần sau còn nói cám ơn, ta liền bịt miệng ngươi lại.”

“Thánh Kinh Hồng, ngươi có cần bạo lực như vậy hay không!” Mộc Khuynh Cuồng mắt tròn trắng, hấn dám bịt miệng của nàng sao!

“Trời ạ, vừa rồi là loài sói biến thái nào thế!” Sừ Sừ lên đến trên vai Thánh Kinh Hồng tò mò hỏi, ngay cả nó cũng cảm thấy một cỗ cường đại uy áp.

“Cút ngay, không cho phép ngươi chạm vào chủ nhân của ta.” Đột nhiên một đạo thanh âm uy thế mười phần vang lên trên ngã tư đường, Sừ Sừ run một cái thật nhanh nhảy đến trên vai Mộc Khuynh Cuồng, nhếch miệng, bất mãn hừ hừ, có cần bá đạo như vậy hay không nha.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn bộ dáng Sừ Sừ phốc cười ra tiếng, rốt cục gặp được ma thú mạnh mẽ hơn nó đi!

“Cười cái gì mà cười, lão tử về sau cũng sẽ lợi hại như nó, hừ hừ!” Sừ Sừ hướng Mộc Khuynh Cuồng nhe răng nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Khuynh Cuồng, các ngươi không sao chứ?” Lam Mị run rẩy chạy đến bên cạnh Mộc Khuynh Cuồng, nhìn cũng không dám nhìn Thánh Kinh Hồng, hấn rốt cuộc lợi hại như thế nào, chính mình biến thái thì thôi đi, đến ma sủng cũng biến thái như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng hướng nàng lắc đầu, “Ta không sao, không nghĩ tới bọn họ đuổi giết tới đây.”

“Bọn họ đều là người Đấu Khí Thánh Đường.” Đột nhiên có người trong thập đại ác ma mở miệng nói, những người khác nghe xong vẻ mặt liền ngưng trọng, người Đấu Khí Thánh Đường làm bọn họ rất cổ kị, bọn họ so với Ác Ma đảo không biết nổi danh gấp bao nhiêu lần, không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

“Đấu Khí Thánh Đường!” Mộc Khuynh Cuồng kinh ngạc nói, Mộc Thái Thanh lại mời người Đấu Khí Thánh Đường tới, nàng nhếch môi cười lạnh, nàng ta tiêu bao nhiêu tiền, hiện tại, hai nhóm người này toàn bộ chết, lại là Đấu Tôn và Đấu Thánh, chắc hấn nàng ta lần này tổn thất rất lớn.

Thánh Kinh Hồng ánh mắt sắc bén quét về phía thi thể trên đất, trầm mặc một hồi, lạnh lùng nói, “Đem thi thể của bọn họ toàn bộ đưa trở về cho kẻ địch của ngươi.”

Mộc Khuynh Cuồng nhìn Thánh Kinh Hồng, cảm thấy phương pháp kia rất tốt, không biết Mộc Thái Thanh và Mộc Thanh Lam nhìn thấy thi thể những người này sẽ có vẻ mặt gì.

“Tốt, đem thi thể của bọn họ đóng gói toàn bộ đưa đến Lôi Lạc Đế Đô cho Mộc gia.” Đáy mắt Mộc Khuynh Cuồng lóe tia tàn nhẫn.

Thập đại ác ma nghe lời của bọn họ hai mặt nhìn nhau, hai người này.....

Mộc Khuynh Cuồng để cho đám ma thú giải tán, rồi đưa Mộc Phong về tứ hợp viện, thật may là hấn không chịu thương quá nặng, có Thánh Kinh Hồng giúp hấn chữa thương, lại ăn đan dược của Lam Mị, cho nên rất nhanh liền chuyển biến tốt hơn.

“Ngươi dĩ nhiên là luyện được sư?” Mộc Khuynh Cuồng mừng rỡ nhìn Lam Mị.

Lam Mị sờ sờ mặt trơn mềm non mịn của chính mình, dương dương đắc ý cười nói, “Đó là đương nhiên, nếu không ngươi cho rằng tất cả trứ nhan đan đều hiệu quả như vậy sao, đây chính là ta dốc lòng nghiên cứu ra nha.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151: Ngươi ngu xuẩn (1)

Editor: Trương Ly

Mộc Khuynh Cuồng nghe nàng nói như vậy, lập tức lên chủ ý, “Vậy ngươi có thể dạy ta chế thuốc không?”

Liên tục muốn học, nhưng không tìm được cơ hội, hiện tại Lam Mị xuất hiện, nàng lại ở Ác Ma đảo đợi một thời gian ngắn, vừa vặn có thể hướng nàng ấy học tập.

“Tốt, ngươi đã thích, ta liền dạy ngươi.” Lam Mị xinh đẹp cười nói, nàng còn sợ kỹ thuật chế thuốc của nàng không thể truyền lại cho ai, hiện tại rốt cục có thể truyền cho Mộc Khuynh Cuồng.

Cùng ngày, Thánh Kinh Hồng cho người đến đem toàn bộ những thi thể kia chuẩn bị đóng gói đưa đi Mộc gia Lôi Lạc Đế Đô.

“Thánh Kinh Hồng, chúng ta làm như vậy có đắc tội Đấu Khí Thánh Đường hay không?” Mộc Khuynh Cuồng nhún mày nói, nhìn người tu luyện lợi hại tới hôm qua, nàng phát hiện mình như cũ rất nhỏ bé, khi nào thì nàng mới có thể đạt tới cảnh giới Đấu Đế, Đấu Thần nàng hiện tại đúng là không dám nghĩ.

Hơn nữa rất nhiều người căn bản không đột phá được Đấu Thần, người bình thường có thể đạt tới Đấu Đế đã coi như là cảnh giới cao nhất, sau đó theo đuổi đấu kỹ cao siêu, đấu kỹ ai lợi hại, người đó chính là cường giả.

Nàng càng thêm hy vọng có thể triệu hồi ma thú cao cấp hơn, Mộc Thái Thanh mặc dù thua lần này, nhưng nàng ta chắc chắn sẽ không chịu dễ yên.

Thánh Kinh Hồng nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà, mày kiếm cao gầy, khoe môi nhếch thành nụ cười miệt thị thiên hạ lãnh ngạo vui vẻ, trêu chọc nói, “Ngươi sợ cái gì, không phải là có ta ở bên cạnh ngươi sao.”

Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn hắn, nàng và hắn đang nói chính sự cơ mà, huống chi, hắn có thể luôn bên cạnh nàng sao.

Nghĩ như vậy, nàng ngẩn ngơ, nàng hy vọng luôn cùng hắn sao, mặc kệ như thế nào, chính nàng đều phải cố gắng trưởng thành.

“Những người kia hẳn cô cô người bỏ một số tiền lớn đi Dong Bình Công Hội mời Đấu Khí Thánh Đường, nếu bọn họ đã chấp nhận nhiệm vụ, vậy thì phải chuẩn bị nhận thất bại, thua chính là thua, ngươi không cần lo lắng, ta sẽ bảo vệ ngươi.” Thánh Kinh Hồng nhìn nàng cười nói, hắn phát hiện cùng nàng một chỗ, cười càng ngày càng nhiều.

“Ta không phải lo lắng cho mình, ta lo lắng bọn họ sẽ tiến công Ác Ma đảo, ngươi không sợ Đấu Khí Thánh Đường tìm tới ngươi sao?” Mộc Khuynh Cuồng nhún nhật hỏi, nếu như bởi vì nàng mà liên lụy Ác Ma đảo và hắn, nàng sẽ tự trách.

Thánh Kinh Hồng nhếch khoe miệng lãnh khốc nói, “Chỉ cần thực lực mình mạnh, cần gì phải sợ bọn họ.”

Mộc Khuynh Cuồng tức giận lườm hắn một cái, cười nhẹ nhàng nói, “Thực lực ngươi mạnh bao nhiêu?” Nàng thật sự tò mò thực lực của hắn, hắn là Triệu Hoán Sư cấp bậc bao nhiêu, không cần nghĩ, khẳng định cao hơn nàng, nếu không ma sủng của hắn làm sao lại lợi hại như vậy, có thể đến cấp bậc thần thú hay không?

“Khẳng định so với ngươi còn mạnh hơn.” Mỗ nam tử lãnh diễm phi thường kiêu ngạo nói.

“So với ta mạnh hơn, nhưng lần trước ngươi vẫn bị người ám toán.” Mộc Khuynh Cuồng mới không nể mặt hắn, vạch trần vết sẹo của hắn.

Thánh Kinh Hồng mặt quả nhiên thối hoắc, bên trong mắt bạc lóe hàn quang, lần trước đích xác ngoài ý muốn, nếu lần trước bọn họ không thành công, về sau hẳn tất nhiên không sẽ cho bọn họ cơ hội, mặc dù lần trước trở về, người nên thu thập đều đã thu thập, nhưng hắn cảm giác còn có người núp trong bóng tối.

“Làm sao vậy?” Mộc Khuynh Cuồng thấy thần sắc hắn thay đổi, cũng ngừng nói đùa.

Nhìn vẻ mặt lo lắng của nàng, Thánh Kinh Hồng nhún lông mày, nghiêm trang nói, “Ngươi thật sự rất quan tâm ta?”

“Đương nhiên, ngươi là bằng hữu của ta mà!” Mộc Khuynh Cuồng nhìn hắn cười.

“...” Thánh Kinh Hồng mặt lạnh trừng trừng nàng.

Thương thế Mộc Phong rất nhanh chuyển biến tốt hơn, bởi vì người Đấu Khí Thánh Đường xông vào Ác Ma đảo, người khác ở chỗ này một hồi hoảng loạn, bắt đầu rời khỏi Ác Ma đảo, bởi vì bọn họ cảm thấy nơi này đã không còn là địa phương an toàn.

Mấy người Lam Mị cũng không ngăn cản, nếu đặt ở trước kia, bất kỳ người tiến vào Ác Ma đảo mà muốn rời đi cũng không phải dễ dàng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Người ngu xuẩn (2)

Thánh Kinh Hồng thể nhưng không rời đi, Mộc Khuynh Cuồng cảm thấy ngoài ý muốn, nàng đi nơi nào, hắn cùng đi nơi đó, điều này làm cho nàng cảm giác tựa hồ trở về đoạn thời gian ở Phổ Đà trấn, mà nàng cũng không đuổi hắn đi.

Mỗi lần nàng tu luyện còn có thể hướng hắn thỉnh giáo, hắn đều nhanh muốn thành nửa sư phụ của nàng.

Mộc Khuynh Cuồng cùng Lam Mị học chế thuốc, không nghĩ tới Thánh Kinh Hồng thể nhưng cũng biết chế thuốc, cái này làm cho nàng nhìn không được cảm thán, người so với người thật khác nhau, cho nên nàng quyết định cố gắng tu luyện, tương lai nhất định phải vượt qua Thánh Kinh Hồng.

“Này, ta hôm nay muốn đi dãy núi kia hái thuốc.” Trong rừng rậm Phi Thúy, Mộc Khuynh Cuồng mới vừa tu luyện đầu khí đi ra, liền hướng ở chỗ không xa dựa vào thân cây, già bộ khốc nam từ nói.

“Ta đi cùng ngươi.” Thánh Kinh Hồng hướng nàng nhàn nhạt nói.

“Tốt.” Mộc Khuynh Cuồng cười nói, rồi sau đó cùng hắn đi đến ngọn núi phía sau Ác Ma đảo.

Mộc Khuynh Cuồng được Thánh Kinh Hồng cùng Lam Mị chỉ điểm, đã có thể luyện ra đan dược bình thường, nhìn đan dược mình luyện ra, nàng cảm thấy có cảm giác thành tựu, mà Sừ Sừ cùng Phi Phi cũng đã thành đối tượng thử đan của nàng.

Cho nên mỗi ngày Sừ Sừ cùng Phi Phi có thể ăn được đan dược Mộc Khuynh Cuồng luyện ra, hai tiểu gia hỏa dần dần đem đan dược Mộc Khuynh Cuồng luyện ra coi như thức ăn.

“Khuynh Cuồng a, ngươi chừng nào thì luyện ra cao cấp đan dược, ta muốn thăng cấp.” Sừ Sừ ở trong không gian ma thú lăn lộn, lăn qua lăn lại, kể từ chứng kiến Hắc Bá, nó liền thề, nhất định muốn tu luyện lợi hại như vậy, không đúng, hắn là so với nó lợi hại hơn mới được.

Mộc Khuynh Cuồng tức giận nói, “Ta nhớ được ngươi thăng cấp không giống dựa vào đan dược đi!”

Sừ Sừ gào khóc khiển trách, “Ngươi cho rằng chỉ có các người cần đan dược thăng cấp, ma thú liền không cần sao? Nếu là có nghịch Thiên cấp đan dược, oa, ta lập tức có thể thăng cấp đến thần thú, a ha ha.....”

Nó bắt đầu ở trong ma thú không gian mộng tưởng hảo huyền, nghịch Thiên đan dược đây là một vật người cần bản luyện không được, trừ phi cửu phẩm cao cấp luyện được sư.

Chắc hẳn nhìn cả Tập Duy Tư đại lục, cửu phẩm luyện được sư cũng cực kì thưa thớt.

Mộc Khuynh Cuồng nghe Sừ Sừ bên trong nói khát vọng, liền ở trong lòng hạ quyết tâm, nhất định phải nghĩ biện pháp lấy cho nó nghịch Thiên đan dược, như vậy nó chẳng phải là có thể tới thần thú cấp bậc, nếu là đến thần thú, nó có thể hóa thành người, hơn nữa lực lượng cũng trở nên gấp bội, đến lúc đó liền không cần lo lắng những Đầu Thánh đó.

“Khuynh Cuồng, ta cũng muốn nghịch Thiên đan dược, ta cũng muốn thăng cấp.” Phi Phi không cam lòng yếu thế nói, nếu là Sừ Sừ thăng cấp, nó không thăng cấp, nó cảm thấy rất mất mặt.

Sừ Sừ nghe lời của nó, bộ dáng ghét bỏ, “Tiểu Phi Phi, ngươi học ta.”

“Ta mới không có học ngươi, ta cũng nghĩ thăng cấp như ngươi.” Phi Phi vỗ vôi cánh, bộ dạng cây ngay không sợ chết đứng nói.

Sừ Sừ nổi cáu, cái con chim mập này, học nó, còn dám kiêu ngạo.

Bởi vì Thánh Kinh Hồng tiếp khách, Mộc Khuynh Cuồng hái rất nhiều cao cấp dược liệu, đã học hơn nửa tháng, Lam Mị nói nàng có thể thử luyện một chút tiên cấp đan dược, bởi vì hóa nguyên tố trong cơ thể nàng có thể đưa đến tác dụng phụ trợ rất tốt.

Lam Mị không thể hấp thu nguyên tố, chính là dựa vào thể chất hoá hệ của chính mình mới có thể chế thuốc, ở Tập Duy Tư đại lục, chỉ có thể chất kim, hỏa, mộc mới có thể chế thuốc.

Lò luyện đan trong nội cung Lam Mị đều có sẵn, Mộc Khuynh Cuồng chỉ cần đem thuốc chuẩn bị tốt, lại dùng hóa nguyên tố của mình ở trong lò đan bốc cháy, sau cùng dùng lực lượng đầu khí liền có thể luyện ra đan dược.

Mộc Khuynh Cuồng cùng Thánh Kinh Hồng xách theo một đồng lớn dược liệu trở về phòng luyện đan ở Mị Cung, rồi sau đó mở sách chế thuốc Lam Mị cho nàng, căn cứ dược liệu tiên cấp đan dược bắt đầu chế thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Người ngu xuẩn (3)

Thánh Kinh Hồng yên tĩnh ngồi ở bên cạnh nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng làm việc, nàng ngẫu nhiên hé lời hỏi hẩn một chút được tính được liệu, bên trong phòng luyện đan chỉ có hẩn và nàng, đột nhiên hẩn cảm thấy, cuộc sống cứ như vậy trôi qua rất tốt, mặc dù không oanh oanh liệt liệt, nhưng đơn giản cũng tốt, nếu có thể tiếp tục như vậy thật tốt.

Độc trong cơ thể nàng nên làm sao bây giờ? Hẩn đã phái người đi bốn phía hỏi thăm cao thủ giải độc, cũng để cho thủ hạ nói bệnh trạng của Mộc Khuynh Cuồng, nhưng nhận được tin tức đều là vô phương cứu chữa.

Đột nhiên, một con sâu màu trắng bò đến trên tay hẩn, Thánh Kinh Hồng hí hí mắt, đứng dậy đi đến bên cạnh Mộc Khuynh Cuồng, “Ta đi ra ngoài một chuyến, bản thân mình tự chú ý một chút.”

“A, vậy ngươi còn trở lại không?” Mộc Khuynh Cuồng không ngẩng đầu, hai tròng mắt chỉ nhìn chăm chăm sách được thảo trong tay.

Thánh Kinh Hồng khoe miệng lộ ra một nụ cười sung sướng, giọng ôn hòa mang theo từ tính mê người, “Ngươi hy vọng ta trở lại sao?”

“Tùy tiện.” Mộc Khuynh Cuồng giả mồm nói, kỳ thật nàng rất hi vọng hẩn trở về, bởi vì nàng còn rất nhiều chuyện cần thỉnh giáo hẩn, đúng, chính là như vậy.

“Ta đi đây.” Thánh Kinh Hồng nhàn nhạt nói, tâm tình thật tốt rồi đi.

Chờ sau khi hẩn đi, Mộc Khuynh Cuồng mới ngẩng đầu nhìn phương hướng hẩn ly khai, chu mỏ một cái, sau đó thu hồi ánh mắt, khoe miệng khê nhếch lên, nàng cũng không biết mình cao hứng cái gì, dù sao chính là thật vui vẻ.

Mộc Khuynh Cuồng dựa theo phối liệu tiên cấp đan dược chuẩn bị tốt tất cả dược liệu, lại đập nát toàn bộ, cuối cùng bỏ vào trong lò luyện đan.

Cất kỹ tất cả dược liệu, Mộc Khuynh Cuồng nhắm mắt lại phóng thích hỏa nguyên tố trong không gian tinh thần trong lò đan, cho đến khi cảm giác được sức nóng, nàng mới mở mắt ra nhìn lửa đang thiêu đốt trong lò đan, nàng vận khởi đầu khí cấp bậc Đấu Tôn trong cơ thể, trong khoảng thời gian này mặc dù nàng liều mạng tu luyện, nhưng vẫn không có đạt tới cảnh giới Đấu Thánh.

Lúc đó, nàng đã suy nghĩ, có phải khi nàng đến cảnh giới Đấu Thánh, kỳ độc trong cơ thể sẽ lại phát tác một lần?

Mộc Khuynh Cuồng lắc đầu, tiếp tục vận khởi đầu khí chế thuốc, phát tác liên phát tác đi! Cùng lắm thì nàng lại tiếp nhận một lần thống khổ.

Ngoài Ác Ma đảo, ba đạo bóng dáng màu đen cung kính đứng ở trước mặt Thánh Kinh Hồng.

“Bên kia nhận được thi thể sao?” Thánh Kinh Hồng giọng nói bén nhọn hỏi, nghĩ tới người Mộc gia, hẩn có một loại xúc động muốn hủy diệt bọn họ, nhưng nghĩ tới Mộc Khuynh Cuồng lần trước cự tuyệt Mạc Tiêm Lưong, hẩn vẫn không có động thủ.

“Chủ tử, bên kia đã nhận được, chỉ là chủ tử, lần này đúng là người Đấu Khí Thánh Đường, người vì sao chọc phải bọn họ?” Mặt Hắc Hồ tràn đầy lo lắng nhìn chăm chăm Thánh Kinh Hồng, tại sao hẩn lại có thể vì một thiếu nữ mà đắc tội chỗ đó.

“Chủ tử, chính là a, cái nha đầu kia có...” Hắc Ưng lú rú, còn chưa nói hết, liền bị ánh mắt lạnh như băng của Thánh Kinh Hồng làm sợ, hẩn rút cổ một cái, ngoan ngoãn cầm miệng.

Trên mặt Thánh Kinh Hồng lãnh đạm không có bất kỳ vẻ mặt nào, giọng nói không để bất luận kẻ nào dị nghị bá đạo nói, “Mộc Khuynh Cuồng là ranh giới cuối cùng của ta, các ngươi không nên quên ban đầu là nàng giúp ta, cho nên các ngươi đối với nàng cũng như đối với ta.”

“A...” Hắc Hồ, Hắc Ưng, Báo Đen kinh ngạc mở to hai mắt nhìn chăm chăm Thánh Kinh Hồng, bọn họ luôn liên tục đi theo chủ tử, chưa từng gặp qua một nữ tử nào nào khiến chủ tử để tâm như vậy.

“Các ngươi tìm ta có chuyện gì?” Thánh Kinh Hồng không quan tâm đến vẻ mặt khiếp sợ của bọn họ.

Hắc Hồ mấp máy môi, vẻ mặt nghiêm túc nói, “Chủ tử, Mộc Quý Phi chứng kiến những thi thể kia liền giận dữ, chắc hẩn nàng rất nhanh sẽ lại phái người tới, hơn nữa nàng nhất định sẽ ở chỗ Đấu Khí Thánh Đường nói chút ít.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Người ngu xuẩn (4)

“Chủ tử, Đấu Khí Thánh Đường chúng ta tương đối còn chưa thể chọc.” Hắc Báo ho khan một tiếng ngưng trọng nói.

Thánh Kinh Hồng chấp hai tay sau lưng, ánh mắt nhìn về phía Ác Ma đảo, khoe miệng cười lãnh ngạo, hắn chưa bao giờ muốn chọc Đẩu Khí Thánh Đường, nhưng bọn họ muốn chọc nữ nhân hấn quan tâm, vậy cũng đừng trách hấn những tay.

“Người không phạm ta, ta không phạm người.” Hấn nói ra tám chữ khí phách lại bén nhọn.

Ba người Hắc Hồ tập thể trầm mặc, bọn họ quá hiểu chủ tử của mình, nếu hấn hạ quyết tâm, đó là mười đầu bò cũng không kéo trở lại.

“Chúng ta biết rồi.” Ba người kiên định đáp, lúc trước Mộc Khuynh Cuồng cứu Thánh Kinh Hồng, hiện tại nàng gặp nguy hiểm, từ trên đạo nghĩa mà nói, bọn họ cần phải trợ giúp nàng, chỉ là giá này hơi lớn, phải đắc tội Đẩu Khí Thánh Đường.

Mộc Khuynh Cuồng thật sự rất may mắn, gặp gỡ chủ tử của bọn họ.

Ba người bọn họ chưa từng thấy Thánh Kinh Hồng bài hộ một người như vậy, hấn coi nàng như mạng của hấn vậy.

“Đi tra Mộc Thái Thanh nữ nhân này.” Hồi lâu sau, Thánh Kinh Hồng mở miệng bí hiểm nói.

Hai trông mắt ba người Hắc Hồ liếc nhau, hướng Thánh Kinh Hồng khẽ gật đầu, rồi hướng về Ác Ma đảo bay đi.

“Chủ tử, nương nương muốn gặp người.” Hắc Hồ thấy Thánh Kinh Hồng bỏ đi, vội vàng hô to, nhưng đáp lại hấn chỉ có tiếng gió.

“Ai, chủ tử rơi vào lưới tình.” Hắc Ưng cột nhà nói.

Lông mày Hắc Báo nhíu lại, “Vậy phải làm sao bây giờ, hấn vì nữ nhân, đã quên chuyện của mình.”

Về mặt Hắc Hồ trầm ổn, hấn biết rõ chuyện đã Thánh Kinh Hồng quyết định ai cũng không xoay chuyển được, về sau bọn họ chỉ có thể chờ Mộc Khuynh Cuồng thật tốt, nói không chừng là nữ chủ nhân tương lai của bọn họ, chủ tử một người những năm này, có một nữ nhân cùng hấn cũng tốt.

“Đi làm việc đi!” Hấn hướng Hắc Ưng và Hắc Báo trầm giọng nói.

“Hắc Báo, lần này người đi Lôi Lạc Đế Đô nha.” Hắc Ưng hướng Hắc Báo nháy mắt cười nói.

“Dựa vào, vì sao lại là ta đi, lần này người đi.” Hắc Báo kéo căng gương mặt anh tuấn bất mãn nói.

Hắc Ưng nghe tiếng, mặt không đổi sắc cười nói, “Dù sao người quen thuộc Lôi Lạc Đế Đô hơn ta.”

Hắc Báo cười lạnh, “Tiểu tử người đáng chết, ta không đi, lần này người đi.”

Hắc Ưng vừa muốn nói gì, Hắc Hồ mở miệng nói, “Hai người các người cái đều đi.”

“Lão đại, vì sao phải chúng ta đều phải đi.” Hắc Ưng và Hắc Báo kinh ngạc nhìn hấn.

Hắc Hồ liếc hai người bọn họ mỗi người một cái, cười lạnh nói “Nếu các người đã yêu thích gây sự như vậy, nếu ta không cho các người nhiều thời gian gây sự, chẳng phải là có lỗi với các người sao.”

“.....” Hắc Ưng và Hắc Báo lệ rơi đầy mặt, cuối cùng không thể không ngoan ngoãn đi Lôi Lạc Đế Đô thăm dò tin tức.

Mộc Khuynh Cuồng đợi một hồi lâu, nhìn trong lò đan hóa sau khi lửa tắt, vội vã khai lò lấy thuốc, lập tức mấy viên đan dược màu lam xuất hiện trong tay nàng, lúc này Lam Mị đi đến.

“Lam Mị, người mau tới xem một chút, người xem đan dược này như thế nào?” Mộc Khuynh Cuồng hưng phấn kêu lên, nàng vốn cho là đan dược này sẽ không thành, nào biết được lại thành công.

Lam Mị lắc lắc eo nhỏ hướng về nàng chậm rãi đi đến, nàng cầm lấy một viên màu lam đan dược tinh tế quan sát, “Khuynh Cuồng, người thật sự là quá biến thái, một chút liền thông hiểu, đây là nhị phẩm tiên cấp đan dược, bất quá còn có rất nhiều không chỗ chưa tốt, màu ánh sáng này không đủ sáng, vị thuốc người thấy không đủ thuần khiết, chắc hấn công hiệu cũng không rõ ràng, lần sau thêm chút ít lửa hơn nữa, thành phần dược liệu thả nhiều một chút, có lẽ sẽ tốt hơn.”

“Tốt, ta nhớ kỹ, đây thật sự là tiên cấp đan dược sao?” Mộc Khuynh Cuồng vui vẻ nói, không nghĩ tới lần đầu tiên thử liền thành công, mặc dù còn có rất nhiều chỗ phải sửa, nhưng nàng cũng thật cao hứng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Người ngu xuẩn (5)

“Ừ, chủ yếu là người có nguyên tố lực, cho nên mới luyện ra đan dược cao cấp như vậy, nếu là người bình thường căn bản không đạt được, rất nhiều Triệu Hoán Sư cũng sẽ là luyện được sư biến thái, ai, không nghĩ tới người thế nhưng cũng là Triệu Hoán Sư, trời cao chiếu cố người không tệ.” Lam Mị nhìn nàng cười nhạt nói, trên đại lục Tạt Duy Tư có thể có người thiên phú biến thái như nàng thật sự rất ít ỏi.

“Đúng vậy, ta rất may mắn.” Mộc Khuynh Cuồng lấy đan dược trong tay cười nhạt nói, rồi, đưa tới cho Sừ Sừ và Phi Phi, đưa toàn bộ những đan dược kia cho chúng nó ăn.

Lam Mị nhìn nàng, đột nhiên nhú mày, “Độc người làm sao bây giờ?”

Lúc này Mộc Khuynh Cuồng mới nhớ tới độc của mình, hai đầu lông mày có một tia buồn, không bao lâu nữa nàng sẽ tiến đến cảnh giới Đấu Thánh, có phải đến lúc đó sẽ phát tác hay không.

“Thuận theo tự nhiên, nó sẽ không lấy mạng của ta.” Mộc Khuynh Cuồng nhếch môi cười lạnh nói, người nọ muốn từ từ hành hạ nàng, cho nên mới lấy loại kỳ độc này.

“Đúng là...” Lam Mị nhú mày muốn nói gì, lại không biết nên nói như thế nào, nàng bây giờ thật sự thương tiếc đứa bé này từ trong lòng.

Mộc Khuynh Cuồng vỗ vỗ bả vai nàng, lưu manh cười nói, “Không cần lo lắng cho ta, ta không sao.”

“Ngưng, ai lo lắng cho người, người muốn chết thì ra ngoài chết, ngàn vạn đừng chết ở chỗ này của ta.” Lam Mị tức giận hừ lạnh nói, nàng hỏi qua Thường Thanh Thiên, hắn nói hắn cũng không có cách nào, để Mộc Khuynh Cuồng đi bên ngoài tìm cao nhân.

“.....” Mộc Khuynh Cuồng mắt tròn trắng, nàng có cần mạnh miệng như vậy hay không.

Thánh Kinh Hồng đột nhiên đi đến, hai mắt âm u nhìn chăm chăm Lam Mị, Lam Mị bị dọa hồn phi phách tán, vỗ bả vai Mộc Khuynh Cuồng xám xịt chạy, lại một cái biến thái đến đây, nàng cũng chỉ biết vội vàng rời đi.

“Sao người trở lại nhanh như vậy?” Mộc Khuynh Cuồng giật mình, hắn trở lại đã bao lâu, có nghe được các nàng nói chuyện.

“Ta đang suy nghĩ người nào đó nhất định ngóng trông ta trở lại, cho nên ta đương nhiên phải sớm trở lại.” Trong mắt Thánh Kinh Hồng lóe quang mang trên tức.

Mộc Khuynh Cuồng trừng hắn, thật sự là quá tự luyện, đột nhiên, nàng hưng phấn nói, “Ta cho người biết, ta luyện ra tiên cấp đan dược.”

Nhìn nụ cười nàng thỏa mãn, đáy lòng Thánh Kinh Hồng một hồi mềm mại, hắn vừa mới nghe được nàng và Lam Mị nói chuyện, độc nàng đến cùng nên làm sao bây giờ? Hắn nên giúp nàng như thế nào, mỗi khi nghĩ đến độc của nàng, hắn liền đau lòng.

“Này, Thánh Kinh Hồng, về mặt này của người là ý gì, ta luyện ra tiên cấp đan dược, người không phải là phải cao hứng sao?” Mộc Khuynh Cuồng rất ghét bỏ trừng mắt hắn, nàng muốn cùng hắn chia sẻ phần vui sướng này, hắn như thế nào bày một bộ ưu sầu, hắn ở đâu nhiều ưu sầu như vậy, vừa mới đi ra ngoài xảy ra chuyện gì sao?

Thánh Kinh Hồng đột nhiên nở nụ cười, “Chúc mừng cao cấp đại luyện được sư Mộc Khuynh Cuồng.”

Mộc Khuynh Cuồng bị hắn nói có chút thẹn thùng, mặt mày cong cong, chu môi cười duyên nói, “Ta không phải cao cấp luyện được sư.”

“Ta quên nói với người, là cao cấp đại luyện được sư tương lai.”

Mộc Khuynh Cuồng mặt tái đi, một hồi lệ rơi đầy mặt, yêu nghiệt đáng chết này, có cần trêu chọc nàng như vậy không, hại nàng cao hứng hụt một hồi.

Trước khi nàng nổi giận, Thánh Kinh Hồng mở miệng nói, “Vị quý phi cô cô kia của người đã nhận được thi thể, phỏng đoán bước tiếp theo, nàng sẽ nghĩ biện pháp phá hủy toà đảo này, người định làm như thế nào?”

Sắc mặt Mộc Khuynh Cuồng trầm xuống, mắt hẹp dài lóe quang mang u ám, hai tay giấu ở dưới ống tay áo nắm chặt, Mộc Thái Thanh rốt cuộc là có bao nhiêu thế lực, nàng cũng dám đến phá hủy Ác Ma đảo, chuyện này nàng phải tìm thập đại ác ma thương lượng, nàng không muốn liên lụy bọn họ, nếu không nàng chỉ có thể rời đi lúc này thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 156: Người ngu xuẩn (6)

“Đừng lo lắng, ta sẽ giúp ngươi.” Thanh âm Thánh Kinh Hồng ôn nhuận như ngọc dễ nghe vang lên.

Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu nhìn hấn, “Ngươi, ngươi trở về đi! Ngươi chẳng lẽ không có chuyện của mình sao?” Nàng không muốn liên lụy hấn, hấn đã giúp nàng rất nhiều, độc của nàng rất nhanh sẽ phát tác, nàng càng thêm không muốn để hấn chứng kiến.

“Chuyện của ngươi cũng là chuyện của ta.” Mặt Thánh Kinh Hồng trong suốt như nước suối nhìn chăm chăm nàng.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn ánh mắt của hấn, chỉ cảm thấy có một cỗ lực lượng lôi kéo nàng, làm cho nàng không dời mắt được, dưới lòng bỗng nhiên lơ một nhịp.

“Không cần, ngươi có chuyện của ngươi, ngươi đi về trước đi!” Nàng nhất định phải đuổi hấn đi.

“Thật sự hy vọng ta đi?” Hấn ghé sát vào nàng vài phần, Mộc Khuynh Cuồng bị hù dọa lùi lại vài bước, mặt không hiểu sao đỏ bừng, nàng lập tức đưa tay che lấy mặt, như thế nào liền đỏ mặt, nàng trừng trừng Thánh Kinh Hồng, đều là hấn, cố ý dùng sắc đẹp hấp dẫn nàng.

Thánh Kinh Hồng nhìn bộ dáng nàng co quắp bất an, khỏe môi khẽ giờ lên, nàng đối với hấn là có cảm giác a! Nếu không sao mặt lại đỏ.

“Được, nếu ngươi đã đuổi ta đi, ta đi đây.” Thánh Kinh Hồng cố ý thờ dài nói, một bộ bị thương, trong lòng nhưng lại sung sướng chết, vì nàng, hấn nhất định phải thay đổi hần thể, như vậy mới có thể ôm nàng vào lòng, mặt nàng hồng hồng làm cho hấn nhìn không được nghĩ muốn ôm.

Mộc Khuynh Cuồng há hốc mồm nhìn Thánh Kinh Hồng rời đi, cái miệng nhỏ nhắn cao cao mân mê, nàng hy vọng hấn đi, hấn thật sự đi, nàng lại rất không cao hứng, loại cảm giác này làm cho nàng rất không thoải mái, như có đồ vật gì đó ngăn ở ngực, làm cho nàng thở không được cảm giác.

Bình tức một hồi lâu, nàng thu hồi tất cả được liệu cùng sách đan dược, rồi hướng về Phi Thúy Sâm Lâm bay đi.

Trong rừng rậm, một thiếu nữ áo tím đang không ngừng vũ điệu, chỉ thấy bảy đạo hào quang không đồng dạng ở quanh thân nàng lóe lên, chỉ là quang mang bạch sắc tương đối kém, đây là ánh sáng nguyên tố, Mộc Khuynh Cuồng ở Ác Ma đảo cảm ứng không được, ngược lại đạo quang mang hắc nguyên tố càng ngày càng sáng, đều nhanh muốn vượt qua ngũ loại nguyên tố khác.

Mộc Khuynh Cuồng không ngừng luyện công pháp Triệu Hoán Sư, nếu đầu khí không thể thắng, vậy cũng chỉ có chuyên cần luyện triệu hồi công pháp.

Cả một buổi chiều, Mộc Khuynh Cuồng cũng không ngừng, luyện xong triệu hồi công pháp nàng liền tu luyện đầu khí, nghĩ tới động tác của Mộc Thái Thanh, trong lòng Mộc Khuynh Cuồng vẫn có chút nóng nảy, nàng nghĩ nhanh chóng tu đến Đấu Thánh.

Nàng không biết lần này Dong Binh Công Hội Đấu Khí Thánh Đường mất đi một chút Đấu Tôn và Đấu Thánh như vậy, lần này bọn họ sẽ phải cao thủ gì để giải quyết nàng, chuyện lần này nhất định sẽ chọc giận bọn họ.

Buổi tối, nàng đi tìm Lam Mị, để nàng gom toàn bộ chín người khác lại cùng nhau, cũng nói chuyện Thánh Kinh Hồng nói với nàng cho bọn họ.

“Ngươi nói người Đấu Khí Thánh Đường còn có thể đến công kích ngươi?” Thường Thanh Thiên xù lông, nếu như Thánh Kinh Hồng ở đây, bọn họ có thể sẽ không lo lắng, nhưng bây giờ Thánh Kinh Hồng hình như đã đi rồi.

“Ta quyết định rời khỏi Ác Ma đảo.” Ánh mắt Mộc Khuynh Cuồng sáng rỡ nhìn chăm chăm mười người bọn họ, đây là quyết định nàng suy tính rất lâu, nàng không thể để cho Ác Ma đảo bởi vì nàng mà bị phá hủy.

Lam Mị lập tức lôi kéo tay Mộc Khuynh Cuồng, lo lắng nói, “Khuynh Cuồng, ngươi rời khỏi Ác Ma đảo có thể đi nơi nào, bọn họ sẽ đuổi giết ngươi, kẻ địch kia của ngươi quá độc ác, vì sao phải đuổi không tha ngươi như vậy.”

“Ta không muốn liên lụy các ngươi, trong khoảng thời gian này cảm ơn ngươi đã thu lưu.” Mộc Khuynh Cuồng nhếch môi nhẹ nhàng cười, Mộc Thái Thanh muốn bức nàng ra khỏi Ác Ma đảo, dù sao phá hủy Ác Ma đảo đối với nàng ta không có bất kỳ chỗ tốt, nàng cũng không tin nàng ta thực sự có can đảm phá hủy Ác Ma đảo.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 157: Ngươi ngu xuẩn (7)

Đại lục Tập Duy Tư lớn như vậy, Mộc Khuynh Cuồng cũng không tin không có chỗ cho nàng dung thân, không thể lấy thân phận Mộc Khuynh Cuồng, nàng còn có thể lấy thân phận Sát đế tử sống.

“Khuynh Cuồng, ngươi lưu lại, mặc kệ như thế nào, chúng ta sẽ luôn luôn bảo vệ ngươi.” Lam Mị nắm tay của nàng nói, thập đại ác ma các nàng cũng không phải dễ trêu, tại sao có thể để cho ngoại nhân xâm nhập Ác Ma đảo của bọn họ.

Mặc dù thập đại ác ma bọn họ cũng không phải cường giả vô cùng lợi hại, có tên Ác Ma đảo, kia đều là đảo chủ bọn họ lưu lại, nhưng kể từ vài thập niên trước đảo chủ nói muốn bế quan liền không còn xuất hiện nữa, cũng không biết hắn còn sống trên thế giới này hay không, cũng may những năm này, cũng không có người nào dám tới xúc phạm Ác Ma đảo.

“Hừ, những người kia thật sự là không để Ác Ma đảo chúng ta vào mắt, thực sự cho rằng Ác Ma đảo chúng ta dễ bắt nạt phải không?” Một nam nhân trung niên tức giận vỗ bàn.

“Đúng vậy, thật sự là không để chúng ta vào mắt.”

“Khuyên Cuồng, ngươi ở lại đây đi!” Thường Thanh Thiên khuyên nàng, bọn họ mặc dù cùng nàng không phải quá thân thiết, nhưng đều thường thức nàng.

Mộc Khuyên Cuồng nhìn bọn họ lắc đầu, “Không được, ta phải đi.”

Nàng lưu lại, nơi này nhất định sẽ có một hồi chém giết rất lớn, nàng đi, có thể làm trận giết chóc này không diễn ra, nàng sao có thể bởi vì chính mình mang tai nạn tới cho người khác, nàng không muốn nợ bọn họ.

“Khuyên Cuồng, không bằng như vậy đi! Ngươi ở Ác Ma đảo trốn đi, những người kia không phát hiện ngươi, dĩ nhiên sẽ rời đi, ta tin tưởng bọn họ vẫn sẽ cố kỵ danh tiếng đảo chủ chúng ta không dám phá hủy nơi này.” Lam Mị đột nhiên yêu kiều cười rộ lên, nếu để nàng đi, ở bên ngoài không có ai giúp nàng, nàng một người làm sao bây giờ.

Hắc Sát khiêu mi nói, “Lam Mị nói đúng, Ác Ma đảo chúng ta có rất nhiều chỗ ẩn thân.”

“Như vậy được không, Khuyên Cuồng, trước hết ngươi trốn rồi nói sau.”

“Có chỗ trốn sao?” Mộc Khuyên Cuồng nháy mắt, nếu như có chỗ trốn, nàng tránh một chút cũng tốt.

“Đương nhiên là có, dù sao đảo chủ chúng ta đã ly khai, không bằng ngươi đến chỗ của hắn, chỗ đó ẩn nấp rất tốt, tuyệt đối an toàn.” Lam Mị cười nói.

Cứ như vậy, Mộc Khuyên Cuồng đi theo mười người bọn Lam Mị đến chỗ ở đảo chủ Ác Ma đảo, đó là một thạch thất xây dưới lòng đất.

“Khuyên Cuồng, ngươi cứ đợi ở chỗ này không cần đi ra, bọn họ không tìm được ngươi, ngươi yên tâm đi, chúng ta sẽ giúp ngươi chiếu cố tốt gia gia ngươi.” Lam Mị vỗ bả vai Mộc Khuyên Cuồng an ủi.

Mộc Khuyên Cuồng nhìn nhìn thạch thất, nơi này quét dọn rất sạch sẽ, cái gì cần có đều có.

Mặc dù có chỗ trốn, Mộc Khuyên Cuồng vẫn không quên tu luyện, bất kể như thế nào hôm nay nàng nhất định phải đột phá Đấu Thánh.

Trong rừng rậm, nàng không ngừng hấp thu năng lượng tự nhiên trong thiên địa, theo năng lượng tiến vào trong cơ thể nàng, trải qua nàng thuần thực vận hành, toàn bộ tụ ở trong đan điền nàng, trong đan điền đấu khí càng ngày càng nhiều.

Mộc Khuyên Cuồng thấy chưa đủ, liền tiếp tục hấp thu năng lượng tự nhiên trong thiên địa, chỉ khi đấu khí càng ngày càng nhiều, mới có thể chọc thủng Đấu Thánh cảnh giới.

Trong quá trình tu luyện, mồ hôi từ trán của nàng từng một chút chảy xuống, đột nhiên Mộc Khuyên Cuồng cảm giác một hồi co rút, ở ngực nàng một cổ đau đón lan tràn, nàng cắn răng, nhanh chóng vận động đấu khí trong đan điền, độc của nàng giống như rất nhanh muốn phát tác.

Chết tiệt, thật đúng là để cho nàng đoán trúng.

Theo nàng vận khí, đau đón ở ngực càng ngày càng gia tăng, nhưng nàng như cũ cắn răng vận khí, chỉ thiếu chút xíu nữa, chỉ thiếu chút xíu nữa nàng có thể thăng cấp, nàng nhất định phải chống đỡ.

“Mộc Khuyên Cuồng, ngươi tên ngu ngốc này, mau mau lui ra ngoài.” Sứ Sứ phát hiện nàng biến đổi, vội ra khỏi không gian ma thú tức giận quát, thật sự là muốn thăng cấp đến không muốn sống nữa.

Editor: Trương Ly

“Làm sao bây giờ? Độc của Khuyên Cuồng giống như lại phát tác.” Phi Phi vỗ cánh lo lắng.

Mộc Khuyên Cuồng nhắm chặt hai mắt không để ý tới bọn họ, tiếp tục vận khí, đích đến ngay trước mắt, nàng tuyệt đối sẽ không thất bại, nàng nhất định phải đến Đấu Thánh, nhất định!

Trên da mặt nàng rất nhanh chảy ra máu đen, Sứ Sứ muốn tiến lên ngăn cản lại không dám, nàng đang tu luyện, nếu lúc này bị người quấy rầy, nhất định sẽ tẩu hỏa nhập ma.

Mộc Khuyên Cuồng cũng nghĩ thấy được mùi máu tươi, máu đang từ từ chảy ra, làm cho toàn thân da thịt nàng đều sưng tấy, sau khi tại đan điền tất cả đấu khí toàn bộ tụ hợp hình thành một cổ đấu khí thuần trắng, nàng mới rút khỏi cảnh giới, phốc một tiếng, phun ra một ngụm máu đen.

“Khuyhnh Cuồng, nguoi không sao chứ!” Sừ Sừ và Phi Phi nhìn Mộc Khuyhnh Cuồng quỳ rạp trên mặt đất vô cùng lo lắng nôn nóng bất an, chẳng lẽ bọn họ mỗi lần đều phải nhìn nàng thừa nhận hành hạ sao!

Mộc Khuyhnh Cuồng mở mắt ra nhìn bọn họ, khoát tay nói, “Các nguoi mau vào không gian ma thú, không nên nhìn ta, ta chống đỡ một chút là tốt rồi.”

“Không, chúng ta bảo vệ nguoi.” Sừ Sừ ô ô đứng lên, trên thế giới này chuyện khiến nó đau lòng nhất chính là, Mộc Khuyhnh Cuồng chịu thống khổ, nó chỉ có thể đứng nhìn, nếu như có thể, nó nguyện ý giúp nàng thừa nhận.

“Khuyhnh Cuồng Khuyhnh Cuồng, có phải nguoi rất đau hay không.” Phi Phi nhìn sắc mặt Mộc Khuyhnh Cuồng trắng bệch lỗ chân lông chảy máu đen cũng khóc lên.

Mộc Khuyhnh Cuồng suy yếu cười, có bọn họ cùng nàng, nàng không hề đau đớn nữa, nàng nhắm mắt lại, trong đầu tất cả đều là hình ảnh nàng và Thiên Sát ở thế kỷ 21, ngay sau đó là hình ảnh nàng và Ngân Đồng chung đụng, hắn ôm nàng từ trên tuyết son bay xuống, nàng nghĩ hình ảnh duy mỹ kia, nàng vĩnh viễn không thể quên được.

Đột nhiên, nàng cảm giác có người bế nàng lên, nàng mở mắt ra, liền nhìn thấy Thánh Kinh Hồng tuấn mỹ như vẽ.

“Nguoi...” Nàng khiếp sợ nhìn hắn, ngực của hắn lạnh quá, nhưng nàng lại cảm thấy thật thoải mái, nàng nhìn không được dựa vào trong lòng hắn.

Thánh Kinh Hồng vốn định mắng nàng, nhưng thấy nàng dựa vào lòng hắn, tâm hắn đang lạnh lại mềm xuống, lập tức ôm nàng chặt hơn, không nghĩ tới độc nàng phát tác, thế nhưng có thể thích ứng thân thể lạnh như băng của hắn.

“Nguoi ngu ngốc!” Hắn cắn răng nghiêng lợi lạnh lùng mắng, trong đồng tử lóe lệ khí, là ai hạ kỳ độc cho nàng ác như vậy, nếu để cho hắn biết, hắn nhất định khiến nguoi kia sống không bằng chết.

Hai tay Mộc Khuyhnh Cuồng gắt gao níu lấy y phục của hắn, mặc dù thân thể hắn lạnh như băng làm cho nàng có chút chết lặng, nhưng nàng cũng chỉ biết đau.

“Nguoi không nên nhìn ta, bây giờ ta rất xấu.” Mộc Khuyhnh Cuồng gắt gao níu lấy y phục của hắn, thậm chí tóm đến thịt của hắn.

Mặt Thánh Kinh Hồng càng thêm đen, nàng không lo lắng cho mình có đau hay không, còn có tâm tư đi lo lắng xấu hay không xấu.

“Tất cả mọi người ghét bỏ nguoi xấu, ta cũng sẽ không ghét bỏ nguoi, đừng ngốc.” Thánh Kinh Hồng không chế tức giận, đau lòng nói, rồi sau đó ôm lấy nàng hướng về Tuyết Sơn bên cạnh chạy đi, thân thể lạnh như băng của hắn có thể làm cho nàng thích ứng, vậy tức là có thể giúp nàng giảm bớt một chút đau đớn, Hàn Băng Đàm lạnh như vậy, nhất định cũng có thể giúp nàng giảm bớt đau đớn.

Sừ Sừ và Phi Phi thấy Thánh Kinh Hồng đến, hai tiểu gia hỏa ngoan ngoãn đi vào không gian ma thú, bọn chúng đều tin tưởng hắn nhất định sẽ giúp Khuyhnh Cuồng, chỉ có Khuyhnh Cuồng ngu ngốc không nhận ra, ngay cả bọn họ đều nhìn ra Thánh Kinh Hồng thích nàng.

Thật không biết nàng có ý giả bộ không hiểu, hay là thật sự không hiểu.

Thánh Kinh Hồng ôm Mộc Khuyhnh Cuồng rất nhanh đi Tuyết Sơn Hàn Băng Đàm, cảm giác được khí lạnh, Mộc Khuyhnh Cuồng mở mắt ra, nhỏ giọng nói, “Đặt ta vào trong Hàn Băng đàm.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 158: Nguoi ngu xuẩn (8)

“Làm sao bây giờ? Độc của Khuyhnh Cuồng giống như lại phát tác.” Phi Phi vỗ cánh lo lắng.

Mộc Khuyhnh Cuồng nhắm chặt hai mắt không để ý tới bọn họ, tiếp tục vận khí, đích đến ngay trước mắt, nàng tuyệt đối sẽ không thất bại, nàng nhất định phải đến Đầu Thánh, nhất định!

Trên da mặt nàng rất nhanh chảy ra máu đen, Sừ Sừ muốn tiến lên ngăn cản lại không dám, nàng đang tu luyện, nếu lúc này bị nguoi quấy rầy, nhất định sẽ tẩu hỏa nhập ma.

Mộc Khuyhnh Cuồng cũng nghĩ thấy được mùi máu tươi, máu đang từ từ chảy ra, làm cho toàn thân da thịt nàng đều sưng tấy, sau khi tại đan điền tất cả đầu khí toàn bộ tụ hợp hình thành một cổ đầu khí thuần trắng, nàng mới rút khỏi cảnh giới, phốc một tiếng, phun ra một ngụm máu đen.

“Khuyhnh Cuồng, nguoi không sao chứ!” Sừ Sừ và Phi Phi nhìn Mộc Khuyhnh Cuồng quỳ rạp trên mặt đất vô cùng lo lắng nôn nóng bất an, chẳng lẽ bọn họ mỗi lần đều phải nhìn nàng thừa nhận hành hạ sao!

Mộc Khuynh Cuồng mở mắt ra nhìn bọn họ, khoát tay nói, “Các người mau vào không gian ma thú, không nên nhìn ta, ta chống đỡ một chút là tốt rồi.”

“Không, chúng ta bảo vệ người.” Sừ Sừ ô ô đứng lên, trên thế giới này chuyện khiến nó đau lòng nhất chính là, Mộc Khuynh Cuồng chịu thống khổ, nó chỉ có thể đứng nhìn, nếu như có thể, nó nguyện ý giúp nàng thừa nhận.

“Khuynh Cuồng Khuynh Cuồng, có phải người rất đau hay không.” Phi Phi nhìn sắc mặt Mộc Khuynh Cuồng trắng bệch lỗ chân lông chảy máu đen cũng khóc lên.

Mộc Khuynh Cuồng suy yếu cười, có bọn họ cùng nàng, nàng không hề đau đớn nữa, nàng nhắm mắt lại, trong đầu tất cả đều là hình ảnh nàng và Thiên Sát ở thế kỷ 21, ngay sau đó là hình ảnh nàng và Ngân Đồng chung đụng, hân ôm nàng từ trên tuyết son bay xuống, nàng nghĩ hình ảnh duy mỹ kia, nàng vĩnh viễn không thể quên được.

Đột nhiên, nàng cảm giác có người bế nàng lên, nàng mở mắt ra, liền nhìn thấy Thánh Kinh Hồng tuần mỹ như vẽ.

“Người...” Nàng khiếp sợ nhìn hân, ngực của hân lạnh quá, nhưng nàng lại cảm thấy thật thoải mái, nàng nhịn không được dựa vào trong lòng hân.

Thánh Kinh Hồng vốn định mắng nàng, nhưng thấy nàng dựa vào lòng hân, tâm hân đang lạnh lại mềm xuống, lập tức ôm nàng chặt hơn, không nghĩ tới độc nàng phát tác, thế nhưng có thể thích ứng thân thể lạnh như băng của hân.

“Người ngu ngốc!” Hân cắn răng nghiêng lợi lạnh lùng mắng, trong đồng tử lóe lệ khí, là ai hạ kỳ độc cho nàng ác như vậy, nếu để cho hân biết, hân nhất định khiến người kia sống không bằng chết.

Hai tay Mộc Khuynh Cuồng gắt gao níu lấy y phục của hân, mặc dù thân thể hân lạnh như băng làm cho nàng có chút chết lặng, nhưng nàng cũng chỉ biết đau.

“Người không nên nhìn ta, bây giờ ta rất xấu.” Mộc Khuynh Cuồng gắt gao níu lấy y phục của hân, thậm chí tóm đến thịt của hân.

Mặt Thánh Kinh Hồng càng thêm đen, nàng không lo lắng cho mình có đau hay không, còn có tâm tư đi lo lắng xấu hay không xấu.

“Tất cả mọi người ghét bỏ người xấu, ta cũng sẽ không ghét bỏ người, đừng ngốc.” Thánh Kinh Hồng khống chế tức giận, đau lòng nói, rồi sau đó ôm lấy nàng hướng về Tuyết Sơn bên cạnh chạy đi, thân thể lạnh như băng của hân có thể làm cho nàng thích ứng, vậy tức là có thể giúp nàng giảm bớt một chút đau đớn, Hàn Băng Đàm lạnh như vậy, nhất định cũng có thể giúp nàng giảm bớt đau đớn.

Sừ Sừ và Phi Phi thấy Thánh Kinh Hồng đến, hai tiểu gia hóa ngoan ngoãn đi vào không gian ma thú, bọn chúng đều tin tưởng hân nhất định sẽ giúp Khuynh Cuồng, chỉ có Khuynh Cuồng ngu ngốc không nhận ra, ngay cả bọn họ đều nhìn ra Thánh Kinh Hồng thích nàng.

Thật không biết nàng có ý giả bộ không hiểu, hay là thật sự không hiểu.

Thánh Kinh Hồng ôm Mộc Khuynh Cuồng rất nhanh đi Tuyết Sơn Hàn Băng Đàm, cảm giác được khí lạnh, Mộc Khuynh Cuồng mở mắt ra, nhỏ giọng nói, “Đặt ta vào trong Hàn Băng đàm.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Người cái kẻ ngu xuẩn này (9)

Bản thân Mộc Khuynh Cuồng cũng cảm giác được đụng phải thứ gì đó lạnh như băng, nàng sẽ bị đông lạnh đến chết lặng, sau đó đau đớn sẽ voi đi một chút, hiện tại nàng chỉ muốn không còn đau nữa, thân thể đông cứng thì cứ đông cứng đi!

Thánh Kinh Hồng nhìn khuôn mặt nhăn nhó vì đau đớn của nàng, trên gương mặt lãnh diễm (lạnh lẽo + diễm lệ) tràn đầy lệ khí, rồi ôm nàng cùng nhau đi xuống hồ Hàn Băng.

“Sao người cũng xuống thế?” Thân thể bị đông cứng của Mộc Khuynh Cuồng hơi rụt rụt, nàng cảm giác thân thể đang ngâm ở trong nước thân đã cứng ngắt chết lặng, mất đi mọi cảm giác, nhưng đúng là không còn đau như trước nữa.

Thánh Kinh Hồng ôm nàng ngồi ở ven hồ Hàn Băng, ấn đầu nhỏ của nàng dán vào lồng ngực hân, lạnh lùng ngạo mạn nói: “Ta mà không xuống, nàng sẽ ngã vào trong nước, đến lúc đó không đau chết thì cũng sẽ vì không thể hô hấp mà chết.”

“Thánh Kinh Hồng, người thật tốt.” Mộc Khuynh Cuồng ngửi thấy mùi hương nhàn nhạt đặc biệt trên người hân, cười yếu ớt nói.

“Cho nên nàng phải nhớ kỹ, về sau chỉ được đối xử tốt với riêng ta, đã biết chưa!” Nam nhân nào đó liền rèn sắt khi còn nóng, vô cùng bá đạo nói.

Mộc Khuynh Cuồng tặng hân hai chữ ‘Đáng ghét’.

Thánh Kinh Hồng nhíu mày, bây giờ nàng đang là người bệnh nên không so đo với nàng nữa.

“Còn đau không?” Im lặng hồi lâu, Thánh Kinh Hồng cúi đầu hỏi Mộc Khuynh Cuồng ở trong lòng, trái tim hắn như bị siết chặt.

Mộc Khuynh Cuồng không trả lời hắn, bởi vì nàng đã ngất đi rồi.

“Khuynh Cuồng...” Thánh Kinh Hồng phát hiện sự bất thường, nhẹ nhàng nâng đầu nàng lên, chỉ thấy trên mặt nàng đang chảy máu đen quý dị, nhìn về kỳ lạ đó, hắn cảm tức một hồi, bốn phía đặng đặng sát khí, hắn nên giúp nàng thế nào đây.

Hắn lẳng lặng nhìn nàng, đột nhiên cúi đầu hôn lên đôi môi tái nhợt không có chút máu của nàng, hắn nghĩ, đời này chỉ có mình nàng, không phải là nàng sẽ không thương, không lấy. Mộc Khuynh Cuồng mất đi cảm giác, dĩ nhiên cũng không biết nụ hôn đầu tiên của mình đã bị nam nhân nào đó đoạt mất rồi.

Thánh Kinh Hồng hôn nàng một lát liền buông ra, vươn tay vuốt nhẹ mặt nàng, bá đạo nói: “Mộc Khuynh Cuồng, về sau nàng chính là của ta.”

Nhìn vết máu trên mặt nàng, đôi mắt hắn nheo lại đầy nguy hiểm, hắn cũng không tin không có ai có thể giải được độc tố trong cơ thể nàng, nếu là do người của đại lục Tập Duy Tư hạ độc thì đương nhiên sẽ có biện pháp giải độc.

Lần này Mộc Khuynh Cuồng hôn mê đúng ba ngày, ba ngày sau, khi nàng vừa tỉnh lại đã hét âm lên.

“Làm sao vậy?” Thánh Kinh Hồng thấy nàng tỉnh, trên khuôn mặt tuần mỹ tràn đầy dịu dàng, ôm nàng bay ra khỏi hồ Hàn Băng.

“Lạnh quá đi!” Mộc Khuynh Cuồng run rẩy cả người, loại băng lạnh ấy giống như thấm đến tận xương tủy.

Thánh Kinh Hồng nhìn đáng vẻ đó của nàng thì rất là đau lòng, sau đó siết chặt nàng vào trong lòng, hắn cũng ngâm mình theo suốt ba ngày, thân thể của hắn hình như đã trở nên ấm áp rồi. Sự phụ nói, thân thể tính lạnh của hắn chỉ có thể ngâm mình một tháng một lần, ngâm nhiều hơn sẽ tổn thương đến bản thể, nhưng bây giờ hắn không thể quản nhiều như vậy.

“Còn lạnh không?” Một tay Thánh Kinh Hồng ôm eo nàng, tay còn lại thì xoa tay của nàng.

Mộc Khuynh Cuồng không ngừng chui vào trong lòng hắn, không ngờ thân thể của hắn lại biến thành ấm áp như vậy.

“Đã khá hơn nhiều rồi.”

Thánh Kinh Hồng ôm nàng bay ra khỏi động tuyết, chạy về phía đảo Ác Ma, đến Tứ hợp viện của nàng, hắn và nàng cùng nhau chui vào trong chấn, ôm chặt nàng vào trong lòng.

“Thánh Kinh Hồng, ngươi chiếm tiện nghi của ta.” Mộc Khuynh Cuồng có chút sững sờ, hắn vậy mà chui hẳn vào trong chấn, thân thể hai người dính sát vào nhau, hình ảnh này hình như rất mập mờ.

Thánh Kinh Hồng khẽ nhếch mày rậm, nghiêm trang nói: “Lần trước nàng từng nhìn qua thân thể của ta, tiện nghi của ta sớm đã bị nàng chiếm rồi.”

“Ngươi giờ trò lưu manh!” Mộc Khuynh Cuồng sung mặt lên hung hăng quát, nàng vẫn là hoàng hoa khuê nữ đó, tại sao hắn có thể chui vào cùng một cái chấn với nàng chứ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160: Người cái kẻ ngu xuẩn này (10)

Thánh Kinh Hồng nháy mắt với nàng, trong con ngươi màu bạc lóe lên chút ánh sáng tà ác, “Nàng có biết như thế nào mới gọi là giờ trò lưu manh không?”

Đôi mắt lạnh của Mộc Khuynh Cuồng hung hăng chọc khoét hắn, hắn coi nàng là kẻ ngốc à, bộ dạng ôm nàng chui vào trong chấn này của hắn không phải là đang giờ trò lưu manh sao!

“Hiện tại ngươi đúng là vậy đó.”

“Không đúng.” Thánh Kinh Hồng lắc đầu nói, sau khi thấy nàng híp mắt lại, hắn nói tiếp: “Cởi y phục mới gọi là giờ trò lưu manh, vừa rồi ta cũng đâu có cởi y phục của nàng, sao gọi là giờ trò lưu manh chứ?”

“Nguy biện, Thánh Kinh Hồng, ngươi đi xuống cho ta.”

Mộc Khuynh Cuồng cảm tức nhìn hắn, rõ ràng là hắn đang ăn vạ mà. Nào biết Thánh Kinh Hồng nghe xong lời này của nàng, chẳng những không đi xuống mà ngược lại còn ôm nàng càng chặt hơn, ép tới Mộc Khuynh Cuồng sắp không thở nổi.

“Đồ ngốc, nếu như ta đi xuống thì ai sẽ sưởi ấm cho nàng đây.” Giọng nói dịu dàng tới cực điểm của Thánh Kinh Hồng vang lên bên tai nàng.

Mộc Khuynh Cuồng nghe hắn nói xong liền không động dậy nữa, đầu nhỏ vùi vào lòng hắn, thân thể hắn đúng là rất ấm áp, hiện tại nàng tuyệt không lạnh chút nào.

“Ngủ một giấc thật ngon, tỉnh dậy thì tốt thôi, hử?” Thánh Kinh Hồng thổi khí nóng ở bên tai nàng, dịu dàng nói.

Mộc Khuynh Cuồng cảm thấy lỗ tai ngứa ngáy, mặt đỏ lên khó hiểu, đây là lần đầu tiên nàng dựa gần vào một nam tử như vậy, thân mật ở cùng một chỗ như vậy, chỉ là trong lòng nàng cũng không hề có chút phản cảm, ngược lại còn hơi thích vòng ôm ấm áp của hắn. Có Thánh Kinh Hồng ở bên cạnh, nàng cảm thấy rất an tâm, chỉ một lát đã ngủ rồi.

Thánh Kinh Hồng không chớp mắt nhìn chằm chằm khuôn mặt nhỏ nhắn ở trong lòng, sau khi cảm giác được thân thể của nàng đã khôi phục nhiệt độ bình thường, hắn mới hơi yên tâm, cuối cùng hắn cũng chìm vào giấc ngủ.

Mộc Khuynh Cuồng ngủ thẳng đến nửa đêm liền tỉnh lại, nàng cảm thấy toàn thân bị trời buột, giật mình nhớ ra nàng đang ở trong lòng Thánh Kinh Hồng, nàng dè dặt ngẩng đầu, mượn ánh trăng bên ngoài nhìn gương mặt tuấn tú không gì sánh nổi ở trước mặt, có một loại cảm giác nói không nên lời.

Nhìn một chút, lòng của nàng đột nhiên nảy lên, còn cảm thấy gò má hơi nóng, hai tay hai chân của hắn quấn quýt lấy nàng, giống như nàng là cây đại thụ, còn hắn là dây leo, như vậy hình như quá mức thân mật, hoàn toàn vượt qua tình bằng hữu rồi.

“Tỉnh sao?” Giọng nói trầm thấp của Thánh Kinh Hồng vang lên trong căn phòng an tĩnh.

“Ừ, ta đói bụng.” Giọng nói của nàng mang theo một chút nũng nịu.

Thánh Kinh Hồng nghe được nàng nói đói bụng, lập tức ngồi dậy, đắp kín chăn mền giúp nàng, bá đạo nói: “Không cho phép bước xuống, ta đi tìm thức ăn cho nàng.” Hắn lướt đi thật nhanh, bởi vì sợ nàng đói bụng.

Mộc Khuynh Cuồng ngoan ngoãn nằm ở trong chăn, trên mặt nở nụ cười ngọt ngào, trong lòng là nồng đậm ấm áp.

Thánh Kinh Hồng không để cho Mộc Khuynh Cuồng chờ quá lâu, hắn không biết nấu cơm, liền đi gọi Lam Mị làm đồ ăn ngon cho Mộc Khuynh Cuồng.

Trong đầu Mộc Khuynh Cuồng toàn là khuôn mặt lạnh lùng của Thánh Kinh Hồng bay qua lướt lại, đột nhiên Thánh Kinh Hồng đẩy cửa đi vào.

“Người không cần bê đến đây, để tự ta đi xuống ăn.” Mộc Khuynh Cuồng nhanh chóng ngồi dậy từ trong chăn, bây giờ khí lực toàn thân đã trở lại, vừa rồi còn vận khí, hiện tại nàng đã khôi phục hoàn toàn bình thường.

Thánh Kinh Hồng vốn định dứt cho nàng, thấy nàng cố ý bước xuống, hắn cũng không bắt buộc.

Lúc ăn cơm, Mộc Khuynh Cuồng cố gắng tìm đề tài để nói, chính là không hề đề cập tới chuyện nàng bị trúng độc, cho đến khi cơm nước xong xuôi, lúc nàng không biết nên nói cái gì, Thánh Kinh Hồng mới giống như cười như không nhìn chằm chằm nàng, nụ cười kia khiến sống lưng nàng hơi cứng ngắc.

“Người cứ nhìn chằm chằm ta làm cái gì!” Mộc Khuynh Cuồng cố ý lạnh mặt nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 161: Có một loại ăn ý gọi là ngầm hiểu lẫn nhau (1)

“Vi sao không nói chuyện trúng độc cho ta biết?” Rốt cuộc Thánh Kinh Hồng hỏi nàng, đừng tưởng rằng nàng chuyển đề tài thì hắn sẽ không hỏi.

Mộc Khuynh Cuồng mấp máy môi, đột nhiên cười nói sáng khoái, “Ta còn tưởng chuyện gì, hiện tại độc của ta không sao hết.”

“Nói thật.” Về mặt Thánh Kinh Hồng nghiêm túc nhìn nàng chằm chằm.

“Hiện tại ta không sao.” Mộc Khuynh Cuồng vỗ vỗ ngực nói, lần này nàng đã thăng cấp Đấu Thánh, lần sau thăng cấp Đấu Đế còn không biết là lúc nào, Đấu Đế và Đấu Thần là hai cảnh giới khó khăn nhất, chắc hẳn một đoạn thời gian rất dài nữa, nàng sẽ không bị kỳ độc này hành hạ.

Trừ phi nàng thăng cấp Triệu Hoán Sư, bất quá nếu thăng cấp Triệu Hoán Sư, cho dù bị kỳ độc hành hạ, nàng cũng rất vui vẻ.

Mộc Khuynh Cuồng không muốn để hấn lo lắng, lấy sự hiểu biết của nàng đối với hấn, nếu cho hấn biết, hấn nhất định sẽ đi bốn phía tìm y giúp nàng.

Nàng nợ hấn rất nhiều, hiện tại không muốn lại nợ hấn thêm nữa.

Thánh Kinh Hồng cười lạnh nhìn nàng chằm chằm, “Ta đã sớm biết độc của nàng, còn muốn giấu giếm ta?”

Mộc Khuynh Cuồng giật mình, kinh ngạc nhìn hấn, làm sao hấn biết được?

“Khuynh Cuồng, chúng ta là bằng hữu, bằng hữu nên giúp đỡ lẫn nhau, ngươi cần gì phải giấu giếm ta!” Về mặt hấn bị thương u oán trừng mắt nhìn nàng, giống như nàng đã làm sai điều gì đó rất nghiêm trọng.

Mộc Khuynh Cuồng cắn cắn miệng, khẽ cúi thấp đầu, rồi lại ngẩng đầu ánh mắt sáng rực nhìn hấn, “Thánh Kinh Hồng, ta không muốn nợ ngươi quá nhiều, ngươi không cần lo chuyện của ta.”

“Ta muốn trông nom, nàng không làm gì được ta.” Mặt Thánh Kinh Hồng lạnh nhạt nói, ở sâu bên trong đôi đồng tử màu bạc mang theo nồng đậm sùng ái, thật sự nàng không nhìn ra hấn thích nàng sao, hay là cố ý giả ngốc.

Nếu nàng đã nguyện ý giả bộ, hấn theo nàng giả bộ.

“Lòng ta sẽ không yên, luôn có cảm giác thiếu nợ ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng thần nhiên nói, nàng không muốn thiếu người này, tuyệt không nguyện ý, như vậy nàng sẽ không cảm thấy tự tại.

Thánh Kinh Hồng cười mà như không nhìn nàng, “Thật sự không yên?”

Mộc Khuynh Cuồng gật đầu, trong lòng hấn vẫn đang suy nghĩ, dường như nàng thiếu hấn rất nhiều.

“Đã như vậy, ta cho nàng một cơ hội đền đáp, nàng tới làm thiếp thân thị vệ bên cạnh ta đi!” Thánh Kinh Hồng nâng chung trà lên hớp nhẹ một cái bí hiểm cười nói, như vậy có thể luôn dẫn theo nàng bên người.

Mộc Khuynh Cuồng nghe xong, lắc đầu như trống bỏi, nếu nàng đi bên cạnh hấn, chẳng phải là sẽ mang đến rất nhiều phiền toái cho hấn sao, hiện tại nàng vô cùng biết rõ, nàng chính là một phiền toái lớn.

Ở bên cạnh ai, sẽ mang đến cho người đó rất nhiều phiền toái.

“Nàng xem biểu hiện của nàng đi, căn bản không giống như thiếu ta, cho nàng làm thị vệ, ngươi ngay lập tức không muốn.” Thánh Kinh Hồng cố ý dùng biện pháp khích tướng.

Sao Mộc Khuynh Cuồng lại không biết hấn dùng phép khích tướng, nàng mới vừa muốn mở miệng, Thánh Kinh Hồng đã nhanh hơn nàng mở miệng trước, “Nàng sợ mang đến nguy hiểm cho ta sao? Nàng ở Ác Ma đảo cũng sẽ mang đến nguy hiểm cho nơi này, ta nhớ nàng có thể cải trang, không bằng đi bên cạnh ta, như vậy nàng cũng sẽ không thấy bất an trong lòng.”

Nghe lời này của hấn, Mộc Khuynh Cuồng chớp mắt, đề nghị này của hấn dường như không sai.

“Nàng hãy suy nghĩ thật kỹ, ta sẽ không ép buộc nàng.” Thánh Kinh Hồng mỉm cười nói.

Mộc Khuynh Cuồng không chớp mắt nhìn chằm chằm gương mặt có thể mê hoặc thiên hạ trước mặt, hấn dụng tâm, làm sao nàng lại không biết.

“Ta sẽ xem xét.” Mộc Khuynh Cuồng thần nhiên nói, nếu quả thật rời khỏi Ác Ma đảo, nàng cũng phải lấy thân phận mới, thay vì trôi giạt khắp nơi, không bằng tìm một địa phương có thể tin cậy tu luyện thật tốt.

Thánh Kinh Hồng biết rõ nàng có chút động tâm, liền mở miệng nói, “Đi ngủ đi!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 162: Có một loại ăn ý gọi là ngầm hiểu lẫn nhau (2)

Mộc Khuynh Cuồng ồ một tiếng đi đến trên giường, Thánh Kinh Hồng cùng đi qua.

“Ngươi tới đây làm gì?” Nàng leo lên giường, thể nhưng hấn cũng đi theo tới đây, nàng lập tức đưa tay ngăn hấn lại.

Thánh Kinh Hồng bá đạo ngồi ở bên giường, đồng dục nói, “Đương nhiên là ngủ.”

Mộc Khuynh Cuồng nuốt nước miếng một cái, khoe miệng không ngừng co quắp, da mặt người này thật sự là vô địch thiên hạ, không người nào có thể so sánh.

“Người ngủ phòng bên cạnh.” Mộc Khuynh Cuồng chỉ chỉ cửa, hắn có biết nam nữ thụ thụ bất thân hay không.

“Không đi, bên cạnh khẳng định không sạch sẽ, ta phải ngủ ở chỗ này.” Thánh Kinh Hồng rất không có chừng mực bò lên giường, sau đó còn rất không biết xấu hổ nói, “Nàng yên tâm, ta sẽ không làm loạn, bất quá nếu nàng muốn ta làm loạn, ta sẽ không la to, tùy nàng chà đạp.”

“.....” Mộc Khuynh Cuồng kinh ngạc đến ngây người nhìn chằm chằm gương mặt tuấn tú lãnh diễm, hắn có can tự kỷ như vậy hay không!

Hắn muốn nàng trở thành cái gì, nàng mới không làm loạn, hắn cho là hắn rất có sức quyến rũ sao, mặc dù hắn thật sự rất có sức quyến rũ, nhưng Mộc Khuynh Cuồng nàng không phải loại người thấy nam nhân đẹp thì sẽ bỏ nhào tới.

Thánh Kinh Hồng thấy nàng không còn lời nào để nói, liền kéo chăn chui vào, hiện tại thân thể hắn ấm áp, tất nhiên muốn thân cận với nàng nhiều hơn, nếu không về sau sẽ rất ít có cơ hội.

Mộc Khuynh Cuồng cảm thấy thất bại, thế nhưng hắn thật sự ngủ, nàng nhìn nhìn bên ngoài, bóng đêm một mảnh đen nhánh, còn phòng bên cạnh thật sự là không có ai ngủ, hiện tại muốn đi dọn dẹp, phòng chừng khi xong thì trời đã sáng, cuối cùng nàng cũng rất không có khí phách co người chui vào trong chăn, dù sao hai người bọn họ vốn đã nằm ngủ cùng một tấm chăn, bây giờ cũng chẳng sao.

Thánh Kinh Hồng thấy nàng nằm xuống, khoe miệng cười vì gian kế đã thực hiện được, rồi duỗi hai tay ra ôm nàng vào trong lòng.

“Người, người làm cái gì!” Mộc Khuynh Cuồng cảm giác được động tác của hắn liền lạnh lùng nói, nàng biết ngay là hắn sẽ không an phận.

“Ta sợ nàng lạnh, cho nên giúp nàng sưởi ấm, ngoan ngoãn ngủ đi! Yên tâm, ta là chính nhân quân tử.” Trong bóng đêm Thánh Kinh Hồng cười nói, dường như tâm tình vô cùng tốt.

Mộc Khuynh Cuồng nghe hắn nói như vậy cuối cùng cũng không có lên tiếng, nàng tin tưởng nhân phẩm của hắn, ăn no, hơn nữa đã rất trễ, nàng liền an tâm ngủ.

Ngày hôm sau, Mộc Khuynh Cuồng đi xuống mặt đất nơi ở của đảo chủ Ác Ma đảo, nàng cần yên tĩnh suy nghĩ, đến cùng có muốn đi làm thị vệ bên cạnh Thánh Kinh Hồng hay không, kỳ thật đáy lòng nàng có một chút điểm muốn cùng hắn.

Nàng cứ suy nghĩ mà không biết trong lòng nàng có một hạt nhỏ đang lặng lẽ này mầm.

Nghĩ thông suốt, trên mặt Mộc Khuynh Cuồng cười sáng khoái, lúc nàng vừa muốn rời đi, cũng không biết đụng phải đầu, đột nhiên một hồi âm thanh ầm ầm truyền đến, nàng xoay người nhìn lại, chỉ thấy ở phía xa thạch bích nứt ra một đường nhỏ.

Mộc Khuynh Cuồng đi tới, bên trong tường đá có một hộp gỗ nhỏ, do dự một hồi, nàng cũng lấy ra.

Nàng nghe Lam Mị nói, đảo chủ Ác Ma đảo đã biến mất vài thập niên, không ai biết hắn sống hay chết, hắn từng là Đẩu Đế đỉnh phong trên đại lục Tạp Duy Tư, lại tu luyện xuống Đẩu Thần, có được một bộ đầu kỹ rất đặc biệt, lúc trước bởi vì danh vọng của hắn trên đại lục, cho nên người bình thường không dám có ý đồ với Ác Ma đảo.

Mở cái hộp ra, bên trong có vài cuốn sách.

Mộc Khuynh Cuồng ngồi ở trên ghế lấy quyển thứ nhất ra, nhìn xuống quyển sách, trên mặt nàng đều là kính nể, đây là tự truyện đảo chủ Ác Ma đảo viết, cũng chính là lịch trình cả đời của hắn, bên trong nói hắn như thế nào từ một người bị người khác xem thường, từ từ tu thành cường giả đại lục.

Nhìn những dòng chữ này, Mộc Khuynh Cuồng càng thêm kiên định, nàng cũng sẽ không buông tha, nàng cũng muốn tu luyện thành cường giả.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 163: Có một loại ăn ý gọi ngầm hiểu lẫn nhau (3)

Dù loại binh khí đều có, ngược lại Mộc Khuynh Cuồng không biết chọn loại nào, lúc này Sưu Sưu cùng Phi Phi chạy ra.

“Hai người các người cảm thấy cái nào tốt?” Nàng đem vấn đề vớt cho Sưu Sưu và Phi Phi.

Sưu Sưu và Phi Phi trừng mắt nhìn, đột nhiên, hai vị này đồng thời hướng tới thứ gì đó trên mặt đất, “Khuynh Cuồng, lấy cái này đi!”

Mộc Khuynh Cuồng nhìn lại, đó là một cái roi cuộn tròn thả màu đen trên mặt đất.

“Vật này được không?” Mộc Khuynh Cuồng cầm lấy roi màu đen cao thấp quan sát hỏi.

“Tốt, roi này tràn đầy Hắc Sát khí, rất xứng đôi với ám nguyên tố cả ngươi nha.” Sừ Sừ nháy mắt nói.

“Ám nguyên tố có Hắc Sát khí rất cường đại, roi này giết người nhất định sẽ rất lợi hại.” Phì Phì như có điều suy nghĩ nói.

Mộc Khuynh Cuồng nghe bọn họ nói như vậy, hơn nữa nàng cảm thấy roi này rất nhẹ nhàng, mang theo cũng vô cùng tiện, liền quyết định chính là nó, binh khí khác nàng cũng không muốn, nàng cũng không phải là người tham lam.

Ra khỏi thạch thất, nàng lập tức đi tìm đám người Lam Mị, sau đó lại cầm thư cho bọn họ xem, sau khi bọn họ mười người xem qua tin, toàn bộ nhìn về phía Mộc Khuynh Cuồng.

“Đào chủ.” Mười người cung kính kêu lên.

Mộc Khuynh Cuồng mỉm môi nháy mắt, khoát tay nói, “Ta không phải là đào chủ các ngươi, các ngươi toàn bộ cầm bảo bối trong thạch thất phân ra đi, ta chỉ muốn một cây roi đen này, còn có vài cuốn sách mà đào chủ các ngươi để ở trong rương nữa, các ngươi có ý kiến gì hay không?”

“Đương nhiên sẽ không, đào chủ đã nói, ai lấy được cái rương chính là người hữu duyên với hắn, thập đại ác ma chúng ta sinh sống vài thập niên ở chỗ này, chúng ta cũng đi qua đào chủ thạch thất, nhưng chưa từng phát hiện cái rương, kia giải thích rõ chúng ta không phải là người hần mệnh định, cho nên những thứ đó đều là của ngươi.” Một nam nhân trung niên đi đến trước mặt Mộc Khuynh Cuồng nhàn nhạt nói.

Bọn họ có thể đợi ở chỗ này đã được đào chủ chiếu cố, hơn nữa rất nhiều thứ tu luyện cũng là đào chủ dạy bọn họ, đào chủ ra lệnh cho bọn họ cho tới bây giờ chỉ có phục tùng, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ ý kiến gì.

“Vật kia ta muốn mang đi a.” Mộc Khuynh Cuồng cười hắc hắc nói.

“Khuynh Cuồng, ngươi là đào chủ của chúng ta, ngươi xem đào chủ nhiệm đã nói.” Lam Mị lôi kéo tay Mộc Khuynh Cuồng vui vẻ cười nói, không nghĩ tới nàng thế nhưng sẽ là người đào chủ mệnh định.

Mộc Khuynh Cuồng khoát tay, “Ta không thể, hiện tại ta còn có phiền toái chưa thể giải quyết, ta phải ly khai Ác Ma đảo.”

“Tại sao phải rời đi, chúng ta không phải nói tốt lắm sao, ngươi trốn trong thạch thất kia là được.” Lam Mị lông mày cau lại, tại sao lại phải đi, hiện tại nàng rất không nỡ bỏ được nàng đi.

“Ta và Thánh Kinh Hồng cùng rời đi, các ngươi sẽ tốt hơn, về sau ta sẽ trở lại gặp các ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng cười nhẹ nhàng nhìn mười người bọn họ, hiện tại nàng thật không có tư cách phụ trách quản lý Ác Ma đảo, chỉ biết dẫn đến phiền toái.

Mọi người thấy nàng tâm ý đã quyết, tự biết nói nhiều cũng vô ích, hơn nữa nàng đi theo Thánh Kinh Hồng, bọn họ tựa hồ thay đổi yên tâm, dù sao biến thái kia so với bọn họ lợi hại hơn.

“Thánh Kinh Hồng, ta nguyện ý đi theo ngươi.” Sau khi Mộc Khuynh Cuồng về nhà tìm được Thánh Kinh Hồng cười nhẹ nhàng nói.

Thánh Kinh Hồng một thân hoa phục màu lam đứng ở sân nhỏ, hần một mực chờ nàng trở lại, nghe lời của nàng, hần nghiêng người nhìn về phía nàng, cười đến vô cùng mê người đáp, “Tốt.”

Chỉ có một chữ, nhưng lại bao hàm rất nhiều thứ, chỉ cần nàng nguyện ý, hần sẽ luôn luôn che chở nàng.

Mộc Khuynh Cuồng đứng ở nơi đó nhẹ nhàng cười, hai mắt thật sâu nhìn chằm chằm đối phương, hai người đã không cần nói nhiều liền có thể nhìn ra mọi thứ từ ánh mắt của đối phương, bởi vì có một loại ẩn ý gọi ngầm hiểu lẫn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 164: Có một loại ẩn ý gọi ngầm hiểu lẫn nhau (4)

Dù loại binh khí đều có, ngược lại Mộc Khuynh Cuồng không biết chọn loại nào, lúc này Sừ Sừ cùng Phì Phì chạy ra.

"Hai người các ngươi cảm thấy cái nào tốt?" Nàng đem vấn đề vớt cho Sừ Sừ và Phì Phì.

Sừ Sừ và Phì Phì trừng mắt nhìn, đột nhiên, hai vị này đồng thời hướng tới thứ gì đó trên mặt đất, "Khuynh Cuồng, lấy cái này đi!"

Mộc Khuynh Cuồng nhìn lại, đó là một cái roi cuộn tròn thả màu đen trên mặt đất.

"Vật này được không?" Mộc Khuynh Cuồng cầm lấy roi màu đen cao thấp quan sát hỏi.

"Tốt, roi này tràn đầy Hắc Sát khí, rất xứng đôi với ám nguyên tố cả ngươi nha." Sừ Sừ nháy mắt nói.

"Ám nguyên tố có Hắc Sát khí rất cường đại, roi này giết người nhất định sẽ rất lợi hại." Phì Phì như có điều suy nghĩ nói.

Mộc Khuynh Cuồng nghe bọn họ nói như vậy, hơn nữa nàng cảm thấy roi này rất nhẹ nhàng, mang theo cũng vô cùng tiện, liền quyết định chính là nó, bình khí khác nàng cũng không muốn, nàng cũng không phải là người tham lam.

Ra khỏi thạch thất, nàng lập tức đi tìm đám người Lam Mị, sau đó lại cầm thư cho bọn họ xem, sau khi bọn họ mười người xem qua tin, toàn bộ nhìn về phía Mộc Khuynh Cuồng.

"Đạo chủ." Mười người cung kính kêu lên.

Mộc Khuynh Cuồng mỉm môi nháy mắt, khoát tay nói, "Ta không phải là đạo chủ các ngươi, các ngươi toàn bộ cầm bảo bối trong thạch thất phân ra đi, ta chỉ muốn một cây roi đen này, còn có vài cuốn sách mà đạo chủ các ngươi để ở trong rương nữa, các ngươi có ý kiến gì hay không?"

"Đương nhiên sẽ không, đạo chủ đã nói, ai lấy được cái rương chính là người hữu duyên với hắn, thập đại ác ma chúng ta sinh sống vài thập niên ở chỗ này, chúng ta cũng đi qua đạo chủ thạch thất, nhưng chưa từng phát hiện cái rương, kia giải thích rõ chúng ta không phải là người hấn mệnh định, cho nên những thứ đó đều là của ngươi." Một nam nhân trung niên đi đến trước mặt Mộc Khuynh Cuồng nhàn nhạt nói.

Bọn họ có thể đợi ở chỗ này đã được đạo chủ chiếu cố, hơn nữa rất nhiều thứ tu luyện cũng là đạo chủ dạy bọn họ, đạo chủ ra lệnh cho bọn họ cho tới bây giờ chỉ có phục tùng, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ ý kiến gì.

"Vật kia ta muốn mang đi a." Mộc Khuynh Cuồng cười hắc hắc nói.

"Khuynh Cuồng, ngươi là đạo chủ của chúng ta, ngươi xem đạo chủ tiền nhiệm đã nói." Lam Mị lôi kéo tay Mộc Khuynh Cuồng vui vẻ cười nói, không nghĩ tới nàng thế nhưng sẽ là người đạo chủ mệnh định.

Mộc Khuynh Cuồng khoát tay, "Ta không thể, hiện tại ta còn có phiền toái chưa thể giải quyết, ta phải ly khai Ác Ma đảo."

"Tại sao phải rời đi, chúng ta không phải nói tốt lắm sao, ngươi trốn trong thạch thất kia là được." Lam Mị lông mày cau lại, tại sao lại phải đi, hiện tại nàng rất không nỡ bỏ được nàng đi.

"Ta và Thánh Kinh Hồng cùng rời đi, các ngươi sẽ tốt hơn, về sau ta sẽ trở lại gặp các ngươi." Mộc Khuynh Cuồng cười nhẹ nhàng nhìn mười người bọn họ, hiện tại nàng thật không có tư cách phụ trách quản lý Ác Ma đảo, chỉ biết dẫn đến phiền toái.

Mọi người thấy nàng tâm ý đã quyết, tự biết nói nhiều cũng vô ích, hơn nữa nàng đi theo Thánh Kinh Hồng, bọn họ tựa hồ thay đổi yên tâm, dù sao biến thái kia so với bọn họ lợi hại hơn.

"Thánh Kinh Hồng, ta nguyện ý đi theo ngươi." Sau khi Mộc Khuynh Cuồng về nhà tìm được Thánh Kinh Hồng cười nhẹ nhàng nói.

Thánh Kinh Hồng một thân hoa phục màu lam đứng ở sân nhỏ, hấn một mực chờ nàng trở lại, nghe lời của nàng, hấn nghiêng người nhìn về phía nàng, cười đến vô cùng mê người đáp, "Tốt."

Chỉ có một chữ, nhưng lại bao hàm rất nhiều thứ, chỉ cần nàng nguyện ý, hấn sẽ luôn luôn che chở nàng.

Mộc Khuynh Cuồng đứng ở nơi đó nhẹ nhàng cười, hai mắt thật sâu nhìn chằm chằm đối phương, hai người đã không cần nói nhiều liền có thể nhìn ra mọi thứ từ ánh mắt của đối phương, bởi vì có một loại ẩn ý gọi ngầm hiểu lẫn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Có một loại ăn ý gọi ngầm hiểu lẫn nhau (5)

Mộc Khuynh Cuồng chưa từng vui vẻ như vậy, lúc này chỉ cảm thấy tất cả mây đen đều bay mất, chỉ còn lại ánh mặt trời rực rỡ.

Tương lai, nàng sẽ không còn sợ, nàng sẽ cố gắng bước trên một con đường, một con đường thuộc về chính nàng.

"Gia gia, người trở về Lôi Lạc Đế Đô đi!" Mộc Khuynh Cuồng tìm được Mộc Phong nói, nàng không thể dẫn hắn cùng đi, nếu không sẽ bại lộ hành tung.

Mộc Phong nhìn Thánh Kinh Hồng, lại nhìn Mộc Khuynh Cuồng một chút, mặc dù không muốn cùng nàng tách ra, nhưng hắn cũng rõ tình cảnh hiện tại, "Tốt, người nhất định phải bảo trọng, Thanh Vân tông chúng ta chờ người trở lại."

"Tốt, ta nhất định sẽ trở về." Mộc Khuynh Cuồng nói chắc chắn.

Buổi chiều, Thánh Kinh Hồng mang theo Mộc Khuynh Cuồng lặng yên không tiếng động rời khỏi Ác Ma đảo, Mộc Khuynh Cuồng một thân nam trang màu đen, một đầu tóc đen buộc cao ở sau ót, trên mặt mang theo mặt nạ da người xinh đẹp, cho nên lúc này, nàng giống như một nam tử tuấn mỹ, nhưng đứng ở bên cạnh Thánh Kinh Hồng, thì thật sự không coi vào đâu.

Thánh Kinh Hồng trực tiếp mang Mộc Khuynh Cuồng đến vương phủ của hắn.

Mộc Khuynh Cuồng tới đế đô Tàn Thiên, đối với nơi này cũng không quá xa lạ, đi vào vương phủ của Thánh Kinh Hồng, nhìn cảnh sắc bên trong, nàng trùng mắt, người này thực biết hưởng thụ, ở đây căn bản không chỉ xa hoa tinh xảo, ngược lại còn rất hoa lệ, cả tòa đại viện giống như thế ngoại đào nguyên, cảnh sắc chọc người.

Nhìn vương phủ, Mộc Khuynh Cuồng chỉ cảm thấy cảnh đẹp ý vui, làm cho nàng giống như không phải thân ở trong vương phủ, mà là một tòa nhà nhỏ rất bình thường.

"Hắc Hổ, nàng gọi Thánh Cuồng, về sau là thiếp thân thị vệ của ta." Thánh Kinh Hồng mang Mộc Khuynh Cuồng tới trước mặt Hắc Hổ, Hắc Hổ không chỉ là thị vệ bên người hắn mà còn là quản gia của vương phủ, có thể nói ở vương phủ, trừ hắn ra, Hắc Hổ có quyền lợi lớn nhất.

Hắc Hổ nhìn nhìn Mộc Khuynh Cuồng, trầm ổn cười nói, "Mộc tiểu thư, rất cảm tạ người lúc trước đã cứu vương gia chúng ta, hoan nghênh người tới vương phủ."

Mộc Khuynh Cuồng nhìn về phía Thánh Kinh Hồng, lần đầu tiên nàng gặp mặt người này, thế nhưng biết rõ thân phận thật của nàng.

"Người một nhà." Mỗ yêu nghiệt nhấp một ngụm trà ung dung nói.

"Tiện tay mà thôi không đáng giá nhắc tới." Mộc Khuynh Cuồng không có bất kỳ kiêu ngạo, chỉ là sáng khoái cười.

Hắc Hổ sững sờ, khó trách chủ tử lại thích nàng, cổ khí chất lạnh nhạt không kiêu không ngạo trên người nàng đúng là làm cho người ta thương thức.

Thánh Kinh Hồng sợ nàng mệt mỏi do gấp rút lên đường, liền dẫn nàng đi nghỉ ngơi, gian phòng của nàng ngay cạnh phòng của hắn, đây là hắn cố ý an bài, như vậy mới có thể gần quan hường lộc.

Hắc Hổ đối với điểm tâm tư này của chủ tử lại không biết, hắn đối với Mộc Khuynh Cuồng rất cung kính, đối đãi với nàng như nữ chủ nhân vương phủ.

"Này, không phải người để ta nghỉ ngơi sao, người làm gì mà còn ở trong phòng ta?" Mộc Khuynh Cuồng nhìn Thánh Kinh Hồng đứng ở bên cạnh nàng không đi nhú mào nói, chẳng lẽ hắn muốn nhìn nàng ngủ.

Thánh Kinh Hồng nhìn nhìn nàng, đồng dạng nói, "Nơi này cũng là phòng của ta, bởi vì tất cả vật trong vương phủ đều là sở hữu của ta." Còn người cũng là của ta, chỉ là hắn không có nói những lời này ra.

"Vậy hiện tại ta đi." Mộc Khuynh Cuồng làm bộ sẽ phải xuống giường.

Thánh Kinh Hồng giận, kéo căng gương mặt lãnh diễm hung hăng trừng mắt nàng, Mộc Khuynh Cuồng ngoéo môi một cái, lộ ra nụ cười dương dương đắc ý.

"Nghỉ ngơi thật tốt, có chuyện gì báo ta." Giọng nói Thánh Kinh Hồng vô cùng ôn nhu lại sùng ái nói.

"Thánh Kinh Hồng, người không thể đối đãi với ta như khách nhân, như vậy diễn trò không giống, ta chính là thị vệ của người." Mộc Khuynh Cuồng nghiêm trang nói, nào có thị vệ như nàng hường đãi ngộ như vậy, nàng chỉ cần yên tâm thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Có một loại ăn ý gọi ngầm hiểu lẫn nhau (6)

"Sai, người không phải là thị vệ, mà là thiếp thân thị vệ của ta." Thánh Kinh Hồng sửa lời của nàng, lúc nói đến hai chữ thiếp thân, hắc cổ ý mập mờ nhìn nàng.

Mộc Khuynh Cuồng bị ánh mắt của hắc nhìn chăm chăm, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi có chút nóng lên, nàng thẹn quá hoá giận cầm lấy một cái gối hương hắc đập tới.

Tâm tình Thánh Kinh Hồng vui sướng cười ha hả, rồi dáng người phiêu dật rời khỏi phòng.

Nha hoàn đứng ở bên ngoài chờ đợi nghe tiếng cười của Thánh Kinh Hồng, nguyên một đám cảm giác trời sắp đổ mưa máu, các nàng đến vương phủ hầu hạ vài năm như vậy, lần đầu tiên nghe được vương gia cười, hơn nữa tất cả con dân Tân Thiên đều biết vương gia là Lãnh vương, bởi vì trước kia bọn họ chưa từng thấy hắc cười, lại càng không chưa từng nghe tiếng cười sáng khoái như lúc này.

Xem ra lần này thị vệ mới tới có lai lịch lớn, hơn nữa ở trong lòng vương gia nhất định là có địa vị không thấp, lập tức, trong lòng các nàng đều hiểu, nhất định phải cung kính với thị vệ bên trong phòng kia, nếu không kết cục chỉ có chết.

Mộc Khuynh Cuồng nơi nào có tâm tình ngủ, từ trong không gian giới chỉ nàng lấy ra bí quyết Phần Thiên.

Minh Dương lão nhân nói, chỉ có đạt tới Đẩu Thánh mới có thể tu luyện bí quyết Phần Thiên, Mộc Khuynh Cuồng rất may mắn, thật may là mấy ngày trước nàng mới vừa đột phá Đẩu Thánh, bất quá hai ngày nay nàng vẫn không dám tu luyện, dù sao thân thể của nàng bởi vì độc phát tác, thể chất còn chưa quá tốt.

Tu luyện bí quyết Phần Thiên nhất định phải có được siêu cường khí lực, Mộc Khuynh Cuồng suy nghĩ một chút, xem ra nàng phải hảo hảo rèn luyện thân thể của mình mới được.

Thánh Kinh Hồng đi thư phòng, đồng thời Hắc Hồ đi vào theo.

"Chủ tử, sao người lại dẫn nàng trở về vương phủ?" Mặt Hắc Hồ tràn đầy ngưng trọng nói, hắc vốn cho rằng Thánh Kinh Hồng sẽ để hắc phái người đi Ác Ma đảo bảo vệ Mộc Khuynh Cuồng, lại không nghĩ hắc trực tiếp dẫn người về nhà, xem ra hắc lần này là nghiêm túc.

Thánh Kinh Hồng lười biếng tựa vào trên ghế, ngũ quan xinh đẹp như điêu khắc lộ một nụ cười thản nhiên.

"Nàng chính là mệnh của ta, người biết nên làm như thế nào chứ?"

"Vâng, Hắc Hồ hiểu." Trong lòng Hắc Hồ rung động thật sâu, hắc không nghĩ tới Thánh Kinh Hồng sẽ nói ra một câu như vậy, nhìn lại nụ cười trên mặt hắc, hắc cũng nở nụ cười, người có thể làm cho chủ tử cười phỏng đoán chỉ có Mộc Khuynh Cuồng, hắc luôn ở bên cạnh chủ tử, trước kia chưa từng thấy chủ tử cười, mặt của hắc vẫn luôn lạnh lùng, hắc còn cho là chủ tử không biết cười.

Thì ra là chủ tử cũng biết cười.

"Chủ tử, nương nương muốn gặp người, chỉ sợ muốn giúp người nạp phi." Trên mặt Hắc Hồ xẹt qua tia cười hả hê.

Thánh Kinh Hồng chau mày, gương mặt vừa mới còn cười trong nháy mắt trầm xuống, trên người tản ra một cỗ khí thế áp bách người, "Tránh."

Hắc Hồ mấp máy môi, có chút khó khăn nói, "Lần này chỉ sợ không được, bởi vì đối phương là Phụng Lâm đế quốc, không phải là những thiên kim tiểu thư bốn quốc."

"Phụng Lâm đế quốc?" Thánh Kinh Hồng tỉnh táo lại, nói thật, hắc còn thật bội phục Phụng Lâm đế quốc, bởi vì nơi đó là một quốc gia nữ quyền, cầm quyền chính là nữ nhân.

Tập Duy Tư đại lục chia ra làm năm, Phụng Lâm đế quốc có thể ở giữa bốn quốc gia chủ nghĩa nam quyền đứng mãi không ngã, không có một chút bản lĩnh thật sự thì khẳng định là không thể.

"Vì sao là ta? Hoàng gia vương gia nhiều như vậy, ta cũng không tin phụ hoàng sẽ coi trọng ta." Khóe miệng Thánh Kinh Hồng hiện ra tia cười lạnh, hắc là vương gia không thuận mắt phụ hoàng nhất, đơn giản là vì thân thể hắc từ nhỏ yếu ớt nhiều bệnh, hơn nữa hắc trời sinh hàn thể, thời thơ ấu tất cả mọi người đều cho rằng hắc là quái vật, người người ghét bỏ hắc.

Nếu như không phải nhờ mẫu hậu hắc, chỉ sợ hắc sớm đã không thể sống trên thế giới này.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: Có một loại ăn ý gọi ngầm hiểu lẫn nhau (7)

Phượng Lâm đế quốc nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ, các nàng muốn liên hôn với Tần Thiên đế quốc, Phượng Lâm phái người tới nhất định có địa vị, chỉ sợ liên hôn này cũng không đơn giản như vậy.

"Điều này thuộc hạ cũng không rõ ràng, ta nghĩ vương gia nên đi gặp nương nương một chút, nương nương tìm người mấy ngày rồi, ta trở về nàng chính là người đầu tiên ra ngoài tìm thân, nàng nói người trở lại lập tức tìm nàng, người Phượng Lâm đế quốc dường như đã đến đây vài ngày." Hắc Hồ khôi phục về mặt ngưng trọng nói.

Thánh Kinh Hồng gật đầu nhẹ, thần nhiên nói, "Người đi nói cho mẫu hậu ta biết, nói buổi tối ta đi qua cung điện nàng dùng bữa."

Hắc Hồ trình trọng gật đầu, sau đó cúi người rời đi.

Thánh Kinh Hồng tựa vào trên ghế, trên mặt nổi lên cười lạnh bí hiểm, Phượng Lâm đế quốc rốt cục có động tác.

Ngũ đại đế quốc đã yên lặng không hành động, đây là Phượng Lâm đế quốc muốn tìm chỗ dựa vững chắc đi! Cho nên các nàng mới tìm tới Tần Thiên đế quốc, theo hần biết, quan hệ Phượng Lâm đế quốc cùng Lôi Lạc Đế quốc rất tốt, lần này như thế nào không cùng nước kia liên hôn, ngược lại tìm đến Tần Thiên đế quốc?

Mộc Khuynh Cuồng ở trên giường chăm chú đọc bí quyết Phần Thiên, càng đọc phía sau nàng càng cảm thấy hứng thú, dường như quyển sách này có gì đó rất kỳ diệu hấp dẫn nàng.

Cảm giác được tiếng bước chân phía ngoài, nàng nhanh chóng đem sách thu hồi bỏ vào không gian giới chỉ, sau đó giả bộ ngủ.

Thánh Kinh Hồng tiến đến nhìn trên giường cao cao nhô lên một đoàn, khoe miệng khẽ giờ lên, nhẹ khẽ đi tới bên giường ngồi xuống, đôi mắt bặt sáng gọn lắt tẩn nhìn chăm chăm mặt Mộc Khuynh Cuồng lộ ra phía ngoài chần, hần không nói lời nào, cũng không đưa tay chạm, chỉ là yên tĩnh nhìn.

Mộc Khuynh Cuồng ở trong lòng oán hận cắn răng, vừa mới như thế nào liền quên rứt đầu vào trong chần, lúc này, làm cho hần nhìn chăm chăm như vậy, nàng rất không được tự nhiên.

"Người nếu muốn tiếp tục giả bộ ngủ, ta vẫn sẽ nhìn người." Thanh âm Thánh Kinh Hồng nhẹ nhàng mang theo từ tính mê người.

Mộc Khuynh Cuồng cũng không còn cách nào giả bộ, lập tức ngồi dậy, giận dữ trừng mắt hần, "Người vào phòng của ta làm gì?"

"Đương nhiên là bảo người rời giường, buổi tối đi hoàng cung với ta." Thánh Kinh Hồng như cười như không nói.

Mộc Khuynh Cuồng nháy mắt, nàng vừa mới đến vương phủ, người này lập tức kéo nàng tiến cung, nhưng suy nghĩ một chút, nàng gật đầu, "Tốt."

Chạng vạng, Thánh Kinh Hồng cùng Mộc Khuynh Cuồng ngồi ở trong xe ngựa, Hắc Hồ ở ngoài xe ngựa lái xe, dọc theo đường đi, Thánh Kinh Hồng giới thiệu Tần Thiên đế quốc cho Mộc Khuynh Cuồng, cũng nói quy củ hoàng cung cho nàng.

Mộc Khuynh Cuồng gật đầu một cái, bày tỏ chính mình đã nhớ kỹ, nàng quả thực không thích hoàng cung, nàng ghét nhất những quy củ kia.

Thánh Kinh Hồng giống như nhìn ra nàng đích thực ghét hoàng cung, liền không nói thêm gì nữa, hần tin tưởng nàng là người thông minh.

Đến cổng lớn hoàng cung, Hắc Hồ ở bên ngoài chờ, Mộc Khuynh Cuồng theo Thánh Kinh Hồng đi vào hoàng cung, Thánh Kinh Hồng mặc hoa phục màu lam bên ngoài choàng một áo choàng thật dày, cả người ung dung quý phái, chỉ là gương mặt tái nhợt thoạt nhìn có chút bệnh hoạn, trong nội cung thái giám cùng cung nữ nhìn đến hần liền rời rít hành lễ.

"Này, người tại sao phải giả bộ bệnh?" Mộc Khuynh Cuồng vừa đi vừa nhỏ giọng hỏi, Thánh Kinh Hồng vừa vịn nói cho nàng biết, bắt đầu từ bây giờ, ở trong mắt nàng, hần chính là một người ốm yếu không có võ lực.

Nàng nghĩ nhất định là hần ở Hoàng gia đã bị ghét bỏ, vì giữ mình, hần không thể không giả bộ bệnh, thật sự là đáng thương, cùng nàng đồng bệnh tương liên, khó trách lần trước bị người khác tính kế, Hoàng gia vĩnh viễn đều là một địa phương từng bước kinh tâm.

"Người cảm thấy thế nào?" Thánh Kinh Hồng đối với nàng sùng ái cười một tiếng.

Đôi mắt Mộc Khuynh Cuồng đen láy nhanh như chớp đi đảo vòng, cười mà không nói.

Theo Thánh Kinh Hồng dẫn đầu, Mộc Khuynh Cuồng đi vào một tòa cung điện rất tinh xảo, một vị nữ tử đứng ở cửa nhìn thấy Thánh Kinh Hồng đến, nhiệt tình tiến lên chào đón, "Thẩm Sa gặp qua Ngũ vương gia, nương nương đã chờ người ở bên trong."

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 168: Có một loại ăn ý gọi ngầm hiểu lẫn nhau (8)

Thánh Kinh Hồng mặt không chút thay đổi gật đầu nhẹ, cất bước đi vào bên trong. Mộc Khuynh Cuồng nhanh chóng vào theo, nhưng nữ tử gọi Thẩm Sa chặn nàng lại, "Người không thể đi vào."

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn Thẩm Sa, lại nhìn về Thánh Kinh Hồng ở phía trước.

Thánh Kinh Hồng xoay người quay đầu lại, lãnh khốc nói, "Đề cho nàng đi vào."

Thẩm Sa thấy Thánh Kinh Hồng nói như vậy, lông mày cau lại, nhìn nhìn Mộc Khuynh Cuồng vừa nhìn về phía Thánh Kinh Hồng, "Vương gia, nương nương không cho phép thị vệ phía ngoài tiến vào nơi này, vạn nhất..."

"Không có vạn nhất, ta nói tiến vào liền tiến vào." Trên người Thánh Kinh Hồng tản ra một cỗ khí thế áp bách, giọng nói lại càng không để cho người cự tuyệt.

Mộc Khuynh Cuồng nghe hắn nói như vậy, cười đến lưu manh nhìn chằm chằm Thẩm Sa, "Vị cô nương này, người yên tâm, ta là thiếp thân thị vệ của vương gia, sẽ không làm loạn." Nói xong, nàng còn cố ý nháy một ánh mắt quyến rũ.

Thẩm Sa bị Mộc Khuynh Cuồng đùa như vậy, trên mặt có một chút phiếm hồng, giận dữ nhanh chóng trừng mắt nhìn nàng liền đi vào bên trong.

Đi qua đại sảnh lại hướng về bên cạnh thiên điện đi đến, chỉ thấy hai người ngồi bên trong, một nữ tử trung niên tôn quý, còn có một cô nương toàn thân tràn đầy khí chất phi phàm, cô nương bên ngoài đoan trang, bộ dạng khoảng mười lăm tuổi, một thân khí chất phú quý, vừa nhìn liền nhất định biết là tiểu thư quý tộc, nàng đang cùng vị phu nhân kia ung dung bắt chuyện.

"Hong nhi, người đến rồi." Vị phu nhân ngẩng đầu nhìn Thánh Kinh Hồng tuần tú, rồi vẫy tay về phía hắn, nàng chính là mẫu hậu Thánh Kinh Hồng, Tàn Nghi Tuyết.

Thánh Kinh Hồng đi lên trước, hành lễ nói, "Nhi thần gặp qua mẫu hậu."

Tàn Nghi Tuyết thấy áo choàng khoác trên người Thánh Kinh Hồng, đứng dậy đi về phía hắn, giúp hắn cởi áo choàng, lại ý bảo Thẩm Sa cầm lò sưởi tới, "Hong nhi, thân thể của người không thoải mái sao? Sắc mặt tái nhợt như vậy."

Thánh Kinh Hồng nhìn nữ tử trước mặt, thân nhiên nói, "Mẫu hậu không cần lo lắng, thân thể của ta luôn như thế, bị bệnh nhiều, chỉ sợ là vĩnh viễn không tốt lên được, khụ khụ... Khụ..."

"Thẩm Sa, châm trà." Tàn Nghi Tuyết thấy Thánh Kinh Hồng ho khan lợi hại, trên mặt tất cả đều là lo lắng, trong lòng tràn đầy đau lòng, sau đó vừa nhìn về phía nữ tử bên cạnh bàn, khi định thân nhân cười nói, "Thị Ngữ, người này là nhi tử của ta, Thánh Kinh Hồng, Hong nhi, nàng là Tam công chúa Phụng Lâm đế quốc, Phụng Thị Ngữ."

Phụng Thị Ngữ đứng dậy, nện bước liền tục hướng về Thánh Kinh Hồng và Tàn Nghi Tuyết đi tới, cười khanh khách chào hỏi, "Gặp qua Ngũ vương gia, ta gọi Phụng Thị Ngữ, thật cao hứng có thể biết người."

Thánh Kinh Hồng mặt không chút thay đổi liếc nhìn nàng một cái, rồi thu hồi ánh mắt nhìn lò sưởi trong tay.

Phụng Thị Ngữ không để ý, nàng đã sớm nghe nói qua Ngũ vương gia Tàn Thiên đế quốc có danh xưng là Lãnh vương, đối với người nào cũng đều vô cùng lạnh nhạt, nàng vẫn muốn trông thấy hắn, không nghĩ tới hôm nay vừa thấy, quả thật như đồn đại, mặc dù hắn rất lạnh, nhưng khí chất trên người lại cực kỳ hấp dẫn người, đặc biệt là cặp đồng tử màu bạc đặc biệt kia, đây là lần đầu tiên nàng chứng kiến hai mắt như vậy, lãnh khốc như vậy, đẹp mê người như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng đứng ở bên cạnh ánh mắt nhàn nhạt nhìn ba người đứng chung một chỗ, trong lòng coi như sáng tỏ, mẫu hậu Thánh Kinh Hồng là muốn hắn nạp phi đi! Vương phủ của hắn giống như không có phi tử, biết hắn muốn nạp phi, trong lòng nàng lại vô cùng khó chịu.

"Hong nhi, người thế nào lại không lên tiếng chào hỏi." Tàn Nghi Tuyết thấy Thánh Kinh Hồng lạnh nhạt như vậy, trong lòng có chút lo lắng, Phụng Lâm đế quốc phái Tam công chúa đến hòa thân, hắn cần phải bắt lấy cơ hội này.

Thánh Kinh Hồng nhíu mày, lãnh ngạo nói, "Ta vừa mới liếc nhìn nàng một cái xem như chào hỏi."

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 169: Có một loại ăn ý gọi ngầm hiểu lẫn nhau (9)

Tần Nghi Tuyết trừng mắt nhìn hấn, mặt tràn đầy áy náy nhìn về phía Phụngơng Thi Ngử, "Thi Ngử, đứa nhỏ Hồng nhi này chính là như vậy, đối với người nào cũng đều lạnh nhạt như vậy, người chớ để ở trong lòng."

Phụngơng Lâm ngử ngoéo môi một cái, cười duyên nói, "Nurong nurong, Thi Ngử không có để ở trong lòng, ngược lại phụngơng thức Ngử vương gia chào hỏi đặc biệt như vậy, ta còn là lần đầu tiên gặp phải, cảm giác rất mới mẻ, ta thích."

"Thi Ngử không ngại là tốt rồi." Tần Nghi Tuyết cười không khép miệng, nàng nhìn ra Phụngơng Thi Ngử đối với Thánh Kinh Hồng thương thức, chỉ cần nàng đối với Thánh Kinh Hồng có ý, nàng liền có thể tìm Hoàng thượng để cho Thánh Kinh Hồng cưới nàng, như vậy sau lưng Thánh Kinh Hồng sẽ có Phụngơng Lâm đế quốc chỗ dựa vững chắc, Tam công chúa ở Phụngơng Lâm đế quốc cũng rất được nữ hoàng thích.

"Đến, chúng ta mau tới đây ngồi xuống dùng bữa tối." Tần Nghi Tuyết kêu Thánh Kinh Hồng cùng Phụngơng Thi Ngử, trên bàn cơm, nàng cố gắng nghĩ tác hợp hai người bọn họ, nhưng Thánh Kinh Hồng căn bản không nể mặt nàng, một câu nói cũng không chủ động nói cùng Phụngơng Thi Ngử, cho dù các nàng hỏi, hấn cũng chỉ là ừ một tiếng, sau đó lại là ngầm miệng không đáp.

Tần Nghi Tuyết tức giận đến ở dưới mặt bàn dùng chân đá hấn, đứa trẻ chết bầm này!

Thánh Kinh Hồng lại không để ý, chỉ thông thả ung dung ăn, lúc ăn được một nửa, hấn nói không thoải mái phải đi về, bộ dạng sắc mặt hấn tái nhợt làm cho Tần Nghi Tuyết rất lo lắng, nhưng vừa muốn có việc nói với hấn, liền không muốn để cho hấn lập tức trở lại.

"Thẩm Sa, đưa Ngử vương gia đi vào thiên điện nghỉ ngơi." Tần Nghi Tuyết hướng về Thẩm Sa ra lệnh.

Thẩm Sa mỉm cười gật đầu, đưa tay muốn đỡ Thánh Kinh Hồng, ánh mắt Thánh Kinh Hồng sắc bén quét qua, tay của nàng rút trở về, cúi thấp đầu chờ đợi Thánh Kinh Hồng đi trước.

Mộc Khuynh Cuồng nhanh chóng cùng Thánh Kinh Hồng rời đi, nàng tuyệt không thích đợi ở chỗ này.

"Thi Ngử, người ngàn vạn bỏ qua cho, nói thật với người đi! Hồng nhi từ nhỏ đã bệnh, thân thể hàng năm không tốt, ai..." Tần Nghi Tuyết nói đến chỗ thương tâm, trên mặt tất cả đều là ưu sầu, thời thơ ấu, Thánh Kinh Hồng mắc phải một căn bệnh nặng, sau liền ngã bệnh, hơn nữa còn không thể tu luyện, hơn nữa hấn trời sinh hàn thể, bị không biết bao nhiêu ánh mắt trào phúng.

Phụngơng Thi Ngử nghe Tần Nghi Tuyết nói như vậy, cười nói an ủi nàng, "Nurong nurong, người không cần lo lắng, vương gia nhất định sẽ hồng phúc tề thiên, hấn nhất định sẽ tốt."

Tần Nghi Tuyết nghe nàng nói như vậy, trong lòng càng thích Phụngơng Thi Ngử, "Người thật sự là làm cho người ta thích, không biết người bây giờ đã nhìn trúng người nào chưa."

Phụngơng Thi Ngử đến đây đã rất nhiều ngày, đoạn thời gian trước nàng biết tất cả hoàng tử Tần Thiên đế quốc, nàng vốn muốn cho Thánh Kinh Hồng sớm đi gặp Phụngơng Thi Ngử, nào biết liên tục tìm không được hấn, Hắc Hồ còn nói hấn đi tìm y, cuối cùng nàng chỉ có thể chờ.

Nàng lo lắng Phụngơng Thi Ngử tuyển vương gia khác, tại trong tất cả hoàng tử, không phải là nàng ích kỷ nghĩ, mà sự thật đúng là như thế, Thánh Kinh Hồng tuyệt đối là tuần mỹ độc nhất vô nhị nhất trong tất cả hoàng tử, trừ khuyết điểm không thể tu luyện ra, mặc dù hấn không thể tu luyện, nhưng cao thủ bên cạnh hấn rất nhiều.

Từ sau vụ ngoại ý muốn lần trước, nàng phách nhiều cao thủ bảo vệ ở bên ngoài vương phủ hơn, nàng tuyệt đối sẽ không để cho bất luận kẻ nào nguy hại con của nàng.

Phụngơng Thi Ngử nhìn nhìn Tần Nghi Tuyết, trên mặt có chút ít nhỏ nhỏ thẹn thùng, nói thật gặp qua nhiều hoàng tử như vậy, để cho nàng hài lòng phải kể tới Thánh Kinh Hồng, trên người hấn không hiểu có một loại đang hấp dẫn nàng, đặc biệt là cặp đồng tử bạc lãnh diễm kia.

"Có thể nói cho ta nghe một chút không?" Tần Nghi Tuyết chờ đợi nhìn Phụngơng Thi Ngử, kỳ thật trong lòng nàng đã có chút ít rõ, thời khắc Thánh Kinh Hồng xuất hiện đó, trong mắt Phụngơng Thi Ngử đã có rung động.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170: Có một loại ăn ý gọi ngầm hiểu lẫn nhau (10)

Phụngơng Thi Ngử do dự hồi lâu nói, "Trong tất cả hoàng tử, người ta cảm thấy hứng thú nhất chính là Ngử vương gia, chỉ là hấn giống như không có cảm giác với ta, bởi vì hấn chỉ nhìn ta vài lần, hơn nữa ánh mắt đều lãnh khốc."

Tần Nghi Tuyết nở nụ cười, nhìn nàng thờ dài nói, “Hồng nhi bởi vì nguyên nhân thân thể, từ nhỏ đã bị người khác ghét bỏ, cuối cùng tính tình liền thành như thế, với bất kỳ người nào hấn cũng đều lãnh khốc, người không bằng tiếp xúc với hấn nhiều một chút.”

“Tốt, ta cũng thực sự muốn nhìn một chút, ta là người có thể làm cho hấn dễ lạnh lòng xuống.” Phượng Thi Ngừ một bộ nhao nhao muốn thử, Thánh Kinh Hồng đúng là làm cho người ta rất có tính khiêu chiến.

Tần Nghi Tuyết nghe Phượng Thi Ngừ nói như vậy, trong lòng lại càng cao hứng, ngay sau đó liền cùng nàng nói tất cả chuyện thời thơ ấu của Thánh Kinh Hồng.

“Thánh Kinh Hồng, thì ra mẫu hậu người gọi người tới để mai mối a.” Mộc Khuynh Cuồng vừa đi vào thiên điện liền rất tùy ý hỏi.

Thánh Kinh Hồng xoay người nhìn nàng, cười nhẹ nhàng nói, “Người cảm thấy nàng ta như thế nào?”

Mộc Khuynh Cuồng cầm lấy trái cây trên bàn gặm một cái, như có điều suy nghĩ nói, “Ừ, cũng không tệ lắm, tướng mạo xinh đẹp, vóc người rất tốt, lại dịu dàng động lòng người như vậy, là một vương phi có năng lực.”

“Thẩm Sa, mang điểm tâm đến.” Đột nhiên Thánh Kinh Hồng hướng ngoài cửa tức giận quát.

“Vâng, vương gia.” Thẩm Sa bị tiếng hô của Thánh Kinh Hồng hù dọa thân thể rụt rụt, rồi nhanh chóng rời đi.

Sắc mặt Thánh Kinh Hồng âm trầm nhìn Mộc Khuynh Cuồng chăm chăm, bên trong mắt bạc một mảnh u ám, làm cho người ta nhìn không ra hấn đang suy nghĩ gì.

Mộc Khuynh Cuồng không nghĩ tới hấn sẽ phát giận, trừng mắt nhìn, đưa tay chọc chọc cánh tay của hấn, lưu manh cười nói, “Có mỹ nhân đến thân cận cùng người, người tức giận cái gì, vừa này còn lạnh lùng với người ta như vậy, sẽ làm người ta thương tâm.”

Lúc nói lời này, nàng cảm giác trong lòng mình êm ái, ngày đầu tiên cùng hấn tiến cung, chính là đến thân cận hấn, đối phương lại xinh đẹp như vậy, lại có thân phận tôn quý như vậy.

Thánh Kinh Hồng quay mặt không nhìn, gương mặt tuấn tú thoỉ giống như người khác thiếu hấn vài ngàn vạn kim tệ, nàng chẳng lẽ nhìn không ra, hấn không thích người kia sao, lại còn dám trêu chọc hấn.

“Vương gia...” Ở bên ngoài thanh âm Thẩm Sa dè dặt vang lên.

Mộc Khuynh Cuồng nhanh chóng đứng dậy cung kính đứng ở bên cạnh Thánh Kinh Hồng.

“Tiến vào.” Hấn lạnh lùng nói.

Thẩm Sa đẩy cửa ra, bùng một mâm điểm tâm tinh xảo cùng một bát súp đi đến, thấy Thánh Kinh Hồng không có phản phó khác, nàng nhanh chóng lui ra ngoài, tính tình Ngừ vương gia luôn âm tình bất định, mặc dù nàng đã sớm biết, nhưng lúc hấn tức giận, vẫn làm cho nàng rất sợ hãi.

“Tới đây ngồi xuống.” Thánh Kinh Hồng ngẩng đầu nhìn hướng Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng đi tới ngồi xuống, tươi cười ngọt ngào chỉ chỉ điểm tâm tinh xảo, “Đây là cho ta ăn?”

“Cho người ngọc nào đó ăn.” Thánh Kinh Hồng cắn răng âm trầm nói, hấn bị mai mối, nàng không để ý sao, còn dám cười đến vui vẻ như vậy.

“.....” Mộc Khuynh Cuồng không nói gì, đây là hấn mắng nàng là ngọc sao, hừ, về sau từ từ tính sổ hấn, nhìn bọn họ ăn cơm, nàng thật đói bụng.

Người nam nhân này chính là khó chiều như vậy, ương bướng như vậy.

Thánh Kinh Hồng nhìn bộ dáng nàng ăn thỏa mãn, gương mặt khấn trương trở nên ấm áp.

“Này, có phải người không thích nàng hay không, không thích liền trực tiếp nói không thích! Ngồi ở chỗ này tức giận cái gì.” Mộc Khuynh Cuồng vừa ăn vừa nói, đương nhiên nàng rất hy vọng hấn cự tuyệt công chúa kia.

Thánh Kinh Hồng nghe những lời này của nàng trong lòng rốt cục sung sướng, mày kiếm khẽ gợn lên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 171: Giả trư ăn cạp (1)

“Ngươi hy vọng ta cự tuyệt nàng?” Hắc ghế sát vào nàng cười hỏi.

Mộc Khuynh Cuồng cầm lấy một cái điểm tâm nhét vào trong miệng hắc, nhú mi nói, “Ta cũng không có nói, ngươi tự mình nghĩ rồi!”

Nói xong, nàng nhanh chóng đứng dậy đi đến phía sau hắc, bởi vì nàng nghe được có người hướng về nơi này đi tới.

Quả nhiên, chỉ trong chốc lát, từ bên ngoài Tần Nghi Tuyết đẩy cửa đi đến, sau đó nàng liền thấy được Mộc Khuynh Cuồng, nàng hơi hơi nhú mày, nói, “Hong nhi, đây là thị vệ mới tới của ngươi?”

“Ừ.” Thánh Kinh Hồng nhàn nhạt đáp một tiếng.

Tần Nghi Tuyết không có nói thêm nữa, đi tới ngồi ở bên cạnh Thánh Kinh Hồng, “Hong nhi, ngươi cảm thấy Tam công chúa như thế nào?”

“Không thấy gì.” Thánh Kinh Hồng trực tiếp đáp.

Lông mày Tần Nghi Tuyết nhăn lại thật sâu, âm trầm nói, “Ngươi đã không còn nhỏ, cần phải cưới một vương phi, Tam công chúa là công chúa được sủng ái của Phụng Lâm đế quốc, cưới nàng so với cưới những người khác tốt hơn nhiều, lần này ngươi nghe mẫu hậu được không?”

“Mẫu hậu, hiện tại ta không muốn nạp phi, ngươi cũng biết thân thể của ta, nói không chừng ngày nào đó ta chống đỡ không nổi nữa.” Thánh Kinh Hồng chớp chớp mày kiểm, không cho là đúng nói.

“Nói vậy!” Tần Nghi Tuyết bị lời của hắc làm tức giận, câu gắt khiến trách, tại sao hắc có thể nói lời như vậy, mặc dù thân thể của hắc hay ngã bệnh, nhưng dù sao cũng phải nói đối với sinh mạng không có nguy hại, “Ngươi yên tâm, mẫu hậu sẽ không để ngươi gặp chuyện không may, thân thể của ngươi nhất định sẽ tốt lên.”

“Mẫu hậu, ta hàn thể vĩnh viễn không thay đổi được, ngươi không cần lừa mình dối người.” Mặt Thánh Kinh Hồng không chút thay đổi nhàn nhạt nói.

Tần Nghi Tuyết nghe hắc nói như vậy, ở trong lòng nặng nề thở dài, hàn thể, hàn thể, đây là biểu tượng thân phận hắc, làm sao có thể thay đổi đây.

“Hàn thể không làm bị thương sinh mạng ngươi, đây chẳng qua là...” Nói đến đây, Tần Nghi Tuyết ngừng lại, rồi sau đó sửa lời nói, “Ta nhất định sẽ tìm được đại phu giúp ngươi chữa bệnh.”

“Mẫu hậu, lời ngươi vừa nói là có ý gì?” Thánh Kinh Hồng bắt lấy trọng điểm trong lời nói của Tần Nghi Tuyết, hắc cảm giác, cảm thấy Tần Nghi Tuyết che giấu hắc điều gì đó, phụ hoàng không phải là hàn thể, nàng cũng không phải là hàn thể, vì sao hắc trời sinh lại là hàn thể, hắc đã từng nghĩ tới, hắc không phải hải tử của Tần Nghi Tuyết.

Nàng luôn chăm chút cho hắc, đằng sau lưng nàng, hắc còn lặng lẽ cho máu của nàng và máu của hắc vào trong nước, kết quả là dung hợp, điều đó rõ ràng bọn họ là mẹ con.

“Chỉ là chỉ sợ nữ nhân bình thường không chịu được hàn thể của ngươi, đến lúc đó làm sao ngươi có thể thân mật với các nàng, như vậy làm sao có thể có hài tử.” Mặt Tần Nghi Tuyết tràn đầy ưu sầu nói, trừ phi hắc...

Thánh Kinh Hồng bị lời của nàng làm cho khóe miệng co giật, Mộc Khuynh Cuồng nghe lời của Tần Nghi Tuyết, mắt nguyệt cong cong, trong lòng đã bật cười ha ha, cũng phải, thân thể Thánh Kinh Hồng lạnh như vậy, nếu nữ tử kia và hắc thân mật, có thể bị đông cứng hay không, sau đó nàng lại nhếch miệng, mẫu hậu hắc giống như muốn giúp hắc nạp nhiều phi tử.

“Cho nên ta quyết định không cưới.” Thánh Kinh Hồng nghiêm túc nói, hắc vừa vặn có thể mượn chuyện hàn thể của bản thân để ngăn cản cưới vương phi.

“Không được, lần này ngươi nhất định phải cưới.” Tần Nghi Tuyết trầm giọng nói, sau đó nàng lại thở dài, “Hong nhi, ngươi cũng biết bọn họ dung không được ngươi, cho nên ngươi nhất định phải đứng lên, chỉ có nắm giữ Tần Thiên đế quốc ở trong tay ngươi, bọn họ mới không dám khi dễ ngươi.”

Thánh Kinh Hồng ngoéo môi cười lạnh một cái, những hạng người khi dễ hắc kia, tất nhiên hắc sẽ từ từ thu thập.

“Ta sẽ không cưới nàng, mẫu hậu ngươi cũng đừng phí tâm nữa, ta mệt mỏi.” Thánh Kinh Hồng đứng dậy rồi đi, Mộc Khuynh Cuồng nhanh chóng theo sau.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 172: Giả trư ăn cạp (2)

“Này, ngươi thật sự không cưới mỹ nhân kia sao?” Trong xe ngựa, Mộc Khuynh Cuồng đưa tay chọc chọc bả vai Thánh Kinh Hồng.

Thánh Kinh Hồng vốn đang nhìn ra ngoài cửa sổ, đột nhiên quay đầu lại, đôi mắt bạc ba quang minh mờ mờ nhìn chăm chăm nàng, cười nói, “Tại sao ta phải cưới nàng ta?”

“Người ta có thân phận có dung mạo, hơn nữa dường như mẫu hậu người rất thích nàng.” Mộc Khuynh Cuồng nhàn nhạt nói.

“Vậy thì thế nào?” Thánh Kinh Hồng ngao ngễ nói, hẳn không muốn cưới, không ai có thể bắt buộc hắn, cho tới bây giờ chuyện của hắn đều tự mình làm chủ.

“Thật sao, không cưới thì không cưới.” Mộc Khuynh Cuồng cười nhẹ nhàng nói, nàng tuyệt không thích hắn cưới nàng công chúa kia, thấy như thế nào bọn họ cũng không xứng đôi!

Đột nhiên Thánh Kinh Hồng kéo nàng vào trong lòng, Mộc Khuynh Cuồng mắt nhắm nghiền liền ngã vào trong ngực hắn, nàng định giãy giụa, hắn đã ghé sát vào bên tai nàng nhỏ giọng cười nói, “Để ta sưởi ấm giúp ngươi, nếu không khi thân thể ta lạnh thì không thể giúp ngươi sưởi ấm nữa.”

Sưởi ấm? Mộc Khuynh Cuồng khiêu mi, hiện tại nàng lại không lạnh, cần ấm áp làm gì, hừ! Muốn ôm nàng thế nhưng lại tìm lý do như vậy, thật sự là ngây thơ!

“Thánh Kinh Hồng, đột nhiên ta nghĩ đến một vấn đề.” Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu lên, bên trong mắt xé nhỏ hẹp dài đều là quang mang giao hoạt.

“Ừ?” Hắn giờ giờ cái cằm lên.

Mộc Khuynh Cuồng lôi kéo cánh tay của hắn, thú vị cười tà ác nói, “Mẫu hậu người vừa mới nói, nếu thân thể của ngươi trở nên lạnh, thì ngươi cùng giường với nữ nhân như thế nào a, như vậy đối phương có thể bị ngươi làm chết công hay không?”

Thánh Kinh Hồng nghe tiếng không câu không giận, khiêu mi suy nghĩ một lúc, đột nhiên cúi đầu, trên khuôn mặt tuấn mỹ mang theo một nụ cười tà ác, “Khuynh Cuồng, nếu không, chờ thân thể ta thay đổi trở nên lạnh, chúng ta thử một lần, xem có thể làm ngươi chết công hay không.”

“.....” Mộc Khuynh Cuồng nháy mắt, rồi mãnh liệt lắc đầu, nàng mới không cần thử cùng hắn.

“Mộc Khuynh Cuồng, ngươi liền thử một lần đi, bản vương phục vụ miễn phí cho ngươi.” Trên mặt Thánh Kinh Hồng tươi cười, trong lòng lại có chút nổi giận, về sau bọn họ muốn ở cùng một chỗ, nếu Hàn Băng Đàm cũng vô ích đối với hắn, chẳng phải là hắn cũng không thể cùng nàng thân mật sao.

“Không thử không thử, ta mới không cần, Thánh Kinh Hồng, ngươi đừng mơ tưởng chiếm tiện nghi của ta, hừ!” Mộc Khuynh Cuồng phồng má tròn mắt trừng hắn, nhưng trong lòng cũng đang suy nghĩ, về sau vòng tay ấm áp này trở nên lạnh thì làm sao bây giờ, nàng không thể muốn dựa lúc nào thì dựa, đây thật sự là một chuyện làm người ta rất buồn bực.

Ánh mắt Thánh Kinh Hồng sáng quắc nhìn nàng chăm chăm, khoảng cách cách mặt nàng càng ngày càng gần, Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn, thân thể hướng phía sau co lại, nhưng hai tay của hắn rất nhanh lại kéo nàng lên.

Nàng thấy môi hắn dần dần khôi phục huyết sắc, nhìn gương mặt hắn trắng nõn thánh khiết, nhìn đôi mắt bạc chốc người của hắn, còn có mày kiếm đen sắc kia, càng ngày càng gần, đây là hắn muốn hôn nàng sao!

“Khuynh Cuồng...” Thanh âm của hắn mang theo nồng đậm từ tính mê người gọi cảm.

“Ừ...” Thanh âm Mộc Khuynh Cuồng mềm mại đáp một tiếng, hai mắt mở thật to theo dõi hắn, trong lòng có chút chờ đợi nho nhỏ, như thế nào hắn còn không hôn nàng, bình thường trong sách lúc này nam chính nữ chính sẽ hôn môi nha.

Thánh Kinh Hồng đột nhiên nở nụ cười, đưa tay hướng về bên môi nàng chạm vào, lau một chút, hà hơi nóng nói, “Khuynh Cuồng, ngươi vừa mới ăn cái gì, quên lau miệng nha.”

“...” Hai mắt Mộc Khuynh Cuồng trừng lớn, nhìn vụn nhỏ điểm tâm lưu lại trên ngón tay hắn, đột nhiên nàng a một tiếng thét chói tai, duỗi tay thành quả đâm hướng về trên mặt họa thủy của Thánh Kinh Hồng hung hăng đánh tới, Thánh Kinh Hồng trốn rất nhanh, hai tay vừa động ôm chặt nàng vào trong ngực, một giây sau, ở môi nàng hôn trộm một cái.

Mộc Khuynh Cuồng chỉ cảm thấy thân thể của mình cứng đờ, thế nhưng hắn thật sự hôn nàng?

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 173: Giả trụ ăn cạp (3)

“Thánh Kinh Hồng, sao ngươi lại hôn ta?” Mộc Khuynh Cuồng cố ý tức giận nói.

Đột nhiên Thánh Kinh Hồng xé mặt nạ da người trên mặt nàng ra, khuôn mặt nàng nhỏ nhắn đỏ hồng, muốn bao nhiêu mê người thì có bấy nhiêu mê người, ngón tay thon dài của hắn từ từ xoa lên gương mặt nàng, thâm tình nói, “Mộc Khuynh Cuồng, ngươi có biết ta thích ngươi hay không?”

“Đây là ngươi đang thổ lộ sao?” Mộc Khuynh Cuồng nắm tay của hắn nói, trong đầu giống như có vật gì đó chọt nổ tung, toàn bộ đều là bọt khí màu hồng phấn.

“Nàng đoán thử xem?” Hắn ném vấn đề ngược lại cho nàng, khoe miệng khẽ nhếch, mẫu hậu thúc giục hắn nạp phi, hắn nhất định phải thổ lộ với nàng, mặc kệ nàng có thể đáp ứng hắn hay không.

Hai mắt Mộc Khuynh Cuồng bình tĩnh theo dõi hắn, chính là hắn! Đời này chính là hắn!

Nghĩ tới hắn, tâm tình của nàng trở nên sung sướng, đời này, trừ cha mẹ cũng chỉ có hắn đối với nàng tốt nhất, hơn nữa cha mẹ cũng thích hắn, cho dù hắn là người hoàng gia.

“Nàng có thích ta hay không?” Thánh Kinh Hồng thấy nàng không trả lời, có chút đợi không kịp.

“Ngươi đoán thử xem?” Mộc Khuynh Cuồng học giọng điệu của hắn ném vấn đề cho hắn.

Thánh Kinh Hồng hơi nhũn mảy, ôm nàng vào trong ngực chặt hơn, hắn hiểu tính tình của nàng, nếu nàng không thích hắn, sẽ không để hắn hôn, phòng đoán đã sớm tức giận với hắn, sau đó quyền đâm cước đá.

Trước khi xuống xe ngựa, Thánh Kinh Hồng giúp nàng mang lên mặt nạ da người, rồi sau đó cùng nàng một trước một sau xuống xe ngựa.

Thánh Kinh Hồng biết rõ nàng khẳng định đói bụng, liền ra lệnh người nhanh chóng chuẩn bị điểm tâm cho nàng, sau khi ăn uống no đủ, hai người trở về phòng.

Sau khi trở lại phòng, hai tay Mộc Khuynh Cuồng chống cằm ngồi ở trước bàn trang điểm, như vậy xem như nàng và Thánh Kinh Hồng vừa đính ước sao?

“Ồ, tâm người nào đó đang nở hoa a.” Lời nói trêu chọc ý tứ hàm xúc mùi phần của Sữu Sữu vang lên, rồi một bóng dáng trắng xuất hiện ở trên bàn trang điểm.

“Ha ha, các ngươi thế nhưng lại hôn nhẹ.” Một bóng dáng xám xám gì đó cũng chạy ra, Phi Phi cũng gây nên một phen náo nhiệt.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn bọn chúng, giờ giờ cái cằm lên, ghét bỏ nói, “Không phải là hôn thôi sao, các ngươi ngạc nhiên cái gì.”

“Ai nha xấu hổ!” Sữu Sữu cùng Phi Phi đồng thời nói.

Mộc Khuynh Cuồng khiêu mi trừng bọn họ, giả hoạt nở nụ cười, “Ta cũng không tin về sau các ngươi định phải một đối tượng cái, sẽ không cùng nó hôn nhẹ.”

“.....” Mặt Sữu Sữu và Phi Phi giống như nóng lên, tại sao nàng có thể trực tiếp nói ra như vậy, thật không rụt rè.

Mộc Khuynh Cuồng cười một hồi, rồi tiến vào cánh giới tu luyện.

Như bây giờ rất tốt, ở vương phủ có ăn có uống, còn có thể chuyên tâm tu luyện, không có chuyện gì thì còn có thể nói một chút chuyện yêu đương.

Hoàng cung Lôi Lạc Đế Đô.

“Cô cô, Mộc Khuynh Cuồng đã ly khai Ác Ma đảo.” Mộc Thanh Lam nhận nhặt bẩm báo, đối với chuyện ám sát không thành công, thế nhưng nàng lại tuyệt không phần nộ.

Mộc Thái Thanh đưa tay sờ cái trán, trên mặt có chút ít phần nộ, nghiêm nghị mắng, “Một đám thùng com, thậm chí ngay cả một người cũng giết không được, ta biết rõ nàng ly khai, hơn nữa hiện tung tích không rõ, cha nương của nàng cũng bị người đón đi, rốt cuộc là ai đang giúp nàng.”

“Cô cô, ta điều tra, không phải là Tam vương gia.” Mộc Thanh Lam cẩn thận nói, nàng cũng rất nghi hoặc, theo thực tế, Mộc Khuynh Cuồng chỉ nhận biết duy nhất một đại nhân vật là Mạc Tiêm Lương, còn ai ở sau lưng giúp nàng.

Ngày đó người mời tới từ Đầu Khí Thánh Đường toàn bộ chết, Mộc Thanh Lam bị giạt mình, nàng tuyệt đối không tin những ngừng người kia do Mộc Khuynh Cuồng giết, cho nên sau lưng nàng nhất định có một cường giả đang giúp nàng.

Là ai? Vì sao Mộc Khuynh Cuồng luôn có thể gặp phải nhiều chuyện tốt như thế.

Mộc Thanh Lam cắn răng, ở trong lòng có chút hâm mộ, đồng thời cũng có chút lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 174: Giả trư ăn cạp (4)

Mộc Thanh Lam cắn răng, ở trong lòng có chút hâm mộ, đồng thời có chút lo lắng.

Nếu như bên cạnh Mộc Khuynh Cuồng có cao nhân, đến lúc nàng trở về nhất định sẽ thay đổi trở nên vô cùng lợi hại, có thể một lần giải quyết xong nhiều đầu tôn và đầu thán như vậy, cường giả lợi hại như vậy, nàng ta có chút không dám nghĩ tiếp.

Trong nháy mắt Mộc Thanh Lam cảm thấy có một loại cảm giác không thể hô hấp, tay giấu dưới ống tay áo gắt gao nắm chặt.

Đột nhiên, nàng có chút thay đổi suy nghĩ, nàng không hy vọng Mộc Khuynh Cuồng trở về, vĩnh viễn không cần trở về, nếu như Mộc Khuynh Cuồng trở về, nàng đánh không lại nàng ta, thì nàng thua thật sự.

Nàng đã thua Mộc Khuynh Cuồng một lần, không muốn lại thua lần thứ hai.

Hai tròng mắt khôn khéo Mộc Thái Thanh nheo lại, không phải tam vương gia thì là ai? Mạng xú nha đầu kia thật đúng là lớn.

“Bất kể như thế nào cho dù lật tung Tật Duy Tư đại lục cũng phải bắt được nàng, trừ phi nàng chết!” Mộc Thái Thanh nghiêng răng nghiêng lợi tàn nhẫn nói, cho dù Mộc Khuynh Cuồng rời khỏi Lôi Lạc đế quốc, nàng cũng không yên tâm, nàng khẳng định sớm muộn sẽ trở lại, chỉ có người chết mới không trở về, bất kỳ người nào cản trở, nàng đều muốn diệt trừ từng người một.

Hai mắt Mộc Thanh Lam lạnh như băng có một tia kiên định nói: “Cô cô, ta sẽ phân phó bọn họ, nhất định không để cho nàng ta trở về.”

“Tốt, Thanh Lam, chỉ có lòng dạ độc ác mới có thể đứng vững ở thế giới này.” Mộc Thái Thanh đến trước mặt Mộc Thanh Lam cười khanh khách nói, tâm không ngoan, như vậy chết chỉ có mình.

“Cô cô, Thanh Lam hiểu, con sẽ ghi nhớ lời nói của ngài.” Mộc Thanh Lam thân nhiên nói, nàng bây giờ rất hối hận, sớm biết như vậy nên sớm giải quyết Mộc Khuynh Cuồng, đỡ phải lưu lại một cái phiền toái lớn như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng, mặc kệ người ẩn núp ở chỗ nào, ta cũng sẽ bắt được người, sau đó tiễn người đến địa ngục.

Tam vương phủ.

“Có tin tức sao?” Khuôn mặt Mạc Tiêm Lương lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vong trước mặt.

Mạc Vong lập tức nói: “Chừ tử, tra được là ở đảo Ác Ma, nhưng giống như có người động thủ với Cửu tiểu thư, sau đó Cửu tiểu thư biến mất.”

“Biến mất là có ý gì?” Giọng Mạc Tiêm Lương lạnh như băng, mắt tinh giống như một hàm băng, lạnh lẽo khiếp người, trên khuôn mặt xinh đẹp lại đáng sợ đáng sợ, xuống tay với nàng? Không cần nghĩ. Mộc gia a Mộc gia, các người thật đúng là nhẫn tâm, nàng đã rời đi, các người vẫn không buông tha.

“Chừ tử, người kia cũng không đặc thù, hình như là chính Cửu tiểu thư rời đi.” Mạc Vong thấy Mạc Tiêm Lương tức giận, liền dè dặt nói, hắn đã thật lâu không nhìn thấy chủ tử tức giận như thế.

Hai tay Mạc Tiêm Lương nắm chặt thành quyền, hai tròng mắt nhìn ra phía ngoài trời xanh, Khuynh Cuồng, người bây giờ ở nơi nào? Trải qua có được hay không?

Tối hôm qua Mộc Khuynh Cuồng tu luyện cả đêm, bất kể phá tan như thế nào cũng chỉ dừng lại ở nhất tinh đầu thánh, xem ra đồn đãi là thật, đến cấp bậc đầu thánh lúc sau liền khó thăng cấp.

Buổi sáng nàng thật muốn ngủ tiếp, thật muốn ngủ tiếp, nhưng nàng nghĩ đến bây giờ là thị vệ thiếp thân của Thánh Kinh Hồng, đành phải đứng lên.

Thánh Kinh Hồng nhìn Mộc Khuynh Cuồng ỉu xìu buồn bã mất hứng, hắn cho mọi người giải tán, kéo nàng đến trong lòng, dịu dàng hỏi: “Làm sao vậy? Như thế nào không có tinh thần, tối hôm qua ngủ không ngon?”

Mộc Khuynh Cuồng nhìn vào đôi mắt màu bạc của hắn tất cả đều là quan tâm, nhếch miệng nở nụ cười: “Tối hôm qua ta tu tập rất khuya, cho nên lúc này hoàn hảo mọi mặt.”

Thánh Kinh Hồng nghe nàng nói như vậy, sắc mặt trầm xuống, đưa tay hung hăng véo mặt của nàng, nổi giận mắng: “Thật sự là một người ngốc.”

Nói xong, ôm lấy nàng hướng giường của hắn đi đến, rồi sau đó hắn ngồi ở trên giường, gối đầu nàng lên trên đùi hắn, cầm lấy chân mền giúp nàng đắp lên, nhẹ giọng nói: “Ngủ đi! Ta coi chừng ngủ người.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 175: Giả trư ăn cạp (5)

Mộc Khuynh Cuồng thật là mệt mỏi, liền rất thoải mái gối lên trên đùi hắc, hơn nữa một chút cũng không mất tự nhiên.

“Vương gia, Phụng Lâm tam công chúa muốn gặp người.” Đột nhiên âm thanh của Hắc Hồ ở cửa vang lên.

Mộc Khuynh Cuồng nghe tiếng liền muốn đứng lên, nhưng bị Thánh Kinh Hồng đè xuống, mày kiếm hắc khẽ nhíu, không vui nói: “Ai cho người đứng dậy, người là thị vệ của ta, ta cho người ngủ, người liền ngủ.”

“Nhưng là công chúa kia đến tìm người.” Mộc Khuynh Cuồng bĩu môi nói, con người đen vòng tới vòng lui, xem ra tam công chúa kia đúng là có ý tứ với hắc, nếu không làm sao mới một buổi sáng tỉnh mơ tới tìm hắc.

Cũng lạ Thánh Kinh Hồng trưởng thành thành dáng dấp này, người bộ dạng đẹp mặt coi như xong, cổ tình còn một bộ dáng lạnh lùng, như vậy càng dễ dàng chinh phục tâm tư một ít nữ tử.

Nàng nghĩ Phụng Lâm đế quốc tam công chúa kia khẳng định không phải là kẻ đầu đường xó chợ, người sinh ra ở trong hoàng thất, có thể có mấy người có tâm tư đơn thuần.

“Người hy vọng ta đi gặp nàng?” Thánh Kinh Hồng néo néo mặt của nàng.

“Đương nhiên là không hy vọng.” Mộc Khuynh Cuồng nghiêm mặt trừng hắc.

Thánh Kinh Hồng nhìn dáng vẻ ghen tuông của nàng, vừa lòng thỏa mãn, hắc ngẩng đầu nhìn hướng cửa, ho khan một tiếng lạnh lùng nói: “Không gặp, thân thể ta không thoải mái.”

Hắc hồ đáp một tiếng nhanh chóng rời đi.

“Tam công chúa, vương gia nhà ta không thoải mái, hôm nay không tiện gặp người, thật ngại.” Hắc Hồ nhìn Phụng Thị Ngữ cung kính hữu lễ nói.

Phụng Thị Ngữ nghe xong nhíu mày, rồi cười nói: “Hôm qua Thiên vương gia không thoải mái, rất nghiêm trọng sao? Ta muốn vào xem hắc một chút.”

“Cái này, chuyện này có chút bất tiện đi!” Hắc Hồ có chút khó xử nói.

“Này, chủ tử người xảy ra chuyện gì? Công chúa nhà ta đặc biệt đi tới nhìn hắc, nói thể nào cũng phải gặp mặt một lần, hơn nữa công chúa nhà ta nguyện ý đi vào xem hắc, lại không cần hắc ngồi dậy, có cái gì không tiện.” Nha đầu đứng bên cạnh Phụng Thị Ngữ nổi giận đùng đùng nói.

Hắc Hồ nghe xong trong mắt xẹt qua một tia sáng lạnh, chỉ là một nha hoàn mà cũng dám lớn lối như vậy.

“Hắc công tử, phiền toái người dẫn ta đi qua đi! Tuyệt phi nương nương rất hy vọng ta tới xem vương gia một chút.” Phụng Thị Ngữ đứng lên nhẹ nhàng cười nói.

Hắc Hồ có chút khó xử, cuối cùng đành phải mang các nàng đến sân của Thánh Kinh Hồng, về phần có thể nhìn thấy hay không, không liên quan đến hắc.

Mộc Khuynh Cuồng đang yên tĩnh gối đầu lên trên đùi Thánh Kinh Hồng, thật là ấm áp, thật là thoải mái, đột nhiên bên ngoài lại truyền tới thanh âm của Hắc Hồ, nàng thoáng một cái liền tỉnh, đôi mắt đen lạ kinh thường nhìn Thánh Kinh Hồng.

“Vương gia, tam công chúa cố ý muốn gặp người, người xem...”

“Cút...” Thánh Kinh Hồng lãnh khốc nói ra một chữ.

Một chữ cút như vậy, Phụng Thị Ngữ và nha đầu sắc mặt khẽ biến.

“Công chúa, vương gia nhà ta ngã bệnh tính tình đặc biệt không tốt, từ nhỏ hắc đã bị ốm đau hành hạ, ngã bệnh thì không muốn gặp một ai, cho nên người không nên làm khó hắc, bằng không hậu quả không tốt lắm.” Hắc Hồ về mặt áy náy nói, trong lòng hắc run rẩy, chủ tử cũng quá lợi hại, trực tiếp ném ra một chữ cút, xem ra hắc thật không muốn thú tam công chúa này.

Phụng Thị Ngữ nghe Hắc Hồ nói như vậy, lại nghe ra giọng điệu tức giận của Thánh Kinh Hồng, từ nhỏ hắc bị ốm đau hành hạ, ngã bệnh nhất định sẽ rất tự ti, không muốn gặp người cũng là bình thường.

“Tốt, ngày khác ta lại đến.” Phụng Thị Ngữ khéo hiểu lòng người nói, rồi sau đó mang theo nha hoàn rời đi, Hắc Hồ lập tức đưa các nàng ra ngoài.

Ra khỏi vương phủ, lên xe ngựa, nha đầu bên cạnh Phượng Thi Ngừ bắt mẫn.

“Công chúa, bọn họ không hiểu lễ phép, có phải người này không để công chúa vào mắt không

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 176: Giả trư ăn cạp (6)

Phượng Thi Ngừ cười mà không nói, nàng đương nhiên nhìn ra được Thánh Kinh Hồng không thích nàng, nhưng hắn càng không thích nàng, nàng càng cố chấp có loại ý nghĩ chinh phục hắn.

Lần này đi hòa thân, vốn là một người tỷ tỷ khác tới, nhưng nghe nói là đến Tần Thiên đế quốc, nàng liền xin mẫu hậu cho nàng đi, đơn giản là vì nàng muốn gặp Lãnh vương theo như lời đồn đại.

Hôm nay không gặp hắn không có vấn đề gì, thì ngày mai nàng lại đến, ngày mai hắn còn chưa gặp, nàng liền ngày ngày đến, cho đến khi hắn bằng lòng gặp nàng mới thôi.

Mộc Khuynh Cuồng nằm ở trên đùi Thánh Kinh Hồng cười, “Này, người như vậy sẽ đắc tội nàng công chúa kia hay không?”

“Người chưa muốn ngủ sao?” Thánh Kinh Hồng cúi đầu nhủ mảy trùng mắt nàng, vừa mới còn nói một lời, lúc này ngược lại sinh long hoạt hổ.

“Ta vốn rất muốn ngủ, nhưng lúc này giống như ngủ không được.” Mộc Khuynh Cuồng từ trên đùi hắn ngồi dậy chu mỏ nói, trải qua một màn vừa mới như vậy, nàng thật sự không nghĩ ngủ tiếp.

Thánh Kinh Hồng thấy nàng thực sự không muốn ngủ, cũng không ép nàng, “Đói bụng không?”

Mộc Khuynh Cuồng trịnh trọng gật đầu, Thánh Kinh Hồng lập tức cho người đưa tới đồ, hai người cùng nhau ăn cơm.

“Thánh Kinh Hồng, người mỗi ngày giả bộ bệnh như vậy có mệt hay không a?” Mộc Khuynh Cuồng vừa ăn vừa hỏi.

Thánh Kinh Hồng lắc đầu, ngược lại về mặt nhàn nhã nói, “Mỗi ngày ta không ra khỏi vương phủ thì thoải mái hơn nhiều, miễn cho nhìn thấy một chút người chướng mắt.”

Hắn liên tục giả bộ bệnh, cho nên không có người nào đến vương phủ của hắn, rất nhiều người sợ hắn mắc phải bệnh truyền nhiễm, mà ngay cả phụ hoàng hắn cũng không thường xuyên gọi hắn vào cung, nếu như không phải mẫu hậu hắn ở đây, chỉ sợ hắn sớm cũng không còn là Ngủ vương gia của Tần Thiên đế quốc.

Mặc dù hắn liên tục giả bộ bệnh lại không có chút thể lực, thể nhưng vẫn còn có vài người coi hắn là cái đinh trong mắt, hắn nhìn nhìn Mộc Khuynh Cuồng, kỳ thật bọn họ đồng dạng là cùng một loại người.

“Như người không nghe chuyện bên ngoài đích thực rất tốt, nhưng người thật sự không nghe chuyện bên ngoài sao?” Mộc Khuynh Cuồng cười đến vẻ mặt bí hiểm, hắn không có bệnh lại bảo ốm, hắn có lực lượng lại nói cho tất cả mọi người rằng không có lực lượng, đây là hắn giả trư ăn cạp.

Hoàng gia khắp nơi đều là lục đục với nhau, hắn biến thành như vậy, đều là bị bức ép a!

“Người thật thông minh.” Thánh Kinh Hồng cầm lấy một khối điểm tâm nhét vào trong miệng nàng làm như ban thưởng.

Mộc Khuynh Cuồng miệng bị nhét đầy điểm tâm, liền phùng mang tròn mắt trừng hắn.

Nhìn bộ dáng nàng khả ái, trong lòng Thánh Kinh Hồng một hồi sung sướng, gặp được nàng thật sự rất tốt, là nàng làm cho tâm của hắn ấm áp lên, là nàng làm cho hắn tươi cười nhiều hơn, là nàng làm cho hắn muốn yêu một nữ nhân.

“Vậy người dự định khi nào thì hành động a?” Nàng nhỏ giọng hỏi, đôi mắt hướng ra phía ngoài cảnh giác quét xung quanh.

Thánh Kinh Hồng nhẹ nhàng cười, “Bên trong tòa viện này đều là người ta tín nhiệm, người không cần quá cẩn thận, bất quá người ngoại viện, người ngược lại phải đề tâm nhiều một chút, thời gian không tới, ta không thể đường đột hành động.”

Hắn không thể thất bại, hắn chỉ có thể thắng, như vậy mới có thể cho nàng cuộc sống an ổn.

“Người nhất định phải cẩn thận!” Mộc Khuynh Cuồng quan tâm nói, nếu nàng không đoán sai, mẫu hậu hắn là muốn để hắn không chế Tần Thiên đế quốc, hoàng tử Tần Thiên đế quốc không ít, hơn nữa lại có thái tử, hắn muốn phản rất khó đi!

“Vi người, ta sẽ cẩn trọng.” Đột nhiên tay Thánh Kinh Hồng cầm lấy tay của nàng chém đinh chặt sắt nói.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn cả hai nắm cùng một chỗ tay, khoe miệng khẽ nhẹ nhàng cười, thanh thúy nói, “Thánh Kinh Hồng, nhớ kỹ lời người nói.”

Nàng chỉ có một câu nói như vậy, nàng nghĩ hẳn hiểu được, nếu như hẳn không sống tốt, ai cùng nàng xem cả đời này thịnh thế phồn hoa.

Mắt Thánh Kinh Hồng sáng ngời nhìn chăm chăm nàng, tay phải lại càng nắm chặt tay của nàng, hẳn đã đáp ứng nàng nhất định sẽ không nuốt lời.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Giả trư ăn cạp (7)

“Đứng rồi, lần trước ở Ác Ma đảo người đã bại lộ lực lượng của mình, có muốn ta trở về nói một chút với bọn họ để bọn họ đừng tiết lộ hay không?” Mộc Khuynh Cuồng cau mày nói, nàng lo lắng bọn họ nói lộ ra khỏi miệng.

“Không cần lo lắng, bọn họ lại không ra khỏi Ác Ma đảo, cho dù bọn họ nói lộ ra cũng không có gì.” Thánh Kinh Hồng nhướn mày cười nói, hẳn nghĩ không bao lâu sau, hẳn sẽ phô hiện thực lực của mình.

Mộc Khuynh Cuồng nghe hẳn nói như vậy mới yên lòng, nàng tin tưởng hẳn sẽ an bài thỏa đáng.

Vì có thể giúp Thánh Kinh Hồng, Mộc Khuynh Cuồng cảm thấy biện pháp duy nhất chính là làm cho mình trở nên càng mạnh, cho nên nàng quyết định tu luyện cái bí quyết Phần Thiên kia.

Tối hôm đó, Mộc Khuynh Cuồng đọc lại một lần nữa bí quyết Phần Thiên, sau khi đọc xong, nàng ngồi xuống giường, căn cứ lộ tuyến đặc biệt của bí quyết Phần Thiên mà vận hành, bắt đầu vận hành đầu khí trong cơ thể.

Minh Dương lão nhân nói bộ đầu kỹ này tuyệt đối có thể nói là thiên giai đầu kỹ, hơn nữa còn là độc nhất vô nhị, đây là hẳn căn cứ từ sở học đầu kỹ cả đời của mình, từng chiêu độc lòng nghiên cứu mới thiết kế ra được.

Lúc này Mộc Khuynh Cuồng không quản được nhiều như vậy, nếu cấp bậc Đầu Thánh đã không thể thăng cấp, thứ duy nhất nàng có thể đột phá chỉ có đầu kỹ, đầu kỹ mới là vương đạo.

Trong thư phòng cách đó không xa, Thánh Kinh Hồng ngồi ở trong bóng đêm.

“Vẫn không có biện pháp giải độc sao?” Thanh âm Thánh Kinh Hồng giống như hàn băng, độc của Mộc Khuynh Cuồng đối với hẳn mà nói là đại sự hàng đầu, hẳn không biết lần sau độc của nàng khi nào thì phát độc, nếu tái phát, nàng lại phải thừa nhận một lần thống khổ hành hạ.

Cái cảm giác nhìn mà lực bất tòng tâm làm cho hẳn rất khó chịu, so với vết thương trên người hẳn còn muốn cho hẳn thống khổ hơn.

“Chủ tử, ta đã phái rất nhiều người đi tìm, nhưng toàn bộ tin tức nhận được là không có nghe nói qua loại độc kỳ quái này.” Về mặt Hắc Hồ khó xử, độc Mộc Khuynh Cuồng trúng này thật đúng là kỳ quái.

Sắc mặt Thánh Kinh Hồng trầm xuống, “Phải người tiếp tục tìm, ta cũng không tin lật hết Tật Duy Tư đại lục cũng không ai có thể giải loại độc này.” Hẳn nhất định sẽ tìm được biện pháp giúp nàng giải độc, hẳn muốn cho nàng một cái thân thể khỏe mạnh.

“Vâng, thuộc hạ sẽ lưu tâm nhiều hơn, chủ tử, Hắc Ưng cùng Hắc Báo đã trở lại, tra được thật đúng như người nghĩ.” Hắc Hồ nhàn nhạt cười nói, mỗi lần chủ tử của hẳn dự đoán chuyện tình cơ hồ đều sẽ không sai.

Khoe miệng Thánh Kinh Hồng hiện ra một tia cười lạnh, lạnh khốc nói, “Đã tâm của các nàng thật đúng là lớn, phái người theo dõi thật tốt.”

“Vâng” Hắc Hồ cung kính gật đầu, rồi lui ra ngoài.

Hai mắt Thánh Kinh Hồng khẽ nhắm lại, trong bóng tối, quanh người hẳn tản ra một cỗ khí âm lệ khiếp người, hẳn hàn thể, độc Khuynh Cuồng, xem ra hẳn phải mang nàng đi gặp sư phụ.

Dù sao lần trước sư phụ chỉ nghe hẳn nói độc chứng của Khuynh Cuồng, nói không chừng sau khi tận mắt nhìn thấy, sẽ có biện pháp.

Thánh Kinh Hồng đang nghĩ như vậy, đột nhiên giống như nghe được tiếng thét chói tai của Khuynh Cuồng, một khắc không dám dừng lại, hẳn cất bước nhanh chóng hướng về gian phòng Khuynh Cuồng chạy đi.

Sau khi tiến vào phòng, hẳn chứng kiến trên người Khuynh Cuồng tản ra một cỗ hào quang đen sẫm nhàn nhạt, còn có một tầng đầu khí màu trắng, nàng

thể nhưng đến cảnh giới Đầu Thánh, chỉ là lúc này nàng tựa hồ rất thống khổ, nàng đang tu luyện công pháp gì.

“Khuyh Cuồng...” Hắn đi lên trước lo lắng kêu lên, bên trong đôi mắt bạc tất cả đều là lo lắng.

Hai mắt Mộc Khuyh Cuồng gắt gao nhắm chặt, trên trán mồ hôi không ngừng chảy xuống, trong cơ thể kịch liệt đau nhức đang có một luồng sóng vọt tới, Minh Dương lão nhân nói, đây là con đường tu luyện bí quyết Phần Thiên phải trải qua, khi nàng vận hành tu luyện theo như lộ tuyến kia, thân thể nhất định phải đi qua đau nhức kịch liệt như lửa thiêu đốt, có thể qua cửa ải này, mới có thể tu luyện tất cả phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Giả trư ăn cạp (8)

Thánh Kinh Hồng không dám đường đột động vào nàng, liền im lặng ngồi ở bên cạnh canh giữ cho nàng, chỉ cần nàng không có xảy ra việc gì là tốt rồi.

Mộc Khuyh Cuồng cắn chặt hàm răng, chịu đựng cơ thể đau nhức kịch liệt, dù sao đau đớn hơn nàng đều chịu được, những thứ này có tính là gì, cũng không biết qua bao lâu, trong cơ thể đau nhức kịch liệt mới từ từ biến mất.

Lần đau nhức kịch liệt này làm cho nàng toàn thân vô lực, nàng không thể không rút ra khỏi cảnh giới, có thể đã thông đột thiên bí quyết nói ở trên lộ tuyến, nàng đã rất hài lòng.

“Khuyh Cuồng, ngươi không sao chứ! Ngươi ở tu tập cái gì lực lượng?” Thánh Kinh Hồng thấy nàng sau khi rút ra khỏi cảnh giới, thật nhanh đi tới ôm nàng vào lòng, vươn tay giúp nàng lau mồ hôi trên trán.

Mộc Khuyh Cuồng suy yếu nằm sấp ở trong lòng hắn, nhỏ giọng nói: “Ta không sao, ta đang tu tập một bộ độc môn đầu kỷ.”

Nói xong, trong mắt nàng chợt hiện tia quang mang, cuối cùng đã qua cửa thứ nhất.

Thánh Kinh Hồng trừng trừng nàng, đầu kỷ làm cho nàng thống khổ như vậy, nàng còn cười được, hắn không phản đối nàng tu tập, hắn biết rõ nàng rất háo thắng, nhưng tu tập làm cho nàng thống khổ như vậy, trong lòng hắn vẫn là rất không thoải mái.

“Nóng quá...” Mặc dù rút lui ra khỏi cảnh giới, Mộc Khuyh Cuồng vẫn cảm thấy toàn thân giống như ở trong nước sôi, toàn thân một hồi nóng hổi.

“Ta ôm ngươi đi tắm rửa.” Thánh Kinh Hồng hướng về nàng trừng mắt nhìn mập mờ cười nói.

Mộc Khuyh Cuồng nhếch miệng, ghét bỏ nói: “Ngươi có thể hay không không cần tà ác như vậy!”

“Ta ôm ngươi đi tắm rửa như thế nào thành tà ác rồi?” Thánh Kinh Hồng trêu chọc nàng, rồi ôm lấy nàng đi ra phía ngoài.

Đằng sau vương phủ có một ôn tuyền tự nhiên, Thánh Kinh Hồng để Mộc Khuyh Cuồng, cười yếu ớt nói: “Có cần ta giúp ngươi?”

Mộc Khuyh Cuồng tặng hắn một cái xem thường thật to, khuôn mặt nhỏ nhắn, bá đạo nói: “Ngươi xoay người không được nhìn lên, biết không?”

“Tốt, yên tâm tắm rửa đi! Ta canh giữ giúp ngươi.” Thánh Kinh Hồng nheo nheo mắt của nàng, xoay người hướng về hòn non bộ bên cạnh đi đến, đứng ở nơi đó đưa lưng về phía Mộc Khuyh Cuồng.

Mộc Khuyh Cuồng thật sự cảm thấy rất nóng, liền nhanh chóng đi vào ôn tuyền, hoàn hảo ôn tuyền nước cũng không phải là quá nóng, vừa mới ra khỏi cảnh giới một thân mồ hôi dính trên người nàng, sau khi chậm rãi tắm rửa, nàng nhanh chóng đi lên bờ.

“Chúng ta trở về đi!” Mộc Khuyh Cuồng đến gần hắn mỉm cười nói, vừa rồi nàng không dám cởi quần áo, cho nên trên người đều ướt.

Thánh Kinh Hồng lời kéo tay phải của nàng vừa mới đi, đột nhiên đôi mắt nghiêm túc, Mộc Khuyh Cuồng cũng cảm ứng được, sát khí thật là mạnh mẽ.

“Ngươi không nên cử động, để ta xử lý bọn họ.” Mộc Khuyh Cuồng nhỏ giọng nói.

Thánh Kinh Hồng sắc mặt lạnh như băng, trong mắt là một tia âm ngoan, bọn họ thật sự là lá gan càng lúc càng lớn, cũng dám chạy đến vương của hắn phủ đến hành thích, thật sự là không muốn sống.

“Ngươi không cần ra tay, sẽ có người giải quyết bọn họ.” Thánh Kinh Hồng lãnh khốc nói, rồi huyýt sáo một hồi, sau đó lời kéo Mộc Khuyh Cuồng rời đi.

Mộc Khuyh Cuồng chỉ cảm thấy sau lưng sát khí bắt đầu khởi động, rất nhanh tiếng đánh nhau vang lên.

“Thánh Kinh Hồng, ngươi có phải hay không từ nhỏ vượt qua giữa các loại ám sát?” Mộc Khuynh Cuồng đau lòng hỏi, thật sự là hài tử đáng thương.

“Ừ, hồi nhỏ, bọn họ hạ các loại độc, các loại ám sát, cho nên ta giả bộ bệnh, giả bộ vô năng, không nghĩ tới bọn họ vẫn không buông tha ta, vạn bất đắc dĩ, ta học các loại tính kế, học giết người, ngươi có hay không cảm thấy ta rất xấu?” Thánh Kinh Hồng trên mặt lạnh lùng không có bất kỳ vẻ mặt, có chỉ là một mảnh lãnh khốc vô tình.

Hắn nhớ tính lạnh lùng của hắn hình thành một phần cũng chính là ở trong kế hoạch, dần dần, hắn không dám dễ dàng tin tưởng bất luận kẻ nào, đối với bất kỳ người nào đều là một mảnh lạnh lùng, cũng không muốn nhiều người cùng tiếp xúc.

“Không, trong lòng ta, ngươi vĩnh viễn là người tốt, ngươi bất quá là vì tự vệ, làm sao mà sai.” Mộc Khuynh Cuồng nắm chặt tay của hắn nói, là người khác bắt nạt trước, hắn cần gì phải quan trọng lý lẽ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 179: Giả trư ăn cạp (9)

Thánh Kinh Hồng rất cảm kích nàng có thể nghĩ như vậy, hắn cho rằng nàng sẽ ghét bỏ hắn.

Hắn cũng không biết trên tay của hắn nhiễm bao nhiêu vết máu, dù sao hắn chỉ biết là trong bóng đêm, hắn giết rất nhiều người gây bất lợi cho hắn.

“Khuynh Cuồng, cảm ơn ngươi có thể tin nhiệm ta.” Thánh Kinh Hồng đưa nàng vào phòng, sau đó ôm thật chặt.

Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu lên, kiêu ngạo theo dõi hắn, âm dương quái khí nói: “Lần trước là ai nói ta nói cảm ơn sẽ phải may miệng của ta lại, ngươi nói ta hiện tại có hay không may miệng của ngươi lại.”

Bên trong mắt bạc Thánh Kinh Hồng mang ý cười, tâm tình của hắn vô cùng tốt nói, “Hoan nghênh ngươi tới may.”

“Vậy ta đi tìm kim chỉ.” Mộc Khuynh nhi làm bộ muốn đi lấy đồ.

“Kỳ thật ngươi không cần đi lấy kim chỉ, dùng miệng là có thể may miệng của ta.” Thánh Kinh Hồng vẽ ra môi mỉm cười nói.

“...” Mộc Khuynh Cuồng nuốt nước miếng một cái, đột nhiên nàng phát hiện người nam nhân này rất rối loạn, có đôi khi bề ngoài lạnh chết người, nhưng nội tâm là tà ác như vậy...

“Hừ, ngươi đừng mơ tưởng chiếm tiện nghi của ta.” Mộc Khuynh Cuồng giờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn ừ hừ nói.

Hắn cao hơn nàng rất nhiều, Thánh Kinh Hồng cúi đầu, tiến mặt đến bên môi nàng, nghiêm túc nói: “Khuynh Cuồng, ta không chiếm tiện nghi của ngươi, không bằng ngươi chiếm tiện nghi của ta đi!”

Mộc Khuynh Cuồng giật mình, này chiếm tới chiếm lui, tựa hồ đều là hắn chiếm tiện nghi, nhưng nàng cũng chỉ biết chủ động hôn hắn, bàn tay nhỏ bé cầm lấy khuôn mặt anh tuấn của hắn, bá đạo cười nói: “Thánh Kinh Hồng, nhớ kỹ, ngươi là của ta.”

Hai tay Thánh Kinh Hồng ôm lấy eo của nàng thật chặt, giọng nói ôn nhu lại kiên định nói: “Cuộc đời này của ta vĩnh viễn đều chỉ thuộc về một mình ngươi.”

Trên mặt Mộc Khuynh Cuồng tất cả đều là vui vẻ, nàng rốt cuộc tìm được nhà riêng, Thánh Kinh Hồng chính là nhà của Mộc Khuynh Cuồng, đột nhiên nàng thật muốn nhìn thấy cha mẹ, thật muốn phần vui sướng này chia sẻ cùng bọn họ, nhưng nghĩ lại, bây giờ không muốn nhìn thấy bọn họ nữa, miễn cho xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Ngày hôm sau, Phượng Thi Ngừ lại đến vương phủ, lúc ấy Thánh Kinh Hồng cùng Mộc Khuynh Cuồng đang ở trong phòng dùng điểm tâm.

“Ngươi không đi gặp nàng?”

“Không đi.” Thánh Kinh Hồng lạnh nhạt nói, đối với nữ nhân khác, hắn không có bất kỳ hứng thú, ngay cả nói nhiều thêm một câu, hắn cũng không muốn.

Đột nhiên Mộc Khuynh Cuồng xoa xoa tay, cười cười nói: “Ta đi cự tuyệt nàng.”

Thánh Kinh Hồng vừa định giữ nàng lại, nhưng Mộc Khuynh Cuồng trước một bước đi ra cửa, nàng mở cửa rồi lập tức đóng kín, chứng kiến Phượng Thi Ngừ một thân phần váy đỏ, tươi mát động lòng người yên tĩnh đứng ở nơi đó, đứng ở bên cạnh nàng nha hoàn lục y toàn thân phát hỏa.

“Tam công chúa, vương gia nhà chúng ta thân thể không tốt, không muốn gặp bất luận kẻ nào.” Mộc Khuynh Cuồng đi lên trước cười yếu ớt nói.

“Vị công tử này lại giúp ta thông báo đi! Chỗ này của ta có mang đến đồ của Tuyệt phi nhờ ta giao cho vương gia.” Phượng Thi Ngừ nhìn Mộc Khuynh Cuồng trước mặt ôn hòa hữu lễ không có nửa điểm đáng về công chúa nói.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn về phía nha hoàn bên cạnh trong tay xách theo gì đó: “Công chúa đưa cho ta đi! Vương gia không muốn gặp người, ta cũng không có cách nào.”

“Đúng vậy, công chúa, người tạm thời dừng tới.” Bên cạnh Hắc Hồ lập tức cười nói, hắc tin tưởng công chúa này là người thông minh, vương gia không muốn gặp nàng như vậy, đó chính là đối với nàng không có có ý tứ, nàng như thế nào còn không biết khó mà lui đây.

Phượng Thi Ngừ không lên tiếng, nha hoàn bên cạnh nàng tức giận bất bình mở miệng: “Vương gia các người là thế nào? Có phải hay không xem thường công chúa nhà ta?”

Mộc Khuynh Cuồng ở trong lòng cười lạnh, thái độ siêu cấp ác liệt lạnh lùng nói: “Vương gia nhà ta nào dám xem thường công chúa, là vương gia nhà ta tự biết trào cao không nổi, cho nên công chúa mời trở về đi!”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Giả trư ăn cạp (10)

Ngụ ý là, Tam công chúa, người có thể đi tìm một người trào cao của người đi, Thánh Kinh Hồng người ta đã hoa có chủ.

“Người, các người rõ ràng là xem thường công chúa nhà ta.” Lục y nha đầu đưa ngón tay chỉ Mộc Khuynh Cuồng tức giận nói, công chúa có thể có tính tình tốt như vậy, nàng thực tại không chịu nổi.

Mộc Khuynh Cuồng lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng, giễu cợt nói: “Người muốn chê bai công chúa nhà người như thế, ta cũng không có cách nào.”

“Người...”

“Lục Vu, câm miệng.” Phượng Thi Ngừ nghiêng người lạnh lùng nói, nha hoàn được kêu là Lục Vu nhanh chóng ngậm miệng lại, tức giận đến độ thẳng giậm chân.

Phượng Thi Ngừ cười nhẹ nhàng nhìn Mộc Khuynh Cuồng, rồi cầm lấy giỏ trúc trong tay Lục Vu đưa cho nàng, ôn nhu nói: “Đây là Tuyệt phi chuẩn bị, phiền toái công tử cầm vào cho vương gia, nếu vương gia đã không muốn gặp ta, ta đi về trước.”

Mộc Khuynh Cuồng cười nhạt tiếp nhận giỏ trúc trong tay nàng.

“Thánh Kinh Hồng a Thánh Kinh Hồng, nàng đối với người giống như thật sự cảm thấy rất hứng thú, ta sợ người lần này thật sự có khả năng muốn cưới nàng.” Mộc Khuynh Cuồng mờ mờ đục đục nhìn ra bày ở trên bàn, đều là điểm tâm tinh xảo, còn có bát súp bốc hơi nóng.

Phượng Thi Ngừ khẳng định sẽ không đơn giản như vậy, nàng ở vương phủ này bị đối đãi như vậy càng thêm không chịu để yên.

Hơn nữa tới hôm qua những sát thủ này xuất hiện ở vương phủ, chỉ sợ cùng Phượng Thi Ngừ có quan hệ, đoán chừng là hoàng tử khác không muốn làm cho Thánh Kinh Hồng lấy Phượng Thi Ngừ, cho nên mới nghĩ tới lập tức giải quyết hẳn.

Thánh Kinh Hồng khi định thần nhàn cười như không cười nhìn chằm chằm nàng, Mộc Khuynh Cuồng bị hắc liên tục nhìn chằm chằm như vậy rất không được tự nhiên, nàng trừng mắt nhìn hắc, để cho hắc có chuyện gì nói thẳng, không cần dùng ánh mắt nhìn nàng như vậy.

“Khuynh Cuồng, người bây giờ muốn làm cái gì nhất?” Đột nhiên hắc mở miệng cười hỏi.

“Ta muốn trở nên mạnh mẽ, ta muốn tu tập rất lợi hại.” Mộc Khuynh Cuồng nghĩ cũng không có nghĩ bật thốt ra.

Đột nhiên Thánh Kinh Hồng cầm lấy tay nàng, cười nói: “Không bằng chúng ta đi ra ngoài lịch lãm? Người cảm thấy như thế nào?”

“Đi lịch lãm?” Đôi mắt đen bóng của Mộc Khuynh Cuồng nhanh như chớp vòng tới vòng lui, đầu óc nhanh chóng chuyển động, rồi nàng cười gật đầu, xem ra bọn họ lại nghĩ giống nhau.

Ngày hôm sau, Thánh Kinh Hồng cùng Mộc Khuynh Cuồng ly khai vương phủ, bên cạnh bọn họ cũng không có mang bất luận kẻ nào, mà là lặng yên không một tiếng động đi.

Bọn họ đi trong buổi sáng ngày hôm ấy, hoàng cung hạ chỉ, để cho Thánh Kinh Hồng cưới Phượng Lâm tam công chúa Phượng Thi Ngừ, nhưng bởi vì

Thánh Kinh Hồng đi ra ngoài tìm y xem bệnh, thánh chỉ này không người nào dám tiếp, cho nên thánh chỉ bị cầm đi ra ngoài, chỉ có thể từ bỏ.

“Công chúa, người tại sao phải gả cho vương gia kia, hẳn căn bản không có coi trọng người.” Lục Vu đứng ở bên cạnh Phụng Thị Ngữ tức giận bất bình nói.

Phụng Thị Ngữ nâng chung trà lên nhẹ hớp một cái, trên mặt tất cả đều là ý cười sáng rực, thật sự là người tâm tư tỉ mỉ, Thánh Kinh Hồng thế nhưng trước ly khai vương phủ, xem ra hẳn là đoán được hôm nay nàng sẽ thỉnh cầu hoàng thượng hạ chỉ, chạy trốn ngược lại còn nhanh hơn thỏ.

Bất quá điều này làm cho nàng càng thêm xác định không thể dễ dàng bỏ qua hẳn, đồng thời, trong mắt nàng xẹt qua một nụ cười bí hiểm, xem ra lãnh vương này không hề giống như đồn đãi vô năng như vậy, một người yếu đuối không có năng lực tâm tư người tư tuyệt đối sẽ không tính tể như vậy.

“Ta chính là muốn gả cho hẳn.” Nàng nhẹ nhàng cười, hẳn chạy trốn nhất thời, không chạy được một đời.

“Vậy làm sao bây giờ? Hẳn cũng không tiếp chỉ, chẳng lẽ chúng ta liên tục ở tại hoàng cung?” Lục Vu rất không tình nguyện nói, nhưng chủ tử đã quyết định, nàng làm nô tỳ cũng không tư cách can thiệp.

Phụng Thị Ngữ đặt ly trà xuống, ý tứ sâu xa cười: “Không, chúng ta trở về Phụng Lâm, hẳn tổng sẽ trở lại, chờ hẳn trở lại, ta tới nữa.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 181: Mượn đao giết người (1)

Vùng ngoại ô Tần Thiên đế quốc, hai đạo bóng dáng một lam một đen theo tuần mã ở trên đường rộng lớn nhanh chóng chạy băng băng.

“Thánh Kinh Hồng, trạm thứ nhất chúng ta đi nơi nào?” Mộc Khuynh Cuồng hưng phấn hỏi, rốt cuộc cũng có thể đi ra ngoa du.

Thánh Kinh Hồng liếc nhìn nàng một cái, nhướn mày, cười nói: “Người không phải thích luyện đan sao, nghe nói Viêm Cơ thành một hồi sẽ có trận luyện đan rất long trọng, không bằng chúng ta đi tham gia náo nhiệt.”

“Thật sự, thật tốt quá!” Hai mắt Mộc Khuynh Cuồng sáng ngời, đi vào vương phủ nàng hầu như không có cơ hội luyện đan, nàng còn đang suy nghĩ gì thời điểm có thể có được nghịch Thiên cấp đan dược, đây chính là nàng đã đáp ứng Sư Sư và Phi Phi.

Dọc theo đường đi, gặp được nơi ma thú chiếm đa số, Mộc Khuynh Cuồng liền muốn đi xuống chém giết một phen, tăng cường khí lực của mình, mấy ngày gần đây nàng liên tục tu tập Phần Thiên bí quyết, nhưng không biết vì sao tổng là không đạt được yêu cầu, xem ra là thể chất của nàng còn quá yếu.

Tìm hơn nửa tháng, rốt cuộc Thánh Kinh Hồng và Mộc Khuynh Cuồng đi vào Viêm Cơ thành có đan dược chi hương nổi tiếng.

Viêm cơ thành ở biên cương Tần Thiên đế quốc, kể ra là nhị thành lớn, vừa đi vào cửa đô thành, Mộc Khuynh Cuồng ngửi thấy được trong không khí có một mùi thuốc nhàn nhạt, không hồ là địa phương danh xưng có đan dược, ngay cả trong không khí đều là vị thuốc.

“Nơi này là không phải có rất nhiều luyện dược sư?” Mộc Khuynh Cuồng hỏi Thánh Kinh Hồng bên cạnh, nàng vẫn là trang phục nam tử, vẫn dùng là giọng nam.

“Ừ, nơi này là vùng luyện đan nổi danh nhất Tạp Dục Tư đại lục.” Thánh Kinh Hồng cười nhạt nói, mang nàng tới nơi này, hẳn là muốn nhìn một chút có không ai có thể giải độc trên người Mộc Khuynh Cuồng.

Hắc Hồ bên kia liên tục tra không được tin tức, hẳn chỉ có tự mình dẫn nàng đi ra, hy vọng hành trình đi ra ngoài lần này, có thể giúp nàng giải quyết trong kỳ độc cơ thể.

Nhìn Mộc Khuynh Cuồng bên cạnh vui vẻ hoạt bát, trong lòng Thánh Kinh Hồng tất cả đều là thỏa mãn, về phần hoàng thất bên kia, bọn họ thích nháo thế nào liền nháo như thế ấy, lần này thái độ của hẳn đã rất rõ ràng, hẳn không muốn cưới Phụng Lâm tam công chúa, nếu như những người kia còn dám đuổi theo, đó chính là tự tìm đường chết.

“Rất nhiều tiệm bán đan dược, Thánh Kinh Hồng, chúng ta đi xem một chút đi!” Mộc Khuynh Cuồng kéo ống tay áo của hẳn, không có biện pháp, thân thể của hẳn lại khôi phục hẳn thế.

Thánh Kinh Hồng nhìn nàng lôi kéo ống tay áo của hẳn, trong lòng có chút cười khở, nếu ở ở Viêm Cơ thành không giúp nàng giải được độc, hẳn liền mang nàng đi gặp sư phụ.

Mộc Khuynh Cuồng tiến vào cửa hàng đi hỏi có hay không đan dược cấp nghịch thiên, nhưng kết quả nhận được toàn bộ là không có, nàng hỏi vài tiệm đều là như thế.

“Vi sao đều không có bán đan dược cấp nghịch Thiên?” Mộc Khuynh Cuồng rất thất bại nhìn chằm chằm Thánh Kinh Hồng, nơi này không phải là đan dược chỉ hương sao, tại sao không có?

Thánh Kinh Hồng lắc đầu cười, nàng nghĩ đến quá ngây thơ rồi.

“Đan dược cấp nghịch thiên là đan dược trân quý nhất, chỉ sợ ngươi lật tất cả cửa tiệm ở Viêm Cơ thành đều rất khó tìm được một viên.” Thánh Kinh Hồng về mặt ngưng trọng nói, ngay cả hắc cũng luyện không ra đan dược cấp nghịch thiên, đan dược cấp nghịch thiên cũng không phải là ai cũng có thể luyện ra.

Mộc Khuynh Cuồng kinh hãi há to mồm, đan dược cấp nghịch thiên ít ỏi như vậy sao, lần trước nàng còn muốn ngày nào đó nếu nàng có thể luyện ra đan dược cấp nghịch thiên thật tốt, bây giờ nhìn lại khả năng rất gian nan.

“Vậy ngươi làm sao không sớm chút gọi ta lại, hại ta uống phí sức lực cùng nước miếng.” Mộc Khuynh Cuồng chu môi mắt tròn trắng trừng hắc, cái người yêu nghiệt đáng chết này!!!

Thánh Kinh Hồng sờ sờ mũi, về mặt ủy khuất nháy mắt nói: “Là ngươi chính mình mỗi lần chạy nhanh như vậy, ta nghĩ gọi ngươi lại một lúc, ngươi đã sớm tiến vào, ta thấy ngươi thích chạy, liền dứt khoát không gọi ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Mượn đao giết người (2)

“...” Mộc Khuynh Cuồng nghiêng răng nghiêng lợi, hắc đây coi là lý do sao, hắc đây căn bản không tính lý do được chứ!

Ô ô, nàng bị hắc khi dễ!

Trên bàn cơm, Mộc Khuynh Cuồng mắt to mãnh liệt trừng mắt nhìn hắc ăn từng ngụm cơm, khiến cho nàng giống như rất ủy khuất, Thánh Kinh Hồng không chịu nổi đôi mắt to ngập nước của nàng, liền nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ dỗ dành.

Từ trước đến nay hắc không có dụ dỗ qua bất cứ người nào, nhưng lúc này dụ dỗ lời nói người cũng nói cực kỳ có thứ tự, hắc chỉ muốn cho nàng vui vẻ, như nàng mong muốn.

Lúc này người xung quanh toàn bộ nhìn chằm chằm Thánh Kinh Hồng và Mộc Khuynh Cuồng, hai người bọn họ là đàn ông nha!

Nhưng là vì cái gì người nam tử áo lam kia vô cùng thân mật lại ôn tồn dụ dỗ người nam tử kia áo đen như vậy, nam tử áo lam thoát nhìn lãnh khốc tuần mỹ, nam tử áo đen thoát nhìn anh tuấn tiêu sái, chẳng lẽ hai người bọn họ là...

Sau khi mọi người nghĩ như vậy, nhìn lại hướng Thánh Kinh Hồng và Mộc Khuynh Cuồng, trong mắt đều mang theo ý cười mập mờ.

Mộc Khuynh Cuồng mới mặc kệ bọn họ, chỉ lo hưởng thụ Thánh Kinh Hồng thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ dỗ dành, vì để cho những người vây xem kia xem náo nhiệt nhìn càng thêm vui vẻ, nàng rất không có dè dặt cầm lấy chiếc đĩa gấp thức ăn thân mật uy Thánh Kinh Hồng.

Theo động tác nàng như vậy, bốn phía các loại tiếng cười cùng tiếng nghị luận rối rít mà dựng lên.

Thánh Kinh Hồng nghe tiếng cười những người kia, một cái ánh mắt sắc bén tràn đầy sát khí tính áp bách quét qua đi, hơn nữa trên người hắc tản ra lạnh lẽo khiếp người như hàn băng, những người vây xem kia đều toàn bộ thu hồi ánh mắt từng người tự ăn gì đó.

“Ăn ngon không?” Mộc Khuynh Cuồng cười tùm tùm hỏi.

“Chỉ cần là ngươi uy, ăn cái gì cũng tốt.” Thánh Kinh Hồng một bộ dáng hưởng thụ, bên trong con ngươi màu bạc xinh đẹp lại mê người là thật sâu sùng ái.

Mộc Khuynh Cuồng nghe hắc nói như vậy, môi cong lên một cái, gấp lên một cái trái ớt đỏ hướng Thánh Kinh Hồng uy, Thánh Kinh Hồng nhú nhú mày, hắc không thích ăn ớt cay nhất, hơn nữa hắc sợ cay.

“Kinh Hồng, ngươi không ăn sao?” Mộc Khuynh Cuồng nghiêng nghiêng cái đầu nhỏ cười nham hiểm chứa đựng ôn nhu nói.

Thánh Kinh Hồng nhìn trái ớt đỏ kia hồi lâu, cuối cùng hé miệng nuốt vào, sủng nữ nhân chính mình là thứ nhất, chỉ cần nàng làm cho hắc ăn, mặc kệ ăn ngon khó ăn còn chưa phải thích ăn, đều muốn cảm thấy đặc biệt ăn ngon!

Ăn xong ớt đỏ, mặt Thánh Kinh Hồng gất gao kìm nén, mày kiếm khó chịu nhăn lên thật sâu, thật sự thật là cay!

Mộc Khuynh Cuồng nhìn bộ đáng hán kim nén ăn, cuối cùng lấy một chén canh đưa tới trước mặt hán, u oán nói: “Rõ ràng không thích ăn, vì sao còn muốn ăn, ăn? Uống nó!”

Thánh Kinh Hồng thấy nàng đưa canh, lập tức tiếp nhận uống.

Mộc Khuynh Cuồng hai tay nâng cầm lên theo dõi hán, nàng đương nhiên biết rõ hán tại sao phải ăn, vì như nàng mong muốn, thực là một người ngốc tử.

Người bên cạnh vẫn là thỉnh thoảng hướng về Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng quan sát, thấy bọn họ thân mật như vậy, bọn họ càng thêm khẳng định, hai người này nhất định là có ham mê đặc biệt.

Ăn xong, Mộc Khuynh Cuồng lôi kéo Thánh Kinh Hồng cùng nàng đi dạo phố, cuối cùng đi qua một cửa tiệm bán trang phục.

“Ông chủ, lấy cho ta bốn bộ y phục đắt tiền nhất tốt nhất trong tiệm, nhớ kỹ, một bộ màu lam, một bộ màu đen.” Mộc Khuynh Cuồng hướng ông chủ cười nói, nàng cảm thấy Thánh Kinh Hồng mặc màu lam vẫn là dễ nhìn, nàng liền mặc màu đen!

Thánh Kinh Hồng không hiểu nàng tại sao phải mua quần áo.

Mộc Khuynh Cuồng đợi ông chủ xuất ra y phục, lập tức đưa cho Thánh Kinh Hồng thay, đồng thời chính nàng cũng đi thay, lập tức hai người mỹ công tử cầm y ngọc đới nhẹ nhàng xuất hiện, y phục kia tôn quý phối hợp khí chất bản thân bọn họ, không cần nhìn đều biết người ta chắc là quý công tử đại phú.

“Thánh Kinh Hồng, ngươi trả tiền, ngươi còn nợ của ta hai vạn kim tệ, hai bộ quần áo này liền tặng cho ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng tiếp nhận hai bộ quần áo ông chủ đưa tới hào sảng nói.

Thánh Kinh Hồng bắt đắc dĩ giương môi, nàng còn nhớ rõ hai vạn kim tệ kia.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Mượn đao giết người (3)

Hai người thay xong quần áo lại đi ra ngoài, người xung quanh rồi rít hướng quan sát bọn họ.

Mộc Khuynh Cuồng lại chạy tới gian hàng mua một phen quạt xếp tổ nhất, lập tức, một người đại gia công tử tuần tú phong lưu lỗi lạc xuất hiện ở trước mặt.

“Thánh Kinh Hồng, ngươi có tin ta hay không có thể tìm được đan dược cấp nghịch thiên?” Mộc Khuynh Cuồng vừa lắc lắc quạt xếp vừa tự tin cười nói.

Thánh Kinh Hồng khiêu mi nhìn nàng, nàng có thể có biện pháp nào, điều này làm cho hán thật tò mò.

Mộc Khuynh Cuồng bí hiểm cười một tiếng, ý bảo Thánh Kinh Hồng đi cùng nàng, nàng tìm hỏi người qua đường, cuối cùng đi vào cửa tiệm đan dược lớn nhất ở Viêm Cơ thành.

Tiểu nhị cửa hàng sau khi nhìn thấy Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng lập tức nhiệt tình nghênh đón, nhìn từ trang phục của bọn họ nhất định người ta con em là nhà đại phú, lại nhìn cái loại quý khí toàn vẹn sẵn có của bọn họ, hán càng cảm thấy được bọn họ sẽ là kim khách của hán.

Đối với loại kim khách này, đương nhiên phải nhiệt tình đối đãi.

Mộc Khuynh Cuồng lắc lắc quạt xếp khẽ mỉm cười, vốn là nàng đi cửa hàng khác, những người kia sau khi thấy trang phục của nàng, đối với nàng ôn hoà, rõ ràng chính là xem thường nàng không có tiền.

Bởi vì là lạng lẽ ra vương phủ, cho nên bọn họ ăn mặc rất mộc mạc, không có nghĩ tới người bán đồ chỗ này cũng là xem trang phục.

“Không biết hai vị khách quý muốn mua đan dược gì, Vạn Phúc Đường chúng ta thể nhưng bất cứ đan dược quý báu nào đều có, chỉ cần các ngươi phải trả nổi tiền.” Chạy đường tiểu nhị cung kính hữu lễ hỏi Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng lông mày cao gầy, một bộ tài đại khí thô nói, “Ta nghĩ mua đan dược cấp nghịch thiên.”

“A...” Chạy đường tiểu nhị la hoảng lên, kinh ngạc nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng cùng Thánh Kinh Hồng, run sợ một hồi lâu, hán xin lỗi cười nói: “Vị công tử này, cái này hình như có chút khó, nơi này chúng ta không có đan dược lợi hại như vậy.”

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn cửa hàng, trào phúng cười nói: “Vừa rồi là ai nói, trong vạn phúc đường chúng ta đan dược quý báu gì đều có, nguyên lai là gạt người.”

“Này... Công tử, người nên biết cấp đan dược nghịch thiên rất ít, nơi này chúng ta thật không có.” Chạy đường thức ăn trên mặt có chút lúng túng.

“Hừ, cái gì phá điểm, vẫn là tiệm thuốc đại đan đệ nhất Viêm Cơ thành, nguyên lai là dọa người.” Mộc Khuynh Cuồng một bộ con nhà giàu mắng to, bộ dáng cao ngạo kia giống như một cái nhị thế tổ.

Chạy đường tiểu nhị bị Mộc Khuynh Cuồng rống lại càng không được tự nhiên, hắn không nghĩ tới đối phương là đến mua cấp đan dược nghịch thiên, đan dược cao cấp loại này trong cửa hàng nơi nào sẽ có bán.

“Àm ĩ cái gì, ai dám ở trong nhà cửa hàng bốn tiểu thư gây chuyện.” Đột nhiên một giọng nói bén nhọn thét to từ bên ngoài truyền vào.

Chạy đường tiểu nhị nghe được giọng nói từ sau cửa, giống như bắt được cây cỏ cứu mạng chạy tới thật nhanh, cung kính nói: “Quân tiểu thư, nơi này, nơi này có hai vị khách nhân muốn mua đan dược cấp nghịch thiên, nhưng bên trong cửa tiệm chúng ta không có, sau đó cứ như vậy...”

Mộc Khuynh Cuồng nghiêng người liền nhìn thấy một thiếu nữ chừng mười bốn mười lăm tuổi sắc mặt sắc bén đi về phía nàng, một đầu tóc dài đen nhánh tỏa sáng, một đôi mắt đen sâu thẳm như nước hồ vậy, mũi thon dài mà thẳng tắp, hai cánh môi mím lại thành một đường thẳng, một bộ váy màu xanh biếc ôm eo làm nổi bật dáng người nàng vô cùng tốt đẹp, trên người tản ra một cỗ ngạo khí tôn quý.

“Các người muốn mua đan dược cấp nghịch thiên?” Quân Tiểu Khanh nhướn cao lông mày nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, sau đó vừa liếc nhìn Thánh Kinh Hồng, cuối cùng vẫn là đưa ánh mắt dừng ở trên người Mộc Khuynh Cuồng, hai người này nam tử lớn lên thực tuần tú, kỳ thật nàng thích nhất mỹ nam tử, nhưng bây giờ nàng mới không biểu hiện ra ngoài, người ta đứng là đến gây chuyện

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 184: Mượn đao giết người (4)

“Đúng vậy, ta vừa mới tiến đến, tiểu nhị nhà người cùng ta nói, nơi này đan dược quý báu gì đều có, nhưng ta vừa nói ra đan dược cấp nghịch thiên, hắn lại nói với ta không có, đây không phải là lừa gạt sao.” Mộc Khuynh Cuồng lắc lắc quạt xếp cười như không cười nhìn chăm chăm mỹ nhân trước mặt.

Quân Tiểu Khanh nhú mày, rồi sau đó nhìn về phía tiểu nhị, chạy đường tiểu nhị bị Quân Tiểu Khanh nhìn, trên mặt thật là vô tội, hắn bình thường đều là giới thiệu như thế này, hai vị khách nhân này rõ ràng chính là làm khó dễ hắn.

Viêm Cơ thành mọi người đều biết, đan dược cấp nghịch thiên kia đã không thể dùng quý báu đến tôn xưng, đây chính là đan dược trân quý nhất, rất nhiều người ngay cả có tiền cũng mua không được.

Cho nên có thể luyện ra đan dược cấp nghịch thiên luyện được sư đó là rất được người sùng bái cùng tăng bốc, một ít người tu tập đặc biệt khát vọng nhận được đan dược cấp cao phẩm, như vậy có trợ giúp tu tập rất nhanh lên cấp.

Nhưng trên cái thế giới này, cao cấp luyện được sư quá ít, giống như đỉnh cấp đấu giả rất ít, cường đại vương giả triệu hoán sư càng ít hơn.

Quân Tiểu Khanh thu hồi khí sắc bén trên người, giương môi cười nói: “Vị công tử này, người là vùng khác tới đi!”

Mộc Khuynh Cuồng gật đầu, chờ đợi câu sau của nàng.

“Ở Viêm Cơ thành, đan dược cấp nghịch thiên cũng không thuộc về đan dược quý báu, mà là thuộc về đan dược trân quý, đây là mọi người đều biết, cho nên đây coi như là hiểu lầm, người liền không nên làm khó người làm của ta.” Quân Tiểu Khanh giúp người làm cỏi ra vấn đề khó khăn.

“Cái này ta không biết, vậy bây giờ phải làm gì?” Mộc Khuynh Cuồng một bộ dạng ăn vạ, hôm nay nàng sẽ phải từ trong miệng thiếu nữ này hỏi ra tung tích đan dược cấp nghịch thiên, nhà nàng là bán đan dược, nàng hắn là luyện được sư đi! Trên người nàng có một cỗ nhàn nhạt vị thuốc.

Đan dược cấp nghịch thiên ít như vậy, chắc hắn người bình thường cho dù có cũng sẽ không dễ dàng lấy ra, thì nàng cần phải đi nơi nào mua.

Quân Tiểu Khanh mở to hai mắt nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, cái miệng nhỏ nhắn môi mím thật chặt, có chút tức giận, nàng đều giải thích cho nàng rõ ràng như thế, nàng còn muốn như thế nào nữa?

Nàng cho rằng đan dược cấp nghịch thiên dễ dàng nhận như vậy được sao.

“Công tử chính mình đi tìm.” Quân Tiểu Khanh tức giận nói.

Mộc Khuynh Cuồng hai mắt khề neo lại, quần áo lụa là cười nói: “Người là người bán, ta là người mua, làm người bán nên thỏa mãn người mua, nếu nơi

này của cô nương đã không có, vậy người nói cho ta đi nơi nào mua đi!”

Quân Tiểu Khanh nhíu mày tròng nòng, không vui nói: “Không biết.” Cho dù có, nàng cũng không nói cho nàng, nàng tại sao phải nói cho nàng biết.

Mộc Khuynh Cuồng cũng không giận, đột nhiên nàng hắng giọng hướng ra phía ngoài hồ, “Mọi người mau đến xem xem, vận phúc đường này là tên lừa đảo, bọn họ lừa gạt ta, không có đan dược lại nói có, sau cùng lấy đan dược khác giả mạo...”

“Này, người làm gì nói lung tung thế...” Quân Tiểu Khanh há to miệng nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, mắt thấy bên ngoài vậy xem càng đến càng nhiều, nàng duỗi ra hai tay muốn che miệng Mộc Khuynh Cuồng, nhưng Thánh Kinh Hồng nhanh hơn nàng chắn trước mặt Mộc Khuynh Cuồng.

Quân Tiểu Khanh đưa ngón tay chỉ Mộc Khuynh Cuồng, hô to gọi nhỏ đạo: “Người, người tên vô lại này, người im miệng cho ta, người lại nói lung tung ta xé miệng của người.”

Mộc Khuynh Cuồng mới không để ý tới nàng ta, có Thánh Kinh Hồng giúp nàng cản trở, nàng là ở chỗ đen nói thành trắng, trắng nói thành đen.

“Tốt lắm tốt lắm, ta cho người biết được chưa!” Quân Tiểu Khanh giương nanh múa vuốt nghiêng răng nghiêng lợi nói, người này bộ dáng đẹp mắt như vậy, như thế nào hư hỏng như vậy, vô lại như vậy, thật sự là khôn kiếp, tức chết nàng!

Mộc Khuynh Cuồng nghe nàng nói như vậy mới ngậm miệng lại, đi đến trước mặt nàng, nháy mắt, cười tà nói: “Quân tiểu thư, người nói sớm đi, hại ta lãng phí nhiều nước miếng như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Mượn đao giết người (5)

“Người, người không biết xấu hổ!” Quân Tiểu Khanh tức giận đến khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, lần đầu tiên nàng gặp được người làm cho nàng phát điên cuồng như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng ngẩng mặt của mình lên, đưa tay sờ sờ, tự cảm giác chính mình tốt đẹp nói: “Mặt ta tuần mỹ như vậy, vì cái gì không biết xấu hổ.”

“.....” Quân Tiểu Khanh khóe miệng run rẩy, người này có muốn hay không tự kỷ như vậy.

“Quân tiểu thư, nói cho ta biết ở nơi nào có thể mua được đi!” Mộc Khuynh Cuồng cũng không muốn cùng nàng lãng phí thời gian.

Quân Tiểu Khanh từ trên xuống dưới quan sát Mộc Khuynh Cuồng một hồi lâu sau, cao ngạo nói: “Cho dù nói cho các người biết, chỉ sợ các người cũng không mua nổi, cho dù người mua, người ta chưa chắc sẽ bán.”

Bởi vì nhà nàng còn có một viên, là cha nàng chuẩn bị luyện ra rất lâu, dùng để tham gia lần luyện đan này.

“Quân tiểu thư không cần phải lo lắng, người chỉ cần nói cho ta ở nơi nào là được.” Mộc Khuynh Cuồng cười nhạt nói.

“Thành đông Hạng gia.” Quân Tiểu Khanh vẻ mặt khiêu khích nói, Hạng gia và Quân gia nàng là đối thủ một mất một còn, vậy hãy để cho hai người bọn họ đi Hạng gia tìm phiền toái đi! Nàng nhìn ra được hai người này không đơn giản.

Đôi mắt Mộc Khuynh Cuồng hí hí, rồi cười nói: “Đa tạ cô nương.”

Nói xong, nàng liếc mắt nhìn Thánh Kinh Hồng, sau đó hai người cùng nhau đi ra phía ngoài.

Quân Tiểu Khanh thấy bọn họ đi, khóe miệng lộ ra ý cười giảo hoạt, tốt nhất bọn họ làm cho Hạng gia long trời lở đất, như vậy lần luyện đan này, cũng sẽ không để cho Hạng gia đoạt danh tiếng Quân gia nàng.

“Tiểu thư nhỏ, người thật lợi hại.” Chạy đường tiểu nhị đi đến bên cạnh Quân Tiểu Khanh khen ngợi cười nói, nếu không có nàng, hẳn còn không biết làm sao bây giờ.

Quân Tiểu Khanh cảm lấy tóc của mình lác lác, cao ngạo cười nói: “Đó là đương nhiên, cũng không nhìn một chút ta là ai, ta chính là Quân Tiểu Khanh, cực kỳ có tư chất luyện được sư ở Quân gia.”

Mộc Khuynh Cuồng ra khỏi Vận Phúc đường liền cùng với ma thú bên trong không gian Sưu Sưu và Phi Phi phân ra nhiệm vụ.

“Bây giờ chúng ta đi nơi nào?” Thánh Kinh Hồng nhàn nhạt hỏi, tựa hồ biết rõ Mộc Khuynh Cuồng sẽ không lập tức đi Hạng gia.

Mộc Khuynh Cuồng nghiêng người liếc hán một cái, giảo hoạt cười nói: “Uống trà, ăn cái gì.”

“Tốt.” Thánh Kinh Hồng sùng ái cười nói, trong hai mắt lóe một tia ánh sáng sáng ngời.

Trong trà lâu, Mộc Khuynh Cuồng nhàn nhã thưởng thức trà nếm điểm tâm, nàng đương nhiên sẽ không lập tức đi Hạng gia, ai biết Quân tiểu thư kia là không phải gạt nàng, nàng đã gọi Sứ Sứ và Phi Phi phân ra đi thăm dò Quân gia và Hạng gia, hỏi thăm rõ ràng rồi hành động sẽ tương đối tốt.

Trên đường phố rất nhiều người, chắc hẳn đều là đến để quan sát luyện đan.

“Các ngươi nói lần luyện đan này, có ai có thể xuất ra đan dược cấp nghịch thiên?” Trong trà lâu bắt đầu có người thảo luận về hội luyện đan.

“Không dám xác định, năm ngoái đều không có ai có thể xuất ra đan dược cấp nghịch thiên.”

“Các ngươi cho rằng cấp đan dược nghịch thiên là dễ dàng luyện ra như vậy sao, cho dù có, cũng sẽ không có người nói trước để lộ ra, khẳng định sẽ dẫn tới vô số người đến đoạt như vậy.”

“Đúng vậy, các ngươi biết rõ lần trước Vương gia vì cái gì bị diệt môn sao, chính là đồn đãi nhà hắn có dấu đan dược cấp nghịch thiên, kết quả, Vương gia trong một đêm đã không còn, rất kinh khủng.” Có người cẩn thận nói.

Theo người này dứt lời, những người khác một trận thốn thức.

Mộc Khuynh Cuồng nhú mày, khoe miệng hiện ra cười lạnh, thứ đồ tốt tổng là có lợi có hại, có thể giúp người, cũng có thể hại người.

“Ta lặng lẽ nói cho các ngươi biết, ta nghe người khác nói, lần này Quân gia giống như luyện ra đan dược cấp nghịch thiên, sẽ dùng tới tham gia lần luyện đan này.” Đột nhiên trong đám người có người nhỏ giọng nói.

Mặc dù hắn có ý hạ thấp giọng, nhưng thanh âm kia vẫn để cho toàn bộ khách quan ngồi ở lầu hai thưởng thức trà nghe được rõ ràng tường tận.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 186: Mượn đao giết người (6)

Mộc Khuynh Cuồng nghiêng người nhìn lại hướng về người vừa mới nói chuyện, đáy mắt lóe một chút hàn quang, người này nói chuyện thật đúng là âm hiểm, hắn nói như vậy, không phải là làm cho tất cả mọi người biết rõ Quân gia lần này có đan dược cấp nghịch thiên, để cho tất cả mọi người đi đối phó Quân gia sao.

Quân gia Quân gia, đột nhiên Mộc Khuynh Cuồng nhớ tới vốn là đụng phải người thiếu nữ kia, nàng ta không phải là họ Quân sao?

Vốn là nàng ta nói cho nàng biết Hạng gia có đan dược cấp nghịch thiên, chỉ sợ nàng ta là muốn cho nàng đi đối phó Hạng gia đi! Hiện tại người này ở trong trà lâu tiết lộ để cho người ta đối phó Quân gia, hắn có hay không là Hạng gia.

“Ngươi phát hiện cái gì?” Thánh Kinh Hồng nhìn Mộc Khuynh Cuồng bí hiểm nói.

Mộc Khuynh Cuồng trong mắt hào quang chợt lóe, nhẹ giọng nói: “Âm mưu, ngươi nói nếu không chúng ta mau mau đến xem nào nhiệt?”

“Ngươi muốn đi, ta liền cùng ngươi đi.” Thánh Kinh Hồng nâng chung trà lên nhẹ nhàng uống một hớp, mày kiếm khẽ giờ lên, đan dược cấp nghịch thiên lại muốn gây tai họa.

Sứ Sứ và Phi Phi không bao lâu sẽ trở lại.

“Khuynh Cuồng, Quân gia là đại gia tộc thứ hai luyện đan ở Viêm Cơ thành, bọn họ năm nay tham gia hội luyện đan, về phần nhà hắn có hay không đan dược cấp nghịch thiên, cái này hình như không có ai tra được...” Sứ Sứ sờ cái đầu nói, ai bảo Quân gia phong tỏa tin tức quá chặt.

“Khuynh Cuồng, Hạng gia là đại gia tộc đệ nhất luyện đan ở Viêm Cơ thành, chỗ đó có rất nhiều đủ loại đan dược, bọn họ năm nay tham gia hội luyện đan, đang chuẩn bị, ta không tìm được đan dược cấp nghịch thiên.” Phi Phi nhảy mắt từng chữ bẩm báo.

Mộc Khuynh Cuồng khẽ gạt đầu, rồi nói ra: “Các ngươi nhìn thấy bàn gần cửa sổ bên kia không, trong chốc lát nam tử mặc y phục màu nâu kia xuyên đi rồi, các ngươi đi theo hắn, nhìn hắn trở về ở đâu, đi gặp ai, nếu là hắn chết, các ngươi liền xem một chút là ai giết hắn, người nọ lại trở về ở đâu?”

“Tốt, biết rồi.” Sứ Sứ và Phi Phi đồng thời ngoan ngoãn nói.

Sau khi an bài tốt, Mộc Khuynh Cuồng bắt đầu nhàn nhã pha trà, sau đó rót một chén đưa cho Thánh Kinh Hồng: “Ngươi nếm thử, xem xem tay nghề pha trà của ta được hay không?”

Thánh Khinh Hồng bùng lên đưa lên mũi ngửi một chút, tán dương: “Thơm mát mà không nồng, bên trong nhạt lại mang theo một cổ tinh khiết và thơm, dần dần vô cùng tốt.”

“Vậy về sau ta thường xuyên pha trà cho ngươi được hay không?” Mộc Khuynh Cuồng cười nhẹ nhàng nói, trong lòng là nồng đậm vui vẻ, có đôi khi vì người mình thích pha một ly trà, nàng đều cảm thấy là một chuyện rất hạnh phúc.

“Tốt, bất quá chỉ có thể pha trà cho một mình ta.” Thánh Khinh Hồng bá đạo nói, hẳn không cho phép bất kỳ ai nếm thử nghệ của nàng, chỉ có hắn có thể nếm.

Mộc Khuynh Cuồng khinh bỉ hắn, có cần hay không bá đạo như vậy nha.

Hai người vừa nói vừa cười, thời gian thoáng cái liền đến chạng vạng.

“Khuynh Cuồng, ngươi thật sự là liệu sự như thần, Phi Phi, chuyện kể tiếp ngươi nói...” Sừ Sừ hưng phấn thét chói tai, Khuynh Cuồng nhà nó thật sự là quá thông minh.

Phi Phi dốc sức dốc sức vỗ cánh, cả kinh sợ hãi nói: “Khuynh Cuồng, nam tử mặc y phục màu nâu kia chết, hắn đi vào một tòa tiểu viện đi gặp một người, người nọ cùng hắn nói mấy câu, cho hắn một viên đan dược, hắn vui rạo rức tiếp nhận, nhưng sau khi hắn ăn liền chết, mà người cho hắn đan dược ăn cuối cùng trở về Hạng gia, oa, Hạng gia thật đáng sợ...”

Mộc Khuynh Cuồng nghe xong trên mặt không biến sắc, đây hết thấy đã trong dự đoán của nàng, xem ra Quân gia muốn gặp xui xẻo, nàng là giúp, hay là không giúp?

Nói thật, nàng là rất không muốn lo chuyện bao đồng, nhưng vì đan dược cấp Nghịch Thiên, nàng tựa hồ phải đi Quân gia một chuyến mới được.

Mộc Khuynh Cuồng cùng Thánh Khinh Hồng sau khi dùng qua bữa cơm chiều hưởng vẻ Quân gia đi đến, nhưng thời điểm bọn họ đi đến, vẫn là đã muộn một bước, Quân gia đã bị hỏa hoạn bao vây.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Mượn đao giết người (7)

Nhìn hỏa hoạn hùng hực trước mặt, Mộc Khuynh Cuồng lãnh khốc nói, “Thật tốt cho một chiêu mượn đao giết người, thật sự ngoan độc!”

“Một gia tộc danh môn cứ như vậy không còn.” Mặt Thánh Khinh Hồng không chút thay đổi nói, hẳn không có bất kỳ đồng tình nào, hắn cũng đã thấy nhiều chuyện như vậy, hơn nữa lúc trước cũng có người dạng này tính kế hắn, chỉ bất quá mệnh hắn cứng rắn, cho nên vẫn sống sót.

Mộc Khuynh Cuồng nhú mày, hiện tại điều nàng nghĩ tới chính là, Quân gia đến cùng có đan dược cấp Nghịch Thiên hay không, nếu như có, có thể đã bị người khác lấy đi hay không.

Nhìn nhìn lửa cháy trước mặt, nàng đôi mắt hít lại, chắc hẳn những người người diệt Quân gia cũng không tìm được đan dược cấp Nghịch Thiên, nếu lấy được thuốc, bọn họ cần gì đốt lửa thiêu Quân gia, vì bọn họ sợ có người tiếp tục đi vào bên trong tìm đan dược đi!

“Ta muốn đi vào.” Mộc Khuynh Cuồng nghiêng người ngẩng đầu nhìn Thánh Khinh Hồng nghiêm túc nói.

Thánh Khinh Hồng nhú mày, lạnh lùng nhìn nàng chằm chằm, “Ngươi muốn đi vào tìm thuốc, thực không muốn sống nữa, ta đi vào, ngươi ở nơi này chờ ta.”

“Không muốn, chúng ta cùng nhau vào đi thôi!” Mộc Khuynh Cuồng nhếch môi cười nói, nàng có thủy nguyên tố, có thể trong khoảng thời gian ngắn bảo vệ thân thể.

Thánh Khinh Hồng không lay chuyển được nàng, đành phải cùng nàng lặng lẽ ẩn vào đám lửa vây quanh Quân gia, thân Thánh Khinh Hồng cũng có lực lượng hộ thể, lại thêm việc thân thể vốn lạnh lẽo, hẳn cần bản không cần chống lại những đám lửa kia, Mộc Khuynh Cuồng vận lên thủy nguyên tố hộ thể trong không gian tinh thần, mặc dù vẫn cảm giác rất nóng, nhưng nàng vẫn có thể tiếp nhận.

Bên ngoài Quân gia toàn bộ là lửa, nhưng ở trong sân vẫn chưa hoàn toàn bị đốt cháy.

Nhìn thi thể cùng máu đầy đất, Mộc Khuynh Cuồng khẽ nhú mày, những người kia thật quá nhẫn tâm, thể nhưng hạ độc thủ như vậy, một viên đan dược dẫn đến tai ương diệt môn.

“Khuynh Cuồng, bên phải, bên phải là nơi bọn họ cất đan dược.” Thanh âm Sừ Sừ vang lên ở không gian trong ma thú.

Mộc Khuynh Cuồng lập tức chạy về phía bên phải theo hướng Sứ Sứ chỉ, Thánh Kinh Hồng nhanh chóng theo sau, cuối cùng hai người tới một tòa Dược các, bọn họ vừa tới, Dược các bị cháy âm ỉ sụp đổ, trong không khí là thanh âm lách cách vụn vỡ.

“Thật đáng tiếc, nhiều đan dược như vậy đã không còn.” Mộc Khuynh Cuồng thở dài nói, nàng vốn còn muốn đi vào lấy đi một chút đan dược khác, hiện tại ở loại tình huống này đan dược bên trong khẳng định đã bị hủy.

“Chúng ta đi thôi!” Thánh Kinh Hồng thân nhiên nói, hẳn không muốn nàng ở lâu ở chỗ này, mặc dù nàng có thủy nguyên tố, nhưng cũng không nên nán lại quá lâu.

Mộc Khuynh Cuồng trầm trọng gật đầu, trên mặt đất tất cả đều là người chết, cho dù nàng muốn tìm người hỏi cũng không tìm được, hơn nữa Quân gia giữ bí mật như vậy, cho dù có đan dược cấp Nghịch Thiên, cũng sẽ không có nhiều người biết rõ, đột nhiên nàng nghĩ đến Quân tiểu thư đã gặp lúc ban ngày kia, nàng cũng đã chết sao?

“Cứu, cứu ta...”

Đột nhiên từ trong phòng gần đấy, một nữ nữ nào đó trên người toàn lửa lao ra, Mộc Khuynh Cuồng định thần nhìn lại, không phải là Quân tiểu thư nàng gặp lúc ban ngày qua sao.

Mộc Khuynh Cuồng khoe miệng khẽ nhếch, chạy thật nhanh về hướng Quân Tiểu Khanh, rồi kéo nàng bay ra khỏi đại viện Quân gia.

Sau khi Quân Tiểu Khanh nhìn thấy Mộc Khuynh Cuồng đến liền hôn mê bất tỉnh, Mộc Khuynh Cuồng đành phải mang nàng đi từ lâu.

“Cho nàng ăn cái này.” Thánh Kinh Hồng xuất ra một viên đan dược đưa cho Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng nhanh chóng nuốt cho Quân Tiểu Khanh ăn.

“Người muốn từ trên người nàng thăm dò tin tức đan dược cấp Nghịch Thiên?” Thánh Kinh Hồng nhàn nhạt hỏi, thiếu nữ này là tiểu thư Quân gia, nói không chừng biết rõ cũng có thể biết đan dược cấp Nghịch Thiên.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn thoáng qua Quân Tiểu Khanh, ý tứ sâu xa cười nói, “Thử một chút đi!”

Nàng thừa nhận nàng không phải là người nổi lên thiện tâm đi cứu nàng ấy, thật sự nàng muốn hỏi nàng ấy một chút có biết đan dược cấp Nghịch Thiên hay không, hơn nữa cứu người may mắn còn sống sót trong nạn diệt môn, chắc chắn nhận được hồi báo sẽ không thiếu

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 188: Mượn đao giết người (8)

Ở trong phòng hai người an tĩnh ngồi yên lặng chờ Quân Tiểu Khanh tỉnh lại.

Có đan dược của Thánh Kinh Hồng, không lâu sau Quân Tiểu Khanh liền tỉnh, nàng ý thức được một khắc kia, nước mắt tràn mi, toàn bộ người nhà của nàng đã chết.

Nàng có cảm giác từ trên thiên đường rớt xuống địa ngục, cha nương của nàng, toàn bộ tỷ tỷ đệ đệ muội muội đều chết ở trong tay những hắc y nhân kia, nếu không phải cha nàng giúp nàng cản một chương, phỏng đoán lúc này nàng cũng đã đi theo bọn họ.

Từ nhỏ đến lớn, nàng ở nhà đã hưởng các loại yêu thương, nhìn thân nhân của nàng bị giết hại, nàng lại bất lực, cái loại cảm giác vô lực đó làm cho nàng hận chính mình và bọn họ không cùng nhau rời khỏi thế giới này.

Đúng là nàng không thể rời đi, cha dặn nàng nhất định phải sống sót thật tốt, không thể để cho huyết mạch Quân gia cứ bị đứt đoạn như vậy.

Nhưng bọn họ đều đi, nàng một người có thể sống thế nào, là ai lòng dạ ác độc giết hại Quân gia như vậy, nàng nhất định phải báo thù giúp bọn họ, nhất định!

Vừa nghĩ tới những hình ảnh máu tanh kia, nước mắt Quân Tiểu Khanh lại tràn ra khỏi mi mỗi lúc càng nhiều, ngực đau rất, cái loại cảm giác này làm cho nàng sống không bằng chết.

“Tỉnh?”

Mộc Khuynh Cuồng rất kiên nhẫn nghe nàng khóc, cảm thấy thời gian đã đủ, nàng đi về bên giường nhìn xem Quân Tiểu Khanh toàn thân là máu.

Quân Tiểu Khanh không để ý nàng, chỉ lo chính mình khóc, hiện tại nàng rất khó chịu, ai cũng không quan tâm.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn nàng, nhếch môi thân nhiên nói, “Nếu như muốn chết vậy thì trở về biển lửa Quân gia, nếu như không muốn chết, vậy thì ngừng khóc, suy nghĩ con đường tương lai của ngươi thật tốt, còn có, ta cứu ngươi, ngươi cảm tạ ta như thế nào?”

Nghe những lời này, Quân Tiểu Khanh mới nhìn hướng Mộc Khuynh Cuồng, trên mặt tất cả đều là tức giận.

“Ngươi bây giờ đã không phải là tiểu thư Quân gia, không nên như trước kia tùy hứng như vậy, ta có thể cứu ngươi, cũng có thể giết ngươi, ngươi ngàn vạn lần đừng tưởng rằng ta là người tốt lành, đại phát thiện tâm cứu ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng lãnh khốc vô tình nói, nàng chính là người như vậy.

Thế giới này không có quy định nào nói người nhất định có nghĩa vụ đối tốt với một người khác.

Huống chi nàng làm như vậy cũng không tính là gì, mọi người đều phải sống.

Nước mắt Quân Tiểu Khanh lại càng mạnh mẽ rơi xuống, nàng thu hồi tức giận trên mặt, cắn răng nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, đúng vậy, hiện tại nàng đã không còn là tiểu thư Quân gia, Quân gia đã bị diệt, nàng ở chỗ này khóc suốt suốt có ích lợi gì, nàng cần phải thay đổi, nàng nhất định phải báo thù.

“Cám ơn ngươi đã cứu ta, tại sao ngươi lại xuất hiện ở Quân gia?” Quân Tiểu Khanh ngồi dậy, mặt như băng sương nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng khiêu mi, sâu kín cười nói, “Ngươi sẽ không hoài nghi là ta tiêu diệt nhà ngươi chứ?”

Mặt Quân Tiểu Khanh không chút thay đổi không nói lời nào, nàng biết không phải là nàng ấy, bởi vì đám người kia rất hỗn loạn, tựa hồ cũng không phải là một đội người, mà là rất nhiều người đứng cùng một chỗ, nàng biết rõ bọn họ là đến tìm đan dược cấp Nghịch Thiên.

Là ai tiết lộ chuyện nhà nàng có đan dược cấp Nghịch Thiên ra ngoài, nghĩ tới đây, nàng cắn răng, toàn bộ móng tay cắm chặt vào trong thịt.

“Ngươi muốn cái gì?” Quân Tiểu Khanh biết rõ còn có hỏi, nàng biết rõ nam tử trước mặt cũng là vì đan dược cấp Nghịch Thiên.

Mộc Khuynh Cuồng cũng không quanh co lòng vòng, thẳng thắn nói, “Ta muốn viên đan dược cấp Nghịch Thiên của Quân gia các ngươi.”

Quân Tiểu Khanh nghe nàng nói như vậy, thân thể sợ run lên, hai tay lại càng siết chặt, kỳ thật hiện tại nàng rất thông hận viên đan dược này, nếu như không phải là viên đan dược kia, nhà nàng sao có thể bị diệt môn.

“Ta cứu ngươi một mạng, ngươi cho ta viên đan dược gây tai họa này, như vậy không phải là rất công bằng sao.” Mộc Khuynh Cuồng cười nhạt nói, trong con mắt đen nhánh là nhất định phải có được.

Quân Tiểu Khanh thẳng tắp nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, kỳ thật đan dược cấp Nghịch Thiên, phụ thân liên tục giấu ở trên người nàng, chính là vì sợ có người nghĩ cách lấy đi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 189: Mượn đao giết người (9)

Chỉ là bọn họ vẫn luôn lo sợ, nào biết sẽ có người để lộ tin tức, cho nên mới tình cảnh huyết quang này.

Nghĩ tới những thứ đao quang kiếm ảnh kia, nghĩ tới thân nhân ngã xuống, Quân Tiểu Khanh gất gao gao cắn môi đỏ mọng của mình.

Buổi sáng, nàng còn thật cao hứng thỉnh an cha mẹ, sau đó đi tiệm thuốc, cuối cùng về nhà lại nói chuyện phiếm cùng cha mẹ, nào biết buổi tối liền đã xảy ra chuyện, hết thảy làm cho nàng tay không kịp.

Hiện thời nàng một người nên như thế nào báo thù?

Đột nhiên, Quân Tiểu Khanh ngẩng đầu nhìn Mộc Khuynh Cuồng, vừa nhìn về phía Thánh Kinh Hồng một thân lãnh khốc bên cạnh, sau đó gỡ xuống dây chuyền trên cổ, trong dây chuyền là một tiểu cầu hình tròn, nàng nhẹ ấn xuống một cái mở nó ra, bên trong chính là viên đan dược cấp Nghịch Thiên.

Nhìn viên đan dược kia, trong mắt nàng tất cả đều là phẫn nộ còn có cừ hận.

“Đây là thứ cha ta tốn ba năm cùng tinh lực luyện ra, vốn là muốn mượn viên đan dược kia mở ra uy phong của Quân gia ta, lại không nghĩ rằng, thế nhưng nó mang đến diệt môn tai ương cho nhà ta, ta hận nó, ta hận nó……” Quân Tiểu Khanh nhìn đan dược cấp Nghịch Thiên trong tay khóc gào thét.

Trong lòng là đau đớn tê tâm liệt phế, vừa nghĩ tới những thân nhân ngã xuống, nàng liền có một loại thống khổ hít thở không thông.

Mộc Khuynh Cuồng cũng không thúc giục nàng, chỉ là yên tĩnh chờ nàng, chờ nàng trút bỏ loại thống khổ này.

Lúc trước, nàng cùng Thiên Sát nhìn người xấu giết hại sinh mạng ba mẹ, lúc đó thống khổ của nàng không thiếu nửa điểm so với Quân Tiểu Khanh.

Quân Tiểu Khanh xuống giường đi đến trước mặt Mộc Khuynh Cuồng, cầm lấy viên đan dược sắc tím nói, “Ta có thể đưa đan dược cho ngươi, nhưng ta muốn đi theo ngươi.” Nàng nhìn ra được thân phận bọn họ không thấp, hiện tại nàng không có chỗ dựa, chỉ có thể tạm thời dựa vào bọn họ.

Đối với đề nghị như vậy của Quân Tiểu Khanh nằm trong dự liệu từ lúc đầu của Mộc Khuynh Cuồng, hiện tại nàng ấy không có chỗ nương tựa, có lẽ đi theo nàng là biện pháp tốt nhất, xem ra nàng vẫn còn có chút thông minh.

“Tại sao ta phải đáp ứng ngươi, ngươi cảm thấy hiện tại ngươi có tư cách nói điều kiện với ta sao?” Mộc Khuynh Cuồng lạnh lùng nhìn chăm chăm nàng ta, nếu nàng không muốn cho nàng ta đi theo, Quân Tiểu Khanh cũng không có cách nào, nàng nhất định phải để cho nàng ta hiểu tình cảnh và địa vị bây giờ của nàng.

Quả nhiên sắc mặt Quân Tiểu Khanh thay đổi, tay cầm lấy đan dược cấp Nghịch Thiên nắm thật chặt, hồi lâu sau, nàng cắn răng, “Ta sẽ báo đáp ngươi.”

Mộc Khuynh Cuồng nghe đến đó mới hài lòng, rồi sau đó sáng khoái nói, “Ta có thể đáp ứng ngươi, nhưng ngươi cũng phải đáp ứng ta một cái điều kiện.”

“Điều kiện gì?” Quân Tiểu Khanh hỏi, không nghĩ tới nàng đáp ứng nhanh như vậy.

“Nếu đã nghĩ báo đáp ta, chính là lúc ta muốn đan dược, ngươi phải luyện chế, ngươi nhất định phải luyện cho ta.” Mộc Khuynh Cuồng ngoéo môi đỏ mọng một cái lưu manh cười nói, hiện tại để cho nàng ta tạm thời đi theo nàng đi!

Nàng cho nàng ta một cái cơ hội, về sau đường đi như thế nào liền xem chính nàng, coi như là cầm đan dược cấp Nghịch Thiên hồi báo cho nàng ta.

“Làm sao ngươi biết ta sẽ chế thuốc?” Quân Tiểu Khanh kinh ngạc nói.

Mộc Khuynh Cuồng nhẹ liếc nhìn nàng ta, thế nhưng hỏi vấn đề ngu ngốc như vậy, “Quân gia các ngươi là gia tộc chế thuốc, ngươi làm tiểu thư Quân gia nhất định sẽ chế thuốc đi! Hơn nữa trên người của ngươi có mùi thuốc.”

Quân Tiểu Khanh bị Mộc Khuynh Cuồng nói như vậy có chút thẹn thùng, “Ta đáp ứng điều kiện của ngươi.”

“Kỳ thật ta còn biết là ai tung tin đồn hại Quân gia các ngươi?” Đột nhiên Mộc Khuynh Cuồng bí hiểm nở nụ cười.

Sắc mặt Quân Tiểu Khanh biến hóa, nhìn nàng vội vàng hỏi, “Là ai? Là ai hại nhà ta, ta muốn giết hắn, ta muốn giết hắn.”

“Ngươi cảm thấy ngươi hiện ở cái dạng này có làm được không?” Mộc Khuynh Cuồng tuyệt đối không phải là đã kích nàng, mà là nói sự thật, chính nàng cũng khó khăn bảo vệ, tại sao có thể có lực lượng giết người khác.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 190: Mượn đao giết người (10)

Quân Tiểu Khanh bị Mộc Khuynh Cuồng nói như vậy, tâm tình vừa mới kích động chìm xuống, trên mặt tất cả đều là không cam lòng, nàng tự biết rõ, chỉ sợ nàng bây giờ căn bản không có năng lực, nếu là có năng lực, Quân gia cũng sẽ không bị diệt.

“Nếu như ngươi nguyện ý giúp ta, ngươi bảo ta làm gì cũng được.” Đột nhiên Quân Tiểu Khanh đứng thẳng rồi quỳ gối trước mặt Mộc Khuynh Cuồng, mặc dù trước kia nàng cũng tâm cao khí ngạo, nhưng bây giờ vì thân nhân chết đi, vì báo thù, nàng không thể không như vậy.

Nàng không cách nào nhìn người hại người nhà của nàng mất đi tính mạng còn có thể sống tốt ở thế giới này, nếu như có thể, nàng muốn từng đao từng đao cắt bọn họ.

“Không có ai giúp ngươi, chỉ có chính ngươi mới có thể giúp mình.” Đôi mắt đen nhánh bén nhọn của Mộc Khuynh Cuồng trầm tĩnh nhìn chăm chăm nàng.

Quân Tiểu Khanh nhìn Mộc Khuynh Cuồng, tinh tế suy tư lời của nàng.

“Chỉ có chính mình trở nên mạnh mẽ, mới có thể giúp mình, ngươi đứng lên đi! Nếu không ngươi ta còn tưởng rằng ta khi dễ ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng nhún nhún lông mày thản nhiên nói.

“Ta hiểu được.” Quân Tiểu Khanh đứng dậy trầm giọng nói, nàng nói không sai, chỉ có chính mình trở nên mạnh mẽ mới có thể chính tay giết người hại Quân gia, “Người có thể nói cho ta biết, là ai hại Quân gia ta không?”

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn nàng, do dự một hồi, liền kể cho nàng ta chuyện buổi chiều nàng gặp phải, làm cho nàng ta biết rõ kẻ địch cũng tốt, như vậy mới có thể kích thích ý chí chiến đấu của nàng, mới có thể làm cho nàng ta từng thời khắc nhớ rõ kẻ địch của mình có bao nhiêu lợi hại, như vậy mới có thể kích thích nàng trưởng thành.

Quân Tiểu Khanh nghe xong trên mặt tất cả đều là hận ý, dĩ nhiên là Hạng gia thả ra tin đồn, làm sao bọn họ có thể biết rõ nhà nàng có đan dược cấp Nghịch Thiên, hay là nên nói bọn họ cố ý lộ ra tin tức giả như vậy, mục đích chính là vì mượn tay người khác tại hội chế thuốc diệt trừ Quân gia, thật sự là đủ âm hiểm!

Hạng gia Hạng gia, nàng liền biết chắc có quan hệ với Hạng gia, bởi vì Quân gia cùng gia tộc khác không có phát sinh mâu thuẫn gì, chỉ có đối đầu cùng Hạng gia.

Nàng nhiều thân nhân như vậy toàn bộ ngã vào trong vũng máu, nghĩ tới những hình ảnh kia, nước mắt Quân Tiểu Khanh lại không khống chế nổi mà rơi xuống, dù sao nàng chỉ là một tiểu cô nương mười lăm tuổi.

“Bộ y phục này người cầm đi đổi, nghỉ ngơi thật tốt.” Từ trong không gian giới chỉ Mộc Khuynh Cuồng xuất ra một bộ nữ trang đưa cho Quân Tiểu Khanh.

Quân Tiểu Khanh nhìn Mộc Khuynh Cuồng một hồi, mới đưa tay tiếp nhận, rồi sau đó đưa đan dược cấp Nghịch Thiên cho nàng, “Cho người.”

Mộc Khuynh Cuồng yên tâm thoải mái đón lấy, rồi sau đó triệu hồi ra Sứ Sứ và Phi Phi, chia đan dược làm hai nửa, “Các người đều có phần, như vậy mới công bằng.”

“Người, người thật sự cho ta?” Sứ Sứ nhìn nửa viên đan dược cấp Nghịch Thiên kia kinh ngạc nói, bên trong mắt vàng tỏa ra ánh sao, thật sự là đan dược cấp Nghịch Thiên nha!

“Vật này rất quý, người chính mình ăn đi, như vậy mới có thể giúp người thăng cấp.” Phi Phi vỗ cánh ngọc vũ và cười nói.

Mộc Khuynh Cuồng phân biệt nhét đan dược cấp Nghịch Thiên vào trong miệng bọn nó, nàng đã đáp ứng bọn chúng liền nhất định sẽ cho chúng nó, mặc dù mỗi người chỉ có thể có nửa viên, nhưng đối với chúng ít nhất so với không có vẫn tốt hơn nhiều!

Quân Tiểu Khanh tròn mắt há hốc mồm nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, nàng lại đưa đan dược quý như vậy cho hai con ma sủng!

Nàng có biết đan dược cấp Nghịch Thiên quý trọng cỡ nào hay không, đối với người tu luyện có trợ giúp bao nhiêu, vốn là cha vốn định chờ sau khi qua hội chế thuốc, sẽ đưa đan dược cấp Nghịch Thiên cho nàng, chỉ là không hề nghĩ đến sẽ xảy ra chuyện như vậy.

Sau khi Mộc Khuynh Cuồng nhìn Sứ Sứ và Phi Phi nuốt vào, nghiêng người giống như cười mà như không nhìn chăm chăm Quân Tiểu Khanh, “Kỳ thật người bây giờ hoàn toàn có thể đối phó Hạng gia.”

Quân Tiểu Khanh nhú mày không hiểu nhìn chăm chăm nàng.

“Gậy ông đập lưng ông.” Trong hai mắt Mộc Khuynh Cuồng lóe tinh sáng hàn quang.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 191: Ta không phải heo mới là lạ (1)

Hạng gia có thể thả ra tin tức như vậy, bây giờ Quân Tiểu Khanh hoàn toàn có thể học hẩn đồng dạng thả ra tin tức như vậy.

Bọn họ đã bắt nhân, nàng cũng có thể bắt nhân.

Lúc này Hạng gia nhất định cho rằng người Quân gia toàn bộ đã chết, cho nên bọn họ nhất định sẽ không lo lắng, nếu như chuyện nhà hẩn có đan dược cấp Nghịch Thiên bị tung đi ra ngoài, chắc hẳn Hạng gia nhất định cũng sẽ vô cùng náo nhiệt, chỉ là không biết Hạng gia có hay không chuẩn bị ngăn cản tốt.

Quân Tiểu Khanh trải qua điểm đề cập của Mộc Khuynh Cuồng như vậy lập tức hiểu được, nàng mở rộng bước chân liền muốn hướng ra phía ngoài phóng đi.

“Người bây giờ đi nơi nào tung tin? Ngày mai tìm địa phương náo nhiệt, học phương pháp Hạng gia để cho người ta đi trà lâu nói vài lời là được.” Mộc

Khuynh Cuồng gọi Quân Tiểu Khanh xúc động lại, nàng ta cũng không nhìn một chút hiện tại giờ nào, đã trẻ thế này còn có mấy người sẽ ở bên ngoài gặp nhau, muốn đi nên đi địa phương nhiều người dày đặc.

Quân Tiểu Khanh nghe lời nói Mộc Khuynh Cuồng bước chân dừng lại.

“Đi, chúng ta trở về đi ngủ.” Liên tục không lên tiếng Thánh Kinh Hồng đi đến trước mặt Mộc Khuynh Cuồng âm giọng nói, nàng có biết mệt mỏi hay không, đã trẻ thế này, vẫn còn ở cùng nữ tử xa lạ này nói nhiều lời như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng cười liếc hắt một cái, cùng hắt đi ra khỏi phòng đi về hướng phòng của hân.

Trên giường, Mộc Khuynh Cuồng cùng Thánh Kinh Hồng nằm cùng một chỗ, chỉ là bất quá bọn họ không có kẻ bên.

Mộc Khuynh Cuồng nghịch ngợm duỗi ngón tay ra thỉnh thoảng đâm ngực Thánh Kinh Hồng hai cái, Thánh Kinh Hồng trừng nàng, trầm giọng nói: “Mộc Khuynh Cuồng, ngươi có phải ngứa da hay không?”

“Ta thích.” Mộc Khuynh Cuồng giống như một đứa nhỏ đâm hân, nhìn xem bộ dáng ăn ghen của hân, nàng thật vui vẻ.

Nàng chưa từng có được sống nhẹ nhàng như vậy, đời trước, nàng cùng Thiên Sát làm chuyện chính mình không muốn làm, hơn nữa thù của ba mẹ, các nàng rất đè nén.

Sống lại làm người, nàng chỉ muốn trôi qua dễ dàng, vô cùng đơn giản, trải qua cuộc sống một nữ hài tử bình thường, không nghĩ lúc nào cũng đánh đánh giết giết, nàng cũng muốn nói yêu thương, muốn đi yêu một người, muốn được người yêu, muốn có nhà của bọn họ, muốn có tương lai của bọn họ.

Nhưng là độc của nàng, hân thể của hân, nàng cũng không thể đến gần hân.

Đột nhiên, trong mắt nàng chợt lóe quang mang, thân thể hướng về trong lòng Thánh Kinh Hồng chui vào, một cổ rét lạnh từ thân thể của hân truyền tới thân thể của nàng, làm cho nàng một cử động nhỏ cũng không dám, lông mày thật sâu nhăn lên, thật lạnh nha!

Thánh Kinh Hồng bị nàng dọa ngã, lập tức ngồi dậy không hiểu nhìn chăm chăm nàng, nàng muốn làm gì, biết rất rõ ràng thân thể của hân lạnh như băng, vì sao còn muốn dựa vào.

Mộc Khuynh Cuồng mở to hai mắt trừng mắt nhìn hân, cường thế nói: “Tới đây, ta muốn ôm ngươi một cái.”

Nghe những lời này của nàng, Thánh Kinh Hồng trong lòng có chút đau, hân cũng nhiều lần muốn ôm nàng vào trong lòng, nhưng là hân không thể, hân không thể đông lạnh nàng, nhìn nàng nhăn mày một tý, trong lòng hân sẽ rất khó chịu.

“Ngao, tranh thủ thời gian ngủ, đừng làm rộn...” Giọng nói hân ôn nhu lại mê người nhẹ nhàng dụ dỗ, tràn đầy sủng ái.

Đột nhiên Mộc Khuynh Cuồng ngồi dậy, rất chăm chú nhìn hân: “Kinh Hồng, để cho ta thích ứng hân thể của ngươi được hay không, mặc dù hiện tại ta sợ lạnh, nhưng cuối cùng ta có thể thích ứng, ngươi không cần trốn tránh ta được hay không!”

Trong lời của nàng mang theo một tia cầu xin, nàng biết rõ hân yêu nàng, không đành lòng để nàng thống khổ chịu lạnh như băng, nhưng là nàng dù sao vẫn phải thích ứng hân, chẳng lẽ bọn họ cả đời đều như vậy.

Nếu thân thể của hân chính là như vậy, vậy thì nàng thay đổi.

Thánh Kinh Hồng nghe lời của nàng trong lòng tất cả đều là yêu thương, nha đầu này, nàng có thể đến gần hân một lát, nhưng đến gần lâu nhất định sẽ bị thương tổn, hân cũng đã từng không tin không có người không thể thích ứng thân thể của hân, cho nên hân cầm rất nhiều súng vật làm thí nghiệm, nhưng cuối cùng bọn chúng đều chết hết.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Ta không phải heo mới là lạ (2)

Những súng vật kia bị hân cường thế ôm vào trong ngực, mới đầu bọn chúng miễn cưỡng có thể nhịn chịu, nhưng tiếp sau đều chết rét.

Từ đó về sau, tính tình của hân trở nên âm tình bất định, động một chút là nổi giận, cả người cũng trở nên đỏ mặt, bất kỳ người nào chọc hân cũng sẽ chết rất thảm.

Bởi vì hân không thể đồng dạng như một người bình thường, cũng bởi vì thân thể của hân, hân đã bị rất nhiều người xem thường cùng trào phúng, đã từng có người nói hân là diêm xấu, cuối cùng hân dứt khoát giả bộ bệnh, không có việc gì tuyệt đối không ra vương phủ một bước, sau lưng, hân cố gắng tu tập, giấu tài, chính là vì có một ngày làm cho tất cả mọi người nhìn xem.

Hắn không phải là điềm xấu, cũng không phải là ốm yếu người vô năng.

“Khuyhnh Cuồng, ngươi không nên tới, nếu không ngươi sẽ bị thương tổn.” Thánh Kinh Hồng như cũ cự tuyệt nàng.

Mộc Khuyhnh Cuồng tức giận, đột nhiên hướng hắn đánh tới, đẩy hắn ngã dưới thân, như con bạch tuộc gắt gao quấn quýt lấy hắn, mặc dù rất lạnh, nàng cũng nguyện ý ôm hắn như vậy, nàng nghĩ, từ từ nàng có thể thích ứng hàn thể của hắn.

Giống như một người phương Nam đi Bắc Cực, vừa mới bắt đầu nàng khẳng định cũng sẽ chịu không được nhiệt độ thấp khiến người ta cảm thấy lạnh lẽo, nhưng lâu, tự nhiên vậy mà có thể thích ứng, cho nên nàng tin tưởng nàng cũng có thể.

Nàng nhất định có thể thích ứng hàn thể của Thánh Kinh Hồng.

Nàng phải là nữ nhân duy nhất có thể dựa vào gần hắn.

“Khuyhnh Cuồng, ngươi mau đi xuống.” Khuôn mặt anh tuấn của Thánh Kinh Hồng kéo căng quá chặt chẽ, hắn nghĩ kéo nàng ra, tay của nàng lại dùng lực đạo rất lớn, hắn lại không dám dùng sức lực, nếu là một hồi giây giụa đã thương nàng lại càng không tốt.

“Không đi xuống, ngươi lộn xộn nữa, ta liền tự mình hại mình cho ngươi xem xem!” Mộc Khuyhnh Cuồng lời nói tràn đầy cảnh cáo cùng uy hiếp, mặc dù rất rét buốt khiến người cảm thấy lạnh lẽo, nhưng là nàng có thể, nàng nhất định có thể thừa nhận.

Không lạnh, không lạnh, tuyệt không lạnh, nàng ở trong lòng nhích lại gần mình như vậy.

Nhưng thật ra là rất lạnh, thân thể của hắn giống như đầm nước hàn băng, lạnh như băng khiến người cảm thấy lạnh lẽo, đột nhiên nàng đưa tay hướng vào trong quần áo của hắn tìm kiếm, nàng mới đụng với lồng ngực của hắn, liền run run một tý.

Thánh Kinh Hồng rất là lo lắng, lại luống cuống, hắn chính là lấy nàng không có nửa điểm biện pháp.

“Khuyhnh Cuồng, ngoan, đi xuống ngủ được hay không, hôm nay ôm lâu như vậy đủ rồi.” Thánh Kinh Hồng chỉ có thể thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ dụ dỗ, nhưng là Mộc Khuyhnh Cuồng nơi nào sẽ nghe hắn, lúc này mới ôm một lát ở đâu đủ rồi.

“Ngươi phải ngoan không nên lộn xộn, để cho ta lại ôm một cái.” Giọng nói của nàng mang theo mệnh lệnh còn có nhỏ nhẹ dụ dỗ, còn có một tia khê run.

Thánh Kinh Hồng khoe miệng co giật, khuôn mặt bất đắc dĩ, một gương mặt anh tuấn không biết nhiều khó coi, vì sao hắn trời sinh hàn thể, tại sao phải đối với hắn như vậy.

Hắn Khuyhnh Cuồng, hiện tại nàng nhất định rất lạnh, hắn nghĩ đẩy ra nàng, Mộc Khuyhnh Cuồng liền muốn nổi đóa, nói rất nhiều lời uy hiếp của hắn, cuối cùng cuối cùng, hắn thực tại không đành lòng để nàng thừa nhận thống khổ như thế, đưa tay tạm thời đánh nàng ngất xỉu.

“Khuyhnh Cuồng, ngươi thể nào ngốc như vậy, rồi lại ngốc đáng yêu như thế.” Thánh Kinh Hồng nhét nàng vào trong chăn, thay nàng tỉnh tề đắp kín mền nhẹ giọng lầm bầm, hắn sẽ không để cho nàng thống khổ như vậy.

Thánh Kinh Hồng yên tĩnh nhìn Mộc Khuyhnh Cuồng, đột nhiên một con bạch trùng leo đến trên tay của hắn, hắn cúi đầu nhanh chóng hôn nàng một cái, thân hình biến mất ở trong phòng.

“Chủ tử.” Trong rừng cây hắc ám, Hắc Hồ cung kính nhìn Thánh Kinh Hồng.

“Bọn họ có hành động gì không?” Thánh Kinh Hồng ánh mắt sâu thẳm nhìn chằm chằm xa xa, tuấn dung lạnh như băng trên mặt không có bất kỳ biểu tình.

Hắc hồ cười nhạt nói: “Tam công chúa đã trở về Phượng Lâm, vương gia khác đối với chủ tử buông tha cười Tam công chúa đều rất hài lòng, nhưng Tam công chúa yêu cầu trở về Phượng Lâm tiếp tục chờ ngươi, bọn họ lại cảm thấy rất phẫn nộ, không biết bọn họ có hay không tới tìm ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 193: Ta không phải là heo mới là lạ (3)

“Xem ra Tam ca liệu chết đối với bọn họ không có nửa điểm cảnh cáo, lại vẫn dám động thủ, để cho Hắc Ưng và Hắc Báo chuẩn bị, đến một người giết một người, đến một đôi giết một đôi, về sau không cần nhìn.” Thánh Kinh Hồng giọng nói lãnh khốc nói, bên trong con ngươi màu bạc lóe lên ánh sáng thị huyết tàn nhẫn, cho tới bây giờ hắn đều là người lòng dạ độc ác.

Coi như là thân huynh đệ, đối với người của hần xuống tay, hần cũng sẽ không chút lưu tình diệt trừ.

“Vâng, ta sẽ đi an bài, chủ tử tạm thời không có ý định trở về Tàn Thiên đế quốc sao? Còn có Phượng Lâm Tam công chúa kia, nàng tựa hồ đối với chủ tử rất chưa từ bỏ ý định.” Giọng nói Hắc Hồ mang theo một chút ý tứ hàm xúc trên choker.

Ánh mắt Thánh Kinh Hồng sắc bén quét qua, vẻ mặt Hắc Hồ nhanh chóng trở nên nghiêm túc, chủ tử thật sự là đáng sợ, bọn họ cũng không dám cùng hần cười giỡn, nhưng đúng là Mộc Khuynh Cuồng có thể.

“Nàng có chết tâm hay không là chuyện của nàng, chỉ cần ta liên tục không lộ diện, ta cũng không tin Phượng Lâm nữ hoàng sẽ để nàng tiếp tục ở Phượng Lâm đế quốc, nếu đã đưa bọn họ ra hòa thân, cũng không thể nửa năm hoặc là một năm sau lại thi hành đi! Cho dù nàng Phượng Thi Ngữ nguyện ý chờ, chỉ sợ Phượng Lâm nữ hoàng cũng không muốn.” Thánh Kinh Hồng như có điều suy nghĩ lạnh lùng nói.

Phượng Lâm đế quốc không phải là muốn lôi kéo Tàn Thiên đế quốc, không biết các nàng phái người đi tới là lôi kéo Tàn Thiên đế quốc, hay là phái người đi tới giám thị Tàn Thiên đế quốc.

“Chủ tử dự định tiếp tục đợi ở bên ngoài?” Hắc hồ kinh ngạc nói.

Thánh Kinh Hồng không nói lời nào, hai mắt một mảnh sâu thẳm, hần nhất định phải tìm được biện pháp giải độc có thể giúp Khuynh Cuồng, dù sao hần có ở Tàn Thiên đế quốc hay không cũng không có người để ý, nói không chừng bọn họ cũng đều không hy vọng hần trở về.

Ngày hôm sau khi Mộc Khuynh Cuồng tỉnh lại đối với Thánh Kinh Hồng một trận gào thét.

“Ngươi, ngươi lại đánh ta ngất xỉu.” Mộc Khuynh Cuồng nghiêm mặt lên như con cọp cái nổi bão nhìn chăm chăm Thánh Kinh Hồng, tại sao hần có thể đánh ngất xỉu nàng, tại sao có thể, mặc dù biết hần là vì tốt cho nàng.

Thánh Kinh Hồng vẻ mặt vô tội nhìn chăm chăm nàng, ủy khuất nói: “Khuynh Cuồng, là ngươi chính mình bị rét lạnh ngất đi.”

“Làm sao có thể, lúc ấy ta cũng không có cảm giác chịu đựng quá khó khăn.” Hai mắt Mộc Khuynh Cuồng sắc bén theo dõi hần, nàng khẳng định không phải là bị đông lạnh ngất.

“Ngoan ngoãn, đừng làm rộn, ta dẫn ngươi đi ra ngoài ăn ngon.” Thánh Kinh Hồng nhìn nàng phong hoa tuyệt đại cười một tiếng, hai mắt vẫn không quên nháy một tí.

Mộc Khuynh Cuồng trừng hần, không có việc gì cười đẹp mắt như vậy làm cái gì, bán sắc sao!

“Đừng tưởng rằng dùng đồ ăn có thể thu mua ta, khuya hôm nay ta muốn tiếp tục ôm ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng khí thế hung hăng quát, rồi sau đó mở cửa đi ra ngoài, lập tức liền chứng kiến vẻ mặt Quân Tiểu Khanh tròn mắt há hốc mồm nhìn chăm chăm nàng.

Mộc Khuynh Cuồng nhíu mày, nàng ta đứng ở ngoài cửa phòng nàng làm cái gì.

“Ngươi, các ngươi, ngươi, ngươi là nữ?” Quân Tiểu Khanh trừng to mắt nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, trong lòng là dòi sông lấp biển, nàng cho rằng hần là nam, nàng còn đối với hần nổi lên một loại cảm giác khác thường, vừa mới nghĩ tới đến cùng hần nói một tiếng, nàng muốn đi ra ngoài, nào biết vừa vặn nghe được tiếng hần nói chuyện.

Mộc Khuynh Cuồng trừng Quân Tiểu Khanh một cái, nhếch môi, ý tứ sâu xa nói: “Ngươi biết là tốt rồi, nên làm như thế nào không cần ta dạy cho ngươi đi!”

Quân Tiểu Khanh trong lòng có chút mất mát, dĩ nhiên nàng là nữ tử, nàng thật hy vọng nàng là nam tử.

“Ta biết rồi, ta nghĩ đi ra ngoài một chuyến.” Quân Tiểu Khanh không chế tâm tình của mình rất trấn định nói, nàng cũng muốn đi ra ngoài tung lòi đòn, làm cho Hạng gia hưởng thụ tư vị bổng chốc bị người điên cướp đoạt.

“Không muốn bại lộ thân phận của mình, để cho người khác thay ngươi đi làm.” Mộc Khuynh Cuồng nhắc nhở nàng, tiểu cô nương này còn có chút đơn thuần, nàng sợ nàng ta đến lúc đó bại lộ chính mình, rước lấy tai họa.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 194: Ta không phải heo mới là lạ (4)

Quân Tiểu Khanh khẽ gật đầu, sắc mặt nhìn Mộc Khuynh Cuồng một cái liền chạy ra ngoài.

“Tại sao ngươi phải giúp nàng?” Thánh Kinh Hồng lạnh nhạt hỏi, Quân Tiểu Khanh cho Mộc Khuynh Cuồng một viên đan dược cấp Nghịch Thiên,

nàng cứu nàng ta, lại nói cho nàng ta biết là ai lộ ra tiếng gió hăm hại Quân gia, các nàng hai người trong lúc đó cái gì cũng không thiếu nợ nhau.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn hấn, nhún vai nói: “Xem ở đan dược cấp Nghịch Thiên phân thượng.”

Thánh Kinh Hồng không nói thêm lời, mang theo nàng đi xuống lầu ăn cái gì, ném qua đồ, hai người lần nữa hướng về trà lâu ngày hôm qua đi đến nhân nhả thưởng thức trà.

Quả nhiên không đến một chút, liền có người ở trong trà lâu nói chuyện Quân gia đêm qua bị diệt môn, sau đó lại có người nói, Hạng gia có đan dược cấp Nghịch Thiên, chuyện tối ngày hôm qua, nhất định là Hạng gia hăm hại Quân gia, bởi vì giống như không có ai ở Quân gia tìm được đan dược cấp Nghịch Thiên.

Lời đồn truyền ra như vậy, người uống trà xung quanh đều trầm mặc.

“Khuynh Cuồng, Quân tiểu thư kia cho tiền đưa cho người kia, để cho người kia rời đi Viêm Cơ thành.” Sứ Sứ đem chuyện nó biết nói cho Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng nhướng nhướng mày, coi như Quân Tiểu Khanh có chút nhân từ.

“Khuynh Cuồng, ta muốn bế quan đi, mấy ngày gần đây cũng sẽ không đi ra, ngươi chính mình tự coi chừng.” Sứ Sứ cùng Mộc Khuynh Cuồng nói ra, nuốt vào nửa viên đan dược cấp Nghịch Thiên kia, nó nhất định phải thật tốt luyện hóa để đề cao chính mình, cũng không thể cô phụ kỳ vọng nàng.

“Ta cũng vậy muốn bế quan.” Phi Phi hưng phấn nói, có nửa viên đan dược cấp Nghịch Thiên kia, nó nhất định có thể tính là lên cấp.

Mộc Khuynh Cuồng mỉm cười nói: “Tốt, các ngươi an tâm đi bế quan đi!”

Phẩm hết trà, Mộc Khuynh Cuồng cảm giác nhàm chán, liền để cho Thánh Kinh Hồng cùng nàng đi dạo phố, nhìn thấy cái gì đó cảm thấy hứng thú, nàng cầm lấy đã đi, Thánh Kinh Hồng ở phía sau trả tiền, rõ ràng là hấn trả tiền, nhưng là hấn lại rất vui vẻ, nữ nhân của hấn muốn mua gì hấn cũng đều để cho nàng mua, chỉ cần nàng cao hứng.

Đột nhiên Mộc Khuynh Cuồng đi vào một nhà nơi bán đồ trang sức, chỗ đó tất cả đều là ngọc bội các loại màu sắc xinh đẹp còn có thể treo lưng lửng, có thể mang trên tay, cũng có thể mang trên cổ, còn có thể mang bên hông.

“Kinh Hồng, ngươi mau tới xem một chút, ngươi thích cái nào, ta tặng cho ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng hướng về Thánh Kinh Hồng ngoác, nàng suy nghĩ một chút, hấn đưa ngọc bội của hấn cho nàng, nàng tổng cần phải đưa đồ vật cho hấn, cái này gọi là trả lễ lại.

Thánh Kinh Hồng nghe Mộc Khuynh Cuồng muốn đưa hấn đồ, khoe miệng khê nhếch lộ ra sung sướng cười: “Ngươi chọn, chỉ cần ngươi chọn, ta đều thích.”

Nếu là đồ nàng đưa hấn, đương nhiên là nàng chọn, chính mình chọn sẽ không có cái ý nghĩa kia.

Mộc Khuynh Cuồng nghe nàng nói như vậy, mấp máy môi, hưng phấn nhìn chăm chăm lên tất cả ngọc bội lớn nhỏ đủ loại màu sắc hình dạng trước mặt đầy dãy đứng lên chọn.

Đột nhiên nàng nhìn thấy một khối ngọc bội toàn thân màu lam, điêu khắc tỉ mỉ lại tinh mỹ, ngọc bội hiện ra lam quang trong suốt, vừa nhìn chính là hàng thượng đẳng.

“Ông chủ, đem khối ngọc bội màu lam kia cho ta.” Mộc Khuynh Cuồng đưa tay chỉ.

Ông chủ lập tức đi lấy, rồi sau đó đưa cho Mộc Khuynh Cuồng, Mộc Khuynh Cuồng vừa muốn lấy đi, đột nhiên một cái tay nhanh hơn nàng.

“Ông chủ, ngọc bội kia ánh sáng màu đều làm công đặc biệt tốt, bổn thiếu gia muốn.” Một giọng nói nam nhân lớn lối bá đạo vang lên.

Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu nhìn hướng tay heo bên cạnh, hai mắt nguy hiểm mị lên, hấn là muốn chết sao? Cũng dám đoạt đồ của nàng, tay phải nàng vừa động liền đem khối màu lam ngọc bội kia đoạt lấy, cầm ở trong tay nhìn nhìn, như có điều suy nghĩ thờ dài nói: “Đích xác là khối tốt ngọc, chẳng qua là bổn công tử nhìn trúng trước, cho nên này là của ta.”

“Đồ hỗn trướng, trả ngọc bội cho ta.” Hạng Tuấn Phong căm tức nhìn Mộc Khuynh Cuồng tức giận nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 195: Ta không phải là heo mới là lạ (5)

Người trước mặt cũng dám cùng Hạng Tuấn Phong hấn đoạt gì đó, nàng có biết hay không hẳn là cháu ruột Hạng gia, Viêm Cơ thành thành chủ ngoại tôn, vật hấn muốn, vẫn chưa có người nào dám cùng hấn đoạt.

Đồ hỗn trướng? Mộc Khuynh Cuồng lông mày không vui khoi mào, nàng mới vừa muốn nói chuyện, Thánh Kinh Hồng một cước đá hướng Hạng Tuấn Phong nói chuyện, dám mắng nữ nhân của hấn, hấn sẽ không chút khách khí, coi như là Thiên hoàng lão tử, hấn cũng sẽ động thủ.

Hạng Tuấn Phong bị đá ngã xuống đất đồng dạng cầu ăn phân, người sau lưng hấn ta thấy thế, nhanh chóng chạy tới dìu hấn ta.

“Các ngươi, các ngươi dám ở trên địa bàn bốn thiếu gia giương oai, người đâu, đánh bọn họ ra Viêm Cơ thành.” Hạng Tuấn Phong sờ sờ bụng, đau đến một trận nhe răng nhếch miệng.

Thánh Kinh Hồng đi về phía trước vừa đứng, quanh thân tản ra một cỗ sát khí hung ác lạnh như băng, những người kia vốn là muốn động thủ, nhưng đều bị khí thế của hấn dọa sợ, nguyên một đám đứng ở nơi đó bất vì sờ động.

Hạng Tuấn Phong từ dưới đất đứng lên, sờ sờ mặt của mình, hồn hển mẩn, “Hai người các ngươi cái đồ hỗn trướng, có biết ta là ai hay không, ta là cháu đích tôn của đệ nhất luyện đan gia tộc Hạng gia ở Viêm Cơ thành, ngoại tôn thành chủ Viêm Cơ thành, các ngươi nếu là dám giương oai, ta cho ngươi vĩnh viễn không đến Viêm Cơ thành.”

“Ai da, ta rất sợ đó, thì ra ngươi là thứ gì ngu ngốc này phải không nhưng là có bối cảnh hùng hậu như vậy, khó trách dám đoạt đồ của người khác.” Mộc Khuynh Cuồng lời kéo ống tay áo Thánh Kinh Hồng, ý bảo hấn trước không nên động thủ, nàng vừa vận cảm giác đến nhảm chán, có người tự động đưa tới cửa, nàng liền hảo hảo trêu chọc hấn.

Nàng ghét nhất người điệu võ dương oai, tựa giống với Liễu Hương, bất quá nàng đã đi gặp diêm vương.

Hạng Tuấn Phong bị lời nói Mộc Khuynh Cuồng tức giận đến bảy trộm khói bay (câu này ta không hiểu cho lắm, các nàng ai biết giúp ta với), nàng cũng dám mắng hấn thứ gì ngu ngốc phải không, hấn tự tay chỉ vào Mộc Khuynh Cuồng, lớn lời mắng: “Ngươi cái này tiểu bạch kiểm không biết xấu hổ, ngươi đừng không biết tốt xấu.”

Tiểu bạch kiểm không biết xấu hổ? Mộc Khuynh Cuồng nhú mày, bọn họ vì cái gì đều thích mắng không biết xấu hổ.

“Mặt của ta so với ngươi tuấn mỹ nhiều hơn, như thế nào có thể sẽ không biết xấu hổ, ta xem là ngươi không biết xấu hổ đi! Làn da thô ráp như vải bố, mũi còn tẹt tẹt giống phân, miệng như cái ruột già, một đôi mắt ti hí con gà chọi, muốn bao nhiêu khó coi thì có bấy nhiêu khó coi, quả thực ngay cả heo cũng không bằng...” Mộc Khuynh Cuồng nhú lông mày, đưa ngón tay chỉ Hạng Tuấn Phong càng kiêu ngạo ương ngạnh lớn tiếng mắng.

So với kiêu ngạo, nàng cũng sẽ.

So với ương ngạnh, nàng đồng dạng cũng sẽ.

So với mắng chửi người, đương nhiên nàng cũng sẽ mắng.

Hạng Tuấn Phong bị Mộc Khuynh Cuồng mắng sưng sờ sưng sờ, một đôi mắt trừng lớn nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng, hấn còn chưa từng có gặp qua người dám mắng hấn như vậy, nàng có phải hay không muốn chết.

“Ngươi mới ngay cả heo cũng không bằng.” Không có biện pháp, Hạng Tuấn Phong tài ăn nói không tốt, chỉ có thể đáp trả Mộc Khuynh Cuồng như vậy.

Hai tay Mộc Khuynh Cuồng vòng ngực, một bộ dáng nhị thế tỏ: “Ta cũng không phải heo, làm sao có thể cùng heo đồng dạng, a, ta vừa mới nói sai rồi, ngươi chính là một con lợn ngu ngốc.”

Hạng Tuấn Phong trừng mắt, nhìn nhìn trang phục của mình, tự mình cảm giác tốt đẹp chính là cuồng ngạo nói: “Ta lớn lên anh tuấn tiêu sái như vậy là heo mới là lạ.”

“A, thì ra là ngươi là heo mới là lạ.” Mộc Khuynh Cuồng đẩy mắt lóe quệt một cái giảo hoạt quang mang, khoe miệng mang theo siêu cấp quần áo lụa lưu manh cười.

“Ta không phải là heo mới là lạ, ngươi câm miệng cho ta.” Hạng Tuấn Phong mặt đến mức đỏ bừng, hấn không nghĩ tới sẽ gặp phải người so với hấn càng kiêu ngạo.

“Ha ha ha... Ngươi nói thật chân thực, ngươi không phải là heo mới là lạ, thì ra là ngươi cũng thừa nhận chính mình là heo.” Mộc Khuynh Cuồng tâm tình vô cùng tốt cười ha ha, trêu chọc người cũng là một việc rất chuyện thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 196: Ta không phải là heo mới là lạ (6)

Bên cạnh Thánh Kinh Hồng mặt lạnh cũng không khỏi bị lời nói của Mộc Khuynh Cuồng khiến cho nở nụ cười, người xung quanh vây xem cũng đều đang len lén cười thầm.

“Kinh Hồng, ngươi cảm thấy buồn cười không, thế nhưng có người chính mình thừa nhận mình là heo, xem ra hẳn là đầu quắt, nguyên lai là một người điên.” Mộc Khuynh Cuồng cười tùm tùm nhìn Thánh Kinh Hồng, trên mặt tất cả đều là tươi cười nghịch ngợm.

Trong hai mắt của Thánh Kinh Hồng mang đầy ý cười sùng ái, rồi lạnh lùng quét về phía Hạng Tuấn Phong, hẳn tốt nhất biết khó mà lui, hẳn cũng không muốn ô uế tay của mình.

A, hẳn là người Hạng gia, không biết sau khi Quân tiểu thư kia thả ra tin tức đã lan truyền đến mức độ nào, khuya hôm nay bọn họ có nên xem diễn hay không, xem ra không cần hẳn động thủ.

“Cười đủ.” Hắn ôn nhu trả lời, ánh mắt nhu tình như nước.

Mộc Khuynh Cuồng càng vui vẻ hơn, sau đó đưa ngọc bội màu lam cho hắn, cười híp mắt nói, “Đây là lễ vật đầu tiên ta đưa cho ngươi, ngươi nhất định phải mang theo thật tốt, nhất định không thể đánh mất nha.”

Thánh Kinh Hồng mừng rỡ tiếp nhận, cảm lấy quan sát vài lần, đến gần đến cạnh tai nàng nhếch môi tà mị cười nói, “Khuynh Cuồng, cái này có tính là ngươi cho ta tín vật định tình hay không?”

“Ngô... Ngươi nói thế thì là thế.” Mộc Khuynh Cuồng mang theo một chút xấu hổ của tiểu cô nương nói, nàng có thể cảm giác được mắt của nàng khẳng định rất đỏ, bởi vì nàng cảm giác nóng bỏng trên mặt, nàng là người của hai thế giới, đây là lần đầu tiên đưa đồ cho nam nhân như vậy, hơn nữa còn là đưa cho nam tử mình yêu thích nhất.

“Tốt, vậy ta liền hảo hảo thu, ngươi có biết hay không, khối bạch ngọc kia là tín vật định tình ta đưa cho ngươi.” Ánh mắt Thánh Kinh Hồng sáng quắc nhìn chằm chằm nàng, lúc ấy rồi đi, hắn liền đã quyết định đưa ngọc cho nàng, khi đó hắn đã định là nàng.

Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu kinh ngạc theo dõi hắn, miệng há to, nói như vậy, lúc ở cái trấn nhỏ kia, hắn đã thích nàng.

Lúc ấy nàng cảm giác được hắn đối xử với nàng đặc biệt, nhưng nàng không dám suy tính chuyện nàng và hắn, bởi vì nàng biết rõ địa vị thân phận bọn họ khẳng định kém nhau rất nhiều.

Nhưng gặp mặt lần nữa, nàng phát hiện tâm trạng kì quái của mình, nàng giống như động tâm với hắn, hắn thổ lộ, làm cho nàng có một tia lòng tin, cho nên nàng quyết định đối mặt với lòng của mình.

Nàng sẽ không để cho người khác xem thường nàng, tương lai nàng nhất định có thể vai kề vai đứng chung một chỗ cùng hắn, dặt tay cảm nhận thế giới này.

“Vậy lúc ở trấn nhỏ ngươi đã thích ta rồi?” Nàng chớp ánh mắt như nước trong veo hỏi.

Thánh Kinh Hồng nhìn ra đáy mắt nàng chứa hào quang ngạc nhiên mừng rỡ, hắn cố ý nói, “Có lẽ... Có thể!”

“Thánh Kinh Hồng, cái gì gọi là có lẽ, có chính là có, không phải là không phải, ngươi nói rõ cho ta.” Mộc Khuynh Cuồng ngang ngược trừng mắt nhìn hắn, trong lòng nhưng lại ngọt ngào vui vẻ, thì ra là nói yêu thương nhau sẽ làm cho người vui vẻ như vậy.

“Đúng, khi đó ta đã thích ngươi.” Thánh Kinh Hồng rất xác định nói, lúc rời khỏi Phở Đà trấn, hắn rất tường niệm nàng, chỉ cần những lúc hắn yên tĩnh, trong đầu toàn bộ là bóng dáng nhỏ của nàng, khi đó, hắn liền biết rõ, đời này chính là nàng.

Cho nên giải quyết xong chuyện, hắn đi Phở Đà trấn tìm nàng, nhưng nhận được tin tức là nàng đi Lôi Lạc Đế Đô, rồi sau đó hắn vội vã đuổi tới Lôi Lạc Đế Đô, nhưng không nghĩ đúng lúc nàng rời đi, không biết tung tích.

Hắn cho là bọn họ phải thật lâu sau mới có thể gặp mặt, lại không nghĩ tới ngoài ý muốn gặp nhau ở Hàn Băng Đàm, lúc ấy hắn liền quyết định, sẽ không rời khỏi nàng nữa, hắn muốn hảo hảo bảo vệ nàng.

Mộc Khuynh Cuồng nhận được đáp án hài lòng, mặt mày cong cong, khuôn mặt nhỏ nhắn cười tươi như một đóa hoa kiều diễm.

“Thánh Kinh Hồng, ta đã từng nói qua chưa, ta cũng thích ngươi như vậy.” Mộc Khuynh Cuồng giờ lên lông mày cao cao về mặt khí phách nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197: Ta không phải là heo mới là lạ (7)

Lúc này người xung quanh toàn bộ theo dõi hai người, hai cái đại nam nhân ở trên đường trước mặt nhiều người như vậy thế nhưng thỏ lỏ lẫn nhau, gào khóc, hai nam nhân này thật đúng là không có kỵ chút nào a!

Thánh Kinh Hồng nghe tiếng, khuôn mặt lạnh lùng trở nên một mảnh nhu hòa, đồng tử màu bạc ôn nhu như muốn chảy nước, mặc dù biết trong lòng nàng có hấn, nhưng nghe chính miệng nàng nói, hấn vẫn không nhịn được kích động cùng hưng phấn.

“Ồ, thì ra là hai người các ngươi đồng tính, giữa ban ngày ban mặt còn dám ở chỗ này khoe khoang, thật là quá không biết xấu hổ.” Hạng Tuấn Phong thấy Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng tình sâu nhìn nhau như vậy, nàng vừa mới mắng hấn là heo, rõ ràng là không để hấn vào trong mắt.

Hai mắt Mộc Khuynh Cuồng bén nhọn nhìn chằm chằm Hạng Tuấn Phong, cười lạnh nói, “Người đầu heo này có tư cách gì nói chuyện ở chỗ này, nơi nào đến thì chạy trở về đó đi.”

Khi nào thì Hạng Tuấn Phong bị người mắng qua như vậy, lập tức một hồi thẹn quá hoá giận, cắn răng nghiêng lợi quát, “Tiểu tử, ngươi đừng lớn lối, hôm nay ta muốn cho ngươi biết kết quả chọc giận ta, các ngươi toàn bộ lên, giết bọn họ.”

Khóe môi Thánh Kinh Hồng kéo ra thành một độ cong khát máu, vung tay phải lên, một đạo đầu khí bạch sắc đánh hướng đầu gối Hạng Tuấn Phong, phịch một tiếng, Hạng Tuấn Phong trực tiếp quỵ gối trước mặt hấn và Mộc Khuynh Cuồng.

“Không sợ chết liền cứ việc tới đây.” Mặt Thánh Kinh Hồng như băng sương lãnh khốc nói, trên người tản ra một cỗ khí phách bức người.

Những người kia gặp Hạng Tuấn Phong quỵ trên mặt đất, lại thấy Thánh Kinh Hồng xuất ra đầu khí màu trắng, nguyên một đám bị hù dọa sững sờ, mà ngay cả Hạng Tuấn Phong cũng trợn tròn mắt, đối phương dĩ nhiên là Đầu Thánh, Đầu Thánh a, là người mà Đầu Vương như hấn căn bản không có thể chạm vào, hấn, hấn thế nhưng chọc tới bọn họ.

“Còn muốn giết chúng ta sao?” Mộc Khuynh Cuồng đi đến trước mặt Hạng Tuấn Phong cười nhẹ nhàng nói, đáy mắt nhưng lại mang theo sát khí.

Hạng Tuấn Phong ngây ngốc ngơ ngác nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, hồi lâu sau, sợ hãi nói, “Hai vị công tử tha mạng, hiểu lầm, hiểu lầm, ta là nói giống với các ngươi...”

“Ngươi ngược lại rất thức thời, nhưng làm sao bây giờ? Ngươi vẫn là chọc chúng ta mất hứng.” Mộc Khuynh Cuồng giọng nói nhẹ nhàng, khóe miệng là ý vị sâu xa vui vẻ.

“Ta sai rồi, ta tặng cho các ngươi khối lam ngọc kia, ta bảo đảm về sau cũng không chọc giận các ngươi nữa.” Trong lòng Hạng Tuấn Phong sợ hãi thật sâu, Đầu Thánh đối với hấn mà nói, đó là một loại tồn tại như thần, là người hấn tuyệt đối không thể đụng vào, hôm nay nhất thời bát quái nổi lên, nào biết sẽ chọc phải hai người lợi hại như vậy.

“Lam ngọc không cần ngươi đưa, muốn ta bỏ qua ngươi cũng có thể, ngươi hô to mười câu 'Ta là heo' với tất cả mọi người, lại sau đó bò một vòng, như vậy ta sẽ tha cho ngươi.” Mộc Khuynh Cuồng cười đến vẻ mặt giảo hoạt, nàng không hề tự mình động thủ giết hấn, buổi tối, nàng cùng Thánh Kinh Hồng đi Hạng gia xem một tuồng kịch là được.

Sắc mặt Hạng Tuấn Phong xoát biến thành màu gan heo, kinh ngạc nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, làm cho hấn nói mười câu ta là heo, lại bò, hình tượng cùng tôn nghiêm của hấn chẳng phải là toàn bộ không còn sao.

Lúc này, hấn hồi hận đến ruột đều xanh, hai tay nắm thật chặt, không cam lòng thì phải làm thế nào đây, hiện tại hấn đối mặt đúng là Đầu Thánh, nếu thật chọc giận hấn, hấn muốn giết hấn là chuyện rất dễ dàng.

Hấn cũng không muốn chết, hấn không thể tiếp tục hưởng thụ cuộc sống bây giờ.

“Như thế nào? Ngươi không muốn?” Mộc Khuynh Cuồng lưu manh cười nhìn hấn, hấn sai chính là sai ở chỗ không nên đoạt ngọc bội màu lam mà nàng nhìn trúng, thực là một đầu óc heo, không có thực lực còn dám khua xuất cuồng ngôn.

Hạng Tuấn Phong cúi thấp đầu, sắc mặt siêu cấp khó coi, do dự hồi lâu, hấn mới ngẩng đầu lên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 198: Ta không phải là heo mới là lạ (8)

“Ta là heo, ta là heo, ta là heo.....”

Hạng Tuấn Phong nổi lên dung khí, một hơi hô mười lần ta là heo, khi hân hô xong, người xung quanh rớt cuộc không chế không nổi oanh cười rộ lên, bình thường ở Viêm Cơ thành Hạng Tuấn Phong chính là một ác bá, nhà hân rất nổi danh, hơn nữa thành chủ là ông ngoại hân, hân thì càng thêm kiêu ngạo ương ngạnh, hiện tại có người trị hân, thực sự để cho bọn họ đại khoái nhân tâm.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn bộ dáng này của hân mới hài lòng, ngoéo môi mông một cái nói, “Bò trở về đi!”

Hạng Tuấn Phong chỉ chờ những lời này của Mộc Khuynh Cuồng, bây giờ hân hận không thể lập tức rời đi ngay lúc này, cho nên lời nói của Mộc Khuynh Cuồng vừa rơi xuống, hân thật sự nhanh chóng bò dậy trên mặt đất.

Lúc này bốn phía tiếng cười càng đậm, Hạng Tuấn Phong cắn răng nghiêng lợi không ngừng bò hướng trước mặt, mặc dù trong lòng rất phẫn nộ, lại cuối cùng không dám làm bất cứ điều gì.

Mộc Khuynh Cuồng phốc cười một tiếng, xoay người đi về hướng gian hàng bên cạnh, “Ông chủ, khối lam ngọc này bao nhiêu tiền?”

“Ba vạn kim tệ.” Ông chủ đuổi ra ba đầu ngón tay cung kính nói, vừa nhìn hai người này chính là không dễ chọc.

Mộc Khuynh Cuồng lập tức từ trên thân xuất ra ba tờ phiếu một vạn kim tệ, lần này trên đường từ Tàn Thiên đế quốc đến Tây Công đế quốc săn giết rất nhiều ma thú, Mộc Khuynh Cuồng bán toàn bộ những ma hạch kia, cho nên năng có rất nhiều tiền.

“Ngươi trả tiền?” Thánh Kinh Hồng nhú mày nhìn nàng.

Mộc Khuynh Cuồng cầm lấy ngọc bội màu lam trong tay hân, giương môi nói, “Đương nhiên, đây là ta đưa cho ngươi, tất nhiên là ta xuất tiền.”

Nàng tìm ông chủ muốn một cái dây đỏ, rồi sau đó giúp Thánh Kinh Hồng đeo lên trên cổ, “Mặc dù ngọc bội kia không có đáng giá như ngọc bội của ngươi, nhưng hiện tại ta chỉ có thể đưa ngươi cái này.”

Cái này mới ba vạn kim tệ, so sánh cùng ngọc bội hân, quả thực chính là một cái dưới đất, một cái trên trời.

Thánh Kinh Hồng sờ sờ ngọc bội, khẽ cười nói, “Thứ ngươi đưa đổi với ta mà nói đều là bảo vật vô giá.”

Mộc Khuynh Cuồng cười híp hai mắt lại, khoe miệng cao hứng giương cao kéo thành một độ cong đẹp mắt, rồi sau đó lôi kéo ống tay áo của hân rồi đi, cũng không trông nom ánh mắt của người bốn phía xung quanh.

Cách đó không xa, hai nam tử vẫn nhìn chăm chăm vào phương hướng Mộc Khuynh Cuồng cùng Thánh Kinh Hồng ly khai.

“Thật là thú vị, nàng kia, ngộ, nam tử kia thật lợi hại...” Bên trái nam tử thanh y cột nải nói, người khác có lẽ không có nhìn ra Mộc Khuynh Cuồng là nữ giả nam trang, nhưng hân nhìn ra.

Nam tử ngân y bên cạnh, khoe miệng khoe giương cao, trong mắt cười vui vẻ một cái, “Đúng là thú vị, thế nhưng làm cho người nọ kêu to mười tiếng ta là heo.”

“Di, ngươi là heo?” Nam tử thanh y trêu ghẹo nam tử ngân y bên cạnh.

Sắc mặt nam tử ngân y lập tức trầm xuống, hai mắt lạnh lùng trừng nam tử áo xám.

“Hạ Đại thiếu chủ, không cần dùng ánh mắt như thế nhìn người ta, người ta sẽ sợ.” Thanh y nam tử cổ làm ra vẻ mặt sợ hãi điềm đạm đáng yêu nói.

Hạ Lan Cực trừng mắt nhìn hân, cất bước đi về hướng Mộc Khuynh Cuồng ly khai.

“Thiếu chủ đại nhân, ngươi phải ngừng ở lại bao lâu ở chỗ này, không nên quên lần này chúng ta có nhiệm vụ.” Thanh y nam tử đuổi theo hân rất nghiêm túc nói, sớm biết rằng như thế này đã không đi ngang qua Viêm Cơ thành, sớm đi hoàn thành nhiệm vụ, thật sớm chút ít trở về.

Hạ Lan Cực giờ giờ lên lông mày màu đen, có chút suy nghĩ nói, “Chờ hộ chế được xong sẽ rời đi.”

“Cái gì!” Thanh y nam tử cả kinh nói, hân sờ sờ đầu, lo lắng nói, “Sao còn muốn thêm thời gian vài ngày a, chúng ta làm sao có thời gian dừng lại thêm ở chỗ này.”

“Thật vất vả đi ra ngoài, đương nhiên muốn hào hào vui đùa một chút, hơn nữa bây giờ chúng ta đi qua, nói không chừng cái gì cũng sẽ tìm không được, không tin chúng ta đánh cược một keo.” Hạ Lan Cực một bộ hân sẽ thắng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 199: Ta không phải là heo mới là lạ (9)

Thanh y nam tử chu môi theo dõi hần, hần cũng không dám đánh cược, bởi vì mỗi lần đánh cược cùng Hạ Lan Cực, hần nhất định sẽ thua, cho nên hần không muốn đánh cược.

“Ta mới không đánh cược cùng ngươi.” Thanh y nam tử hét, trợn trắng mắt.

Hạ Lan Cực ngoéo môi một cái lộ ra tươi cười mê người quý khí bức người, trong đám người, bộ dáng hần anh tuấn tiêu sái hấp dẫn rất nhiều cô gái quanh thân, bất quá hần cũng không có liếc mắt nhìn nhiều, mà là tiếp tục đi đến hướng Mộc Khuynh Cuồng ly khai, hai người kia rất thú vị, nếu như có thể, hần muốn kết giao một chút.

Mộc Khuynh Cuồng khó được buông lỏng một lần, liền níu lấy y phục Thánh Kinh Hồng đi dạo bốn phía, mãi cho đến khi nàng cảm thấy mệt mỏi, mới buông lỏng hần trở về tửu lâu, nàng đã thật lâu không có đi dạo phố như vậy.

Từ khi đi vào thế giới này, trong đầu nàng đều nghĩ tới tu luyện, có đôi khi, nàng cảm giác còn muốn mệt mỏi hơn so với ở thế kỷ 21.

Bởi vì bốn phía nguy hiểm trùng trùng, hơi chút không chú ý, nói không chừng nàng sẽ phải quy thiên, hiện tại ở bên cạnh Thánh Kinh Hồng, nàng có một loại cảm giác vô cùng an tâm, cho nên xin cho nàng nghỉ ngơi một ngày nho nhỏ.

“Có mệt hay không?” Thánh Kinh Hồng nhìn Mộc Khuynh Cuồng một bộ buồn bã ỉu xìu trước mặt ôn nhu cười hỏi.

Đôi mắt đen bóng của Mộc Khuynh Cuồng nhanh như chớp chuyển, sau đó gạt đầu, rồi hai tròng mắt nhìn ra phía ngoài, trời đã tối.

“Chúng ta mau mau ăn cơm, ăn cơm tốt còn đi xem trò vui.” Đột nhiên Mộc Khuynh Cuồng lại trở nên hào hứng, nếu khuya hôm nay Hạng gia cũng bị diệt môn, kia chỉ có thể nói là chính bọn họ ác giả ác báo.

Thánh Kinh Hồng nhú mày nhìn chằm chằm nàng, “Mệt mỏi thì không nên đi, chuyện của bọn họ không có quan hệ gì với chúng ta.”

Mộc Khuynh Cuồng chu môi nhìn hần, Thánh Kinh Hồng bị nàng nhìn cực kỳ không được tự nhiên, đành phải mở miệng đáp ứng, lúc này Mộc Khuynh Cuồng mới vui vẻ ra mặt.

Lúc hai người đang muốn ăn cơm, Quân Tiểu Khanh từ cửa tửu lâu đi đến.

“Tới dùng cơm đi!” Mộc Khuynh Cuồng hướng về Quân Tiểu Khanh nơi xa vẫy vẫy tay.

Quân Tiểu Khanh nhìn bọn họ một hồi lâu, cuối cùng vẫn là cúi đầu đi tới, trong lòng rất không được tự nhiên, nếu như Mộc Khuynh Cuồng không phải là nữ, nàng có thể sẽ thích hần.

“Chuyện làm xong?” Mộc Khuynh Cuồng biết rõ còn cố hỏi, rồi sau đó gọi tiểu nhị mang lên một bộ bát đĩa.

“Ừ.” Quân Tiểu Khanh cắn môi cúi đầu nói, trong mắt tất cả đều là sát khí còn có hận ý, nàng hy vọng khuya hôm nay Hạng gia cũng biến mất ở Viêm Cơ thành.

Mộc Khuynh Cuồng không nói thêm lời nào, cùng Thánh Kinh Hồng ăn cơm, Quân Tiểu Khanh không có nửa điểm khẩu vị, nhưng nghĩ tới buổi tối muốn đi ngắm nhìn kết cục Hạng gia, nàng quyết định vẫn là ăn cơm thật ngon, như vậy mới có khí lực quan sát, xem một chút người Hạng gia là chết như thế nào.

Đêm, một vòng trăng rằm cao quý lại trong trẻo nhưng lạnh lùng treo trong trời đêm.

Hạng gia ở Viêm Cơ thành là nỗi danh nhất trong các gia tộc chế được, đơn giản là vì Hạng gia gia chủ Hạng Hoài Hải cưới nữ nhi Tiết Mai của thành chủ Viêm Cơ thành Tiết Khánh, cho nên thế lực Hạng gia mới có thể càng lúc càng lớn.

“Tuấn Phong, hôm nay xảy ra chuyện gì? Ngươi thật sự là vứt sạch mặt mũi Hạng gia ta.” Hạng Hoài Hải mạnh tay vỗ xuống bàn một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói, trên mặt tất cả đều là tức giận, chuyện xé chiều hôm nay có người truyền đến trong tai của hần, lập tức làm cho hần cảm thấy mất cả mặt mũi, tại sao nhi tử trưởng Hạng gia có thể kêu to ta là heo ở trên đường trước mặt nhiều người như vậy.

Đây không phải là đang nói toàn bộ người Hạng gia bọn họ là heo sao.

Trên mặt Hạng Tuấn Phong là xấu hổ, dù sao vẫn là có chút sợ Hạng Hoài Hải, chỉ có thể nhỏ giọng nói, “Cha, ta vốn là chỉ là muốn đoạt khỏi ngọc bội kia, nào biết đối phương dĩ nhiên là Đầu Thánh, ta vì bảo vệ tính mạng, cuối cùng thành như vậy...”

Nếu như chết cùng với mất mặt, hần nhất định sẽ chọn mất mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 200: Ta không phải là heo mới là lạ (10)

“Bảo người gần đây không nên gây chuyện, người càng muốn gây chuyện, người có biết hai ngày nữa chính là hội chế được hay không, gần đây Viêm Cơ thành nhất định sẽ có rất nhiều cường giả đến, người một cái Đấu Vương có gì tốt mà dám điều võ dương oai, hiện tại Hạng gia đều bị người làm mất mặt sạch sẽ rồi.” Hạng Hoài Hải lại vỗ xuống bàn tức giận nói.

Vốn là hấn nghĩ lần này Hạng gia nhất định đại phóng hào quang ở trên hội chế được, hiện tại chuyện của Hạng Tuấn Phong khiến cho người toàn thành biết, đều nhìn nhìn Hạng gia bọn họ cười trộm, điều này làm cho hấn bất mãn vô cùng, đi ra ngoài nhìn những gia tộc khác, chỉ cảm thấy trên mặt mũi toàn bộ mất sạch.

Hừ! Chỉ cần trước khi hội chế được đến, hấn xuất ra đan dược cấp Nghịch Thiên, lần này Hạng gia nhất định có thể xếp hàng thứ nhất trong tất cả gia tộc ở Viêm Cơ thành, năm ngoái để cho Quân gia cướp danh đệ nhất, hoàn hảo lần này đã không còn chướng ngại vật này.

“Cha, ta biết rõ ta sai rồi.” Hạng Tuấn Phong chỉ có thể cúi đầu nhận sai.

“Hoài Hải, người cũng đừng mắng Tuấn Phong nữa, hấn đã biết sai, mắng nữa cũng vô ích, muốn trách chỉ có thể trách những người kia khinh người quá đáng.” Tiết Mai đi lên trước kéo Hạng Tuấn Phong quỳ trên mặt đất, nâng từ nhỏ tâm cao khí ngạo, cho dù con trai của nàng sai đi nữa, thì đó cũng là người khác sai.

Hạng Tuấn Phong lập tức đứng lên, điềm đằm đáng yêu nhìn Tiết Mai.

Hạng Hoài Hải nhìn trừng trừng hai mẹ con bọn họ, tức giận nói, “Người còn nuông chiều hấn như vậy, coi chừng ngày nào đó Hạng gia chúng ta đều sẽ không còn.”

Tiết Mai mới vừa muốn lên tiếng phản bác, bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng bước chân hoảng loạn, có người hét lớn nói, “Gia chủ, không xong, có người đêm khuya xông vào Hạng gia, chém giết khắp nơi.”

Nghe như vậy ở trong đại sảnh ba người Hạng Hoài Hải kinh hãi, sắc mặt bọn họ đều trở nên nặng nề, vẻ mặt cảnh giác.

“Xảy ra chuyện gì?” Hạng Hoài Hải đi lên trước trấn định lạnh lùng hỏi.

“Không biết xảy ra chuyện gì, những người kia sau khi đi vào liền một hồi giết lung tung, còn nói để cho chúng ta giao ra đan dược cấp Nghịch Thiên, nếu không liền diệt Hạng gia.” Người chạy vào run rẩy nói.

Thân thể Hạng Hoài Hải hướng về phía sau hung hăng lui một bước, trên mặt tất cả đều là không bình tĩnh, làm sao sẽ như thế, ai dám tung lời đồn nói nhà hấn có đan dược cấp Nghịch Thiên, chết tiệt!

Quân gia đã toàn bộ chết sạch, hấn đặc biệt chạy tới nhìn, toàn bộ cháy sạch không còn một mảnh, ở Viêm Cơ thành gia tộc khác tất nhiên không thể hãm hại Hạng gia như vậy, là ai muốn hại Hạng gia hấn?

“Cha, làm sao bây giờ?” Trên mặt Hạng Tuấn Phong thất kinh, tối hôm qua hấn biết Quân gia bị diệt, nếu những kẻ điên kia thực muốn diệt Hạng gia bọn họ, kia cũng không phải không thể, ban ngày hấn vừa mới nhặt được cái mạng, chẳng lẽ buổi tối lại muốn mất đi sao.

Hạng Hoài Hải nhìn nhìn hấn, lại nhìn Tiết Mai một chút, khua tay nói, “Người mau mang Tuấn Phong rời đi trước, đi tìm cha người, để cho hấn phải người tới hỗ trợ.”

Sắc mặt Tiết Mai một hồi trắng bệch, lời kéo Hạng Tuấn Phong rời đi, rồi quay đầu lại nói, “Hoài Hải, người nhất định phải chống đỡ, chờ ta mang người đến.”

Nói xong, nàng lời kéo Hạng Tuấn Phong hướng về hậu viện Hạng gia hoảng loạn nhanh chóng chạy ra ngoài.

Tiền viện Hạng gia đã là một mảnh hỗn loạn, các loại tiếng khóc la tiếng chửi bậy không ngừng vang lên.

Hạng gia đại viện cách đó không xa, Thánh Kinh Hồng, Mộc Khuynh Cường, Quân Tiểu Khanh ba người đứng lẳng lẳng nhìn trong bóng đêm.

Hai tay Quân Tiểu Khanh gắt gao nắm thành quả đấm, hàm răng cắn chặt đôi môi, trong mắt tất cả đều là hận ý, trong lòng một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng phần nợ vọt tới, nàng hy vọng toàn bộ người Hạng gia đi chết, còn có toàn bộ người đến nhà nàng đoạt thuốc đi tìm chết.

Nếu như có thể, nàng không hy vọng như vậy, nàng hy vọng toàn bộ người Quân gia đều tốt tốt khỏe mạnh, cho dù diệt Hạng gia, người nhà của nàng cũng sẽ không thêtrở về, từ đó, nàng phải một người lẻ loi hiu quạnh sống trên thế giới này.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 201: Thế ngoại cao nhân (1)

Editor: Trương Ly

Sắc mặt Mộc Khuynh Cuồng bình tĩnh nhìn chăm chăm Hạng gia, cũng không có một chút đồng tình.

Chuyện này vốn chính là Hạng gia bắt đầu, bây giờ bắt quá bọn họ là tự ăn quả đắng, nếu đã muốn hại người, vậy thì phải làm xong chuẩn bị bị hại.

Giống như Mộc Thái Thanh và Mộc Thanh Lam các nàng muốn ám sát nàng, các nàng cũng phải chuẩn bị sẵn sàng, nàng nhất định sẽ trở về cho các nàng đẹp mắt.

Hạng gia đề phòng vẫn rất nghiêm ngặt, hộ vệ nơi này cũng tương đối nhiều, chắc là Viêm Cơ thành thành chủ đưa cho bọn họ, mỗi lần chế được, thành chủ Viêm Cơ thành Tiết Khánh cũng sẽ đưa một nhóm ám vệ cho Hạng gia, chính là lo lắng có vài người bắt đầu có ý xấu.

Hạng gia chém giết duy trì liên tục thật lâu, những thứ người muốn cướp thuốc kia đang tìm kiếm bốn phía Hạng gia, nhưng liên tục không tìm được Hạng Hoài Hải, này để cho bọn họ một hồi phần nộ, cuối cùng lại là bắt đầu phóng hỏa.

Hạng Hoài Hải đương nhiên sẽ không tự mình đi ra chịu chết, hẩn núp trong bóng tối nhìn những người tu luyện lợi hại kia, hẩn đi ra ngoài chỉ có một con đường chết, hiện tại điều hẩn làm duy nhất là chờ, chờ Tiết Mai mang cứu binh đến.

Chỉ trong chốc lát, nghe thấy từng đợt tiếng vó ngựa chinh tề hướng về nơi này chạy tới, dần dần xuất hiện ở ngoài đại viện Hạng gia chính là nhiều đội thị vệ mặc khôi giáp.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn đến đây liền biết rõ Hạng gia sẽ không bị diệt, điều này đã ở trong dự đoán của nàng, dù sao sau lưng Hạng gia là thành chủ Viêm Cơ thành, không giống Quân gia, không có bất kỳ chỗ dựa nào.

Quân Tiểu Khanh nhìn đến đây không bình tĩnh nổi, trên mặt tất cả đều là nỗi giận, cất bước chuẩn bị phóng tới Hạng gia.

“Người đây là đi tìm chết sao?” Thanh âm Mộc Khuynh Cuồng không có một tia nhiệt độ lạnh lùng nói, thật sự là tiểu cô nương không bình tĩnh.

Được rồi! Kỳ thật bây giờ số tuổi nàng giống như Quân Tiểu Khanh, nhưng dù sao thế kỷ 21 nàng sống lâu như vậy, cho nên so với nàng vẫn là lớn hơn.

Quân Tiểu Khanh dừng lại bước chân trong mắt vừa là tức giận, vừa là phần nộ, còn có nóng lòng, cuối cùng nước mắt chảy ra, nàng vốn cho là diệt Hạng gia, như vậy có thể vì người nhà của nàng báo một chút thù, nhưng hiện ở loại tình huống này, Hạng gia nhất định sẽ bị Viêm Cơ thành thành chủ phái người tới bảo vệ.

“Núi xanh còn đầy, sợ gì không có củi đốt, bây giờ người đi lên chỉ là chịu chết, người cần phải học tinh táo.” Mộc Khuynh Cuồng nhàn nhạt nói, vẫn đã đóng thuyền, hiện tại Quân Tiểu Khanh phải làm hẩn là suy nghĩ thật kỹ kế tiếp nên làm như thế nào.

Quân Tiểu Khanh chỉ là lẳng lặng chảy nước mắt, tâm trạng tê tâm liệt phế lần nữa lan tràn ở trong lòng, làm cho nàng đau đến không muốn sống, vì sao trời cao che chở Hạng gia như vậy, là Hạng gia bọn họ đối với Quân gia nàng bắt nạt trước, vì sao người Hạng gia còn có thể sống thật tốt, nàng không cam lòng, thật sự không cam lòng.

Cuối cùng tất nhiên Hạng gia không bị diệt, thành chủ Viêm Cơ thành phái tới đều là tinh binh bảo vệ Viêm Cơ thành, những người kia không phải là chiến sĩ thì chính là đầu giá.

Người muốn cướp đan dược cấp Nghịch Thiên thấy nhiều thị vệ chạy tới, bọn họ đều là người thức thời, lại không tìm được Hạng Hoài Hải, cuối cùng chỉ có thể chạy trốn tứ phía rồi đi.

Khuya hôm nay nháo một tràng như vậy, Hạng gia cũng chết rất nhiều người, tổn thất thảm trọng.

“Đây coi như người báo được nửa cái thù, Hạng gia chết một nhóm người, đêm đó người ám sát nhà người cũng đã chết một bộ phận, về sau người lại nghĩ biện pháp diệt Hạng gia đi!” Mộc Khuynh Cuồng nhìn Quân Tiểu Khanh nhàn nhạt nói.

Quân Tiểu Khanh đưa tay lau nước mắt một cái, dường như thoáng cái lớn lên, trên thế giới không có nơi nào có công bằng, cho dù nàng không cam lòng thì thế nào, hiện tại nàng phải làm chính là làm cho mình cường đại, như vậy mới có thể hoàn toàn tiêu diệt hết Hạng gia.

Cha mẹ, các người yên tâm, ta nhất định sẽ báo thù vì người Quân gia bị chết, Quân Tiểu Khanh ở trong lòng phát ra lời thề.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 202: Thế ngoại cao nhân (2)

Editor: Trương Ly

Mộc Khuynh Cuồng nhìn lại một hồi liền chuẩn bị rời đi, nàng và Thánh Kinh Hồng đi không bao xa, liền chứng kiến hai đạo bóng dáng một bạc một xanh từ trong bóng tối đi ra.

Khi Thánh Kinh Hồng nhìn thấy hai người kia, bên trong mắt bạc lộ tia rét lạnh, dường như vô cùng không thích bọn họ.

“Ba vị thật là có hứng.” Hạ Lan Cực đi lên trước phi thường vui vẻ cười nói, trên mặt tất cả đều là hiền hòa.

Mộc Khuynh Cuồng lăng lăng quan sát Hạ Lan Cực, nam tử cũng chỉ hơn hai mươi, tuấn tú lịch sự, khí vũ hiên ngang, vừa nhìn chính là đệ tử thế gia, trên người hần cái loại đồ quý khí trời sinh, người bình thường căn bản không giả bộ được.

Một gã nam tử thanh y khác, thoát nhìn anh tuấn tiêu sái, một đôi mắt đen bóng sáng giống như sao trong bầu trời đêm, môi đỏ mọng hơi nhếch, như cười như không, mặc dù khí thế của hắn không mạnh như nam tử ngân y, nhưng cũng tuyệt đối không phải là kẻ đầu đường xó chợ.

“Cũng vậy.” Mặt Thánh Kinh Hồng không chút thay đổi lãnh khốc nói, rồi sau đó nhìn Mộc Khuynh Cuồng một cái, lời kéo ống tay áo của nàng rời đi, Quân Tiểu Khanh đã thu hồi tâm tình, cất bước đi theo sau hai người bọn họ.

Đột nhiên Hạ Lan Cực ngăn cản đường Thánh Kinh Hồng, thoải mái hào sảng cười nói, “Ta gọi Hạ Lan Cực, rất hân hạnh được biết hai vị, hôm nay phương pháp hai vị dạy dỗ người ở trên đường làm cho người ta rất thưởng thức, cho nên ta muốn làm quen các người một chút.”

Mộc Khuynh Cuồng khiêu mi nhìn Hạ Lan Cực một thân khí thế hào sảng, hôm nay chuyện trên đường nàng dạy dỗ người Hạng gia hắn cũng nhìn thấy?

Hiện tại nàng và Thánh Kinh Hồng ở bên ngoài Hạng gia, hắn thế nhưng cũng ở đây? Hắn liên tục theo dõi nàng và Thánh Kinh Hồng?

“Chúng ta không quen biết người.” Thánh Kinh Hồng một thân lãnh khốc, lời kéo Mộc Khuynh Cuồng đi, giống như phi thường không muốn biết bọn họ.

Mộc Khuynh Cuồng bị Thánh Kinh Hồng lời kéo ống tay áo, đành phải đi theo hắn, hơn nữa nàng cũng không muốn dễ dàng tiếp xúc người xa lạ, ai biết bọn họ là ai.

Quân Tiểu Khanh lăng lăng đi theo sau bọn họ, cũng không có nhìn hai người Hạ Lan Cực nhiều thêm một cái.

Lông mày Hạ Lan Cực nhăn lại thật sâu, rồi khẽ mỉm cười, người nọ thật đúng là lãnh khốc, tâm phòng bị mạnh như vậy, hắn một thân chính khí, thấy thế nào cũng không giống người xấu.

“Ha ha ha, Hạ Đại thiếu chủ, người bị người ta ghét bỏ!” Thanh y nam tử gọi Thủy Tiêu, tay hắn nặng nề vỗ vỗ bả vai Hạ Lan Cực nhìn có chút há hê cười nói.

Hạ Lan Cực tức giận lườm hắn một cái, khiêu khích nói, “Người có dám cùng ta đánh cược hay không, ta nhất định sẽ làm bằng hữu với bọn họ.”

Khỏe miệng Thủy Tiêu co giật, mắt một hồi tròn trắng, u oán nói, “Hạ Đại thiếu chủ, người có thể không cần nhắc đến đánh cược hay không, người biết rõ mỗi lần đánh cược cùng người, ta luôn thua, không đánh cược được không?”

Hắn và Hạ Lan Cực cùng nhau lớn lên, từ nhỏ đến lớn, Hạ Lan Cực đặc biệt thích đánh cược, đánh cược coi như xong, hết lần này tới lần khác mỗi lần đều là hắn thắng, quả thực có thể nói đồ thần!

“Tiểu quỷ nhất gan!” Hạ Lan Cực cười trào phúng nói.

Thủy Tiêu chịu không nổi nhất là loại khẩu khí này của hắn, ưỡn ngực, hắn cuồng vọng nói, “Đánh cược thì đánh cược, nếu người thua thì làm sao bây giờ?”

Hạ Lan Cực cười đến bí hiểm nhìn hắn, suy tư một lát, sâu kín cười nói, “Nếu như ta thua, ta giúp người giặt tất một tháng, nếu như người thua, vậy người đã giúp ta giặt tất một tháng đi!”

“.....” Thủy Tiêu cả kinh tròn mắt há hốc mồm, rồi sau đó lắc đầu như trống bỏi, “Ta không đánh cược, không đánh cược.”

“Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy, Thủy Tiêu, nói không giữ lời cũng không phải là cách làm người của người.” Trên mặt Hạ Lan Cực lộ ra vui vẻ như hồ ly, đi vào bầy rập, còn muốn chuồn ra ngoài sao.

Mặt anh tuấn của Thủy Tiêu nhăn thành trái khổ qua, vẻ mặt u oán nhìn chằm chằm Hạ Lan Cực, hắn thế, lần sau có chết cũng không đánh cược cùng hắn.

Chương 203: Thế ngoại cao nhân (3)

Editor: Trương Ly

Thánh Kinh Hồng mang theo Mộc Khuynh Cuồng nhanh chóng trở về gian phòng của bọn họ.

Mộc Khuynh Cuồng nghiêng người nhìn Thánh Kinh Hồng, khóe miệng mang theo tia như cười như không, hân hân vừa mới lạnh tàn khốc cự tuyệt hai người kia như vậy, là không muốn nàng tiếp xúc với bọn họ, thực là một người lòng dạ hẹp hòi.

“Ngốc cười cái gì, mau ngủ.” Thánh Kinh Hồng trừng mắt nàng trầm giọng nói.

“Kinh Hồng, khuya hôm nay ta còn chưa ôm người nha!” Mộc Khuynh Cuồng nháy mắt giả hoạt cười nói, rồi, nàng nhào vào trong ngực của hân, bá đạo ôm hân, tùy ý thân thể lạnh như băng của hân truyền khí lạnh tới trên người nàng, nàng không lạnh, nàng không sợ lạnh, nàng nhất định sẽ không sợ lạnh.

Lông mày Thánh Kinh Hồng nhăn lại thật sâu, hai tay cứng đờ tại chỗ không nhúc nhích, nữ nhân ngốc, nữ nhân ngốc này.

Hân biết rõ nàng là người quật cường, nếu như đã quyết định chủ ý, tất nhiên sẽ không để cho hân phản kháng.

“Khuynh Cuồng, có thể.” Thanh âm của hân có chút âm trầm, trong lòng lại cảm động thật sâu, nàng vì có thể để bọn họ ôm, thế nhưng mang thân thể của mình đến thích ứng thân thể của hân.

Mộc Khuynh Cuồng nhắm chặt hai mắt, hàm răng cắn chặt, cho dù lạnh, nàng cũng phải nỗ lực đi thích ứng.

“Ta không sao.” Nàng nhàn nhạt nói, giọng nói run lên lại tiết lộ nàng không tốt.

Thánh Kinh Hồng cũng chịu không nổi nữa, hai tay đẩy nàng ra, rồi sau đó cầm chăn mền găt gao bao lấy nàng, khẽ thở dài, “Thực là một đứa ngốc, về sau không cần làm lại loại việc ngốc này, ta sẽ nghĩ biện pháp thay đổi hàn thể ta, ần? Nghe ta được không?”

Mộc Khuynh Cuồng mở to mắt to nhìn hân, nàng biết rõ trong lòng hân cũng rất khó chịu, hân cũng rất muốn dắt tay của nàng, tự nhiên ôm nàng! Lúc này hân chính là hận chết hàn thể của hân.

Vì sao hai người bọn họ đều muốn lại bị trời cao hành hạ như vậy.

Vì cái gì không thể để cho bọn họ may mắn một chút đây, nàng tình nguyện nàng tiếp tục chịu nỗi thống khổ của độc, cũng không muốn hân có hàn thể.

“Kinh Hồng...” Mộc Khuynh Cuồng không có nói nhiều, chỉ là nhu hòa kêu một tiếng, hân hàn thể nếu như là trời sinh, muốn thay đổi cũng rất khó, nói không chừng sẽ có nguy hiểm, nghĩ đến cái này, sắc mặt nàng thay đổi, đột nhiên nàng cầm ống tay áo của hân, bên trong mắt xé rách hẹp dài lóe hàn quang, bá đạo nói, “Ta không cho phép người làm chuyện điên rồ, bất kỳ chuyện thương hại bản thân cũng không được làm.”

Thánh Kinh Hồng nhếch môi khẽ cười, bên trong mắt bạc lóe quang mang tự tin, nhẹ giọng an ủi nàng nói, “Khuynh Cuồng, tin tưởng ta, ta nhất định sẽ cho người một vòng tay ấm áp.”

Mộc Khuynh Cuồng mở to đôi mắt sáng rỡ nhìn hân, rồi mỉm cười, nàng cần phải tin tưởng hân, tương lai, hàn thể của hân tốt hơn, độc của nàng cũng được giải, bọn họ đều sẽ tốt.

Cuộc sống luôn luôn có khó khăn, nhưng chỉ cần đi qua thì tốt rồi.

Thánh Kinh Hồng vẫn nhìn Mộc Khuynh Cuồng, cho đến khi nàng ngủ, hân mới lặng yên không một tiếng động rời phòng.

Hạng gia vẫn còn trong một mảnh hỗn loạn, trong sân khắp nơi đều là ngọn đèn dầu, một số người chuyển thi thể, một số người ở rửa vết máu trong sân, một số người ở sửa sang lại đàn được Được các.

Trán Hạng Hoài Hải lặn dài mồ hôi lạnh, toàn thân vô lực ngồi ở một chỗ, đột nhiên hân đưa tay sờ sờ ngực, nếu nhạc phụ phái người đến chậm một bước, chỉ sợ Hạng gia liền thật sự bị diệt.

“Hoài Hải, đây là có chuyện gì? Chuyện tối nay cùng chuyện của Quân gia ngày hôm qua tựa hồ có liên quan?” Thành chủ Viêm Cơ thành Tiết Khánh tuổi đã hơn lục tuần khuôn mặt nghiêm trọng nhìn chăm chăm Hạng Hoài Hải, hân không tin sẽ có người đột nhiên ám hại Hạng gia, trước kia hội chế được cũng không có xuất hiện chuyện hãm hại như vậy.

Cho nên trong chuyện này nhất định có ẩn tình gì khác, hắn đã từng trải qua nhiều chuyện, như thế nào nhìn không ra vấn đề trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Thế ngoại cao nhân (4)

Editor: Huynhnhu142

“Nhạc phụ, ta...” Trong lòng Hạng Hoài Hải tất cả đều là hối hận, nguyên bản hắn chỉ là muốn giải quyết Quân gia, giống như rước họa vào thân, hắn tưởng nhất định là Quân gia còn có người còn sống, nếu không chính là trước kia người Quân gia cố ý đi bên ngoài lộ ra tiếng gió, đúng là Quân gia báo thù.

Tiết Khánh hừ lạnh một tiếng, nghiêm túc nói: “Ác giả ác báo, Hạng gia ở Viêm Cơ thành đã rất có địa vị, một Quân gia sao đủ nhắc đến, nguoi vì sao còn muốn đi hãm hại Quân gia, hiện tại đây là dẫn họa đến thân!”

Hạng Hoài Hải bị Tiết Khánh nói đến về mặt đồ bùng, đối với Quân gia, hắn vẫn là bất mãn, hai năm nay ai làm cho Quân gia ở trên Hội luyện đan đều so với Hạng gia muốn lợi hại hơn rất nhiều, cho nên hắn mới có thể sinh ra ý hãm hại Quân gia.

“Nhạc phụ, ta biết sai rồi, về sau ta không bao giờ làm loại chuyện này nữa.” Hạng Hoài Hải thấp đầu kiên định nói, ở Viêm Cơ thành đã không có Quân gia, cái gia tộc khác vĩnh viễn đều khó có khả năng uy hiếp được địa vị Hạng gia, tất nhiên hắn cũng không có thủ đoạn đùa giỡn gì.

Tiết Khánh nhìn hắn không nói thêm gì nữa, cuối cùng dẫn dắt người rời đi, lưu lại một số người ở lại nơi này, để ngừa vạn nhất.

Hạng Hoài Hải chờ Tiết Khánh đi rồi, thân thủ xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, nhìn Hạng gia hỗn loạn, hắn thật sự hối hận.

Tối hôm nay tuy rằng là bảo vệ Hạng gia, nhưng sau đó, hội luyện đan còn có hai ngày, về sau còn có thể có người đến Hạng gia đoạt đan dược, xem ra ở trên hội luyện đan, hắn phải đem đan dược cấp nghịch thiên nhanh chóng rời khỏi, như vậy mới có thể bảo vệ Hạng gia bình an.

Viên đan dược cấp nghịch thiên, hắn là dùng rất nhiều tâm tư cùng tinh lực mới luyện chế ra được, trước kia nhiều lần luyện chế thử đều không được, lần này cũng chỉ có một viên trân quý.

Hạng Hoài Hải căn bản không dám ngủ, hắn để cho tinh binh ở bên ngoài phòng của hắn canh chừng dùm, sợ lại có người lại công kích Hạng gia.

Tối hôm nay Hạng gia bị chém giết, không chỉ có Hạng gia tổn thất thảm trọng, người muốn cướp được cũng đã chết rất nhiều, tất cả mọi người đặc biệt khát vọng đan dược cấp nghịch thiên, có thể có được đan dược như vậy, có khả năng làm cho bọn họ thăng cấp rất nhanh, ai không nghĩ muốn đoạt, cho nên mới tạo cho bọn họ hành động điên cuồng như vậy.

Hạng Hoài Hải ngờ ngác ngồi ở bên giường, đột nhiên hắn cảm giác có một tia khác thường, chờ hắn quay đầu nhìn thì chỉ thấy một thân hắc y đội nón sa mỏng theo cửa đi đến, hắn vừa định ra chiêu, đối phương tựa hồ so với hắn nhanh hơn, một đạo đầu khí màu trắng không chế hắn ở bên giường, tiếp theo, một thanh kiếm lạnh như băng đặt trên cổ của hắn.

“Đưa ra đan dược cấp nghịch thiên, bằng không đành phải đưa nguoi đi địa ngục, ta không có kiên nhẫn, nhanh chóng chọn.” Người tới không phải người khác mà là Thánh Kinh Hồng, hắn chỉ là muốn viên đan dược cấp nghịch thiên.

Mặt Hạng Hoài Hải một trận trắng bệch, đứng ở nơi đó một cử động nhỏ cũng không dám, nhẹ nhàng hít vào một hơi thật sâu, hắn mới cầu xin tha thứ nói: “Công tử tha mạng, ta không có đan dược cấp nghịch thiên, thật không có.”

Thánh Kinh Hồng cười lạnh một tiếng, kiếm trong tay hướng trên cổ Hạng Hoài Hải cắt đi, trong phút chốc, máu tươi trào đi ra.

Hạng Hoài Hải đánh run một cái, thân mình không chế không được run rẩy.

“Ta nói rồi, ta không kiên nhẫn.” Âm thanh của Thánh Kinh Hồng lãnh khốc không có một tia ấm, Quân gia bị Hạng gia biến thành như vậy, Hạng gia thế nhưng được bảo vệ, một khi đã như vậy, nói không chừng Hạng gia có đan dược cấp nghịch thiên.

Cho nên cho dù hắn lấy đi đan dược này cũng không tính là cái gì.

Hạng Hoài Hải vừa định thét chói tai, Thánh Kinh Hồng khẽ động tay trái, một lực đạo liền làm cho Hạng Hoài Hải chỉ có thể phát ra âm thanh ô ô.

“Ta nói lại lần nữa, hoặc là người Hạng gia các nguoi toàn bộ sống, nếu không nguoi mang theo đan dược cấp nghịch thiên xuống địa ngục.” Con người Thánh Kinh Hồng lơ lửng tia hàn quang, quanh thân tỏa ra một cỗ ngạo khí bá đạo.

Chương 205: Thế ngoại cao nhân (5)

Editor: Huynhnhu142

Hai tròng mắt Hạng Hoài Hải trùng thật to, đối phương là Đẩu Thánh, chỉ sợ có lẽ đã là cấp bậc Đẩu Thánh rất cao, kiếm trên cổ càng ngày càng sâu, hẳn đều có thể cảm giác máu không ngừng chảy xuống, hình như chảy xuống nữa, mạng của hắn liền không còn.

Hắn không muốn chết, Hạng gia thật vất vả mới có được ngày hôm nay, hắn còn chưa có hưởng thụ vinh hoa phú quý thật tốt.

Thánh Kinh Hồng thấy hắn muốn nói, liền thu hồi lực ở tay trái.

“Ngươi thật sự không giết ta?” Hạng Hoài Hải kinh hãi can đảm nhìn chăm chăm Thánh Kinh Hồng, nam tử trẻ tuổi này rốt cuộc là ai, trên người hắn có một luồng sát khí thực làm cho người ta sợ hãi, tựa hồ hắn là vương giả hắc ám.

Con người màu bạc của Thánh Kinh Hồng lóe lóe, kiếm trong tay lại dùng một ít lực, lạnh lùng nói từng chữ một: “Ta chỉ muốn được, ta đếm ba tiếng...”

Hạng Hoài Hải nghe hắn nói như vậy, sợ tới mức chân run lên một trận, lập tức khoát tay nói: “Được, ta đưa được cho ngươi, ngươi phải buông tha cho Hạng gia chúng ta.”

Thánh Kinh Hồng lúc này mới lộ ra nụ cười vừa lòng, Hạng Hoài Hải từ trong lòng ngực xuất ra một ngọc bội có độ cong hình tròn, rồi sau đó đập vỡ ngọc bội, chỉ thấy bên trong ngọc bội có một viên đan dược màu vàng.

“Cho ngươi, cho ngươi...” Giọng nói Hạng Hoài Hải run run, trong lòng tất cả đều là không cam lòng và ảo não, nếu ngày đó không hãm hại Quân gia, Hạng gia cũng sẽ không rơi vào chuyện như vậy, còn hại hắn mất đi này viên đan dược cấp nghịch thiên.

Thánh Kinh Hồng vươn tay lạnh như băng cầm lấy đan dược cấp nghịch thiên, cuối cùng đá một cước về hướng Hạng Hoài Hải, Hạng Hoài Hải gần cận không được trực tiếp bị ngã hôn mê bất tỉnh.

Lấy được đan dược, Thánh Kinh Hồng mới vừa lòng rời đi.

Hắn không khỏi suy nghĩ, những người điên cuồng xông vào Quân gia và Hạng gia thật sự là nhất thời nóng lòng thần trí mơ hồ, mới có thể làm ra chuyện tình ngu ngốc như vậy, nếu muốn đan dược, ai là đương gia đứng đầu, trực tiếp tìm người đó lấy không được sao.

Khi Mộc Khuynh Cuồng tỉnh lại, Thánh Kinh Hồng một tay chống cằm thâm tình chân thành nhìn chăm chăm nàng.

“Ngươi tỉnh?” Hắn mỉm cười hỏi.

Mộc Khuynh Cuồng nhếch môi một cái, rục rờ cười nói: “Uh, chúng ta hôm nay đi nơi nào, ngày kia hội luyện đan mới bắt đầu.”

“Hôm nay ta mang ngươi đi một chỗ.” Thánh Kinh Hồng thần nhiên cười nói, hôm nay hắn muốn dẫn nàng đi bãi phóng một người, không biết người kia có thể hay không giúp nàng giải độc.

“Chỗ nào?” Mộc Khuynh Cuồng hưng phấn hỏi.

Thánh Kinh Hồng nhếch môi một cái, nhướng mày nói: “Không biết nơi đó có thể giúp ngươi giải độc không.”

Thần sắc trên mặt Mộc Khuynh Cuồng cứng ngắc, một đôi con ngươi đen bóng xoay tròn, đột nhiên nàng minh bạch, hắn mang nàng tới nơi này là vì giúp nàng tìm kiếm người giải độc, nàng hít hít cái mũi, giải độc liền giải độc thôi, còn nói cái gì tham quan hội luyện đan.

Vậy hắn mang nàng đi lần này, đồng thời là vì tìm kiếm người giải độc cho nàng sao.

“Làm sao vậy?” Thánh Kinh Hồng thấy nàng này giờ không nói gì, chau mày lại.

Mộc Khuynh Cuồng chu miệng theo dõi hắn, rồi sau đó không để ý đến cái lạnh như băng nhào vào trong lòng ngực của hắn: “Kinh Hồng, ngươi thật tốt.”

Thánh Kinh Hồng lập tức đẩy nàng ra, hắn hiện tại tuyệt không thích nàng nhào vào trong lòng ngực của hắn, hắn không muốn đông cứng nàng, nếu có một ngày hàn thể của hắn biến thành bình thường, nàng muốn khi nào thì bỏ nhào vào hắn, hắn đều vui.

Mộc Khuynh Cuồng bấu môi, trong con ngươi quan sát, khóc lóc om sòm nói: “Thánh Kinh Hồng, ngươi vì sao không cho ta ôm” Nàng biết ý tốt của hắn, nhưng là nàng đến gần ôm hắn.

“Chờ ta về sau bình thường, tùy thời hoan nghênh ngươi ôm” Đây mắt Thánh Kinh Hồng mang theo ý cung chịu thật sâu.

Mộc Khuynh Cuồng cắn cắn môi ngồi dậy, nàng phải như thế nào mới có thể giúp hắn?

“Tặng cho ngươi.” Thánh Kinh Hồng đưa đan dược cấp nghịch thiên tới hôm qua lấy được cho Mộc Khuynh Cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 206: Thế ngoại cao nhân (6)

Editor: huynhnhu142

Mộc Khuynh Cuồng nhìn đan dược màu vàng trước mặt, hai tròng mắt mạnh mẽ tròn to, này, cái này không phải cùng đan dược màu vàng của Quân Tiểu Khanh cho nàng giống nhau như đúc, nàng tiếp lấy ngửi, mùi cũng là không sai biệt lắm, một cái nồng, một cái nhạt, này chẳng lẽ cũng là đan dược cấp nghịch thiên?

“Này, ngươi làm sao có?” Nàng hít vào một hơi thật sâu, sau đó kinh ngạc nói: “Tôi hôm qua ngươi đi Hạng gia?”

Thánh Kinh Hồng nhét đan dược vào tay nàng, dương dương tự đắc ý nói: “Đúng, không lấy đan dược này, tựa hồ đối với Quân gia không gượng dậy nổi, cho nên ta mượn.”

Mộc Khuynh Cuồng bật cười, đoạt đan dược người khác mạnh mẽ như vậy, còn tìm lấy cớ như vậy.

“Chính ngươi cất giữ, không cần cho ta.” Mộc Khuynh Cuồng trả dược trở về cho hắn, vật trân quý như thế, hắn như thế nào cho nàng.

Thánh Kinh Hồng lại nhét vào trong tay của nàng, nhấp nháy môi, kiên cường nói: “Ta không cần thứ này.” Hắn tu luyện đã muốn đạt tới cao nhất, ăn thứ này đối hắn không có bao nhiêu tác dụng, hắn lấy nó là lãng phí.

Mộc Khuynh Cuồng nháy mắt, thực lực của hắn đến cùng mạnh đến bao nhiêu, mỗi người đều muốn cướp đan dược cấp nghịch thiên, hắn phong khinh vân đạm đến một câu, hắn không cần thứ này.

Bởi vì muốn đi ra ngoài, Thánh Kinh Hồng cũng không muốn mang Quân Tiểu Khanh đi, Mộc Khuynh Cuồng cũng không muốn để cho Quân Tiểu Khanh biết chuyện nàng trúng độc, liền làm cho nàng hảo hảo ở trong tửu lâu, không có việc gì chia ra đi, cho dù đi ra ngoài cũng nhớ rõ dịch dung, miễn để cho người khác nhận ra, nếu Hạng gia biết nàng ấy còn sống, khẳng định sẽ không bỏ cho nàng ấy.

Quân Tiểu Khanh tự mình hiểu lấy, liền im lặng đợi ở trong phòng.

Thánh Kinh Hồng mang theo Mộc Khuynh Cuồng ra Viêm Cơ thành, đây là tin tức Hắc Hồ tìm hiểu được, nói phụ cận Viêm Cơ thành có một tòa Thiên Hương cốc, ở đây có một cao nhân lánh đời, lần trước Hắc Hồ phái người lại đây vốn định tìm cái cao nhân kia tìm hỏi tình huống độc trong cơ thể Mộc Khuynh Cuồng, Na Tri Đạo Thiên Hương cốc cốc chủ không ở đây.

Tôi hôm qua Hắc Hồ nói cho hắn biết, cốc chủ Thiên Hương cốc Chung Ly Mộ đã muốn đã trở lại, cho nên hôm nay, hắn tính tự mình mang Mộc Khuynh Cuồng đi qua bái phỏng.

Thiên Hương cốc hắn cũng từng được nghe nói, nghe nói Chung Ly Mộ không chỉ là một luyện dược sư, mà còn là một cao nhân giải độc, hắn cũng biết một ít thuật ngũ hành bát quái, luôn lai vô ảnh khứ vô tung, nếu là hắn không muốn để cho người khác tìm được hắn, tất nhiên là tìm không gặp hắn.

“Người này lợi hại như vậy?” Mộc Khuynh Cuồng nghe Thánh Kinh Hồng giới thiệu nhin không được hỏi cao thủ này, trong lòng nàng có chút chờ mong, nếu có thể giúp nàng giải độc tự nhiên là tốt nhất, nàng không biết độc trong cơ thể lại phát tác bao nhiêu lần sẽ lấy tánh mạng của nàng, vẫn là sẽ phát tác đi xuống, nói vậy, chỉ cần nàng tu luyện thăng cấp, độc sẽ vẫn tra tấn nàng.

“Uh, cho nên hôm nay chúng ta đi xem, chính là không biết hắn có nguyện ý hay không gặp chúng ta.” Thánh Kinh Hồng thần nhiên nói, Chung Ly Mộ kia nghe nói thực cổ quái, gặp người cũng phải xem tâm tình của hắn, hắn muốn gặp sẽ gặp, không muốn gặp sẽ không gặp.

Mộc Khuynh Cuồng thần nhiên cười, mặc kệ như thế nào, nàng cũng muốn nghĩ biện pháp đi vào trông thấy vị kỳ nhân kia, nói không chừng hắn sẽ có biện pháp, cho dù không có cách nào, nàng cũng không tổn thất cái gì.

Hai người là cưỡi ngựa, cho nên đi Thiên Hương cốc cũng rất nhanh, gần đến Thiên Hương cốc, Mộc Khuynh Cuồng liền ngửi đến một mùi hoa đào, lại phóng mắt nhìn lại, phía trước trong sơn cốc dĩ nhiên là từng lớn mảng hoa đào, điều này làm cho nàng một trận kinh ngạc, lúc này chính là đầu mùa đông,

hoa đào kia thể nhưng lại nở kiêu diễm như vậy, thật là kỳ cảnh.

“Hoa đào rất được.” Mộc Khuynh Cuồng không khống chế được cảm thán.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Thế ngoại cao nhân (7)

Editor: Huynhnhu142

“Quả thực rất đẹp, hoa đào bình thường đều đầu mùa xuân mới nở rộ, hôm nay tới Thiên Hương cốc không nghĩ hoa đào thể nhưng ở đầu mùa đông liền nở rộ, hôm nay xem Thiên Hương cốc quả nhiên so với bên ngoài truyền là giống nhau, là một nơi vô cùng kỳ diệu.” Thánh Kinh Hồng cũng có chút thán phục, bởi vì trước kia hắn cũng chưa có gặp qua hoa đào nở vào đầu mùa đông.

Hai mắt Mộc Khuynh Cuồng sáng lên, nói như vậy Chung Ly Mộ kia thật là một người như thần, hi vọng hắn thật có thể giúp giải độc trong cơ thể nàng, như vậy nàng sẽ hết sức cảm tạ.

Xuống ngựa, Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng cùng nhau đi đến cửa Thiên Hương cốc, nhưng bọn họ mới vừa đi tới cửa cốc liền bị một đạo kết giới ngăn cản.

“Chung tiền bối, tại hạ Thánh Kinh Hồng, chúng ta muốn gặp mặt người một lần, để cho chúng ta đi vào chẳng biết có được không?” Thánh Kinh Hồng nhìn Thiên Hương cốc khiêm tốn hữu lễ nói, bất kể như thế nào, hôm nay hắn nhất định phải nhìn thấy Chung Ly Mộ.

Qua một hồi lâu, Thiên Hương cốc một mảnh im lặng, không có bất luận kẻ nào đáp lại Thánh Kinh Hồng.

Mộc Khuynh Cuồng nhíu mi, chẳng lẽ tiền bối kia không muốn thấy bọn họ?

“Chung tiền bối, nghe nói y thuật của người cao danh, chúng ta thật sự muốn bái phỏng người một chút.” Mộc Khuynh Cuồng cũng rất lễ phép, chính là không biết vị thần thánh kia có nguyện ý hay không nhìn bọn họ, nếu hắn không muốn gặp, các nàng nên làm cái gì bây giờ?

Bình thường cao nhân tính tình đều thực cổ quái, chỉ sợ bọn họ mạnh mẽ xông vào, hắn cũng chưa chắc sẽ giúp nàng xem độc.

Hai người đều đã nói, Thiên Hương cốc vẫn không có bất luận kẻ nào đáp lại, Mộc Khuynh Cuồng cùng Thánh Kinh Hồng nhìn nhau, xem ra Chung Ly Mộ này là không muốn gặp bọn họ.

Thánh Kinh Hồng chưa gặp được thì không chấp nhận trở về, vung tay sử dụng một đấu kỹ mạnh mẽ hướng kết giới đánh vào, vang lên một tiếng loảng xoảng, đột nhiên kết giới trong suốt ban đầu biến mất.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn bên trong là một biển hoa đào, hưng phấn tiêu sái đi vào, Thánh Kinh Hồng rất nhanh giữ chặt ống tay áo của nàng, cảnh giác nói: “Chậm một chút đi, nơi này khẳng định không đơn giản.”

Chung Ly Mộ biết ngũ hành bát quái, tự nhiên thiên hoa đào ở nơi này có gì cổ quái, bọn họ vẫn nên cẩn thận hành động có vẻ tốt hơn.

“Hai vị mạnh mẽ xông vào Thiên Hương cốc ta có gì phải làm sao?” Đột nhiên một giọng nói trầm ổn truyền đến.

Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng nhìn nhau, trên mặt tất cả đều là cổ quái, bọn họ vừa mới ở bên ngoài kêu gọi, chẳng lẽ bởi vì có kết giới hắn không nghe được, nếu bọn họ luôn luôn ở bên ngoài chờ, chỉ sợ sẽ là uống công, may mắn bọn họ mạnh mẽ xông vào.

“Chung tiền bối, ta muốn người giúp nhìn xem độc trong cơ thể ta.” Mộc Khuynh Cuồng nói thẳng nói.

Theo lời của nàng nói, hoa đào Thiên Hương cốc toàn bộ di động đứng lên, vốn không có đường vào Đào Hoa Cốc (ta không hiểu chỗ này tại sao thành Đào Hoa cốc nữa, có nàng nào giúp ta không?), thế nhưng dờ ra một đường đi.

“Vào đi!” Giọng nói trầm ổn lại vang lên.

Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng vui vẻ, liền cất bước hướng vào bên trong, lúc này giọng nói trầm ổn lại vang lên: “Cô nương người một người tiến vào là được, vị công tử áo lam kia chờ tại chỗ.”

Thánh Kinh Hồng vừa nghe rất không vui, hắn cũng không biết chi tiết về Chung Ly Mộ này, hắn lo lắng Mộc Khuynh Cuồng một mình đi vào, vạn nhất đã xảy ra chuyện làm sao bây giờ.

“Yên tâm, ta sẽ không có việc gì.” Mộc Khuynh Cuồng nhìn hắn cười nói, nàng hiện tại cũng đến cảnh giới Đấu Thánh, bình thường Đấu Giả nàng vẫn có

thể dịch lại, huống chi, hần ở ngay bên ngoài, có việc nàng kêu một tiếng là đến nơi.

“Ta lo lắng.” Mặt Thánh Kinh Hồng lạnh lùng, con ngươi màu bạc phiếm hàn quang, Chung Ly Mộ này vì sao không cho hần đi vào, có trời mới biết hần đánh chủ ý gì.

Mộc Khuynh Cuồng cười đáng yêu: “Ngươi phải tin tưởng ta, được không?”

Thánh Kinh Hồng nghe nàng nói như vậy, có chút u oán theo dõi hần, Mộc Khuynh Cuồng kiễng chân hôn hần một cái, xoay người hướng đường kia mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 208: Thế ngoại cao nhân (8)

Editor: Huynhnhu142

Mộc Khuynh Cuồng đi vào, hoa đào toàn bộ đứng lên di động rất nhanh, đường đi không thấy, Mộc Khuynh Cuồng cũng không thấy.

Thánh Kinh Hồng đứng ở nơi đó hai tay nắm chặt thành nắm đấm, trên mặt hiện lên âm u lạnh lẽo, nếu Mộc Khuynh Cuồng xảy ra chuyện dù là chút ít, hần nhất định sẽ hủy nơi này.

Mộc Khuynh Cuồng đi vào hoa đào chỉ cảm thấy toàn bộ bốn phía có cái gì đó di động, đột nhiên nàng liền minh bạch rồi, nàng khẳng định giữa lối đi vào Chung Ly Mộ đã bày thế trận, chẳng lẽ hoa đào toàn bộ các nàng vừa mới nhìn thấy đều là giả? Nhưng mà nàng thật là ngửi được hương thơm hoa đào.

Nàng cũng không có dừng lại, mà là tiếp tục hướng theo phía trước mà đi, hiện tại có lẽ bốn phía di động gì đó mới là ảo giác, cũng không biết đi được bao lâu, mới đi ra khỏi hoa đào kia, xuất hiện ở trước mặt nàng là một nhà tranh dựng bằng cỏ, bốn phía nhà tranh có đủ loại gì đó.

Hoàn cảnh như vậy làm cho nàng nghĩ đến người ân cư Điền Viên, không phù hợp với cảnh tượng lúc này.

“Ngươi đã đến rồi!” Đột nhiên giọng nói trầm ổn vang lên, chỉ thấy nhà tranh cửa mở ra, một nam tử trẻ tuổi thân trường bào màu trắng đi ra, nam tử một thân nhả khí phiêu dật, sợi tóc đen nhánh buộc cao ở sau ót, khuôn mặt giống như đắm chìm xuân phong và tươi cười, thực là một người tao nhã.

Mộc Khuynh Cuồng hạ mắt, nàng nghĩ đến thế ngoại cao nhân kia sẽ là một người trải qua thật nhiều tang thương, không nghĩ tới sẽ là trẻ tuổi như vậy, da tay của hần thoạt nhìn thực mềm nhẵn, bộ dáng cũng hai mươi hai một tuổi.

“Ngươi ăn Trú Nhan Đan?” Nàng nhìn không được hỏi, nào có cao nhân còn trẻ như vậy.

“Phốc...” Chung Ly Mộ nhìn bộ dáng Mộc Khuynh Cuồng mang theo nghi vấn, nghe lời của nàng, không chế không được thanh nhàn nụ cười.

“Cô nương thật biết nói đùa, đây thật sự là dung nhan của ta.” Chung Ly Mộ ho khan một tiếng nói, đây là lần đầu tiên có người hỏi hần có phải hay không ăn Trú Nhan Đan.

Mộc Khuynh Cuồng nhấp nháy khóe miệng, nhú mày hỏi: “Làm sao ngươi biết ta là nữ?”

Chung Ly Mộ bí hiểm cười nói: “Cô nương nếu tới tìm ta, tự nhiên hiểu biết ta, ta đã sớm tính đến cô nương hôm nay sẽ tìm đến ta, cho nên ta biết ngươi là cô nương tuyệt không ngạc nhiên.”

“Ngươi tính đến ta hôm nay sẽ đến?” Trong lòng Mộc Khuynh Cuồng có chút kinh ngạc, hần thật sự thần kỳ lợi hại như vậy sao? Vậy hần có thể tính đến tương lai của nàng sao? Nàng và Thánh Kinh Hồng luôn luôn ở cùng nhau sao? Hần có thể tính ra là ai hạ độc nàng sao?

Chung Ly Mộ tựa hồ nhìn ra trong đầu Mộc Khuynh Cuồng đang suy nghĩ gì, hần vội ho một tiếng, thần nhiên nói: “Có một số việc ta có thể đoán trước, có một số việc ta không thể đoán trước được, cô nương cũng không cần đi cưỡng cầu biết cái gì, có một số việc sớm biết, đối với ngươi cũng không có chỗ tốt gì, ngược lại còn có thể dẫn tới việc không tốt.”

Mộc Khuynh Cuồng chép miệng, đương nhiên nàng biết thích ứng trong mọi tình cảnh, thuận theo tự nhiên.

Nhưng là hiện tại nàng thật sự phi thường muốn biết kết quả nàng cùng Thánh Kinh Hồng, nàng muốn, bọn họ nhất định sẽ cùng một chỗ, chỉ cần bọn họ vẫn cầm lấy tay của đối phương, vẫn tin tưởng đối phương vững chắc, liền không có gì có thể tách bọn họ ra, cho dù chết cũng không thể.

“Chung công tử, ngươi có thể nhìn ra độc trong cơ thể ta sao?” Mộc Khuynh Cuồng thần nhiên hỏi.

Chung Ly Mộ nhìn nàng vài lần, đưa tay tính toán, rồi sau đó lắc đầu nói: “Ta xem không ra cô nương trúng độc gì.”

“Nhìn không ra.....” Thân hình Mộc Khuynh Cuồng lao đảo ngã xuống, đáy mắt là một chút thất vọng nồng đậm, hẳn là cường giả y thuật, thế nhưng hẳn cũng nhìn, nàng vẫn về ngón tay, trong cơ thể nàng rốt cuộc là độc gì, thế nhưng làm cho nhiều người như vậy cũng không có cách nào.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 209: Thế ngoại cao nhân (9)

Editor: Trương Ly

Chẳng lẽ thật sự không có ai có thể giải độc trong cơ thể nàng, nếu như không thể, nàng còn có thể sống bao lâu?

“Biết rồi, cảm ơn người.” Mộc Khuynh Cuồng thu hồi cảm xúc thất vọng cười nhạt nói, nàng không thể cứ mất đi lòng tin như vậy, nàng chắc chắn có thể tìm được người giúp nàng giải độc.

Nàng vừa muốn đi, Chung Ly Mộ gọi nàng lại, “Cô nương không phải là người địa phương?”

Mộc Khuynh Cuồng quay đầu lại nhìn hắn, nhú nhú mày, đáp, “Không phải, ta là người Lôi Lạc Đế quốc.”

Đột nhiên Chung Ly Mộ cười lắc đầu, thần bí khó lường nói, “Ý của ta là cô nương không phải người của thế giới này.”

“...” Mộc Khuynh Cuồng mặt ngoài một mảnh trấn định, nội tâm lại là sóng lớn mãnh liệt, nàng không phải không thừa nhận người này thật sự rất thần kỳ, hẳn làm sao nhìn ra nàng không phải là người của thế giới này, hẳn lợi hại như vậy cũng không biết độc trong cơ thể nàng, thì nàng cần phải đi nơi nào tìm cao nhân giúp nàng giải độc.

“Cô nương chỉ là hồn phách ở trong thân thể này, bất quá bây giờ người đã cùng thân thể này hai hợp làm một, cho nên người tạm thời xem như người nơi này.” Chung Ly Mộ cười nhạt nói, lẳng lặng nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng nhướng nhướng mày, hiện tại nàng đương nhiên là người của thế giới này, hơn nữa nàng còn thật thích thế giới này, chỉ là không thích một số người.

“Chung công tử muốn nói gì?” Tạm thời hai chữ làm cho trong lòng Mộc Khuynh Cuồng không hiểu dâng lên một hồi khó chịu, còn có một cổ dự cảm rất xấu.

“Có thể vĩnh viễn làm người nơi này hay không, kia phải xem bản thân mình.” Chung Ly Mộ ý tứ sâu xa cười nói, hắn nhắc nhở nàng chỉ có thể như vậy, về phần nàng về sau như thế nào, kia phải xem chính nàng trưởng thành ra sao.

Lòng Mộc Khuynh Cuồng nhảy một chút, ngực truyền đến một cổ cảm giác hít thở không thông, quả nhiên nàng đoán không sai, chẳng lẽ nàng còn có thể trở về thế kỷ 21 hay sao?

“Chung công tử có thể nói cận kề một chút không?” Nàng nhìn không được hỏi, nếu như có một ngày nàng trở về, Thánh Kinh Hồng làm sao bây giờ? Nàng không nên cùng hắn tách ra, vĩnh viễn không muốn.

Chung Ly Mộ lắc đầu, thần nhiên nói, “Cô nương, ta cho người biết những thứ này là cho người có một chuẩn bị, những thứ khác ta cũng không tính ra được.”

Những chuyện khác của nàng, hẳn thật tính không đến, dù sao hẳn không phải thần.

Trong lòng Mộc Khuynh Cuồng là các loại tư vị, trên mặt nhưng lại một mảnh bình tĩnh, “Cảm ơn nhắc nhở của người, ta đi.”

“Chờ một chút.” Chung Ly Mộ gọi Mộc Khuynh Cuồng lại, rồi sau đó từ trên cây hoa đào bên cạnh bứt một cành đào đi về hướng nàng, “Cái này người cầm lấy, về sau thời điểm cần giúp đỡ, chỉ cần tháo xuống một đoá hoa đào, ta liền sẽ xuất hiện ở bên cạnh người, nói không chừng ta có thể giúp cho người.”

Mộc Khuynh Cuồng nhìn cành hoa đào hồi lâu không đón lấy, nàng không biết nên cầm hay không.

Kỳ thật nàng không muốn cầm, nếu như cầm, vậy thì chứng tỏ về sau nàng nhất định có yêu cầu hắn giúp, kỳ thật nàng tuyệt không thích đi tìm người khác hỗ trợ, nàng hy vọng chính mình gặp phải chuyện tình gì, cũng có thể tự mình giải quyết.

“Không có ý tứ gì khác, có thể quen biết là một loại duyên phận, ta có thể nhìn ra người không phải là người của thế giới này, cầm lấy đi!” Chung Ly Mộ đưa tới cành hoa đào lần nữa, trên mặt tuấn tú như mỹ ngọc mang theo tươi cười tuyệt mỹ.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn hồi lâu, cuối cùng vẫn nhận, rồi sau đó nhét vào không gian giới chỉ, nằng hy vọng nằng vĩnh viễn không lấy cảnh hoa đào ra, nằng hướng Chung Ly Mộ gật đầu nhẹ liền rời đi.

Ở bên ngoài Thánh Kinh Hồng nồn nóng bất an, còn kém muốn dùng lực lượng phá hủy nơi này, ngay tại lúc hấn muốn xông vào, những thứ hoa đào kia lại phát sinh biến hóa, rồi sau đó hấn chứng kiến Mộc Khuynh Cuồng từ bên trong những thứ hoa đào kia đi ra

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210: Thế ngoại cao nhân (10)

Editor: Tương Ly

“Khuynh Cuồng, ngươi không sao chứ!” Thánh Kinh Hồng đi đến trước mặt nằng lo lắng hỏi, mày kiếm nhíu lại phi thường không vui, hấn nhìn ra được, tâm tình của nằng tựa hồ thật không tốt, Chung Ly Mộ kia nói gì với nằng.

Mộc Khuynh Cuồng hướng hấn lộ ra nụ cười sáng lạn, “Kinh Hồng, chúng ta trở về đi, hấn cũng nhìn không ra độc trong cơ thể ta.”

Lòng Thánh Kinh Hồng trầm xuống, trong lòng một hồi nổi giận, Chung Ly Mộ nghe đồn thần kỳ như vậy cũng nhìn không ra đến trong cơ thể nằng rốt cuộc là độc gì? Điều này làm cho hấn có chút phát điên, thực hận không thể tìm người hạ độc đánh chết!

Không phải là đánh chết, mà là làm cho hấn muốn sống không được, muốn chết không xong.

“Không có việc gì, chúng ta còn có thể tìm những người khác.” Trên mặt Thánh Kinh Hồng lộ ra một cái nụ cười ôn hòa, hấn hy vọng nằng không buông tay, cho dù đi khắp cả Tập Duy Tư đại lục, hấn cũng phải giúp nằng tìm được người giải độc.

Mộc Khuynh Cuồng cố gắng nặn ra vẻ tươi cười, kỳ thật hiện tại dè ở trong lòng nằng không phải chuyện độc, mà là lời nói của Chung Ly Mộ, trong lúc đó nằng thật sợ hãi trở về.

Thiên Sát đã không có ở thế kỉ 21, nằng tuyệt không thích thế giới kia, nằng muốn ở chỗ này, vĩnh viễn ở tại chỗ này.

Dọc theo đường đi, trong lòng Mộc Khuynh Cuồng đều là rầu rĩ, Thánh Kinh Hồng cũng nhìn ra sự khác thường của nằng, hấn đưa nằng trở về từ lâu, làm cho Quân Tiểu Khanh cùng nằng, hấn nói muốn đi ra ngoài mua đồ, Mộc Khuynh Cuồng đầu tiên là không cho phép đi, cuối cùng Thánh Kinh Hồng liên tục bảo đảm rất mau trở lại, nằng mới đáp ứng.

Thánh Kinh Hồng ra khỏi từ lâu trực tiếp bay về phía thiên hương cốc, chỉ là chờ hấn chạy tới đó, đã không còn thiên hương cốc, chỉ có một mảng sơn cốc lớn xanh đậm, toàn bộ những thứ kết giới hoa đào kia cũng biến mất sạch sẽ.

Nhìn tình huống như vậy, trên mặt Thánh Kinh Hồng tất cả đều là lãnh khốc, Chung Ly Mộ nói với Khuynh Cuồng cái gì, để cho nằng buồn như vậy, hấn có một loại trực giác, tựa hồ cùng độc trong cơ thể nằng không quan hệ.

Thế nhưng Chung Ly Mộ có thể làm cho thiên hương cốc cứ biến mất như vậy, xem ra hấn thật sự là một nhân sĩ rất thần kỳ, đã như vậy, vì sao hấn nhìn không ra độc trong cơ thể Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng đứng cạnh cửa sổ nhìn người trên đường phố người lui ta tới, bây giờ nằng đã hoàn toàn coi mình là người của thế giới này, thực phải ly khai, nằng sẽ không bỏ được.

Không bỏ được Thánh Kinh Hồng, không bỏ được Sư Sư và Phi Phi, không bỏ được cha mẹ, mặc dù nằng cũng không phải là con gái ruột của cha mẹ.

Lúc Thánh Kinh Hồng đi vào hướng Quân Tiểu Khanh khoát tay áo, ý bảo nằng đi ra ngoài trước.

Bây giờ Quân Tiểu Khanh đối với Mộc Khuynh Cuồng rất tôn kính, dường như nằng cũng nhìn ra Mộc Khuynh Cuồng không cao hứng, nằng muốn cùng nằng nói chuyện, nhưng lại có chút không dám, chỉ có thể yên tĩnh cùng nằng ngồi ở trong phòng, Thánh Kinh Hồng để cho nằng rời đi, làm cho nằng có cảm giác giải thoát, liền nhanh chóng đi về gian phòng của nằng.

“Như thế nào đứng ở cửa sổ?” Thánh Kinh Hồng đến gần nằng ôn nhu nói, thời tiết tựa hồ càng ngày càng lạnh.

Lúc Mộc Khuynh Cuồng xoay người, trên mặt đã là vui vẻ, chuyện sau này sau này hãy nói, hiện tại quan trọng là sống thật tốt, hướng chi Chung Ly Mộ nói, có thể lưu lại hay không phải xem chính nằng.

Trời cao đối với nằng đã không tệ, để cho nằng gặp được Thánh Kinh Hồng, nằng nghĩ về sau vận khí của nằng cũng sẽ không quá kém.

“Xem phong cảnh trên đường phố.” Ánh mắt nàng sáng rực cười yếu ớt nói.

Thánh Kinh Hồng thấy tâm tình nàng tốt, trong lòng khẽ yên tâm, hắn đã bảo Hắc Hồ đi tìm, tìm được Chung Ly Mộ lập tức nói với hắn, hắn rất muốn biết hắn ta đã nói với Khuynh Cuồng cái gì.

Nàng bình thường sẽ không để cho người khác ảnh hưởng đến tâm tình của nàng, có thể ảnh hưởng vậy khẳng định là chuyện quan trọng, nàng không muốn nói với hắn, hắn hỏi lại nàng cũng sẽ không nói, vậy cũng chỉ có thể chính hắn nghĩ biện pháp, Chung Ly Mộ chết tiết kia, cũng dám làm nữ nhân của hắn không vui.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 211: Oan gia ngõ hẹp (1)

Editor: huynhnhu142

“Thời tiết giống như lập tức trở nên lạnh, chúng ta đi ra ngoài mua vài món quần áo đi!” Thánh Kinh Hồng đề nghị.

Mộc Khuynh Cuồng liên tục gật đầu cũng được, đang muốn đi ra ngoài thì nàng nghĩ đến Quân Tiểu Khanh, liền kêu nàng ấy cùng đi.

Không gian giới chỉ của nàng lý có rất nhiều mặt nạ da nam nữ được chế tạo vô cùng tốt, nàng tặng Quân Tiểu Khanh một cái, để cho nàng ấy mang theo đi ra phố cùng bọn họ, đi mua gì đó nàng ấy cần.

Quân Tiểu Khanh nhìn khuôn mặt hoàn toàn khác trong gương như hoa như ngọc, khoe miệng khẽ cười, về sau nàng hay dùng khuôn mặt này sinh hoạt đi!

“Khuynh Cuồng, cảm ơn người.” Nàng nhìn Mộc Khuynh Cuồng cảm kích nói, nếu như không có nàng, nàng ấy hiện tại nhất định rất mờ mịt, không biết như thế nào cho phải, trước kia nàng cảm y ngọc thực, căn bản không cần lo nghĩ, nàng chỉ cần nghĩ như thế nào luyện đan cho tốt, tu tập hiệu chiến khí là được.

Nhưng hiện tại không giống, Quân gia chỉ còn lại có nàng, nàng nếu không lo nghĩ, vốn không có người giúp nàng lo nghĩ.

Mộc Khuynh Cuồng thân nhiên liếc mắt nhìn nàng ấy một cái, nàng ấy tựa hồ so với mới gặp thì thành thực rất nhiều, trên mặt không hề có vẻ mặt kiêu ngạo, mà hiện tại là biến thành bình tĩnh.

Một hồi đại biến cố tự nhiên là có thể thay đổi lần một người, nếu Quân Tiểu Khanh không thay đổi, nàng tự nhiên không có tốt kết cục, đồng dạng cũng không báo được thù vì người nhà báo.

“Đi thôi!” Mộc Khuynh Cuồng thân nhiên nói, Thánh Kinh Hồng còn đang bên ngoài chờ.

Quân Tiểu Khanh gật đầu thật mạnh, cất bước đuổi kịp Mộc Khuynh Cuồng.

Mới vừa đi ra từ lâu, đột nhiên Mộc Khuynh Cuồng dừng bước, bởi vì nàng xem thấy vài bóng dáng quen thuộc, rồi miệng nàng bất giác gọi lên một chút cười lạnh, dĩ nhiên là Mộc Thanh Thiên và hệ đệ tử khác của Mộc gia.

Thật sự là quá tốt, ở trong này cũng có thể gặp nhau, lần này không giáo huấn bọn họ thật tốt một chút, nàng sẽ không gọi là Mộc Khuynh Cuồng.

Thánh Kinh Hồng nhìn theo hướng ánh mắt của nàng, liền nhìn thấy vài thân hoa phục của đệ tử nhà giàu, hắn tự nhiên là không biết người Mộc gia.

“Bọn họ có cái gì đẹp mắt, đi.” Hắn không thích nàng nhìn chăm chăm nam nhân khác.

Mộc Khuynh Cuồng hướng hắn cười xinh đẹp, vui đi đi dạo phố, đi cửa tiệm trang phục, ba người bọn họ đều mua quần áo qua mùa đông, Quân Tiểu Khanh không có tiền, nàng cảm thấy ý tứ thật không tốt, nhưng Mộc Khuynh Cuồng mạnh mẽ đưa quần áo cho nàng, nàng chỉ có thể nhận lấy.

Đột nhiên Quân tiểu Khanh nhớ tới Vạn Phúc đường, nơi đó nhưng là tài sản Quân gia nàng, hai ngày này trong đầu vẫn nghĩ chuyện trong nhà, địa phương đầu cơ trục lợi kia liền quên, nếu lấy tiền nơi đó nữa, nàng cũng có tiền.

Mua xong quần áo, nàng cùng Mộc Khuynh Cuồng nói ra ý tưởng trong lòng nàng, Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng liền cùng nàng đi.

Quân Tiểu Khanh đi vào Vạn Phúc đường sau mới phát hiện người ở bên trong toàn bộ thay đổi, mà ngay cả tên Vạn Phúc đường cũng thay đổi, ai đã làm vậy.

“Lão bản, nơi này không phải cửa tiệm Quân gia sao, như thế nào đột nhiên thay đổi người lại đổi chiêu bài.” Trên mặt Quân Tiểu Khanh không bại lộ

nửa điểm cảm xúc, vân đạm phong khinh hỏi.

Lão bản kia nhìn ba người Quân Tiểu Khanh, thần nhiên cười nói: “Quân gia bị diệt, cho nên thành chủ thu nơi này sung công, nhưng hân cũng sẽ không xử lý hiệu thuốc bắc, cho nên giao cho Hạng gia xử lý.”

Hai tay Quân Tiểu Khanh giấu ở dưới ống tay áo đã nắm thật chặt thành nắm tay, trong lòng là vừa giận, vừa phẫn, vừa giận, vừa hận, hay cho một cái Hạng gia, hại Quân gia nàng diệt vong không nói, thế nhưng còn chiếm đoạt hiệu thuốc nhà nàng.

Nhưng hiện tại nàng cái gì cũng không thể nói, chỉ có thể trơ mắt nhìn tài sản nhà nàng bị người khác chiếm lấy, trong lòng đối Hạng gia hận ý lại nhiều thêm vài phần.

Mộc Khuynh Cuồng nghe xong cũng không nửa điểm kinh ngạc, từ lúc trước nàng đoán, Quân gia diệt, Hạng gia không có chiếm được nửa điểm tiện nghi, Hạng gia tối hôm qua lại gặp được đại tài, thành chủ Viêm Cơ thành tự nhiên sẽ đem nơi này cấp Hạng gia.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: Oan gia ngõ hẹp (2)

Editor: huynhnhu142

“Hạng gia? Hạng gia không phải tối hôm qua cũng đã xảy ra chuyện sao?” Quân Tiểu Khanh mặt không đổi sắc ngạc nhiên nói.

Sắc mặt ông chủ cửa tiệm khế biển, đương nhiên hân biết tối hôm qua Hạng gia gặp chuyện không may, cửa hàng này Hạng gia hôm qua mới tiếp nhận một ngày, Hạng gia cũng đã xảy ra chuyện, buổi sáng hôm nay hân bị hù dọa, canh giữ ở này trong điểm hân đều là kinh hãi, sợ có người xông tới đối hân xuống tay, ai làm cho nơi này bây giờ là Hạng gia.

“Chính xác.” Lão bản gật đầu thật mạnh nói, thấy bọn họ không có muốn mua đan dược, liền đi mở không hề để ý đến bọn họ.

Ba người Mộc Khuynh Cuồng đi ở trên đường, bên tai tổng có thể nghe được trong lời nói thảo luận tối hôm qua về Hạng gia gặp chuyện không may, hai ngày này Quân gia cùng Hạng gia liên tục gặp chuyện không may, làm cho toàn bộ dân chúng Viêm Cơ thành lo lắng đề phòng, bất quá bọn hân cũng đều hiểu được này hai nhà vì sao sẽ xảy ra chuyện, nhất thời lại âm thầm mừng thầm may mắn nhà mình không có luyện ra đan dược gì lợi hại.

Trở lại trong tửu lâu, khóe miệng Mộc Khuynh Cuồng hơi hơi gợn lên, thật sự là thật trùng hợp, bọn vài người Mộc Thanh Thiên thế nhưng cũng ở tại ngôi tửu lâu này, lúc trước nàng và Thánh Kinh Hồng chọn tửu lâu này nhưng không phải là tửu lâu đứng đầu Viêm Cơ thành, nói vậy ở tửu lâu này rất nhiều đệ tử con nhà phú quý.

“Thật cao hứng?” Thánh Kinh Hồng thấy tâm tình Mộc Khuynh Cuồng là thật vô cùng tốt, nhin không được tò mò hỏi.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn nhìn hân khều một tiếng, rồi tìm một cái cái bàn ở trong tửu lâu ngồi xuống, nhẹ giọng nói: “Thấy không, người một bả kia là người Mộc gia.”

Thánh Kinh Hồng nhìn địa phương nàng chỉ nhìn lại, con người màu bạc lóe một chút băng hàn quang mang, người Mộc gia? Đó không phải là người khi dễ Khuynh Cuồng, lại nhìn khóe miệng nàng cười ý vị thâm trường, hân liền hiểu được nàng muốn làm cái gì, nay chính bọn họ đưa lên tận cửa, đương nhiên hảo hảo chiêu có một phen mới được.

“Người muốn như thế nào làm?” Hân thần nhiên hỏi, nếu nàng mở miệng, hân có thể lập tức giết bọn hân rồi, nhưng hân biết nàng, nàng khẳng định muốn tự mình động thủ.

Đột nhiên Mộc Khuynh Cuồng nhìn về phía Quân Tiểu Khanh, nhỏ giọng nói: “Khanh, người có thể hay không chế thuốc một ít dược đặc biệt.”

Quân Tiểu Khanh trong nháy mắt nhìn Mộc Khuynh Cuồng chăm chăm, có chút không hiểu lắm theo lời nàng được đặc biệt là chỉ cái gì, Mộc Khuynh Cuồng biết nàng không hiểu, liền đề sát vào nàng bên tai nhỏ giọng nói vài câu.

“Cuồng, ta hiểu được, giao cho ta đi!” Quân Tiểu Khanh vỗ ngực cam đoan, Mộc Khuynh Cuồng giúp nàng, nàng tự nhiên muốn giúp nàng ấy, hơn nữa nàng cũng đã đáp ứng giúp nàng chế thuốc, chỉ cần nàng có thể luyện chế ra tới, nàng nhất định giúp nàng ấy: “Ta hiện tại đi ra ngoài mua dược liệu.”

“Ăn cơm xong lại đi, dù sao ngày mai có thể cho ta là được.” Mộc Khuynh Cuồng thần nhiên cười, Mộc Thanh Thiên bọn họ sẽ đến nơi này nói vậy cũng là đến tham quan hội luyện đan, cho nên hai ngày này bọn họ là sẽ không rời đi.

Quân Tiểu Khanh mỉm cười, trong lòng có chút cảm kích, nàng hiện tại trong người không có đồng nào, ăn của Mộc Khuynh Cuồng, mặc của Mộc Khuynh Cuồng, có đôi khi chính nàng đều cảm giác thật không tốt.

“Tôi hôm nay ngại đi vào trong cửa hàng lấy toàn bộ tiền ra đi! Nơi đó chính là thuộc về người, không thể lại để cho Hạng gia chiếm tiện nghi.” Mộc Khuyneh Cuồng nhìn Quân Tiểu Khanh cúi đầu xuống, liền biết nàng đang suy nghĩ gì, Hạng gia thật đúng là cho lên trời chiếu cố.

Ánh mắt Quân Tiểu Khanh có chút lên ướt, nghẹn ngào nói: “Cuồng, cảm ơn người.” Nàng ở trong lòng thề, về sau nhất định sẽ hồi báo cho nàng ấy.

Nàng đúng vẫn là Quân tiểu thư tôn quý khi gặp, lúc nàng nghèo túng thì nàng ấy lại giúp nàng một phen, tuy rằng nàng mất đi viên đan dược cấp nghịch thiên kia, nhưng hiện tại nàng đổi lại viên đan dược không có hảo cảm gì, ngược lại còn rất hận viên đan dược kia, bởi vì hết thấy tai họa đều là do nó tạo ra.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 213: Oan gia ngõ hẹp (3)

Editor: huynhnhu142

Mộc Khuyneh Cuồng nhìn nàng không nói lời nào, trong lòng nàng ấy hiểu được nàng đã giúp nàng ấy là được.

Mộc Khuyneh Cuồng một bên vừa từ từ ăn cơm một bên vừa cười nhìn chăm chăm đám người Mộc Thanh Thiên, Mộc Thanh Thiên tựa hồ phát hiện có người ở nhìn hắn, quay đầu liền nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của Mộc Khuyneh Cuồng, hắn hơi hơi nhíu mày, cảm giác, cảm thấy người nọ có chút quen thuộc, nhưng lại nói không rõ ràng làm sao quen thuộc, hắn nhớ rõ hắn không biết một vị nam tử như vậy.

Đột nhiên Mộc Khuyneh Cuồng bùng lên một ly rượu hương Mộc Thanh Thiên giờ giờ lên.

Mộc Thanh Thiên gặp đối phương là muốn cùng hắn uống rượu, nhất thời, trên mặt nổi một chút cười cuồng ngạo, cầm lấy ly rượu cùng Mộc Khuyneh Cuồng giờ giờ lên.

Hôm nay hắn cho rằng mình vô cùng tôn quý, hắn tự nhận là chính mình ngọc thụ lâm phong lại mang theo một cỗ khí tôn quý, nói vậy nam tử kia là muốn cùng hắn giao bằng hữu, có thể nhìn người được như vậy, hắn được tự tôn nên cực kỳ thỏa mãn.

Mộc Khuyneh Cuồng thu hồi ánh mắt ở trong lòng cười lạnh, hiện tại cho người cao hứng, đến lúc đó tự nhiên có cái hay cho người xem.

Thánh Kinh Hồng gặp Mộc Khuyneh Cuồng đối với Mộc Thanh Thiên cười như vậy, khuôn mặt lạnh lùng đen thối, thực hận không thể đi qua đánh Mộc Thanh Thiên thành đầu heo.

Thật không khéo là, Mộc Thanh Thiên thế nhưng còn cùng Mộc Khuyneh Cuồng bọn họ ở tại cùng tầng lầu.

“Vị nhân huynh này, thật sự là thật khéo.” Mộc Khuyneh Cuồng chủ động cùng Mộc Thanh Thiên giao thiệp tiếp đón, Thánh Kinh Hồng lạnh như băng đi theo bên người nàng.

Mộc Thanh Thiên gặp Mộc Khuyneh Cuồng chủ động cùng hắn chào hỏi, trên mặt lại dương dương đắc ý, liền cùng đứng lên bắt chuyện với Mộc Khuyneh Cuồng, giống như hắn hơn không dậy nổi giống nhau.

“Nguyên lai Mộc huynh có thân phận tôn quý như vậy.” Mộc Khuyneh Cuồng vừa uống trà vừa cười nói.

“Đó là đương nhiên, muội muội của ta lập tức sẽ là Thái Tử Phi, đến lúc đó chờ thái tử đăng cơ, muội muội của ta chính là hoàng hậu, ta nhưng là quốc cữu, Mộc gia ta tương lai nhất định là đệ nhất gia tộc của Lôi Lạc đế quốc, Thánh huynh về sau đến Lôi Lạc đế quốc hoàn toàn có thể tìm ta, ta nhất định sẽ thịnh tình khoản đãi người.” Mộc Thanh Thiên trên mặt tràn đầy tự đại tươi cười.

Hắn bây giờ là hận không thể thân phận tôn quý của hắn nói cho mọi người, đặc biệt đang nhìn đến vẻ mặt Mộc Khuyneh Cuồng sùng bái lại hâm mộ thì trong lòng hắn lại cao hứng.

Mộc Khuyneh Cuồng cong một cái môi, sáng khoác cười nói: “Được, tương lai nhất định đi tìm người.”

Vào lúc ban đêm, Mộc Khuyneh Cuồng và Thánh Kinh Hồng cầm đi toàn bộ tiền của hiệu thuốc Vạn Phúc Đường Quân gia, thuận tiện cũng nhất tịnh lấy đi đan dược cao cấp, sau Hạng Hoài Hải biết, trên mặt là kinh ngạc còn có sợ hãi, từ sau khi đan dược cấp nghịch thiên bị người lấy đi, hắn mỗi ngày đều là lo lắng đề phòng, sợ lại có người đến Hạng gia, Hạng gia bên ngoài đều vây quanh một tầng tầng tinh binh thủ hộ.

Vạn Phúc Đường bị trộm, hắn cũng không dám lộ ra, chỉ có thể sinh nghẹn, bây giờ là hắn vợ và hội luyện đan mau chóng chấm dứt, đồng thời còn muốn tăng mạnh Hạng gia phòng vệ.

Mộc Khuyneh Cuồng đưa lại toàn bộ tiền cho Quân Tiểu Khanh, Quân Tiểu Khanh nhìn tiền liền khóc, đối Mộc Khuyneh Cuồng cảm kích lại nhiều lắm, nàng nghĩ, đời này nàng đều rất khó hoàn thành.

Chạng vạng ngày hôm sau, Mộc Khuynh Cuồng chủ động hẹn bọn Mộc Thanh Thiên cùng đi ra uống trà, Mộc Thanh Thiên chỉ cảm thấy Mộc Khuynh Cuồng là muốn mượn sức hắn, liền dương dương đắc ý đi, nhưng là uống đến thời điểm một nửa, Mộc Thanh Thiên cùng những người Mộc gia khác toàn bộ hôn mê bất tỉnh.

Mộc Khuynh Cuồng nhìn năm người trước mặt, khoe miệng hơi hơi gio lên: “Khanh, thuốc này hiệu quả thật lâu sao?”

“Uh, tuyệt đối so với mê dược cấp thấp bên ngoài này không biết tốt bao nhiêu lần, cam đoan bọn họ im lặng ngủ thẳng buổi sáng ngày mai.” Quân Tiểu Khanh tự tin cười nói, tuy rằng nàng không phải cao cấp luyện dược sư, nhưng hiện tại cũng là ngũ phẩm Luyện Dược Tông Sư, đối với mình luyện dược hiệu vẫn là rất có lòng tin

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Oan gia ngõ hẹp (4)

Editor: huynhnhu142

Mộc Khuynh Cuồng nghe nàng nói như vậy khẽ gật đầu, rồi nhìn về phía Thánh Kinh Hồng, đề sát vào hắn bên tai nói xong chút gì.

Hôm nay hội luyện đan bắt đầu, Viêm Cơ thành vô cùng náo nhiệt, ở ngã tư đường nơi nơi đều là người, nhưng ở ngã tư đường đi thông đến lôi đài, có một phó kỳ cảnh hấp dẫn mọi người.

Chỉ thấy giữa không trung treo năm người nam tử không có mặc quần áo, bị đánh mất mũi bầm dập, trên ngực bọn họ viết vài cái chữ to —— ta không phải người.

Mọi người nhìn một màn này toàn bộ oanh cười, nghị luận đều, chỉ trích, cảnh tượng như vậy, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn đến.

Theo ánh mặt trời càng lúc càng lớn, Mộc Thanh Thiên rốt cục tỉnh táo lại, khi hắn nhìn đến đám người ở ngã tư đường chật chội, lại phát hiện tình cảnh mình, sắc mặt một trận đại biến.

Mấy người khác cũng đều tỉnh lại, khi bọn họ nhìn đến cảnh tượng trước mặt, một trận kinh hoàng hét rầm lên.

Trên mặt Mộc Thanh Thiên tất cả đều là thẹn quá thành giận, là ai thoát y phục của hắn, đem hắn treo tại này giữa không trung, hắn cảm giác đầu có chút choáng váng choáng váng, lại tỉnh tể hồi tưởng, giống như ngày hôm qua chạng vạng cùng Thánh Cuồng mới nhận thức kia cùng nhau uống trà, cuối cùng hắn giống như hôn mê, con ngươi của hắn trong giây lát trợn to, chẳng lẽ là nàng làm?

Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!

Nàng sùng bái hắn như vậy, hận không thể leo lên hắn, làm sao có thể làm ra chuyện như vậy, huống chi, hắn cùng nàng không oán không cừu, nàng làm sao có thể làm như vậy.

Mộc Thanh Thiên âm thầm vận khí, ngưng thể khí lực khôi phục sau, dùng đầu khí đánh đứt dây thừng treo hắn, thân mình rơi xuống.

Mọi người đều là dùng ánh mắt khác thường lại cười nhạo nhìn chằm chằm Mộc Thanh Thiên cùng mấy người Mộc gia khác, mấy người khác nhìn bốn phía đủ loại hình dạng ánh mắt màu sắc, trên mặt tất cả đều là quần bách còn có phần nộ.

“Thanh Thiên, cái này làm sao bây giờ?” Trong đó một người hỏi Mộc Thanh Thiên.

Mộc Thanh Thiên trên mặt một trận nổi giận, hai tròng mắt giống như muốn phun lửa, hắn khi nào chịu quá nhục nhã như vậy, quả thực đem mặt mình toàn bộ mất hết.

“Nhanh đi về, không cần quên mục đích chúng ta tới nơi này.” Mộc Thanh Thiên nghiêng răng nghiêng lợi oán hận nói, bọn họ lần này đến Viêm Cơ thành, chủ yếu là muốn ở trên hội luyện đan mua một ít đan dược trân quý.

Nhưng là chờ bọn họ chạy về từ lâu chỗ ở bọn họ thì người người một trận há hốc mồm, bởi vì đồ đạc của bọn họ toàn bộ đã không còn, mà ngay cả phòng bọn họ cũng bị người trả lại.

Mộc Thanh Thiên cảm thấy chính mình cũng bị tức giận đến nổ mạnh, đây là một tràng có dự mưu tính kế.

Bọn họ không có quần áo, toàn bộ tiền mang đến đã không có, đây chính là hơn một ngàn vạn kim phiếu, những người khác bị dọa đến sắc mặt một trận trắng bệch, bọn họ chết chắc rồi.

Mộc Thanh Thiên hít thở mấy hơi thật sâu, chỉ cảm thấy ngực một đoàn lửa giận ở hừng hực thiêu đốt, rồi hần rất nhanh ra khỏi phòng hướng Mộc Khuynh Cuồng phòng đi đến.

“Thánh Cuồng, ngươi đi ra cho ta, ngươi tên hỗn đản này, ngươi cũng dám tính kế ta.” Mộc Thanh Thiên giống như điên rồi đá văng cửa phòng Mộc Khuynh Cuồng ra, chính là bên trong trống tuếch không có một người, hần ở trong phòng tìm hồi lâu, cuối cùng ở trên bàn nhìn đến một tờ giấy, xem hết sau, hần nổi giận đùng đùng chạy đi ra ngoài, cái khác mấy người rất nhanh đuổi kịp.

Bên cạnh lò đài hội luyện đan đang lúc trà lâu lâu hai, Mộc Khuynh Cuồng, Thánh Kinh Hồng, Quân Tiểu Khanh ba người đang phẩm trà, đột nhiên một trận cấp vội vàng tiếng bước chân vang lên, này một tầng bị Mộc Khuynh Cuồng bao, đặc biệt im lặng, cho nên này tiếng bước chân phi thường vang dội.

“Thánh Cuồng, ngươi vì sao muốn như vậy đối với ta.” Mộc Thanh Thiên xông lên lầu hai sắc mặt xanh mét trừng mắt Mộc Khuynh Cuồng, một bộ dáng muốn ăn thịt người.

Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu ý cười nhẹ nhàng nhìn hần: “Mộc huynh đang nói gì đấy, ta như thế nào nghe không rõ.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 215: Oan gia ngõ hẹp (5)

Editor: Trương Ly

“Ngươi đừng có giả ngu, chuyện tối ngày hôm qua có phải ngươi làm hay không.” Hai tròng mắt Mộc Thanh Thiên một màu đỏ tươi, tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Mộc Khuynh Cuồng cụp mắt xuống, một bộ dáng bị thương, “Mộc huynh, con mắt nào của ngươi thấy là ta làm, ta vừa mới nhìn thấy các ngươi bị treo ngược tại đó còn rất kinh ngạc đây, buổi sáng ta vốn định tìm các ngươi tới nơi này uống trà xem chế được, nào biết các ngươi không ở trong phòng, cho nên ta liền cho các ngươi đang ở trong phòng.”

“Ngươi nói vậy, tối hôm qua uống xong trà chúng ta liền toàn bộ hôn mê, vì sao chúng ta có việc, ngươi không có việc gì.” Mộc Thanh Thiên cũng không phải người ngu, đầu óc tỉnh tể vừa nghĩ, từ lúc hần bắt đầu tiếp xúc với Thánh Cuồng đến hiện tại, nhất định là hần tính kế tốt toàn bộ, hần là ai? Vì sao phải nhằm vào hần như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng buông tay ra, nhún nhún vai bất đắc dĩ cười nói, “Cái này ta thật sự không biết, có phải Mộc huynh chọc phải người khác hay không, cho nên mới bị đối đãi như vậy, vừa mới các ngươi bị treo ngược tại đó làm cho mọi người xem chê cười, ta đều nhìn không được, nghĩ tiếp cứu các ngươi, nào biết chính các ngươi đi xuống.”

Mộc Thanh Thiên bị lời nói của Mộc Khuynh Cuồng làm tức giận đến không nhẹ, hần tự tay giận dữ chỉ về phía nàng, hần dám khẳng định chính là nàng làm, còn dám ở trước mặt hần giả mù sa mưa diễn trò, đáng giận!

“Không nên ghen quá hoá giận, thật sự không phải là ta làm.” Về mặt Mộc Khuynh Cuồng chân thành nói, thuốc là Quân Tiểu Khanh luyện, thuốc trong trà là tiêu nhị thả vào, ở trên người bọn họ viết chữ lại trời bọn họ tại đó là Hắc Hồ an bài người làm, cho nên từ đầu tới đuôi, nàng thật sự cái gì cũng không có làm a!

Mộc Thanh Thiên dù sao không phải người dễ gạt, hần cười lạnh nói, “Ngươi không cần ở trước mặt ta diễn trò, ngươi rút cuộc là ai? Vì sao phải hại ta như vậy?”

“Mộc huynh, ngươi không thể lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, như vậy không tốt, không tốt.” Mộc Khuynh Cuồng nghiêm trang rung đùi đắc ý nói, trong mắt tất cả đều là trêu chọc toan tính, Mộc Thanh Thiên, ngươi cũng có hôm nay, ngươi đã từng không ít lần nhục nhã ta, hôm nay ta bắt quá là vì thân thể này đòi lại một chút mà thôi.

Mộc Thanh Thiên tức đến mức hai tròng mắt một mảnh đỏ bừng, hai tay gút gao nắm lại, tản ra một cổ đầu khí màu tím, hôm nay hần chính là muốn nhìn một chút diện mục thật của hần.

“Ngươi không cần diễn trò, tiền của ta đâu, có phải bị ngươi cầm đi hay không.” Mộc Thanh Thiên khí thế hung hăng hỏi, nếu hần lại không thừa nhận, hần chỉ có cách động thủ.

Mộc Khuynh Cuồng trừng mắt nhìn, cố làm ra vẻ mặt kinh ngạc nói, “Tiền? Tiền gì nha? Ta nghe không hiểu lắm, Mộc huynh đứng nói chuyện mệt mỏi, đến, uống ly trà nhuận nhuận cổ họng, như vậy mới có thể nói càng nhiều, miễn cho đến lúc đó không có cơ hội nói tốt.”

Trong lòng Nàng đã hiện sát ý, nàng sẽ không để cho Mộc Thanh Thiên còn sống trở về, mấy người khác cũng sẽ không còn sống trở về, cho dù trở về, cũng chỉ có thể là thi thể.

“Ngươi có ý gì!” Đột nhiên Mộc Thanh Thiên đập bàn một cái hướng về Mộc Khuynh Cuồng tức giận gầm hét, hắn sắp bị nàng tức chết, nàng còn có tâm tư ở chỗ này chậm chạp diễn trò, hắn rất muốn động thủ, nhưng chứng kiến trên người Thánh Kinh Hồng phát ra khí phách ngang ngược đè ép, hắn vẫn là tạm thời nén nhịn, hắn cảm giác được, đối phương mạnh mẽ hơn hắn rất nhiều.

Cho nên hắn có một chút không dám, nếu không hắn đã sớm động thủ, nơi nào sẽ để cho mình bị người trêu chọc như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu bên trong mắt xé hẹp dài lóe qua một ý cười trêu tức, khi nhìn được tâm Mộc Thanh Thiên hoảng loạn, nàng đưa tay xé mặt nạ da người xuống, lúc mang theo gương mặt có bột màu đỏ xuất hiện ở trước mặt Mộc Thanh Thiên, hắn bị dọa liên tục lùi lại phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 216: Oan gia ngõ hẹp (6)

Editor: Trương Ly

Quần Tiểu Khanh nhìn Mộc Khuynh Cuồng mang theo bột đỏ ở trong lòng kinh hãi, mặt của nàng thế nào lại là cái dạng kia, da của nàng rất tốt, ngũ quan cũng là đặc biệt tinh xảo, chỉ là khối bột kia phá hư toàn bộ mỹ cảm của nàng, thoát nhìn lại không có một chút mỹ cảm.

“Ngươi, ngươi, như thế nào lại là ngươi?” Thanh âm Mộc Thanh Thiên có chút run run, một cổ sợ hãi vọt lên trong lòng của hắn, hắn xoay người liền muốn chạy, nhưng Mộc Khuynh Cuồng nhanh hơn hắn, nàng nhanh chóng chạy tới trước mặt hắn chặn lại đường đi của hắn.

Đến nơi này còn muốn đi sao!

Hai tay Mộc Khuynh Cuồng chấp sau lưng, trên mặt xuất hiện nụ cười sáng lạn, “Mộc Thanh Thiên, ngươi thấy thiếu gia chủ ta vì sao không chào hỏi, ngược lại bỏ đi, ngươi đây là không đem ta đề vào mắt, hay là không đem Mộc gia đề vào mắt nha!”

Lúc trước mặc dù nàng rời đi, nhưng nàng chưa nói nàng không làm gia chủ, cho nên nàng vẫn là thiếu gia chủ!

Trên mặt Mộc Thanh Thiên rất không được tự nhiên, có phần nộ cũng có điều cô kỵ, hắn biết rõ hắn bị Mộc Khuynh Cuồng tính kế, dĩ nhiên là nàng, hắn đã nói hắn làm sao có thể đắc tội người nào.

Thì ra là nàng liên tục mang theo mặt nạ da người, khó trách Mộc gia phái người ra tìm không được nàng, nàng giấu đến mức thật đúng là bí mật, hiện tại hắn chỉ muốn lập tức trở về Mộc gia nói cho Mộc Thanh Lam, sau đó giết Mộc Khuynh Cuồng.

Cái sao chổi này, vừa về liền chọc cho Mộc gia bọn họ không an tĩnh.

“Ngươi không cần ở trước mặt ta đóng kịch, ngược lại ngươi chạy trốn thật tốt.” Mộc Thanh Thiên có niềm kiêu ngạo của hắn, cho nên hắn chắc chắn sẽ không cúi đầu nịnh nọt Mộc Khuynh Cuồng.

Mộc Khuynh Cuồng nhếch nhếch môi, trào phúng cười nói, “Không trốn thật tốt, chẳng lẽ chờ các ngươi tới giết, thật sự là làm khó cô cô, lần trước mời người Đẩu Khí Thánh Đường tiêu bao nhiêu tiền nha? Xem ra tiền Mộc gia cũng mau bị các ngươi tiêu xài hết rồi đi!”

Mộc Thanh Thiên nghĩ tới lần trước chứng kiến Đẩu Khí Thánh Đường những thi thể người Đẩu Tồn Đẩu Thánh kia, sắc mặt lại càng khó coi, trong lòng có cỗ bất an rất mãnh liệt, tựa hồ hôm nay Mộc Khuynh Cuồng sẽ không bỏ qua hắn.

“Ngươi muốn như thế nào?” Hắn cố giả bộ trấn định lạnh lùng nói.

“Các ngươi đối đãi ta như thế nào, ta tất nhiên sẽ đối với các ngươi như thế, cho nên, các ngươi hôm nay không cần đi khỏi nơi này.” Khóe miệng Mộc Khuynh Cuồng hiện ra tia cười lạnh khát máu, bên trong mắt xé hẹp dài đằng đằng sát khí.

Thân thể Mộc Thanh Thiên cứng đờ, rồi nghiêng người hướng về những người kia nhìn lại, rồi sau đó ra hiệu bằng mắt, những người kia lập tức khiến xuất ra đầu khí của mình hướng về Mộc Khuynh Cuồng đánh tới.

Mộc Khuynh Cuồng nghiêng người hai mắt bén nhọn quét về phía bọn họ, hai tay phát động, hai đạo đầu khí bạch sắc như lưỡi kiếm sắc bén hung hăng đâm về bốn người kia.

Khi Mộc Thanh Thiên chứng kiến đầu khí màu trắng của Mộc Khuynh Cuồng bị dọa đến hồn phi phách tán, rồi thật nhanh hướng về đầu bậc thang chạy đi, Mộc Khuynh Cuồng nghiêng người liếc hắn một cái, xuất ra hắc roi lần trước lấy được ở thạch thất Ác Ma đảo, roi thật dài vung ra cuốn lấy Mộc Thanh Thiên.

Theo Mộc Khuynh Cuồng dùng lực, trên mặt hắc roi tản ra một cổ sát khí màu đen.

Mộc Thanh Thiên bị hắc roi cuốn lấy, muốn chạy căn bản không có thể chạy, trong lòng vừa vội vừa giận vừa sợ, cuối cùng chỉ có thể xuất đầu khí màu tím đánh về hướng Mộc Khuynh Cuồng, nàng đúng là Đẩu Thánh, nàng làm sao sẽ biến thành Đẩu Thánh.

Hắn nhớ rõ trên đại hội Mộc gia gia tộc, Mộc Khuynh Cuồng chỉ là Đẩu Tông, nàng thế nào đạt tới Đẩu Thánh, đây cũng quá biến thái, hắn tựa hồ có thể tưởng tượng, lần sau Mộc Khuynh Cuồng lại trở về Mộc gia, sẽ nhắc lên vô tận sóng gió ở Mộc gia.

Không được, hắn nhất định phải trở về, nhất định phải mang tin tức này nói cho Mộc Thanh Lam, như vậy nàng mới có thể nghĩ được biện pháp đối phó Mộc Khuynh Cuồng, hắn tuyệt đối sẽ không để cho Mộc Thanh Lam bị Mộc Khuynh Cuồng khi dễ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 217: Oan gia ngõ hẹp (7)

Editor: Trương Ly

Sau khi Mộc Thanh Thiên nghĩ như vậy, phóng thích đầu khí cấp đỉnh phong của chính mình, ở khoảnh khắc hắc roi đánh văng hắn, hắn một khắc không dám dừng lại tháo chạy về hướng đầu bậc thang.

Trong mắt Mộc Khuynh Cuồng mang theo hàn quang lãnh khốc, thân hình nhanh chóng chạy về phía Mộc Thanh Thiên, trong tay hắc roi mang theo một cổ đầu khí màu trắng hung hăng quét về hướng Mộc Thanh Thiên.

“A...” Mộc Thanh Thiên cố gắng chạy trốn nhanh hơn nữa, nhưng tốc độ của Mộc Khuynh Cuồng một chút cũng không chậm.

Trong khi đó, Mộc Khuynh Cuồng dùng mười phần lực lượng, bây giờ nàng không có nửa điểm mềm lòng, nếu thả Mộc Thanh Thiên trở về, trận trò chơi này cũng sẽ chơi không tốt như vậy, cho nên nàng nhất định phải diệt cỏ tận gốc!

Thân thể Mộc Thanh Thiên lao đảo một chút, đưa tay hướng về sau lưng sờ soạng, trên tay toàn bộ là máu, đau đớn sau lưng làm cho hắn một hồi nhe răng nhếch miệng, trong hai tròng mắt vừa có phần nộ vừa có kinh hoàng, thế nhưng Mộc Khuynh Cuồng thực có can đảm hạ độc thủ như vậy.

“Mộc Khuynh Cuồng, ngươi lại dám đụng đến ta, Mộc gia tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi.” Hắn cố giả bộ tinh táo hướng về Mộc Khuynh Cuồng lạnh lùng quát.

Tay Mộc Khuynh Cuồng nắm hắc roi thật chặt, mặt không chút thay đổi cuồng ngạo hừ lạnh nói, “Mộc Thanh Thiên, bây giờ ngươi còn chưa rõ ràng tình huống sao? Mộc gia đã sớm không buông tha ta, cho dù hiện tại ta giết ngươi, Mộc Thanh Lam các nàng cũng không tìm được ta, mấy người các ngươi tất cả sẽ chết, ta sẽ đưa thi thể của các ngươi trở về, còn sẽ nói cho Mộc Thanh Lam, chính là ta giết các ngươi, các ngươi đã sớm đối với ta bất nhân, đây hết thảy đều là các ngươi tự tìm.”

Nhìn về mặt Mộc Thanh Thiên càng ngày càng sợ hãi, khóe miệng Mộc Khuynh Cuồng khẽ giương lên, nàng sẽ đợi ở trước hắn khi chết, sẽ hành hạ hắn một phen thật tốt.

Đồng tử Mộc Thanh Thiên càng mở lớn, hai tay gắt gao tạo thành quả đấm, toàn thân không khống chế nổi lạnh run một cái, hai tròng mắt giống như không tin nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, nha đầu xấu nhất gan nhu nhược trước kia làm sao sẽ trở nên máu lạnh và ác độc như vậy.

“Mộc Khuynh Cuồng, ngươi điên rồi!” Mộc Thanh Thiên lạnh lùng nói, phóng thích đầu khí đỉnh phong hướng về Mộc Khuynh Cuồng đánh tới, hắn chỉ có thể đánh cược một phen cuối cùng.

Mộc Khuynh Cuồng mũi chân nhẹ điểm, trong tay hắc roi mang theo đầu khí màu trắng tàn nhẫn vô cùng đánh về hướng cổ Mộc Thanh Thiên.

Đầu khí màu tím căn bản không phải đối thủ của đầu khí màu trắng, hơn nữa Mộc Khuynh Cuồng tốc độ rất nhanh, hắc roi như một loại rắn linh hoạt quấn lên cổ Mộc Thanh Thiên, Mộc Khuynh Cuồng vận khởi đầu khí trong cơ thể, tay phải hất Mộc Thanh Thiên lên roi trên sàn nhà, thân thể nàng nhẹ nhàng nhảy lên liền đến bên cạnh hắn, hắc roi lần nữa quấn lên cổ của hắn.

“Gặp lại sau.” Nàng nhếch môi một cái lộ ra một loại mỉm cười vừa như ác ma vừa như thiên sứ, rồi tay nắm hắc roi âm thầm dùng sức.

Hai tròng mắt Mộc Thanh Thiên trừng lớn nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, trong mắt tất cả đều là hận ý còn có không cam lòng, Mộc Khuynh Cuồng không chút nào e ngại nhìn thẳng hắn, dù sao nàng đều là người từ trong địa ngục đi ra, nàng sao có thể sợ nhìn một người sắp chết.

Theo tay nàng âm thầm dùng sức, ánh mắt Mộc Thanh Thiên âm trầm xuống một chút, cuối cùng hoàn toàn mất đi ánh sáng, trở thành một mảnh tro tàn không ánh sáng.

Mộc Khuynh Cuồng rút về nhanh chóng thu hồi hắc roi của mình, sau khi bốn người khác nhìn thấy Mộc Thanh Thiên chết, nguyên một đám muốn chạy

trốn, nhưng hai tay Thánh Kinh Hồng huy động, một tầng đầu khí kết giới bao phủ lầu hai.

“Các ngươi muốn trở về báo tin sao?” Mộc Khuynh Cuồng nện bước chân chậm chạp hướng về bốn người bọn họ đi đến.

“Khuynh Cuồng, tha mạng, tha mạng, chúng ta bảo đảm không trở về Mộc gia, bảo đảm sẽ không báo tin.” Một người trong đó quỳ lạy trên mặt đất dập đầu cầu xin tha thứ.

“Khuynh Cuồng, trước kia chúng ta sai rồi, chúng ta cũng không dám coi thường ngươi nữa.” Một người thiếu niên khác run rẩy cầu xin, Mộc Thanh Thiên vừa mới chết quả thực dọa hấn hồng rồi, không nghĩ tới nha đầu xấu trước kia thế nhưng sẽ trở nên lợi hại như vậy, quả thực không dám nghĩ tới, khó trách Mộc gia muốn đưa nàng vào chỗ chết.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 218: Oan gia ngõ hẹp (8)

Editor: Trương Ly

Sắc mặt Mộc Khuynh Cuồng lạnh lùng nhìn bọn họ chằm chằm, “Thật sự không dám xem thường ta?”

“Vâng, sẽ không còn.” Bốn người trầm miệng một lời nói, về mặt kia muốn bao nhiêu chân thành thì có bấy nhiêu chân thành.

“Các ngươi không trở về Mộc gia? Mộc gia giàu có như vậy, các ngươi không quay về quả thực thật là đáng tiếc.” Mộc Khuynh Cuồng khẽ thở dài làm một bộ dạng rất tiếc hận.

Bốn người quỳ gối trước mặt nàng khổng chế không nổi run rẩy một chút, mặc dù Mộc Khuynh Cuồng rất ôn hòa nói chuyện cùng bọn họ, nhưng vẫn để bọn họ một hồi sợ hãi.

“Không quay về, chúng ta bảo đảm không quay về, cũng tuyệt đối sẽ không tiết lộ chuyện của ngươi.” Một người trong đó rất kiên định bảo đảm nói, sắc mặt trở nên càng ngày càng tái nhợt.

Đột nhiên Mộc Khuynh Cuồng nở nụ cười, hai mắt nguy hiểm nheo lại, như có điều suy nghĩ nói, “Các ngươi thật sự không mật báo? Nhưng ai mà biết được các ngươi không nói ra? Miệng lại ở trên người các ngươi.”

Bốn người nghe lời của nàng một hồi ngẩn ngơ, suy tính sau một hồi, người nam tử thứ nhất bên trái cầu xin tha thứ, “Khuynh Cuồng, ngươi buông tha chúng ta đi, nếu như ngươi sợ chúng ta nói lung tung, chúng ta có thể làm cho chính mình biến thành câm, như vậy liền vĩnh viễn không thể nói chuyện.”

Nghe lời này, khóe miệng Mộc Khuynh Cuồng nhếch lên, người này nghĩ thật đúng là tốt, nhưng nàng cũng không hài lòng, trước kia bọn họ trêu nàng, hiện tại nàng đương nhiên muốn trêu lại.

“Các ngươi có thể biến thành câm, nhưng ta sợ các ngươi lấy tay viết xuống, như vậy coi như là tiết lộ nha.” Mộc Khuynh Cuồng nhú mày, vẻ mặt thật khó khăn.

Bên cạnh Quân Tiểu Khanh giật giật khóe miệng, bốn người kia còn nhìn không ra Mộc Khuynh Cuồng là có ý đang trêu tức bọn họ sao, bọn họ và Mộc Khuynh Cuồng đến cùng có cừu hận gì, những người kia còn nói không dám xem thường Mộc Khuynh Cuồng, chẳng lẽ trước kia bọn họ khi dễ Mộc Khuynh Cuồng, cho nên mới đến nông nổi như thế này.

Càng làm cho nàng kinh ngạc là, Mộc Khuynh Cuồng dĩ nhiên là Đầu Thánh, điều này làm cho nàng cùng lứa mới là sáu sao Đầu Tông làm sao mà chịu nổi.

“Chúng ta, chúng ta có thể cắt tay.”

“A, cắt tay, chân còn có thể viết chữ.” Mộc Khuynh Cuồng như cũ không hài lòng một bộ thật khó khăn.

Bốn người nghe xong toàn thân vô lực xụi lơ trên mặt đất, trên mặt tất cả đều là sợ hãi nhìn chằm chằm Mộc Khuynh Cuồng, đoán chừng là biết rõ Mộc Khuynh Cuồng sẽ không bỏ qua bọn họ, cuối cùng bọn họ dứt khoát cùng nhau xuất ra đầu khí hướng về Mộc Khuynh Cuồng đánh tới.

Mộc Khuynh Cuồng sẽ không chờ bọn họ động thủ, đầu khí của bọn họ còn chưa kịp đi ra, nàng đã phân biệt hai luồng đánh hướng ngực hai người, tay của nàng mang theo đầu khí, một luồng vừa nhanh vừa nặng trực tiếp làm vỡ nát lục phủ ngũ tạng của bọn họ.

Lúc đầu khí hai người khác đánh tới gần nàng, toàn thân nàng lóe ra một cổ đầu khí màu trắng phòng thân, trong phút chốc liền bắn đầu khí màu tím bay ra ngoài, lúc nhìn đến hai người kia lui về phía sau, thân hình nàng di động, hai tay duỗi ra một tay nheo ở một bên, cho đến khi bọn họ tắt thở, nàng mới dùng sức bỏ qua.

Nhìn năm cỗ thi thể trên mặt đất, Mộc Khuynh Cuồng như cũ không hết hận, nàng còn muốn giết Mộc Vinh Đức, Mộc Thái Thanh, Mộc Thanh Lam, nàng nhất định sẽ toàn bộ giải quyết bất kỳ người nào trở ngại nàng trở về Mộc gia.

Thánh Kinh Hồng biết rõ nàng không muốn để người khác hỗ trợ, cho nên liên tục đứng ở nơi đó không động, cho đến khi nàng giải quyết xong, hắn đi đến bên người nàng, cái gì cũng không làm, nhàn nhạt cười nói, “Chúng ta đi thôi! Nơi này huyết khí quá nặng, làm cho người ta không thoải mái.”

“Ừ, ta muốn để cho Hắc Hồ giúp ra đưa năm người bọn họ đến Mộc gia, ta còn phải viết một tờ giấy cùng nhau đưa trở về cho Mộc Thái Thanh.” Mặt Mộc Khuynh Cuồng lạnh lùng như băng sương nói, bắt đầu từ bây giờ, nàng và Mộc Thái Thanh chính thức bắt đầu đối nghịch rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 219: Oan gia ngõ hẹp (9)

Editor: Trương Ly

“Tốt, chuyện này hắn sẽ làm tốt.” Trên mặt anh tuấn của Thánh Kinh Hồng tất cả đều là ngạo khí, những người kia dám khi dễ nữ nhân của hắn, nhất định sẽ không có kết cục tốt.

Hắc Hồ xử lý chuyện cho tới bây giờ hiệu suất đều là rất nhanh, Mộc Khuynh Cuồng viết một trang giấy giao cho hắn, hắn lập tức cho người mang toàn bộ thi thể năm người Mộc Thanh Thiên về Lôi Lạc Đế Đô.

“Cảm thấy ta đáng sợ sao?”

Trong phòng, về mặt Mộc Khuynh Cuồng bình tĩnh hỏi Quân Tiểu Khanh.

Quân Tiểu Khanh a một tiếng, nói thật, trong cuộc đời nàng chỉ thấy qua hai lần hình ảnh máu tanh, lần đầu tiên là nhìn người nhà ở trước mặt nàng từ vong, lần thứ hai liền là vừa vận bộ dáng Mộc Khuynh Cuồng giết người trong quán trà, nàng tà ác quyết đoán quyết tuyệt như vậy, nàng, rốt cuộc là người như thế nào, trên người nàng lại có cừu hận gì.

“Có chút.” Nàng cẩn thận nói, bất quá nàng đã thích ứng, nàng nghĩ về sau nàng cũng sẽ biến thành máu tanh như vậy, đơn giản là vì nàng muốn báo thù.

Nghĩ tới người Hạng gia, hai mắt nàng một mảnh băng hàn.

“Vậy ngươi còn muốn cùng ta sao?” Mộc Khuynh Cuồng nhàn nhạt hỏi, khóe miệng mang theo nhẹ nhàng cười.

Hai mắt Quân Tiểu Khanh mở lớn, vội vàng nói, “Ngươi muốn đuổi ta đi sao?”

Mộc Khuynh Cuồng liếc nhìn nàng một cái, cười nói, “Ừ, rất nhiều người nghĩ muốn giết ta, ở bên cạnh ta đối với ngươi không có bất kỳ chỗ tốt, cho nên lúc này ngươi rời đi thôi đi! Đi tìm một chỗ thật tốt tu luyện đấu khí, tương lai rồi trở về tìm Hạng gia báo thù.”

“Ta không muốn đi.” Mũi Quân Tiểu Khanh ề ảm, hiện tại nàng một người, nàng có thể đi nơi nào.

“Ngươi dù sao vẫn cần học cách trưởng thành, ta còn có chuyện ta muốn làm, xác thực không có cách mang theo ngươi, nếu có duyên, chúng ta về sau nhất định sẽ gặp lại, ngươi cũng giúp ta luyện một lần thuốc, cho nên giữa chúng ta xem như hòa nhau.” Mộc Khuynh Cuồng sáng khoái cười nói, nếu như không có gặp được Mộc Thanh Thiên bọn họ, có lẽ nàng sẽ tạm thời mang theo nàng.

Nhưng bây giờ không được, mặc dù Mộc Thanh Thiên mấy người bọn họ toàn bộ đã chết, nhưng hôm nay chung quanh trà lâu còn có rất nhiều người xem náo nhiệt, nàng không dám xác định trong đám người kia có một chút những người khác hay không.

Có lẽ, Mộc Thái Thanh các nàng rất nhanh liền sẽ tìm được nàng, nếu như chỉ là nàng và Thánh Kinh Hồng, hai người bọn họ khẳng định có thể rất dễ đối phó.

Nhưng Quân Tiểu Khanh không được, nàng mới là một Đấu Tông, đi theo bên cạnh bọn họ quá nguy hiểm, hơn nữa nói không chừng còn có thể liên lụy nàng và Thánh Kinh Hồng, nàng không cho phép chuyện như vậy phát sinh, cho nên để cho Quân Tiểu Khanh rời đi là tốt nhất.

“Cuồng, ta biết rồi.” Quân Tiểu Khanh vốn là muốn cầu xin lưu lại, nhưng nhìn ánh mắt Mộc Khuynh Cuồng tuyệt quyết, nàng đành phải thôi.

Mộc Khuynh Cuồng nhấp máy môi cười nói, “Ta tin tưởng ngươi có thể, cho nên đi đi, đi con đường của mình đi!” Nàng còn trẻ như vậy, con đường tương lai còn rất dài.

“Ừ, cảm ơn ngươi trong khoảng thời gian này chiếu cố, ta nghĩ con đường của ta nhất định còn có thể gặp lại ngươi.” Quân Tiểu Khanh thu hồi tâm tình

rất kiên định nói, nàng muốn dựa vào chính mình cố gắng tại đây trên đất bằng đứng vững, tương lai nhất định tiêu diệt hết Hạng gia, còn có những hung thủ giết người nhà nàng kia, chỉ tiếc, ngay cả bọn họ có đáng đáp như thế nào nàng cũng không biết.

Mộc Khuynh Cuồng để cho Hắc Hồ tống Quân Tiểu Khanh rời khỏi Viêm Cơ thành, nếu như nàng thông minh, nàng sẽ phải chọn một học viện thật tốt tu luyện đấu khí của mình còn có kỹ thuật chế được.

Sau khi đưa Quân Tiểu Khanh đi, Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng mới cùng đi đi hiện trường hội chế được, nàng nghĩ, nếu có đan dược thích hợp, có lẽ nàng có thể ra tay mua lại, dù sao có chút đan dược vẫn rất có hiệu quả.

Quân gia và Hạng gia gặp chuyện không may cũng không có ảnh hưởng đến hội chế được, rất nhiều gia tộc chế được như cũ tụ tập ở chỗ này, từng nhà xuất ra đan dược trân quý nhất nhà mình.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 220: Oan gia ngõ hẹp (10)

Editor: Trương Ly

Mặt Hạng Hoài Hải tràn đầy buồn bực ngồi ở chỗ xa, một viên đan dược cấp Nghịch Thiên thật tốt cứ như vậy không còn, nếu không năm nay đệ nhất luyện được chắc chắn là Hạng gia.

Mộc Khuynh Cuồng không nhìn những đan dược khác, chỉ nhìn viên Cố Thể đan, hiện tại nàng tu luyện bí quyết Phần Thiên cần gấp thể chất khỏe mạnh, Cố Thể đan kia có thể đề cao thể chất, dồi mắt toàn trường, tựa hồ chỉ có viên Cố Thể đan là đan dược tam phẩm thần cấp.

“Muốn viên đan dược này?” Thánh Kinh Hồng nhàn nhạt hỏi, bởi vì hắn thấy ánh mắt của nàng liên tục lấp lánh nhìn chằm chằm viên đan dược tam phẩm thần cấp này trên lối đi.

Mộc Khuynh Cuồng liếc hắn một cái, mím môi nói, “Ta dự định mua lại.”

Ăn Cố Thể đan, chính nàng lại rèn luyện một chút, đến lúc đó thể chất nhất định sẽ trở nên rất mạnh.

Chờ những giám khảo nhận xét xong xuôi, Mộc Khuynh Cuồng lôi kéo Thánh Kinh Hồng hướng về viên đan dược tam phẩm thần cấp này chạy tới, không nghĩ tới thể nhưng gặp được người quen.

“Vị công tử này, xin hỏi viên đan dược kia cần bao nhiêu tiền?” Mộc Khuynh Cuồng hỏi chủ nhân đan dược kia, chủ nhân đan dược không phải là người khác, chính là Đoạn Nghiễn đệ tử Dược tông ở Lôi Lạc Đế Đô.

Nàng đối với hắn vẫn có chút ấn tượng, lần trước cùng Mạc Tiêm Lương ở tửu lâu, hắn tiến đến nói những lời kia làm cho người ta khắc sâu vào trí nhớ.

“Năm ngàn vạn kim tệ.” Đoạn Nghiễn một hơi kêu giá.

Mộc Khuynh Cuồng hít vào một hơi ở trong lòng, một viên đan dược tam phẩm thần cấp lại tới ngũ ngàn vạn kim tệ, vậy viên đan dược cấp Nghịch Thiên kia sẽ có giá trị bao nhiêu tiền?

Luyện được giống như rất đáng tiền a!

“Viên đan dược kia Bồn công chúa muốn.” Đột nhiên một đạo bóng dáng màu lam chạy tới, chỉ thấy một thiếu nữ mười sáu tuổi trên mặt mang khí thế vênh vao hung hăng, đưa tay một phen đoạt lấy đan dược trong tay Đoạn Nghiễn, rồi ý bảo tùy tùng bên cạnh trả tiền.

Đoạn Nghiễn nhìn nhìn thiếu nữ áo lam, nhú mày nói, “Vị cô nương này, đan dược này là vị công tử này nhìn trúng trước.”

Tây Môn Hiểu cầm lấy đan dược, giờ lên cái cảm về mặt khiêu khích nhìn chằm chằm Đoạn Nghiễn, tâm cao khí ngạo nói, “Ngươi đừng không biết tốt xấu, ngươi có biết ta là ai hay không, ta là công chúa Tây Công đế quốc, ta mua đan dược của ngươi là vinh hạnh của ngươi, hắn nhìn trúng trước thì thế nào, là ta trả tiền trước thì được.”

“Công chúa, mặc kệ như thế nào, hành vi của ngươi không tốt.” Đoạn Nghiễn cũng không có bị khí thế của Tây Môn Hiểu hù ngã, việc buôn bán này đều là người tới trước được trước, nàng cũng không thể bởi vì nàng là công chúa liền ép mua đi, hắn ghét nhất người tâm cao khí ngạo.

“Này, ngươi tính là thứ gì, dám nói chuyện cùng Bồn công chúa như vậy, ngươi có tin ta lập tức cho người chém đầu của ngươi hay không!” Tây Môn Hiểu nổi giận dưng dưng nói, người này thật sự là đầu gỗ, nàng trực tiếp trả tiền mua đan dược của hắn không được sao, lại còn dám cùng nàng khiêu chiến, thật sự là không biết sống chết.

Đoạn Nghiễn nhủ mày nhìn chăm chăm Tây Môn Hiểu, công chúa này thật đúng là thích tự cho là đúng, đột nhiên hất đưa tay phải đoạt đan dược trong tay Tây Môn Hiểu, nhưng Tây Môn Hiểu tránh rất nhanh, đối với người phía sau ra lệnh, “Đi, giết hắn!”

“Chờ một chút.” Mộc Khuynh Cuồng liên tục không có lên tiếng cuối cùng mở miệng, nàng nhìn hướng Đoạn Nghiễn, nhàn nhạt nói, “Vị công tử này, ta nguyện ý tặng đan dược cho vị công chúa này, cho nên hai vị không cần ồn ào.”

Tây Môn Hiểu nhìn về phía Mộc Khuynh Cuồng, trong mắt là hào quang đặc ý, giờ giờ lên môi nói, “Coi như ngươi thức thời, hừ!” Nói xong, nàng mang người nghênh ngang rời đi.

Ánh mắt Thánh Kinh Hồng trong trẻo nhưng lạnh lùng nhìn chăm chăm bóng lưng Tây Môn Hiểu, thật sự là không biết sống chết!

“Vị công tử này, đối với người kiêu ngạo ương ngạnh như vậy, tại sao các ngươi có thể chịu được.” Đoạn Nghiễn về mặt tức giận trừng mắt bóng lưng Tây Môn Hiểu tức giận bất bình nói.

Mộc Khuynh Cuồng nói với hắn một tiếng không sao, rồi lôi kéo ống tay áo Thánh Kinh Hồng rời đi, trên mặt cũng không có một chút mất hứng, có người thay nàng thanh toán năm ngàn vạn kim tệ mua đan dược, nàng có cái gì không vui đây.

Hết chương 220

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 221: Thiếu chủ công hội dong binh Xích Viêm (1)

Đoạn Nghiễn hơi run sợ nhìn chăm chăm bóng lưng Mộc Khuynh Cuồng, nhìn đôi mắt phượng hẹp dài kia, vì sao hắn có một loại cảm giác quen thuộc.

Thánh Kinh Hồng không hỏi liền biết Mộc Khuynh Cuồng muốn làm cái gì, nàng như thế nào sẽ ủy khuất mình, liền đi theo nàng về phía Tây Môn Hiểu đã sớm rời khỏi.

“Ngươi nói chúng ta không phải là cái trang lại một lần đi.” Mộc Khuynh Cuồng cười giảo hoạt nói, nàng cũng không muốn giết công chúa kia, mặc dù cái công chúa đáng ghét đó vừa mới đoạt đan dược nàng muốn, nhưng một lát nàng sẽ đoạt đan dược miễn phí lại, cũng tính là huê nhau.

Thánh Kinh Hồng lôi kéo ống tay áo của nàng, vẫn đậm phong khinh nói: “Không bằng ta đi, ngươi đi chờ ta trong tù lâu.”

“Không muốn, chúng ta cùng đi! Tránh cho công chúa đáng ghét kia ăn đan dược.” Mộc Khuynh Cuồng lo lắng nói, nếu công chúa kia dám ăn, nàng liền giết nàng ta!

Nàng ta có năng lực bảo vệ tánh mạng nàng ta liền có năng lực ăn viên đan dược kia.

Tây Môn Hiểu ngồi trong xe ngựa hết sức phấn khởi nhìn chăm chăm viên đan dược kia, trên mặt tất cả đều là vẻ đặc ý, hừ, dám cùng nàng giành đồ, thật là không biết sống chết.

Đột nhiên xe ngựa dừng lại, Tây Môn Hiểu cảnh giác thu hồi đan dược, lạnh lùng hỏi: “Xảy ra chuyện gì?” Một giây kế tiếp, nàng kéo rèm xe ngựa ra, chỉ thấy một thanh trường kiếm hướng nàng đâm tới, Tây Môn Hiểu cả kinh, phát tay phóng ra một đạo đao đầu khí màu tím thâm hậu, nhưng thanh kiếm kia trực tiếp đánh tan đầu khí màu tím của nàng.

Trong lòng Tây Môn Hiểu cả kinh, phi thân hướng về một mái hiên trên phố bay đi, nàng vốn muốn gọi hộ vệ bên cạnh, nhưng toàn bộ những người đó bị một người bịt mặt khác quán lấy, mà nữ nhân cầm kiếm đâm nàng lúc này đã hướng nàng đuổi tới.

“Đáng chết, nữ tiện nhân này ngươi dám tổn thương bốn công chúa.” Tây Môn Hiểu từ nhỏ ngâm thi vàng mà lớn lên, mọi người cũng che chở nàng, dĩ nhiên là người giữa trung tâm lại thuộc loại cây mạnh, cho dù có người muốn gây bất lợi cho nàng, cũng phải cố kỵ thân phận công chúa Tây Cống của nàng mà không dám đối với nàng hạ thủ, cho nên nàng mới dám lớn lối như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng đã đổi qua trang phục nữ tử, trên mặt cũng đổi một mặt nạ da người khác, nàng căn bản không muốn cùng Tây Môn Hiểu nói nhảm, trực tiếp xuất ra thiên giai đầu kỷ hung hăng đánh lên người nàng ta.

Nhìn đầu khí màu trắng và lực đạo mạnh mẽ tiến đến, Tây Môn Hiểu trong nháy mắt sửng sốt, trong khi nàng ta sửng sốt mất thời gian, Mộc Khuynh Cuồng đã đến bên người nàng ta, trường kiếm trong tay lạnh như băng thẳng tắp ở trên cổ nàng ta.

“Công chúa, ngươi nói ta đáng chết còn ngươi?” Mộc Khuynh Cuồng cười rất kiêu mị nhìn Tây Môn Hiểu, chỉ cần tay của nàng thoáng dùng sức, nàng ta có thể quy thiên.

Tây Môn Hiểu đứng trên mái hiên không dám có một cử động nhỏ nào, dù sao kiếm cũng ở trên cổ nàng, trừ phi nàng thật không muốn sống.

“Ngươi muốn như thế nào?” Nàng tức giận hỏi.

“Cùng người thông minh nói chuyện đúng là tốt, ta mới vừa thấy công chúa mua một viên đan dược thượng hạng, cho nên sao, ta nghĩ muốn.” Mộc Khuyneh Cuồng nháy mắt nghịch ngợm cười nói, bộ dáng kia liền là một cô gái nhỏ rất khả ái, cho dù ai cũng không nghĩ ra nàng chính là công tử áo đen.

Tây Môn Hiểu hít một hơi thật sâu, trừng mắt nói: “Ngươi đừng mơ tưởng!” Nàng tốn năm trăm ngàn kim tệ mua, làm sao có thể chấp tay đưa cho người khác miễn phí như vậy, muốn nói đến người khác nhường cho nàng còn không sai biệt lắm.

Ở trong lòng Mộc Khuyneh Cuồng cười lạnh, nàng vốn cũng không nghĩ như thế, ai bảo công chúa thời này muốn cướp thứ nàng xem trọng, nàng kia chỉ có thể làm như vậy.

“Là sao? Ta xem công chúa xinh đẹp như hoa, không biết đem ngươi bán vào thanh lâu đi thì như thế nào, nói vậy rất nhiều nam nhân sẽ đối với ngươi cảm thấy hứng thú.” Mộc Khuyneh Cuồng ý cưỡi ngựa nói.

“Ngươi dám, ta cho ngươi biết, ngươi nếu là dám dấn thương hại ta nửa điểm, đế quốc Tây Cống sẽ không bỏ qua cho ngươi.” Tây Môn Hiểu cắn răng nghiêng lợi quát.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 222: Thiếu chủ công hội dong binh Xích Viêm (2)

“Nga, phải không? Coi như hiện tại ta giết ngươi, có ai biết là ta giết ngươi? Công chúa, ngươi nói có đúng hay không?” Tay Mộc Khuyneh Cuồng cảm kích hướng da thịt trên cổ Tây Môn Hiểu đè xuống, trong nháy mắt, một dòng máu cứ như vậy chảy ra.

Tây Môn Hiểu rút cổ lại, trên mặt tất cả đều là xấu hổ, xú nữ nhân này dám uy hiếp nàng như vậy, nếu có một ngày nàng ta rơi vào tay nàng, nàng thế nào cũng phải ném nàng ta tới trại lính làm quân kỹ.

“Ngươi dám!”

“Kia công chúa có hay không muốn thử, da mặt công chúa mềm mại như nước như vậy, nói vậy da thịt trên người chắc cũng như vậy, nếu là lúc này ta đem y phục của ngươi lột xuống, không biết sẽ là cảnh đẹp như thế nào đây.” Trên mặt Mộc Khuyneh Cuồng là vẻ mặt nhàn nhã, dù sao hiện tại nàng cũng có thời gian cùng nàng ta chơi đùa.

Tây Môn Hiểu lúc này không giữ được bình tĩnh, đối với một nữ nhân mà nói, thanh khiết quan trọng nhất, nếu lúc này nàng bị nhiều người trên đường phở nhìn thấy hết thân thể, cái kia so với giết nàng còn muốn cho nàng sống không bằng chết.

“Ngươi, ngươi ngươi nữ nhân không biết xấu hổ này.” Tây Môn Hiểu ghen đỏ mặt tức giận nắn, lúc này, nàng trừ nắn ra cái gì cũng không làm được.

Đột nhiên Mộc Khuyneh Cuồng đưa tay hướng nàng bên hông thăm dò.

“A, ngươi cái xú nữ nhân này muốn làm cái gì, ngươi buông ta ra...”

“Yên tâm, ta không có đặc biệt ham mê, công chúa không muốn lấy thuốc, ta chỉ còn cách động thủ, ngươi nhưng ngàn vạn lần không nên lộn xộn, nếu là tay phải ta dùng sức, cổ của ngươi sẽ bị đứt lìa, còn tay trái của ta không có kéo tốt, y phục của ngươi cũng sẽ bị kéo ra, cho nên ngươi nhất định không nên lộn xộn nga.”

Trên mặt Mộc Khuyneh Cuồng lóe lên tia cười ác ma, tay trái nhanh chóng đưa vào bên hông Tây Môn Hiểu.

“Dừng, ta đưa cho ngươi.” Tây Môn Hiểu đột nhiên lên tiếng, nàng đang suy nghĩ, nàng không có được đồ, cái này xú nữ nhân cũng mơ tưởng được, một hồi lấy ra, nàng liền ném tới trên đường đi, để cho nàng ta từ từ đi tìm.

Nhưng là Mộc Khuyneh Cuồng cũng không có nghe lời của nàng, ngón tay như cũ ở nàng bên hông tìm kiếm, lấy sau cùng ra một viên đan dược, đưa lên mũi ngửi một cái, đích xác là nàng không luyện được đan dược.

“Chớ ở trước mặt ta đùa bỡn tâm cơ cái gì, bốn cô nương bỏ qua cho ngươi.” Mộc Khuyneh Cuồng cười lạnh nói, rồi một chương nặng nề đem Tây Môn Hiểu đánh hôn mê bất tỉnh, nàng phi thân rơi xuống bên cạnh Thánh Kinh Hồng đang chờ.

“Tới tay, chúng ta đi thôi!” Mộc Khuyneh Cuồng rất mau mắn nói, không công lấy được một viên đan dược giá trị năm trăm ngàn kim tệ, đúng là chuyện làm cho lòng người rất tốt, ai bảo công chúa thời khai nguyên ý giúp nàng bỏ tiền.

Thánh Kinh Hồng lấy khăn đen trên mặt xuống, nhìn bộ dáng vui sướng của nàng, trong lòng cũng đi theo vui sướng, Mộc Khuynh Cuồng đột nhiên bắt được tay của hắn.

"Khuynh Cuồng, buông ra..." Thanh âm của hắn mang theo một tia đè nén.

"Không thả, ta sẽ phải dứt ngươi." Nàng rất bá đạo nói, mặc dù rất lạnh, nhưng là nàng vui lòng, nàng muốn một chút xú từ từ đi thích ứng hắn, hôm nay thật vất vả mặc nữ trang, nàng liền cùng hắn hảo hảo đi dạo hạ phố.

"Hai vị tình cảm thật là tốt." Đột nhiên một đạo âm thanh mang theo tiếng cười sau lưng Mộc Khuynh Cuồng vang lên.

Mộc Khuynh Cuồng xoay người liền thấy bóng dáng quen thuộc, không phải là đêm hôm đó ở Hạng gia bên ngoài nhìn thấy hai nam tử kia.

Hai mắt Thánh Kinh Hồng híp lại nhìn chăm chăm Hạ Lan Cực, hắn biết mấy ngày nay hai người bọn họ xuất hiện tại các nơi phụ cận bọn họ, hắn thấy bọn họ vẫn không nhúc nhích, cho nên hắn cũng không có xuất thủ, bọn họ là ai?

"Không biết có thể hay không tìm một chỗ an tĩnh nói chuyện." Hạ Lan Cực thấy bọn họ rất cảnh giác theo dõi hắn, trên mặt mang ý cười thoải mái.

"Ngươi là ai?" Mộc Khuynh Cuồng lạnh lùng hỏi, tay trái nắm thật chặt tay Thánh Kinh Hồng, một cổ lạnh như băng thẳng tắp truyền đến trong lòng của nàng.

[/size]

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Thiếu chủ công hội dong binh Xích Viêm (3)

Dường như Thánh Kinh Hồng cảm giác được nàng khó chịu, lập tức rút tay của mình về, hướng nàng lộ ra nụ cười nhân nhật, Mộc Khuynh Cuồng ngẩng đầu bất mãn trừng hắn một cái.

"Ta là từ đầu khí thánh đường tới, không biết hai vị có thể đồng ý cùng ta tán gẫu không?" Hai mắt Hạ Lan Cực mỉm cười nhìn chăm chăm Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng.

Trong lòng Mộc Khuynh Cuồng hơi căng thẳng, hắn là người của đầu khí thánh đường? Tại sao hắn ở chỗ này, vì sao muốn tới gần nàng?

Con người Thánh Kinh Hồng lãnh ý càng đậm, quanh thân tản ra một cỗ lệ khí âm lãnh, người của đầu khí thánh đường tới thật nhanh, người của đầu khí thánh đường sẽ không tùy tiện tiến vào địa bàn của ngũ đại đế quốc, trừ phi bọn họ ra ngoài làm việc hoặc làm nhiệm vụ.

Bọn họ ra ngoài là vì những đầu tôn, đầu thánh tử vong lần trước sao, những điều này đã sớm nằm trong dự đoán của hắn, chỉ là không nghĩ bọn họ tới nhanh như vậy.

"Các ngươi tựa hồ rất có kỳ ta, ta không có ác ý, chỉ là muốn nhận thức các ngươi." Hạ Lan Cực rất ôn hòa nói, hắn thật sự đáng sợ như vậy sao?

Hai mắt Mộc Khuynh Cuồng híp lại, hắn rốt cuộc có nhận ra nàng, hay không có nhận ra?

Nếu như nhận ra, hắn không nên có thái độ tốt như vậy, hay hắn giải vờ tha để bắt?

Hay hoặc giả hắn căn bản không có nhận ra, chỉ là thuần túy kết giao với bọn họ?

Nếu như không có chuyện của Mộc Thanh Thiên, Mộc Khuynh Cuồng tin tưởng nam tử này không nhận thức bọn họ, nhưng bây giờ Mộc Thanh Thiên đã xảy ra chuyện, ai có biết hắn ở xa có thấy hay không, hoặc sẽ hoài nghi gì.

Ngày đó chuyện nàng dạy dỗ người Hạng gia có làm cho bọn họ cảm thấy hứng thú như vậy sao, nàng không cảm thấy như vậy.

"Tại sao muốn biết chúng ta?" Mộc Khuynh Cuồng lời kéo y phục của Thánh Kinh Hồng, bọn họ là người của đầu khí thánh đường, vẫn không đường đột động thủ, trước xem bọn họ có ý đồ gì.

Hạ Lan Cực thoải mái cười nói: "Ngày đó thấy ngươi dạy dỗ những người giành ngọc bội của ngươi, cảm thấy ngươi rất thú vị, cho nên muốn biết, ta vốn thích kết giao bằng hữu, không biết hai vị có đồng ý biết tại hạ không, ta thật không có ác ý."

Vốn thời gian luyện đan, hắn không nhìn thấy bọn họ, còn cho là bọn họ đã đi, vậy mà liền nhìn thấy bọn họ xuất hiện mua đan dược, tất cả sau đó, toàn bộ hắn đều nhìn thấy.

"Thật là như thế?" Mộc Khuynh Cuồng như cũ hỏi không buông, dù sao thân phận của bọn họ có chút nhạy cảm, nàng không thể không cảnh giác.

"Tuyệt đối là như thế, không nghĩ tới hai vị đều là cao thủ đấu khí, ta là đấu khí thánh đường thiếu chủ công hội dong binh Xích Viêm, hân hạnh được biết các người." Hạ Lan Cực tỏ rõ thân phận của mình.

Trong lòng Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng đồng thời rơi lộp độp, hẳn là tự mình ra ngoài tìm hung thủ hạ sát thành viên công hội dong binh sao.

"Rất hân hạnh được biết người." Mộc Khuynh Cuồng rất tùy ý, vân đạm phong khinh nói, nếu đã gặp mặt, nàng muốn tránh cũng không tránh được, nói vậy đối phương cũng là cảnh giới đấu thánh, coi như đánh nhau, nàng cũng chưa chắc thất bại.

Hạ Lan Cực thấy Mộc Khuynh Cuồng nguyên ý nói chuyện với hắn, khóe miệng hơi hơi lên, ngược lại khuôn mặt Thánh Kinh Hồng mất hứng, khuôn mặt anh tuấn kéo căng chặt chẽ, giống như người nào đó thiếu hẳn cái gì, hắn không vui khi tiếp xúc với người của đấu khí thánh đường.

Trong quán trà, Hạ Lan Cực, Thủy Tiêu, Mộc Khuynh Cuồng, Thánh Kinh Hồng bốn người ngồi chung một chỗ, Thánh Kinh Hồng ngậm miệng không nói lời nào, chỉ có Mộc Khuynh Cuồng và Hạ Lan Cực ở kia nói chuyện.

Mộc Khuynh Cuồng nói chuyện với hắn, muốn từ lời nói của hắn dò xét, rốt cuộc hắn có nhận ra bọn họ hay không.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 224: Thiếu chủ công hội dong binh Xích Viêm (4)

Thánh Kinh Hồng không thích Hạ Lan Cực, không nói lời nào kéo Mộc Khuynh Cuồng rời đi, Mộc Khuynh Cuồng chỉ có thể lên tiếng chào hỏi Hạ Lan Cực rồi rời đi.

"Hạ đại thiếu chủ, vì sao người không động thủ với bọn họ?"

Đội Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng rời khỏi, Thủy Tiêu trầm mặt nói, bọn họ biết Mộc Khuynh Cuồng chính là đối tượng bọn họ muốn tìm, vốn là khi nàng tiêu diệt người Mộc gia, bọn họ ở góc tối cách đó không xa, bọn họ đều thấy được vết bớt màu đỏ trên mặt Mộc Khuynh Cuồng.

Ban đầu công hội dong binh Xích Viêm nhận nhiệm vụ này, đối phương liêm đưa bức họa cho bọn họ, lúc thấy bức họa kia, bọn họ một trận sợ hãi, trên đời này có thiếu nữ mang theo một vết bớt lớn như vậy, mà người thuê bọn họ lại nguyên ý tốn rất nhiều tiền để cho bọn họ giết nàng.

Bất quá bọn họ cũng không có suy nghĩ nhiều, công hội dong binh bọn họ không chỉ thi hành nhiệm vụ mại hiểm, mà còn thực hiện nhiệm vụ giết người, chỉ cần đối phương ra giá, bọn họ sẽ dùng lực lượng lớn nhất để làm được.

Trước kia công hội dong binh Xích Viêm chưa từng có thất bại, nào biết lần này lại tổn thất nhiều đấu tôn, đấu thánh như vậy, làm cho bọn họ vô cùng muốn biết, rốt cuộc người này lợi hại như thế nào để cho bọn họ tổn thất nhiều tinh anh như vậy.

Thiếu nữ có cái bớt đó không phải chỉ là đấu tôn sao, tại sao lại có thể lợi hại như vậy.

"Đối phương thân thủ tuyệt không kém so với chúng ta, nàng là đấu thánh, vị nam tử lãnh khốc bên cạnh nàng tuyệt đối không phải là cảnh giới đấu thánh." Hạ Lan Cực nhìn chằm chằm phương hướng Mộc Khuynh Cuồng rồi đi suy nghĩ nói, không biết vì sao, bây giờ hắn không muốn giết nàng.

Ngày đó trên đường, nàng phách lối nàng quần áo lụa là nàng hung ác cũng làm cho hắn có cảm giác mới mẻ.

Vì sao người Mộc gia lại bằng lòng ra giá cao như vậy để giết nàng? Điều này làm cho hắn dâng lên một chút hứng thú muốn hiểu rõ hơn về nàng.

"Vậy cũng không thể để cho bọn họ đi mất như vậy, tổn thất của chúng ta làm sao đây?" Thủy Tiêu bất mãn nói, nàng thế nào lại là đấu thánh, hắn nhớ trong tài liệu có được, nàng chỉ là một đấu tôn nho nhỏ, lúc này mới có bao lâu a, có phải hay không quá biến thái!

Khó trách người công hội dong binh bọn họ thất bại.

Hạ Lan Cực hít cảm tức hán một cái: "Người của chúng ta thất bại, đó là do năng lực không đủ, nếu lần sau gặp phải đấu đế, bọn họ ra ngoài làm nhiệm vụ không phải cũng đồng dạng chết sao, trọng điểm hiện tại là, người thuê chúng ta giống như không có nói cho chúng ta đối phương là đấu thánh, cho nên tổn thất của chúng ta cũng để cho người thuê gánh."

"Hạ đại thiếu chủ, người có phải điên rồi hay không!" Thủy Tiêu đứng lên nhìn chằm chằm Hạ Lan Cực, hắn thế nào cũng cảm thấy thiếu chủ giống như đang thiên vị Mộc Khuynh Cuồng trên mặt có bớt.

"Ta không điên, chẳng lẽ ta nói sai, lúc công hội dong binh tiếp nhận nhiệm vụ, trên hợp đồng viết rõ ràng, người thuê nhất định phải nói cho chúng ta biết

thực lực của mục tiêu, như vậy chúng ta mới an bài tốt, nếu như lần này Mộc gia nói cho chúng ta biết đối phương là đầu thánh, chúng ta còn có thể phải đầu tôn đi không? Hay tìm người lợi hại hơn đầu thánh để đi, như vậy người của chúng ta cũng không phải chết." Hạ Lan Cực đứng lý hợp tình rất công tư phân minh nói.

Thủy Tiêu nghe hắn nói như vậy, thu hồi bất mãn trên mặt, dường như hắn nói cũng rất có đạo lý, công hội dong binh bọn họ đúng là như vậy.

"Người là thiếu chủ, người nói như thế nào là như thế đó, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ? Cứ như vậy trở về? Nàng là mục tiêu chúng ta ám sát." Hắn nhún chân mày lại, hắn cũng cảm nhận được, thực lực của đối phương tuyệt không thua kém so với bọn họ, các nàng ngay cả đan dược của công chúa Tây Cống cũng dám trắng trợn cướp lấy, bất quá cũng là công chúa kia xui xẻo, không có chuyện gì làm hay sao lại đi giành lấy đan dược Mộc Khuynh Cuồng nhìn trúng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 225: Thiếu chủ công hội dong binh Xích Viêm (5)

Mộc Khuynh Cuồng đúng là tuyệt không ủy khuất mình, nhanh như vậy liền hạ thủ, hơn nữa nhanh chính xác tàn nhẫn, nàng quả thật là cảnh giác người, còn biết phải đổi nhiều mặt nạ da người như vậy, chẳng trách người Mộc gia không tìm được nàng, hoàn toàn là một thiếu nữ thông minh.

"Người cảm thấy hiện tại chỉ bằng hai chúng ta giết được nàng sao?" Đột nhiên Hạ Lan Cực ở nụ cười, nàng là một đối thủ rất tốt.

Thủy Tiêu lườm hắn một cái, rất vô lễ cười khẩy nói: "Hạ đại thiếu chủ khi nào thì không có lòng tin với thực lực của mình như vậy."

"Nếu không một mình người đi giết nàng, ta nhớ thực lực của người cũng không nhỏ." Hạ Lan Cực giương cao lông mày đen đậm biếm.

"....." Thủy Tiêu không nói, nói thật, để cho hắn một mình đi giải quyết Mộc Khuynh Cuồng, hắn dám khẳng định tuyệt đối không giết được nàng, bởi vì hắn không xác định được nàng là đầu thánh cấp mấy, lại có bao nhiêu đầu kỹ mạnh.

Coi như cấp bậc đầu thánh cao hơn so với Mộc Khuynh Cuồng, nhưng đầu kỹ của nàng lợi hại hơn so với hắn, khẳng định nàng có thể đánh thắng hắn, nha đầu xấu xí kia rốt cuộc có thật lợi hại?

"Chuyện này ta cần bàn bạc kỹ hơn, xem ra chúng ta cần đi Mộc gia một chuyến, hỏi bọn họ một chút lần tổn thất này nên đền bù chúng ta như thế nào, bọn họ muốn đẩy trách nhiệm lên người Mộc Khuynh Cuồng, thật là âm hiểm." Hạ Lan Cực nín cười nói, thuận tiện hắn muốn thăm dò rốt cuộc Mộc Khuynh Cuồng là ai.

Thủy Tiêu không nói lời nào, dù sao Hạ Lan Cực cũng là thiếu chủ công hội dong binh Xích Viêm, hắn nói như thế nào là như thế đó.

"Này, mặt của người làm gì thúi như vậy?" Trên đường, Mộc Khuynh Cuồng biết rõ còn đùa hỏi Thánh Kinh Hồng, người này ưa thích như vậy.

Thánh Kinh Hồng liếc nàng một cái, bá đạo nói: "Sau này không cho phép nhìn chăm chăm nam nhân khác như vậy."

"Ghen?" Mộc Khuynh Cuồng vui vẻ dịu dàng nói.

"Ta không ăn giấm, ta ghen." Thánh Kinh Hồng nhấp môi ừ hừ nói.

"....." Mộc Khuynh Cuồng cười lớn, người này ghen thế nào cũng đáng yêu như thế.

Buổi tối Mộc Khuynh Cuồng như cũ tu tập bí quyết phản thiên, Thánh Kinh Hồng đi khác một cái phòng, tránh ảnh hưởng đến nàng.

"Chủ tử, ngựa này cũng nhanh lễ mừng năm mới, người không cần phải trở về, hoàng thượng biết được người vẫn không có trở về, tựa hồ đối với người ấn tượng càng ngày càng không tốt." Hắc Hổ đứng ở bên người Thánh Kinh Hồng cung kính nói, hơn nữa Tuyệt phi nương nương cũng vẫn phái người tìm chủ tử khắp nơi, lần này không trở về cũng không được.

Thánh Kinh Hồng hừ lạnh một tiếng, khoe miệng tất cả đều là cười lạnh: "Ta nghĩ hắn cũng có thể rất không hy vọng ta cưới Tam công chúa đi! Nếu không đã sớm phái người ra tìm ta."

Trong mắt phụ hoàng hắn, tựa hồ căn bản không có hắn đứa con trai này, ông ta nhìn hắn không thoải mái, giống nhau hắn cũng nhìn ông ta không thoải mái.

"Lần này mặc dù hoàng thượng không hy vọng, nhưng là Tam công chúa tựa hồ chỉ lựa chọn người." Trán Hắc Hổ ứa ra một chút mồ hôi lạnh, Tam công chúa đó thật đúng là da mặt dày, chủ tử cự tuyệt nàng rõ ràng như vậy, nàng không những không tức giận, ngược lại còn phải gả.

"Là Phụng Lâm nói muốn cùng Tần Thiên hòa thân, vậy làm sao cảm giác là Tần Thiên muốn cùng Phụng Lâm hòa thân một dạng, có thể nào để tủy

môn muốn như thế nào liền như thế nào, các nàng cho Tàn Thiên chỗ tốt gì?” Thánh Kinh Hồng sắc mặt âm trầm nói, này Phụng Lâm thật đúng là tự cho là đúng.

Hắc Hồ cười nhạt, đưa ra ngón cái, tán dương: “Chủ tử chính là thông minh, Phụng Lâm là địa phương nổi danh lừng lẫy ngọc thạch và khoáng thạch ở đại lục Tập Duy Tư, nghe nói Phụng Lâm tặng ngọc cùng khoáng thạch giá trị liên thành cho Tàn Thiên, cho nên hoàng thượng mới có thể như vậy để tùy ý.”

“Nói như vậy, Tam công chúa nếu là muốn gả cho ta, ta không thể không cưới?” Trong con ngươi Thánh Kinh Hồng lóe một tia sáng lạnh lùng khiến người

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226: Thiếu chủ công hội dong binh Xích Viêm (6)

Hắc Hồ ho khan một tiếng, mang theo vui sướng khi người gặp họa cười nhạt nói: “Chủ tử, lần này chỉ sợ là thật muốn nạp phi, trừ phi Tam công chúa kia chủ động buông tha cho.”

“Hừ, ta không muốn cưới, vẫn chưa có người nào có thể để cho ta cưới.” Giọng nói Thánh Kinh Hồng mang theo một cỗ bén nhọn lệ khí, hai tròng mắt hơi nheo lại.

Hắc Hồ nghe ra trong lời nói của Thánh Kinh Hồng vô cùng mất hứng, liền ngoan ngoãn đứng ở nơi đó không nói lời nào.

Thánh Kinh Hồng hít một cái mát, khoe miệng phỉếm một tia cười lạnh, hắc sớm đã có biện pháp để cho phụ hoàng hắc không để cho hắc cưới Tam công chúa đó, chẳng qua là lần này muốn mang Khuynh Cuồng tới nơi này tìm y, hắc vừa đứng mượn cơ hội rồi đi Vương Phủ, cũng coi là cho Tam công chúa biết, để cho trong lòng nàng rõ ràng, bất kể như thế nào, coi như cái lời thánh chỉ, hắc cũng sẽ không cưới nàng.

Mộc Khuynh Cuồng căn cứ trí nhớ trong đầu, từng bước một tu tập Phần Thiên bí quyết đó, mỗi lần lúc tiến vào cảnh giới, nàng cũng có một loại cảm giác đặt mình trong ở trong lò lửa, rồi sau đó, nàng có thể thấy mình căn cứ những thứ khẩu quyết ở vô hình trung kia luyện ra đủ loại đấu kỹ chiêu thức, mỗi một chiêu đều là tàn nhẫn vô cùng, vừa nhanh lại hoải.

Một phen tu tập đi qua, nàng toàn thân ra khỏi đồ mồ hôi: đan dược kia cơ bản thật đúng là rất tốt, tối ngày hôm qua nàng vẫn không thể tu tập, hôm nay ăn đan dược kia, thể chất nàng lại có thể chịu đựng Phần Thiên bí quyết mang đến đánh thẳng vào.

Xem ra đan dược thần cấp tam phẩm này còn là phi thường có hiệu quả, chẳng qua là hôm nay, nàng chỉ có thể luyện được tiên cấp đan dược, còn kém một đoạn rất lớn.

Mộc Khuynh Cuồng mới vừa tắm rửa ra ngoài, Sứ Sứ cùng Phi Phi từ ma thú không gian binh ra ngoài, hai tiểu tử vô cùng hướng trong ngực nàng dính vào.

“Hai người các ngươi cho ta xuống.” Mộc Khuynh Cuồng nói một tay một đặt bọn họ ở trên bàn, bộ lông màu trắng của Sứ Sứ tựa hồ càng ngày càng có ánh sáng, màu lông chim xám tro của Phi Phi cũng càng phát lóe sáng, hơn nữa nàng còn phát hiện đỉnh đầu nó giống như dài ra một chút.

Sứ Sứ chớp chớp con ngươi màu vàng kim, cười híp mắt nói: “Khuynh Cuồng, ngươi đoán đoán ta hiện tại đến cảnh giới gì?” Mặc dù không có đến cảnh giới như nó dự đoán, nhưng là liên tục thăng lên mấy cấp.

“Linh Thú ngũ cấp?” Mộc Khuynh Cuồng nháy mắt nói, nàng là hi vọng Sứ Sứ cấp bậc cao một chút.

“Ngươi quá xem thường tiểu gia ta đi!” Sứ Sứ đồ mồ hôi, dù gì nó bế quan mấy ngày, làm sao có thể sẽ kém như vậy đây, hơn nữa còn là ở tình huống có đan dược cấp nghịch thiên hỗ trợ dưới.

“Anh anh anh...” Phi Phi ở bên cạnh chớp cánh cười ha ha, rồi sau đó kiêu ngạo nói, “Khuynh Cuồng, ta đã là linh thú cấp tám.”

“Nhanh như vậy!” Mộc Khuynh Cuồng vui vẻ nói, nàng nhớ Phi Phi là Linh Thú cấp một, liên tục vào bảy cấp bậc đã coi là tốt vô cùng.

Phi Phi nhìn bộ dáng Khuynh Cuồng cao hứng, há mồm ra hoan khoái kêu vài tiếng.

Sứ Sứ vô cùng khinh bỉ nhìn chăm chăm Phi Phi, dương dương đắc ý nói: “Tiểu gia ta đã là thiên thú cấp một, Khuynh Cuồng, ngươi cũng phải cố gắng lên cấp, nếu là ngươi đột phá lớn, chúng ta có thể cũng sẽ đi theo ngươi đại đột phá.”

Mộc Khuynh Cuồng nhú mày một cái, đại đột phá một lần nữa, đó chính là cảnh giới Đấu Đế, nếu là nói như vậy, nàng độc trong người nhất định sẽ phát tác lần nữa.

Nàng nghĩ người hạ độc chắc chắn sẽ không cho nàng cơ hội như vậy, ban đầu người nọ hạ độc chính là vì hảo hảo hành hạ nàng.

Nếu là nàng đạt đến cảnh giới Đầu Đệ, độc trong người coi như nửa phát tác đối với nàng cũng sẽ không có quá nhiều ảnh hưởng, chỉ cần nàng không hề lên cấp nữa, nàng lấy Đầu Đệ cảnh giới cũng có thể ở đại lục Tạp Dục Tự có cuộc sống tốt, người nọ làm sao có thể để cho nàng sống thật tốt

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 227: Thiếu chủ Công Hội Dong Binh Xích Viêm (7)

Hiện tại nàng có chút không dám thẳng cấp đến Đầu Đệ, cho nên mới không ăn viên đan được cấp Nghịch Thiên này.

Nàng sợ lúc đột phá Đầu Đệ, nàng sẽ nổ tung mà chết, như vậy nàng theo đuổi cảnh giới Đầu Đệ thì có tác dụng gì.

Nàng không muốn rời đi, bởi vì nơi này có người rất quan trọng đối với nàng, cho nên nàng nhất định phải cẩn thận một chút, dù sao cảnh giới hiện tại Đầu Thánh của nàng cũng không tính là quá thấp, hơn nữa tu luyện bí quyết Phần Thiên, nàng có thể có được một bộ đầu kỹ đặc biệt, cho dù gặp được cấp bậc cao hơn Đầu Thánh so với nàng, nàng cũng sẽ không sợ hãi.

Huống chi, nàng còn có lực lượng Triệu Hoán Sư, những thứ này tạm thời cũng có thể dùng để bảo vệ bản thân.

“Khuyh Cuồng, ngươi làm sao vậy?” Đột nhiên Sưu Sưu thu hồi sự đùa giỡn trên mặt, rất nghiêm túc nhìn nàng chằm chằm.

Mộc Khuyh Cuồng nhìn hai đứa, nhàn nhạt cười cười, “Không có gì, ta sẽ cố gắng tu luyện, các người đi nghỉ ngơi đi!”

Trên mặt Sưu Sưu có chút ít u buồn, Mộc Khuyh Cuồng vừa mới trầm tư, nó không sai biệt lắm đoán được nàng đang suy nghĩ cái gì, nó luôn luôn đi theo nàng, mấy lần độc phát tác, nó đều tận mắt nhìn thấy, giống như chỉ cần nàng thẳng cấp, độc kia sẽ lại chạy đến chạy qua chạy lại trên cơ thể nàng.

Lần này Thánh Kinh Hồng mang nàng tới nơi này, thế nhưng cao nhân như vậy cũng nhìn không ra độc của nàng, trong cơ thể nàng đến cùng có độc kỳ quái gì, thật sự là tức chết nó!

Lúc Thánh Kinh Hồng đi vào, Mộc Khuyh Cuồng vẫn chưa ngủ, điều này làm cho hấn nhủ nhủ mảy, hấn cố ý tiến vào muộn như vậy, chính là vì đợi nàng ngủ, nói như vậy, nàng cũng không cần như mỗi đêm đều ôm hấn một hồi, mỗi lần nàng ôm hấn, trong lòng hấn đều là từng đợt đau đớn, hấn cảm giác được nàng đang chịu đựng.

“Thánh Kinh Hồng, có phải ngươi ngứa da hay không, muộn như vậy mới trở về?” Mộc Khuyh Cuồng ngồi ở bên giường, hai đầu lông mày mang theo một cỗ khí phách.

Thánh Kinh Hồng nhẹ nhàng đi lên trước, đứng trước mặt nàng, hấn nào dám ngứa da?

“Ngủ đi, ngày mai chúng ta trở về Tản Thiên.” Hấn ngồi ở bên cạnh nàng cười nhạt nói, vốn định mang nàng tới nơi này tìm kiếm cao thủ giải độc, lại không có người làm được, người Chung Ly Mộ kia thế nhưng cũng đồng dạng mất tích, mặc cho Hắc Hồ bọn họ thăm dò như thế nào, đều không có chút tin tức gì.

Xem ra hấn vẫn nên mang nàng đi tìm sư phụ hấn mới được.

“Vậy, không lịch lãm sao?” Mộc Khuyh Cuồng nháy mắt nói, kỳ thật nàng rất muốn đi ra ngoài lịch lãm, đi Dong Binh Công Hội, cùng bọn họ làm đủ loại nhiệm vụ mạo hiểm, tốt nhất có thể đi khắp Tạp Dục Tự đại lục, như vậy nàng cũng biết nơi này nhiều thêm một chút, dù sao về sau nàng liền sinh sống ở nơi này, nàng phải hảo hảo hiểu rõ nơi này.

Chỉ là theo lời nói của Chung Ly Mộ, trong lòng nàng vẫn có chút vướng mắc.

“Qua hết năm, chúng ta trở lại.” Thánh Kinh Hồng biết rõ nàng không thích bị hối thúc, nhưng bây giờ sắp đến cuối năm, hãy để cho bọn họ hảo hảo yên tĩnh trôi qua năm nay đi!

Lúc này Mộc Khuyh Cuồng mới nhớ tới, đích xác là sắp hết một năm rồi, đột nhiên, nàng lớn tiếng nói, “Ngươi đi trở về, có phải Tam công chúa kia sẽ quần lấy ngươi hay không?”

“Khuyh Cuồng, đây là ngươi ghen sao?” Thánh Kinh Hồng trêu tức khiêu mi, một đôi mắt bạc mênh mông sáng lấp lánh, vô cùng mê người.

“Ta không ăn giấm, ta uống dấm.” Mộc Khuyh Cuồng học bộ dạng buổi chiều của hấn, nàng công chúa kia muốn cướp nam nhân của nàng, không có cửa đâu, nếu nàng đã nhận định người, thì làm sao có thể để cho người khác nhúng chàm.

Thánh Kinh Hồng nhìn bộ dạng này của nàng, đáy mắt tất cả đều là sùng ái vui vẻ, rồi lời kéo nàng chìm vào giấc ngủ, chỉ là bất kể như thế nào, hấn

cũng không muốn để cho nàng ôm hân ngủ, bây giờ khí trời càng ngày càng lạnh, thân thể hân cũng càng lạnh hơn, nàng ôm hân như vậy nhất định sẽ vô cùng khó chịu, hân thật không đành lòng để như vậy.

Mộc Khuynh Cuồng thấy hân kiên quyết như vậy, hai đầu lông mày lại có một tia u buồn, liền cũng không bức bách hân nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 228: Thiếu chủ Công Hội Dong Binh Xích Viêm (8)

Nghỉ ngơi một đêm, ngày hôm sau, Mộc Khuynh Cuồng và Thánh Kinh Hồng nhanh chóng ly khai Viêm Cơ thành, mà Hạ Lan Cực cùng Thủy Tiêu cũng hướng về Lôi Lạc Đế quốc chạy đi.

Lôi Lạc Đế Đô.

Lúc Mộc Thanh Lam nhìn thấy thi thể Mộc Thanh Thiên, cả người ngốc ngây người, toàn thân đầy mồ hôi lạnh, con mắt có chút ê ẩm, ngực giống như có chút hô hấp không nổi, trên cổ của hân có một đạo vết đỏ thật sâu, giống như bị bóp cổ đến chết, là ai nhẫn tâm như vậy, tại sao phải giết ca ca của nàng.

Nàng như cũ nhớ rõ trước khi Mộc Thanh Thiên đi Viêm Cơ thành đã đến tìm nàng, hân nói, Thanh Lam, người yên tâm, ta nhất định sẽ mua được đan dược cao cấp, như vậy có thể giúp người tu luyện rất nhanh, đến lúc đó liền có thể đánh bại Mộc Khuynh Cuồng, người vĩnh viễn là giỏi nhất.

Rốt cục, nước mắt Mộc Thanh Lam không thể khống chế nổi mà rơi xuống, nàng nằm ở trên thi thể Mộc Thanh Thiên khóc lớn.

Từ nhỏ đến lớn, Mộc Thanh Thiên đặc biệt bảo hộ nàng, đối với nàng đặc biệt tốt, không đành lòng để nàng chịu một tia ủy khuất, có đôi khi chính nàng không biết là chịu ủy khuất, ngược lại hân đã giúp nàng ra mặt.

Mộc Vinh Đức nhìn thi thể Mộc Thanh Thiên cả người giống như mất đi linh hồn vậy, đây là con trai duy nhất mà hân vẫn lấy làm kiêu ngạo, như thế nào lại chết, trước khi đi viêm cơ thành, hân còn ở trước mặt hân vỗ lưng ngực bảo đảm, lần này nhất định sẽ mua đan dược thượng hạng trở lại.

Lúc này mới thời gian bao lâu, trở về lại là một cỗ thi thể.

Là ai làm, là ai giết con trai hân yêu nhất, trong lòng hân một cỗ phần nộ cùng cừ hận thiêu đốt hùng hực.

“Gia chủ, đại tiểu thư, nơi này còn có một phong thư.” Lúc này quản gia cầm một phong thư đưa cho Mộc Vinh Đức.

Mộc Vinh Đức nhanh chóng tiếp nhận, kích động xé phong thư ra, sau khi hân xem hết nội dung, trên mặt một hồi nổi giận, tức giận gầm hét lên, “Mộc Khuynh Cuồng chết tiệt!”

Mộc Thanh Lam nghe tiếng nhanh chóng cầm lấy lá thư trong tay Mộc Vinh Đức, khi nàng nhìn xong nội dung trong thư, sắc mặt một hồi trắng bệch, phong thư này là Mộc Khuynh Cuồng viết, chữ của nàng ta, nàng vô cùng rõ ràng, hơn nữa nàng cũng chính mình thừa nhận, Mộc Thanh Thiên chính là nàng giết.

Nàng còn nói nàng cùng các nàng thê không đội trời chung!

Mộc Thanh Lam há to miệng muốn nói chuyện lại nói không nên lời, tay cầm lấy lá thư không ngừng run rẩy, trong hai tròng mắt hân khí như băng hàn ngàn năm, Mộc Khuynh Cuồng, sao người có thể ngoan độc như thế.

Rồi nàng gất gao nhắm mắt lại, các nàng phái người đi giết Mộc Khuynh Cuồng, Mộc Khuynh Cuồng tất nhiên sẽ hoàn thủ, các nàng đã bắt nạt, nàng làm như vậy cũng là đúng tình hợp lý.

Nhưng trong lòng nàng vẫn là rất hận Mộc Khuynh Cuồng, là nàng giết ca ca thương yêu nhất của nàng.

“Mộc Khuynh Cuồng, ta nhất định sẽ giết người, tuyệt đối sẽ giết người!” Mộc Thanh Lam nắm thật chặt lá thư cắn răng nghiền lợi trầm giọng nói, trong hai tròng mắt lóe lên quang mang quyết tuyệt.

Ở trong lòng Mộc Vinh Đức hận chết Mộc Khuynh Cuồng, hân vỗ bàn, lạnh lùng nói, “Cho người Mộc gia đi ra ngoài tìm, nhất định phải tìm được Mộc Khuynh Cuồng, tìm được thì trực tiếp giết chết, về sau Mộc Khuynh Cuồng là kẻ địch Mộc gia ta.”

Những người khác sau khi nhìn thấy con trai bản thân chết cũng toàn bộ vô cùng đau đớn, trong lòng hận ý đối với Mộc Khuynh Cuồng lại càng gia tăng.

Mộc Thanh Lam tố cáo việc này cho Mộc Thái Thanh.

Mộc Thái Thanh nghe xong giật mình, bàn tay thả ở trên mặt bàn gáo nắm chặt, trên mặt là một cổ tức giận.

“Mộc Khuynh Cuồng chết tiệt, đây là nàng đang hướng chúng ta mà khiêu khích.” Mộc Thái Thanh nặng nề vỗ xuống bàn tức giận nói, trong hai tròng mắt là hung quang giết người, hạo một Mộc Khuynh Cuồng, cũng dám hướng nàng khiêu chiến như vậy, nàng thật đúng là cho rằng mình rất giỏi, chuyện lần trước, Công Hội Dong Binh Xích Viêm sẽ không bỏ qua cho nàng.

Nàng đến cùng trốn ở chỗ nào? Lần này mặc kệ nàng trốn ở chỗ đâu, nàng đều muốn bắt nàng ta xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 229: Thiếu chủ Công Hội Dong Binh Xích Viêm (9)

Mặt Mộc Thanh Lam không chút thay đổi, nàng còn đắm chìm ở trong bi thương khi mất đi Mộc Thanh Thiên, trước đây thật lâu, ca ca còn khó chịu khi gặp Mộc Khuynh Cuồng, lần này gặp mặt, Mộc Khuynh Cuồng nhất định hung hăng hành hạ hấn, trên lưng hấn còn có vết thương do roi quất, vừa nghĩ tới loại tình huống đó, hận trong lòng nàng từ từ tăng lên.

Ca ca trước khi chết nhất định rất đau rất không cam lòng đi!

“Cô cô, bây giờ Mộc Khuynh Cuồng sớm đã không còn là Mộc Khuynh Cuồng lúc trước.” Mộc Thanh Lam lạnh lùng nói, nàng ta cũng có thể nghĩ biện pháp giải quyết người Dong Binh Công Hội Xích Viêm, nàng ta còn có cái gì làm không được, chẳng lẽ nàng cứ thua như vậy sao, nàng không cam lòng, vì ca ca, bất kể như thế nào, nàng cũng phải giết Mộc Khuynh Cuồng.

“Vậy thì thế nào, chỉ cần là người thì sẽ có nhược điểm, cha nương nàng ta vẫn không có tung tích sao?” Trong mắt Mộc Thái Thanh lóe quang mang ác độc, thế nhưng có người so với nàng nhanh hơn, mang Mộc Khuynh Cuồng cha mẹ đi, vì sao chuyện tốt luôn xuất hiện ở trên người nàng ta, nàng ta rốt cuộc là ai?

Hiện tại nàng đã có chút ít khẳng định, Mộc Khuynh Cuồng căn bản không phải hài tử Mộc gia.

Người Mộc gia làm sao có thể có cái bốt hiểm thấy xấu xí như vậy, mà muốn xác định Mộc Khuynh Cuồng có phải hài tử Mộc gia hay không, nhất định phải tìm được người nàng gọi là ca ca và chị dâu kia, chỉ có như vậy mới có thể xác định.

Chỉ cần Mộc Khuynh Cuồng không phải là hài tử Mộc gia, nàng ta liền không có tư cách phụ trách quản lý Mộc gia, như vậy nàng cũng không cần để nàng ta vào mắt nữa.

Mộc gia là tuyệt đối phải đứng ở phía bên nàng, như vậy mới có thể đối phó Độc Cô gia dễ dàng hơn.

Mạc Tiêm Lương muốn làm Hoàng thượng, nàng dự mưu lâu như vậy, há có thể để cho con tiện nhân Độc Cô Thiên Nhu kia như nguyện.

“Không có, bọn họ hoàn toàn mất tích.” Mộc Thanh Lam nghiêng răng nghiêng lợi nói, nếu như cha mẹ Mộc Khuynh Cuồng ở trên tay các nàng, sẽ không sợ nàng ta không trở lại.

Mộc Thái Thanh rất không cao hứng mấp máy môi, “Phải người tiếp tục tìm đi! Bọn họ chắc chắn còn ở trên phiên đại lục này.”

Mộc Thanh Lam thận trọng gật đầu, từ sau lần trước quyết định đối phó Mộc Khuynh Cuồng, nàng đã mất rất nhiều tâm tư, hiện tại lại phát sinh chuyện của Mộc Thanh Thiên, nàng lại càng quyết định, bất kể như thế nào nhất định phải làm cho Mộc Khuynh Cuồng chết, như vậy mới có thể vì ca ca báo thù.

Tam vương phủ.

“Vương gia, đã có tung tích Cửu tiểu thư.” Mạc Vong mừng rỡ hướng Mạc Tiêm Lương bẩm báo.

Mặt Mạc Tiêm Lương vốn âm trầm rốt cục có tia vui mừng, trong hai tròng mắt lóe hào quang vui mừng, vội vàng nói, “Ở nơi nào?”

“Nàng mới vừa xuất hiện qua ở Viêm Cơ thành, hơn nữa nàng còn giết Mộc Thanh Thiên và con cháu dòng chính khác của Mộc gia, thi thể của bọn họ còn bị đưa đến Mộc gia.” Mạc Vong vuốt cái trán nói, Mộc Khuynh Cuồng này làm việc thật sự là ngoan độc.

“Ha ha ha, đây mới là tác phong của nàng, nàng hiện tại đi nơi nào?” Mạc Tiêm Lương chỉ cảm thấy ngực liên tục rầu rĩ rốt cục không còn phải đè nén, hấn có chút vội vàng muốn gặp được nàng, đã qua lâu như vậy, nàng có tốt hay không.

Mạc Vong nhìn thoáng qua bộ dáng cao hứng của Mạc Tiêm Lương, lời nói kế tiếp, hấn thực sự có chút không muốn đả kích người.

“Áp a áp ứng làm gì, nói!” Mạc Tiêm Lương liếc mi trừng mắt Mạc Vong.

Mạc Vong nuốt nước miếng một cái, dè dặt nói, “Cửu tiểu thư đi Tàn Thiên đế quốc, nàng cùng, cùng Tàn Thiên Ngũ vương gia cùng một chỗ.”

Mạc Tiêm Lương nghe được câu này, tâm vừa mới nhiệt tình lập tức nguội lạnh mất một nửa, bọn họ cùng một chỗ? Bọn họ quen nhau?

Từ lúc ở Phở Đà trấn, Mạc Tiêm Lương liền nhận ra Thánh Kinh Hồng, mặc dù người bình thường sẽ không biết Lãnh vương rất ít lộ diện, nhưng y trước kia gặp qua hắn một lần, lúc ấy đối với con người màu bạc của hắn, y rất có ấn tượng, hơn nữa trên người hắn toàn thân đều là hơi thở lãnh khốc, y rất nhanh liền nhớ kỹ hắn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Thiếu chủ Dong Binh Công Hội Xích Viêm (10)

Khuynh Cuồng làm sao lại cùng đi với hắn, y có thể khẳng định, ban đầu lúc ở Phở Đà trấn, nàng nhất định không biết thân phận Thánh Kinh Hồng, vậy bây giờ thì sao, hiện tại nàng biết rõ thân phận của hắn sao?

Thánh Kinh Hồng cũng là người hoàng gia, nàng lại nguyện ý cùng hắn cùng một chỗ sao.

Tâm đau, một nỗi đau đớn lan tràn ở ngực hắn.

Mạc Tiêm Lương gất gao nhắm mắt lại, tùy ý để nỗi đau lan tràn toàn thân, Khuynh Cuồng a Khuynh Cuồng, nàng đối với hắn có sao lại khác biệt như vậy, chẳng lẽ đơn giản là vì nàng gặp được hắn trước, cho nên mới đối xử với hắn khác biệt, hay là nói, nàng đối với hắn có cảm tình đặc biệt khác.

“Vương gia...” Mạc Vong thấy khuôn mặt Mạc Tiêm Lương thống khổ, trong lòng cũng phi thường không dễ chịu, vốn không muốn nói cho người biết, nhưng chuyện này, hắn thủy chung sẽ biết, đau dài không bằng đau ngắn, hy vọng vương gia có thể quên Cửu tiểu thư.

Mạc Tiêm Lương trong phút chốc mở mắt ra, lạnh lùng nói, “Chuẩn bị, đi Tàn Thiên.”

“Vương gia... Hoàng hậu bên này...” Khóe miệng Mạc Vong hung hăng quát một cái.

“Xảy ra chuyện, ta gánh chịu.” Mạc Tiêm Lương đứng dậy bén nhọn nói, bất kể như thế nào, hắn đều phải đi tìm nàng.

Trên đường trở về Tàn Thiên, Mạc Khuynh Cuồng cơ hồ hơn phân nửa thời gian ở trong tu luyện, dần dần nàng coi như là nắm giữ một phần nhỏ bí quyết Phần Thiên kia, Thánh Kinh Hồng còn khen ngợi, bộ đầu kỹ này thật sự khá tốt, nếu nàng sửa xong, phỏng đoán sẽ trở thành đầu kỹ hộ thân rất tốt.

Thánh Kinh Hồng không thể không cảm thán Minh Dương lão nhân kia xác thực là một kỳ tài.

“Kinh Hồng, chỗ đó thật nhiều người, chúng ta có cần tới xem một chút hay không, đi, vì sao khu rừng rậm kia đen như vậy, thoát nhìn rất quý dị.” Mạc Khuynh Cuồng nhìn rừng rậm phía xa hiểu kỳ nói, hơn nữa nàng cảm giác được lực lượng âm nguyên tố rất mạnh mẽ, hẳn là từ khu rừng rậm đen kịt này phát ra.

Thánh Kinh Hồng thấy lễ mừng năm mới còn cách một đoạn thời gian, nàng lại hào hứng như vậy, liền đáp ứng đi xem một chút.

“Này, các người đến cùng có dám đi vào hay không?” Đột nhiên thanh âm cao ngạo của một thiếu nữ vang lên.

“Ngài Ảnh, ta thấy chúng ta nên đổi địa phương khác đi! Rừng rậm tối tăm này rất kì quái kinh khủng, tầng sương mù màu đen kia thoát nhìn thật quý dị a...” Trong giọng nói của một thiếu nữ khác đầy cổ kỳ.

Thiếu nữ gọi Ngài Ảnh đang cao ngạo nói chuyện, bộ dạng thoát nhìn mười bốn tuổi, nàng giơ giơ cái cằm lên, không cho là đúng nói, “Lão sư không phải là để cho chúng ta đi ra ngoài lịch luyện thật tốt sao, chúng ta không thể bởi vì nhìn nơi này đen như mực liền không đi vào, như vậy chẳng phải chúng ta là tiểu quý nhất gan!”

“Ngài Ảnh, nhưng nơi này dường như quá nguy hiểm, người cảm thấy chúng ta vào được sao?” Lúc này một tiểu chính thái mười sáu mười bảy tuổi bên cạnh sừng mặt lên lo lắng nói.

“Ai nha, các người thật sự là quá nhất gan, hừ, các người không đi vào, bốn tiểu thư chính mình đi vào.” Ngài Ảnh giơ khuôn mặt ngọt ngào nhỏ nhắn cầm lấy kiếm hướng về rừng rậm đi đến.

“Này, Ngài Ảnh...” Nhưng người đồng hành khác thấy Ngài Ảnh thực sự đi vào, liền kinh hô lên, cuối cùng không thể không cùng vào, dù sao bọn họ cùng đi ra mạo hiểm, cũng không thể thật sự để cho nàng một người đi vào, như vậy thật không có nghĩa khí.

Khi Mộc Khuynh Cuồng đi tới liền nghe được tiếng bọn họ nói chuyện như vậy, xem ra bọn họ hẳn là đệ tử học viện nào đó, nữ tử đầu tiên xông vào thật đúng là có dũng khí.

Rừng rậm đầy sương mù đen này đúng là thoát nhìn rất kinh khủng, bên trong nhất định có quái dị, hơn nữa ám nguyên tố rất sung túc, Mộc Khuynh Cuồng vô cùng muốn đi vào.

“Khinh Hồng, chúng ta cũng đi vào.” Mộc Khuynh Cuồng giờ giờ lên khuôn mặt tinh xảo nhỏ nhắn, bây giờ nàng vẫn là nữ trang, hiện tại nàng quyết định mặc nữ trang rất tốt, miễn cho nàng phải giả bộ giọng nam, nàng thật lo lắng có một ngày, giọng nói của nàng có thể biến thành giọng vịt đực luôn hay không, như vậy chẳng phải là thua thiệt lớn!

Bạn đang đọc truyện *Vương Bài Triệu Hoán Sư: Nghịch Thiên Cuồng Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.